

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

L V C I A N I
S A M O S A T E N I
O P E R V M

Tomus III.

Cum

GILBERTI COGNATI

E T

IOANNIS SAMBYCI

Annotationibus:

Quas ad calcem vniuersiusq; **DIALOGI**
adjectas, castigatiores & ditio-
res deprehendes.

B A S I L E A E.

<36626417330014

<36626417330014

Bayer. Staatsbibliothek

D · E · O · R · V · M

Dialogi.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑ-

νυμέδης

ΙΟΥΠΙΣ ΕΤ ΓΑ-

nymedis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.

Γε, ὦ Γανυ-
μεδης, ἔκομψ
ῥ' ἐνθα ἔ-
ἰκλῶ, εἰλη-
σόμεν ἡδῃ,

ὅπως εἰδῆς ὅκτι ῥά μ' ὅ ἀγ-
κλωρ με ἔχοντα, οὐδ' ὄνυχας
ὀξείας, ὅ πτερά, οἷος ἰφαινόμην
βιπλῶδες εἶν' ἀλοκῶρ. Γα. ἄν-
θρωπε, ἔκ ἀντὸς ἀρτί ἰδῶτα, καὶ
καταπλάμψος ἤρπασάς με ἀφ'
μίσου? ποιμνίος, πῶς εἶν' τὰ μὲν
πτερά ἐκῆν' ἀβιβερέδνηκε, σὺ
δ' ἄμ' ἡδῃ ἀναπύφηναι; Ζ.
ἀμ' ὅτι ἄνθρωπος, ὃν ὀρέσ, ὃ
μυράκιον, ὅτι ἀντὸς. ὃ δ' ὅ πάν-
των βασιλεὺς τῶν θεῶν οὐ-
νὸς ἄμ', πῶς τὸν καυρὸν ἀλ-
λάξας ἱμαυλόρ. Γα. τί φέει
σὺ ῥ' ὃ Πάμ' ἐκῆν' ὅ; ἔτα
πῶς σύ γ' ἄν' ἔχας, οὐδ' ἐκί-
στου; Παν' ἵλε ἐσ; δεῖν' ὅτε

Ge^a ὃ Gany-
medes (perue-
nimus. n. quò
oportebat) ο-
sculare me iā:

ut videas nō ampliùs rostrū
aduncū me habere, neq; vna-
gues acutos, neq; alas, qualis
videbar tibi modò cūm vna
lucris esse apparebā GAN.
Mi homo, annon aquila mo-
dò fuisti, ac deuolans rapisti
me à medio ouili? Quo
pacto igitur alæ illæ ablatae
tibi sunt, tu verò ipse alius
quispiā subito appares? IVP.
Sed neq; homo quē vides, ἀ-
dolescentule, neq; aquila, sed
omnium rex deorū ego ipse
sum, q meipsum ad tēpus ita
transformaui. GAN. Quid

ρατα, οὐδ' ἄλσι· ἅ τὰ σέ-
 λη; Z. μόνον γὰρ ἱκάνοντες
 γῆθεον; Γα. ναί. καὶ θύομεν
 γι' αὐτῷ ἑνορχίῳ πρᾶγον ἐπὶ
 τὸ σπύλαον ἄγοντες, ἔρθαί-
 σην. σὺ δ' ἀνδραποδισῆς τις
 εἶναι μοι δοκᾷς. Z. εἰπὶ μοι,
 Διὸς δ' οὐκ ἔκλυες ὄνομα, οὐδ'
 δ' βωμὸν ἔδεις ἐν τῷ Γαρ-
 γάρῳ τῷ ὄντι, καὶ βροντᾶν-
 ζες, καὶ ἀστραπὰς ποιοῦντι;
 Γα. σὺ, ὦ βέλτιστα, φῆς εἶναι, ὅς
 πρότερον κατέχισας ἡμῶν πλὴν
 πομπὴν χάλαζαν, ὃ οἱ κῆρυγες
 ἄνω λυγρόμεν, ὃ ποιῶν τὸ ψό-
 φον, ὃ τὸ κτεῖν ὁ πατὴρ ἔθυ-
 σεν; ἅτα τί ἀδικῶντά με ἀ-
 νήρ παῖς, ὦ βασιλεῦ τ' θεῶν,
 τὰ δ' ἐπρόβατα ἴσως οἱ λυκοὶ
 διερπάσσοντο ἥδ' ἡ, ἱρήμοις ἐ-
 πιπιδόντες. Z. ἔτι γὰρ μέλα-
 ροι τῶν πεδωκῶν ἀθανάτω
 γιγνημῆς, καὶ ἰνταῦθα σωγ-
 ῶμεν μετ' ἡμῶν; Γα. τί
 λήγεις; ὃ γὰρ καταΐξας με ἔδει-
 ξες πλὴν ἰδὼν τήμερον; Z. οὐδ'
 ἀμῶς ἰπὶ μάτῳ ἀντὶς ἔλ-
 λεν ἀντὶ θεοῦ γιγνημῆς. Γα.
 οὐκ ἔμ

An' non deduces me tandem in Idagi hodie? IVP. Nequa-
 quam, quoniam frustra aquila fuisset pro deo factus. GAN.

Igitur

nus neq. hirsutus es eruta ē
 IVP. Solum enim illum exi-
 stimas Deum? GA. Etiam:
 atq. adeo sacrificamus ipsi,
 coleatum hircum ad spelun-
 cam agentes, in qua ipse pos-
 situs est. Tu verò plagia-
 rius quispiam videris mihi
 esse. IVP. Dic mihi, Iouis
 verò nomen non audisti? ne-
 que etiam aram vidisti il-
 lius in Gargaro, pluentis
 scilicet atq. tonantis, & ful-
 gura facientis? GAN. Tu
 te, optime vir, ais esse, qui
 paulo antè effudisti nobis
 copiose grandinem, qui ha-
 bitare supra nos diceris, fa-
 ciens strepitum, cui arietem
 pater sacrificavit? Demique
 quidnam improbè tentan-
 tem me sursum rapuisti rex
 Deorum? Iam verò & ovæ
 fortassis lupi diripuerunt,
 desertas illas inuadendo.
 IVP. Adhuc enim cura est
 tibi ovium, immortalī factō,
 & hīc conuersaturo nobis-
 cum? GAN. Quid dicis?

DEORVM DIALOGI.

5

[illegible]

Igitur inquireret me pater, & indignabitur non inueniens, verberaq; postea capiam, res linquens ouile. IV P. Vbi ille videbit te? GAN. Nequaquam? desidero verò iam ipsum. Quòd si verò dimittes me, promitto tibi, & alium hircum ab ipso immolatū iri, redemptionis preciū pro me videlicet. Habemus autem triennem illū, & magnū, qui præt cæteris in pascula. IV P. Quàm simplex hic puer est, & minimè malus: atque id ipsum solum, puer adhuc. Verūm, ô Ganymedes, illa quidem omnia valere sine, & obliuiscere ipsorum ouilis videlicet, & Idæ. Tu autē (iam enim cælestis es) multa benefacies hinc & patri & patriæ. Ac pro lacte quidem & caseo Ambrosiam edas, & Nectyar bibas. Hoc tamē & alijs nobis ipse infundendo præbebis. Quod autem maximum est, non ampliùs homo, sed immortalis eris, atque etiam

et sydus tuum apparere faciam pulcherrimum: & omnino fe-

δαίμων ἴσῃ. ΓΑ. ἤρ' αὖ πάσι
 παρ' ἐπιθυμῆσιν, τίς συμπάσῃ
 τῶ μοι; ἴμ' ἔρ' τῇ Ἰδῇ ποιοίμ' ἵ-
 δικιώται ἴμ' ἔρ'. Ζ. ἔχεις ἑἴμ
 παῖδα τὸν συμπάσῃ ὁμῶς ὄν' ὅι
 ἔδ' ἔρωτα, καὶ ἀσραγάλους
 μάλα πολλὰς. θάρρα μόνον, καὶ
 ψαυδρὸς ἰδοί, καὶ μηδὲν ἐπὶ πό-
 θῃ τῶν ἑστώ. ΓΑ. τί δὲ ὑ-
 πὸν χέουσιν; ἄρ' ἡγοίμην; ἢ
 ποιμαίνην δίκῃσιν ἑλγυτάσθαι;
 Ζ. οὐκ. ἄλλ' οἰνοχοῖσας, καὶ
 ἐπὶ τῇ νίκταρος τῇ ὥλῃ, καὶ ἐπὶ
 μιλῆσιν τῇ συμποσίῃ. ΓΑ. τῷ
 ἔμ' ὁ χαλκὸς. οἶδα ἔρ' ὡς καὶ
 ἔρχεται τὸ γάλα, καὶ ἀναδύναται
 ἐν τοῖς ὅδοις. Ζ. ἰδοὶ πάλιν
 οὗτ' ὅ γὰρ καὶ μνημονώδ',
 καὶ ἀνθρώποις ἀπακονήσιθαι
 οἶνται. ταυτὶ δ' ἔρανος δέ, καὶ
 πίνοντες, ὥσπερ ἴφην, τὸ νύκ-
 τας. ΓΑ. ἔστι, ὦ Ζεῦ, ἔρ' γὰρ
 παρ' ὅ; Ζ. ἄσπερ ὁ λῆγος,
 καὶ γὰρ ἄσπερ ὅτι ἐπὶ ποθῇ-
 σεις τὸ γάλα. ΓΑ. λοιμὸς
 μοι ἢ πῶς νυκτὸς, ἢ μὲν τῇ
 ἡλικιώτῃ ἔρωτ' ὅ; Ζ. ἔκ. ἀλ-
 λὰ δὲ τῷ σὶ ἀνέρας, ὡς
 ἄμα

lix eris. G A N. Si verò
 ludere cupiam, quis collu-
 det mecum? in Ida enim
 multi coetanei eramus. I V P.
 Habebis ὅ hic collusorem
 tibi hunc Cupidinem, ὅ an-
 stragalos valde multos. Con-
 fide solùm, ὅ letus sis, ὅ
 nihil desideres inferiorum.
 G A N. Quid verò vobis
 vilis ero? An oves pasces-
 re oportebit ὅ hic? I V P.
 Non, sed ministrabis vinum,
 ὅ ad nectar paulò post or-
 dinaberis, ὅ procurabis
 conuiuium. G A N. Hoc
 quidem non difficile. scio en-
 nim ut oporteat effundere
 lac, ὅ coronare poculum
 pastorale. I V P. Vide, rur-
 sus hic lactis meminit, ὅ
 hominibus se ministrare pu-
 tat. Hoc verò cælum est,
 ὅ bibimus (quemadmodum
 dixi) nectar. G A N. Dul-
 cius, ὅ Iupiter, lacte? I V P.
 Scies post pusillum: ὅ cùm
 gustaveris, non ampliùs de-
 siderabis lac. G A N. Porò
 rò vbi dormiam nocte? An

cum coetaneo Cupidine? I V P. Non, sed ob hoc terapiui, ut
 simul

ἔμα λαβώσομαι. ΓΑ. μὴ
 οὐκ αὐτὸν δυνάσαιο, ἀλλ' ἔ-
 σται σοι λαβώσαρ μετ' ἑμῶ;
 Ζ. νὰ μεταγίγῃς τοῦτο, οἷοι
 ἔστιν, Γανυμήδης, ἔγωγε λα-
 βός. ΓΑ. τί γάρ σε πᾶς τὸν
 ὕπνον ἐνέησεν τὸ κάλῳ; Ζ.
 ἔχεται θείῃ κτηρομένη, καὶ μα-
 λήτερον ἰσάγῃ κούρον.
 ΓΑ. καὶ μὲν οὐκ πατήρ ἦ-
 θιτό μοι συγκαθάδοντι, καὶ
 διηγῆτο ἑσθλόν, ὡς ἀφ' ἑλπορ αὐ-
 τὸν τὸν ὕπνον σπρόβῃ, καὶ
 πατρίσωρ, καὶ τι φεγγόμενῃ
 μὴ ἀξὺ ὁπότι λαβώσομαι, ὥ-
 σε πρὸ πλὴν μητέρα ἐκμυ-
 νῇ μοι μηθιπώσωρ τὰ ποτῆ-
 ῖρα δὲ σοι, ἀφ' ἧς τῷ, ὡς φῆς,
 ἀνέπασας με, καταβῆναι
 αὐτὸς ἐς πλὴν γλῶ, καὶ πράγματα
 ἔχῃς ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω
 γάρ σε συνεχῶς σπρόβῃ.
 Ζ. τὰ αὐτὸ μοι, τὸ ἔδωκεν
 ποτῆς, ὡς ἀγρυπνήσωμι με-
 τὰ σοι. εἰδὼρ γὰρ διατρίψω
 ποτῆς, καὶ περὶ ἑσθλόν.
 ΓΑ. αὐτὸς ἔρ. ἀλλὰ τίς, ἵνα

simul dormiremus. GAN.
 Solus enim non possis, sed
 suavius dormire mecum?
 IVPIT. Profecto, cum
 tali qualis es tu Ganyme-
 des, sic pulcher. GAN.
 Quid enim te ad somnium
 iuuabit pulchritudo? IV-
 PIT. Habet quoddam in-
 citamentum suae, & faci-
 lius inducit ipsum. GAN.
 Atqui pater meus indignas-
 batur mihi condormienti,
 & narrabat manè quomo-
 do turbarem ipsius som-
 num, volutatus per lectum,
 calcitrans, & aliquid lo-
 quens interea quando dor-
 mire: quapropter ad ma-
 trem remittebat me dormi-
 turum saepiusculè. Quare
 si ob hoc, ut ais, rapuisti
 me, tempus tibi est ut me
 denuò in terram deponas,
 vel molestia afficeris ni-
 hil dormiendo. Turbabo
 enim te continuè, huc at-
 que illuc me reuoluens. IV-

PIT. Atqui hoc ipsum suas-

sissimum mihi feceris, si tecum vigilare cogas. Osculabor e-
 um interea te cō saepius, & amplectar. GAN. Ipse videris, ego

ἡ λοιμήματα, ὧν καὶ αὐτῶν
 τῶν. Ζ. εἰσόμεθα τότε τῇ
 πρακτικῇ νυνὶ δ' ἄπαρ αὐ-
 τῶν, ὧν Ἑρμῆ, καὶ πῶντα τῆς
 ἀθανασίας, ἀγὲ οἰνοχοῖ-
 ὦντα ἡμῖν, διδάσας πρό-
 τιον ὡς καὶ ὁρίσας τὸν
 πῶντον.

verò dormiā te deosculante.
 IVP. Videbimus tunc quid
 agendum. Nunc verò abduc
 ipsum, Mercuri, & postea
 quam de immortalitate bi-
 berit, duc ut ministret nos
 bis, docens prius quemad-
 modum oporteat porrigere
 scyphum.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

α AGE, ὁ Ganym.] *Ganymedes fuit Trois regis Darda-
 norum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Ioue in for-
 ma aquilæ raptus, quem Iupiter pincernam suam fecit, amota
 Hebe Iunonis filia, eò quòd dum Ioui apud Aethiopas comes-
 santi ministraret, cadens, corporis sui obscena omnibus superis
 monstravit. Xenophon in Symposio docet, Ganymedem in cæ-
 lum à Ioue perlatum, non corporis, sed animi gratia, esse Io-
 uem pungat Lucianus. Silius Italicus ad Ganymedis & Euro-
 pæ fabulas respicit, quum sic loquentem voluptatem introdu-
 xit lib. 15:*

Ille ego sum, verti superum quæ sæpe parentem

Nunc auis in formam, nunc torua in cornua tauri.

β Plagiarius.] *Qui liberum hominem pro seruo vendit, vel
 seruum alienum tanquam suum. Xenoph. ἀνδραπόδιστας ἐαυτῷ
 ἐπιχειλῆ τῆς λαμβάνοντος τὸ ὁμιλίας μετόν. Ἀλλὰ τὸ ἀναγ-
 καῖον αὐτοῖς εἶναι ἀλλήλοισι, πῶς ὦν αὐτὸν λάβοις τὸ μετόν, id
 est, suæ libertatis venditores vocat, &c. c Aram vidisti in
 Gargaro.] *Græci Iouem ὁμῶς venerati sunt, ut testa-
 tur Strabo, & Pausanias: & ὕπνον, ut Arrianus & Phurnu-
 sius, Latini Pluuium verterunt. Tibullus;**

Arida nec pluuiis supplicat herba Ioui.

*Seneca lib. natur. quæst. 4. hoc carmen Ouidio tribuit. d Sy-
 dus*

[Ius tuum.] *Aquarium notas, quem Ganymedem esse perhibent. Licet ἄστροι κυρίως sit, non ἀστὴρ, aquaticus.*

ΗΡΑΣ ΚΑΙ
δι'.

ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V N O.

EΞ οὗτο μαρτυροῦμαι
το, ὃ Ζεῦ, τὸ φρο-
νισμὸν ἀπ' αὐτοῦ ἰδὼς ἀρ-
παγῆς, δι' οὗτο ἀνέλας, ἐ-
λαττόν μοι προσέχας τὸν
νοῦν. Ζ. καὶ τοῦτο γάρ, ὃ
ἦρα, ζηλοτυπῆς, ἥδη ἀφί-
κεις οὐτῶ καὶ ἀλυσώτατον; ἐγὼ
δὲ ὥμῳ ταῖς γυναιξὶ μόναις
χαλινῶσαι ἔχου, ὅπως οὐκ ἂν
ὁμιλήσωσιν ἱμοί. ἦρ. οὐδ'
ἔχου μὲν εἴ ποτε, οὐδ' ἐπὶ
ποντα σκαυῶ, ὅς ἀπαντὰν
θεῶν δισπότης ὢν, ἀρετῶν
ἐμὶ πλὴν νόμῳ γαμετῶν, ἐπὶ
πλὴν γυναικῶν μοιχῶσων,
μετρίως δὲ ταῦτα ἡνώμην.
πλὴν ἀπ' ἔχου μὲν σοὶ
ἑστῶν γυναικῶν, τὸ δὲ ἰδὼν
οὐδ' ἐπὶ πατρίῳ ἀρπαγῆς,
ἀνι-

EX quo adolescentulā
hunc Iupiter, Phry-
gium istum dico, ab
Ida raptum huc adduxisti,
minus aduertis mihi ani-
mum. IVP. Etiam ob hunc,
Iuno, zelotypa iam es, sim-
plicem adeo, & minime mo-
lestum? Ego verò putabam
mulieribus solis difficilem
te esse quæcumq; conuersan-
tur mecum. IVN. Neque
illa quidem rectè facis, nec
conuenientia tibi ipsi, qui os
mivum deorum dominus ex-
istens, relinquens me legi-
timam uxorem, in terram
descendis, ibiq; adulteria ex-
erces in aurum vel taurum
conuersus. Veruntamen illæ
mulieres tibi in terra man-

nent: idco autē hoc puero rapto, etiam in cælum subuolāsti,

ἀνέστης, ὅς γε γυναιότατι θεῶν,
 καὶ σωοικῇ νυῖ ἰσὶ λιπαλῶ
 μοι ἐπαχθεῖν, οἶνοχοῶν δὲ τῷ
 λόγῳ ὅτως ἀπὸρρῶς οἶνοχόων; καὶ
 ἀπηγορεύεαισιν ἄρα ἥτις Ἡβὴ
 καὶ ὁ Ἥφαιστος, ὁρκαμένοι μὲν οἱ,
 σὺ δὲ καὶ τῶν κύνικα οὐκ ἄρ
 ἄλλως παύοις παρ' αὐτῶν, ἢ το
 λῆες πρότερον αὐτὰν, ἀπάν
 των ὁρώτων, καὶ τὸ εἶλημαι
 ὡς ἡδίων τῷ νύκτερος. καὶ ὁρ
 κῶ οὐδὲ διψῶν ποταμῶν οὐ
 τῆς πῖναι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπ
 ρουσαί μιν ὁ μόνον, ἰδὼνας
 ἱκέτω. καὶ πίνοντες ἄρλα
 βῶν τῶν κύνικα, ὅτε ἰσὶ ποτα
 μῶν ἐν αὐτῇ, πίνεις, ὅθεν καὶ
 αὐτοὶ ἴσιν, καὶ ἐνθα πρὸς ἑρ
 μοσι τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ πίνης
 ἅμα καὶ πλῆς. πρῶτον δὲ βα
 σιλῆος, καὶ ἀπάντων πατέρων,
 ἀρθί μιν ὁ τῶν ἀγρίων, καὶ
 τὸν λεραυνὸν, ἱκάθη ὅς ἀσπα
 ραλῖον μετ' αὐτῶν, πῶγων α
 τηλικῶς λαθαρμῶν. πάκ
 τα οἷα ὅρα ταῦτα, ὥστε μὴ
 οἷς λαοθάνειν. Ζ. καὶ τί δας
 νόν,

Deorum generosissime : &
 nunc ille nobiscum habitat,
 ante oculos mihi adductus
 quasi amulus, scilicet ut po
 cillaretur tibi, sic enim a
 iunt. Itāne verò carebas
 pocillatoribus? aut defessis
 adeo sunt & ^a Hebe & Vul
 canus ministrando? Tu ve
 rò etiam calicem non aliter
 ab eo accipis, quàm simul
 & osculatus fueris ipsum
 antea, omnibus aspicienti
 bus: & deosculatio ista sua
 uior tibi est ipso. ^b Neclatere.
 Atq; ob id sæpenuerò ne
 que sitiens petis bibere. Im
 terdum autem etiam ubi dea
 gustasti solum, porrigere i
 psi soles: deinde bibente i
 pso arripis calicem, & quan
 tum in illo reliquum restat,
 omne ebibis, ea etiam par
 te, unde ipse bibit, & ubi
 applicuit labia, ut & bibas
 simul & osculeris. Nuper
 verò rex ille atque omnium
 pater, deposuis ægide ac
 fulmine, sedisti talis luden

do cum illo, barbam ipse tantam & tam promissum habens.
 Omnia igitur video hæc: quare ne te putes latere. I V R. At
 quid

νδρ, ὃ Ηρα, μαράκιον ἔτω
καλὸν μεταξὺ πίνοντα κα-
ταναλῶν, καὶ ἔλιδά, ἀμ-
φοῖν, καὶ ὡς ἐλπίματι, καὶ ὡς
νίκται: ἢν γοῦν ἐπιπρὶψω
ἐὼς ἡδὲν ἄπαξ ἐλπίσαι σι,
ἐκίτι μίμψῃ μοι, πειτιμότε-
ρον τῇ νίκται ὅτι οἰομένη τὸ
ἐλπίμα ἐῖν. Ηρα. παθίρα-
σὺν οὐλοῖ λόγος. ἐγὼ δὲ μὴ ὅ-
τω μανείω, ὡς τὰ χέλη πει-
σνυγκῆν ὡς μαλακῶ τὴν
φρυγί ἔτως ἐκτεθλυμένη.
Ζ. μὲν μοιδορῶ, ὃ γυναικί-
α, ὡς παιδικοῖς. οὐλοῖ γὰρ ὁ
θηλυφίας, ὁ βάρβρος, ὁ μα-
θακός, ἡδίων καὶ ποθνότερος.
ἢ βέλομαι δὲ ἀπῆρ, μὴ σι πα-
ροξύνω ἐπιπλήρον. Ηρα. ἄ-
θι καὶ γαμήσας αὐτὸν ἐμοῦ
ἐνικα. μίμνηθ γὰρ, οἶδαι μοι
δὲ τὸν οἰνοχόον τῶν ἐμπα-
ροινῶν. Ζ. οὐκ, ἀπὸ τὸν Η-
ρασιν ἔδδ τὸν σὸν ἢ τὸν οἰνο-
χόον ἡμῖν χαλόνοντα, ἐκ τῆς
καμίνης ἤκοντα, ἐτι τῶν σπιν-
θίρων ἀναπλῶν, ἄρτι τὴν
πυρ

quid adeò graue hoc, ὃ Iu-
no, adolescentem adeò pul-
chrum inter bibendum deo-
sculari, oblectarique utro-
que illo, & osculo videli-
cet, & nectare? Quid si in-
gitur vel semel committam
ipsi quò & te osculetur? non
amplius accusabis me quòd
osculum illius præstantius
nectare puto. IVN. Pædi-
conum verba hæc sunt. Ego
verò non ita insaniuero, ut
labia mea applicem mollia-
culo isti Phrygi, adeòque
effæminato. IVP. Ne con-
uicieris, generosissima tu,
amores meos. nam mulierosa
sus, & barbarus & mollia-
culus iste, suauior & desi-
derabilior, nolo autem di-
cere amplius, ne te magis ir-
ritem. IVN. Vinam verò
& in uxorem illum duxis-
ses mei gratia. Memineris
igitur qualibus mihi pros-
pter egregium istum pocila-
torem temulenter insultas.

IVP. Imò verò Vulcanum

istum filium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem
videlicet, & à fornace venientem, plenum adhuc fauillis.
depon

πυράγραν ἀπτιθίμενον, καὶ
 ἀπ' ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακ-
 τυλῶν λαμβάνειν ἡμᾶς τῶν
 λύλικα, καὶ ἐπὶ σπαθῆμόν γε
 λῆσαι μεταξὺ, ὅρ' οὐδ' ἄρ' ἡ
 μήτηρ σὺν ἡδύως ἐλίσσας,
 ἔπειτ' ἀσβόλῃ κατὰ κθαλισμόν
 τὸ πρόσσωπον ἡδύως ταῦτα οὐ
 γὰρ καὶ πρὶν πολὺν ὁ οἶνοχόῃ
 κἄν ὅτι μὲν πρὶν τοῦ συμποσίου
 τῶν θεῶν ἢ Γανυμήδεος ἢ ἱα-
 τασι μὲν ὅτι αὐτὸς ἐς τὴν Λ-
 δίῳ ἡσθρὸς γὰρ, καὶ ῥοδόδακ-
 τυλῷ, καὶ ἑωσιταμόσως ἄρι-
 στα τὸ ἔκπομα. καὶ ὁ σὺ λυπᾷ
 μάστιγι, καὶ ἐλπίδι δόλιον ἔνι-
 ταρ. Ἡρα. οὐκ καὶ ἡσ-
 τὸς, ὦ Ζεῦ, ὁ Ἡφαιστῷ, καὶ οἱ
 δάκτυλοι αὐτῷ ἀναλίστοι τ' οἷς
 ἐλθὲν ὅτι, καὶ ἀσβόλῃ μιστὸς δαί-
 καὶ ναντιῶς ὁρᾷ αὐτὸν, ἐξό-
 τε τὸν καλὸν κομῆτιν τῶν
 ἡ δὲ ἀνέθρηψεν. πάλαι δ' ἔχ-
 ῖσθας ταῦτα, οὐδ' οἱ σπινθῆ-
 ρες, οὐδ' ἡ καμινῷ ἀπὲρ κ-
 πορ σὺ μὲν ἔχῃ πίνειν παρ' αὐτῷ.
 Ζ. λυπᾷς, ὦ Ἡρα, σὺ αὐτὴν ὅτι
 αἶμα, καὶ μοῖ ἐπιγὰντες τ' ἔρωτα
 ἡλο-

deposito paulò ante forcis-
 pe, & ab illis ipsis digitis ac-
 cipere nos calicem, attra-
 ctumq; ipsum interea oscu-
 lari: quem neq; mater tu li-
 benter osculata fueris, præ
 fuligine quasi tota illius ex-
 usta facie. Nimirum suavia
 hæc, adeoque mulium etiam
 pocillator iste cohonestat
 deorum conuiuium, nonne?
 Ganymedes autem hic ite-
 rum in Idam hinc ablegan-
 dus est? quippe purus ac
 candidus est, & digitos ha-
 bet roseos: etiam scitè por-
 rigit poculum: & quod to-
 omnium mordet maximè,
 osculatur dulcius ipso ne-
 stare. I V N. Nunc tibi &
 elaudus, ὦ Iupiter, Vulcan-
 nus est, & refertus fuligine,
 atq; nausea afficeris cùm as-
 spicis ipsum, ex quo formo-
 sum & capillatum istum Ida
 enutrit. Olim autem non vi-
 debas ista, neq; tum fauilla,
 neq; fornax ipsa absterren-
 bat te, quò minus biberes il-
 lo porrigente. I V P. Aegri-
 tudine, Iuno, te ipsam afficis, nihil aliud, & mihi amorem
 eò ma-

tudine, Iuno, te ipsam afficis, nihil aliud, & mihi amorem

eò ma-

Ἰηλοτυπῶ. ἂ δὲ ἄχθῃ παρὰ
 παιδὸς ὥραιοι διχομήνῃ ἐκ-
 πομα, οἷ μὲν ὁ ὕδρς οἶνοχοεῖτω.
 σὺ δὲ, ὦ Γανύμηδης, ἱμοὶ μέ-
 γα ἀναδίδως τὴν λύλικα, καὶ
 ἱφ' ἱκάσῃ, δὲς θέλας με, καὶ ὅτι
 πλῆρες ὀρέγῃς, καὶ αὐθις ὁπῶ-
 τε παρ' ἱμοῦ ἀπλάμβανois.
 νί τῷ δακρυῖναι: μὴ δίδωθι
 οἰμώξῃται γὰρ, λῦ τις σε λυ-
 πῶν ἰδέσθῃ.

maieue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse voluerit.

eo magis incendis, quia xe-
lotypaes. Quod si verò gra-
uatis à puero formoso ac-
cipere poculum, tibi qui-
dem filius ministret potum.
Tu verò Ganymedes mihi
foli imple calicem, & cum
quolibet bis osculare me, &
cum plenū porrigis, & cum
rursum à me illum accipis.

Quid ita lachrymāris? Ne

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a *HEBE.]* Dea pubertatis ac iuuentutis, & ut Hesiod. in
Theogon. scribit, υἱος Herculis ex Iunone & Ioue prognata.

b *Nectare.]* Νεκταρ, à νε particula, quæ privationem signi-
 ficat, & κτάω, interficio. Posus est Deorum, de quo Hom. Il. α.
 Eras item vini nomen in Lydia Olympo ex fauīs permixtis, &
 floribus odoratis concinnati, vide in Chil. Erasmi. Νεκταρς flor.

ΔΗΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ

ΦΕΝΕΡΙΣ ΕΤ

Ερως.

Cupidinis.

Erasmo Roterodamo interprete.

V E N V S.

Ω Τίκνον Βρωε, ὄρα,
 οὐα ποιεῖς. εἴ ἂν ἱρὴ
 γῆ λείπῃ, ὁ δὲ τὸς

ἀνθρώπους ἀναπείθεῖς, καὶ αὐτὸν
 ἔκαστον ἀμύλων ἱρὸν ἀφ' ὧν ἀμὰ
 καὶ τὰ ἱρὰ οὐρανῶ, ὅς τ' ἴσῃ
 τὸν de his ago, quæ apud superos quoq; designas, qui quidem

C Vpido gnate, vide
 quæ facis flagitia.

Nō iā de his loquor,
 quæ te impulsore mortales in
 terra, vel in se quisq; vel in-
 uicē alij in alios faciunt: ves-
 tum de his ago, quæ apud superos quoq; designas, qui quidem

^a Iouem

Δία πολυμορφον ἐπιδιδυν-
 δς, ἀπαύδων ἐς ὅ, τι ἄρ' ὦι ἐπὶ
 ἔκαστ' ἀοκῆ. τὴν σιγῶν δὲ
 ἡσθάρης ἐκ τ' ἔρανε, τ' ἥλιον
 ἥ πρᾶ τῆ Κλυμένη βραδύων
 ἐνίστη ἀναγκάδς ἐπιτελῶν
 μέγρον τ' ἱπασίας. ἃ ῥ' ἔρ' ἐς
 ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβείδς, θάρ-
 ῥων ποιῆς. ἀλλὰ σὺ, ὦ ὦλη-
 ρότα, καὶ τὴν Ρίαν αὐτὴν
 γράων ἥδην, καὶ μητέρα ὦσ-
 ταν θιῶν, ἀνέπιδες παιδῶ-
 σῆν, καὶ τὸ φρυγίον μεράκιον
 ἐκᾶνο ποθέων. καὶ νῦν ἐκάνη μὲ
 μινυγ' ἐπὶ σὺ, καὶ ζυξαμένη τὸς
 λιοῦτας, πρᾶλαβῆς καὶ τὸς Κο-
 ρυθῶντας, ἅτε μανικὸς καὶ αὐ-
 τὸς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἰ-
 δλεω πειπολῶσι. καὶ ῥ' ὁλοκλ-
 ῖς ἐπὶ τῷ Ἀτῆ, οἱ Κορυθαῖες
 ἥ, ὅ ῥ' αὐτ' ἐμνεῖ) ξίφος τ' πῆ-
 χων. ὅ ῥ' ἀνὰς τὴν λόμην, ἱτῶ
 μιν μὲν δς τ' ὀρῶν. ὅ ῥ' αὐτῇ
 τῷ ἑράτι, ὅ δὲ ἐπιδομβῇ τῷ
 τυμπάνῳ, καὶ ἐπικτυπῇ τῷ κυμ-
 βάλῳ. καὶ ὅλως, θόρυβ' ὅ καὶ
 νία τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἅπαντά ἐστι.
 δὲ δς τοίνυν ἅπαντα. δὲ
 coma p montes fertur insanus, alius cornu canit, alius tympa-
 no tonat, alius cymbalo pstrepat: breuiter, omnis vnde quaq̃
 Ida tumultus atq̃ insanix plena est. Proinde cuncta timeo: me-

^a Iouem ipsum cogis varias
 assumere formas, in quoda-
 cunq̃ tibi pro tēpore visum
 fuerit, eū vertens. Tum Lu-
 nā è cœlo deuocas. Quin &
 Solē aliquoties cōpellis len-
 tum apud Clymenē cessare,
 aurigandi muneris oblitum.
 nam quicquid iniuriæ in me
 matrē etiam cōmittis, audas
 eter ac tanquam tutò facis.
 Verū tu quidē, ὁ deorū om-
 niū confidentissime, ^b Rheā
 insuper ipsam iā annū, præs-
 terea deorum tam multorum
 parentē, eò pepulisti, vt pu-
 sionē adamet, atq̃ in Phry-
 gium illum adolescentulum
 depereat: ac tua iam opera
 insanit, iunctisq̃ leonibus,
 adhibitis itē Corybantibus,
 (quippe qui & ipsi furore
 quodam sunt afflati) per Idā
 montem sursum ac deorsum
 oberrat, ipsa quidem Attis a-
 more eiulans: ceterū Cory-
 bantū alius suum ipse penena
 ense defecat, alius demissa

ὅτε τὸ ζῆλον, καὶ τὸ μέγα σὺν κα-
 πόρ τικουῖται, μὴ ἀρμανῆσαι
 ποτὶ ἡ Ρέα, ἢ καὶ μαῖνον ἔτι ἐν
 αὐτῇ ὅτε, λελούσῃ τὸς Κορυ-
 βάντας συνταβόντας σὺν δα-
 σσάτω, καὶ τοῖς λίεσι παρα-
 βαλῆν. ταῦτα δὲ δακνύντων
 οὐτά σὺ ὁρῶ. Εἰ. θάρρη
 μητέρ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λίεσι αὐ-
 τοῖς ἡδὴ ξυνήθης ἡμὶ καὶ πολ-
 λάκις ἰωαναβάς ἐπὶ τὰ νῶ-
 να, καὶ τῆς κόμης λαβόμηνος,
 λῦτοχῶ αὐτός. οἱ δὲ σαίνουσι
 με, καὶ πλὴν χεῖρα διχόμοιοι.
 ἐς τὸ σῶμα περικλιχθεῖσά με-
 νοι, ἀρδιδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν
 γὰρ ἡ Ρέα, πότι ἄρ' ἐκείνη σχο-
 λῶν ἀγάγοι ἐπ' ἐμὴ, ὅτε δὲ
 ἐν τῷ Ἀπὸ καὶ τοῖς τί ἐν τῷ ἀδελ-
 φῷ, δακνύντας τὰ κατὰ οἷά τ' ἐστίν,
 ὅμως δὲ μὴ ἐφίλει τῶν κα-
 λῶν, μὴ τοίνυν ἐμὴ αὐτιχόθι
 τέταρ. ἢ θίλῃς σὺ, ὦ μητέρ,
 αὐτὴ μὴ ἔτι ἐρῶν, μέγα σὺ
 τοῦ Ἀπὸ, μὴτ' ἐκείνον
 σὺ; Ἀφρ. ὡς δ' αὖτος ἦ, καὶ
 ἐρατὴς ἀπαύτων. ἀπὸ μὲν

tuo ne tale quid accidat,
 quandoquidem te produxi,
 ut si quando resipiscat Rhea,
 vel potius si pergat insanire,
 Corybantibus imperet, ut te
 correptum discerpant, aut
 leonibus obijciant. Hic me
 sollicitat metus, quod videam
 tibi periculum imminere.
 C V P. Ocioso animo esto
 mater: siquidem leonibus et
 tiam ipsis iam familiaris sum
 factus, ita ut saepenumero
 consensu eorum tergis, pre-
 hensaq; iuba, equitis ritu in-
 sidens illos agitem. At vero
 illi interim mihi caudis ab-
 blandiuntur, ac manum ori
 insertam receptant, labuntq;
 deinde mihi reddunt inno-
 cuā. Porro Rheæ ipsi quan-
 do tandem vacauerit ut me
 ulciscatur, quum in Atte sit
 tota? Postremo quid ego
 pecco, quum res pulchras, ut
 sunt, offero ac demonstro?
 Vos ne appetite res pul-
 chras, quare his de rebus ne
 in me crimen conferte. Num

ut ipsa tu mater uti neq; tu posthac Martem ames, neque ille
 te? V E N. V e s s perniciat, nulla in te non superas? Atta-

men

ἔσσι μὲν ποτὶ τῶν λόγων. *men horum quæ dixi, alis
quando memineris.*

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Eiusdem ferè argumenti Dialogus sequitur Veneris quoq; & Cupidinis, quem poëtæ Martis & Veneris filium, atque ingentis potentix amoris esse deum voluerunt. Pingitur imberbis, alatus, cæcus, & facem gestans atque sagittas, de eo extant carmina Marulli & Pij pontificis.

a IOVEM ipsum cogis varias assumere formas.] *Erasmus noster Chiliad. 1, Centuria 3, adagio primo: Aut regem aut fatuum nasci oportet: Quis nepos, inquit, quis balatro unquam nugasius est nugatius, aut nequius nequam fuit, quàm Iupiter, cui regnum mundi dederunt poëtæ. Technis falsit uxorem, nunc cygnus, nunc taurus, nunc aurum factus, infidias struit mulierculis. Subornat Ganymedes, ac colum nobis implet. Hactenus Erasmus. Amoris impatientia se vertit in cuculum, in aquilam, in olorem, & Satyrum, in Amphyrionem, in ignem, in pastorem, in serpentem, ut scribit Ouid. in 6. Metamorph. b Rheam.] Hoc nomine Cybele vocata est. Hanc poëtæ Iouis, & aliorum plurium deorum matrem dixerunt, ei que quadrigam à quatuor leonibus tractam assignauerunt & capiti eius turris coronam & sceptrum manibus addiderunt. Et cum incederet, sacerdotes dicti Galli & Corybantes, sacro correpti furore, præcedebant cymbala pulsantes, alios item ad similem agens rabiem.*

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΟΛΛΙΝΙΣ ΗΤ
Ερμῆς. Mercurij.

Eodem interprete.

ΑΡΟΛΛΟ.

Τὶς γὰρ ἔστι, ὦ Ερμῆ; Ερ.
ὅτι γαλοῖότατα, ὦ Α.
ποπορ, ἔδωρ. Αω.
ἀπὲρ, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκῆς
ἔχω ξυγγλῶν. Ερ. ἡ ἀφροδίτη
ξυῦς. ὦ Αρε κατέληπαι,
καὶ ὁ Ηφαιστος ἔδησεν αὐτὸς
ξυπαβῶν. Απ. πῶς ἡδὺ γὰρ
τι ἔσθ' ἰοικας. Ερ. ἐκ πολλῶν
λῆ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἰθι-
ρῶν αὐτὸς. καὶ πρὶ τῶν ὧν
ὄλῳ ἀφανῆ δισμὰ πρὶθῆς, ἀρ-
γάτω ἀπὸ λῶν ἐπὶ τῶν κάμι-
νον, ἔτα ὁ μὲν Αρης ἀσέρχεται
λαθῶν, ὡς ὦν, λαθορᾷ δὲ
αὐτὸν ὁ ἥλιος, καὶ λίγα πῶς
τὸν Ηφαιστον, ἐπὶ τῷ ἐπιβῆν
τῷ λίχης, καὶ ἐρ ἔρῳ ἔσθ' ἔσθ', καὶ
ἐν τῷ ἐγγύλῳ τῶν ἀρκῶν,
πρὶ πλῆκται ἢ αὐτῷ τὰ δισ-
μὰ, φέσται τῷ αὐτῷ ὁ Ηφαι-
στος. ἰκένη ἢ ἔρ (καὶ ἢ ἔτυχε
γυμ-

Quid rides, Mercuri? MER. Quoniam maximè ridicula, Apollo, vidi. APOL. Dic igitur, ut & ipse audis tuis illis tecum ridere possim. MER. Venus cum Marte concumbens deprehensa est, ac Vulcanus comprehensos illos vinculis confinxit. APOL. Quomodo? Suae enim quiddam dicere videris. MER. Longo iam tempore, opinor, cognitis his quæ agebantur, expiscatus est illos, & lecto occultis quibusdam vmculis circumdato, abiens ad fornacem opus faciebat. Post hæc Mars ingreditur secretò, ut quidem ipse putabat. Videt autem ipsum ex alto Sol, & rem ad Vulcanum defert.

• Vbi igitur lectum conscendissent, & in opere essent, & iam intra retia tenerentur, circumuoluuntur ipsis quidem vincula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & fortè tum
b b b b nuda

γυμνὰ ἴδῃ) οὐκ ἔχον ὥστε
 ἐγκαλύψαι αὐδὲ μύη. ὁ δὲ
 Ἀρης τὰ μὲν πρῶτα διαφρυγῆν
 ἰσχυρᾶς, καὶ ἡλπίσει ῥῆξαι τὰ
 δεισμά. ἔπειτα δὲ σιωπῆς ἐν ἀ-
 φύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἰκί-
 ται. ΑΠ. τί δρ; ἀπὸ λησγυ
 αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς; ΕΡ. οὐδέ τι
 πο· ἀλλὰ ξυγκαλῆς τοὺς
 θεοὺς, ἐπιθέκνυνται τῶν μοι-
 χῶν αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμ-
 φότεροι κάτω νηυσὶ κάθου,
 ξυκαλῆσθαι ἐρυνθεῖσι. καὶ
 τὸ θέαμα ἡδιστὸν μοι ἴδωξί,
 μονονεχὶ αὐτὸ γινόμενον τὸ
 ἔργον. ΑΠ. ὁ δὲ χαλκὺς ἐκεί-
 νος ὅς ἐκ αὐδαίται καὶ αὐτὸς ἰσι-
 δέκνυται τῶν ἀσχυρῶν τῶ
 γάμου; ΕΡ. μὰ Δι', ὅς γε καὶ
 ἐπιτελᾷ αὐτοῖς ἱφιστάς. ἐγὼ
 μὲν τοι, ἔτι καὶ τὰ ληθῆς εἰπῶ,
 ἱφθόνον τῷ Ἀρῇ, μὴ μόνον
 μοι χάσθῃ τῶν κακίστων
 θεῶν, ἀλλὰ καὶ διδιδύμῳ μί-
 αὐτῆς. ΑΠ. ὁ κῆρ καὶ διδύ-
 μος ἄν ἐπίμηναις ἐπὶ τότε;

ΕΡ.

qui etiam arrideat ipsis a-
 stans. Ego verò, si opus est verum dicere, inuidebam Mar-
 ti, non solum quòd cum formosissima dea adulterium
 exercuisset, sed etiam quòd colligatus cum ipsa vnà esset.
 ΑΠΟΛ. Proinde tu ligari hoc pacto sustineres?

ΜΕΡ.

nuda erat) pudore affecta,
 non habebat quòd se tegeret.
 Mars verò ab initio fugere
 tentabat, sperabatque se vin-
 cula illa disrupturum esse:
 cæterum posteaquam intel-
 lexit se undique captum tes-
 neri, neque effugere quon-
 quam posse, supplicare cœ-
 pit. ΑΠΟΛ. Quid igitur?
 soluitne ipsos Vulcanus &
 ΜΕΡ. Nondum, sed con-
 uocatis dijs spectandum ip-
 sis exhibuit adulterium. Il-
 li autem nudi ambo, & colla-
 gati mutuò, inclinatis deorum
 sum capitibus erubescabant.
 Atq; adeò spectaculum hoc
 dulcissimum mihi visum est,
 cum tantum non ipsum o-
 pus exhiberent. ΑΠΟΛ.
 At faber ille annon pudore
 afficitur etiam ipse cum
 spectandam ita exhibet cons-
 iugij sui turpitudinē? ΜΕΡ.
 Non per Iouem, quippe

Ἐρ. σὺ δ' ἐκ ἄρ, ὦ Αποπρον;
 ἰδὲ μόνον ἰππιδόρ. ἰππιδόρ
 μοι γάρ σι, ἔρ μὴ τὰ ὁμοία κ
 αὐτὸς ὡς ἰδὲρ.

MER. Tu verò non, Apola-
 lo? Aspice modò & acce-
 dens (collaudabo enim te) si
 non eadem ipse quoq; opta-
 bis ubi videris.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

M Artis & Veneris concubitus ab Homero Odyss. 8 &
 Quid. Metam. 4. narratur. Luciano in Demona &c.

MARINI DIALOGI.

ΑΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ DORIDIS ΕΥ
 Γαλατίας. Galata.

Erasino Roterodamo interprete.

DORIS.

Κ Αλδρ ἰρασιδ, ὦ
 Γαλάττα, φασὶ
 τὸρ σικιδόρ τῶ
 ὦρ ποιμνία ἰ-
 πιδόρ. Γα. μὴ
 σκῶδῃ Δωεί. Προδιδόρ & ἔρ
 ἔρ, ὅς ἐστι, ὅποι & ἄρ ἢ. Δω. τί
 ἔρ, ἢ κῆ τῷ Διὸς αὐτῷ πῶς
 ἔρ, ἄρ & οὐτῶ καὶ λασι &
 ἰπιδόρ, κῆ τὸ πάντων ἀμορ-
 φῆταδρ, μονόφθαλμ & οἶτι
 τὸ ἔρ & οὐδῶ αὐρ τι αὐτὸρ
 ἔρ, τὸ μορφῶ; Γα. ἰδὲ τὸ
 nium deformissimum. unoculus? An verò credis genus il-
 li quicquam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc

Ε Ormosum amā-
 tem, Galatea,
 nempe Sicus
 lum istum pas-
 storem aiunt amore tui de-
 perire. GALA. Ne ride
 a Doris: etenim qualis qua-
 lis est, Neptuno patre pro-
 gnatus est. DOR. Quid
 tum postea, si vel Ioue ipso
 sit progenitus, quum vsq; ad
 eò agrestis atque hispidus
 appareat, quòdque est om-
 nibus
 2 quidem

λάσιον αὐτῷ, καὶ ὡς φησὶ ἄγειον,
 ἀμορφόν δὲ τὸν ἀνδρῶδυν γάρ.
 ὅτι ὀφθαλμοὺς ἰσιπρίπτα τῷ
 μιτάτῳ, οὐδὲν ἐνδίδεισθον ὅς
 ῥῶν, ἢ ἂν δύο ἴσῃ. Δω. ἴοι-
 πας, ὦ Γαλάτεια, ἐκ ἱρατῶν,
 ἀπ' ἱράμφορ ἴχαρ τὸ Πολύ-
 φημον, οἷα ἱπανθεῖς αὐτόν.
 Γα. ἐκ ἱράμφορ, ἀλλὰ τὸ πά-
 ρον ὀναδιστὸν τῷ οὐ φέρω
 ὑμῶν. καὶ μοι δοκεῖν ἰπὺ
 φθόνῳ αὐτὸ ποιῆν, ὅτι ποι-
 μάων ποτὶ, ἅρ' ὃ σκοπιᾶς
 παῖσιν ὡς ἡμᾶς ἰδῶν ἐπὶ τῆς
 πτόνος, ἐν τοῖς πρόποσι τ' Αἴτ-
 υης, καθὼς μιτάξῃ τῷ ὄρνιθι καὶ
 τῆς θαλασσίας αἰγιαλὸς ἀρμυ-
 κεύεται, ὑμᾶς μὲν εἰδὲ πρὸς
 βλυσίν, ἐν δὲ ἐξ ἀπασῶν ἡ
 κατὰ τὴν ἰδοῖα, ἢ καὶ μόνῃ ἱοί
 ἐπῆλθε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα
 ὑμᾶς ἀνιᾶ· δαῖμα γὰρ ὡς ἀ-
 μένων αἰμί, καὶ ἀξίερας, ὦ
 ὑμᾶς δὲ παρῶφθῃ. Δω.
 αἰ ποίμνι καὶ ἐνδιδὲ καλὴ πλὴν
 ὄψιν

quidem ipsum, quod hispidus
 est atq; agrestis, ut tu vocas,
 illum deformat : quin virile
 magis est. Porro oculus me-
 dia in fronte , decet etiam,
 quo quidem nihilo segnius
 cernit, quàm si duo forent.
 D O R. Videris Galatea nō
 amantem habere ^b Poly-
 phemum , sed illum potiùs
 adamare : sic eum prædicas.
 G A L. Equidem haud ada-
 mo , sed tamen insignem in-
 stam vestram insultandi op-
 probrandiq; petulantia ferre
 non queo. Ac mihi nimis
 rum invidentia quadam ist-
 huc facere videmini , pro-
 pterea quòd ille quum fortè
 aliquando gregem pasceret
 suum, nosq; è littorali spes-
 cula in litore ludentes cer-
 neret in prominentibus Aet-
 nae pedibus, quà videlicet in-
 ter montem & mare litus
 sese in longum porrigit, vos
 ne aspexerit quidem : at ego

omnium vna visa sim formosissima, eoque in vnam me con-
 fecerit oculum. Ea res vos malè habet: nam argumentum
 est me forma præstantiorem esse, ac digniorem quæ amer-
 tas contrà fastiditas esse. D O R. An istud tibi putas in-
 videm

ἔφυρ ἰδοξας, ἐπίφθονος οἶδ
 γεγονέναι; καὶ τίς τίς ἄλλοις
 βίωσανίσαι ἔχον, ἢ τὸ λου-
 κὸν μόνον; καὶ τῷ οἶμα, ὅ-
 τι ξυμῆθης δὲ τυρῶ καὶ γα-
 λακί, πάντα ἔντα ὁμοια τῶ-
 βις ἀγῆται λαλῶ. ἐπὶ ταῖς
 ἅμα ὁπὸ τ' ἄρ' ἐθελήσῃς μα-
 θῆν οἷα τυγχάνεις οὐδ' αὖ τὴν
 ἔφυρ, ἀπ' ὧρας τινὸς εἰ πο-
 τὶ γαλήνη εἴη, ἰωκὺψα ἐς
 τὸ ὕδαρ, ἰδὲ σιαντὴν ὕδρ' ἄλ-
 λο, ἢ χροῶν λωκλὴ ἀκρεβῆς.
 ἐκ ἰωαννῆται δὲ τῷ, ἢ μὴ
 ἰωπρίωσ' αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθη-
 μα. ΓΑ. καὶ μὴν ἐνδ' ὑμῶν
 ἢ ἀκραιώτως λωκλῆ, ὅμως ἰρα-
 κλὴν ἔχον τῷ ἔχον. ὑμῶν δὲ
 οὐκ ἔστιν ὡς τινὰ ἢ ποιμῶν, ἢ
 ναύτης, ἢ πορθμῶν ἰωαννῆ. ὁ
 δὲ Πολύφημος, τῶν ἅμα, καὶ
 μεσιχὲς δὲ. ΔΩ. σιῶπα, ὦ
 Γαλάττα, ἐκείνου αὐτοῦ ἔ-
 λοντος, ἐπὶ τὴν ἐλπίδα πρὸς
 ἰππῶν. Ἀφ' ὧν ἔστιν ἔλλη, ὅνον
 ἀρτίον ὡς αὐτὸ ἰδοξας, καὶ αὐτὴν
 ἢ πηκτὴς, οἷα λαλῶν ἰδὲ-

φθ

uidendum videri, si primum
 pastori, deinde lusco formos-
 sa visa sis? quanquam quid
 aliud ille potuit in te proba-
 re, præter candorem? Is il-
 li placet opinor, quod ca-
 seo et lacti assueverit: pro-
 inde quicquid his sit simile,
 id protinus pulchrum iudi-
 cat. Alioqui ubi libebit sci-
 re et quas facie, de scopu-
 lo quopiam in aquâ, si quan-
 do tranquilla steterit, despes-
 clans, temetipsam contem-
 plare: videbis aliud nihil
 nisi perpetuum candorem.
 verum is quidem non pro-
 batur, nisi rubor admixtus il-
 li, decus illi iunxerit. GAL.
 Atqui ego illa immodicè
 candida, tamen eiusmodi ha-
 beo amantem: quum inte-
 rim è vobis nulla sit, quam
 vel pastor, vel nauta, vel
 portitor aliquis miretur. cæ-
 terum Polyphemus (ut alia
 ne dicam) etiam canendi pe-
 ritus est. DOR. Tace, ô Ga-
 latea: audiuius illum cas-

centem, quum nuper pruriret in te: sed ô sancta Venus, as-
 sumit rudare dixisses. nam lyra corpus simillimum erat cer-

bbbb 3 uino

φεγγυμὸν τῶν σαρκῶν. καὶ
 τὰ μὲν λείρατα, πύχας ὥσπερ
 ἔσθῃ. συγέσθῃ δὲ αὐτὰ, καὶ
 ἰσάψας τὰ νύφρα, ἔσθ' ἡρόμο-
 σι πρὸς ἰψας, ἐμὴ δὲ αἰ-
 μυσοῦν τι, καὶ ἀποθῶν, ἀπο-
 ρῆν αὐτὸς βοῶν, ἀπο δὲ ἡλ-
 ρα ἡνύχα. ὥς ἔσθ' κατέχα-
 τὸν γέλωτ' αἰδωαμένη, ἰωὶ
 ὡς ἱερτικῶς ἐκένθ' ἀσματοι.
 ἡ μὲν γὰρ ἔχθ' ἔσθ' ἀπείν-
 οῦσα αὐτῶν ἡθελῶν, ἔτω λαλῶ
 ἔσθ', βρυχομένη, ἀπὸ ἡσυχίας
 ὡς, ἡ φανείη μιμημένη τρα-
 χέαν ὡδῶν, καὶ κατὰ γέλω-
 σον. ἱερὶ δὲ ἰωίρας ὡς ἱ-
 σῶς ἀκαλῶς ἀθροισμῶν,
 ἔρκετ' ἐνθαλασσῶν, καὶ τὸ λάσιον
 αὐτῶν πρὸς οἰκίστα. τίς ἐκ αὐ-
 ρθονύσας ἔσθ', ὡς γαλάττα, ὡς
 ἔσθ' ἱερῶν; Γαλ. οὐκ ἔσθ' οὐ,
 Δωρὶ, δ᾽ ἄξον ἡμῶν τὸν σταν-
 τῶν, κατὰ δὲ δηλονότι ὅντα, καὶ
 ὡς δὲ ἰωίρας, καὶ ἡθελῶν
 ἔσθ' ἡμῶν ἰωίρας. Δω.
 ἀπὸ ἱερῶν μὲν οὐδὲν ἔσθ'
 μοι, ἔσθ' ἀμυνώμεναι ἰωίρας
 ἔσθ'.

ethara. DOR. Mihi quidem nullus est amator, neque me hoc
 nomine iactō, quasi sim vehementer amabilis: verumtamen
 istius

uino capiti ossibus renudan-
 to: tum cornua perinde qua-
 si cubiti prominebant, his
 iunctis inductisque fidibus,
 quas ne collope quidem cir-
 cumtorquebat. agreste quid-
 dam et absonum cantillas-
 bat, quum aliud interim ip-
 se voce caneret, aliud lyra
 succimeret: ita ut tempera-
 re nobis nequiuerimus quin
 videremus amatoriam illam
 cantionem. Nam Echo no-
 respondere quidem illi vo-
 luit balanti, quum sit adeo
 garrula: imò puduisset si vi-
 sa fuisset stridulum illius et
 ridiculum cantum imitari.
 Ad hæc gestabat in vlnis as-
 masius iste delicias suas, vna
 si catulum pilis hirtum, ip-
 si non dissimilem. Quis au-
 tem non inuideat tibi ami-
 cum istum, Galatea? GAL.
 Quin tu igitur Dori tuum
 ipsius amicum nobis com-
 monstra, qui meo sit fors
 mosior, quicquid doctius ac men-
 lius vel voce canat, vel cis

ἴσα τοῖσι & Α, οἷ & ὁ ἄλ- istiusmodi amicum, qualis
 κιστὶ δὲ, κινάβρας ἀπόρων, est Polyphemus, nempe totus
 ὁσπὶ ὁ πᾶς & ὁμοφῶς & tus hircum olens, tum cru-
 ὅς φασι, καὶ σιτῶν & τοὺς dis viclitans carnibus, & ho-
 ἰπιδυμῶντας τῶν ξύων, ὅτι spites, si qui appulerint, de-
 ἡρώϊς, καὶ σὺ ἀντιφῶς αὐτῶν uorans, tibi habeas, cumq; tu
 πῶν. mutuū ames.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Marini dei ἐπῳοίαι à Luciano vocantur, à quibusdam
 ἡρώϊοι. Ingens horū turba fuit, quorum princeps
 Neptunus & cō antiquiores Nereus & Oceanus.

a **DORIS.**] *Nymphæ nomen, filie Oceani & uxoris
 Nerei, Hesiod. in Theog. Interdum pro ipso mari accipitur. Vir-
 gil. 10. Eclog.*

Doris amara suam non intermisceat vndam.

b **Polyphemus.] Ex Cyclopihus vnus, Neptuni filius: so-
 cios aliquot Vlyssis interficiens ad saxum fregit & seminiua ad-
 huc membra deuorauit: excæcatur ab Vlysse. Hom. Odyss. Cic.
 lib. 5. Tusc. quæst. Virgil. 3. Aen. c** **Qua sis facie.] Negas
 quidem Seruū ex Mari effigiem vllō pacto posse reddi, sed Lu-
 cianus hic aliter sentit, & in Alcione: Nōne vides, inquit, vā
 superiora sint serenitate conspicua, fluctibus autem sedatū ma-
 re ac tranquillū, ὁμοῖον, ὡς ἐπῶν κατὰ πρῶτον: id est, speculo
 (vī sic dicam,) cōsimile. Theocritus in Bucolias tico Idyllio sexto:**

καὶ γὰρ θινὴ δὲ εἶδ' ἔχ' καὶ ὅς τις λέγει
 ἢ γὰρ πρῶτον ἐστὶν ὁμοῖον, ἢ δὲ θαλάσσια.

καὶ γὰρ πρῶτον ἐστὶν ὁμοῖον, καὶ δὲ εἶναι ἀμείνως κώρεα, &c.

Quod est huiusmodi:

Nec tam sum forma turpis quàm dicor: in vnda
 Nuper enim vidi ipse meos de littore vultus,
 Cū nulli flarent tranquilla per æquora venti.

Hinc illud Maronis sumptum est:

nuper me in littore vidi,

b b b b 4

Quum

Quum placidum ventis stare mare—.

Sed & nos ex Seneca paulò plura in Alcyone annotavimus. d O' sancta Venus.] Amorum & libidinum faulrix & magistra: eas enim prima & invenit & edocuit. Mantuanus de hac ita canit:

Mater adulterij Venus est, stupriq; repertrix:

Quin & luxuriæ nutrix, & mater amorum, &c.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ

ΖΕΦΥΡΙΕΤ.

Νότι.

Νοτι.

Iacobo Micyllo interprete.

ΖΕΦΥΡΟΣ.

ΟΥ πῶποτε πομπῶν
 ἰζὼ μιν ἀποπνεύσει
 παρ' ἑδὸν ἐν τῇ θα-
 λασσῇ, ἀφ' οὗ αἶμι, καὶ πᾶσι
 πῶν δὲ ἐκ ἑδὸν, ὧ Νότι; Νό.
 τίνα ταύτῃ λήγας, ὧ Ζήφου-
 ρι, τὴν πομπῶν; ἢ τίνας οἱ
 σὺ μποντῶ ἤσῃ; Ζή. ἰδίσιν
 θάλαττα ἀπὸ τῆς θάλασσης, οἶον
 οὐκ ἄπο ἰδίοις ἐστὶ. Νό. παρὰ
 τὴν Ερυθρὰν ἢ θάλασσαν
 ἑρπασόμεν, ἰκτίνων & ἄλλων
 καὶ μὲρ τῆς Ἰνδίας, ὅθεν
 πρῶτα τῆς χώρας. ἰδὲν οὐκ
 οἶδα, ὧ λήγας. Ζή. ἀπὸ τὸν
 Σιδώνιον Ἀζώονα ἑδὸν;
 Νό. νῶα, τὸν τῆς Εὐρώπης πε-
 τρεῖα. τί μὲν; Ζή. περὶ αὐ-
 τῆς ἰκτίνος ἀντιλήμειαι οἱ.
 πατὴρ scilicet. Quid tū? ΖΕΦΗ. De illa ipsa narrabo tibi.

NVnquā equidē pom-
 pam magnificentior
 rem vidi in mari, ex
 quo ego sum & spiro: tu verò
 annō vidisti Note? NOT.
 Quānam hanc dicis, a Ze-
 phyre, pompā? aut quā sunt
 qui illā duxerunt? ΖΕΦΗ.
 Suavissimo spectaculo carus
 isti, & quale nō facile aliud
 vnquā videris. NOT. Iuxta
 Rubrū mare occupatus fui,
 afflavi autē & partem Indiæ
 nonnullam, quantum videlicet
 eius terræ mari adiacet. pro-
 inde nihil eorum novi quæ
 tu dicis. ΖΕΦΗ. Quid? Si
 domū illum b Agenorē vis-
 disti? NOT. Etiam, Euro-
 NOT.

Νό. μὲν ὅτι ὁ Ζεὺς ἱρασὺς ἐκ ποταμοῦ τῆς παρθένου; τῷ δὲ ἦν καὶ πωλοῖαι ἡμισυ μύλων. Ζέ. οὐκ ἔστιν ὅσον μὲν ἱρώτα οἶδα, τὰ μὲν τὰ ταῦτα ἢ ἡδὴ ἀκρόβου. ἢ μὲν Εὐρώπῃ λατρεῖν ἡθελῶ ἐπὶ τῷ πτόνῳ πώλῃ, τὰς ἡλικιώτας παραλαβόντες. ὁ Ζεὺς δὲ παύρῳ ἐκάστος αὐτόν, σωεῖται παύρῳ αὐτοῖς ἐκάστος. φασὶν γὰρ ὅτι πᾶσι τοῖς ἦν ὡς ἀκροβούσας, καὶ τὰ κέρατα ὡς ἀκροβούσας, καὶ τὸ βλεμματικὸν. ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς πτόνῳ, καὶ ἐμνηστὴρ ἡδίστον, ὡς τῷ Εὐρώπῃ λατρεῖν καὶ ἀκροβούσας αὐτόν. ὡς ἢ τῷ ἱερίῳ, θεομῶντι μὲν ὁ Ζεὺς ὥρμησεν ἐπὶ τῷ θάλασσῳ, φέρων αὐτὸν, καὶ ἐνύχθι ἐμνηστὴρ. ἢ δὲ πάντῃ ἐκπλαγῆς ὡς πράγματι, τῇ λαῶν ἢ ἔχθρῳ τῷ κέρατος, ὡς μὴ ἀκροβούσας, τῇ ἱερίῳ δὲ ὡς ἐμνηστὴρ τὸν πτόνῳ, ὡς ἔχθρῳ. Νό. ἢ δὲ τῷ θάλασσῳ, ὡς Ζεφύρῳ, ἔχθρῳ, καὶ ἱερίῳ, καὶ, νηρόμωρον δὲ Δία, φέρωντα

re, sinistra apprehendit ac tenuit cornua, ut ne delaberetur: altera autem manu diffluentem vento vestem continebat.

NOT. Dulce hoc spectaculum, Zephyre, vidisti, et amatum, natantem videlicet Iovem, et ferentem secum amo-

NOT. Num quod Iupiter id olim amare puellam cepit? Nam hoc etiam pridē sciui.

ZEPH. Igitur quod ad amorem attinet, nosti: quae verò postea consecuta sunt, ea nūc audi. Descenderat Europa ad littus ludendi gratia, assumptis secū equalibus suis. Iupiter autem in formā tauri assumulatus, ludebat unā cum ipsis, pulcherrimus tum apparens. Nam et candidus erat, ut nihil supra, et cornua habebat reflexa pulchre, vultumq; prae se ferebat admodum mansuetū ac placidum. Saltabat igitur et ipse in littore, et mugiebat suavissimè, ita ut Europa etiam cōscendere ipsum iā sustineret. Ceterum ubi hoc factū est, citato cursu Iupiter quidem unā cum illa in mare prorupit, atq; ibi, uti inciderat, natabat. illa verò admodum perculsa animo ex hac

τὴν ἀγαθομηνίαν. Ζε. καὶ
 μὴ τὰ μετὰ ταῦτα ἰδίῳ πα-
 ραπολὺ, ὡς Νότι. ἢ τε γὰρ θά-
 λασσα ὁυὺς ἀκρόαον ἔχοντο,
 καὶ τὴν γαλήνην ἰσισπα-
 μνήν, λαίαν παρ᾽ ἑχόντων.
 ἡμᾶς δὲ πάλιν τοῦ ἡσυχίαν ὁ-
 ροντες, οὐδὲν ἄλλο, ἢ θιασὰν
 μόνον τῶν γιννομένων πρὸς
 κολυσσῶν. Εἰρωτες δὲ παρὰ
 πτωχῶν, μικρὸν ἔτι τὴν
 θάλασσαν, ὥς ἐνίοτε ἀκροῖς
 τοῖς ποσὶ ἐπιψάσαντες ὕδα-
 τος, ἡμετέρας τὰς δάδας φέ-
 ροντες, ἥδον ἅμα τὴν ἡμέραν.
 αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδύσασα, πα-
 ρέποντες ἐπὶ τῇ δελφίνων ἐπι-
 στροφῇ, ἡμῖν ὕμνοι αἱ πόλ-
 λαί. τό, τε τῇ Τειθένων γῆνι,
 ὅτι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδὼν τῇ
 θαλάσσῃ, ἅπαντα πρὸς ἡμᾶς
 ἔχον τὴν πᾶσαν. ὁ δὲ γὰρ Ποσει-
 δῶν ἐπιβέβηκας ἄρματός, πα-
 ροχέμενός τε, καὶ τὴν Ἀμει-
 νίτῃν ἔχων, περὶ γιννομένης,
 πεσοῖτο πορῶν νεχόμενῶν ἁ-
 δελῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφρο-
 δίτην.

res suos. ZEPH. At ve-
 rò quæ consecuta sunt, sua-
 uiora multò, ^c Note. Nam
 ☉ mare statim compositis
 fluctibus quietum fuit, ☉
 tranquillitate plurò attra-
 ctis, placidum ac planum se-
 ipsum præbuit. Nos autem
 omnes silentium agentes, ni-
 hil aliud quam spectatores
 tantum eorum quæ fiebant,
 quasi quidam comites seque-
 bamur. Cupidines verò iu-
 xta volitantes, paulum su-
 pra mare, ita ut interim sum-
 mis pedibus contingerent a-
 quam, accensas ferentes fa-
 ces, Hymenæum cantabant.
 Nereides autem emersæ vna-
 dis, delphinum tergis insi-
 dentes obequitabāt applau-
 dentes, seminudæ pleraque.
 Præterea ☉ Tritonum ge-
 nus, ☉ si quid aliud marinor-
 um aspectu metuendum non
 est, omnia illa circum puellâ
 quasi choreâ ducebant. Nam
 ipse quidem Neptunus con-
 scenso curru, ☉ quasi pro-
 mibus incedens, vna cum Amphitrite letus praibat, veluti
 viam aperiens natanti fratri. Supra omnes autem Venerem
 duo

ἄπλω δύο Τείτωνες ἱφθον,
 ἐπὶ κόγχης κατὰ χερσίν, ἀν-
 θη πανόβια ἐπιπάσσουσιν τῇ
 Νύμφῃ. ταῦτα ἰαφροινίχης ἄ-
 χειρὸς Κρήτης ἰγνύει. ἐπὶ δὲ
 ἰπὶ βῆ τῇ νύμφῃ, ὃ μὲν ταῦρ'
 ἐκίτι ἰφραίνει, ἰπιλαβόμενον
 δὲ πᾶς χαρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆλ-
 σεν Εὐρώπῃν εἰς τὸ Δίκταρον
 ἄντρον, ἰρυθειῶν, καὶ κατὰ
 ἑρῶν. ἐπὶ πλοῦ γὰρ ἦδεν, ἐφ' ὃ,
 τι ἄγοιτο. ἡμᾶς δὲ ἰμπεδόνου-
 τας, ἄλλ' ἄλλοι πλάγους
 γαίρ' ἰακρυμαίοντες. Νό-
 ῳ μακάρεϊ Ζεφύρῳ θῆας· ἐν
 τῷ δὲ γυναικὶ καὶ ἰαφάνας,
 καὶ μίλλαντας ἀνθρώπους ἰ-
 σόμεν.

isthæc videris: ego verò interea Gryphas & Elephantos &
 nigros homines aspiciebam.

duo Tritones vehabant in
 concha recubātem, ac flores
 omnis generis aspergentem
 sponsæ. Atque hæc à Phœ-
 nicia vsq; in Cretam fiebant.
 Postquam autem in insulam
 ascendit, ipse quidem taurus
 non amplius apparebat: Ju-
 piter autem apprehēsā ma-
 ni Europam, in antrum Di-
 ctæum abduxit, erubescens
 tem, atque oculos demittens
 tem: intelligebat enim iam ob-
 quam rem ita duceretur. Nos
 autem incumbentes mari, a-
 lius aliam illius partem flus-
 sibibus agitabamus. NOT.

O' beatum Zephyre te, qui

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a ZEPHYRVS.] Vensus est tepidus & siccus, ab ocea-
 fu æquinoctiali aduersus Eurum in vere spirans, quo flante
 terra hyemali frigore constricta aperitur, ac planta omnes ger-
 minare incipiunt. vnde Claudianus:

—pater ô gratissime Veris

Quid mea lasciui regnas per prata volatu
 Sæmper & assiduis irroras flatibus annum.

b Agenorem.] Europa Agenoris regis Phœnicum filia, à
 Iane sub tauri specie rapta, & in Cretam amicta dicitur. Atq;

ex ea postea Ioni nati feruntur Minos, Rhadamanthus, & Sarpedon. Ouid. in fine 2. libri Metamorph. eandem fabulam exponit. Et Herodotus libro primo statim ab initio. Ab ea tertiam mundi partem denominatam ferunt. Theocritus in Europa siue Eidyllio 20. suo more hanc fabulam depingit: à quo Ovidius quadam sumpsisse videtur. Herod. lib. 4. ait, nesciri, nec proditum esse à quoquam, unde dicta sit Europa, nisi quòd ab Europa Tyria dictam referant. c. Note.] Notus seu Austro-ventus est meridionalis, exsialis & morbosus. Insuperdum pro omni vento meridionali capitur.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

μειζέφαιος Iouis in Taurum.

Indutus faciem tauri deus ille coruscus,
Auxit pulchram, de grege Mercurij.
Hæc fuerat Cadmi soror, alto & Agenore nata,
Efficiunt fœdum vina Venusq; pecus.

NUMQUAM.] αἰξήσις. Tu verò non vidisti.] ἐρώτησις. Quàmnam hanc dicis.] αὐτερώτησις. Iuxta rubrum mare.] Causa τῆς ἀπολείψεως. Proinde nihil eorum.] Conclusio. Quid? Sidonium illum.] παρασκευή. De illa ipsa narrabo.] ὑπόχρησις. Quæ verò postea.] ἀξίωσις ad προσοχλή. Descenderat.] Narratio. Nam & candidus.] ὑποτίπνωσις. At verò quæ consecuta sunt.] τὰ μετὰ ταῦτα. Cupidines verò.] Descriptio pompæ. Postquam autem in Insulam.] τοπογραφία. Iupiter autem.] τὰ ἐν βῶτι. Nos autem incumbentes.] πρόληψις. O' beatum Zephyre.] Conclusio.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ
Γαλιώης.

PANOPES ET
Galeneis.

Iacobo Micyllo interprete.

PANOPES.

Εἰδὼ, ὦ Γαλιώη, χθίς,
οἷα ποίησεν ἡ Εἰς πα
ρὰ τὸ δῆπνον ἐν Θησε
ταλίας, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐν
πλήθει ἐς τὸ συμπόσιον; Γα.
ἢ ξυνοσπώμεν ὑμῖν ἔργον; ὃ
ἦ Ποσειδάων ἐκέλευσε με, ὦ
Πανόπη, ἀνέμαντον ἐνθάδε
φρυγίην τὸ πῖλον. ὦ. τί ἐν
ἰποίησεν ἡ Εἰς μὴ παροῦσα
Πα. ἢ τίς καὶ ὁ Πηλεὺς
ἀπὸ τῆς θάλασσης ἐς τὸν θάλα
μον, ἡ δὲ ἄρ' Ἀμφιτρίτης καὶ
τῆ Ποσειδάων πρᾶξι μὲν
τῶν. ἡ Εἰς δ' ἐν ἑσέτω λα
θεῖα πάντας (ἰδὼμένη ἢ ῥα
δίας, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων
δ' ἐροτέων, ἢ ὧς Ἀπόλλων
σι κίθαρίζοντι, ἢ τῶς Μούσαις
ᾄδουσιν. πλοσόντων τὸν
ὄν) ἐνθάδε ἐς τὸ συμπόσι
ον μῦθον τι παγκάλον, χρυ
σεῖον, ὦ Γαλιώη. ἐπὶ γὰρ
γραφῆ δ'. Ἡ καλὴ λαβίτα.
potum quoddam admodum pulchrum, atq; aureum, Galea
ne, totum. Inscriptum autē erat his verbis: Formosa accipiat.

Υ Idist'ne, Galene, he
ri qualia fecit Eris
ad cœnam in Thesa
salia; propterea quòd non
ipsa vocata fuerat ad con
uiuium? G A L. Haud con
uiuata, equidem vobiscum
tui fui, nam me Neptunus
iussērat tranquillū intea
rea, ^a Panope, seruare pela
gus. Sed quid fecit Eris, cūm
præsens non adesset? PAN.
^b Thetis ac Peleus concef
ferant intrò in thalamum,
deducētibz ipsos Amphitrite ac Neptuno. Interea
autem Eris, clam cæteris o
mnibz (id quod facile illi
tum fuit, alijs bibētibz, quibz
busdam autem applaudē
tibz vel Apollini citharam
personanti, vel Musis ore
modulantibz adhibendo as
nimum) proiecit in conuiuīū

Lym

ἡνδριν δὲ μὲν οὐδ' ἔτι, ὥσπερ ἔξ-
 πύγῃ δὲ καὶ ἐνθάδε Ἡρατὶ καὶ
 Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθλῳά καὶ Ἀττικῇ
 τὸν δὲ, ἡ ἀπὸ δὲ ὁ Ἑρμῆς ἀνελό-
 γησ' ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ τὰ γυμνα-
 μῖα, αἱ μὲν Νηρηίδων ἡμέ-
 ἀπὸσι πᾶσι θεοῖς. τί γὰρ ἔλα-
 ποῖσιν, ἐκείνων παρυσῶν, αἱ
 δὲ ἀνελόγῃ, ἐκείνων καὶ αὐ-
 τῇ ἡν τὸ μῆλον ἡξίον. καὶ αἱ μὲν
 γὰρ οὐδὲν δὲ ἡξίον αὐτῶν, καὶ ἡ
 χεὶ χέρων προχέρον τὸ πρᾶ-
 μα. ἀπὸ ἐκείνων, αὐτὸς μὲν ὁ
 κείνων, φουσι, πρὸ τῶν, καὶ τοῖ
 ἐκείνων αὐτῇ δὲ ἡξίον. ἀπὸ
 πύγῃ ἡ τὸν ἰδὼν, πρᾶτ' ἡ Πει-
 ας πᾶσι θεοῖς, ὅς οἱ δὲ τὴν ἡξίον
 οὐ τὸν κατ' ἴονα, ἐκείνων
 ὅν, καὶ ἐκ ἐκείνων κείνων κα-
 πῶς. Γα. τί δὲν αἱ θεαί, ὦ Πανό-
 πη; Πα. τὴν μὲν, οἱ μὲν, ἀπὸ
 οἱ πᾶσι τὸν ἰδὼν. Γα. καὶ τίς ἡ
 ἡ μὲν τὸν μικρόν, ἀπαγγέλλω
 ἡ μὲν τὸν κρατὺς; Πα. ἡ δὲ
 τοῖ, φημὶ, ἐκ ἐκείνων κρατὺς, ὁ
 Ἀφροδίτης ἀγωνισμοῦς, ἡ μὲν
 μὲν τὴν πάντων ὁ δὲ ἡξίον
 βλῶσιν.

venit paulò post qui nobis renūciat eam quæ vicerit? PAN.
 At iam nunc tibi affirmo, quòd nulla alia vincet, veniente in
 certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cæcuiat.

Dum igitur volutatur hoc,
 tanquam ex composito iactū
 peruenit eò loci, vbi Iuno
 & Venus & Minerva accūs
 bebant. Deinde vbi Mercu-
 rius sublato illo legit ea quis
 bus illud inscriptū erat: nos
 quidem Nereides cum silen-
 tio sedebamus: (quid enim as-
 gendum erat illis præsentim-
 bus?) ille verò inter se cona-
 tendebat, ac quælibet suū il-
 lud esse volebat. Et nisi Iu-
 piter se ipsum interposuisset,
 etiam ad manus usq; res hæc
 processisset. Verum ille, ipsa
 quidē, inquit, non ferā iudici-
 um de hoc (tametsi illæ in-
 ipsum iudicare vellent) sed in
 Idā ad Priami filiū abite, quā
 & discernere nouit quænam
 formosior sit, utpote elegā-
 tiæ studiosus & ipse: & non
 facile, talis cū sit, iudicauerit
 malē. GAL. Quid igitur
 ad hæc Deæ illæ, Panope?
 PAN. Hodie, arbitror, in I-
 dam abeunt. GAL. Et quis

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

α **PANOPE.] Nympha marina, una ex Nereidibus. Virgil. 5. Aen.**

—cumq; imis sub fluctibus audijt omnis

Nereidum, Phorciq; chorus, Panopeaq; virgo, &c.

β **Thetis.] Dea & nympha maris, Nerei filia, mater Achilles & Pelei regis Thessalia vxor.**

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Διηγούμενος, de pomo contentionis ab Eride tributa, formosissimis deabus obiecto.

Hic narrat Panopes Erides pomumq; dolumq;

Ut lites illo mouerit atq; graues,

Priamides legitur iudex, malumq; repottat,

Blanda Venus : tantum cæca libido potest.

ΑΥΔΙΣΤΙΝΕ.] ἐρώτησις ἀπὸ τῶ προσομιμῶ. Propterea

quòd non.] αἰτιολογία. Haud conuiuata.] ἄρρησις. Sed

quid fecit.] παρεπονδὴ ζήκη. Thetis ac Peleus con-

cesserant.] διήγησις. Interea autem.] occasio. Id quod

facile.] ἡ δυνάμεις. Proiecit in conuiuium.] τὸ πρᾶχθεὶ

ἡγούμενον. Dum igitur.] τὸ μέισιν. Ille verò.] ἡ ἐκδοσις.

Et nisi Iupiter.] τὸ ἐκδοσόμενον καὶ πλάσιν. Non feram

iudicium.] Recusat Iupiter iudicium. Sed in Idam ad Priam

mi filium abite.] Iudicem alium constituit. Quid

igitur.] Dea ad iudicem abeunt. At iam

nuntiabi.] τὸ μαρτυρῶ καὶ

ἀντιμῶ.

MORTVO.

MORTVORVM DIALOGI.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ

Πολυεράτη.

SIMYLI ET

Polystrati.

Erasmo Roterodamo interprete.

SIMYLV S.

Κας ποτε, ὦ Πο-
λυεράτη, καὶ σὺ
παρ' ἡμᾶς, ἐτη
οἶμαι, οὐ πολὺ
ἀπείλοντα τῶν ἑκατῶν, βι-
βιωκῆς. Πο. ὅκτω ἐπὶ τοῖς ἐν-
νεήκοντα, ὦ Σίμυλε. Σί. πῶς
ἂν τὰ μὲν ἰμὶ ταῦτ' ἐβίωσεν
νεῦκοντα; ἢ ὃ ἄμφι τὰ
ἐνδομαίνοντά σου ὄντ', ἀπί-
θανον. Πο. ἡμετέριον, ἢ
καὶ τοῖς παράδοξον ἔχει δόξαν.
Σί. παράδοξον, ἢ γέροντι
καὶ ἀδυνάτῃ, ἀτιμῷ τε καὶ
στεινῷ, ἢ διὰ τοῦτο ἐν τῷ βίῳ ἐ-
κδύνατο. Πο. τὸ μὲν πρῶτον ἅπαν
τα ἐκδύνατο, ἢ τὴν πᾶν δόξαν
καὶ τοὺς ποταμούς, καὶ γυναι-
κας ἀβρόταλτοι, καὶ μύρα, καὶ
οἶνον ἀνθοσμίας, καὶ τράπεζας
καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σί.

καὶ νῦν

Enisti tandē
tu Polystrate, ad
nos, quum an-
nos vixeris haud
multo pauciores centū opi-
nor. P O L. Nonaginta
octo, Simyle. S I M. Sed qui-
nam triginta istos annos egis-
sti, quibus mihi fueras super-
stes? Nam ipse perij te fer-
mē septuagenario. P O L.
Quam suavisimē profectō,
etiam si hoc mirū tibi vides
bitur. S I M. Mirum verō,
siquidem tibi primū senī,
deinde vualido, postremō es-
tiam orbo quicquam pote-
rat esse in vita suaue? P O L.
Principiō nihil erat quod
non possem: præterea pueri
formosi complures aderant,
tum mulieres nitidissimæ,
unguenta, vinum mirē fra-
grans, postremō a mense vel Siculis illis lautiores. S I M.
Noua

καὶ τὰ ταῦτα· ἰὼ γάρ σι πά-
 νυ φασδύμφορον ἡπιστάμην. Πο.
 ἀπὸ ὑπὲρ ῥῆδ' μοι, ὦ γυναι, παρ'
 ἄλλων τὰ γὰρ ἀθὰ, καὶ ἔωθεν μὲν
 ὠθὺς ἐπὶ θύρας ἰφοίτων μοι-
 λαπομοί. μετὰ δὲ, παντῶϊα
 μοι δῦρα πρὸς γέλο' ἀπαντας
 χέοντες τῆς γῆς λάμπω. Σί. ἰτυ-
 ράννηες, ὦ Πολύερατε, μετ'
 ἡμῖν; Πο. ἔκ, ἀπὸ ἱρας ἀς ἔχον
 μυεῖς. Σί. ἰγίλας. ἱρας ἀς σὺ
 τηλικῶτ' ὦρ, ὁ δόντας τίτ-
 ταρας ἔχω; Πο. νὴ Δία τῶ
 δέειςος γὰρ τὴν τῶ πόλιν· καὶ γί-
 ρου ἡ μὲν, καὶ φαλακρόν, ὡς ὅς
 ρᾶς, ὄντα, καὶ λημῶντα πρὸς
 τι, καὶ κορυφαῖντα ὑπὲρ δόν-
 το θιραπαίωντος, καὶ μακρὰ
 εἶναι αὐτῶν ὅν τινα ἄν καὶ
 μόνον πρὸς ἐλπίδα. Σί. μῶν
 καὶ σὺ τινα, ὥσπερ ὁ Φαίωρ
 πλὴν Ἀφροδίτῳ, ἔκ Χίος δι-
 πόρθμωτες, ἔτ' ἄλοι δὲ ξαμψῶ
 ἔδοκεν νύσον ἔναι, καὶ καλὸν
 εἶναι παρῆς, καὶ ἀξιέραςον;
 ac senio cæcuiens, postremo naribus mucosus, tamen cupi-
 dis mihi inscriuebant, adeo ut is felix videretur, quem-
 cunque vel aspexissem modò. S i M. Num tu quoq̃ quem-
 admodum c Phæon ille, Venerem aliquam è d Chio trans-
 uexisti, ut ob id optanti tibi illa dederit rursus ad iuuen-
 tam redire, ac demum formosum atque amabilem fieri?

Noua narras : nam ego te
 planè sordidum ac parcissi-
 mum esse sciebam. P O L.
 Atqui, vir præclare, b ex a-
 lienis arcis opes mihi sub-
 scatebant. Tum diluculo
 protinus quamplurimi mora-
 tales ad fores meas ventita-
 bant, simulq̃ ex omni rerum
 genere, quæ terrarum vbiuis
 pulcherrimæ reperiuntur,
 munera deportabantur. S i
 M Y L. Num me defuncto
 regnum gessisti? P O L. Mi-
 nimè : verum amantes hac
 bebam innumeros. S i M.
 Non possum non ridere. tū-
 ne amantes, tantus natu-
 quum esses, vixque tibi den-
 tes superessent quatuor?
 P O L. Habebam: per Ios-
 uem equidem optimates ci-
 uitatis : quumq̃ essent tum
 senex, tum caluus, sicuti vis-
 des, præterea lippiens etiam,
 cccc POL.

Πο. ἔκ, ἀλλὰ τοῖδ' ὁ ἄρ, π.
 εἰπόμεν' ὡς. Σί. ἀνίσματα
 λίγας. Πο. καὶ μὲν πρόδηλός
 ἐστι ἴσως οὐδὲσι ποτὺς ὁρ, ὁ
 πρὸ τὰς ἀτίκνυς καὶ πησίδας
 γίροντας. Σί. νῦν μανθάνω
 σὺ τὸ λάτῃ, ὃ θεομασίη, ὅ-
 τι πρὸ τῆς χυσιῆς Αφροδίτης
 ὡς. Πο. ἀτὰρ, ὃ Σίμυλι, ἐκ ὅ-
 λίγα τῶν ἱερῶν ἀπλήλως
 κα, μονονυχί περικλυμένῃ
 ὡς αὐτῶν. καὶ ἰθρυπτόμεν ὡς
 ποταμῶν, καὶ ἀπὸ πολλῶν αὐτῶν
 τινὰς ἰνότης. οἱ δὲ ἡμιπῶν, καὶ
 ἀπὸ πολλῶν ἀπὸ πολλῶν ἰνότης
 ποτὶ ἡμῖν εὐλογίμῃ. Σί. τίλῃ
 δ' ὁρ, πᾶς ἰδὲ πᾶσι πρὸ τῶν
 λιγυμῶν; Πο. ἵς τὸ φαν-
 ῆναι μὲν, ἵκασθαι αὐτῶν λιγυρῶν
 μὲν ἀπὸ πολλῶν ἵκασθαι. ὅδ'
 ἵκασθαι τε, καὶ ἐνδοκτικῶ-
 τερον παρὰ πολλῶν ἵκασθαι.
 ἅπας δὲ τὰς ἀλλοθῆς ὁρ
 θήκας ἵκασθαι ἵκασθαι κατὰ
 πορ, οἱ μὲν ἵκασθαι φράσας.

Σί.

Palàm quidem affirmabam, me unumquemque illorum re-
 licturum heredem: idquē illi quum crederent futurum, cer-
 tatim se quisque obsequentiorem atque adulantiores præ-
 bebat. Ceterum alteras illas veras tabulas, quas apud me
 servaueram, reliqui, in quibus omnes illos ^ε plorare iussi.

S I M.

P O L. Haudquaquam: quum
 magis quum talis essem, qua-
 lem dixi, tamen supra modum
 adamabar S I M. ^c Aeni-
 gmata narras. P O L. At
 qui notissimus est hic amor,
 quum vulgo sit frequens,
 nempe erga senes orbos dis-
 uites. S I M. Nunc tua for-
 ma unde tibi profectia fue-
 rit, intelligo, vir egregie,
 nimirum ab aurea illa Ves-
 nere. P O L. Veruntamen
 non parum multas commo-
 ditates ab amantibus tuli,
 Simyle, propemodum etiam
 adoratus ab illis. Porro ses-
 pius etiam quasi procax il-
 lis illudebam, excludens in-
 terdum nonnullos eorum. in-
 terim illi inter sese decerta-
 bant, et in ambiendis primis
 apud me partibus alium al-
 lius anteire nitebatur. S I M.
 Sed age, de facultatibus tuis
 quid tandem statueras? P O L.

ΣΙ. Τίνα δ' αὐτὸ πᾶσι τὸν
 ἡγερονόμον ἴσχοι; ἢ πῶς τίνα
 τῶν αὐτῶν γένους; **ΠΟ.** ὁ μὲν Δί',
 ἀπὸ τῶν ἡγερόνων τίνα τ' ἡμέρα-
 κίον; ὁ ῥίον Φρύγα. **ΣΙ.** ἀμ-
 φὶ πόθεν; **ΠΟ.** Πολύστρατος; **ΠΟ.**
 σχολὸν ἀμφὶ τὰ ἔκδοσι. **ΣΙ.** ἢ
 ἀμμανθάνω αὐτὸν ὅτι ἐκεί-
 νος ἱερεὺς ἐστίν. **ΠΟ.** πᾶσι δὲ
 πολλοὶ ἐκείνων ἀξιώτητες κλη-
 ρονομαίον, ἀπὸ βάρβαρον ὡς
 καὶ ἡλιθίους, ὅν ἡδὴ καὶ αὐτοὶ
 οὐδεὶς ὁρᾷ. **ΣΙ.** ἢ
 οὐδὲν ἡγερονόμον ἴσχεις,
 καὶ νῦν ἐν τοῖς ἀπατερίστας
 δευμῶν, ἀπὸ τῶν ἡγερόνων
 τὸν ἡγερόν, καὶ βάρβαρον, Κό-
 δρο δ' ἀπὸ τῶν ἡγερόνων, καὶ Νί-
 ρου ἡγερόνων, καὶ Οδυσσεὺς
 οὐκ ἔστιν ἡγερόν; **ΣΙ.** ἢ
 Σί. ὁ μοι μίλα. καὶ ἀπὸ τῶν ἡ-
 γερόνων ἡγερόν, ἀπὸ τῶν ἡ-
 γερόνων ἡγερόν, ἀπὸ τῶν ἡ-
 γερόνων ἡγερόν.

SIM. At postrema illa
 tabula quem pronunciabant
 heredem? num ē cognatis
 quempiam? **POL.** Non
 per Iouem, imò nouitium
 quendā ex formosis illis ado-
 lescentulis, natione & Phry-
 gem. **SIM.** Quot annos
 natum Polystrate? **PO.** Vi-
 ginti ferme. **SIM.** Iam in-
 telligo quibus obsequijs il-
 le te demeruerit. **PO.** At-
 tamen multò illis dignior
 qui scriberetur hæres, etiam
 si ^h Barbarus erat ac perdis-
 titus, quem iam ipsi etiā opti-
 mates colunt, captantq̃. Is i-
 gitur mihi extitit hæres, idēq̃
ⁱ inter patricios numeratur,
 subrafo mento, barbaroq̃
 cultu ac lingua: quin eum
^k Codro generosiorē, ^l Nί-
 reo formosiorē, ^m Vlysse
 prudentiorē esse prædicāt.

SIM. Non laboro, vel totius Græciæ sit imperator, si
 libet, modò ne illi potiantur hæ-
 reditate.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a **MENSÆ Siculis lautiores.]** Ea semel de Siculorum delicijs in animos hominum impressa opinio, perpetuò inualuit, quibus olim nihil inquinatius, nec mollius. Plato hanc diffinitionem usurpauit πολὺ καὶ γ. Athenaus libro 12. copiosè de illis. Macrobius libro Saturnalium septimo: Modum eum seruauit qui sui potens est, & in mensa Sicula vel Asiana. Hæ pro laetis & opiparis leguntur. Lucian. in Demosthenis encomio vocauit Syracusanas, immodicè lautas & opiparas. Syracusani enim opibus adfluentes, conuiuiorum luxui nimium indulgebant. b Ex alienis arcis opes mihi subscatebant.] Quibus rebus sibi comparaueris diuitias, exponit. c **Phaon.]** Phaonem à Venere iuuentuti restitutum, extat epistola Sapphus inter Ouidianas. Is traiciendis viatoribus de ripa in ripam, victum sibi quaesitauit. Cumque semel Venerem, nulla promissa mercede transuexisset, ignorans quòd dea esset, ab ea vnguenti alabastrum dicitur accepisse mercedis loco, eoq; oblitus omnium formosissimus euasisse, eximiaque pulchritudine cum alias mulieres Mytileneas, tum præcipuè Sappho poetriam ad sui amorem allexisse. d **Chio.]** Insula maris Aegæi, quæ habet 28. milliaria in circuitu, unde & laudatissima mastiche adfertur. & Homerus vates Chius est dictus. e **Acnigmata narras.]** obscure loqueris. Nam ænigma, authore Quintiliano, nihil aliud est quàm obscura allegoria. Scrupos veteres appellarunt. f **Plorare iussi.]** Ita autem Græcos loqui solitos, ut plorare iuberent eos quos à se contumeliosè dimitterent, notum est. Idem in Tragopodagra: ἐγὼ δὲ τοῖς πᾶσιν οἰμῶζεν λέγω. Id est, sed omnibus illis nil nisi plorare impero. Idem in primo Necricorum dialogo: σὺ δὲ οἰμῶζεν αὐτοῖς πύριμὸς λέγῃ. Id est, Tu verò plorare illos meo nomine iube. De hac autem Ipruagata voce fusiùs à nobis scriptum est in collectaneo Adagiorum. g **Phrygem.]** Ἰφρυγία gentile, à Phrygia deductum, cuius femininum est Phrygia. Virg. 9. Aeneid. O' verè Phrygiæ, (neq; enim Phryges) ite per alta Dindyma—. Phrygia minoris Asiæ regio, Caria, Lydia,

de, Mysia & Bithynia finitima. Cic. pro Luc. Flacco in testes Asiaticos: Asia vestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia. Vtrum igitur nostrum, an vestrum est hoc prouerbium: Phrygem plagis fieri solere meliorem? h Barbarus.] Phryges pro barbaris habiti fuerunt. Ioan. Trezes in historia omni-gena, οὗ βάρβαρος ὡς πρὸς τοὺς Ἀγρῆ-βας: id est, & factus es barbarus tanto tempore apud Troianos commemoratur. In Phrygia autem est Troia prouincia, cuius caput Ilium fuit, olim regio Priami. i Inter patricos.] Senatorum proge-nies, quibus plebei opponerantur, ὀπαγεῖς. k Codro generosiorum.] hinc δὲ νόδρος, id est, Codri genus dicun-tur, qui antiqua prosapia nobilitate illustres sunt, ut Themis-tius refert. Codrus enim singulari in patriam pietate principē nobilis fuit. Nam quum Atticis bellum esset aduersus Doros, proditumq; esset oraculo, victoriam penes Atheniensem popu-lum futuram, si rex illorum ab hostibus fuisset occisus: Codrus patriæ gloriam sua incolumitate chariorem habens, ignota spe-cie hostem prouocans, & interemptus est. hæc etiam apud Ze-nobium interpretati sumus. Hanc rem latè describit oratione aduersus Leocratem Eurygius, & Velleius Paterculus. l Ni-reo formosiorum.] Erat omnium Græcorum qui ad Troiam nauigârunt speciosissimus: infra tamen Achillem, sed erat im-becllis. m Vlyssē prudentiorum.] Fingitur ab Homero vir multa præditus prudentia & facundia: egregius bello, & laborum patientissimus.

ΜΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕ-
σλάν, Μενελάου, & Πά-
ριδος.

ΑΕΑCΙ, ΠΡΩΤΕ-
filai, Menelai, ac
, Paridis.

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΕΑC V S.

Τῶν ἑλάνων, ὁ πρὸς τὴν ἑλάνων, ὁ
τὴν ἑλάνων πρὸς τὴν ἑλάνων,
πρὸς τὴν ἑλάνων, ὁ
Αλα

Q Amobrem, Protefi-
lae, in Helenā irru-
ens, strangulas illas
PRO. Quia huius causa,
cccc 3 Acace,

ΑΙ. ἰὼ δὲ οἱ καὶ περὶ τῷ ἔρωτι
ἀπεκρινάμην τὰ δίκαια. φύ-
σε γὰρ αὐτὸς μὲν, τὸ ἔρῳ ὦ
Παριδί, ἴσους γιγνώσκειν ὡς
τις τὸ θανάτου δι' οἱ δὲ δόξα
ἔκαστος, ὃ Πρωτισίλαι, ἢ σιαν-
τῶν, δὲ ἰπποκρόμος τῆς νιογά-
μον γυναικὸς, ἰσὺν περὶ φέ-
ριωτι τῇ Τροάδι, οὕτω φε-
ροκρινάμην καὶ ἀπεννοήμι-
νος περὶ πάσης τῶν ἀνδρῶν,
δόξης ἱερῶν, δι' ὧν πρῶ-
τος ἐμ' ἢ ἀπελάσσει ἀπὸ θά-
νου. Πρῶ. οὐκ ἔρ καὶ ἀπὸ ἱμ-
νου τοῦ οἱ, ὃ Αἰάκῃ, ἀπεκρινά-
μαι δίκαιότερα. οὐ γὰρ ἰὼ
τάσθαι ὡς τις, ἀλλ' ἢ μοῖρα,
καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἰστικ-
κῶν. ΑΙ. ὁρῶνς. τί οὖν τέ-
τοις ἀντιφά-

ÆAC. At ego etiam pro
Cupidine tibi respondebo
quæ iusta videntur. Sic e-
nim ille dicet, sese quidem
Paridi fuisse fortassis cau-
sam amandi: sed mortis cau-
sam tibi fuisse neminem a-
lium, quàm te ipsum, Prote-
silæ, qui clam uxore nuper
ducta, postquam appropin-
quabatis Troadi, ita omni
contempto periculo, & ve-
lut desperatus ante reliquos
omnes in littus exiliisti, glo-
ria nimirum cupidus, pro-
pter quam & primus in e-
gressu nauium occisus fuisti.
PROT. Proinde & ego
pro me ipso tibi, Aeace, re-
spōdeo multò iustiora quàm
tu. Neque enim ego mihi ho-

rum causa fui, sed fatum, & quòd iam inde ab initio

ita predestinatum fuerat. ÆAC. Pro-

bè; quid ergo istos ac-
cusas?

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

De Protefilao, primo Græcorum, interfecto.

Atridi eripiens Helenam Priameïa proles,

Amisit regnum post duo lustra suum.

Protefilaus erat, cecidit qui primus Achiuum:

Ardoris Paridis causa Cupido fuit.

QVAMOBREM.] *Inuestigatio facti.* Quia huius.] *causa reddito.* Accusa igitur Menelaum.] *Culpam in Menelaum reijcit.* Multò iustius Paridem.] *Verior causa.* Sic enim.] *ἀποσφῆ, strangulatur Paris.* Mortis causa extitit.] *ἐλυμός.* Iniuriam ad eonum.] *Ratio.* Idq; eò magis.] *Confirmatio μετὰ τὴν ἐκείνου εἰς τὸ ἀναγκάσιον πικρῶς.* Rectè dicis vtinam.] *ἐπιχειροῦς καὶ ὀχί.* At ego pro Cupidine respondebo.] *ἀποχέομαι.* Sic enim ille dicet.] *ἀπολογία τὸ ἐρωτῶ πᾶσι περὶ τῆς ἐκείνου.* Ita omni contem-
pto.] *τὸ αἰὲν κύριον.* Glorix nimirum.] *τὸ αἰὲν αὐτῶν.* Pro-
inde.] *Ἐπίλογος μετὰ τὴν ἐκείνου εἰς τὴν τῶν πικρῶν μετὰ.*

MENIPPPOY, AIA-

κς, Πυθαγόρου καὶ Σω-
κράτους.

MENIPPI ET

Aeaci, Pythagoræ &
Socratis.

Iacobo Micyllo interprete.

MENIPPVS.

ΠΡὸς τὸ Πλάτων, ὁ
Λίαξ, πεινήχου
μοι τὰ ἐν Αἰῶσι πάν-
τα. Αἱ οὐ ράδιον, ὁ Μνήμων
πὶ ἀπαντα, ὁ δὲ μνήμων
λαβ-

PER Plutonem, ὁ Aea-
ce, expone mihi qua-
sò hîc quæ apud infe-
ros sunt omnia. Æ A C.
Ilaud facile, Menippe, om-
nia; verùm quæ summum,
ὁ velum

ἔτι Κέρβεός ἐστιν, οἶδα, καὶ
 τὰ ποταμῖα τῶν ὁδῶν, ὅς σε διηπά-
 ρουσι, καὶ τὴν λίμνην, καὶ τὸν
 Περαιὸν, ἵστοντα ἔδην ἰδρα-
 κας ἰσθμῶ. Μι. οἶδα ταῦτα, καὶ
 ὅτι, ἔτι πύλας. καὶ τὸν βαρ-
 σινία ἄδον, καὶ τὰς Βευνύς.
 τίς δ' ἀνθρώπος μοι τὰς πολ-
 λὰς ἁλῶν, καὶ μάστιγα τὸν
 ἰσθμῶν αὐτῶ. Αἰ. οὐδ' ὅτι μὲν
 Ἀγαμέμνων, οὐδ' Ἀχιλ-
 λεύς, οὐδ' Ἰδομενεύς πρὸς
 εἰς τὰς ὁδοὺς Ὀδυσσεύς, ἄρα
 Αἴας καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄλλοι
 τοῦ τῶν βαλῶν. Μι. βαβαὶ
 Ὀμήγε, οἷός τις τῶν ἀνδρῶν ἰδ-
 ρακάς, καὶ τοῦ ἰσθμῶ, ὅ-
 τι καὶ ἔστιν ἄλλος, ὅστις πάν-
 τας, καὶ αὐτὸς πελὺς, ἀμφο-
 τὲρ ἁλῶν κατέλυσεν. οὐ-
 δ' ὅτι ἄλλος, τίς δ' αὖ, Αἰ.
 Ἰδομενεύς, αὐτὸς Ἰδομενεύς,
 καὶ τὸν αὐτὸν Σαρδανάπα-
 τιν, καὶ τὸν τῶν Μιδάς,
 καὶ.

¶ veluti per capita indica-
 ri possunt, hac accipe. Hic
 quidem quòd Cerberus sit,
 nosti. Deinde ¶ portitorem
 hunc nosti, qui te traiecit:
 præterea ¶ lacum, ¶ Pys-
 riphlegethontem iam vidis
 sui cùm ingressus es. M B N.
 Noui hac, ¶ præterea te
 quoq, quòd hic in vestibulo
 sedes, atque aditum obser-
 uas. Etiam regem ipsum vis-
 di ¶ Furias. Homines ves-
 rò priscos quaeso ostende, ¶
 maxime eos qui inter cæte-
 ros nobiliores fuere. Æ. A C.
 Hic quidē Agamemnon est,
 ille autem Achilles. ¶ Rur-
 sum hic Idomeneus, qui pro-
 pius assidet post hunc, Vlyss-
 ses: deinceps Ajax, ¶ Dio-
 medes, ¶ cæteri Græcorum
 præstantissimi. M B N. Pas-
 se Homere, ut tibi Rhapso-
 diarum tuarum capita hus-
 mi proiecta iacent, ignobilia
 atque obscura, cinis ac pul-
 veris, ut nunc mere: denique (verè ut abs te dictum
 est) caduca, infirma ¶ caduca. Sed hic, Acace, quis
 est, Cyrus est, ille autem Cræsus, ¶ in-
 ceptus Sardanapalus. Ultra hos autem Midas, ¶ de-
 cccc 5 inceptus

ἔκιν' ὁ Ἰέρξης. ΜΕΝ. Ἄτα
 σι, ὦ λάρμα, ἡ Εὐὰς ἔφει-
 τι, ζῶντιν' αὖ τὸν Εὐά-
 σπονδον, ὃς ἂν ὁρῶν πλῆν
 ἐπιθυμῶντα; οἱ ὅτι δ' Κροϊ-
 σός ἐστι; ἢ Σαρδανάπαλον ἂν,
 ὃν Αἰακί, πατάξαι μοι κατὰ
 λόρρ' ἔστιν ἐπιτίμωρον. Αἰ. μη-
 δαμῶς δαθρῶνται ὅτι αὐτὸ τὸ
 κρανίον, γιωσικῆον ὅρ. ΜΕΝ.
 ἔκιν', ἀλλὰ πεσπιδίζομαι γι-
 παλντως ἀνδρογυνῶν ὅτι. Αἰ.
 βόλας ἐπιδάξω καὶ τὸς ὁ-
 φείας; ΜΕΝ. νὴ Δία γι. Αἰ. πρῶ-
 τος οὗτός ἐστι ὁ Πυθαγόρας ἐστίν.
 ΜΕΝ. χαῖρε, ὦ Εὐφωρβί, ἡ Απολ-
 λων, ἡ ὅτι ἀνδρὶ ἐστίν. ΠΥ. νὴ,
 καὶ σὺ γι, ὦ Μεσσηνί. ΜΕΝ. οὐκ
 ἔστι χερσὶς ὁ μυχρός ἐστίν ἐστι;
 ΠΥ. οὐ γὰρ ἀλλὰ φέρει ἰσὺ ἢ τι
 ἐστὶν ἀδιδιμονὶ πῦρα ἔχει. ΜΕΝ.
 ἡνᾶμιν, ὦ γὰρ, ὅτι οὐ τὸτό
 ἐστὶν ἀδιδιμον. ΠΥ. ἄλλ' ὅτι
 πορ' ἀπὸ πρὸ νηγεῖς ἀόγμα
 τα

incept ille Xerxes. MEN.
 Et te, ὦ scelestē, tota exhor-
 ruit Gracia, iungentem pon-
 tibus Hellespontum, & per
 ipsos montes nauibus tras-
 uicere affectantem? Qua-
 lis verò & ipse Cræsus est?
 Caterum Sardanapalo quæ-
 so huic, Aeace, permittē
 ut demulceam caput, ino-
 flisto colapho. ÆΛC. Nem-
 quaquam: comminueres es-
 nim ipsi caluariam, mulie-
 bris ac fragilis adeò cūm
 sit. MEN. At certē tamen
 amplexabor illum, utpote
 femiuitum ac mulierosum
 planē. ÆΛC. Visne tim-
 bi ostendam & doctos il-
 los? MEN. Per Iouem
 etiam. ÆΛC. Primus
 en hic tibi Pythagoras est.
 MEN. Salue Euphorbe,
 siue Apollo; siue denique
 quodcunque voles. PY-

THAG. Ita sanē, & tu

utique Menippe. MEN. Quid? an non amplius aureum
 istud femur habes? PYTHAG. Non: sed age cedo si quid
 manducabile tibi habet pera ista. MEN. Pabam habes,
 quare nihil hic est quod tu manducare queas. PY-
 THAG. De modō. Nam hic apud manes alia dogma-

πῶς ποτὶ ἄρά οἱ; Αἰ. μὴτὰ
 Νέστορ ὃ καὶ Παλαμίδος ἐκ
 αἴνῃ ληρὴ τὰ πομπά. Μὲ.
 ὅμως ἰδουλόμην ἰδῆν αὐτὸν
 τὸν, ἦ που ἰνθαδὲν ἐστίν. Αἰ.
 ὅρῳ τὸν φαλακρόν; Μὲ. ἄ-
 παντὸν φαλακροὶ ἄσιν, ὥς
 πάντων ἄρ' αἷν ὅσῳ τὸ γνῶ-
 σμα. Αἰ. τὸν σιμὸν λί-
 γω. Μὲ. καὶ τῷ ὁμοίον, σι-
 μοί γ' ἄπαντῶ. Σω. ἐμὶ [η-
 τῆς, ὦ Μένιππ; Μὲ. καὶ μέ-
 να, ὦ Σόκρατες. Σω. τί τὰ
 ἐν Αθλίῳ; Μὲ. πομπὴ τῶν
 νῆων ἐκδοφῶν λίγχοι καὶ
 τά γιγχάματα αὐτὰ καὶ βα-
 δίσματα ἃ θιάσαστό τις, ἄ-
 κροι ἐκλόφοι μάλα πολε-
 νοί· τὰ δ' ἄκαιδρακας, οἴ-
 μοι, οἱ ὃ ἱκίπαρέ βι Αεί-
 σππῃ, καὶ Πλάτων αὐτὸς, ὃ
 μὲν ἄρ' ὡνίωρ μύρου, ὃ δ' ἐπὶ
 ἐν Σικελίᾳ τυράννουσ θιρα-
 πῶσιν ἐκμαθόν. Σω. πρὶ
 ἐμὲ δ' τί φρονέσιν; Μὲ. δι-
 δάσκων, ὦ Σόκρατες, ἄνθρω-
 πῷ ἃ, τά γι γι αὐτὰ. πάν-
 των

rum tandem est? **Æ A C.**
 cum Nestore ac Palamede
 ille plerumq; nugatur. **MEN.**
 Cuperem tamen videre i-
 psam, sicubi locorum hic
 foret. **Æ A C.** Vidēsne
 calum illum? **MEN.** Ac
 omnes hic calui sunt, quas
 re omnium æquè notatio
 hæc fuerit. **Æ A C.** Simum
 istum dico. **MEN.** Ex-
 tiam hoc simile omnium est:
 nam ὃ simi omnes sunt.
SOCR. Mene quæris, Men-
 nippe? **MEN.** Te ipsum,
 Socrates. **SOCR.** Quo
 pacto res Athenis se ha-
 bent? **MEN.** Multi ius-
 tiorum philosophari se pro-
 fitentur: ac habitum certè
 ipsum ὃ incessum si quis
 aspiciat, meri philosophi
 videntur, admodum multa.
 Ceterum autem vidisti
 opinor qualis ὃ Aristippus
 huc ad te venerit, ὃ Plato
 ipse, aliter quidem olens on-
 guenta, aliter autem in Sicilia
 tyrannic adulari doctus.

SOCR. At de me quid sentiunt? **MEN.** Beatus, So-
 crates, quispiam es, quod ad huiusmodi res utique perti-
 net.

τὸ ἔργον ταυμάσιον οἶοντα
 ἔνδρα γιγνῆσθαι, καὶ πάντα
 ἔγνωκέναι ταῦτα (ἀεὶ γὰρ, οἶ-
 μου, τὰ λυθὲς λίγην) ὅθεν αἰ-
 λότα. Σω. καὶ αὐτοὺς ἔφα-
 σκον ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, οἱ δὲ
 ἀρυνάαν ὥντο τὸ πρᾶγμα
 ἔναι. Μί. τίνας δὲ οὕτω εἶσι,
 οἱ περὶ οἱ; Σω. Χρμίδην,
 ὁ Μενίππης, καὶ Φᾶδρος, καὶ
 ὁ τὸ Κλινίου. Μί. ἔνγ, ὦ Σω-
 κρατὲς, ὅτι ἡνταῦθα μέγ-
 ῶν σου τὴν τέχνην, καὶ ἐκ ὅλης
 γορεῖς τῶν καλῶν. Σω. τί
 γὰρ ἄν ἄπο ἡδίων πράττοιμι;
 ἀλλὰ πολλοὺς ἡμῶν κατέκ-
 ῶ, εἰ δοκᾷ. Μί. μὰ Δι' ἐπεὶ
 τὸ Κροῖον γὰρ ἡ Σπιδανόπα-
 λον ἄπαμι, πολλοὺς οἰκίσων
 αὐτῶν τοῖκα γὰρ ἐκ ὁλίου γι-
 γασκόμεναι, οἱ μὲν ὄντων ἀκέρων.
 Κί. ἡ γὰρ ἡδὴ ἄπαμι, μὴ καί
 τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθῃ διαφύ-
 γῶν τὰ ποτὶ δ' ἰσαόθεις ὅς
 εἰσι, ὦ Μενίππης. Μί. ἄπιθι,
 καὶ ταῦτ' ἔρ' ἱκανὰ, ὦ Αἰα-
 νί.

net. Omnes itaque te admi-
 rabilem fuisse virum existi-
 mant, atque omnia cogno-
 uisse hæc (decet enim opim-
 nor verum hinc dicere) cum
 nihil scires. S O C R. Et i-
 pse dicebam hæc ad illos, sed
 illi tum simulationem quan-
 dam eam rem esse putabant.

M E N. Sed quoniam isti sunt
 circa te? S O C. Charmi-
 des, Menippe, Phædrus,
 Clinie filius ille. M E N.

Euge Socrates, quoniam
 hinc artem tuam exerces, nec
 que formosos istos negligis.

S O C. Quid enim aliud
 quod quidem suavius sit, a-
 gerem? Sed huc propius nos
 biscum recumbe, si videtur.

M E N. Non, per Iouem:
 ad Cræsum enim & Sardas-
 napalum redeo, prope illos
 habiturus. Videor quippe
 mihi non pauca habiturus i-
 bi esse quæ rideam, quan-
 do plorantes illos audiam.

Æ A C. Et ego quoque iam

ab eo, ne quis mortuorum clam nobis subducatur sese. Pleraque
 autem alia videbis, Menippe, quando iterum conueniemus.
 M E N. Abeas licet; nam & hæc Asace vidisse sufficit.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a ET Pyriphlegethontem.] *Pyriphlegethon fluminis inferorum, de quo Lucian. de Luctu. b* Rursum hic Idomeneus.] *Deucalionis filius, rex Cretensium, qui strenuè contra Troianos militavit. Tandem eversa Troia cum patriam navigare vellet, subitò oborta tempestate, pro salute sua superis rogavit, si Neptunus incolumem illum domum reduceret, se illud, quodcumq; primum occurreret, immolaturum. Contigit autem, ut eius filius primus illi fieret obvius, quem quum immolare vellet, ob immanitatem suam à cinibus regno pulsus, fugit in Calabriam, ubi iuxta Salentinum promontorium, civitatem condidit. Virgil. 3. Aeneid.*

Et Salentinos obsedit milite campos
Lyctius Idomeneus, &c.

IOANNIS SAMBYCI ANNOTATIONES.

Ἀχαιῶν, Ἰδμενίου, καὶ Ἀργείων.

Acacus ostendit qui sunt in Ditis auerno
Obscuros manes, sulphureosq; locos.
Dein etiam bello fortes, multosq; sophorum,
Quorum aliquot ridet ipse Menippe miser.

PER Plutonium.] *ἀξίως. Haud facile.] πρὸς τὴν ἀντίστασιν. Hic quidem.] διζοδικὴ ἀφύγησις. Novi hæc.] μετὰ ξυλογίᾳ. Homines verò.] ἀξίως. Agamemnon est.] ἡ δὲ ἀξίως: commonstrat illi primum duces, reges & imperatores. Papæ Homere.] ἡρωικοῦ μύθου. Ibi rhapsodiarū.] *Homerus pater fabularū. Capita humi proiecta.] ἀπὸ πλάτης κεφαλῶν capita sine robore, clausula frequens apud Homerum. Deinde ille.] ἀποπροφῆ ad Xerxem. Cæterum.] Petitio de Sardanapalo, nequaquā recusatio. Comminueres enim.] σπῶμεθα. Vis me tibi.] Transito ad doctos. Aenpes optime.] id est, Empedocles, qui se in Aetnam ex melancholia coniecit. Inanis quædam.] ἄ' αἰτίας. Hæc te confuturare.] *Alludit ad id, quod Empedocles dicitur areis crepidibus***

νῆς ἦν, ὡς ἐστὶν ἀπὸ Diogenem. Simum istum.] ἔκφρασις
ἀνοίσις ἢ ἰσχυρῶς. Mene quæris.] ἰσχυρῶς. Quo pa-
τὸρ.] ἰσχυρῶς. Beatus.] Iudicium superiorum de Socra-
te. Sed quinquam.] οἱ ἄλλοι τὸ συνεγίγνωσαν. Ad Cræsum.]
Redit ad Cræsum & Sardanapatum. Video quippe.] ἰσχυ-
ρῶς ἔστιν ὁ ἀλλοτρίος.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,
Πλάτωνος & Περσι-
φόνος.

PROTESILAI,
Plutonis & Pro-
serpinæ.

Iacobo Micyllo interprete.

PROTESILAVS.

Ω Διοσκότα, καὶ βαρ-
σιλῆ, καὶ ἡμίτρε
Ζεῦ, καὶ σὺ Δέμικρος
ἄνθρωπος, καὶ ἡμίτρε
ἰσχυρῶς. Πλά. σὺ δὲ τὸν
Δία παρ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἄνθρωπον
Ζεῦ, καὶ ἡμίτρε Πρω-
σίλα, ὁ ἰσχυρῶς, φυλάκιος,
συραβίαντος & Ἀχαιοῦ, καὶ πρῶ-
τος ἀνθρώπων & ἡμίτρε Δίος
μακαρίωντος καὶ ὁ ἰσχυρῶς ἀν-
θρώπωντος καὶ ἡμίτρε. Πλά. καὶ ἡμίτρε
ἰσχυρῶς, ὁ Πρωσίλας, πάντων
ἀνθρώπωντος, καὶ ἡμίτρε ἀν-
θρώπωντος. Πρω. ἀντὶ τῆς ἡμῶν,
Αἰδω-

O Domine, ô rex, ô
noster Iupiter, & tu
Cereris filia, ne des-
spicite preces amatorias.
PLVT. Tu verò quid pre-
caris à nobis, aut quis deni-
que es? PROT. Equidem
Protesilaus sum, filius Iphie-
li, patria Phylacensis, qui
cum reliquis Græcis in expe-
ditione ad Troiam profen-
sus, ac primus omnium con-
tra Ilium pugnando occisus
sum. Precor autē, ut dimis-
sus hinc, modicum temporis
in vitā redire denuò permit-
tas. PLVT. Hunc amorem, Protefilaē, omnes mortui amant:
sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PROT. At non vitam, ô
Pluto,

tar. PLVT. Hunc amorem, Protefilaē, omnes mortui amant:
sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PROT. At non vitam, ô
Pluto,

Αἰδωνὺν, ἱρὸν ἔργον, τῆς γυναικὸς δὲ, ἡν νύγαμον ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν, ὥχόσμιον ἀπαλίων, ἔτα ὁ πακοδαίμων ἐν τῇ ἀφάσσει ἀπὶ θανόντων ἔκτερεται. ὁ δὲ ἔρωσ τῆς γυναικὸς οὐ μιντεῖως ἀπακναίεται, ὡς δὲ σποτά· καὶ βύλομαι ἐκ τῆς πύξης ὁ φάσας αὐτῇ, καταβλύσας παλιν. Πλὺ. οὐκ ἔπιον, ὡς Πρωτισίλαι, τὸ Λύθης ὕδωρ; Πρω. καὶ μάλα, ὡς δὲ σποτά. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρουπον ἡν. Πλὺ. ἐκ τῆς ὡρίμαντος, ἀφίξιται ὅτι ἐκείνη ποτὶ, καὶ ὅτι σὺ ἀνελθὼν δικάσαι. Πρω. ἀπὸ τῆς φέρω τὴν σφαιρίδιον, ὡς Πλάτων. ἡράδης δὲ καὶ αὐτὸς ἔδωκε, καὶ οἶδα οἶον τὸ ἐκ τῆς σφαιρίδας. Πλὺ. ἔτα τί σὺ ὀνείσας, μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι, μιντὸν ὅλιγον τὰ αὐτὰ ὁ δυνεῖς μιν; Πρω. οἶμαι πᾶσαν ἐκείνην ἀπολεσθῆναι παρ' ὑμᾶς, ὥς ἀντὶ τοῦ, ἀλλο νεκρὸς λήψεται μιντὸν ὅλιγον. Πλὺ. ὅτι μιν γινώσκω ταῦτα, ὅτι ἐγγύς ἐσσι. Πρω. ἀναμνήσασσι, ὡς Πλάτων. τὸ μετὰ πρὸς ὅτι ὁ νεκρὸς παρὸς τοὺς ἀλλοτρίους. ΠΛΥ. Haud fas est ista fieri: neque etiam simile unquam factum est. ΠΡΟΤ. At ego in memoriam tibi reuocabo, Pluto.

Pluto, tātopere amo, verūm equidē uxorem, quam nuper ductam, domi reliqui, atq; in bellum nauigando profectus sum; deinde infelix in egressu nauis a ab Hectore occisus sum. Amor itaq; iste uxoris nō mediocriter me, ὁ Domine, enecat: voloq; si vel paulū ab ipsa conspectus fuero, rursum huc descendere. P L V T. Non bibisti, Proteus, aquā Lethæam? P R O. Bibi equidē, sed hæc res præualuit pondere. P L V T. Igitur expecta: adueniet enim illa quandoq; neq; nunc opus quicquam erit iterum ascendere te. P R O T. Sed moram hanc ferre nequeo. Amāsti autem tu quoq; aliquid, ac nosti qualis res amor sit. P L V T. Et quid ad eò iuuabit te vnum diem res uiuiscere, deinde autē paulō post eadē hæc lugere? P R O. Spero me etiā illā adducturū esse, ut huc ad vos sequatur me: quare pro vno mortuo paulō post duos recipies. P L V. Haud fas est ista fieri: neque etiam simile unquam factum est. P R O T. At ego in memoriam tibi reuocabo, Pluto.

Nam

Ορφεῖ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην
τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδικὴν
παρίδοι, καὶ τὴν ὁμογενή
μου. Ἀλλήνην παρίπλεψατε,
Ἡρακλῆ χαεῖρόμφοι, Πλά. θι-
λίσσετ' ἔγω κρανίου γυμνὸν
ἔρ, καὶ ἀμορφον, καὶ καλῇ σε-
κάνη νύμφη φανῶμαι; πῶς δὲ
ἐκλείνη πρὸς σφί, σὺ δὲ
ἀγνοῶναι διωαμένη; φοβέ-
σινται γὰρ ἐν οἷδα, καὶ φόβι-
ταί σε, καὶ μάττω ἔση τοσαύ-
την ὁδὸν ἀνελκυσθῆς. Περ.
ἔλατ' ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τὸτ' ἴα-
σθα, καὶ τὸν Ερμῆν ἐλάσσοι;
ἐπιδάμ' ἐν ᾧ ποτὶ ἤδη ὁ
Πρωτοσίλαος ἦ, καὶ τὸν ὄψον
ἐν τῇ ῥάβδῳ, νιανίαν ὀνύ-
κατον ἀπὸ ῥάβδου αὐτοῦ,
οἷος ὡς ἐκ τοῦ πατρὸς. Πλά.
ἰπὸ Περσιφόνης σιωποῦν, ἀ-
ναγὰρ τῷδε αὐτῷ, ποίη-
σον τυφλόν. σὺ δὲ μὲ μνησο,
πῶς λαβὼν ἐμὲ παρ.

Nam ^b Orpheo ob ipsam
hanc causam Eurydicen =
xorem reddidistis: & cognata
meam Alcestem emisistis,
Herculi gratificantes.
PLUT. Optaris autē, cum
ista nuda atque deformi
caluaria, formosæ illi spon-
sæ tuæ in conspectū venire?
Quo pacto autem illa etiam
aspiciat te, quæ ne dignosce-
re quidem amplius te potes-
rit? Terrebitur enim, sat scio,
atque aufugiet; tuq; frustra
tantum iter exantlaueris.
PROSERPINA. Proin-
de mi vir, tu isti quoque rei
medicinam aliquam adhi-
be, ac Mercurium iube, vt
postquam ad lucem perue-
nerit Protesilaus, contactum
virga, mox in adolescentem
formosum conuertat illum,
qualis videlicet antea fuit
cū ex sponsæ thalamo pro-

αἰετ. PLUT. Quomam, Proserpina, & tibi hoc videtur,
age perducit hunc iterum ad superos, Mercuri,
sponsū facito. Tu verò memineris, non
amplius quàm vnum diem
tibi permissum
esse.

ddd

GILBER.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

α ΑΒ ΗΕΚΤΟΡΕ.] *HecTOR Priami Regis filius, Troianorum omnium praestantissimus & fortissimus: dictus, auctore Platone, αὐτὸ ἔχει, defendo, quòd urbem contra hostium impetum tenuerit, patriamq; seruavit* β ΟΡΦΕΟ.] *Fabula de Eurydice uxore Orphèi, satis ex quarto Georgicò Virgilij nota est.*

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
Τιρεσίῃς.

ΜΕΝΙΡΡΗ ΕΤ
Τιρεσίᾳ.

Iacobo Micyllò interprete.

MENIPPVS.

Ω Ταρσοῖα, αἵ μὲν καὶ τυ-
φλὸς εἶ, ἐκίτι δὲ
γυῶναι ῥέδιον. ἄ-
σασι γὰρ ἡμῖν ὁμοία τὰ ὁμ-
ματα λεγὰ, μόνον δὲ αὐτῶν
αὐτῶν, τὰ δὲ ἄλλα, ἐκίτ'
ἄν ἀπὸν ἔχοις, τίς ὁ Φινεύς
ἡ, ἢ τίς ὁ Λυγκεύς; ὅτι μὲν
Ζεὺς μάντις ἦτορ, καὶ ὅτι ἀμφό-
τερά γινώσκουσιν, μόνον ὁ ἀνὴρ καὶ
βουλὴ, τῶν ποιητῶν ἀνέστας,
οἶδα πῶς τῶν θείων Ζεῦς
ῥῆν ἀπὸ μοι, ὅποτερὸς παρὰ
θεῶν ἡδίων ὁ τῶν βίων, ὁ πό-
τε ἀνὴρ ἦτορ, ἢ ὁ γυναικῆς;
Τα.

AN verò & cas-
cus sis, Tiresia, non
amplius cognitu fa-
cile est: nobis enim cunctis
æquè sunt vacui oculi, ac so-
læ illorū sedes relicte: quod
autem ad cætera attinet, nō
facile dixeris, qui Phineus,
aut qui Lynceus fuerit. At
verò quòd vates fueris, &
quòd utrunq; solus teipsum
perhibueris marem ac fæmi-
nam, auditis aliquando poë-
tis noui. Præinde per deos
dic mihi, vtram vitā expe-
tus es suauiore, vñne
quādo fuisti, an cū fæminat

TIRE.

Τα. ἀμείνων ὡ παραπολὺ, ὃ
Μενίππε, ὃ γυναικῆος ἀπραγ-
μονέστερος γάρ, καὶ διανοήσας ἢ
ἀνδρῶν αἰ γυναικῶν. καὶ ὅτι πο-
λλοὶ μὲν ἀνάγκη αὐτῶς, ὅτι
παρ' ἱπαλξιν ἰσάναι, ὅτι ἐν
ἐκκλησίᾳ διαφέρειν, ὅτι ἐν
δικασθείοις ἐξετάζεσθαι. Μι.
ὁ γὰρ ἀνέκκοις, ὃ Τερψία, τῆς
Εὐεπίδης Μηδείας, οἷα ἔπειν,
Οἰκτέρουσα τὸν γυναικῆον,
ὡς ἀθλίας οὖσας, καὶ ἀφόρη-
τόν τινα τὸν ἐκ τῶν ὠδίνων
πόνον ὑφίσταμεν; ἀτὰρ ἡπί-
μοι (ὑπὸ μνησὶ γὰρ μετὰ τῆς
Μηδείας ἰαμβῆα) καὶ ἱκκὸν
ποτὶ ὁπότε γυνὴ ἦδα; ἢ σῆρα
καὶ ἄγον ὃ διατέλεις ἐν ἱ-
κκῷ ὡς βίω; Τα. τί τῷ, ὃ
Μενίππε, ἱρωτῆς; Μι. ὅδῃ
ῥακίον, ὃ Τερψία. πολλὴν
ἀπέκριναι, ὃ σοι ῥάδιον. Τα.
ἔπειρα μὲν ἡμεῖς, ἐκ ἱκκῶν
ἀδμεν. Μι. ἰκανὸν τῷ. ἢ
ἢ καὶ μήτραν ἔχον; ἢ βολὴν
ἐκ τοῦ ἀδρῆα. Τα. ἔχον διπλα-
σί. Μι. πόσῃ δὲ σοι ἡ μήτρα
ἐφ' ἡμῶν, καὶ τὸ μόεισθαι τὸ γυν-
αικῆον ἀπ' ἀφ' ἧς καὶ οἱ μα-
Τι. R. Habui scilicet. M. E. N. Successu aut temporis vuluane
ille quauit, & membrum muliebri obturatum est, mamul-

TIRE. Potior multò fuit,
Menippe, muliebris vita: ex-
peditior enim, & dominatur
quoq; viris mulieres: neq; ip-
sis necesse est in bellū profi-
cisci, neq; ad propugnacula
stare, neq; in cōcionibus dissi-
dere, neq; in foro atq; iudicijs
contēdere. M. E. N. Quid? an
nō audisti Tiresia Euripidis
Medeam, qualia dixerit cū
mulierum genus deplorādo
commemorat? quā miseræ
sint, & intolerabilem partu-
riendo laborem sustineant?
Verūm dic mihi (cōmonefe-
cerant enim me versiculi isti
Medeæ) peperistine etiā alie
quando cū mulier esses: an
verò sterilis & absq; semine
vitam illam degisti? T I R.
Quid hoc, Menippe, inter-
rogas? M. E. N. Nihil acerbè,
Tiresia: verūm respōde, si ti-
bi molestum non est. T I R.
Nō fui sterilis quidē, sed neq;
peperi tamē. M. E. N. Sufficit
hoc. Vtrum enim & vuluam
habuisses, scire volebam.

οδοὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ τὸ ἀν-
 θρῆον ἀνιφύνη, καὶ πῶγονα ἰξί-
 νγκας; ἢ αὐτίκα ἐκ γυναικὸς
 ἀνὴρ ἀνιφάνης; ΤΑ. ἔχῃ ο-
 ρῶ τί σοι βέλτεται τὸ ἐρώ-
 τημα, Διοκῆς δ' ἔρ μοι ἀπι-
 εῖν, ἢ ταῦθ' ἔτις ἐγέρτο.
 ΜΕΝ. ἔχῃ ἢ ἀπιεῖν, ὦ ΤΑ-
 ρισία ὧς ὧς, ἀλλὰ καὶ
 θάπτερ τινα βλάκα, μὴ ἰξίτά-
 ζοντα ἔτι διωτάτῃ δῆρ, ἔ-
 τι καὶ μὴ, παραδίδωμαι;
 ΤΑ. σὺ δ' ἔρ ἐπὶ τῷ πᾶσι πι-
 σῶας ἔτω γινώσκει, ὁπότ'
 ἔρ ἀκρότης, ὅρνια ἐκ γυναι-
 κῶν ἐγέρτοντό τινος, ἢ δὲ γυναι-
 κῆς, πλὴν Ἀηδόνα, ἢ πλὴν
 Δάφνις, ἢ πλὴν τῆς Λυκαόν-
 ος θυγατέρος; ΜΕΝ. λέω περὶ κα-
 κίας ἐν τῷ πᾶσι, ἔσδομα δ', τι
 καὶ λίγιστοι. σὺ δ', ὦ βέλτε-
 ρα, ὁπότ' ἐκ γυναικῶν, καὶ ἱμαν-
 τῶς τότε, ὥσπερ καὶ ὕμ-
 νον, ἢ ἅμα ἀνὴρ καὶ μάντις
 ἔμαθον ἔν; ΤΑ. ὁρᾷς, ἀ-
 γνοῖς τὰ περὶ ἡμῶν ἅπαντα,
 ὡς

leq̄ iterum complanata, des-
 inde virile succreuit, &
 barbam produxisti, an ves-
 rō repente ex muliere vis-
 factus produxisti? T I R. Non
 video quid sibi velit inter-
 rogatio hæc. Videris aus-
 tem mihi pro dubio habe-
 re, factumne hoc ita sit, an
 non. M E N. Quid? an non
 dubitare, Tiresia, de huius-
 cemodi rebus conuenit, sed
 perinde ac fatuum aliquem,
 non perpensis, fieri ne possi-
 sint, an non, protinus pro-
 veris recipere? T I R.
 Tum tu igitur neque cætes-
 ra credis hoc pacto contig-
 isse, puta quum audieris
 ut quædam ex mulieribus
 aues factæ sint, aut arbor-
 es, aut fera, Philomela
 videlicet, aut Daphne,
 aut Lycaonis istius filiar
 M E N. Quod si quando &
 in illas incidere, tum quid
 ipsæ dicant quoque, scibo:
 tu verò, ὦ optime, ecquid

cum mulier esses, vaticinatus quoque es tum, quemadmodum
 & postea? an verò pariter & vir & vates didicisti
 esse? T I R. Vides ut cuncta ea quæ de me feruntur ignorant
 puta

ὅς κ' ἀίλουσά τινα ἔαρ τῶν
θεῶν, κ' ἴδ' Ἡρα ἰπέρωσέ με,
ὃ δ' Ζεὺς παρεμυθέσατο τῇ
μαυρικῇ πλὴν συμφορᾷ. Μὲν.
ἴτι ἔχῃ, ὦ Τηρεσία, τῶν ψοσ-
μάτων; ἀλλὰ κατὰ τὸς μάν-
τας τῶς ποιεῖς, ἔθ' ὅτ' ὕμῃν
μυθεῖ ὅτις λίσσῃ.

*puta quo pacto & litem
quandam Deorum diremi, &
Iuno visu me priuauit: Iupis
ter autem in solatium dam-
ni eius, vaticinandi artem
mihi dedit? MEN. Adhuc
ne Tiresia mendacijs istis
caperis? Sed facis hoc more
vatum. Consuetum enim vobis hoc est, nihil iam sani dicere.*

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a CAECVS sis Tiresia.] *Tiresias fuit Thebanus vates,
captus luminibus, quod Minervam lauantem inspexisset. Fabu-
lantur quoq; poëtae, eum in feminam à mare fuisse mutatum,
de quo vide Ouid. 3. Metamorph. apud quem, vtrumq; sexum
expertus, muliebrem pronunciat suauiore.*

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η

τύραννος.

CATAPLVS SI-

ue Tyrannus.

ΞΑΡΩΝΟΣ, ΚΛΩ-
της, Ερμῆ, Κωϊσίου, Μεγα-
πενθίου, Μικυλλίου, Πλευσίου, Τι-
σιφονίου, Ραδάμανθυος,
Κλήης κ' Λύ-
χου.

CHÆRONTIS,
Clotho, Mercurij, Cynisci,
Megapenthi, Micylli, Diui-
tis, Tisiphonis, Rhadaman-
thi, Lecti, & Lu-
cerna.

Petro Mosellano interprete.

ARGVMENTVM.

*VTI suprà in Menippo, diuitum exitus ac pœnas de-
scripsit recitato etiam decreto, quo animæ illorū in
alios migrare iubentur, ita hic sub Megapenthis per-
sopa, Tyrannorū vitam, mores, exitus, & quæ tandem
post hanc vitam, animorum supplicia & cruciatus illos
manteant, exponit: amplificatis etiam his antithesi qua-
dam, dum suctorem Micyllū, & philosophum Cyniscum,*

ddd 3 vtrumq;

utrunq; pauperem, alterum etiam virtuti ac sapientiæ deditum, cū illo cōponit. Illud videlicet innuens, quòd qui potentiā & diuitias sectatur, & vitā plerunq; pessimam atq; nequissimam agant, mortē quā grauissimo animo patiantur. Cōtrā autē qui à rebus istis mundanis, iisdemq; malorū omniū principijs & causis, animū remotū ac liberū habent, quiq; virtutē prae ijs quæ vulgus appetit & miratur, colunt, illos & mortē contēnere solere, neq; vllis cōscientiæ flagris facillē perterrerī. Tractat autē hæc pro more ac instituto suo, fabuloso rursus dramatico quodā ficta vmbrarū transfretatione apud Acherontē: in qua dum & tyrannus hic traiiciendus foret, mora ceteris, renitente ac mortē deprecante illo, iniicitur. Quā rem Charonte atq; alijs grauiter ferētibus, tandē Mercurius collo attractū illum in nauē compellit, adiutū ad id pauperibus illis Cynisco & Micyllo. Porro vbi iam traiectum esset, rursus apud Rhadamanthū eodem pacto iudicium subterfugere velle idem sūgit: sed tamen & ibi in medium protractus, & à Cynisco accusatus, extremo tandem supplicio damnatur.

C H A R O N.

Ἰψ, ὃ Κλαθοῖ,
τὸ μὲν σκάφῃ
τῶν ἡμῶν πά-
σαι ἀντιπῆς, καὶ
πρὸς ἀναγωγὴν ἡ μάλα πα-
ροικασμένη, ὃ, τι ἦρ' αὐτ-
ῇ ἐκκίχεται, καὶ ὁ ἰσὸς ὥρ-
θεται, καὶ ὁ θόνη παρακί-
πρυσαι καὶ τῶν λιπῶν ἐκ-
σητιπρόπατα. ὡλὸν τι ἐν
ἄρ, ὅσον ἐπ' ἡμοῖ, τὸ ἀγκύ-
σον

Ge verò, ὃ Clo-
tho, nauis quæ
de hæc iam dum
dum nos expe-
ctat parata, & ad nauigationem
comodè admodū instru-
cta, siquidē et sentinā exhau-
simus, & malū ereximus, tum
& velum est passum, ac res
in suo loco collocati omnes,
ita vt (quod in me est) ob-
stet planè nihil quin anchora
rasub-

οὐρανὸν ἀνασπᾶσαντας ἀπὸ πλῆθους.
 ἰδὲ Ἑρμῆος βραδύων, πάλαι
 παρῆναι δέον. ἔγνων γὰρ ἐ-
 πιδατῶν, ὡς ὁρᾷς, τὸ πορθ=
 μῆον, τῆς ἥδη τέμερος ἀνα=
 κλωκύνουσα διωκόμενον, καὶ
 σχεδὸν ἀμφὶ βουλύτῳ δάμ,
 ἡμῶς δ' ἐδίδωκεν ὁδὸν ὁδοῦν ἐμ-
 πολεῖν καμῶν. ἔτα ὁ Πλὺτων,
 ὃ οἶδ', ὅτι ἐμὲ βραδυμῆν ἐμ
 τόλῃς ἐπολάψεται, καὶ ταῦτα
 παρ' ἅμα οὐσης δ' αὐτίας. ὁ δὲ
 καλὸς ἐμὶν ἐφ' ἄθλῳ κίχρος
 πομπῆς, ὡς περ τις ἅμα, καὶ
 αὐτὸς ἄνω τὸ δ' Ἀπόλλων ὕδωρ
 πικρῶς, ἀναστρέψας πρὸς ἐ-
 μὲς ἐπιείληψας. καὶ ἥτοι πα-
 λαιὰ μετὰ τῶν ἐφ' ἄθλῳ, ἢ λι-
 θαίσαν, ἢ λόγους τινὰς διέφερε
 χεται, ἐπιδακνύμεν ὁ τὸν λυ=
 ροῦ τὸν αὐτῶν. ἢ τάχα περ καὶ
 ἐκαστὸν ὁ γυνάκας παρὰ λυ-
 θῶν. μία γὰρ αὐτῶν καὶ αὐτῇ
 τῶν τεχνῶν. ὁ δὲ δὲν ἐλθόντι
 αἰσῇ πρὸς ἐμὲς, καὶ ταῦτα,
 ἢ ἐμίσσας ἐμὲς τὸ ἄν.

Κλῶ.

ra subtracta iam hinc solua-
 mus. Verum Mercurius, qui
 iam diu adesse debuisset, so-
 lus est in mora. Itaque quum
 hodie iam ter traiecisse li-
 cuisset, vectoribus, ut vides,
 adhuc vacuum est nauigiū,
 et iam ad vesperam vergit
 dies: nos autem nondum ne
 obolum quidem demerui-
 mus. Porro Pluto, sat scio,
 me huius moræ auctorem su-
 spicabitur, idque quum apud
 alium sit negocij culpa. Ille
 autem bonus et egregius
 umbrarum dux, quem ad-
 modum et alius quispiam
 ex umbris, hausto apud su-
 peros obliuionis fonte, ad
 nos redire oblitus est: et
 ut conijcio, cum ephēbis
 luctatur, aut citharam pula-
 sat, aut fabulas aliquas de-
 narrat, scilicet quā sit
 bellus nugator ostentans:
 vel etiam interim dum re-
 greditur, inter viam fu-
 randi studio forsan occu-

nam ex artibus quas proficitur, hæc vel præcipua
 Ad hunc ergo modum pro suo arbitrio liberè nobis
 etiam, nihil etiam verius quod media ex parte est noster.

ddd 4 C L O S

Κλω. τί δὲ οἶδας, ὦ Χάρων.
 εἴ τις ἀσχολία πεσέπυσεν ὤ-
 ῶ, τῷ Διὶ ἐπὶ πῶλον διεθγύ-
 τ' ἀπρῆσαι δαίμων. Χά. ἀπ' ἔχ' ὥς, ὦ Κλωθρὶ, πῆρα τῷ
 μίτρῃ δισπόσαν. λοιπὸν ἑκτί-
 ματ', ἐπὶ δ' ἔδ' ἡμῖς ποτὶ
 αὐτὸν ἀπέρχαι δῖον λατὶ
 σχήκαρ. ἀπ' ἐχ' οἶδα τῷ
 αἰτίαν. παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀ-
 σφόδρ' ἔμνον, καὶ χροαί,
 καὶ ὠπανά, καὶ ἐναγίσματα,
 τὰ δ' ἄλλα, φόρος καὶ ὀμίχλη καὶ
 σκότ'. ἐν δ' ὧ ἡρανὼ φαι-
 δρὰ πάντα, καὶ ἦτε ἀμβροσία
 ποτὶ καὶ τὸ νύκταρ ἀφθονον,
 ὥς μοι ἔδιον παρ' ἐκείνοις
 βραδυνὰν ἔοικε. καὶ παρ' ἡ-
 μῶν μὲν ἀνίσταται, λαβάνει
 ἐκδοσμοτῆϊν τινὸς ἀπ' ἀλ-
 δράσκων. ἐπεὶ δ' αὖ καὶ τοῖς
 λατίζω, σχολῇ καὶ βᾶδυν,
 μόγις ποτὶ λατίζομαι. Κλω.
 μήκιστι χαλῖπαι, ὦ Χά-
 ρων.

los cunctari videatur. quin & à nobis subuolare confue-
 uit, perinde ac si è carcere aliquo aufugeret. ubi vero des-
 cendendi fuerit tempus, lentè admodum & pedetentim
 vix tandem accedit. CLOTHO, Mitte iram istam, ὦ Char-

CLOTHO. At quid nos-
 sti, ὦ Charon, an negotio
 aliquo detineatur, Ioue vi-
 delicet postulante, ut in
 procurandis Superum re-
 bus plus quàm iustum tem-
 pus insumat? Herus autem
 est & ille. CHAR. At non
 ita, ut ultra iustum mos-
 dum communi mancipio
 debeat imperitare: quan-
 do nos, cum abeundi tem-
 pus esset, ne unquam qui-
 dem eum detinuimus. Sed
 ego rei causam propemon-
 dum coniecturis assequor:
 nempe apud nos malua tan-
 tum est cum libamentis, &
 placentulæ, silicerniæq: cas-
 tera verò caligo & nebula,
 tenebræq: in cælo autem,
 præterquam quòd clara ac
 lucida sunt omnia, ambron-
 sia multa pariter & neclæ
 affatim suppetit, adeò ut
 mihi quoque hoc nomine
 suavius lubentiusq: apud il-

ρορ πλησίον ᾧ αὐτὸς οὕτως,
 ὡς ὁρᾷς, ποτὶς τινὰς ἡμῖν
 ἄγων, μάχον δι, ὥσπερ τι
 ἀπόλοιον, ἀθρόους αὐτὸς τῇ
 ῥάβδῳ σοῦωρ. ἀλλὰ τὸ τῆτο;
 διδιδυμύον τινὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ
 ἄλλον γινῶντα, ἕνα δι τινὰ
 καὶ πέραν ἐξημυμύον, καὶ
 ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ὁρῶ ἔχον-
 τα, δριμύνιν ὀρῶντα, καὶ τὸς
 ἄλλους ἐπισπᾶλλοντα. ὃχ ὁρᾷς
 δι καὶ τὸν Ερμῆν αὐτὸν ἰ-
 σθῶτι ῥέοντα, καὶ τὸ πόδι
 ἡκονιμύον, καὶ πυνωπῶν-
 τα. μιστὲρ γὰρ ἄσματος
 αὐτῷ τὸ σῶμα; τί ταῦτα, ὦ
 Ερμῆ; τίς ἐσπᾶς; τίταρα γ-
 μύον ᾧ ἡμῖν ἱοικας. Ερ.
 τίδ' ἄλλο, ὦ Κλοῦθι, ἢ τὸ νῦν
 τὸν ἀλιτίειον ἐκπῆδασαντα
 μεταδιδύκωρ, ὅλιγος δειρλας
 πρὸς ὅμῃν τύμπερον ἐγινό-
 μιν; καὶ τίς δι δειρ; ἢ τί
 βολῆς ἀπὸ διδράσαι; Ερ.
 τὰτ' αὖ πρόθυλον, ὅτι ἴδω
 πᾶν ἰδέσθαι. ἴσι δὲ βασι-
 λῶς

edidit ut ego ad hanc nauem hodie non fuisset rediturus?
CLOTH. At quidnam est? aut quid sibi quærens, conatus
 est transfugere? **MERC.** Hoc quidem est vel cuius ma-
 nifestum, quod diuinius viuere cogitauit. Est autem vel rex
 d d d d s quispiam,

ron, siquidem hic propè ad-
 est, complureis secum addus-
 cens: imò, ut cernis, densam
 turbam velut gregem virga
 præ se agit. Sed quid hoc?
 Vinctum herclè quendam in
 ipsis cōspicio, tum alium ri-
 su diffluentem, porrò alium
 quendam pera succinctum,
 ac baculum manu gestan-
 tem, asperumq; ac toruum
 quiddam obtuentem: deni-
 que alijs, ut gradum addant,
 à tergo imminentem. An
 non ☿ Mercurium ipsum
 vides sudore perfusum, pe-
 dibus puluere conspersis,
 tum ☿ crebrò anhelantem,
 adeò ut os ei suspirijs sit dis-
 tentum? Quid hoc rei est,
 ô Mercuri? Hem, quæ est
 hæc trepidatio? Nobis cer-
 tè vehementer perturbas
 tus videre. **MER.** Quid
 aliud, ô Clotho, quàm quòd
 dum scelestum hunc aufu-
 gientem prosequor, penè ac-

λούς τις ἢ τύραννος, ἀπὲρ γὰρ τ'
 ὁδὺρ μῶν, καὶ ὧν ἀνακωχὴς,
 πομπῆς τινος ὁδοιμονίας ἐ-
 κρηθῶτα λέγων. Κλσ. ἄθ' ὁ
 μάταιος ἀπιδιδρασκεν, ὡς
 ἐπιβιδῶνα δυνάμην. ἐπιλι-
 ποιπόδες ἤδη τὸ ἐπικυλωσμέ-
 νον αὐτὸν ὑμᾶς. Ερ. ἀπιδί-
 δρασκε, λήγεις; ἀλλ' ἔμὴ ὁ γυν-
 ναότατος οὗτος, ὁ τὸ ξύλον,
 σωτήρησίν μοι, καὶ συντα-
 βόντων αὐτὸν ἐτήσαμην, καὶ
 ὅχι ὡς ἡμᾶς ἀφ' οὗτος. ἀφ'
 οὗ γάρ μοι παραδεδωκεν
 αὐτὸν ἡ Ατρώπη, παρ' ὅπῃ
 τὴν ὁδὸν ἀντίτεναι καὶ ἀντί-
 στα. καὶ τὸ πόδι ἀντιρῆσθαι
 πρὸς τοῦτο λαφύον, ἐπαντελῶς
 ἀάγων. ἰὼ. ἐνίοτε δὲ καὶ
 ἰκίτῃ, καὶ κατεκλιπόμεναι, ἀ-
 φ' ἐθελῶν πρὸς ὁλίγον ἀξίῳ,
 καὶ πομπὰ δώσαν ὑποσχόμε-
 νον. ἔξω δὲ, ὥσπερ ἀπὸς,
 ἐκ ἀνίας, ὁρῶν ἀδυνάτων ἐ-
 φείμεσθαι. ἐπὶ δὲ κατ' αὐτὸ
 ἤδη τὸ σήμερον ἔμην. ἡμῶς τὸς
 περὶ τοῦτο, ὡς ἔστι, ἀπαεισμέν-
 τος ὧς Αἰακῶ, καὶ πάντας νομι-
 νῶν.

quispiam, vel tyrannus, quā-
 tum ex eius ciulatu conijce-
 re licuit. nam ingenti quaddā
 ex felicitate se deiectū que-
 rebatur. CLOF. Et quum
 filium, quod ei erat innexum,
 iam defecisset, stultus tamen
 ille, quasi superuiuere, queat,
 aufugit? MER. Aufu-
 git narras? Quod si non ge-
 nerosissimus hic, qui bas-
 culum manu gestat, mihi
 fuisset auxilio, sicq̃ ipsum
 comprehensum vinculis al-
 ligassemus, ē nostris profea-
 cto manibus egregie effu-
 gisset. Etenim ex quo eum
 mihi tradidit Atropos, per
 omnem viam retrahere atq̃
 obniti nunquam destitit.
 Quin pedibus solo oppositis
 ita se affirmavit, ut inter dus-
 cendum nobis non parū ne-
 gocij exhibuerit. Aliquoties
 autem supplicabat ac depres-
 cabatur, ingentia daturum
 se pollicens, si vel paululum
 dimitteretur. Ego verò cum
 hominem ea quæ contingere non possent, ambire viderem,
 ut et me decuit, minimè dimisi. At ubi iam ad ipsum esset
 usq̃ peruenissemus, ipseq̃ umbras, ut moris est, Ataco adu-

metaretem,

ἰομφυ αὐτὸς, πῆς τὸ παρὰ
 τ' οἷς ἀδελφῆς συμφορὴν αὐ-
 τῷ σύμβολον λαθῶν, ἔκ οἱ δὲ
 ὅπως ὁ τρισκατάραι· Ὁ ἀπὼν
 ὄχι, ἐνὶ δαδρὶ νεκρὸς εἶς τῷ
 λογισμῷ, καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατεί-
 νας ἴας ὁ φρῦς, καὶ ἐπὶ πάντων,
 ἃ βρμῇ, φησι, καὶ τῷ ἡλικίῳ
 ἄλλοι σοὶ αἰὲν ὕβραν ὡς παλαιὰ,
 τὰ νεκρῶν, ἢ ἀκείῃ, καὶ ὁ δα-
 μῶς λαβὲρ δαμάσθαι. τίς ἴα-
 ρας, ὡς ὁ φρῦς, πῆς τοῖς χιλίοις
 ἔχει τὸ σύμβολον ἐκχιζα-
 ραζμῖνυς, σὺ δὲ μοι παρ' ὧν
 ἔκας ἀγῶν, ἃ καὶ τὸτο φῖς,
 ὡς παρακληθῆναι σὶ ἢ Αἴτρο-
 πῳ. ἐγὼ δὲ ἐρυθείσας πῆς
 τὸν λόγον, ταχίως ἐπιμνή-
 στω τῶν κατὰ τὸν ὁδόν, κα-
 ταδὴ πεινρήτων ὁ δαμῶν τῷ.
 ἔμ ἄλλον, σιωπῇ τὸν ἀπόφρα-
 σιν ἰδὲ καὶ, ὡς ἔχον, τάχως
 καὶ τὸν ἄγῶνα πῆς τὸ φῶς.
 ἔτι δὲ αὐθαίρετός μοι ὁ
 βίαιος· οὗτος, καὶ ὡς παρ
 ἐξ ὁππῃ· ὁ δὲ οὐδὲν, κα-
 ταδὴ ἀνάγκῃ αὐτὸν ἡδὲ ἐν
 Ταινάρῳ

reducit, quàm potui celeriter reme-

nit. hic autem optimus vir sua sponte me comitabatur. Itaq̃
 vult ē carceribus emissū, celeri cursu volantes ipsum iam in

merarem, & ille vniuersas
 ad summam à sorore tua
 transmissam recenseret, per-
 ditissimus hic nescio quomodo
 clam nobis aufugerat.

Itaq̃ quum summæ vnus de-
 esset, Aëacus adductis su-
 percilijs: Non in omnibus,
 inquit, passim tu furandi ar-
 tificium intende. Satis tibi
 sit, quòd eiusmodi ludos in
 cælo reddere conceditur:
 umbrarum autem res omnis
 non sunt planæ, neque quic-
 quam nos aliqua via falle-
 re potest. Quatuor supra
 mille, ut vides, summa ha-
 bet inscriptos, tu verò vno
 minus adducis: nisi forsan
 excusas quòd te circumue-
 nerit Atropos. Ad hunc ego
 sermonem rubore perfusus,
 quæ in via acciderant, in
 memoriam reuocare cœpi.
 Et cum oculis in orbem
 ductis, hunc nusquam cerne-
 rem, facile animo collegi eū
 transfugisse. quare viam quæ

quàm potui celeriter reme-

Tenaro

Ταυάρθ, παρὰ τοῦτο ἦλθε
 ὁσφυγῆρ. Κλω. ἡμᾶς δ', ὦ
 Χάρων, ὀλιγαίαν ἤδη τὴν
 Ερμῆ κατεγινώσκομεν. Χά.
 τί δ' ἔτι ὁρμίζομεν, ὥς ἔχ
 ἱκανῶς ἡμῖν γινώσκουσιν
 ὁσφριδῆς; Κλω. οὐ λίγαι, ἡμῶν
 βαινύττασαν. ἐγὼ δ' ἔπειθαι
 σαμῆν τὸ βιβλίον, καὶ περὶ
 τῶν ἀπράγαρ καθεζομένη,
 ὡς ἔθ' , ἐπιβαίνοντα ἔλα-
 σον αὐτῶν ὁσφριδῶν, τίς,
 καὶ πόθεν, καὶ ὅρ τινα τιθῆναι
 τὸν τρόπον. σὺ δ' παραλαμ-
 βάνων σίβας. καὶ σιωτῆσαι,
 ὦ Ερμῆ. σὺ δ' τὰ νεογνὰ ταυ-
 τὰ πρῶτα ἱμβαλῆ, τί γὰρ ἄρ
 καὶ ἀρκύναντό μοι; Ερ.
 ἰδὲ δὲ σοι, ὦ πορβμῦ, τὸν
 ἀειθμόν. οὐδὲ οἱ τριακόσιοι
 μετὰ τῶν ἐκτετακμένων. Χά.
 βαδὰ ἢ ἀγαθίας, ὁμφοκίας
 ἡμῖν νεκρὸς ἔκαστος ἄρα. Ερ.
 βέλη, ὦ Κλωδοῖ; τὸς ἀκλῶ-
 σες ἐπὶ τέτοις ἱμβασθῆναι
 θα; Κλω. τὸς γίροντας λίγαι;
 ἔτα ποία, τί γὰρ με δὲ πράγ-
 ματα ἔχασ, τὰ πᾶς Εὐκλᾶ-
 δε παρ νῦν ἐξήτασσαν.
 ἴστος δὲ τίς; Quid enim attinet, ut qua ante Bacchum
 hucusque contigerūt, sciscitādo ipsa mihi negotia facessant.

Tanaro deprehendimus. *vsq*
 adeo parū absuit quin effu-
 gisset. CLOT. Et nos, ὦ
 Charon, Mercurium adhuc
 ignauia dānamus? CHAR.
 Quid ergo diutius cuncta-
 mur, quasi nō satis sit mora-
 tum? CLOT. Probè dicis.
 inscendāt. Ego verò, sumpto
 in manus libello, ingredietes
 singulos, qui, ex vnde nati,
 quoq; modo vita functi sint,
 ex more dignoscā. Tu aut,
 ὦ Mercuri, ipsos excipe, ex
 omnes suo ordine collocato.
 Verūm tu infantulos istos
 primū inijce. quid enim
 nāhi interroganti quiuerint
 respondere? MER. En tibi,
 ὦ portitor, sunt hi nume-
 ro trecenti, præter eos qui
 à parentibus sunt exposui.
 CHAR. Papæ, quæ est
 hæc foli fertilitas? egre-
 gius es umbrarum duellor-
 uas immaturas nobis ad-
 ducis. MER. Vnde tu, ὦ Clo-
 tho, ab his indefletoris pro-
 ducamus? CLOT. Ventulos
 Vos

οὐκ ἐπὶ ἱξήκοντα ὑμᾶς πάει-
 τι ἦδη. τί τῷτο; ἐκπακύνει
 με, βδυσμύχοι τὰ ὦτα ὑπὸ
 τῶν ἰγῶν. δέχου τάχα καὶ
 τούτους ἀράμφορ παραγα-
 γᾶν. Ερ. ἰδὲ πάλιν οὗτοι
 ἀνῶν δειντῶν τιτραχόσιοι,
 τακτροὶ πάντων, καὶ πῖπτι-
 ροι, καὶ καθ' ὅραν τιτυνη-
 μέσοι. Κλω. νὴ Δί', ἐπὶ ἀπα-
 ρτίς γε πάντων ἦδη αἰσί.
 τίς τραυματίας ἐπὶ τούτοις, ὃ
 Βερμῆ, φεράζοντι. καὶ πρῶτόν
 μοι ἄπατι, ὅπως ἀρθάνον-
 τὸν ἔκτις, μάπορ; αὐτὴ πῶς
 τὰ γυγραμμένα ὑμᾶς ἐπι-
 στήφονται. πολλὰ μὲν γὰρ ἀρθὰ
 οὐκ ἴδω χάρις ἐν Μυθία τίτε-
 τας ἐπὶ τοῖς ὀρθοκόντα,
 καὶ τὸν Οὐάρτε ὑδρ' μιν
 αὐτῶν Γοβάρη. Ερ. Πάρη-
 σι. Κλω. ἀνέρωτα αὐτὸς ἀ-
 νίσταται ἰσά, καὶ ὁ πολὺς
 ἔρως θιαγῆς, ὅσα πλὴν
 τῶν, πλὴν Μεγαρόθεν.
 Ερ. οὗτοι πηλείων. Κλω.
 οὐκ ἐπὶ τῆς βασιλείας
 αὐτῶν ἀρθάνοντων,
 καὶ ἔστω Μεγαρενσι, cuius amore flagrabat, potiri
 non possit. MER. Entibi propè adsunt. CLOT. Porro
 illi qui de imperio certando, mutuis se cadibus cōfecere?

Vos qui plus sexaginta an-
 nos nati estis, adeste. Sed qd
 hoc? Itán' eorū aures annis
 sunt obturatæ, ut me non ex-
 audiant inclamantem? For-
 san & hos sublatos importas-
 re oportebit. MER. En
 duodequadraginta flaccidi
 omnes, & apprimè maturi,
 ac in ipso planè tempore
 decerpti. CLOT. Per Ios
 uem: quandoquidem iam
 omnes sunt vuæ passæ. Sau-
 cios, ô Mercuri, nunc addu-
 cito. Vos quo mortis genere
 vitam clauseritis, mihi pri-
 mum dicite. Sed cur nō ipsas
 met, quæ cuiq; vestrū sint
 inscripta, inspicio? Octo-
 ginta in prælio cadere he-
 ri apud Medos decretum es-
 rat, atq; vnà cum his & Oe-
 xyartæ filium Gobarem.
 MER. Adsunt. CLOT.
 Præ amoris impatientia sibi
 ipsi mortem consciuere se a-
 ptem: in primis autem Theas-
 genes philosophus, propter

MER.

Ερ. παρὲς αἴσιον. Κλω. ὁ δὲ ὑπὸ
 τῷ μοι χῶ καὶ τῷ γυναικὸς φο-
 νουθεῖς; Ερ. ἰδὲ σοὶ πηλοῖον.
 Κλω. τὸς ἐκ δικαστηρίων δῦτα
 παράγαγε, λίγω δὲ τὸς ἐκ
 τυμπάνου, καὶ τὸς ἀνισκοῦ-
 πισμοῦς οἱ δὲ ὑπὸ ληστῶν ἀφ-
 θανόντων ἐκκαίδικα πῶς αἶ-
 σιον, ὦ Ερμῆ; Ερ. πάρασιον
 οἱ δὲ οἱ τραυματῖαι, ὅς ὄρε-
 τας δὲ γυναικας ἅμα βόλας,
 παραγάγω; Κλω. μάστιγα,
 καὶ τὸς ἀπὸ ναυαγίων γε. Ἄ-
 μα γὰρ τιθῆναι, καὶ τὸν ὁμοῖον
 πρόπον, καὶ τὸς ἀπὸ πυρετῶ
 δὲ, καὶ τέτοις ἅμα, καὶ τὸν ἰα-
 τρὸν μὲν αὐτῶν Ἀγαθοκλῆα.
 πῶς δὲ ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος,
 ὃν ἴδεις τῆς ἐκείνης τὸ δῆ-
 πνον φανόντα, καὶ τὰ ἐκ τῶν
 καθαρσίων ὧν, καὶ πῶς τῶ
 ζῶντι σηπῖαν ὠμὴν ἀφθας
 ἔειπε; Κυν. πάλαι σοὶ παρῆ-
 σεν, ὦ βελτίστη Κλωθεῖ. τί
 δὲ μὴ ἀδικήσαντα, τοσού-
 τος ἥσας ἄνω τὸν χρόνον;
 σχιδὸν

deuoratis vitam finire decretum erat? CYN. Iam dudum mihi
 tibi assisto, ὅτε tu præclarissima Clotho. Verum hoc, inter
 mecum admīror, quoniam iniuriæ genere maiestatem tuam lape-
 rim, quod me tam longo tempore apud superiores errare permiseris.

Nam

MERCUR. Hic adstant.

CLOT. At quem adulter,
 in hoc iuuante uxore, nec
 dedit, is ubi est? MER.

Entibi hic adest. CLOT.

Quos iudicum sententia cas-
 pitis damnavit, tandem ad-

sint, eos inquam qui carnis
 ficinam senserunt, quique in
 crucem sunt adaecti. Tum

sexdecim illi qui à latroni-
 bus sunt iugulati, ubi sunt,
 ὦ Mercuri? MER.

Adsunt
 faucibus illi, quos vides. Mu-
 lieres porro non & eas vo-

na vis adduci? CLO. Ma-
 xime, pariter & eos qui

naufragio perierunt. Si-
 mul enim & eadem mor-
 tis ratione vitam exiuerunt.

Sed & quos febris interce-
 mit, hos simul adducito.
 Tum Agathoclem medi-

cum. Sed ubi nam philosophus
 Cyniscus, quem Hecate-
 res cæna ac ovis lustrali-

bus, cumque his sepia cruda-
 deuo-

οχιδὸν ἤ ὅλον μοι τὸν ἄν-
 τρωκὸν ἐπικλωσας. καὶ τοι
 πομπὰς ἐπαράθλω τὸ νῦμα
 ἀγκύφας ἰλθῆν, ἀπ' ἐκ οἴδ'
 ὅπως ἄρ' ῥηκτόν μιν. Κλω. ἔφο-
 ρόν σε καὶ ἰατρὸν εἶν' τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἁμαρτημάτων ἀ-
 πλῆμπανον, ἀπ' ἑμβάνει
 ἀγαθὴ τύχη. Κλω. μὰ Δί', ἦρ
 μὰ πρότερόν γε ἴδονι τὸν δια-
 λυφύον ἐμβιβασώμεθα. δι-
 ὅς γ' ἦ, μὰ σε παραπίσει δρό-
 μόν. Κλω. φέρ' ἴδω τίς ἐστι.
 Εἰ. Μεγαπέρθεος ὁ Λακύνδης,
 τύραννος. Κλω. ἐπὶ βαίνει
 σὺ. Μι. μηδ' αὖτως, ὅτι διαπο-
 ρα Κλωθοῖ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ὅλην
 τὴν ἰασσον ἀνελθῆν, ἵνα σοι
 πτόμοι. ἤξω, λαλῶν. Μι.
 μηδ' ὅς. Κλω. τί δ' ἔστι, οὐ
 γὰρ ἀφικέσθαι θέλεις; Μι.
 τὸ οὐκ ἔστιν ἐκτελέσαι μοι
 πτόμον ἐπὶ τριψόν. ἡμίτη
 ἀπ' ἐξ ὁδὸν καταπίλας
 ἡμ' Κλω. ἀπ' αὐτοῦ, ἀπ' ἑμβάνει.

Μι.

Nam uniuersam colum fe-
 rè uni mihi adglomerásti.
 Ipse certè quanquam filum
 ipsum dirumpere saepe sum
 conatus, tamen quum ne-
 scio quomodo infragile es-
 set, quod moliebar, effice-
 re non potui. CLOT. E-
 quidem te humanorum pec-
 catorum velut inspectorem
 ac medicum relinquebam.
 Iam autem quod felix fau-
 stumq; sit, inscende. CYN.
 Minimè gentium, priusquam
 uinctum hunc inscendere
 compulerimus, vcreor enim,
 ne te precibus suis à sen-
 tentia dimoueat. CLOT.
 Age, videam quis est.
 MER. Megapenthes La-
 cydæ filius, tyrannus.
 CLOT. Inscende tu. ME-
 GAP. Nihil minus, ὅτι
 gina Clotho, potius au-
 tem ad superos me reme-
 re paulisper finito. Quod

sciam denuò, vltro me huc recipiam, vel nullo vocan-
 te. CLOT. At quidnam est, cuius gratia tantopere in vitam
 meam reuertis? MEG. Equidem domum semiperfectā reliqui,
 quæ prius perire liceat ad fastigium perducere, vehemen-
 ter. CLOT. Nugas agis, quin mox inscendis?

MEGA.

Με. ὦ πολὺν χρόνον, ὦ Μοῖρα,
αὐτῷ. μίαν μὲν ἔασον μέναι
τλώδι ἡμίραν, ἄλλης ἂν τι
ἐπισκῆψω τῇ γυναικὶ περὶ τῶν
χρημάτων, ἔνθα τὸν μέγαν
ἄχον θησαυρὸν λατρωσύν-
μυον. Κλω. ἄρα ῥῶν, ἐκ ἄρ
τύχοις. Με. ἀπληῆται ἔρχυσός
τοσούτῃ; Κλω. ἐκ ἀπληῆται,
θάρα τὸ τοῦ ἐνέκα, Μιγα-
κλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνιψιὸς
παραλήψεται. Με. ὦν τ' ὅ-
βριως ὁ ἐχθρὸς, ὃν ὑπὸ ῥαθυ-
μίας ἐγὼνι ὁ πεισπύλας;
Κλω. ἰκῶν ὁ αὐτὸς, καὶ ἐπιβί-
σιτάς τοι ἐστὶ τῇ παρὰ κούρῃ, καὶ
μικρὸν τι πῆς, τὰς παλαι-
δας, καὶ τὴν ἰωδῆτα, καὶ τὸν
χρυσὸν ὅλον σε παραλαβών.
Με. ἀδικῶς, ὦ Κλωθοῖ, τὰ μὰ
Ζῆς πολιμιοτάτοις δ' ἀνέμω-
σα. Κλω. σὺ γὰρ ἐχὶ Κυδίμαχος
αὐτὰ ὄντα, ὦ γυναιότατι, πα-
ραλίφας, ἀρκτένας τε αὐ-
τὸν, καὶ τὰ παλαιὰ ἐτι ἰμ-
πύοντι ἐπισφάξας; Με. ἀλλὰ
οὐκ ἰμὰ λῶ. Κλω. ἔκδ' ἐξήκα
σοι ὁ χρόνῃ ἤδη τ' ἐτύσας.
Etus esses, non solum ipso occiso, sed et liberis eius in conspectu
spirantis adhuc et palpitantis mactatis. MEG. Sed iam
mea erant. C L O T. Itaque tui dominij tempus iam effugit.

MEG A. Non multum tem-
poris flagito, ὦ Parca: diem
hunc saltem mihi apud super-
os agendum concede, quo tem-
pusculo de pecunijs nostris
uxori non nihil iniungā, atque
tibi defossum thesaurum ha-
buerim, demonstrē. C L O.
Frustra laboras, stat senten-
tia. MEG. Ergo tantum
auri peribit? C L O. Quin
tu hac gratia animo et ocio-
so. nam Megacles potietur,
tuus consobrinus. MEG.
O insignem contumeliā. ille
mihi inimicus, quem ego præ-
segnitia non occidi? C L O.
Ille ipse, qui non modo non
paucō plures quam tu viuet
annos, verum et pellides
tuas, et vestes, et quicquid
est auri, nascetur. MEG.
Præter æquum facis, ὦ Κλω-
θο, quod hominibus inimicis,
et hostiliter infestis meas
fortunas attribuis. C L O.
Quasi verò tu non eadē hac
via quæ Cydimachi erant, me-

MEG.

Με. ἄκουσον, ὦ Κλωθροῖ, ἃ ῥί-
δις, μολύβδος ἀκρόν] ὅτι ἄπῃ
βίλομαι. ὅμως ὅ ἀπόση] πῶς
ὀλίγον. ἄρ' με ἀφῆς ἀφῆρα-
να· χιλιά ῥι τάλαντα χρυσί-
ον ἵσταται δώσας ὑποχρυσόμα-
σάμερον. Κλω. ἔτι γὰρ χρυ-
σόν, ὦ γέλοῖτε, καὶ τάλαντα δὲ
μνήμης ἔχεις; Με. καὶ τὸς
δύο δὲ ἱρατῆρας, ἃ βέλα, πῶ-
σάσω, ὅς ἔλαθον, ἀρκτένας
Κλοῦ κείδον, ἔλκοντας ἐκάτε-
ρον χρυσὸν ἀπέφθον τάλαντα
ἐκατόν. Κλω. ἔλκντε αὐτ', ἔτοι-
κε γὰρ ὅτι ἐπιμνήσασθαι ἡμῖν
ἐκόν. Με. μαρτυρομαι ὑμᾶς,
ἀτελεῖς μὲν τὸ τῆχ' ὅτι, καὶ τὰ
σιώπια. ἐξήτιλ' ὅτι ἄρ' αὐ-
τὰ, ἐπιβίς πρὸς μόνους ἡμῖ-
ρας. Κλω. ἀμείνων, ἄν' ὅ-
τι καὶ. Με. καὶ μὴν τὸτόν
πῶντος ἀγνωμον αὐτῶ. Κλω.
τὸ ποῖον; Με. ἐς ῥοῦδον ἐ-
πιβίοναι, μίχεις ἄν' ὑπαγα-
γῶμα Πισίδας, καὶ Λυδοῖς
ἐπιβὴ τὸς φόρους, καὶ μνημαῖ-
αυτῶ παμμίχιστον ἀναστήσας,
ἐπι-

MEG. Ausculta, ὦ Clo-
tho, quæ tibi priuatim se-
motis arbitris dicere volo.
vos hinc paulisper abscedi-
te. Si me effugere permises-
ris, auri puri mille talēta me
tibi hodie datitum repro-
mitto. CLOT. Ridiculum
caput, adhuc aurum ὅ τα-
lenta habes in memoria?
MEGAP. Sedenim, quan-
do ita vis, duos eratēras ad-
dam, quos ὁ occiso Cleocri-
to mihi vendicaui. Eorum
vterque auri puri defecatiq;
centum æquat talenta. CL.
Corripite hominem: neque
enim apparet eum sua sponte
ingressurum. MEGAP.
Testor vos, murus manet im-
perfectus, ὅ nauium sta-
tio inchoata: quæ omnia, si
quinque saltem dies amplius
viuere licuisset, ad fastigium
perduxissem. CLOT. Se-
curus es, alius extruet. ME-
GAP. Atqui hoc saltem
æquum postulare videor.

CLOT. Quid hoc? MEGAP. Ut tantisper superesse li-
cet, dum Pisides sub iugum misero, ὅ Lydis tributū impera-
bit, dumq; mihi ipsi magnificentissimo monumento erecto,
cccc inscri-

ἐπιγραφῶ ὁπότ' ἐπραξα με-
 γάλα καὶ στρατηγικά, πα-
 ρὰ τὸν βίον. Κλω. οὐτ',
 οὐκ ἔτι μίαν ἡμέραν ἀ-
 τῆς, ἀπὸ σχιδὸν ἄκοισιν ἐ-
 τῶν δευτερίῳ. Με. καὶ μὲν
 ἡγουμένης ὑμῖν ἔδοιμ' πα-
 ρασχέσθαι τοῦ ταλχους, καὶ
 τῆς ἱπανόδου. εἰ βούλομαι
 δὲ, καὶ ἀντανδρὸν ὑμῖν
 ἀντ' ἐμαυτοῦ παραδώσω τὸν
 Ἀγαπητόν. Κλω. ὦ μισέ,
 ὅν ἡνυχσ πομπικὴς ἵππ' ἡν
 καταλιπῆν; Με. πάλαι
 ταῦτ' ἡνυχοῦν. ναυὶ δ' ὁρῶ
 βέλτιον. Κλω. ἤξα ἡγεμόνος
 τοῖς μὲν ὀλίγον, ἀπὸ τῆς νεωσὶ
 βασιλεύοντι ἀνυχημένῳ.
 Με. ἔκδ' ἀπὸ τῆς γὰρ μὴ ἀν-
 τέπης, ὦ Μοῖρά μοι α. Κλω. τὸ
 ποῖον; Με. εἰδέναι βέλομαι,
 τὰ μὲν ἐμὲ ὅν τινα ἔξα πρό-
 πον. Κλω. ἄγε, μετὰ ὅν
 ἀνιάσκημάς. πλὴν ἢ γυναι-
 κὰς τοῖς Μίδας ὁ δὲ δ' ἔξα, καὶ
 πάλαι ἢ ἀπὸ τῶν ἐμοίχου. Με.
 ὅλα

inscripsero quaecunque in vi-
 ta gessi vel magna, vel egres-
 sy Imperatoris virtute di-
 gna. CLOT. Quid? tu
 non unam postulas diem, sed
 ferme viginti annorum mor-
 ram. MEGAP. At qui
 sposores vobis exhibere sum
 paratus, & tam brevis mor-
 ra, & mei reditus. Quine-
 tiam, si cordi fuerit, obsidem
 pro me relinquam Agape-
 tum. CLOT. O' scelestum:
 eumne, quem relinquere in
 terris superstitem semper tibi
 in votis erat? MEGAP.
 Olim is erat animus: nunc
 autem, quod melius est, vi-
 deo. CLOT. Veniet &
 ille tibi haud ita multo post,
 ab eo qui nunc regem agit,
 è medio sublatus. MEGAP.
 P EN. Cæterum illud sal-
 tem non negabis, ô Clotho.
 CLOT. Quid hoc tandem
 est? MEGAP. Equidem
 scire gestio, ut sese res mea
 habitura sit post me. CLO.

Ausculata, tamen si ubi audieris, sat scio, animo magis ange-
 ris. Principio uxore tua Midas servus potietur, quam tu
 ante quoque non semel constuprauerat, MEGAP. EN.

Illene

ὁ κατάρσας, ὅν ἐν πᾶσι
 νόμος αὐτῷ, ἀφ᾽ ἧκα ἰλὺ-
 θιστορ; Κλε. ἡ θυγάτηρ δὲ
 σε τοῖς παλαιῶσι τῷ νυνὶ τυ-
 ραννίδος ἐγκαταλήθεισά.
 ἀπὸν δὲ καὶ ἀνδριάντου, οὗς
 ἡ πόλις ἀνέστησεν ὡς σωτῆρας,
 πάντες ἀνατιπαραμύνοι, γέ-
 λωτα πρὸς τοὺς θεομύθοις.
 Μι. αὖτις μοι, ὦ φίλων δὲ δόξας
 ἀνακτῶ τοῖς θρωμύθοις;
 Κλε. τίς γὰρ ὡς ὅτι φίλος,
 ἢ ἵνα τίνος αἰτίας δικαίας γε-
 γνησθῇ; ἀγνοῶς ὅτι καὶ πᾶσι
 τοῖς οἰκιστοῖς, καὶ τῶν
 ἀπομύθων καὶ παλαιῶν
 ἔκαστος ἐκαστοῦ, ἡ πόλις ἡ
 ἐκαστοῖς ταῦτ' ἔδωκε, καὶ ἀρχὴς
 οὐκ ἔστιν ὅτι, καὶ πᾶσι τὸ κα-
 ρὲρ ἀποδίδονται. Μι. καὶ μὴν
 ἀποδίδονται ἡ τοῖς συμποσί-
 τοις, καὶ ἡ πόλις ἡ πόλις
 ἐξ ἑαυτῆς καὶ ἀγαθὰ, πᾶσι
 ποταμῶν ἔκαστος αὐτῷ ἔδω-
 κε, καὶ οἷός τις εἶναι, καὶ ὅπως
 ἔδωκε αὐτοῖς ὡς ἐπὶ. Κλε.

ὡς

addeò ut si fieri posset, unusquisque eorum
 pro me mortem subire paratus esset. In summa, per
 quàm nomen meum iurabant. CLOT.

cccc 2

Proptes

Illène scelerofus, quem equi-
 dem dum uxori gratificari
 studeo, manumisi? CLOT.

At filia tua in pellicum gre-
 gem, cuius qui iam tyrannia
 dem exercet, adnumerabi-
 tur. Porro imagines et stan-
 tuæ quas olim ciuitas tibi
 erexit, iam euerse omnes,
 spectantibus risum mouent.

MEGAR. Hoc mihi ex-
 pedias velim: nullus amico-
 rum meorum illis qui hoc
 faciunt obsistit? CLOT.

At quisnam tibi amicus es-
 sat? aut ex qua causa iusta
 quempiam tibi conciliâras?
 Nescio, quod qui vos velut
 deos adorant, et quæcunque
 vel feceritis, vel dixeritis,
 laudant: aut timore, aut cere-
 tæ sui compendij spe ea om-
 nia faciunt, nimirum imperij
 ipsius amici, ac interim tem-
 pori seruientes. MEGAR.

Atqui si quando in conuiuio
 ex more vinum libarent,
 magna voce omnia mihi bo-

Ζοιγαρεῖν παρ' ἐνὶ αὐτῶν χθὲς
 διαπνύσας ἀπέθανον. τὸ γὰρ
 τριουταῖον τοι πικρὸν ἐνέχθην,
 ἐκείνο δ' αὖρι κατέπινυμι σὺ.
 Μὲ. τὸτ' ἄρα πικρὸν τιν' ἢ
 ὀδύμην. τί βρολόμπος ἔστι, ταῦτ'
 ἔπραξι; Κλω. πομπὰ μὲ ἀνα-
 κεύεις, ἐμβλῦσαι δέον. Μὲ.
 ἔρμει πνίγῃ μάστιγι, ὧ Κλω-
 θεοῖ, διότι ἐπόθεν καὶ πῶς
 ὀλίγον ἐς τὸ πῶς ἀνακλῦσαι
 πόλιν. Κλω. τί δὲ τοῦτο
 ἔστιν; ἔοικε γὰρ τι παμμέγε-
 θος εἶναι. Μὲ. Κρίαν δ' ἐν
 μὲς οἰκίτης, ἐπὶ τάχιστα μὲ
 ἀφθανόντα ἔδει, πρὶ δὲ δάκνυ
 ὀψίαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἶκον,
 ἐνθα ἐκέλευε, σχολῆς ἔσσης (ἐ-
 δας γὰρ ὅδ' ἐφύλακτέ μιν) Γλυ-
 κείον τὴν παλαιάδα μὲ (καὶ
 πόλιν ἔοικα, κοινοῦντα)
 ἐπισπασάμεν τὴν θύραν,
 ἐσπόδα, καθάπερ οὐδὲν ἐν-
 δον πρόνους. ἔτα ἐπὶ δὲ ἄλλος
 ἔρχετο πρὸς ἐπιθυμίας, ἀφ' ἧς
 φασ ἐς ἐμὲ, σὺ μέγιστος, φησὶν,
 ὧ

Propterea ex cœna quam
 heri cum quodam eorum
 cœpisti, statim mortem op-
 petijisti. Nam poculum tibi
 postremo temperatum, huc
 te demisit. **M B G A P.** Hoc
 illud est, quod amarum quid-
 dam gustâram. Sed quid ex
 eo scelere sibi voluit? **CLO.**
 Nimis multa percunctaris,
 quum iam dudum inscenden-
 di tempus fuisset. **M E**
G A P. Unus adhuc restat
 scrupulus, qui me omnium
 maximè sollicitat, cuiusque
 gratia in vitam vel tantu-
 lum respicere gestiebam,
C L O T. Quid hoc tan-
 dem est? ingens enim alius
 quod fore apparet. **MEGA-**
Carion famulus meus stan-
 tim ut me mortuum aduer-
 tit, circa vesperam concla-
 ue in quo iacebam, ingres-
 sus, cum deserta omnia of-
 fendisset (neque enim quise-
 quam mei curam gerebat)
 attractis foribus, tanquam

nemo adesset, pellicem meam Glycerium subegit, cum quo
 opor, iam multo ante rem habere consueverat. Postea
 cum iam animum voluptate explisset, oculis in me desinens.

Tu quia

ἦ μὲν δὲ ἀνθρώπιον, πληγὰς
μοι πομπάκεις οὐδὲν ἀδικῶντι
ἐνέτυνας· καὶ ταῦθ' ἄμα λεί-
γων, πρῆτιμι τέμει, καὶ κατὰ
λόγῳ ἔπειν. τίλθ' ὅ, πλατὺ
χειμῶνθ' ὅ, καὶ καταπύθεις
μὲν, καὶ ἐς τὸν τῶν ἀσπίδων χῶ-
ρον ἀπὸ τοῦ πεπῶν, ὡς ἔλθω. ἐγὼ
δὲ ἐν ἐπιμπαρᾶ μὲν, οὐκ ἔ-
χον δὲ ὁμῶς ὅ, τι καὶ θρασυαμι
αὐτόν, αὐθ' ἔδην καὶ ψυχρὸς
ἔρ. καὶ ἡ μὲν δὲ ὅσα δίσκον, ἐπὶ
ψόφῳ, καὶ σιόντων τινῶν, ἡδύ-
λῳ, σίελθ' καὶ ἔλθω τὸς ὁφθαλ-
μοῖς, ὡς διακρύβῃ ἐπ' ἡμοῖ,
ἐκπύθῃ, καὶ τὸνομα ἐπικα-
λομένη, ἀπὸ πᾶσι. ἔρ. ἔλθω
βοῖμιν. Κλῶ. παύσθαι ἔπει-
ν, ἀπὸ ἡμῶν, καὶ ὁρὸς ἡ-
δύ. ἐπὶ πάντων ἐπὶ τὸ δικά-
σιμον. Μν. καὶ τίς ἀξιώσῃ
κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῦφον
λαβῶν; Κλῶ. κατὰ τυράννου
ἐπὶ ἡδύ, κατὰ νεκρῶ δὲ ὁ Ρα-
δάμανθους, ὅρ. αὐτίκα μάλα
ἐπὶ δίκαιον, καὶ κατ' ἀξίαν
ἐπιτιμῶντα ἐκείνῳ τῷ δίκλῳ.
τόναι δὲ ἔχον, μὲν δικάσιμον.
ἦ γὰρ οὐδὲν nemo: verum contra umbram Rhadamans
ἡν, quem in sententijs pro cuiusq; merito ferēdis mox æquis
fatis experieris. Quare in presentia non amplius cunctare.

Tu quidem, inquit, homuncio
scelestus, sæpe mihi nihil cō-
merito verbera nō pauca in-
flixisti. Et cum dicto, comā
mihi vellicabat, ac caput tu-
beribus opplebat. Tandem
autem quum rictu ampliter
diducto in me despuisset, ac
ut in impiorum regionem fa-
cesserem iussisset, abiuit. Ibī
ego, quanquam ira succens-
debar, tamen quia iam friz-
gidus ὅ exanguis eram, ho-
minem vlcisci nō potui. Por-
rò scelestā famula, cū ad-
uenientium quorundam stre-
pitum sensisset, scilicet ut me
lugere videretur, oculis spu-
to inunctis, eiulando, no-
menq; meū lugubri voce in-
clamando, abscedebat: quos
si prehendero. C L O T.
Quin tu minis omisis celest-
riter inscendis? Iamdudum
enim tempus, ut in iudicium
concedas. MEGAP. At quis
contra hominem regem pro-
nunciare audebit? C L. Con-

Με. ἡδὲν ἰδιώτῳ με ποιεῖς, ὦ Μοῖρα, τῶν πρῶτων ἵνα, ἡδὲν δόλον ἀντὶ τῆς πάσαι βασιλείας, ἀναβιβῶνά με ἔατον μόνον. Κλω. πῶς δὲ ὁ τὸ ξύλον; καὶ σὺ δ', ὦ Ερμὴ σύρετ' αὐτὸ ἔσθω τὸ ποδὸς ὅς γ' ἄν ἐμβάη ἐκῶν. Ερ. ἔπευ νῦν θραπέτα. Δι. καὶ τὸν σὺ πορθεῖς, καὶ τὸ δῆμα, καὶ ὅπως ἀσφαλῶς, ἀμείλα πρὸς τὸ ἰσὼν διεδήσαι. Με. καὶ μὴ ἐν τῇ περὶ δαίμα καθέζεσθαι με δῖα. Κλω. ὅτι τίς Με. ὅτι νῦν Δία τυραννέτω, καὶ θορυφώρους ἄχον μυνείας. Κλω. ἄτ' ὁ δικαίως σε πρῆτιται ὁ Κασίωρ, οὕτως ἰσχυρὸν ὄντα; μικρὰν δ' οὐδὲ τὴν τυραννίδα ἐξέλε, γυνάμην τὴν ξύλον. Με. ὁλμήσῃ γ' Κωϊσὶ καὶ πανατένασθαι μοι τὸ βάκτρον; οὐκ ἐγὼ σε πρῶτω, ὅτι ἐλθὼν θρὸν ἄρα, καὶ πρᾶγ' οὐκ ἴστα, καὶ ἰωιτιμῆϊκος, μικρὸν δῆμπεσπασπασα; Κλω. ὁ γὰρ ἔρ' ἡμῖς καὶ σὺ, ὦ ἱεστῶ προσπασπασαμύν. Με. αἰετὶ μοι, ὦ Κλωθεὶ, ἐμὸν δὲ liberiùs καὶ asperiùs, quàm pro maiestate, obiurgasses, tantum non cruci adfixi? CLOT. Propterea tu nunc hic manebis malo adstrictus. M1C. Dic mihi, ὦ Clotho, quando

MEG. Priuatum saltem, & vnum ex pauperibus istis facias licebit: imò pro rege seruum, modò reuiscere sinas. CLOT. Vbi is qui baculo armatus est? & tu Mercuri? Quin hominem correpto pede intrò trahitis? Neq; enim voluntarius in scenderie vnquam. MERC. Sequere nunc fugitiue. cape hūc portitor vnά cum illo altero, atque vt malo fortiter ad alligetur cura. MEG. Atque conuenit honestissimo me sedere loco. CLO. Quid ita verò? MEGA. Quòd rex fuerim, per Iouem, & satellites habuerim complureis. CLOT. Et iniuria te vellecabat Carion, hominem scenum adeò, ac intractabilem. Iam certè tyrannidē admodum acerbam experieris, mirum huius gustato baculo. MEGAP. Et Cyniscus mihi baculum illidere audebit? Non ego te nuper, quòd

vobis

οὐδὲς ὑμῖν λόγος; ἢ διότι
 πρῆναι ἐμὴ, ὅτε τὸ καὶ τελευ-
 ταιον ἐμβλῶ αἰ με δᾷ; Κλω.
 οὐδὲ τίς ἐστι; Μί. ὁ σκυτο-
 τὸς Μίκυλλος. Κλω. ἄ-
 τα ἄχθῃ βραδυῶν; ὅτε ὁρᾷς,
 ὅτε ὁ τυραννος ἐπισχεῖται
 δῖον, ἀφ᾽ ὧς πρὸς ὀλίγον;
 ἔωμα γὰρ ἔχῃ με, ἐμὴ ἀγα-
 πῇ καὶ τοῖς ἐστῆσι. Μί.
 ἄλλοι, ὅτι βελτίστη μοιρῶν οὐ
 πάντων ἐστὶ τὸ Κυκλωπὸς ἐκεί-
 νῃ ἀφ᾽ ὧς δεικνύει, τὸ ἴπ-
 σον, ὅτι πρῶτος ἐστὶ τὸ
 οὐτὶν λατρίδα. ἄρτι γὰρ
 πρῶτος, ἄρτι πρῶτος, οἱ αὖ-
 τοὶ ὁ δὲ πρῶτος πρῶτος. ἄλ-
 λος τε, ὅτε ὁμοῖα τὰ μαλὶς τ
 πρῶτος. ἐκ δὲ μὲν γὰρ ἐ-
 μὴ οἱ βίαι, φασί, ὅτι γὰρ τὸ
 γὰρ, ὁ δὲ αἰμαρ ἐναι δο-
 κῶν τὸ βίον, φασί, ὅτι ἀπα-
 ρι, καὶ πρῶτος, ὁ δὲ αἰ-
 πρὸς πρῶτος τὸς, καὶ ἀρ-
 γῶν καὶ ἰσχυρὰ, καὶ ἴππους
 καὶ δῖα, καὶ πρῶτος ὁρᾷς,
 καὶ

vobis mei nulla est cura, an
 quia pauper sum, propterea
 me postremum inscendere o-
 portet? CLOT. Tu ve-
 rò quis tandem es? MIC.
 Equidem sum Micyllus su-
 tor. CLOT. Quid quòd
 tam grauitè fers moram?
 Non vides quàm multa se-
 daturū polliceatur hic Ty-
 rannus, si vel paulum in vi-
 tam remittatur? Vnde mira-
 ri succurrit, cur non tibi
 mora sit iucunda. MIC.
 Auscultarem paucis Parca-
 rum optima. Non admodum
 me delectat munus illud Cy-
 clopis, videlicet in hunc mo-
 dum polliceri:

Post omneis alios tan-
 dem ipse vorabitur Vtis.
 Siue enim primū deuoret, si-
 ue postremū, ijdem me den-
 tes manent. Sedenim neque
 aliàs meæ res ut diuitum se
 habent. Nostra enim t̃ il-
 lorum vita (quemadmodum
 aiunt) perpendiculari inter se

se distant; quandoquidem tyrannus, qui in vita horrend-
 us omnibus t̃ suspiciendus videbatur, nunc auro, argen-
 to, delictibus exutus, tum t̃ equis, cænis, pueris floridis,

καὶ γυναικας ὁμόρφους, ἀκό-
τως λῶϊστο, καὶ ἀρσώμε-
ναι αὐτῶν ἡχθίζοντες οἱ δ' ὀ-
πας, καθάπερ ἐξ ὧ τιμι, ποσέ-
χεται τοῖς τοῖς τοῖς ἡ ψυχῇ, καὶ
ἐκ ἐθέλει ἀπαλωθεῖν ὅτι
δίας, ὅτι αὐτοῖς πάλαι πε-
σιτηκῆα. μάλλον δὲ ὥσπερ
ἄρρηκτός τις οὗτος ὁ δισμός
ἐστίν, ὃ δὲ διδοῖα ξυμβέβηκεν
αὐτοῖς, ἀμίλητα ἔχον ἀπολύ-
της αὐτοῖς μὴ βίας, ἀναγκάσει.
καὶ τὰ πάλαι οὐκ ἔστιν θρασῆς, ἀνα-
λοοὶ πρὸς ταῦτά τε ἐνείκοντα
τὴν ἐπὶ τὸν Ἀδμυφίον ὅτι
δὸν. ἐπιστρέφοντα γὰρ ἡς τοῦ-
πίσω, ὥσπερ οἱ ἀνείρωτον, καὶ
πρόρρωθον ἀπὸ βλάβου τὰ ἐν
τῷ πατρὶ βύλον, οἷα ὁ μάλατος
ἐκείνους ἰσοία, καὶ παρὰ τὴν
ὁ δὸν ἀπὸ διδράσκων, ἔχον αὐ-
θάσι καταλιπῶν. ἐν δὲ
ἅτι μὴ ἐκείνους ἐνέχυρον ἐν
τῷ βίῳ, ἐκ ἄλλου, οὐ σιωοικί-
α, οὐ χρυσόν, οὐ σελῆν, οὐ δό-
ξα, ἐκ ἀκόνας, ἀκότως ὥσπερ
οὐ λῶ, ἔχον δὲ μόνον
ἡ Ἀπο-

pelleclilem, non nominis gloriam, non imagines, ad mor-
tem expeditus meritò eram. At statim ut mihi solam in-
nuit

mulieribus formosis post
se relictis, eorum desiderio
non iniuria cruciatur, ac à
tot cōmodis se abstrahi fert
grauiter: quibus, nescio quo-
modo, anima ipsa velut glu-
tino hæret affixa, neq; se fa-
cile sinit auelli, ut quæ eis
iamdiu inhæserit, quin magis
tāquam vinculum aliquod
est infragile, cui ipsos illiga-
ri irretiriq; cōtingit, adeo ut
ubi quispiā eos abducere pa-
rârit, plorent. Ac cū in cæ-
teris sint feroces, in hac ta-
men via quæ ad inferos du-
cit, meticulosi deprehēdun-
tur. Itaque subinde dant ter-
ga, et ad ea quæ procul in
luce apud superos geruntur,
respicere gestiunt: sicut stul-
tus hic faciebat, qui non so-
lū in itinere aufugere co-
nabatur, verū etiam hic
mortem frustra deprecatur.
At ego, ut qui in vita pignus
haberem nullum, non agrū,
non domum magnificè ex-
tructam, non aurum, non su-

ἡ Ατροπὸς ἔνωσέ μοι, ἄσμε-
 νος ἀπὸ ῥίψας τὴν σμιλὴν
 καὶ τὸ κάπνυμα, ἡ ῥηπίδα τι-
 νὰ ἐν τῶν χροῖν ἔχωρ, ἀνα-
 πηλῆς ὡθὺς ἀνυπόδιστος,
 ἡ δὲ τὴν μελαντηείαρ ἀπνι-
 ψάμενος, εἰπόμην, μακρορ δὲ
 ἐγὲμην ἐς τὸ πρόσω ὁρῶν, οὐ-
 δὲ δὲ μετ' ἐκατόπιρ ἐπίστρε-
 φη, καὶ μετὰ κλάσας. καὶ νῦν Δι
 ἡ δὲ καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάν-
 τα ὁρῶ. τό, τι γὰρ ἰδοιμίαν ἄ-
 πασιρ ἔνοα, καὶ μηδὲν ἄλλο
 πηλοῖορ διαφείραρ, ἡ πρὸς
 διδορ ἔμοι γ' ὅρ δοκῶ τικμαι
 φομα δὲ, μηδὲ ἀπατῶμαι
 χεῖρα τὰς ὁφείλουτας ἐν ταῦ-
 τα, μηδὲ φόρως ἐποτλαῖρ· τὸ
 ἡ μίγιστον, μηδὲ ῥιγδρ τὸ χα-
 μῶντος, μηδὲ νοσῶν, μηδὲ ὑπὸ
 τῶν διωατωτέρων ῥαπίσιδι.
 ἡ ῥῶν δὲ παῖς, καὶ τὰ πρῶ-
 ματα ἐς τὸ μπαλιν ἀνίσταμ-
 εντα, ἐμῆς μὲν γὰρ οἱ πρῶ-
 τος γὰρ, ἀντιῶνται δὲ
 καὶ

nuit Atropos, abiecit &
 subula, & loro geniculari,
 tantum crepidam quandam
 manu portans volutarius se-
 quebar, usq; adeo haud gras-
 uatim, ut dum praefestinan-
 di studio subsulto, neque cal-
 ceos subligarim, neque atras
 mentum absterferim : imò
 verò praecurrebam, quæ ans-
 te me essent spectare gestis-
 ens. Neque enim à tergo mihi
 hi erat relictum quicquam,
 quod me vel conuertere, vel
 reuocare potuisset. Et pet
 Iouem, quæcunque hic apud
 vos video, mirum quàm mu-
 hi placeant : nam pares ho-
 norum gradus hic dari, nec
 quenquam vicino præstare,
 res mihi omnium longè suau-
 iissima videtur. Deinde con-
 iecturam facio, ne æs quidem
 alienum hîc à creditoribus
 repositi, neque tributum cui-
 quam pendi, neque, quod om-
 nium maximum est, hyber-

no tempore quenquam rigere, neque ægrotare, neque po-
 tiores in humiliores pugnos ingerere. Postremò pa-
 ce consistunt omnia, & in contrarium tota vitæ ratio
 vertit. Siquidem nos pauperculi ridemus, discriantur

καὶ οἱ μὲν ἴσθισιν οἱ πλοῖοι. Κλ.
 πάντας οὐκ οἶς, ὦ Μίκυτι, γε-
 πῶντα ἴδωρ. τί δ' ἔγωγε οἶς μά-
 λιστα ἐκίνα γλῶσσι; Μί. ἄκυ-
 λον, ὦ τιμιωτάτη μοι θῶρ.
 προικῶν ἄνω τυράννων, πάν-
 ἀκουσθῶς ἴδωρ τὰ γινόμενα
 ἐπ' αὐτῷ, καὶ μοι ἰδέσθαι τότε
 εὐσθέος τις εἴη. ἢ τι γὰρ πορφυ-
 ρας τὸ ἄνθος ὀρώρ, ἱμακᾶει-
 ζον καὶ τῶν ἀκουσθέντων τὸ
 πλεῖστον, καὶ ἢ χρυσόν, καὶ τὰ
 λιθοκόπητα ἱκνώματα, καὶ
 τὰς κλίνας τὰς ἀργυρόπο-
 δας. ἔτι δ' καὶ ἡ κνίσκος ἡ τῶν
 σκασαλομένων ἰς τὸ δᾶπνον,
 ἀπὸ κινῶν μί. ἔς τε ἡπράν-
 θρωπός τις ἀνὴρ, καὶ τρισόλ-
 βιστος κατιφαίνετο, καὶ μονο-
 νεχὶς καπνίωρ, καὶ ὑψηλότα-
 ρος ὅλος πάσης βασιλικῆς, ἰ-
 σασρόμηνος τῆ τύχης, καὶ σέμα-
 νως περβαίνωρ, καὶ ἑαυτὸν
 ἐξυπνίζωρ, καὶ τὸς ἐντυ-
 χάνοντας ἐκπνέων. ἰπὸν δ'
 ἀπὸ θανάτου, αὐτὸς ἰεπαγγέλοιος
 ὤφθη

erigens velut resupinaret, obuijsquē stuporem inieceret, ca-
 teris mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto pe-
 nē regio cubito sublimior videbatur. Sed ubi iam tunc
 functus esset, ipse quidem istis delicijs exutus, ridiculo fore
 omni.

autem & plorant diuites.
 CLOT. Ergo quum iam
 dudum ridentem te conspe-
 xerim, quid tandem sit quod
 potissimum tibi risum mo-
 uerit, audire percipio. M I.
 Ausculta, dearum mihi ma-
 ximè verenda. Cum apud
 superos propter tyrannum
 habitarem, quæ apud eum
 fierent, nimis quàm accura-
 tè inspectabam. Actum qui-
 dem feliciter ex aquo cum
 dijs viuere mihi videbatur.
 Nam cum purpuræ florem
 spectarem, & comitantium
 turbam numerarem, aurum
 ac pocula gemmis distincta
 mirarer, lectos agenteis pe-
 dibus suffultos stupere;
 beatum planè hominem præ-
 dicabam. Ad hæc, eorum
 quæ in cœnam apparabantur,
 nidor sæpe me prurire
 faciebat. Iam verò quum
 pro maiestate in publicum
 prodiret, & se ipse subinde

ὁρῶμεν, ἀρδυσάμεν τὴν
 σφύλιν· ἡμῶν ἔτι μάλλον
 καταγέλωρ, οἷον ἡθάρμα ἔτι
 ὑπὲρ, ἀπ' ἡπίστευς τεκμαί-
 ρομεν· αὐτὸ τὴν ἀνδραμο-
 νίαν, καὶ μακαρίων ἐπὶ τῷ
 αἵματι τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ
 θαλάττῃ κοχλιδίων, ὃ μόνον ἔ-
 νειον, ἀπὸ καὶ τὸν δανα-
 ελὸν Γνίφωνα ἰδὼν, εἰνόντα
 ἢ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ
 ἀπίστανται τῶν χυμάτων,
 ἀπ' ἄλλους· αὐτῶν ἀπὸ θα-
 νείας, ὡς ἀσώτου Ροδοχάρου τὴν
 οὐσίαν ἀπώλεον (οὐτ' ἔφ-
 ῳχετο ἡ αὐτὴ γένους, καὶ
 πρῶτ' ἐπὶ τὸν ἡμέτερον ἐ-
 παύει, κατὰ τὸν νόμον)
 οὐκ ἔχον ὅσους καταπαύ-
 σαι τὸν γέλωτα· καὶ μάλιστα
 μεμνημένον, ὡς ὡχρὸς
 αἶμα καὶ ὡχρὸς ἡ φροντί-
 δ'· ἢ μὴ πορὺν ἀνάπλωσιν, καὶ
 μόνον τῶν δακτύλοις πλου-
 τῶν, οἱ στάλντα καὶ μυεῖα
 ἀπὸ τοῦ ἰσίου, κατὰ μικρὸν
 συνμι-

omnibus : ego verò meam
 stultitiam multò magis ri-
 debam, qui eiusmodi non
 hominem, sed hominis pro-
 brum, ad stuporem usq; mi-
 ratus fuissē, cuius felicita-
 tem ex epularum tantum ni-
 dore aestimassē, quemque
 ob sanguinem qui Laconici
 maris testudinibus innasci-
 tur, beatum prædicassē.
 Neque verò hic solùm mihì
 ludo fuit, verùm etiam cùm
 Gniphonem illum fœnera-
 torem gementem viderem,
 & quòd pecunijs, dum licu-
 issēt, usus non fuisset, pro-
 priam sortem deplorantem:
 imò quòd ne semel quidem
 illis à se gustatis, verùm luxu
 perduto Rhodochari reli-
 ciis, è viuis excessissēt (hic
 enim quia genere proximus
 erat, in hæreditatem lege vo-
 cabatur) hæc inquam cùm
 cernerem, risum sistere nullo
 modo potui, præsertim

recordatus quàm in vita pallidus semper & squalidus ob-
 stulasset, & vultu præcurarum magnitudine tristi. De-
 inde quòd solis digitis opulentus fuisset, quibus talenta
 & miliones supputare consuevissēt, ea paulatim & minu-
 tatim

θυμίζωρ τὰ μετ' ὀλίγοις κ=
 λυθισόμην πρὸς τοῦ μακα=
 εῖος Ροδολαφρῆς. ἀλλὰ τί ἐκ ἀ=
 πρὸ γόμῃθι ἴδῃ; καὶ μεταξὺ
 ὅρ' ἴκοντο, τὰ λοιπὰ γέλα=
 σόμην, οἱ μάλιστα αὐτὸς ὁ=
 ρῶντο. Κλω. ἔμβανι, ἵνα
 καὶ ἀνιμῆσται ὁ πορθμὸς τὸ
 ἀγκυρεῖν. Χα. οὐτ' οἱ φέ=
 ρει; πῆρ' ἔστιν ἡδὴ τὸ σκάφ'.
 αὐτ' ἐπείμην, ἵς αὖτις ἔα=
 θύ σοι θάλασσαν πορθμῶν. Μί.
 ἀδικῆς, ὦ Χάρων, ἵκλινον ἡ=
 δὴ νεκρὸν ἀπ' ἡμιπάλου. ἀ=
 μίλῃ γράψομαι σοι παρανό=
 μων ἐπὶ τῷ Ραδαμάνθυ. οἱ
 μοῖ τῶν λαπῶν, ἡδὴ πλείους,
 ἐγὼ δ' ἐμὸν ἐνταῦθα πειλίσ=
 σαίνομαι. καὶ τίς ἐστιν ὁ νό=
 μος κατ' αὐτὸς; οὐ γὰρ δίδω=
 μη ἀπαγορεύεις ἀπ' ἡμιπάλου,
 ἡδὴ τεθνήσκεις, ὥσπερ τι ἐστὶ
 ὁβολὸν ἔχων τὰ πορθμῖα κα=
 ταβαλεῖν. Κλω. τί ἔτι; πείσ=
 μου, ὦ Μίκυλλε, ὅθι μὲν ἔ=
 στωσι διελθῆναι. Μί. καὶ μὲν
 ἴσως

tatim corradendo, qua for=
 tunatissimus Rhodochares
 haud ita multò post fuerat
 egregie distrahiurus. Sed
 quid iam, non hinc solui=
 mus? Etenim siquid reli=
 quum est, hoc inter nauī=
 gandum ridebimus, quan=
 do et hos plorantes videre
 licebit. CLOT. Inscende
 tandem, ut anchoram porti=
 tor subtrahat. CH. Quid
 hic? quò fertur? Inibi oppo=
 rare. Craste prima luce tra=
 hiciemus. MIC. Iniquus
 es, ô Charon, qui me vni=
 bram iam penè exoletam re=
 linquis. Age age, ut lubet: et
 quidem tibi diem dicā apud
 Rhadamanthum. Hei misere=
 ro mihi, iam nauigant, at ego
 hic solus relinquo. At=
 qui cur non ad eos natando
 contendo? Neque enim cum
 iam antè sim mortuus, peris=
 culum est ne denuò submers=
 sus praefocari quāram. Dein=
 de, ut maxime nauigare lon=

ceat, ne obolus quidem est quo nautum reddam. CLOT.
 Quid hoc rei, ô Miculle? quid isthic manes? haud scilicet
 est Micillum ista ratione transfretare. MIC. Et quid
 cūctus

ἴσως ὑμῶν καὶ πεκαταχθίω-
μαι. Κλω. μηδ' αὖ μὴς, ἀλλὰ
πεσιλάειν τοὺς ἀναλαβώμην
αὐτὸν, καὶ σὺν ᾧ Εὐρῆ, σωάρ-
παλον. Χαλ. ποῦ νῦν λαθε-
ῖται; μὴ δ' ἔρ' παύεται, ὡς
ἔρ' εἰς. Ερ. ἐπὶ τῆς ὤμου, ἢ
δοκῇ, τῷ τυραννόν. Κλω. λα-
λῶς δ' Εὐρῆς ἐν γνόφῳ. ἀνά-
βαιν' οὐκ, καὶ τὸν τίνοντα τῷ
ἀλιτρεῖς καταπάτη ἡμῶς δ'
ὀπλοῦμαι. Κυ. ὦ Χαλῶν,
καλῶς ἔχει τοὶ τὰς ἀληθείας
ἐν γνόφῳ ἀπᾶν. ἐγὼ τὸν ὄρα
λὲρ μὲν οὐκ ἄρ' ἔχοιμι δυνά-
μι καταπαλῶν. παλῶν γ' ὅ-
θεν δ' αὖ πᾶς πάρας, λὺν ἔρ' εἰς, καὶ
τίττε ὅς ἐξ ἑλόν. τὰ πᾶσι δ', λὺν
ἐν γνόφῳ ἐβίλη, ἔβιμ' καὶ
πρόσωπ' εἶναι. μὴ μὲν δ'
οὐδ' εἰς, ἔρ' ὀρῶν καὶ καρτε-
ρίῳ μοι ἔρ' τμὸν δ' ὡς μόνον.
Χαλ. ἴσως, καὶ τοτὶ γ' ἰκα-
νὸν πᾶσι ὅς λαθεῖν. Κυ. ἔ
καὶ ἰσχυρῶς δ' εἶσα;

Χαλ.

citiùs quàm vos, ripam at-
tigero? CLOTHO. Ne-
quaquam: potiùs naue ad-
acta eum recipiamus. Tu
Mercuri, corripe hominem.
CHARON. At ubi nunc
sedebit, cùm, ut cernis, ple-
na sint omnia? MERCUR.
Si videbitur, Tyranni hu-
meris insidat. CLOT.
Quàm hoc appositè Mer-
curio venit in mentem. A-
scende ergo, atque sceles-
siti huius dorsum fortiter
proculca. Nos autem pro-
speriter nauigemus. CY-
NISCUS. Aequum fue-
rit, ô Charon, ut iam hic
tibi, quod verum est, dete-
gam. Equidem obolum
quem pro traiectu debebo,
soluere non potero, quan-
do præter peram quam vi-
des, & baculum, habeo
planè nihil. Cæterùm si vel
sentina sit exhaurienda,
vel agendus remus, en tibi

adsumparatus. Porro Charontem Cynisci non pœnitebit,
quomodo agilem & firmum dederis remum. CHARON.
Nihil. Nam à te vel hoc lucri facere, fuerit satis. CY-
NISCUS. Non & cantu remiges accendere profuerit?

CHAR

Χά. νὰ Δί', ὡς περ εἰδὴς ἐν
 λουσμά τι τῶν ναυτικῶν. Κν.
 οἶδα καὶ ποπὰ, ὃ Χάρων,
 τῶν ναυτικῶν, ἀπ' ὁρᾶς ἀν-
 τηπυχοῖσιν οὕτω διακρύβοντο,
 ὥς ἐμὶν τὸ ἄσμα ἐπιταραχ-
 θήσεται. Πλὺ. οἱ μοι τῶν λι-
 μάτων οἱ μοι τ' ἀγρῶν. ὁ πλοῦ-
 τὴν οἰκίαν οἶον ἀπέλιπον, ὃς
 τάλαντα ὁ λυκρονόμος. σπα-
 θήσῃ λαθόν, ὦ, ὦ, τ' νεογνῶν
 μου παιδίων. τίς ἄρα τὰς ἀμα-
 πέλους τυγχήσει, ἃς πέρυσιν
 ἐφύττωσά μιν; Ερ. Μίκυλλε,
 σὺ δ' ἐδὲν οἰμώζεας; καὶ μὴν
 ἔθιμος ἀδελφότης ἐσθλὴν σοὶ
 τίνα. Μί. ἄπαγε, οὐδέ γ' ἔτι
 ἐφ' ὅτ' ἄν οἰμώξωμαι ἀπλο-
 ῶν. Ερ. ὅμως ἄν μικρόν
 τι πῶς τὸ ἐθ' ἐπιστάξω.
 Μί. οἰμώξωμαι ζῶντων, ἐπεὶ δὲ
 τοι, ὦ Ερμῆ, δοκέει οἱ μοι τῶν
 ἡσυχυμάτων, οἱ μοι τῶν ἡρε-
 πιδων τῶν παλαιῶν, ὁ πλοῦ-
 τῶν ἄθρων ἐποδύμάτων. ἐκ
 ἔτι ὁ λαοδοξάμων ἔωθ' ἐς
 ἰσπέρην ἄσιν ἐσθλῶν, ἐδὲ
 τῷ

CHARON. Per Iouem,
 si quidem nauticam ali-
 quam cantilenam tenes.

CYNIS. Teneo, & quā-
 dem multas. Verum, sicutū
 tute vides, obstrepunt hū
 plorando, sic ut cantus ipse
 interturbetur. D I V E S.

Hei mihi, quæ reliqui præ-

dia. A L I V S. Heu quā-
 fertiles agros. Me misera-
 rum, qualem reliqui do-
 mum. A L I. Ve, ve in-
 fantulis meis. A G R I C O.

Quis nunc vvas decerpēt ē
 vitibus, quas hoc anno plan-
 tavi? M E R C V R.

Tu
 verò, Micylle, nihil plo-
 ras? Atqui fas non est quen-
 quam citra lachrymas pera-

nauiare. M I C Y L. Bona

verba. Nam cum secundo
 flatu nauigem, quid plorem
 non video. M E R C V R.

Attamen pro more pauli-

sper ingemito. M I C. Quis

hac gratia, quando ita vis,

plorabo: Hei mihi, quot lo-

ra reliqui, hei crepidas an-

tiquatas. Eheu marcidos calceos. Non ego infelix post
 hac à mane ad vesperam vsq; sine cibo peragam, nec hyemis

tempus

ἐν χαμῶν ὁ ἀνυπόδουτος τῇ
 καὶ ἡμίγυμνος ὁ ψρινοσήσω, τὸς
 ἰδόντας ἐκ τῆς κρυφῆς συγ-
 προτῶν. τίς ἄρα μου τὴν
 σμίλιν ἐξα, καὶ τὸ λεγνυτά-
 ιον, ἱκανῶς τεθρῶνκται, σχι-
 δὸν δὲ ἥδην καὶ καταπεπλῶ-
 κται. Χά. ἄγε δὴ τὰ πορθ-
 μιά πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε,
 καὶ σὺ δὲ δός. παρὰ πάντων
 ἔσθ' ἔγω, δὸς καὶ σὺ τὸν ὀ-
 βολόν, ὦ Μικυλλε. Μι. πάλ-
 λει, ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδα-
 τός, φασιν, ἥδην γράψας, πα-
 ρὰ Μικυλλεῖς ἥδην τινὰ ὀβολόν
 πεσοδοκῶν. ἀρχὴν δὲ οὕτω
 εἶδα, εἰς τε πρῶτον ὅσον ὀβος
 καὶ ἢ στρογγύλον. Χά. ὦ κα-
 λὴ ναυτιλίας, καὶ ἰσχυρὸς
 τιμωρὸν. ἀρξάμεν δὲ ὁμῶς.
 ἐγὼ δὲ ἴππους καὶ βῆς καὶ λύ-
 ρας, καὶ τὰ λοιπὰ (ὧα μέγα).
 ἀρξάμεθα ἢ καὶ κῆνα δῆ.
 Καὶ ὡς ἀντιπρὸς, ὦ Ερμῆ, πα-
 ραδοῦν. ἐγὼ δὲ αὐτὰ ἐς
 τὸ ἀντιπρὸς ἀρξάμεσθαι,
 ἡδονά τινος καὶ Ἡραμῖθρος τὸς
 ἴππους διὰ τοῦτο. τινάσει ἢ
 δὴ

tempore sine calceis & se-
 minudus oberrabo, dentes
 præ frigoris acerbitate com-
 plodendo. Quis tandem
 meam habebit subulam? quis
 aciculam? Satin' lamentas-
 tum, ὦ Mercuri? Iam enim
 iam ripam fermè attigimus.
 CHARON. Age verò
 prius naulum reddite. Tu
 redde. ab alijs omnibus ha-
 beo. Obolum redde, Micyl-
 le. MIC. Iocariss, ὦ Cha-
 ron, aut, quemadmodum a-
 iunt, in aqua scribis, qui à
 Micyllo obolum expectes.
 Ipse certè antequam huc ve-
 nisssem, quadrangulusne es-
 set obolus, an rotundus, ne
 noueram quidem. CHA-
 RON. Egregiam verò &
 questuosam nauigationem
 hodiernam. Abscedite ta-
 men. Ego verò ad equos,
 boues & canes, reliquaque
 id genus animalia me reci-
 piam: nam & ea tranjes-
 re oportet. CLOT. Mer-
 curi, tu hos exceptos abdu-

Equidem in aduersam ripam renauigabo, Indo-
 & Heramithren aduectura: quandoquidem hi de

διὰ πρὸς ἀπὸ πάλιν, ὡς γὰρ
 ὅρων μαχόμενοι. Ερ. πρὶν
 ἢ, ὅ οὐδὲ, μάταιον δὲ πάλιν
 τὸν ἑστῆς ἐπιθεῖ μοι. Μί. Ηρά-
 κλεις τὸ ἴσον, πρὶν νῦν ὁ καλὸς
 Μιγίλλος; ἢ ὅς ἐστιν ὁ τις
 ἐνταῦθα, ἀπὸ πάλιν Φρυγίης
 Συμμάχης; πάντα γὰρ ἴσθαι, καὶ
 ὁμόλογα, καὶ ἔστιν ὅτι καλὸν,
 ὅτι καλὸν. ἀπὸ ἡδὴ καὶ τὸ
 τριδώνιον, πρότερον τὴν αἰ-
 μορφορ εἶναι δοκῶν, ἰσότημον
 γίνεσθαι τῇ πορφύρεϊ τῷ βασι-
 σιλικῷ. ἀφανὲς γὰρ ἄμφω, καὶ
 ἅπασι αὐτῷ σκότῳ καταδύ-
 λυνότα. Κιῶνικα, οὐ γὰρ πρὶν πο-
 τὶ ἄρα ὅν τυγχάνεις; Κν. ἐν-
 ταῦθα λίγῳ γε Μικυλλῇ, ἀπὸ
 ἅμα ἀπὸ δὲ βασιλικῶν. Μί.
 ἔνδεος, ἐμβαλεῖ μοι τὴν δι-
 ξίαρ. ἀπὸ μοι, ἰταλίδης γὰρ, ὅ
 Κιῶνικα, τὰ Ελωσίνια ὅς ὁ-
 μοια ὅτις ἐκὼν τὰ ἐνθαδὲ γε
 δοκῇ; Κν. ἔνδεος. ἰδὲ δὲ
 πρὸς ἑλπίσιν ἀφ' ὧν ὅτις, πο-
 ρφύρεϊ τι καὶ ἀπὸ πάλιν πρὸς
 βλίστα

agrarum finibus rixando,
 mutuò se confecerunt. ME.
 Heus vos, progrediamur. in
 mō verò omnes vno agmine
 me sequimini. MIC. Ο
 Hercules, quæ est hæc can-
 ligo? Vbi nunc formosus
 ille Megillus? Aut quònam
 indicio quis Phryne formos-
 siorem Symmachem hîc di-
 gnosceret? Hîc enim paria
 eiusdem coloris omnia,
 adeò ut nihil sit neque for-
 mosum, neque formosius.
 Quin palliastrum meum,
 quod antehac sædum vide-
 batur, æquè nunc est inpres-
 cio, quàm ipsa regis purpu-
 ra: nempe quòd ambo sint
 obscura, ac eisdem tenebris
 obducta. Tu autem Cyni-
 sce, ubi tandem es? CYN.
 Entibi Micylle hîc adsum;
 sed si commodum videtur,
 pariter eamus. MICYL.
 Probè dicis: dextram mibi
 iniice. Dic mibi, quando Cy-
 leusinis sacris initiatus es, ne

tibi hæc similia videntur illis quæ istic sunt? CYNIS.
 Rectè confers. En adeò, quædam facem gestans accedens
 obtinens terrificum quiddam & minabundum. *Antiphon*
 est Eim.

βλήσῃ. ἢ ἄρα πῶς Εἰριννύς ἐ-
στίν; Μί. ἴσικον ἀπὸ γὰρ τοῦ
σχήματός. Ερ. παραλαμ-
βάνε τέττας, ὧς Τισιφόνῃ, τίτε-
παρας ἰπὶ ὧς χιλίοις. Τι. καὶ
μὴν πάσαι γὰρ ὁ Ραδάμαν-
θης οὗτός. ὅμως πειμνύει.
Ρα. πρότερον αὐτοὺς, ὧς Εἰρ-
νύ. οὐ δέ, ὧς Ερμῆ, κέρυφει,
καὶ προσκώλια. Κυ. ὧς Ρα-
δάμανθην, πρὸς τοῦ πατρὸς,
ἰμὶ πρῶτον ἰωίσκειναι πα-
ραγαγών. Ρα. τίς ἐν-
τα; Κυ. πάντας βούλομαι
κατηγορεῖσθαι τινός, ἃ σω-
τίσμαι πομπῇ δαίμοντι
αὐτῷ πρὶ τῷ βίον. ἐκ ἧς ἀξίως
πιστός ἄλλω δέω, μὴ ἐκὶ πρό-
τερον αὐτὸς φανῆς οἷός ἐμι,
καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα πρότερον.
Ρα. τίς δὲ σὺ; Κυ. Κωί-
σκός, ὃ ἄεισ, πλὴν γυνάμω
ἐπὶ οὐδέν. Ρα. διὸρ ἐλθε,
καὶ πρῶτός ἐς πλὴν δίκην
κατάσθαι. οὐ δέ πεσκέα τὸς
κατηγοροῦν. Ερ. ἢ τίς Κωί-
σκός; Κυ. κατηγορεῖ, διὸρ
πε-

est Erinnys? MICYLL.
Apparet certè ex habitu.
MERCVRIVS. Ex-
cipe hos, ô Tisiphone, su-
pra mille quatuor. TISIP.
Atqui iamdudum Rhada-
manthus hic vos expectat.
RHADAMAN. Ad-
duc ipsos, ô Erinny. Tu
verò Mercuri, ut est præ-
conismunus, editis nomini-
bus singulos accersere. CY-
NIS. Ô Rhadamanthe,
per patrem te obsecro, meam
causam primum omnium
cognoscas. RHAD. Qua
gratia? CYNIS. Onini-
no gestit animus accusare
quendam de malis quæ in
vita me conscio commisit.
Alioqui ni prius qui sim,
et qua ratione vitæ cursum
transegerim, fiat manife-
stum, non dignus ero cui fi-
des adhibeatur. RHAD.
Quis ergo es? CYNIS.
Cyniscus sum, ô præcla-
re, professione Philosophus.
RHADA. Huc ades, et
Tu verò accusatores accer-
se. CYNIS. Si quis Cynisci huius est accusator,
fffff huc

ad iudicium assiste.

MERCURIVS. Si quis

πείτω. οὐδὲς πείρεται.
 Ρα. ἀλλ' ἔχ' ἱκανὸν τὸ ὄν, ὃ
 Κωίσκει ἀπόδουθι δέ, ὅπως ἐ-
 πισκοπήσω σι ἀπ' τῶν σιγμά-
 των. Κυ. ποῦ γὰρ ἐγὼ σιγμά-
 τίας ἰγνόμελω; Ρα. ὁ πό-
 ὁρ τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάση-
 ται πρὸ τὸν βίον, καθ' ἑκά-
 στὴν αὐτῶν ἀφάνῃ σιγμάτα
 ἐπὶ τῆς ψυχῆς πρὶ φίρα. Κυ.
 ἰδὲ ὅι γυμνὸς πρὶσηκα, ὡ-
 σι ἀναστήτη ταῦτα, ἅπερ σὺ
 φῆς, τὰ σιγμάτα. Ρα. καθα-
 ρὸς ὡς ἐπίπαρ ὁδοί, πλὴν τῶν
 τῶν πριῶν ἢ τετάρων ἀμα-
 ρῶν παύου, καὶ ἀφῶν σι-
 γμάτων. καὶ ὅι τί τὸ ὄν; ἰχνη-
 μῦς ἢ σημεῖα τῶν ἰγκυμῶ-
 των, ἐκ οἷα δ' ὅπως ἱξαλῆ-
 νηται, μάλλον ἢ ἐκ κίκοπαι.
 πῶς ταῦτα, ὃ Κωίσκε, ἢ πῶς
 καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀναπεί-
 φηνας; Κυ. ἐγὼ ὅι φράσω.
 πάλαι πονηρὸς δὲ ἀπαίδου-
 σίαν ἰγνόμελῳ, καὶ ποτὶ
 δὲ τοῦτο ἰμπονέας σιγμά-
 τα. ἰωδὲν τὰχιστα εὐλοφῶν
 ἡρξά-

huc prodeat. RHAD.
 Nullus accedit : quanquam
 hoc satis non est, ô Cynisce,
 sed vestimenta detrahe, ut
 de te, notis tuis inspectis,
 pronunciem. CYNIS.
 At ubi Cyniscus notis esset
 iniustus? RHADAM.
 Quot scelera quisque ves-
 trum in vita patravit, tot
 notas, sed quæ non facillè ap-
 pareant, in anima circum-
 fert. CYNIS. En tibi
 nudus assisto : quare notas
 quas dicis, inuestiges lice-
 bit. RHADAM. Hic
 per omnia est purus, præ-
 ter treis quatuorve cicatri-
 ces admodum oblitteratas,
 ac vixdum conspicuas. At
 at quid hoc? vestigia cer-
 tæ, et inustionum signa. Ver-
 rum haud scio quomodo
 sunt deleta, imò verò in to-
 tum excisa. Quid hæc, ô
 Cynisce? aut qui denuò pu-
 rus es factus? CYNIS.
 Equidem rem tibi indica-
 bo. Olim cum per imperi-

tiam vitiosus essem, atque hoc nomine complures commet-
 ruissem notas, sapientiæ studio me ipse dedere cepi : cum

ἔρρωμένω, κατ' ὀλίγον ἀπο-
 ἔς τὰς ληϊδὰς ἐκ τῆς ψυχῆς
 ἀπλοσάμην. ΠΑ. ἀγαθῶ γὰρ
 οὐτ' ἔστι, καὶ ἀνυσίμωτά τ' ἔστι
 σάμην' ὅς φαρμάκω· ἀπ'
 ἄνωθι ἐς τὰς Μακρόρων νή-
 σους, τοῖς ἀείστοις σωζόμενα
 εἰσὶ, κατηγορούμενος γὰρ πρότε-
 ρος, οὗ φῆς τυράννου, ἄλλους
 πλοκάλα. ΜΙ. καὶ τὸ μὲν, ὃ
 Ραδάμανθυ, μικρόν ἐστι, καὶ
 βραχέας τινὲς ἐξελτύνει
 δόμοισιν. πάλοι γὰρ οἱ νῆες
 μὲν εἰμι, ὥς ἐπισκόπων. ΡΑ.
 τίς δὲ ὅν τυράννης; ΜΙ. ὁ
 σπυλιότ' ἐμ' Μικυλλ' ἔστι. ΡΑ.
 ὦ γὰρ, ὃ Μικυλλε, καθαρός ἀ-
 κούῳ καὶ ἀντιγράφῳ, ἀ-
 πὸς καὶ σὺ παρὰ Κυρίσκου
 πέδον, ὃ τυράννον ἔδει πλο-
 κάλα. ΕΡ. Μεγαπύθης
 Λακωνικὸν ἀκίτω. ποῖ εἰσὶ
 πέδον; Εἰς τὸ τυράννον πλο-
 κάλα. ΠΑ. πρὸς αὐτόν, ὃ Τί-
 σιφωναίος, ἐστὶ μέγαν, ἐπὶ πλο-
 κάλῃ, ὃς ἐστὶν, ὃ Κυρίσκος,
 κατηγόρος, καὶ διήλθ' ἐπὶ δόμῳ,
 πλὴν

ius beneficio haud ita mula-
 to post uniuersas maculas
 ex animo absterfi. R H A-
 D A M. Bono profecto et
 praesentissimo es usus reme-
 dio. Sed iam hinc in Bea-
 torum insulas abito (illic es
 nim inter optimos locum ha-
 bebis) si prius, Tyrannum
 de quo dicis, accusaris. A-
 lios aduoca, Mercuri. M I C.
 Quod ad meam causam ata-
 tinet, parum sane est, et bres-
 ui cognitione indiget. Iam-
 dudum enim hic tibi nudus
 adsum : quare me introspi-
 cias licebit. R H A D A M.
 At quis tandem es? M I C.
 Sum Micyllus futor. R H A-
 D A M. Euge, o Micylle,
 purus es omnino, et ne pun-
 ctulo quidem notatus. Con-
 cede et tu ad hunc Cyni-
 cum. Accerse nunc tyran-
 num. M E R C V R. Me-
 gapethes Lacydaë filius pro-
 deat. Quorsum te agis?
 Accede : te voco, tyranne.

Quin ipsum, o Tisiphone,

in medium proijcis, capite in terram statuto? Bene ha-

bit. Tūnunc, o Cynisce accusa, et hominem de sceleribus

ffff

2

conuinc

πλεσίον ἢ ἄνθρωποι οὐλοῖσι. ΚΥ.
 τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ λόγων ἴδρα,
 γνῶσιν ἢ αὐτὸν αὐτίκα μάλα
 λαοὶός τε, ἀπὸ τῶν συμμά-
 των. ὅμως δὲ καὶ αὐτὸς ἀρεκά-
 λυψα δειτ' ἀνδρᾶ, καὶ κτ' ἡ λό-
 γος δέξω φανερῶτερον. ἔτσι
 ἢ ὁ τεισκατάρατος, ὅπου
 μὲν ἰδιώτης ὦν ἔπραξε, πρᾶ-
 ξάμεν μοι δοκῶ. ἰσὲν δὲ τὸς
 θρασυταίτους προσεταιριέμε-
 νος, καὶ δορυφόρος σωμαγα-
 γῶν, ἱππαστὸς τῇ πόλει τυ-
 ραννός κατ' ἐξ, ἀκείνους μὲν
 ἀπὸ κτανὺς πλείονας, ἢ μυεῖς.
 τὰς δὲ ἐστίας ἐκείνων ἀπαρῶ-
 νος, καὶ πλεόντες πῶς τὸ ἀ-
 πρότατον ἀνέκομνος, οὐδὲ
 μίαν μὲν ἀπολασίας ἰδίαν
 πρᾶξιλοιπῶν. ἀπάση δὲ ὡ-
 μότητι καὶ ὕβρι κατὰ τῶν ἀθ-
 λῶν πολιτῶν ἐχέει, παρ-
 ὅνους διαφθείρων, καὶ ἐφύβει
 κατασχευῶν, καὶ πάντα πρό-
 πον τοῖς ἐπὶ κείνοις ἐμπαροί-
 νων. καὶ ὑποψίας μὲν γὰρ, καὶ
 τυφῶ,

convince. Iam enim hic tibi
 propter adest. C Y N.
 Principio quamvis in accu-
 sando ne verbis quidem op-
 pus fuisset, quandoquidem
 cuius monetæ sit, vel ab i-
 psis notis agnoscere potes-
 tamen quò res fiat sole cla-
 rior, et ipse tibi virum de-
 tegere, sermonéque depin-
 gere conabor. Ac flagitia
 quæ ter scelestus nebulo tan-
 tisper dum priuatam agebat
 vitam, peregit, equidem cen-
 seo prætermittenda. Sed v-
 bi partim hominum perdi-
 tissimorum atque audacis-
 simorum, quos in hoc sibi
 conciliarat, fauore, par-
 tim satellitum collecta ma-
 nu, tyrannidem arripuit,
 plus sexcentos indictæ caus-
 æ trucidauit. Deinde cum
 hac via singulorum civi-
 um opes exhauriendo, di-
 uitias summas corrasisset,
 nullam libidinis speciem in-
 tentatam reliquit. Quin

genus omne cum iniuriæ tum crudelitatis in miseros ciues
 exercuit, virgines viiando, adolescentes stuprando: bre-
 uiter, modis omnibus in subditos debacchando. Iam pro
 fastu,

τίς, καὶ τοῦ πρὸς τὰς ἐντυ-
 χασοντας φρεσὶ ματ' οὐ-
 δ' ἔστιν ἀξίαν δαύσας ἄν παρ'
 αὐτοῦ λαβῆναι τὴν δίκην. ῥά-
 διον γοῶν ἄν τις τὸν ἥλιον,
 ἢ τὸν ἀσπερσάμεν κτὶ πρὸς
 βλάψιν. οὐ μὲν καὶ τὸ τῶν
 ἐκαστων πρὸς ὁμότηγαν κα-
 τὰ τὴν αὐτῆς τίς ἄν διηγί-
 θῶν δαύσας, ὅς γε μηδὲ
 τῶν οἰκιστοῦν ἀπέσχιτο·
 καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἄλλως ἐφύ-
 πτε δ' ἔστιν ἔστιν αὐτῶν ὁρῶν, αὐ-
 τὰ ἔστιν, πρὸς καλὴν τὸν
 αὐτοῦ πρὸς ὁμότηγαν
 μετὰ οὐδ' ἄλλοι, ὡς ὁρᾷς,
 πρὸς αὐτοῖς, καὶ πρὸς αὐτοῖς ἄν-
 χουσι, αὐτοῖς. οὗτοι πάντες,
 ὁ Ραδάμανθυς, πρὸς τοῦ ἀλι-
 τηίου τινος, οἱ μὲν γὰρ κα-
 τὰ τὴν ἑστῶσαν ὁμότηγαν ἐπιβί-
 λωσιν, οἱ δ' ἔτι ἡνίκά τις πρὸς ὁ-
 βερὸν ἀπαγομένην ἀνακλῖ-
 θῶν, οἱ δ' ἔτι ἐκ τῶν ὁμῶν, οἱ
 δ' ἔτι ἐκ τῶν ἀξίων καὶ σέ-
 φων, καὶ ὁ δὲ πρὸς αὐτοῖς
 ὧς

fastu, pro superbia, proque
 eius in obuios omneis fre-
 mitu, supplicium factis di-
 gnium sumere non possis,
 quando minori periculo in
 solem quàm in hunc defixis
 oculis tueri licuisset. Por-
 rò noua supplicia, & ad
 crudelitatem eius explen-
 dam recens inuenta, quis po-
 terit recensere, qui ne ab in-
 tima quidem familiaritate
 cōiunctis abstinerit? Quòd
 si ab eo interemptos huc ad-
 uocaris, facile comperies
 hæc haudquaquam à me ca-
 lumniandi studio confingi.
 Imò verò non vocati, &
 voluntarij, ut vides, hîc ad-
 sunt, ipsumq; circumsistentes
 malè urgent. Hî omnes, ὁ
 Rhadamanthe, huius cru-
 delitate vitam amiserunt:
 quorum alij formosarum
 vxorum gratia insidijs sunt
 circumuenti: alij, quòd li-
 berorum suorum, quos ad
 iniuriam violenter abduce-

ba, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quòd
 opib; illorum insidiaretur: porrò alij, quòd boni essent
 & prudentes, quibus haudquaquam cum illius factis con-

ζῆς θρωμοῖς. Ρα. τί πῶς
 ταῦτα φῆς, ὦ μιὰρὲ σὺ; Μι.
 τὸς μὲν φόνους ἔργασμαι, οὐδ'
 λῆγῃ τὰ δ' ἅμα πάντα, τὰς
 μοιχίας, καὶ τὰς τῶν ἱφίθων
 ἑβρεις, καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν
 πρῶτων, ταῦτα πάντα Κυ.
 νίσκῳ μὲν καὶ ψῶν. Κυ.
 ἔκδρ καὶ τῶν, ὦ Ραδάμαν-
 θου, πρῆξω σοὶ μάρτυρας. Ρα.
 τίνας τούτους λῆγεις; Κυ. πῶς
 κάλει μοι, ὦ Ερμῆ, τὸν Λύχ-
 νορ αἰετῶ, καὶ τὸν Κλίνω μαρ-
 τυρήσονται ὅτι αὐτοὶ πρὸς αὐθό-
 τον, οἷα πράττειν οὐκ ἐπίαν-
 ζω αὐτῶ. Ερ. ἡ Κλίνη, καὶ ὁ
 Λύχνος ὁ Μεγαπένθης ὡς
 τῶν ἐγγὺς ἐποίησαν ἡπαρ-
 τον. Ρα. ἅπασι οὐκ ὅμως, ἀ
 σωίσαι Μεγαπένθην τῶν πε-
 τέρα δὲ σὺν ἡ Κλίνη λῆγεις. Κλί.
 πάντα ἀληθῆ καὶ μὴ ὁρῶσι Κυ-
 νίσκῳ. ἐγὼ μὲν ταῦτα ἅ-
 παρ, ὦ Διόπολι Ραδάμανθου,
 ἀσχωρόμαι, ζωῶτα δὲ, ἀπὸ
 ἐμοῦ διὰ πρῶτον. Ρα. ὅπως
 εἶπα μὲν ὅτι καταμπτυνῆς,
 μὴ δ'

venire poterat. RHAD.
 Quid ad hæc dicis, sacrile-
 ge? MEGAP. Cædes
 quas dicit, equidem perpe-
 travi: cætera verò omnia,
 nempe adulteria, læsam pu-
 berum pudicitiam, virgi-
 num stupra, hæc omnia Cy-
 niscus falsò criminatur. CY-
 NIS. Quin & horum te-
 stes proferam, ὦ Rhada-
 manthe. RHADAM.
 Quos eos dicis? CYNIS.
 Mercuri, ejus mihi Lucer-
 nam aduoca, & Lectum.
 Hæc enim in medium pro-
 gressa, quæ sese conscijs hic
 ter scelestus patrârit, testas
 buntur. MERCVR. Et
 Lectus & Lucerna Mega-
 penthis hue asint. Bene sc-
 nè quòd obsequuntur. RHA-
 DAM. Exponite ergo vos,
 quæ vobis testibus commu-
 nerit hic Magapenthes. TH.
 Lecte dic prior. L. E. Vera
 planè sunt omnia de quib-
 us à Cynisco accusatur: me-
 tamen, ὦ here Rhadamant-

the, hæc dicere sanè pudet: ejusmodi sunt, quæ supra me pa-
 trauit. RHADAM. Itaque eum testimonio tuo apertifi-
 simè

μὴ δ' ἀπᾶν αὐτὰ ἑπομένους.
 καὶ σὺ δὲ ὁ Λύχνος ἥδη μαρ-
 τυρε. ΛΥ. ἐγὼ τὰ μεθ' ἡμέ-
 ρων μὲν ἐκ οἴδης, ἐγὼ παρὼ.
 ἀ δὲ τῶν νυκτῶν ἑποία, καὶ
 ἑπασχον, ὅκνῳ λήγῃ. πλὴν
 ἀπὸ ἀβυσσάμην γε ποικίλῃ, καὶ
 ἑρρηγῇ, καὶ πᾶσι ὕβριν ὑ-
 περπαικότα, καὶ τοὶ ποικί-
 λους ἐκὼν τέλειον ἐκ ἑπινον,
 ἀσπιδῶν θάλασσαν. ὅς καὶ πε-
 σσῆς με τοῖς δρωμένοις, καὶ τὸ
 φῶς με πάντα πρόσωπον κατι-
 μίασιν. ΡΑ. ἄλλος ἥδη τῶν
 μυστήρων ἀπὸ καὶ ἀπόδου-
 θι τὴν πορφύρεαν, ἵνα καὶ τὸν
 ἀειθρόν ἰδῶμεν τὴν σιγῆς.
 παρὰ, ὅλ' ὅς τοισι πελιδνὸς
 καὶ κατὰ γὰρ, μακρὸν δὲ
 ὑπὸ τῶν σιγῆς.
 τινὰ. ὅς καὶ ὑποκαθέρῃ πρό-
 πορ, ἀρῆς τὴν Πυριφλεγίθοντά
 θάλασσαν, καὶ πρᾶσιος,
 Κερίος. ΚΥ. μηδ' αὖτε, ἀπὸ
 ἀβυσσῶν, ἐγὼ τοὶ καὶ τινὰ
 ἡρώδης αὐτῶν τιμωρίαν ὑ-
 ποθή-

simè damnas, eum eius fa-
 cinora ne dicere quidem su-
 stineas. Et tu iam Lucerna
 da testimonium. LVCER.
 Equidem quæ interdum sine
 facta, nescio : neque enim
 aderam. Verum quæ noctu
 vel in alios fecit, vel ipse est
 passus, horreo dicere. Cæ-
 terum nephanda multa, &
 quouis iniuriæ genere supe-
 riora sæpenumerò specta-
 ui, adeò ut & ipsa quidem
 aliquoties extingui gestiens,
 olcum ultro non adhibe-
 rim. At ille quò mihi lu-
 cem modis omnibus con-
 spurcaret, etiam abomi-
 nandis facinoribus me in-
 uitam adhibuit. RH A-
 DAM. Satis est testimonio-
 rum. Sed purpuram hanc
 exue, ut & notarum nume-
 rum conspiciamus. Papæ
 hic totus est liuidus & in-
 signis, imò præ cicatricum
 crebritate cæruleus. Nunc
 autem quo tormenti gene-

us est puniendus? in Phlegethontémne injiciendus, an
 in Cerbero? CYN. Minimè, sed si tibi est cordi,
 quoddam supplicium, & hoc planè dignum indi-

ποθύματα. Πα. λίγῃ, ὥς ἐ-
 γὰρ μοι μάλιστα ἐπὶ τῷ χά-
 ρει ἄξιόν. Κυ. ἔθ' ὅτι,
 οἶμαι, τοῖς ἐκποθύουσι πα-
 ρσι, πίναν τὸ Λήθης ὕδωρ.
 Πα. πάνυ μὲν εἶναι. Κυ. ὑκέρ-
 μόν' ἐξ ἀπολυτῶν ἀπότ' ἔσθ'.
 Ερ. Ἰστί' δὲ; Κυ. χαλπιὺν ὅπως ὑφίξῃ τὴν δι-
 κλῶν, μεμνημέν' οἷ' ὡς, καὶ
 ὁβριδυνάσθ' ἐν τοῖς ἄνω, καὶ
 ἀναπιπασθ' ἐν τῇ γυν-
 φῶ. Πα. εὖ λέγεις, καὶ κα-
 ταδικακάσθω, καὶ παρὰ τὸν
 Τάνταλον ἀπαχθεὶς ἄποσι δι-
 δίδω, μεμνημέν' ὅρ' ἔπρασ-
 ξῃ κατὰ τὸν βίον.

animo recolere cœperit. RHAD. Probe dicis. Itaque ad
 eum modum damnatus esto, & ad Tantalum vinculis allig-
 ator, semperque in animis versato, quæ dum vixis in regia
 iucundè.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES,

a [ARTIBVS.] Poëta Mercurium furem, & furum præ-
 fidem constituunt: unde δεῦρε, & manibus adiunctis in dactylis
 go Apollinis & Vulcani supra dictum est. b Etenim ex quo
 cum nubi tradidit Atropos.] Una ex tribus Parci, Erebus
 & noctis filia, ut Cicero tradit. Dictam putant ab αὐτῇ, quod
 quod mors sit inexorabilis, & nulli parcat. c Aeaco, &
 merarem.] Is vnus est inferorum iudex. Transactum
 esse: Rhadamanthus, Minos, Aeacus, omnes reges. & dicitur
 ob iustitiam filij Iouis dictus ob severitatem iudicis, & dicitur

cabo. RHAD. Dic mo-
 do: nam ego tibi vel hoc no-
 mine magnam habebō grā-
 tiam. CYNIS. Mos est,
 ni fallor, ut qui moriuntur,
 ex obliuionis fonte bibant.
 RHAD. Est quidem. Sed
 quid tum? CYNIS. Hic
 ergo solus à potu arceatur.
 RHAD. At qua gratia?
 CYNIS. Hac via graue
 sanè & molestas dabit pæ-
 nas: videlicet cū recordan-
 bitur & qui fuerit, quantā
 que apud superos potentia
 præualuerit: in primis autē
 ubi delicias illas suas in

esse existimati. d. Occiso Cleocrito.] Cleocritus apud Comicos taxatur ut mulierosus, & cinædus, & obscurus, & ut Cibeles filius. In Rheæ enim mysterijs molles tantum intersunt. Hæc Suid. e Quot scelera.] Eorum animis, qui magnis se facinoribus, dum vitam agerent, obstrinxerunt, maculas inustas esse docet, Platonem ridens, qui sic in Gorgia loquitur: Ἀλλὰ πολλὰ κίς τῷ μεγάλῃ βασιλείῳ ἐπιλαβόμενος, ἢ ἄλλῃ ὁποτέρῃ βασιλείῳ ἢ δυνάσει κατεῖδεν ἐσθλὴν ὕμιν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ ἀφρασηγώμητον, καὶ ἐλὼν μεσλὼ ὑπὸ ἐπορκίων ἐ ἀδικίας. Hoc attingit lib. in Ruff. 2. Claudianus:

Quid demens manifesta negas? en pectus inustæ
Deformant maculæ —. Solet autem is pœta diu-
ni illius hominis sententias mutuari.

SEQUUNTUR ORATIONES,
quarum quædam adhuc inter Mortuorum dialo-
gos, quædam adhuc inter Saturnales episto-
las prius relatæ fuere: nonnullæ
quoq; Dramaticæ.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ
Κεφάλαιον.

DE SALTA-
tione.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGUMENTUM.

Defendit hac oratione saltandi artem Lucianus con-
tra Cratonem quendam, à quo studium eius rei re-
prehendebatur ut effœminatū ac molle, ac viro præfer-
tim philosopho indignū. Colligit autē honestatē ac di-
gnitatem artis primū ab antiquitate, multis ac varijs
exemplis, ostendens quantū in vsu saltandi studiū vete-
ribus fuerit, & quantopere eo omnes propè gentes iam
indè ab initio delectatæ sint, quibus itē laudibus eā ar-
tem tam pœtæ tū alij quidā celebrârunt, confutata in-
ter tragoediæ comœdiæq; præstantia, quarum certa-

ffff 5 mina

mina atq; actiones Crato saltationibus anteposuerat. Deinde & præstantiam artis à difficultate commēdat, docens multarū ac variarū rerum peritum, multisq; tū ingenij tū corporis dotibus saltatorem præditū esse oportere. Inter quæ & effectum ac vim artis prosequitur: docens non oblectare tantū eam, verū & corporis agilitatē quandam decentē atq; vtilem inde comparari, roburq; & vires augeri. Deinde & animi quandā sapientiā ac mores hominū formari. Idq; exēplis tū philosophorū, tum barbarorū quorundam amplificat. Postremo & vitia saltatorū aliquot recēset, & p̄cipuē quātum noceat, aut aliās, ista vel in primis in hac arte caczelia seu nimia affectatio, exēmplis docet, quæ res & ipsa ad difficultatem artis cōfirmandam pertinet. Exordium ab occasione sumitur: à quo mox Cratonis reprehensio sequitur, qui studiū huius rei in Luciano reprehendit, à personæ qualitate, & modo rei: addita etiā amplificatione quadā à collatione, quā ante quā ad rē accedit, Lucianus ab inæqualitate refutat, ipsumq; Cratonē indignē & absurdē facere ostendit, qui rē nec visam, nec cognitam, temerē reprehendat. Atq; ita ad argumentum, illo auscultandi operam pollicente, descendit.

L V C I A N V S.

Πά ζῶντων, ὧν
Κράτωρ, δια-
νύει τινα ταύ-
των κατηγο-

εἶναι καὶ ποτὶς, οἷμα, παρ-
σκαλαμῆδες, καὶ ὑόρηκας ὁρ-
χίστας, καὶ αὐτὸς ὁρχηστὴς, καὶ
πρὸς τὴν ἡμῶν καὶ τῶν ἁρμόνων
τῶν ζῶντων θύει, ὡς ἐπὶ φαντασ-
ματικῶν πράγμασι μετέχων
συνδιδόν ποιημάτων, ἅνθρωποι
μολα ὡς muliebri multum ponantur opere: quæ

Osteaque
Craton, olim
acrimonia
quadam

satione adornata, de
multisq; medicamentis
vocaſti cū saltationem
tū ipſum saltantem
cū, inſuper autem
reos feciſti tali
ſpectaculo, quāſi
quædam

ὅσον τὸ ὀρθὸν διημάρτηκας, καὶ
 ὡς λήθησας σεαυτὸν, ἤ μιν ἴσῃ τ
 ἐν ᾧ βίῃ ἀγαθῶν καὶ κακοῦ
 ῥῶν. καὶ συγγνώμη σοι, εἰ ἐξ ἀρ=
 γῆς βίῃ ἀσχημῶν συνῶν, καὶ
 μόνον τὸ σκληρὸν, ἀγαθὸν ἡ=
 γάρῃ, ὡς ἀπεδείξας αὐτὸ, κα=
 τηγορίας ἀξία ἔνν υγιόμοικας.
 Κρά. ἀνὴρ τίς τίς ὦν, ὃ λῶσι,
 καὶ ταῦτα, παιδεία σωτῆρος,
 καὶ φιλοσοφία τὰ μέτρια ὡμι=
 ληδὸς, ἀφίμῃ, ὃ Λυκῖνι,
 τῷ πρὶ τὰ βελτίω σπουδάζειν,
 καὶ τοῖς παλαιῶσι σωῆναι,
 καὶ θύσαι κατὰ νόμῳ, θη=
 λυθρία ἀνθρωπίνῳ ῥῶν, ἰδὲ
 σοι μαλακῶς, καὶ ἄσματος
 ἀκολάστους ἐναμύρωμένον,
 καὶ μιμνήσκον ἐρωτικὰ γυ=
 γαστῶν πάλαι, τὰς μαχο=
 τάτας Φαίδρας καὶ Παρθενό=
 πας, καὶ Ροδόπας τινὰς, καὶ
 ταῦτα πάντα καὶ ἐρύμασι
 καὶ τριτίσμασι, καὶ ποδῶν
 ἐκτύπῳ, κατὰ γίλασιν ὡς ἀ=
 ληθῆς πράγματα, καὶ ἡκί=

quantum à recto aberraris,
 tum quemadmodum dece=

ptus per imprudentiam, tem
 omnium in mortalium vita
 optimam innocenter accusa=

ris. Et equidem venia tibi
 habenda est, si statim sub ini=

tium asperæ vitæ temet as=

fuescens, & tantum quod du=

rum fuerat, bonum existi=

mans, rerum ductus imperi=

tia, ista accusatione digna
 censueris. CRAT. ^c Cum

vir sis, ô optime, & maxime

disciplinis liberalibus innu=

tritus, nec non in Philoso=

phiæ studijs mediocriter ver=

satus, posthabeas autem, ô

Luciane, rerum optimarum

exercitium, & priscorū illo=

rum conuictum, ceterum sc=

dere sustineas in theatro om=

nium posticas sannas exci=

piens, & hominē effæmina=

tum spectans mollibus vesti=

mentis indutum, ac cantile=

ni lasciuus & turpibus perstreptem, tum prisci seculi mu=

lierculas amatorias imitantem, nempe libidinosisimas Phæ=

dra, & Parthenopas, & Rhodopas, & hæc omnia cum

pulsationibus, & lasciuis & obscænis carminibus, & per=

sonæ strepitu: hæc inquam res est perquam ridicula, &

quæ

πῶς ἰσθίης ἀνδρὶ, καὶ οἷο
 οἷ πρίποντα. ὥς ἔγωγε πω-
 θόμην ὡς ἐπὶ τοιαύτῃ θίᾳ
 σχολαίσις, ἐκ ἡδέων μόνον
 ὑπὲρ σῶ, ἀπὸ καὶ λυγρῶ, εἰ
 Πλάτων ὃ καὶ Χρυσίππος καὶ
 Αἰστωτὶς ἐκλαθόμην, ἡ-
 θύσας, τὰ ὅμοια πικρῶς τοῖς
 τὰ ὅσα πρὸς λυγρῶν καὶ
 ταῦτα, μνείων ἀπορρόνων
 ἀκρομάτων, καὶ θιαμάτων
 σποδαίων, εἰ τούτων τις δέοις
 τοῖς, τῶν λυγρῶν ἀνδρῶν, καὶ
 τῶν λιθάρων τὰ ἐννομα περ-
 αδόντων, καὶ μάλα τῆς σιμ-
 νῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς φαι-
 δροτάτης ἡρωιδίας, ἀπὲρ
 καὶ ἰναζώνια ἔναι ἡξίωται. πο-
 λὺς οὖν, ὃ γυνῶν, τῆς ἀφρο-
 δίας οἷ δέοις πρὸς τοὺς πε-
 παιδωμένους, εἰ βόλη μὴ παν-
 τάπασιρ ἐκκείσθαι, καὶ τῆς
 τῶν σποδαίων ἀγῆρας ἐξελ-
 λᾶσθαι. καὶ τοι τὸ γὰρ ἄμεινον
 ἐκείνῳ δέει, οἷμα, ἀρῆσθαι
 τὸ

quæ hominem ingenuum,
 qualem te esse conspicio, mi-
 nimè deceat. Quare ego
 cum certior factus essem
 huic tam turpi te incumbere
 re spectaculo, non tantum
 me tui puduit, sed vehemen-
 ter etiam discruciatum sum
 animo, si Platonis ὃ Chry-
 sippi ὃ Aristotelis oblitus,
 sederes non dissimilia cum
 ijs passus, quorum aures
 penna leuiter perfricantur:
 maximè verò, alijs immu-
 meris disciplinis existentibus,
 ὃ spectaculis graui-
 bus ὃ ferijs, si quis omnino
 choraules exigit, ac citha-
 rædos artificiosè canentes
 requirat. d Cum primis ve-
 rò, cum grauem aliquam
 spectando tragædiam, aut
 plenam hilaritatis comæ-
 diam, non minorem volup-
 tatem capere possis, de qua-
 rum palmario certamina
 quoque poetis proponi so-
 lent.

Multa itaque ὃ accurata, ὃ generose, defen-
 sione apud eruditos tibi opus erit, si nolis per omnia vi-
 deri excidisse, ὃ bonorum grege exactius esse. Atque
 istud mihi optimum factu videtur, ut his omnibus constan-
 ti ne-

οὐδ' ἄρ' ἰάσθῃ, καὶ μηδὲ πλὴν
 ἀρχὴν ὁμολογῆν τι βιουῶν
 παρ' ἀνθρωπίνῳ βίῳ, πρὸς δὲ
 τὸ πῶς ὄρα, ὅπως μὴ λάθῃς ἡ-
 μῖν ἐξ ἀνδρὸς τῷ πάλας Λυ-
 δίῃ τις, ἢ Βάκχῃ γνόνῃ. ὅ-
 πρ' οὐ σὸν ἄν' ἐγκλημα ἦν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, ἢ μή σε,
 κατὰ τὸν Ὀδυσσεύα, τῷ λωτῷ
 ἀρσάσθῃ, ἰπὼ τὰς συ-
 νάτας διατριβὰς ἱπανάξον, ἢ
 πρὶν λάθῃς τιλῆς, ἰπὼ τ' ἱρ-
 τῷ θιάτῳ Σαρλῶν κατ' ἰσχυ-
 ρύ. καὶ βίβῃναι μὲν βί-
 ος μόνον ἱπνέωσαν, καὶ δὲ
 τῷ ληρῷ ἰδύσθαι πρὸς τὸν πα-
 ράπλοον αὐτῶν. σὺ δ' καὶ δι-
 ὀφθαλμῶν ἵσικας ὄλῃς δι-
 ἀλῶσαι. Λυ. παρὰ, ὦ Κρά-
 τυρ, ὅς ἐκράχαρόν τινα ἔλυ-
 ῃς ἰφ' ἡμῶν τὸν σκυτ' ἑωῖα.
 πλὴν τότ' ἀπαράσταμα, πλὴν
 τῶν λαβράων καὶ Σαρλῶν
 ἀκίνα, πᾶν ἀνομοιοτάτῳ
 μοι δοκῶν ἀρκεῖν, ὡς πῶς
 πνύα, παρ' ὅδ' οὐ βίβ' ἑωῖα
 λωτῷ

ti negatione medearis, neq̃
 sub initium fatearis aliquid
 tale te flagitiosè deliquisse.
 In reliquum verò caue, ne
 nobis ignorantibus ex viro
 quem olim egisti, in Lyden
 quampiam aut Baccham, a-
 missa prislima facie trans-
 muteris. Qua in re non tibi
 solum, sed & nobis culpa im-
 putanda foret, si non Vlyse-
 sis in morem à loto degusta-
 ta abstractum, ad consuetam
 literarum & Philosophiæ
 commercia & studia te re-
 duceremus, priusquam om-
 nino deceptus à Sirenibus
 in theatro excubantibus oc-
 cuperis. Iam illæ solis insi-
 dianur auribus, eamq̃ ob
 rem hæcæ nauigio præters-
 euntibus cetera opus est. Cæ-
 terum tu & ab oculis vide-
 re prorsus illarum præstigijs
 esse subactus. LV C. c Pa-
 ρæ, ô Craton, quàm verò ro-
 bustum in nos canem solutis
 loris concitasti? Nisi quòd

exemplum sumptum à Lotophagis, & comparisonem
 tractam à Sirenibus, parum scitè, atque adeò ineptissimè
 mihi induxisse videris ad ea quæ mihi acciderunt. Etes-

λωτῆ γὰρ ἑμείοις, καὶ τῶν
 Σειρηνῶν ἀκούσιν, ὅτι θρῆ-
 νῶν τῆς τε ἰδωδῆς, καὶ τῆς ἀκροά-
 σιας τῶν τιμίμων. ἐμοὶ δὲ πρὸς
 τῷ πλὴν ἡδονῶν παραπολὺν ἡ-
 δίῳ περιφρονῶ, καὶ τίλῃ ἂν
 γὰρ ὁ ἀπὸ βίης καὶ ὁ ἀπὸ ἀν-
 θρωπίνης οἶκοι, οὐδὲ ἂν ἀγνοῶ-
 σίαν τῆς κατ' ἐμαυτὸν πρῆστα-
 μαι, ἀλλ' ἂν καὶ μηδὲν ὀκνή-
 ῃς ἀπὸ μακρῶν πονημάτων
 τῆς, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ δι-
 ρατικώτερον, ἐκ τῆς θιάτρῃς ἐ-
 πανηλίκου. μάλλον δὲ τὸ τῆς
 Ομήρου αὐτὸ ἀπὸ μακρῶν, ὅ-
 τι τῆς ἰδωδῆς τὸ θῆμα, τῆς
 ψάμῃς νῆται, καὶ πλείονα
 εἰδώς. Κρῶ. Ἡράκλεις, ὦ Λυ-
 κίνε, οἷα πέπονθας, ὅς οὐδὲ ἀ-
 σχωρῶ ἐκ αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ
 σιμνωσομένης εἰσικας. τὸ γοῦν
 δεινότατον τῆς θῆρας, ὅτι μηδὲ
 ἰάσθως ἵνα ἡμῖν ὑποφάνης ἐν
 πίδα, ἐπὶ αὐτῇ τῇ λωτῇ ἂν ὅτως
 αἰσχρὰ καὶ κατὰ πλῆστα. Λυ-
 κίνε

nim ijs qui lotum degusta-
 uerant, ac Sirenas canuillan-
 tes audierant, exitio fuit
 manducationis & auditio-
 nis prolubium. Mihi verò
 præterquam quòd volupta-
 tem spectando cepi mirifi-
 cam & iucundissimam, es-
 tiam finis peruenisse cecidit.
 Neque enim obliuio-
 nem rerum domesticarum,
 aut negotiorum præsentium
 incognitionem delapsus sum,
 sed si mihi ingenuè verita-
 tas fatenda est, longè sa-
 pientia exultior, ac in
 rebus humanis multò solera-
 tior atque providentior ex
 theatro regressus sum. Ma-
 gis autem illud Homeri in
 præsentia adducere perpulu-
 chrum esse existimo, quòd
 is cui illud visum sit spec-
 taculum, Multorum gna-
 rus simul oblectatus abiit.

CRAT. O' Dii immorta-
 les, Luciane, qualia pateris,

quem istorum ne pudeat quidem, sed iactanter etiam laudari
 tibi ducere videris. Igitur quod hac in re gravissimum est,
 nullam spem curationis aut remedij nobis ostendisti, qui
 laudibus efferre audeas tam execranda & turpia. L V C.

αἶ μοι, ὦ Κράτωρ, ταύ-
 τι δ' ἐπὶ ὀρχήσας, καὶ τῶν
 ἐν τῷ θεάτρῳ ἡγουμένων ἰδὼν
 πομπὰς αὐτὸς ἐπιτιμᾷ; ἢ
 ἀπέραιτο ὦρ' ὅν θεάμαλτο,
 ὅμως ἀσχεδὸν αὐτὸ καὶ κατὰ
 πῦρον, ὡς φῆς, νομίζας; εἰ μὴ
 γὰρ ἔαδον, ἐξ ἴσου ἡμῖν καὶ σὺ
 γιγνήσσαι· εἰ δὲ μὴ, ὅρα μὴ ἄ-
 λογοι· ἢ ἐπιτίμῃσις εἶναι σε
 δόξε, καὶ θρασυῖα, κατηγο-
 ρουῦτο ὦρ' ἀγνοῖς. Κρά-
 τι γὰρ τὸτό μοι τὸ λοιπὸν ὦ,
 ἐν βαθεί τῷ πόντῳ, καὶ πο-
 λιᾷ τῇ πόλει, καθύπερθε μέδον
 ἐν τοῖς θυγατέρας, καὶ τοῖς με-
 μνημένοις καὶ νόις θεῶν, ἐρο-
 ῦντάς τε πρὸς τι, καὶ ἐπα-
 νοὺς ἀπρὸς αὐτὰς ἐπιδοῶντα,
 ἐλθόντων ἂν ἀνθρώπων, ἃς εἰς
 αὐτὸν κατακλωμένῳ; Λυ-
 σσηνόμενα δὲ ταῦτα, ὦ Κρά-
 τωρ, εἰ μοι πρὸς αὐτὸς ποτὶ, καὶ
 ὅσον πρὸς αὐτὸν παρὰ σοὶ
 ἰατρὸς, ἀνασπασαῖς τὸς ὀφ-
 θαλμους.

Age hoc mihi respōde, Cra-
 ton : ^f istud de saltatione,
 tum ea quæ fieri in theatro
 consueverunt, corāmine tibi
 visa sunt, ut ea ita crebrò
 probrosis dictis insecteris :
 aut an potius spectaculi
 prorsus expers atq; ignarus,
 nihilo secus tamen illud ut
 turpe atque execrandum (ut
 ais) existimas ? Quòd si es
 nim aliquando ea præsens
 vidisti, iam nobis & tu hac
 stulta spectandi curiositate
 paria fecisti. Sin non, vide
 ne parum modesta & nimis
 temeraria tua videatur esse
 insectatio, ea in crimen vo-
 cans, de quibus nihil ha-
 bes comperti. C R A T.
 Ergo hoc mihi adhuc su-
 pererat, ut in tam profun-
 da barba & cano capite se-
 derem inter mulierculas, &
 insanientes illos spectato-
 res, applaudens & præco-
 nijs ineptissimis acclamans

benuncioni cuiquam perditio, nulla necessitate lachry-
 marum profundenti ? L V C. Est equidem hoc tibi igno-
 scendum, ὦ Craton : illud tamen pro certo exploratum
 habeo, si meis monitis morem gerens, tantum tempus
 sculi

θαλμὸς, εἴ οἱ δὲ αἶς οὐκ ἀνα-
 σχοιοῖ ἄν, μὴ ἔχῃ πῶ τῶν ἀλ-
 λων θείαν ἐπιτιμὴν διὰ τὴν κατα-
 λαμβάνων, ὅθεν καὶ ὅψα ἀ-
 κειβῶς, καὶ ἀκῶσιν ἅπαντα.
 Κρατ. μὴ ὥραιοισιν ἄρα ἰκοί-
 μιν, εἴ τι τοιοῦτον ἀνασχοί-
 μιν ποτὲ, ἔς' ἃν διασῶς τε
 εἴλω τὰ σέλην, καὶ τὸ γῆρα
 ἀπαράτιλτον, ὥς νῦν γὰρ καὶ
 σὶ ἡδὴ ἐλπίω, τελέως ἡμῖν ἐκ-
 βιβασχῶμεθον. Λυ. βέλ-
 ους, ἀφ' ἡμῶν, ὧ ἱταῖρε, τῶν
 βλασφημιῶν τούτων, ἀκῶσαι
 μὲν τι περὶ ὁρμήσεως λέγοντος,
 καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, καὶ
 ὡς ἐτρωτὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ὠφέλιμος ὅτι τοῖς θεωμένοις,
 καὶ ὅτε παυδῶσα, καὶ ὅτε δι-
 δάσκει, καὶ ὡς ῥυθμίζει τῶν ὀ-
 ρώντων τὰς ψυχὰς, κατὰ τὴν
 θείαν αἰσιν ἐγγυμνάσει, καὶ ἀ-
 εἰσις ἀκῶσασιν ἐν ὁστέρις
 &, καὶ κοινόν τι ψυχῆς καὶ
 σώμα-

sculi spectandis saltationi-
 bus impertires, quantum vel
 periculo faciendo suffice-
 ret, nihil tibi posthac rebus
 omnibus fore prius aut an-
 tiquius, quàm ut loco com-
 modo occupato, seruire que-
 as spectaculis, unde exactè
 & videre, & clarè audire
 possis omnia. C R A T.
 Nunquam ego forma fiam
 amabilis, si quid tale un-
 quam prudens ac sciens fe-
 cero, semper autem mem-
 bris hirsutis, & barba in-
 compta atque horrida, ut
 me nunc tui ex animo mi-
 seret, omnibus modis insa-
 nientis. L V C. Vis ergo,
 & ô amice, omisissis blasphemis atq; conuicijs, arrectis
 auribus attentè mihi dare
 operam nonnihil super sal-
 tatione, eiusq; virtutibus dif-
 ferenti, tum quemadmodum
 non solum oblectamento sit

spectantibus, verumetiam emolumento: tum, quantis de
 rebus hominum animos commodè admoneat, & erudiat,
 præterea, quemadmodum spectantium mentes aptè com-
 ponat, pulcherrimis exercens spectaculis, ac optimis præ-
 ceptis imbuens: ad hæc, communem quandam corporis

ὁματῶ ἡ ἀνὰ ἑπιδόκουν
 μνήμη τοῦ ἡ μὴ ἀ μουσικῆς ἢ
 ῥυθμῶ ταῦτα πάντα ποιῶν,
 ἐφ' ὃ ἂν αὐτῆς, ἀν' ἑπο-
 υῶ ἂν ἦν. Κρά. ἱμοὶ μὲν δ'
 πάγου σχολὴν μιμηνότης ἀν-
 ἔρπυ ἀροῦσθαι, πλὴν νόσου
 πλὴν αὐτῆς ἐπαινοῦντῶ. σὺ
 δ', ἡ βέλτα, λῆρόρ τινα κα-
 τασκευάσασαί με, ἔτοιμῶ
 παγκλῶ ταῦτ' ἑν πατρὸς ἱερῶ
 ἱεροῦ, καὶ πάρασχαρτὰ
 ὅτα, καὶ ἄνθ' ἡρῶ παρὰ
 πᾶσι τῶν φάυλων δωά-
 ρῶ. ὥς ἡδὴ σιωπῶσσομαι
 σοι, καὶ λῆγ' ὅποσα ἐθίλοις,
 ὡς μὴ δ' ἀκούοντός τινῶ. Λυ.
 ὡς, ὡ Κράτωρ, ἡ τῶς ἐθιό-
 μιν μάλα. ἄσκη γὰρ κατ' ὁ-
 λῆρον, ἀ λῆρῶ ἄνθ' ἡ σοι δό-
 ξητὰ ἀχθῶσόμενα. καὶ πρῶ-
 τὸν γὰρ ἐκείνο πᾶν ἡνομή-
 σαι μοι δοκᾷ, ὡς δ' ὑπὸ τὸν
 τὸ τῆς ὀρχήσεως ἐπιτήδευμα
 αὐτῶ ἔστιν, ἡ δ' ἡδὴ καὶ πρῶτον
 ἀρξά-

& animæ pulchritudinem
 ostendens? Etenim quæ il-
 li accedunt à Musica & mo-
 dulationibus, hæc inquam
 omnia facere, non dedeco-
 ri aut vituperio, sed illi
 potius laudi tribuenda sunt.
 CR. Quanquam mihi in
 præsentia ocium non est
 insanientem hominem au-
 scultandi, suum ipsius mor-
 bum laudibus efferentem:
 attamen si nugis & inaniz-
 bus fabularum commentis
 me opplere tibi consulium
 factu visum est, paratus
 sum in hoc tibi officiosè in-
 servire, & aures præbere,
 vel sine cera inutilia ver-
 ba obaudire valens. Quare
 compressa voce hanc tibi
 operam dabo. Dic verò
 quodcumq; animo tuo libi-
 tum fuerit, quasi nemine au-
 scultante. LVC. Euge, ὁ
 Craton, istuc ipsum om-
 nium maximè mihi egentì

in opibus fuit. Paulò enim post ipsa se comperies, num nugæ
 tibi censende sint quæ in medium producturus sum. Ac
 principio quidem illud planissimè mihi ignorare videre,
 quid non novissimè inventum sit saltatio, neque heri

ἀρχαῖον, οἷον καὶ τὰς πε-
 πωτοῦρας ἡμῶν, ἢ τὰς ἐκείνων,
 ἀπ' οἷ γε τὰ ληθίστα ὀρχή-
 σιως πῶς γνησιοποιῶτος,
 ἅμα τῇ πρώτῃ γνήσει τῶν
 πατρῶν ἅνθρωποι καὶ ὀρχησιν ἀνα-
 παύσαι, ὥς ἀρχαῖοι ἐκείνοι ἔρω-
 τι δῖω ἀναφανέσσαν. ἡ γοῦν
 χορεία τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ πῶς τὰς
 ἀπλανεῖς τῶν πλανήτων συμ-
 πλοκή, καὶ ἡ ἔρρυθμις αὐτῶν
 κοινωνία, καὶ ἡ ὑτακὴ ἁρμο-
 νία, τῆς πρωτόγονου ὀρχήσεως
 ἀεὶ γαμὰτ' ἔστι. κατ' ὁλίγον δὲ
 αὐξανομένη, καὶ τῆς πῶς τὸ
 βέλτιον αἰὲν περικύβητος τυγ-
 χάνουσα, νῦν ἵστικεν εἰς τὸ ἀ-
 κρότατον ἀπειτελείδωαι, καὶ γε
 γνηῖα ποικίλοντι, καὶ παναρ-
 μόνιον καὶ πολύμεσον ἀγα-
 θόν. πῶτον δὲ φασὶ Ρῆαν ἡ
 ἔκαστον τῇ τέχνῃ, ἐν Φρυγίᾳ
 καὶ τὰς Κορυβάντας, ἐν Κρήτῃ
 δὲ τὰς Κερύτας ὀρχεῖσθαι λι-
 νῆσαι. καὶ ὅτ' αὐτὰ μίτριά ὄντα-

το τῆς

aut nuper natum & ince-
 ptum, puta apud maiores
 nostros, aut illorum: sed
 qui super saltationis ortu
 quam verissima perscruta-
 ti sunt, affirmant illam una
 cum mundi ac omnium re-
 rum generatione natam esse,
 & cum Amore deo illo ves-
 tustissimo in lucem prodisse.
 Etenim ipsa i siderum hos-
 rea, & errantium cum non
 errantibus coniunctio, con-
 rundemq; modulata atque
 concinna participatio, &
 illa bella tam pulchrè in-
 stituta harmonia, primoge-
 nitæ saltationis argumen-
 ta fuere, & indicia certissi-
 ma. Ea verò temporis pro-
 gressu subinde incremen-
 tis aucta maioribus; neque
 non additiones melioris
 uenti sortita non modici-
 cas, summo nunc absolu-
 ta videtur esse fastigio, ac
 res esse omnifariam varia, & omnibus modis concinna
 & congruens, cum bonum multiplicis ornatus & scienti-
 tiæ. Hoc verò saltandi artificio aiunt Rheam potissimum
 oblectatam, in Phrygia quidem^k Corybantas, ⁱ in Creta
 et autem Curetas saltare iussisse. Neque verò modicum capere

το τῆς τέχνης αὐτῶν. οἱ γὰρ πε-
σορχήμενοι, διανοήσαντες αὐτῶν
τὸν Δία, ὥς· ἡ σῶσα ἀπότῳς
ἄρ' ὁ Ζεὺς ὁ φέλας ὁ μορογοίη
αὐτοῖς, ἐκφυγὼν δὲ τὸν αὐ-
τῶν ὄρχησιν τὰς πατρίδας ὅς
δόντας. ἐν ὅποιοις δὲ αὐτῶν ἡ
ὄρχησις ἦν, τὰ ξίφη μεταξὺ
ἐροῦσάτων πρὸς τὰς ἀσπί-
δας, ἡ πυλόντων ἐνθρόντι,
ἡ πολυμικρόν. μετὰ δὲ, Κρη-
τῶν οἱ ἐράτιστα ἐνεργῶς ἐπι-
τηρώσαντες αὐτὸ, αἰετοὶ ὅρ-
χουαὶ ἐγέροντο, ὅχι οἱ ἰδιώται
μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλική-
τεροι. καὶ πρωτόθεν ἀφισιῶν.
τὸν δ' ἰοῦν Ομηρὸς τὸν Μη-
ριόνην ἐκ ἀσχυῶν βυλόμε-
νον, ἀλλὰ κοσμήσαν, ὄρχησιν
πρόσθε. καὶ ὅπως ἄρα ἐπίσκη-
μεν ἡμῶν, καὶ γυναιμὸς ἅπας
ἐκπύει τὴν ὄρχησιν, ὥς· ὅχι οἱ
ἐκπύοντες μόνον ταῦτα ἡπία
παρὸ πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ
Τρῶες αὐτοῖς, καὶ ὅτι πολλοὶ
μετὰ τῶν ἑλλήνων γὰρ οἱ μὲν, καὶ
τὸν

ex illorum arte compendiū.
Quippe circumsaltantes Io-
uem illi seruârunt incolu-
mem, ita vt Iupiter non gra-
uatè fateatur salutis contri-
butæ prænnia se illis debe-
re, per illorum saltationem
patrios dētes effugiens. Por-
rò autem hæc saltatio ab
armatis desaltabatur, gla-
dios ad scuta collidentibus,
ac bellicum quiddam & at-
tonitum saltantibus. Mox
verò inter Creteneses vt quis-
que maximè nobilitate præ-
cellebat, summo studio hanc
rem exercentes, præstantissi-
mi saltatores reddebantur,
non tantum homines prie-
uati, & humili loco ori,
sed nobiliores quoque, &
regij sanguinis, & prima-
tes in populo. ^m Home-
rus quoque Merionem non
suggillare, verum pulcher-
rimo laudis testimonio ora-
nare volens, saltatorem no-

nomine. Itaque in tantum claritudinis & notitiæ ob salt-
ationem peritiam apud omnes venerat, vt hæc non Græci
solum de illo comperta tenerent, sed & Troianis hostibus
innotata foret. Videbāt enim, vt mea est opinio, eius in bel-

πλὴν ἔγωγε πολέμῳ αὐτῷ λεγ=
 φότητα, καὶ ὀρυθμίαν, καὶ ἐξ
 ὀρχήσεως ἐκίκτητο. φησὶ δὲ τὰ
 ἔπη ᾧ δὲ πως, Μηειόνη, τάχα
 κέρσε καὶ ὀρχησέω περὶ ὄντα,
 Εἰ γὰρ ἐμὸν κατέπαυσε, καὶ
 ὅμως δὲ κατέπαυσεν αὐτόν.
 ἄτε γὰρ ἡσυχμῇ ἐν τῇ
 ὀρχησικῇ, ῥαδίως οἶμαι, δι-
 δίδρασκε τὰς ἐπ' αὐτόν ἀφί-
 κτας τ' ἀκοντίων. πομπὴς δὲ καὶ
 ἄκρας τ' ἡρώων εἰπεῖν ἔχων,
 τοῖς αὐτοῖς ἐγγυμνασμέυς,
 οὐ τέχνῳ τὸ πρᾶγμα πιπύη-
 σμένους, ἱκανὸν ἡγέμαι τὸν
 Νιοπτόλεμον, Ἀχιλλεύς μὲν
 παῖδα ὄντα, πάννυ δὲ διαπρέ-
 ψαντα ἐπὶ τῇ ὀρχησικῇ, τὰ ἔτι
 δὲ τὸ λάττον αὐτῷ περὶ
 εὐθακότα, Πυρρήχιον ἀπ' αὐ-
 τοῦ λεκλήμενον. καὶ ὁ Ἀχιλ-
 εὺς ταῦτα ὑπὲρ τῆς πατρὸς
 πωθανόμην, μάκρορ ἔχαι-
 ρεν, οἶμαι, καὶ ἐπὶ τῷ λάτῳ, καὶ
 τῇ ἄλλῃ ἀλλῇ αὐτῷ. τοῖα ροῦ
 πλὴν

lando agilitatem, & con-
 cinnum membrorum mo-
 tum, quæ ex saltatione in-
 usum conuersa peculiari-
 ter possidebat. Versiculæ
 Homeri ad hunc loquun-
 tur modum:

Te citò Merione, quam-
 uis saltare peritum,

Strauissem in dura cona-
 fossum cuspide pugna.

Tametsi eundem non stra-
 uerat. ut enim in saltando
 semet magno studio exer-
 cuerat, sic facillè, ut opinor,
 effugiebat iacula in eum
 contorta atq; emissa. Iam
 quanquam & alios complu-
 res ex heroibus enumerare
 possim eo ipso saltandi stu-
 dio diligentissimè exercita-
 tos, quiq; ex hac ipsa are-
 tem fecerint: sufficere tam-
 men suspicor vno à me pro-
 ducto Neoptolemo Achil-
 lis filio, qui usque adeo hoc

præcelluit artificio, ut cùm speciem quoque saltandi pul-
 cherrimam sibi adiecisset, Pyrrhichij nomen ab illo accen-
 perit. Achilles quoque ipse his de filio suo inauditis, maiori
 gaudio suffusus est, ut ego existimo, quam propter eius
 formæ præstantiam, & membrorum robur insuperabile.

τῷ Ἰλίου, τίς ἀνάλωρον ὄ=
 σαρ, ἡ ἐκείνη ὀρχήσκη καὶ ἄ=
 λη, ἡ ἐξ Ἰλαφ & κατέρριψι.
 Λακιδαιμόνιοι μὲν, αἰετοὶ
 ἐκείνων εἰν δοκοῦντων, παρὰ
 Περικλέους ἢ Κάστορ & Λα=
 ρυατῖσαν μαθόντων (ὀρχή=
 σις γ' ἢ τὸ ἄλ &, ἐν Κα=
 ρύας ἢ Λακωνικῇ διδασκόμε=
 νον) ἅπαντα μετὰ Μυσοῦν
 ποίσιρ, ἄλλοι δ' πολλοὶ μὲν πρὸς
 πόδον καὶ ῥυθμόν, καὶ ὑψακ=
 τὸν ἔμβασιρ δ' ποδός. καὶ τὸ
 πρῶτον συσθῆμα Λακιδαι=
 μονίοις πρὸς τὴν μάχην ὁ ἀν=
 ῶς ἐνδίδωσι. τοιγαρὺν καὶ
 ἐπ' αὐτῷ ἅπαντα, μου=
 σὶς ἐκείνοις καὶ ὠρυθμίας ἡ γυ=
 μναστική, ἰσοῖς δ' ἂν ἢ τὸς ἰ=
 σόεσσι ἐκείνοις μῦθον ὀρχήσθι,
 ἡ ἰσομαχίαν μανθάνοντας.
 ὅταν δ' ἀπορχασάμενοι,
 καὶ πάλιν ἀπὸ ἀλλήλων, καὶ
 πάλιν ἐκείνων ἐπὶ μίαν πᾶν=
 τὴν αἰῶνα ὀρχήσιν αὐτοῖς
 ἡ ἰσομαχίαν. καὶ αὐτὴ
 αἴτις

qui interea semper Ilion fuit
 inexpugnabile, donec illius
 saltatione captum concie=

deret, & direptum solo a=

quaretur. ° Lacedæmonij

quoq, qui Græcorum præ=

stantissimi esse censeban=

tur, cum à Castore & Pol=

luce Caryatissare perdidic=

cissent, quæ saltationis spe=

cies à Caryis urbe Laco=

niæ ducta erat, omnia cum

carminibus facere solitū

sunt, adeò ut ad tibiarum

quoq, modulos & rhyth=

num, & moderatum pedis

ingressum prælium commit=

tere illi genti moris fuerit.

Ac primum quidem conse=

renderum manuum signum

Lacedæmonijs tibia dari so=

litum est; proinde de omni=

bus quoq, reportant victo=

riam, musica & modulorum

concinmitate illos ducente.

¶ Videres itaq, illorū eph=

bos nihilo minore cura sal=

tationi, quàm armis exer=

operam. Vbi enim iam summis colluctatē
 ac mutuis ictibus semet ceciderunt, quiescunt
 & omne illorum certamen in saltationem so=

λητὸς μὲν ἐν τῷ μίση λάθεται, ἐπαυλῶν, καὶ ἐτυπῶν τῷ ποδὶ. οἱ δὲ κατὰ σὺγχρον ἀπλήτοις ἐπόμφοι, σχήματα παυτῶτα ἐπιδείκνυνται, πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνοντες, ἄρτι μὲν πολιμικά, καὶ μετ' ὀλίγον ἑφορστικά, ἃ Διόνυσος καὶ Ἀφροδίτη εἶλα. Ζιγαροῦ καὶ τὸ ἄσμα, ὃ μὲν ἄξιν ὀρχήμφοι ἄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπὶ κληοῖς ἔει, καὶ Εὐρώτων, ὡς συγκαμαῖοι καὶ αὐτοῖς, καὶ συνορχοῦντο. καὶ θάτερον δὲ τῶν ἁσμάτων (δύο γὰρ ἁδεται) διδασκαλίαν ἔχει, ὡς καὶ ὀρχῆδι· πόρῳ γάρ, φασιν, ὃ παῖδων πόδια μετὰ βατί, καὶ ὡμαῖσα τε βέλτιον. τυτίειν, ἅμεινον ὀρχήσασθαι. ὅμοια δὲ καὶ οἱ τὸν ὄρμον καλέμφοι ὀρχήμφοι ποιοῦσιν. ὃ δὲ ὄρμος, ὀρχηοῖς ἔει καὶ οὐκ ἐφ' ἄλλων τε καὶ παρθένων, παρ' ἑνα χορῶν ὄντων, καὶ ὡς ἀληθῶς ὄρμοι οἰκότων. καὶ ἄγεται μὲν ὃ ἐφ' ἑβ', τὰ νανικά

lutum conuertitur. Quorum in medio tibicen locatus est, tibiam incinens, ac pedibus instrepens. Caterum illi per ordinem alter alterum sequentes, omnigenas figuras corporis agilitate exprimunt ad rhythmum ingredientes, alias quidem bellicas, alias verò saltatorias, quæ Baccho & Veneri gratæ sunt. Quin etiam cantus quem inter saltandum modulantur, Veneris & Cupidinum cognomento nobis litatus est, quasi vnâ cum Venere & Cupidinibus cōmuni choreæ saltationi indulgerent. Et altera quidam cantilena (duæ enim cantantur) rationem quoque & præcepta saltandi in se complectitur. Procul, aiunt, o pueri, promouete pedem, & saltate perfectius. Non disparia faciunt quibus Horum saltare cura est. Horum autem genus saltationis

est adolescentibus virginibusq; commune, alternatim ad chorem dispositis, ut planè horum, hoc est, segmentum offerant. Solet aut adolescentis chorum ducere, more iuuenilis

σικὰ ὄρχημιν, καὶ ὅσοις ὕ-
 περὶν πολέμῳ χεῖσται. ἡ
 παρθένος δ' ἐπὶ τῷ κοσμίῳ,
 τὸ δὴν χορῶν διδασκα-
 ῖα, ὡς ἔν τῳ ὄρχῳ ἐκ σπ-
 ῆρας καὶ ἀνδρίας πλεον-
 κείρου, καὶ αἰγυμνοποδίας
 δ', αὐτοῖς ὁμοίως ὄρχησις
 ἔν τῳ δ' Ὀμηρῷ ἵπρ' Ἀ-
 εῖδης, ἐν τῇ ἀσπίδι πλε-
 ποιηκε, καὶ τῷ χορῷ, ὃν αὖ-
 τὸ Δαίδαλ' ἠσκησεν, ὡς ἀ-
 γνοῦσι σοὶ παλαιῖμι καὶ
 τὲς ὄρχησας δ' τὲς δὴν, ὅς
 ἐκ δ' ὁ ποιητὴς ἐνδυστήρας
 καλῶ, ἀγαμέμνης τῷ χορῷ καὶ
 πάλιν, αἶψ' ἐν ἀσπίδι δέξας,
 κῆρυ δ' ὄρχησῶν ἰδι-
 ῶτον, ὡς τι καλίσον τῷ
 τῷ ἑαυτῷ ἐμποίῃσιν τῷ
 ἀσπίδι, τὸς μὲν γὰρ Φαίακας
 καὶ πάλιν ἀπὸς τῷ ὄρχῳ
 γυμνῶν, ἀβρὺς τι ὄντας, καὶ
 ἐπὶ τῷ δ' ἀσπίδι δέξας
 ὄντας. ὁ γοῦν Ὀμηρῷ τῷ
 τῷ δ' ἀσπίδι δέξας π-
 ῆρας, καὶ τὰς
 μαρ-

tans, quo postea in adoriens
 dis hostibus vsurus sit. Ses-
 quebatur hunc puella mo-
 destia quadā conspicua, quæ
 fœmineum saltum decenter
 admodum peragebat : ut
 horum ex temperantia &
 fortitudine compositum re-
 ctè dicere possimus. Cæter-
 rum quæ 9 Homerus super
 Ariadne in clypeo memo-
 riæ prodidit, de quæ choro
 quem illi Dædalus institue-
 rat, ea, ut iam olim tibi les-
 cta, præteribo silentio. Præ-
 terea duos illos saltato-
 res, quos eodem in loco
 Poëta cybesteteras vocat,
 chorum ducentes. Rursus
 quæ in clypeo memorat, In
 medioq; duos iuvenes agio-
 tare choreas Cernere erat,
 tanquam rem omnium pul-
 cherrimam, saltationē Vul-
 canus clypeo addidisset.
 Etenim Phæacas saltatione,
 ut par erat, vehementer fuisse
 se oblectatos, mirum viden-
 ri non debet, cum tantis as-

delicijs, &c. in omni rerum abundantia & fortu-
 nis victitarent. Quare Homerus Vlysssem ex om-

μαρμαρυγὰς τ' ποδῶν θι-
μνον. ἐν μὲν γὰρ Θεσσαλίᾳ
τοσούτων ἐπιδέσκει τῆς ὀρχηστ-
ικῆς ἡ ἀσκησις, ὥστε τὸς πρῶτα-
τας, καὶ περὶ ἀγωνιστὰς αὐτῶν,
περὶ ὀρχηστῆρας ἐκάλουν. καὶ
δηλοῖσι τὸ εἶναι αὐτῶν ἀνδριάν-
των ἐπιγραφὰς, ὅς τις ἀ-
εισώσισιν ἀνίστασιν. Πρῶτοι
γάρ, φησι, περὶ ὀρχηστῆρα
ἂ πόλιν. καὶ αὐτοῖς, Εἰλατίω-
νι τὰς εἰκόνας ὁ δᾶμ' ὅ,
ἐν ὀρχηστὰς μὲν τὰν μάχην.
ἐν δὲ λίσσῃ, ὅτι τιλιπλῶ ἀρ-
χάων ὁ δὲ μίαν δῆρ' εὐρεῖν,
ἀνὸν ὀρχηστῆρας, Ὀρφῆος δη-
λαδὴ καὶ Μουσῶν, καὶ τῶν τότε
ἀείδων ὀρχηστῶν, καὶ ἀσκησά-
μεντων αὐτὰς, ὥς τι λέγουσιν
καὶ τὸ νομοθετήσαντων,
οἷον ῥυθμῶ καὶ ὀρχήσῃ μὲν
οὐαί. ὅτι δ' ἔτος ἔχα, τὰ μὲν
ὄργια σιωπᾶν ἄξιον, τῶν δὲ
μυήτων ἔνθα. ἐκείνο δ' ὡς
τῶν ἀκούσιν, ὅτι τὸς ἐξαγο-
ρῶν

nibus quæ visenda apud
Phæacas conspexerat, hoc
cū primis admirantem testa-
tur, agilesq; pedum motio-
nes spectantem. Iam in Thes-
salia eò usq; progressum est
saltationis exercitium, ut
populi præsides, & antes-
signanos illorum, præsalta-
tores vocare non dubitā-
rint. Cui rei etiamnum stan-
tuarum inscriptiones & ti-
tuli suo suffragantur testi-
monio, quas is qui in bello
optimam nauassent operam,
erexerunt. Prætulit, inquit,
præsaltatorem ciuitas. Et
iterum, Eilationi posuit
hanc imaginē populæ, pro-
pterea quod pugnam pro-
bè desaltarit. Mito illud,
apud veteres nullas unquam
fuisse celebratas festiui-
tes aut ceremonias citæ sal-
tationem: quippe quas ab
Orpheo & Musæo, optimis

tunc saltatoribus, constitutas fuisse satis certe constat, qui
& hoc, ut cætera omnia, ut honestissimum quiddam legi-
bus sanxisse videntur, initiari cum rhythmo & saltatione.
Quod autem hoc ita se habeat, reticenda erant orgia
propter prophanos nondum initiatos. Illud autem

παύσας τὰ μυστήρια, ἱεροχῆ=
 σαι λίγισιν οἱ ποταοί. ἐν Δὲ
 παύσει, ἡ δὲ αὖ θυσία ἀνυ=
 ποχέσεται, ἀπὸ οὖν ταύτης, καὶ
 μετὰ μουσικῆς ἐγίνοντο, πάλ=
 λων χοροὶ συναλθόντων ἐν
 ᾧ καὶ ἡ θύρα, οἱ μὲν ἰχθ=
 ριστοί, ὑπορχοῦντο δὲ οἱ ἄει=
 ποντες περὶ τῶν ἐξ αὐτῶν. τὰ
 γὰρ τοῖς χοροῖς γραφόμενα
 τῶν δὲ ᾠδῶν, ὑπορχήματα
 ἱεροχῆ, καὶ ὑμνήματα τῶν
 ἱερῶν ἢ ἡρώων. καὶ τί σοι
 τὸς Ἑλλήνας λίγιστον, ὅπερ καὶ
 Ἰνδοί, ἐπὶ δὲ τῶν ἱερῶν ἀνα=
 στανόντων, προσώχωνται τὸν ἱ=
 ερωτή, ὅς ᾧ περ ἡμῶν, τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην, ἡ γὰρ μεθὰ
 ἡμετέρας ἡμῶν αὖ τὴν ὡχλὴν
 ἀπὸ ἱερῶν πρὸς τὴν ἀνα=
 τολὴν πάντων, ὁρχήσεται τὸν
 ἱερωτὴν ἀσπάζοντα σχηματί=
 ζοντες αὐτῶν σιωπῇ, καὶ μι=
 μνήσονται τὴν χορείαν τῶν θεῶν. καὶ
 τὰς ἑτέρας Ἰνδῶν καὶ οὐχ ἡ, καὶ
 τὰς ἑτέρας ἡ θυσία. Διὸ καὶ τοῦ=

τοῖς

diunt, quòd ij qui linguæ vi=
 tio atq; incontinentia my=
 steria prodidissent, pleriq;
 eos desaltasse dicant. Porro autem in Delo nul=
 la sacra peragebantur, qui=
 bus saltatio non fuisset ad=
 hibita, sed & cum illa &
 cum musica cuncta persol=
 uebantur. Ingressi verò pue=
 rorum chori, tibia & ci=
 thara præcinentibus salta=
 bant: quos subsecuti opti=
 mi, facto delectu choreis
 excipiebant. Itaque & can=
 tilenas illiusmodi choreis
 conscriptas hyporchemata
 nominare consueuerunt, ta=
 libusq; lyra impleta fue=
 rat. Quid verò Græcorum
 gentes tibi commemor=
 rem, cum Indi quoque pos=
 teaquam manè è strato sur=
 rexerint, Solem precibus ve=
 nerati fuerint, non quemad=
 modum nos deosculata maz=
 nu perfectam precationem
 præstamus: verum illi ad Orientem conuersi, saltatio=
 nem silentio se ipsos conforman=
 tes choream imitari atq; effingere conantur? Et hæc In=
 di præcatio, & chori, & sacrificium. Duabus verò vi=
 cibus

ζωὴς ἰλασμοῦ τὰν τὸν θεὸν καὶ ἀρ-
 χονεύς καὶ δουμάνης τῆς ἡ-
 μίρας. Αἰθίοπων δὲ γε, καὶ πο-
 λιμοῦ τὸν, σὺν ὀρχήσῃ αὐτὸ
 ὁρῶσι. καὶ ἐκ ἅρ' αὖτις τὸ βί-
 λ' Αἰθίοψ' ἀνὴρ, ἀφιλῶν
 τῆς κεφαλῆς (ταύτης γὰρ ἀντί-
 φάριτας ἔχοντα, περιδίου-
 τὸν αὐτῇ ἀκτινικὸν τὰ βί-
 λη) ἢ μὴ πρότερον ὀρχήσαι-
 το, καὶ ὥς σχήματι ἀπελά-
 σαι, καὶ περικυβέσαι τῇ ὀρ-
 χήσῃ τὸν πολέμιον. ἄξιον
 δὲ, ἵνα τὴν Ἰνδικὴν, καὶ τὴν
 Αἰθιοπίαν διεξινηλύνθαι, καὶ
 ἐκ τῆς γείτονα αὐτῶν
 Αἰγυπτίαν καταβῶναι ὥς λό-
 γος. Δοκῇ γάρ μοι ὁ παλαιὸς
 μῦθος καὶ Πρωτῆα τὸν Αἰ-
 γυπτίον, ἐκ ἅπλο τι ἢ ὀρχη-
 σῶντινα γνῶναι λέγειν, μι-
 μητικὸν ἀνθρώπου, καὶ πῶς
 πάντα σχηματίζουσι καὶ μι-
 ταβάλλουσι διωκόμενον, ὡς
 καὶ ὑλάτ' ὑγρότητα μι-
 μῆσαι, καὶ πυρὸς ὀξύτη-
 τα ἐν τῇ τῆς λινύσεως σφο-
 δρότητι, καὶ λίοντος ἀγριότητα,

cibus ad hunc modum Deū
 placare solent, nempe ma-
 ne & vesperi. Atenim Aes-
 thiope non alia quàm sala-
 tandi ratione illatis iam si-
 gnis bellum ingrediuntur,
 nec quisquam Aethiopum
 vel sagittam excussam emitte-
 ret avulsam à capite (hoc
 enim vice pharetræ viun-
 tur, radiorum instar tela ca-
 piti circumponentes) nisi
 prius saltauerit, & saltatione
 hosti terrorem incusserit.
 Consentaneum verò esse os-
 picior, posteaquam totam
 Indiam & Aethiopiam per-
 agrauimus, ut in vicinā Aeg-
 yptum oratione diuertā-
 mus. Etenim vetus illa fa-
 bula^s Proteum Aegyptium
 nihil aliud quàm saltatorem
 fuisse eximium, mihi plane
 confirmare videtur, hominē
 effingendi imitandiq; perit-
 um, quicq; semet in variis
 rerum facies demutare &
 transformare potuerit, ut
 modò in aquas tenues dissi-

psus abiret imitando, modò ignis celeritatem & vehemen-
 tiam agilitate corporis, mox leonis immanitatem, ac perditam

καὶ παραλάβας θυμὸν, καὶ
 ἀνέβη δόνημα, καὶ ὅπως, ὅ,
 τι καὶ θελήσεν. ὁ δὲ μῦθος,
 παραλαβὼν πρὸς τὸ παραδο-
 ξότερον πλὴν φύσιν αὐτοῦ, διη-
 γέσατο, ὡς γιγνομένης ταῦτα,
 ἔπειρ' ἱμιμέτο. ὅπερ δὲ καὶ
 τοῖς οὐδ'. ὁρχομένοις πρόσ-
 θη. ἰδοὺς τ' ἄρ' οὐδ' αὐτοὺς
 πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁκίως
 ἑκπαλλομένους, καὶ αὐτὸν μι-
 μιμήσας τὸν Πρωτῖα. ἀκάδην
 ἔχον καὶ πλὴν Εμπέσαρ, πλὴν ἐς
 μυσίας μορφὰς μεταβατο-
 μένων, τοιαύτων τινὰ ἔνθρον-
 ον καὶ τὸ μῦθος παραδεδό-
 θαι. ἐπὶ τοῖς δίκαιοις μὴ δ'
 ἔρα καὶ ὁρχήσας ἀμνη-
 στέον, καὶ οἱ ἀρχαῖοι αὐ-
 τὰς τὸς πολυμικρὰ τῶν
 οὐδ' ἄρα, οἱ Σάλιοι καλεμέ-
 νοι ἔκαστω δὲ τῶν ὀνο-
 μα) ὁρχοῦνται σιμιοτάτω ἵ-
 ἑκατέρωθεν. Βιθωὶς δὲ
 μῦθος

lis impetum, deinde arboris
 motum flexibilem : postremum
 in summa quicquid col-
 libuisset, exprimeret. Cæterum
 fabula eas Protei pro-
 prietates ad inusitatiorē os-
 persionem detorquens eam em-
 ius naturam fuisse com-
 menta est, quasi ea ipsa quom-
 que fieret, quæcunque salu-
 tandi artificio imitaretur.
 Qua facultate et eos qui
 hodie saltationibus nauant
 operam, præditos esse ani-
 maduertimus, videasq; illos
 eodem tempore diuersissimis
 modis immutari, ac
 planè ipsius et Protei esse æ-
 mulos. Et si quid coniectu-
 ra assequendum est, et Em-
 pusam suspicor (quæ et ipsa
 in varias rerum facies se-
 met transfundere dicta est)
 non aliam quàm saltat-
 tricem fuisse, fabularum
 inuolucro significare vo-

Ad hæc iustum esse opinor, ne Romanos
 eandem saltationem præterire tacitam, quam no-
 bis quique illorum, quos vocant Salios (est autem
 sacerdos) Marti deo bellicosissimo saltant gra-
 tiarum, et religiosissime. Neque verò Bithynicæ fabu-
 læ com-

μὴ οὐτὶς, οὐ πάντων
 τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀλότριον.
 οἱ τὸν Πείαπον, δαίμονα πο-
 λυμυλῶν, τῶν Τιτάνων οἶμας
 ἔνα, ἔ τῶν Ἰδαίων δακτύ-
 λων, τῷ ἔργον ποιημένῳ
 νομ, τὸ ἐνόπλια πασδύειν,
 παραλαβόντα παρὰ τῆς Ἥρας
 τῆς Ἀρῆς, πῶδα μὴ ἔτι, σκλη-
 ρὸν ἔτι, πῶδα τῆς μητρὶς ἀνδρι-
 κόν, μὴ πρότερον ἔπνομα-
 ζᾷ διδάξαι, πρὶν τίλαον
 ὀρχησῶν ἀπαργάσατο. καὶ
 ἐπὶ τέτθ καὶ μισθὸς αὐτῷ πα-
 ρὰ τῆς Ἥρας ἰγνύει, Δικαίῳ
 αὐτῆς ἔτι πολέμου πειγίζου-
 μένων ὧς Ἀρῆς, παρ' αὐτῆς λαμα-
 βάναρ. τὰ μὴ γὰρ Διονυσιακά
 καὶ Βακχικά οἶμαι, αὐτὴ μὴ πτω-
 χεύειν ἑμὲ ἀλῆσαι, ὅτι ὅρα
 χυσις ἰκάνει πάντα λῶν. πρῶτον
 γοῦν ἔσθω τῶν γυναικῶν
 τῶν ὀρχήσεων, ἰόρδακος,
 καὶ σικιννίδος, καὶ ἑμμε-
 λίας, οὐ Διονύσου θέρποντος
 οἱ Σάτυροι, τὰντας ἰφσρόνα
 τῶν, ἀπ' αὐτῶν ἰκάνειν ὀρέ-
 μασαυ. καὶ ταῦτα τῆς τέχνης

καὶ

Le commentum ab Italorum
 instituto abhorret admodum
 perhibentium. Υ Priapus
 deum bellicosum, unum (ut
 opinor) ex Titanibus, aut I-
 daeis Dactylis, illud opus fac-
 tum, rebus militaribus in-
 stituendum fuisse, quæ Mar-
 à Iunone offerente accepta
 adhuc puerum, durum por-
 τὸ, & rudem, & supra mor-
 dum virilem, non prius a-
 morum peritum reddidit
 quam perfectum eundem salu-
 tatorem effecisset. Quam
 obrem & merces illi à Iu-
 none destinata est, ut ab illa
 semper decimam partem spo-
 liorum in bello partemque
 reciperet. Vt autem Diva
 siaca & Bacchica edocui-
 pediam, opinor te non esse
 statutum ut audias, cum
 ea actio nihil aliud
 saluationem complectatur
 & Cum itaq; tria sint
 berrimarum saluationum
 nera, Cordacis, &
 dit & Eumachis
 ministri Sacyri huius

inuenis, de se cuique nomen indicat. & hoc

ἡμίονοι δὲ Διόνυσος, Τυρρηνός τε καὶ Ἰνδός τε καὶ Λυδός ἐκ-
 χερύεσσαντο, καὶ ἑλόντων ἔτι μά-
 χηδονοῖς αὐτοῖς θιάσοις κα-
 τὰρχήσατο· ὥστε ὧ θαυμάσιον,
 ὅρα μὲν ἀνόσιον ἦ, κατηγο-
 ρῆν ἐπιτηδωμάτων θείων τε
 ἅμα καὶ μυστικῶν, καὶ ἑστέροις θεοῖς
 ἐπελάσμενος, καὶ ἐπὶ τιμῇ αὐ-
 τῶν θεῶν, καὶ ἑσάυτῳ τέρ-
 ψιν ἅμα καὶ παιδείᾳ ὑφ' ἑλπί-
 μος παρὰ χρομῶν. θαυμάσιον δὲ
 σὺ μάλα νοῶ, εἰδὼς Ὀμήρου καὶ
 Ἡσιόδου μάστιγι ἑρατῶν ὄντα
 οὐ (αὐτοῖς γὰρ ἐπὶ τὰς ποιητὰς
 ἐπάνασμι) πῶς ἀντιφθίγγον
 ἐκείνοις τοῖς μέτε, καὶ τῶν πάν-
 των ὁρμήσιν ἐπαυτοῖσι. ὁ μὲν
 γὰρ Ὀμήρου, τὰ ἑλίσσιν καὶ
 ἑλίσσιν καὶ ἑλίσσιν, ὕπνον
 καὶ ἐκείνους καὶ μοῦσιν
 καὶ ἑλίσσιν, μόνῳ τῶν τῶν
 ἀνθρώπων, ἀνέμασι, πρὸς
 μαρτυρίαν ἐν Δία, καὶ τὸ
 ἑλίσσιν, ἅπας ἀμφό-
 τισιν.

arte utens Bacchus, Tyrrhe-
 nos & Indos & Lydos des-
 uictos subiugavit, ac gen-
 tes adeò bellicosas ipsis sala-
 tem thyrsis desaltavit. Quos
 circa, ὁ admirande, vide ne-
 parum pium aut religionem
 sum sit, in crimen vocare
 exercitium adeò diuinum &
 mysticum & cui colendo
 tanti Dij nauarint operam,
 quodq; in illorum honorem
 & cultum toties peragitur,
 insuper quod tantum oble-
 tamentum simul atque in-
 stitutionem adeò utilem ex-
 hibere solet. Illud ego A de-
 miror, non ignorans Home-
 ri atque Hesiodi te amato-
 rem esse maximum (iterum
 enim ad poëtas me conferā)
 qua fronte illis contradi-
 cere audeas, præ omnibus
 saltationem summè laudan-
 tibus. Siquidem Homerus
 cum res mortalium longè
 iucundissimas iuxta ac ele-

gantes, ano quasi fasce coniunctim efferret, nempe
 saltationem, cantum, atque saltationem: B hanc tas-
 saltationem, proclamo nobilitauit encomio, inculpata eadem
 saltationem, scribens per Iovem cantui dulcedinem, quæ utra-
 que

τ-ρα π̄ ὀρχησικῇ πρόσσι, καὶ
 ὦδ' ἄ γλυκυρὰ, καὶ ὀρχησμός
 ἀμύμων, ὃν σὺ νῦν μαμα-
 θὰ ἐπινοῇς. καὶ πάλιν ἐν
 ἰτίσθ' μίρα τῆς ποιήσεως,
 Αἰὼ ρ̄ ὃ ἔδοκε θεὸς πο-
 λευία ἔργα, Αἰὼ δ' ὀρχη-
 σῶν τε, καὶ ἱμερόεσσαν ἀοι-
 δῶν. ἱμερόεσσαν ὃ ὥς ἀνέθε-
 • ἔμειτ' ὀρχήσεως ὦδ' καὶ ἀοι-
 ρον θεῶν τῶν ἁπάντων. καὶ
 εἰσὶν αἱ δύο διηρηκώς ὁ
 Ομηρος τὰ πάντα πράγματ' α,
 πόλεμον καὶ ἀρμύην, τοῖς ἑπο-
 αίμους μόνον ταῦτα ὡς ἁπλῶς
 καὶ ἀντιτιθεμένη. ὁ δ' Ἡσίος
 δ' ὅ, ὃ παρ' ἄλλοις ἀκρίβως, ἀπ' ἑ-
 ἰδὼν αὐτὸς ἔωθεν ὁνὺς ὀρ-
 χησμένας τὰς Μούσας, ἐν ἁρ-
 χῇ τῶν ἑσπερίων τῷτο περὶ αὐτ-
 τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγῶ-
 ται, ὅτι περὶ ἁρμύην ἰσθ' αἰδία
 πόσ' ἀπαλοῖσιν ὀρχησάσθαι,
 τῷ πατρὸς τὸν βωμόν περιχο-
 ρεῦσαι. ἀπὸ δ' σὺ μὲν, ὃ γυν-
 ὀποσῶν. C At verò Hesiodus, qui non ab alio percepit
 hoc auditu percepit, sed ipse statim sub aurora matutina
 fas saltantes viderit, in carminis sui initio de illic choros
 mum & elegantissimum referre non est verum
 nimirum eas circa fontem floridam mollibus saltantibus,
 dibus, iuxta patris aram agentes tripudium.

que saltandi artificio ad-
 esse videmus, & dulces mo-
 dulos, & saltationem in-
 culpatam, quam vitupe-
 rare cogitas. Rursus
 lia in parte suae Poëseos ita
 inquit:

Iuppiter hunc bellirede-
 dit virtute potentem,

At leuibus membris alim
 saltare peritum:

Est quem dulcisona su-
 stollit voce canendi.

Suavis profectò est vocum
 modulatio, quæ saltationem
 adiuncta est, ac minus quod
 à dijs immortalibus præ-
 stari potuit, longè pulcherr-
 rimum. Ac mihi, opus est

Homerus omnes res in
 lium in duo tantum distin-
 fisse, nempe in bellum &
 cem: ceterum rebus in
 cis tantum hæc namque
 præstantissima studia

ἔν οἶδα, πάντων ἄν' ἱκανός γι-
 ἀφίμην, μόνον ὧς θιάματι
 τέτ' τὸν νοῦν ἄν' πεσῇ, καὶ
 τὰς παῖδας οὐκ ἄν' ἀπό τι
 πρὸ αὐτῆς ἰδιδάξαιτο. Δοκῇ
 δέ μοι, ὅτ' ἂν ἡμῶν διὰ καὶ
 τραγῳδίαν ἴπαινας, ἰπιδι-
 ὦσα ὅτι καὶ ἐν ἱκατέρῃ ἱκά-
 πων ὁρχήσας ἰδιόμ τι ἔδός
 ὅτι. οἷον τραγικῇ μὲν ἡ ἱμα-
 μίληα, ἡμῶν δὲ ὁ ἡρόν
 δαξ. ἡνίοτε γ' ἡ τρίτη, σικιν-
 νιδ' ὡς περ ἀναβανομένης. ἡ
 πὰ δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ περὶ τίμη-
 σας τὰς ὁρχήσας τὴν τρα-
 γῳδίαν, καὶ τὴν ἡμῶν διὰ καὶ
 καὶ αὐλητὰς ἡνίοτε, καὶ ἡ
 θαρῳδίαν, ἡνίοτε ταῦτα,
 καὶ δὲ τὸ σικιννιδ' ὡς περ
 φέρων, ἀντιξήσας τὴν
 ἡρχήσας ἡνίοτε αὐτῶν. καὶ
 τοι τὸν μὲν αὐτὸν, ἡ δὲ δοκῇ,
 καὶ τὴν ἡνίοτε παρῶν,
 μίση γ' ὅτι τὴν τὴν ὁρχήσας ἡ-
 πηρσίας καὶ ταῦτα. τὴν τρα-
 γῳδίαν δὲ γ' ὅτι τὴν σχήμα
 τ' ὡς πρῶτον ἡ καταμάθων,
 οἶα ὅτι, ὡς ἡ δὲ ἡρχήσας ἡμα

καὶ

tum ab habitu contemplatur, cuiusmodi sit,

sat scio illum omnibus res
 liquis posthabitis, hisce tan-
 tum spectaculis operam da-
 turum, neque pueros quicquam
 quam perinde atque salu-
 tationem docturum. FVnde
 deris autem mihi laudans
 Comœdiam atque Trago-
 diam, oblitus esse, in utraque
 illarum propriam quoddam
 saltationis genus exerceri. ac tragicam quidem
 dem esse Emmeliam, comicam
 verò esse Cordaca. Ne-
 nunquam usurpamur et tra-
 gicam, nempe Sicinnidem.
 Postea verò quàm in princi-
 pio saltationi tragicam et
 comœdiam, et citharam ante
 feramur dubitaris, tanquam ista
 certamen veniant. per hoc
 grauius dicemus, ut age
 vicissim ista saltationem
 exequiamur, et citharam
 tunc. Etenim et ista saltationis
 partes sunt, duce choreis
 subseruiant, et autem ipsam

καὶ φοβερὸν θίασμα, εἰς μῦκος
 ἄρρυσμον ἡσκήμεν ἄν-
 θρωπον, ἐμβατάς ἡψηλοῖς
 ἱποχόμεν, πρόσωπον ὑπὲρ
 κεφαλῆς ἀνατανόμενον ἱπι-
 κήμεν, καὶ σόμια λιχνὸς
 πάμμιγα, ὡς καταπίόμεν
 τὰς βιατάς. ἐὼ λίσσιν περὶ
 εἶδός καὶ περὶ αὐτοῦ, περὶ
 τὴν καὶ ἱπτικὴν τὴν παχύτη-
 τα πεσποῖόμεν, ὡς μὴ τῷ
 μέγας ἢ ἀρρυσμία ἐν λιπῶ
 μέσσω ἰλίσχοιτο. ἔτ' ἐν-
 δοξον αὐτὸς λιπραγῶς, ἵαυ-
 τὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν,
 ἐνίοτε καὶ περὶ αὐτὸν τὰ ἱαμα-
 βῆα, καὶ τὸ δὴ αἰσχισμὸν, μι-
 ληδῶν τὰς συμφορὰς, καὶ
 μέγας τῆς φωνῆς ἡσώθισον
 παρὶχωρῶ αὐτόν. τὰ γὰρ ἅμα
 οἷς ποιηταῖς ἐμίλησι, πε-
 ρὶ πολλοῦ ποτὶ γυρομέθοις. καὶ
 μέγας μὲν Ἀνδρομάχῃ τις
 ἢ Ἐκάβῃ, φορητὸς ἢ ὠδῷ.
 ἔταρ δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς ἄσκη-
 τὸν μονοδῶν, ἱπικαθόμεν
 ὡτὶ, καὶ μῦτι τὴν λιοντὴν
 αἰδῶ

pe & minimè iucundum spe-
 ctaculum, homo longitudi-
 ne deformi atque incompos-
 sita exornatus, altis calcean-
 mentis ingrediens, caput lar-
 va minaci obductum has-
 bēs, tum per amplo ore hian-
 te, quasi spectatores esset de-
 uoraturus. Mitto adscititia
 pectora, & ventres facti-
 cios, adiunctam & arte
 compositam corporis crassa
 similitudinem, ne longitudine
 discors compositio in tes-
 tui corpusculo magis re-
 prehendenda veniat. Deinde
 de indecora histrionis voc-
 iferatio, iam seipsum in-
 clamantis, iam verberantis,
 aliquādo etiā iambicos vera-
 sculos cantillantis, & quod
 turpissimum est, grauissimas
 calamitates modulantis, ac
 sola voce semetipsum repre-
 hendendū exhibentis. Quipa-
 pe alia priscorum poetarum
 industria inuenta sunt. Et
 quamdiu quis Andromae-
 chen agit, aut Hecubam, to-
 ta

letabilis est concio : ubi verò ipse Hercules carmine lugu-
 bri in scenam ingressus est, sui oblitus, neque leoninam,

h h h h

neq

ἀδιδωδής, μήτι τὸ ῥόπαλον, ὃ
 πείκεται, σοφιστίαν ἐν
 φρονῶν ἀκότως φαίη ἄν τις
 τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ αὐτὸς, ὅπερ
 ἐνικάλας τῇ ὀρχησικῇ, τὸ
 ἀνδρας ὄντας μιμῆσθαι γυ-
 νῶντας, κοινὸν τοῦτο καὶ τῆς
 τραγωδίας καὶ τῆς κωμω-
 δίας ἐγκλημα ἂν ἦν. πλείους
 γοῶν ἐν αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν
 ὡς γυναικῶν. ἡ κωμωδία δέ,
 καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν αὐτῶν
 σὺ καταγέλαστον, μὲν ὅτι τοῦ
 περιπνύσασθαι νυγίμην, οἷα
 δάκρυ καὶ τιθίω καὶ μαγεί-
 ρων πρόσωπα. τὸ δὲ τοῦ ὀρ-
 χηστοῦ σχῆμα, ὡς μὲν λέσσε-
 μιον καὶ ἀντριπίς, ἐκ ἐμὲ χη-
 αῖον, διήλα γὰρ τοῖς μὴ τυ-
 φλοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρόσω-
 πον αὐτὸ, ὡς λάμπισον, καὶ
 ὡς ὑποκαμνύω δράματι ἰοι-
 κὸς, οὐ λεχνὸς δέ, ὡς ἐκῆνα,
 ἀπὸ συμμιμνῆς. ἔχει γὰρ
 ποικίλεις τὰς ὑπὲρ αὐτῶν βοῶν-
 τας. πάλα μὲν γὰρ αὐτοὶ καὶ
 ἡδονα, καὶ ὠρχοῦντο. ἔτι ἱπα-
 δὲ

neq; clauam quæ præponitur, veneratur: adeò ut sa-
 næ mentis homo quispiam
 iure optimo talem actionem
 solacisum vitiosum pos-
 sit reprehendere. Iam quod
 cum primis quoque in saltat-
 tione damnasti, viros his-
 triones mulierum mores imi-
 tati, hoc equidem com-
 mune quoque est & tragædiæ
 & comædiæ vitium. Eten-
 nim in utraq; plures intro-
 ducuntur mulieres quàm vi-
 ri. Quinetiâ Comædia par-
 tem personarum omnium ma-
 ximè ridiculam, & oblecta-
 tionis plenam huic tribuit,
 videlicet lampadum & tibi-
 cinarum & coquorum per-
 sonas. Sedenim saltationis
 habitus quàm decens sit &
 modestus, quorsum attinet
 dicere, & cum cæcis quoque
 ista sint perspicua? Larua
 ipsa pulcherrima, & subie-
 ctæ fabulæ respondens, non
 immanè hiat, ut ille, sed sal-
 tationi per omnia conuenit.

Elabet enim permultos sub illa vociferantes. Olim
 ipsi quoque saltatores caneant, & unâ saltabant, unde
 inde

ἂν κινεσμένω τὸ ἄσθμα τὴν
 ἑλὼν ἐπιτάραττον, ἅμανον
 ἰδοῦσιν ἅπας αὐτοῖς ἐπέδαν.
 ἂν δ' ἐπιδίσας κοινὸν ἀμ-
 φοτέροις, καὶ ἑδὲν τι δρ-
 κινεσμένα τῶν τραγικῶν αἰ-
 ῆρησι καὶ, πάλιν, ὅτι ποι-
 κιλότερα αὐτὰ, καὶ πολυ-
 μαθεύοντα, καὶ μετέας μετα-
 βολὰς ἔχουσι. ἂν δ' μὴ ἐνα-
 ῖον ἢ ἑρρησις. ἐκείνῳ
 φημι ἂν αὐτίαν, τὸ δόξαν
 τοῖς ἀγωνοθέταις μᾶλλον καὶ
 σιμνότερον τὸ πᾶν, ἢ
 ὅτι αἱ ἐξέτασις καλῶτα.
 ἂν λῖαν, ὅτι πόλις ἐν ἰτα-
 λίᾳ, τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους ἢ
 ἐκείνη, καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν τι ἑλ-
 μμα, ὅτι παρ' αὐτοῖς ἀγωνι-
 πλοῦσθαι. ἐθελῶ δὲ σοὶ ἐνα-
 ταῦτα ἢ δὴ ἀπλοῦς αὐτῶν
 ἐπὶ τῶν παρακλισημένων
 ὅτι λόγῳ, παμπόλων ὄν-
 των, ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας
 ἢ ἀμαθείας παρὰ σχωμα. οὐ
 γὰρ

inde animaduertentes con-
 tinuo motu grauari anhe-
 litum, & per hunc turba-
 ricantilenam, visum est fa-
 ctu longè consultius, ut a-
 lij saltantibus succinerent.
 Porro autem argumenta v-
 trisque communia sunt: ne-
 que vlla in re à tragicis dis-
 stinctim separata sunt sala-
 tatoria, quàm quòd multi-
 pliciori varietate exorna-
 ta sunt illa, maiorisq; stu-
 dio perdiscenda, atque infi-
 nitas mutationes habentia.
 H Quòd autem saltatio-
 num nulla sunt certamina,
 hanc ego causam esse opi-
 nor, quòd certaminum aus-
 ctioribus res maior & gra-
 uior visa sit esse saltatio,
 quàm ut de ea exactè pro-
 nunciari possit. Vt præterea
 ciuitatem in Italia Chalcis
 dici generis præstantissimā,
 & hanc quemadmodum or-
 namentum aliquod certami-

ni quod apud ipsos decertandum præponitur, adiecisse. Iam
 vero super ijs respondere tibi stat sententia, quæ oratio-
 ne nāhi omīssa sunt, quæ non pauca esse video, ne quam
 ignorantie aut imperitiæ opinionem apud te incurram. Ne

h h h h 2 que

γάρ με λίληθῃ, ὅτι πολλοὶ
 πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρχήσεως συγ-
 γραφότου, πλὴν πλείους
 διατριβὰν τῆς γραφῆς ποιή-
 σαντο, πάντα τῆς ὀρχήσεως
 τὰ ἑδμή ἐπιξιόντων, καὶ ὀνό-
 ματα αὐτῶν καταλέγοντων,
 καὶ οἷα ἐκάστη, καὶ ὅφ' ὅτου
 εὐρίθη, πολυμαθείας ταύ-
 τῴ ἐπίδραξιν ἡγεμόνοι παρ-
 ἔξην. ἐγὼ δὲ μάλιστα μὲν πλὴν
 περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν ἀπε-
 ρόκαλόν τι καὶ ὀψιμάθῃ, καὶ
 ἡμαυτῷ ἀκαρπον οἶσμαι εἶναι,
 καὶ διὰ τῆτο παείημι. ἔπει-
 σα δὲ ἡ ἀκένος δὲ ἀξίῳ ἰννοῦν
 καὶ μνησθῆναι, ὅτι μοι νῦν
 οὐ πάσαι ὀρχησιρ πρόκα-
 τα γνηαλόγηρ, ὅδ' τῆτο
 τὸν σκοπὸν ἡγευσάμην ὧ
 νόσθ, ὀρχήσεων ὀνόματα
 καταειθμύσασθαι, πλείον δ-
 σαρὲν ἀρχὴ ὀλίγων ἡγεμνῆ-
 σθω, τὰς γνηικώτερας αὐ-
 τῶν πεχευσάμην. ἀπὸ
 τό γα

que mihi obscurum est, com-
 plures ante nos de saltatio-
 ne libellos conscripsse, ac
 omnem suam in scriben-
 do operam & industriam
 in hoc posuisse, ut omnia
 saltationis genera atque spe-
 cies numero comprehender-
 rent, earundemq; nomina
 percenserent, tum cuius-
 modi unaquæque illarum,
 aut quo auctore foret in-
 uenta, quo instituto magnam
 multiplicis scientiæ opinio-
 nem sibi adiuncturos exis-
 timabant. Ego verò hanc
 ambitiosam super hisce res-
 bus contentionem, & ine-
 ptam, & fera cognitionis,
 & mihi ipsi in præsens mi-
 nimè tempestivam & ac-
 commodam esse arbitror,
 eamq; ob rem illa superse-
 deo. Deinde & hoc te cogi-
 tare velim, ac tenere me-
 moria, quòd neque in præ-

sentia statuerim omnem saltationem à prima stirpe repetitam velle indagare: neq; huius

orationis meæ scopum esse propositum, saltationum nomina
 numero complecti velle, præter paucas illas quarum in-
 citio memini, tanquam generosioribus propositis. I Veritas
 hoc

τὸ γινῆναι ὡς παρόντι μοι λι-
 φάλοισι τοῦ λόγον ὅτι, οὐ
 νῦν ὁρῶντες καθίστα-
 σαι ἵππων, καὶ δάξαι ὅσα
 ἰσχυρὰ τερπνὰ καὶ χεῖριμα
 περιλαβοῦσα ἔχῃ, οὐ πάλαι
 ἀρξάμεναι ἐς τοσοῦτον ἡγά-
 λῳ ἱππιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ
 τὸν σιβαστὸν μάλιστα. αἱ δὲ
 γὰρ πᾶσαι ἱκάνουσι, ὥσπερ
 τινὲς εἶσαι καὶ θιμίλιοι τῆς
 ὀρχήσεως ἵσαν. τὸ δὲ ἄνθῳ
 αὐτῆς, καὶ τὸν τιμιώτατον
 καρπὸν, ὅσπερ νῦν μάλιστα
 ἐς τὸ ἀκρότατον ἀπαιτῆ-
 λισαί, τότε νῦν ὁ ἡμίτερος
 λόγῳ διεξέρχεται, παρὰ
 τὸ θερμαδιστῆσαν, καὶ γίγα-
 στον ὀρχήσασθαι, καὶ τὰ ἄλλα,
 ὅς μιν τῇ νῦν ταύτῃ ἔτι
 πεσόντων. ὅθεν ἴδοντες τὸ
 φρόνισον τῆς ὀρχήσεως ἡδονῆς, τὸ
 παροίνισον καὶ συμποτικόν, μετα-
 τὰ μίθης γιγνόμενον, ἀγροί-
 κων ποσάκων πρὸς αὐλήμα-
 τινων καὶ ὀρχησμένων, σφο-

δρά

hoc orationis meae caput
 & summa futura est, ut
 eam saltandi rationem quae
 nunc constituta in usu vers-
 satur, laudibus illustremus
 planumque faciam, quan-
 tum cum voluptatis, cum
 fructus in se complectatur:
 & quam non nuper primum
 incepta, ad tantum venus-
 statis & elegantiae culmen
 & fastigium peruenierit,
 nec minus de se exhibens res
 merentiae. Quippe priores
 illae, perinde ut radices &
 saltationis fundamenta fue-
 runt. Eius autem floridam
 venustatem, & fructum abs-
 solutissimum, qui nunc omni-
 nium perfectissime cunctis
 augmentis ematuruit, illum
 nunc in praesens oratione no-
 stra explicabimus, postha-
 bita Thermaestrade, &
 gruum saltatione, & alijs
 praesenti parum convenien-
 tibus. Sed ne Phrygiam quā-
 dem illam saltandi speciem,

aptam conuiujs & compotationibus, & quae tantum
 ebrietate duce exerceri solet, hominibus rusticis saepe
 numero ad tibiam muliebriter saltantibus saltus duros

δεῖ καὶ λαματῦρά πηδέμα-
 τα, καὶ νῦν ἔτι τῶς ἀγρο-
 κίως ἐπιπολάζοντα, ἢ ἂν
 γνώσας παρέλιπον· ἀλλ' ὅτι
 μηδὲν ταῦτα τῇ νῦν ὀρχήσῃ
 λουινῶνται. καὶ γὰρ ὁ Πλάτων ἐν
 τῶς νόμοις, τὰ μέγιστα ἔδωκε
 ἐπαινῇ ταύτης, τὰ δὲ πάντα ἀ-
 παξιοῖ, διακρίνων αὐτὰ ἕς τε τὸ
 τερεπνὸν, καὶ τὸ χρείσιμον, καὶ
 ἀπικλόνων αὐτῶν τὰ ἀσχη-
 μονέστερα, πῶς τῶν δὲ καὶ
 θαυμάζων θάτετρα. καὶ περὶ
 μὲν αὐτῆς ὀρχήσεως ὡσαῦτα.
 τὸ γὰρ πάντα ἐπεξιόντα, μη-
 κώτερον τὸν λόγον, ἀπερόκα-
 λον. ἂν δὲ τὸν ὀρχηστὴν αὐ-
 τὸν ἔχον χεῖρ, καὶ ὅπως δὲ
 ἔσκηθῃ, καὶ ἂν μεμαθηκί-
 νῃ, καὶ οἷς κρατῶσιν τὸ ἔρ-
 γον, ἥδη σοι δίδωμι, ὥς μά-
 θης, ὅ τῶν ῥαδίων, καὶ τῶν
 ἀμιταχθεῖσιν οὕσων πλὴν
 τέχνῃ, ἀλλὰ πάσης παιδεί-
 σις ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφικνε-
 μένῃ, ὅ μάλιστα μόνον, ἀλλὰ

et laboriosos, et quos etiam
 num agrestium studio relis-
 ctos videmus, præ igno-
 rantia obticui : sed quia à
 præsentii saltatione omni-
 bus modis aliena est, nec
 quicquam cum illo commu-
 ne habet : quandoquidem
 ipse quoque Plato in Legis-
 bus nonnullas illius species
 commendat, nonnullas verò
 in totum reprobat, diuidens
 eas iuxta voluptatem et uti-
 litatem, exigens ex illis quæ
 sunt indecentiores, antepo-
 nens autem et admirans res
 liquas. Et de ipsa quidem
 saltandi ratione hæc dicta
 sufficiant. Etenim singu-
 lis persequendis orationem
 extendere, absurdum mihi
 videtur, et ineptum. Et iam
 verò ea quæ saltatorem exi-
 mium habere oportet, tum
 qua ratione his quæ perdidit
 cit, rectè uti, quibusq; rebus
 artem possit assequi, tibi ex-

pediam, ut cognoscas quàm non ista ars omnino sit com-
 prehensu facilis, et cuiusvis ingenio obuia et exposita,
 sed omnium disciplinarum exactissimè cognitarum et
 miniculo excolenda sit, non minus tantum, verum etiam

ῥυθμικῆς, καὶ γεωμετρι-
 κῆς, καὶ τῆς φιλοσοφίας μά-
 κης, ἢ τῆς φυσικῆς, καὶ τῆς ἠθικῆς.
 πλὴν ὅτι διαλεκτικὴν αὐτῆς πε-
 ρεργίαν, ἀκούρου αὐτῆς νερό-
 μικρον. ὁ μὲν ὅδε ῥυθμικῆς ἀ-
 φισικῆς, ἀπὸ αὐτῆς μὲν ἴ-
 χη, καὶ ὅσον ἦσθες τε καὶ πᾶ-
 ντες ἐπιδεκτικὴ ὅσα, ὥς καὶ οἱ
 ῥήτορες γλίσχονται. ἐν ἀπύ-
 λατοις δὲ καὶ γραφικῆς καὶ
 πλαστικῆς, ἀπὸ αὐτῆς πλὴν ἰσ-
 τῆς ὁρυθμίας μάλιστα μι-
 μιμήνῃ φαίνονται, ὥς μὲν
 ἀμείνω μὲν Φειδίαν αὐτῆς,
 μὲντε Ἀπιδίαν ἢν δοκῇ.
 πρὸ πάντων δὲ, Μνημοσύλῳ,
 καὶ πλὴν θυγατέρα αὐτῆς Πο-
 λύμνησαν, ἴλιον ἴχην αὐ-
 τῇ πρόκειται, καὶ μιμνῆσθαι
 παρ᾽ αὐτῇ πάντων. κατὰ
 γάρτοι τὸν Ομηκεὶν Κάλ-
 χαντα, τὸν ὀρχηστὴν ἀδύνα-
 μιν, τὰτ' ὄντα, τὰτ' ἰσσομένη-
 να, πρὸτ' ἰόντα, ὥς μὲν
 αὐτὸν δειλανθάναν, ἀπὸ ἢν
 πρόχαρον πλὴν μνήμῳ αὐ-
 τῷ.

rhythmices & Geometrices,
 cum primis verò philoso-
 phia tuæ naturalis & mor-
 ralis. Solùm verò Dialecti-
 cam illi tanquā superfluum
 & parum commodam exis-
 stimatum est. Neque verò
 abhorret à Rhetorica, sed
 & illius est particeps, quate-
 nus mores atq; affectus de-
 monstrat, quorum indicam-
 dorum cupidi sunt etiā Rhe-
 tores. Sed nec à graphica ex-
 clusa est, & plastice: verùm
 harum in membris expri-
 mendis concinnitatem ma-
 gnopere imitari videtur, ac
 deò ut ne Phidias quidem in-
 tantum, aut Apelles in ea vi-
 detur præcellere. Ante om-
 nia verò præsens & singu-
 laris in saltatore requiritur
 Memoria, eiusquæ filia Po-
 lymnia, ut omnium rerum
 callentissimè memor sit. Ete-
 nim iuxta Calchantem Hom-
 mericum, saltatorem scire
 necesse est,

Quæ sint, quæ fuerint,
 quæ mox ventura trahantur. Ne quid rerum prorsus igno-
 ret: sed memoriā habeas promptā, & expeditā. Caput

h h h h 4 autem

τῶν. καὶ τὸ μὴ λιφάλασθαι τὴν
 ὑποθέσιν, μιμητικὴ τίς ὁδὸς
 ἐπισήμη, καὶ δακτικὴ, καὶ τῶν
 ἐννοηθέντων ἐξαγορεύειν, καὶ
 τῶν ἀφανῶν σαφηνισκῆ. καὶ
 ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ
 Πεικλίου ἔφη, ἰπαινῶν τὸν
 ἄνδρα, τῷ καὶ τὸ τῷ ὀρχηστῇ
 ἀκρότατον ἄν ἐγκώμιον ἦν,
 γινώσκει τὰ δέοντα, καὶ ἐρ-
 μιλῶνται αὐτά. ἐρμιλῶν δὲ
 νυνὶ τὴν σαφένειαν τῶν σχημά-
 των λίσσεται. καὶ δὲ πᾶσα ὥς ἔργον
 χορηγία, καὶ παλαιὰ ἰσοεὶα ἐ-
 σίρ, ὡς περὶ πορ, καὶ ἐπὶ ὁρῶν
 αὐτῆς μνήμητι, καὶ μὴ ὁρῶν
 πείας ἐπίστασις. ἀπὸ γὰρ χάρις
 αὐτῆς, καὶ τῆς πρώτης τῷ λό-
 γου γνῶσις ἀρξάμενον,
 καὶ αὐτὸν ἅπαντα ἀδύναμι,
 ἄλλοι τῶν κατὰ τὴν Κλειοπά-
 τραν τὴν Αἰγυπτίαν. τότε γὰρ
 ὡς ἀσκήματι πεινωμένοι καὶ
 μὴν ἐπὶ τοῦ ὀρχηστοῦ πολυμέ-
 θεαί, καὶ τὰ δὲ μίση μάστιγι
 ἴσθ, ὁρῶν τὸ μίση, Αφροδίτης
 γονὰς, Τίανων μάστιγι, Διὸς
 γόνου.

interuallo circumscripta est nobis multiplex illa saltatori
 paranda cognitio. Media omnia perfectissime cultum
 Caeli sectionem, Veneris parum, L. Tuam pugnare, in

autem argumenti est, imita-
 tionis atque demonstratio-
 nis scientia, ac rerum mens
 te conceptarum explicatio,
 neque non obscurorum per-
 spicua declaratio. Et quod
 de Pericle literis ac memo-
 riæ prodidit Thucydides,
 eum virum collaudans, hanc
 summam et clarissimam
 esse saltatoris laudem, nosse
 quid deceat, et idipsum ex-
 plicare posse. Explicatio-
 nem autem, habituum per-
 spicuitatem ego dico. Cæ-
 terum ad hanc rem potissi-
 mum facere videtur omnis
 illa rerum priscarum histo-
 ria, ut à me prædictum est,
 cum prompta memoria, tum
 decenti gesticulatione cons-
 iuncta demonstratio. Statim
 enim à Chao et prima ter-
 ra generatione facta exor-
 dio, cuncta illi ad unguem co-
 gnita esse necesse est, usque
 ad Cleopatram Aegyptiæ ter-
 pora. Hoc enim seculorum

γῆρας, Ρίας ἀπάτω, λίθου
 ὑποβολῶν, Κρόνου δόρυ, τὸν
 Ἐπιῶν ἀδελφεὺν ἐλῆρον, ἄ-
 τα ἔξῃς Γιγάντων ἱπανάσα-
 σιν, πυρὸς ἐλοπλῶν, ἀνθρώπων
 πλάσι, Προμηθεὺς ἐόλασι,
 ἱραὺς ἰσχυρὸς ἱκατέρη. καὶ μὴ δὲ
 ταῦτα, Δάλε πλάνην, καὶ Λη-
 τῆς ὠδίνης, καὶ Πύθωνος ἀπ-
 νείροισι, καὶ Τιτυὶ ἐπιβουλῶν,
 καὶ τὸ μῖσος τῶν γῆς ὑπερσέ-
 φου πῆμα τῶν ἀνθρώπων. Δω-
 καλίονα ἐπὶ τέλει, καὶ τὴν
 μεγάλην ἐπὶ τότῳ τοῦ βίου
 ναυαγίᾳ, καὶ λάρνακα μίαν,
 λαίψανον τῇ ἀνθρωπείᾳ γένει
 φυλάττειν, καὶ ἐκ λίθου ἐνα-
 θρῶντες πάλιν ἔτα ἰσχυρὰ πα-
 ραγμὸν, καὶ Ἡρας δόλον,
 καὶ Σιμίλης καταφλέξιν,
 καὶ Διουσκῶν ἀμφοτέρων τὰς
 γονάς, καὶ ὅσα περὶ Ἀθλῶας,
 καὶ ὅσα Ἡφαίστου καὶ Βελχθου-
 σίου, καὶ τὴν ἔειν τὰς περὶ τῆς
 Ἀφιδῆς, καὶ ἀλιρρόθιον,
 καὶ τὴν πρῶτην ἐν Ἀργεὶ πᾶ-

uis incunabula & natiuitas
 tem, Rheæ fraudulentam
 imposturam, lapidis suppo-
 sitionem, M Saturni vincu-
 la, trium fratrum regna per
 sortem diuisa. Deinde Gi-
 gantum seditiosam rebellio-
 nem, ignem furto Promes-
 thei substractum, hominum
 formationem, Promethei
 supplicium, amoris utrius-
 que robur & violentiam.
 Post hæc Deli errationem,
 & Latonæ ex partu dolo-
 res, & Pythonis cædem, &
 Tityi insidias ac mox, quem
 admodum medium terræ æ-
 quilarū volatu inuentum sit.
 Ad hæc Deucalionem, ac
 magnum illud id ætatis
 naufragium, tum unicam
 illam arcam humani ge-
 neris reliquias conseruanti-
 tem. Præterea quemadmo-
 dum denuò ex lapidis
 bus homines prognati sunt.

γο Mox Iachi dilanationem,

& Iunonis dolum, & Semeles conflagrationem, & Bacchi
 utranque stirpem. Tum quæcumque de Minerva referun-
 tur in fabulis, quæcumque de Vulcano, atque Erichthonio
 ac disceptationem illam de Attica, & primam in Arcopæ

h h h h s go in-

καίσιρ, καὶ ὅπως πλὴν Ἀπ-
κλὴ πᾶσαν μυθολογίαν ἐξασ-
πέτως δὲ, πλὴν Διὸς καὶ Πλά-
τωνος, καὶ Κόρης ὑπερίσιν, καὶ Κε-
λεοῦ ξυρίαρ, καὶ Τειφυλίου
γεωργίαν, καὶ Ἰακείας ἀμπιλορ-
γίαν, καὶ πλὴν Ηειρόνης συμφο-
ρὰν, καὶ ὅσα περὶ Βορέος, καὶ ὅσα
περὶ Ωρεσθίας, καὶ Θυσίας καὶ
Αἰγίως. ἔτι δὲ πλὴν Μυθείας
ἰσοδοχίαν, καὶ αὐθις ἀς Πέρσας
φυγίαν, καὶ τὰς Εριχθίδος θυ-
γατέρας, καὶ τὰς Πανδίωνος,
ἅτις ἐν Θρήκῃ ἐπαθόν καὶ ἔ-
πρασαν. ἔτα δὲ Ἀκάμας, καὶ
ἡ Φυλλίς, καὶ ἡ πετέρα δὲ τῆς
Ελενης ἀρπαγὴ, καὶ ἡ στρα-
τεία τῶν Διοσκύρων ἐπὶ πλὴν
πόλιν, καὶ τὸ Ἰππολύτου πά-
θος, καὶ Ἡρακλείδων ἑλάνθου-
τος Ἀφρικᾷ γῆ καὶ ταῦτα ἀκό-
τως ἂν νομίζοιτο. ταῦτα μὲν
τὰ Ἀθωαίων, ὅλιστα πάντων
ἀνδραγαθῶν ἐν καὶ ἐν ποταμῶν
τῶν περαλλεμένων ἀνδρῶν.

uersus urbem expeditio, neque non mors Hippolyti, &
Heraclidarum reditus. Iure enim & ista in fabulis At-
ticis censebuntur. Et hæc quidem ex rebus gestis Athenien-
sium sanè quàm pauca exempli gratia ex multis à me pro-
termisissis percurri. Deinceps verò memoria quoque tenen-
da est

go iudicium. In summa, totum illum sermonem Attici cum fabulosis narrationibus refertissimum. Præcipuè tamen memoria teneat Cereris errorem, atque inuentam Proserpinam, & Celei hospitalitatē, & Triptolemi agriculturam, & vitium plantationem factam ab Icaro, & Erigonæ ærumnas: præterea quæcunque de Borea, quæcunque de Oriithia, & Theseo & Aegeo memoriæ prodita sunt. Adde his Medæ susceptionem, eiusque denuò in Persas fugam, ac regis Erechthei filias, & natas Pandionis, tum quæcunque in Thracia perpetræ sunt, & fecerunt. Deinde non ignorandus est illi Acamas, non Phyllis, non primus raptus Helenæ, tum Castoris atque Pollucis ad-

θεορ. ἰξῆς δὲ Μιγάρα, καὶ Νί-
 σος, καὶ Σκύλλα, καὶ πορφύρε
 πλόκαμος, καὶ Μίνωος πόρος,
 καὶ περὶ τὴν ἀνιργίτην ἀχαι-
 εῖα, οἷς ἰξῆς ὁ Κιθαῖρος καὶ τὰ
 Θηβαῖον, καὶ τὰ Λαβδακιδῶν
 πάθη, καὶ Κάδμου ἐπιδημία, καὶ
 βοὸς ὄκλασις, καὶ ὄφως ὁ δόρυ-
 τος, καὶ Σπαρτίων ἀνάδοσις. καὶ
 αὐθις, καὶ Κάδμος εἰς δράκοντα
 μεταβολή, καὶ πρὸς λύρα μί-
 χισις, καὶ μανία καὶ ταχοποιῶν, καὶ
 τῆς γιωαικὸς αὐτῷ καὶ Νιόβης ἡ
 μεγαλουχία, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ πρῶ-
 θι σιγῇ, καὶ τὰ Περθίως καὶ
 Ακταίωνος, καὶ τὰ Οἰδί-
 ποδος, καὶ Ηρακλῆος οὐδὲν
 τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ ἄπασι, καὶ
 καὶ τῶν παίδων σφαγή. ἔδ-
 ῃ Κόρινθος, πλὴν καὶ αὐ-
 τη μύθος, τὴν Γλαυκίαν καὶ
 τὸν Κρίοντα ἔχουσα. καὶ πρὸ
 αὐτῶν, τὸν Βιπυροφόντην, καὶ
 τὴν Σθενίδοιαν, καὶ Ηλίου μά-
 χην καὶ Ποσειδῶν. καὶ μὴ
 τὰ ταῦτα, τὴν Αθάμαντα
 μανίαν,

da est Megara, et Nisus, et
 Scylla, et crines purpurei,
 et Minois regis Creten-
 sium discessus, ac erga bene-
 de se meritam ingratus
 do. Quibus postea an-
 nenda sunt cum Cithero-
 ne quaecunque Thebanis ci-
 uibus acta sunt, et Labda-
 cidarum ærumnæ, et Cad-
 mi peregrinatio, et bo-
 vis procubitus, et dentes
 serpentini, et seminator-
 um ortus. Et rursus Cad-
 mi in serpentem transmuta-
 tio, et ad lyram præcis-
 nentem murorum substru-
 ctio, et murorum instaur-
 ratoris insania, et uxoris
 eius, nempe Niobes sibi ac
 suis exitiosa iactantia, et
 in luctu silentium: tum quæ-
 cunque de Pentheo, quæ-
 cunque de Actæone, quæ-
 cunque de Oedipode, quæ-
 cunque de Hercule cum om-
 nibus illius certaminibus li-

teris prodita sunt, eiusque liberorum per insaniam facta inter-
 necio. Deinde Corinthus, et ipsa plena fabulis, Glaucam et
 Ereonta habens, et ante illos Bellerophontem, et Sthenes-
 beam, Solisque et Neptuni pugnam. Post hæc autem Athamæis
 furen-

Κασσιόπεια καὶ Ἀνδρομέδα καὶ
 Κηφείης, ὧς καὶ ἄλλοις ἰστα-
 τήσις ἢ τῶν μετὰ ταῦτα πί-
 πει. καὶ κἄννα δὲ τὰ ἀρχαῖα, τὰ
 Λιβύου καὶ Δαναοῦ ἦσαν,
 καὶ τὴν ἐπιθαλάμιον ἐπιβου-
 λῶν. ἐκ δὲ τῶν δὲ καὶ ἡ Λακε-
 δαίμων ὧσαυτα παρίχεται,
 τὴν Υάκινθον, καὶ τὸν Ἐπὶ Ἀπόλ-
 λωνος ἀντιρραλὸν Ζεφύρον.
 καὶ τὴν ἐκ τῶν Δίσκου Ἐμ-
 ρακίς σφαλῶν, καὶ τὸ ἐκ τῶν αἰ-
 ματῶν ἀρσενῶν, καὶ τὴν ἐκ τῶν
 αἰσάσεων ἐπιρραλῶν, καὶ τὴν
 Τυνδαρίαν ἀνάπαιον, καὶ τὴν
 Διὸς ἐκ τῶν κατ' Ἀσκλη-
 πιδος ὀργῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸν Πά-
 ριδον ἐξ ὧσιν, καὶ τὴν Ελέ-
 νης ἀρπαλῶν, μετὰ τὴν ἐκ
 τῶν μύθων ἐρίων. νομίζων δὲ
 τῇ Σπαρτιατικῇ ἰσοείᾳ καὶ τὴν
 Ἰλιακὴν εὐφραίνει, ποικίλῃ
 οὖσαν, καὶ πολυπρόσωπον.
 καὶ ἵκασον γούτων ἐκ τῶν
 οἰσίων, ἡ δὲ αἰὶν τῇ σκλῆρῃ πρό-
 κειται. καὶ μεμνηθεὶς δὲ τούτων
 αἰ, μάστιγι δὲ τῆς ἀρπα-
 γῆς

Cassiopeam, & Andromē-
 dam, & Cepheum, quos in-
 ter astra annumeravit quo-
 que hominum id ætatis
 credulitas. Quinetiam illa
 non ignorabit prisca fas-
 eta Aegypti & Danaï, &
 insidias quibus petita sunt
 nuptiæ. Non pauca verò
 eius generis suppeditabit &
 Lacedæmon, videlicet Hya-
 cinthum, & Apollinis rim-
 ualem Zephyrum, & pue-
 ri exitium à disco illatum,
 enatumque ex illius sangui-
 ne flosculum, & gemens-
 tem in eodem inscriptionem
 nem aia, & Tyndarum
 à morte reducem, & Iouis
 ob hoc ipsum aduersus Aes-
 culapium excandescētiam.
 Præterea Paridis apud Men-
 elæum hospitium, & Hes-
 lenæ raptum post factū pro-
 pter pomum iudicium. Pla-
 nè enim existimet Sparta-
 næ historia & Iliacam esse
 adiunctam, copiosam pro-
 fectò & multiplicem. Itaq;

hæc unaquemque apud Troiam occisorum fabula a-
 gendæ scenæ proponitur. Consentaneum verò est, ut horum
 subin-

γῆς ἄνδρες, ἄχρη τῶν ἐν τοῖς νό-
 τοις γυμνασίων, καὶ τῇ Αἰνείας
 πλάνης, καὶ Διδῶντος ἱρώδους. ὧν
 ἐκ ἀπόπτια καὶ τὰ περὶ τὸν
 Οὔρεσιν δράματα, καὶ τὰ ἐν
 Σκυθίᾳ τῷ ἥρωϊ τελευτημέ-
 να. ἐκ ἀποδῶ δὲ καὶ τὰ περὶ τῶ-
 των, ἀπὸ τοῖς ἰλιακοῖς συγ-
 γνή, Ἀχιλλεύς ἐν Σκύρῳ
 παρθένουσι, Οδυσσεύς μα-
 νία, καὶ Φιλοκτήτης ἐρημία, καὶ
 ὅπως ἢ πᾶσα Οδυσσεύς πλά-
 νη, καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ
 Αἰόλος τῶν ἑμῶν διωασείας, καὶ
 τὰ ἅπαντα μέχρι τῆς τῇ μνησῆ-
 ρων τιμωρίας. καὶ περὶ τούτων,
 ἡ κατὰ Παλαμήδους ἐπιβολή,
 καὶ ἡ Ναυπλίου ὄρη, καὶ ἡ
 Αἴαντος μανία, καὶ ἡ θατέρη
 ἐν τοῖς πέτραις ἀπώλεια. ἔχον-
 τας ἀφορμὰς καὶ ἡμεῖς τοῖς
 ὀρχήσασθαι παρωμύοις, τὸν
 Οἰνόμαον, τὸν Μυρτίλον, τὸν
 Κρόνον, τὸν Δία, τὸς πρώτους
 τῶν Ολυμπίων ἀγωνιστάς. πολλὰ
 δὲ καὶ ἡ κατ' Ἀρκαδία μύθος

exitium. Quin etiam Elis multas occasiones præbebit sal-
 tare conantibus: Oenomaum, Myrtilum, Saturnum, Iovem,
 primos Olympiarum athletas. Atqui nec Arcadia fabu-
 larum

subinde memor sit, cum pri-
 mis verò eorum quæ mox à
 raptu usque ad Græcorum
 procerum in patriam redi-
 tum peracta sunt. Neque
 Aeneæ erroris obliuiscatur,
 neque Didonis amoris. In-
 ter quæ locum quoque habe-
 bunt quæ de Oreste circum-
 feruntur fabula, tum qua-
 lia satis fidenter ausus est in
 Scythia. Sed nec illa quæ
 antehac gesta sunt, inepta
 putabit. Achillis in Scyro
 cum virginibus conuersa-
 tionem, Ulyssis insaniam,
 Philoctetæ à Græcis dereli-
 ctionem. In summa, totam
 Ulyssæam errationem, et
 Circen, et Telegonum, et
 Aeoli in ventos imperium, et
 lias usque ad procerum sup-
 plicia. Ante hæc verò quibus
 sycophantijs Palamedis peri-
 niciem machinatus est, et in
 ra Nauplii, et Aiædis furem-
 tis insania, et alterius ad pen-
 tras naufragium facientis

ἀρβυλλογία, Δάφνης φρυγὰ,
 Καμισῆς θυεώσις, Κρηταίων
 φαρμακοινία, καὶ Πανὸς γονι-
 ναί, Ἀλφειῶν ἄρεος, καὶ Υφά-
 λῳ ἀφρημίᾳ· ἀλλὰ καὶ εἰς
 τὴν Κρήτην ἀφικνῶ λόγῳ,
 πάμπολλα καὶ κενεῶν ἡ ὄρχη-
 σις ἱερανίσταται, τὴν Εὐρώπην,
 τὴν Πασιφάην, τὸς ταύρους
 ἀμφοτέρους, τὸν Λαδύειον, τὸν
 Αἰακίδην, τὴν Φαίδραν,
 τὸν Ἀνδρόγειον, τὸν Δαίδα-
 λον, τὸν Ἰκαρον, τὸν Γλαυ-
 κόν, τὴν Πολυίδην μαρτυροῦν,
 τὸν Τάλον, τὸν χαλκοῦ τέ-
 Κρήτης πύλοισιν. καὶ εἰς
 Αἰτωλίαν μινίλθεις, καὶ
 ποτὰ ἡ ὄρχησις καταλαμ-
 βάνει, τὴν Ἀλθαίαν, τὸν Μι-
 λιαγρον, τὴν Ἀτλαντίην, τὸν
 Δαλόν, καὶ ποταμῷ καὶ Ἡρα-
 κλίου πάλῳ, καὶ Σαρπηφῶν
 γένεσιν, καὶ Ἐχινάδων ἀνά-
 σσοισιν· καὶ μετὰ τὴν μα-
 ρίαν, Ἀλκμαίων ὁ οἰκησίων.
 ἔτα Νέστορον, καὶ Δειανίρας
 ἡγεμονίαν, ἐφ' ἣ τὴν Ἰο Οἶτης
 θυράν· ἔχει καὶ Δράκην ποτὰ
 ἡ ὄρχησις ἀναγκάσας,

τὸν

etiam Thracia non parum multa saltanti necessaria: nempe Or-

larum expers est, Daphnes
 fugam, Callistus firmam
 vitam, Centaurorum temerum
 lentiam, Panos parentes,
 Alphei amorem, & Hys-
 phali peregrinationem ex-
 hibens. Iam si oratione in
 Cretam descenderit, pers-
 multa inde sumet saltatio,
 Europam, Pasiphæen, tauros
 virosque, Labyrinthum,
 Ariadnen, Phædrum, And-
 rogeum, Dædalum, Icarum,
 Glaucum, Polyidi vascu-
 ticinium, Talo, æneum Cretæ
 custodem. At si in Aes-
 toliam diuerteris, habet
 & illic non pauca quæ mus-
 tuò sumet saltatio: Al-
 thæam, Meleagrum, Atlan-
 tæ, Dalum, fluminis cum
 Hercule luctum, Sirenium
 procreationem, Echinadum
 retributionem, & post in-
 saniam, Alcmaeonis ha-
 bitationem: deinde Nef-
 sum, & Deianira zelotypi-
 am. cui applicanda est
 Herculis in Oeta monte py-
 ra, & conflagratio. Habet

pe Or-

τὸν Ὀρφεῖα, τὸν ῥιάνευσσας πα-
 ραγμὸν, καὶ τὴν λάλοισιν αὐτῇ
 κεφαλῇ, τὴν ἐπιπλῖσσαν τῇ
 λύρᾳ, καὶ τὸν Αἴμον, καὶ τὴν
 Ροδόπην, καὶ τὴν Λυκίαν
 ἑορτασιν. καὶ Θιωνάλια ἄντι
 πλείω παρέχεται, τὸν Πηλίας,
 τὸν Ἰάσονα, τὴν Ἀλκίον, τὸν
 τῶν περὶ τὴν νηὶν σόλον,
 τὴν Ἀργὴν, τὴν λάλοισιν αὐτῆς
 ὁππότε, τὰ ἐν Λέμνῳ, ἢ Αἰ-
 τῶν, τὸν Μηδείας ὄναρον, τὸν
 Ἀψύρην σπαργμὸν, καὶ τὰ ἐν
 ᾧ παράπῃ γνόμενα, καὶ μὴ δὲ
 ταῦτα τὸν Πρωτισίλοισιν, καὶ
 τὴν Λαοδάμειαν. καὶ ἂν τὴν
 Ἀσίαν πάλιν δεῖξῃς, πολλὰ
 καὶ κἄν δράματα. καὶ ἢ Σάμῳ
 ὄντι, καὶ τὸ Πολυκράτους
 πάθος, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐ-
 τῆς μίχῃ Περσῶν πλάνη. καὶ
 τὰ ἐν ἀρχαιοτέρᾳ, καὶ τῇ Ταν-
 τάλῳ φλυαρίᾳ, καὶ ἢ παρ' αὐ-
 τῶν θεῶν ἰστορίαις, καὶ ἢ Πίλο-
 σῳ ἑρριπείᾳ, καὶ ὁ ἐλεφαν-
 τινῶν ὄμιλος αὐτῶν. καὶ ἐν Ἰτα-
 λίᾳ, ὁ Ἡερίωνος, καὶ Φαίθωνος,
 καὶ

nimirum Tantalī loquax incontinentia, tum deorum apud
 eundem conuiuium, & Pelopis carnea depastio, eiusq̃ ele-
 phantinus humerus. In Italia verò Eridanus & Phaëthon,

pe Orpheum, & illius fa-
 ctam à mulierculis dilania-
 tionem, eiusq̃ caput loquēs,
 idemq̃ una cum lyra na-
 tans. Præterea Hamum &
 Rhodopen, tum Lycu-
 gi supplicium. Porro Thes-
 salia adhuc plura his sub-
 ministrabit, Peliam, Iaso-
 nem, Alcestem, classem
 quinquaginta nauibus con-
 gregatam, Argo, & lo-
 quacem eius carinam. In-
 super res in Lemno gestas,
 Aetam, Medæ somnium,
 Absyrti dilacerationem, tum
 omnia illa quæ inter na-
 uigandum acciderunt. Post
 hæc autem Protefilæum &
 Laodamiam. Rursus si in A-
 siam postliminiò te contu-
 leris, multam ibi inuenies
 fabularum copiam. Sta-
 tim enim tibi occurret Sa-
 mus, mox Polycratis cala-
 mitas, atque filiæ eius usque
 ad Persas erratio. Quin es-
 tiam his adhuc antiquiora,

& po-

καὶ αἰγες αἰδολοῦσθαι θρηῦσαι, καὶ ἤλεκτρον διακρύβειν. ἔσται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ τὰς Εσπερίδας, καὶ τὸν φρουρὸν τῆς χυσοῦς ἐπάρας δράκοντα, καὶ τὸν Ἀτλαντῆν μόχθον, καὶ τὸν Γερυόνην, καὶ τὴν ἐξ Ερυθρίας ἔλασιν τῶν βοῶν. ἐκ ἀνοήτου δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορφώσεως ἀπάσας, ὅσαι εἰς δένδρα, ἢ θηρία, ἢ ὄρνια ἐπλάγησαν, καὶ ὅσαι ἐκ γυναικῶν ἀνδρῶν ἐγένοντο. τὸν Κανίαν λέγω, καὶ τὸν Ταρσίαν, καὶ τὸν Ζῦν Ζῶντα, καὶ τὴν Φοινίκην δὲ Μύρραν, καὶ τὸν Ἀσσεύον ἐκείνον πρῶτον μαιώμενον. καὶ ταῦτα ἔσται, καὶ τὰ νεώτερα δὲ, ὅσα μετὰ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν ἐτολμήθη ἐπὶ τοῦ Ἀντιπάτρου, καὶ παρὰ Σιλωῦς, ἐπὶ τοῦ Στρατωνίους ἱρωτῆ. τὰ γὰρ Αἰγυπτίων, μυθικώτερά οὗτα, ἔστιν μὲν, συμβολικώτερον δὲ ἐπιφάνειαι. τὸν Επαφὸν λέγω, καὶ τὸν Οσίριον, καὶ τὰς ἑθνητικὰς τὰς ἰσάμεταβολὰς τοῦ πάντων δὲ, τὰ περὶ τῶν ἱρωτῶν

transmutationes. Ante omnia verò ea quæ circa amor-

is populi lugentes sorores, et electrum lachrymantes. Sciet eiusmodi quoque Hesperidas, et custodem aurei fructus Draconem, et Atlantis laborem, et Geryonem, tum boum ex Erythria abactionem. Neque ignorabit, omnes fabulosas formarum transformationes, quæcunque in arbores, aut animantes, aut aves transmutatae sunt, et quot ex mulieribus viri facti sunt. dico autem Caneam, et vatem Tiresiam. Super hæc in Phœnicia Myrrham, et luctum illum Asyrium, qui geminus est. Et hæc habebit cognita, et adhuc recentiora, quæcunque post Macedonum imperium ausus est Antipater, et Seleucus ob amorē Stratonices. Aegyptiorum quæ magis erunt arcana, cognoscet quidem, ea autem saltando representabit significantius: Epaphum dico, et Osirim, præterea Deorum in anima-

ἔρωτας αὐτῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ
 Διὸς, καὶ εἰς ὅσα ἱεροτάτη μὴ
 τισκώασιν, ἔσται δὲ καὶ τὴν
 ἐν Ἀδῷ ἀπαθὲν παραθλίαν,
 καὶ τὰς κοιλίας, καὶ τὰς ἐφ'
 ἰκάνῃ αἰτίας, καὶ τὴν Παι-
 δεα καὶ Θυσίαν ἄλλοι τοῦ Ἀδῷ ἐν
 ταίρῃ. σωζόντι δὲ ἀπὸν,
 ἔστιν τῶν ἐν τοῦ Ὀμήρου καὶ Ἡ-
 σίοδος, καὶ τῶν αἰσῶν ποικί-
 τῶν, καὶ μάλιστα τῆς παραθ-
 λίας λιγομενῶν, ἀγνοῖται.
 ταῦτα πάντῃ ὁλίγα ἐν πολ-
 λῶν, μάλλον δὲ ἀπὸν τὸ
 πλῆθος ἐξελθόν, τὰ λιπα-
 λαωδίστρα κατὰ λῆξα, τὰ
 ἄλλα τοῖς τε ποικίλοις ἔδα-
 σιν, καὶ τοῖς ὀρχηστῶν αὐ-
 τοῖς διακινῶν καὶ τοῖς περὶ
 ξυμπίπτειν καὶ ὁμοιότητι τῇ
 προσημνῶν. ἅπαν-
 τα πρότερα, καὶ πρὸς τὸν και-
 ρὸν ἰκάνειν τὸν ὀρχηστῶν περὶ
 ποικίλῃ καὶ περὶ ταμιῶ-
 μένῃ καὶ ἀναγκαῖον. ἰπὸν
 δὲ μιμητικός ἐστι, καὶ λιγί-
 μοι

res illorum variè & mīti-
 ficè contigerunt, quæquæ de
 Ioue ipso feruntur fabulæ,
 tum in quasunque facies se-
 met transfigurârît. Om-
 nem verò inferorum tragæ-
 diam tanquam digitos uno
 quæquæ suos tenebit, tum sup-
 pliciorum genera, & quæ
 cuiusque causa extiterit, &
 Pirithoi & Thesei indinu-
 sam usque ad inferos ami-
 citiam. Vt autem uno quæ-
 si fasce summatim perstrin-
 gam omnia, nihil quod ab
 Homero & Hesiodo, tum
 ab reliquis poetis eximijs &
 excellentibus maxime tra-
 gicis dictum est, ignorabit.
 Hæc admodum pauca ex
 multis, aut potius ex innu-
 meris istam syluam, rerumquæ
 saltationi necessarium sal-
 tem capita aliquot percen-
 sui. Reliqua verò cum poë-
 tis, tum ipsis saltatoribus
 demonstranda reliqui, ac ti-

bi quoque iuxta dictorum similitudinem indaganda. Quæ
 omnia in numerato parata saltatori reponenda sunt, ut
 cū tempus exegerit, nullo negotio possit expromere. Quæ
 nam verò imitatrix est saltatio, motibus & gesticula-
 tione

μασι τὰ ἀδόμενα δάξαν ὅ-
 πισχέται, ἀναγκᾶσιν αὐτῶ,
 ὅπρ καὶ τοῖς ῥήτορι, ὅφρ
 νῆσαν ἀσκήν, ὥς ἕκαστον τῶν
 διακινησῶν ἵπ' αὐτοῦ δη-
 λῶσαι, μηδ' ὅπως ἐκζητῶν δό-
 μῶν· ἀπ' ὅπρ ἐφ' ὃ Πυθί-
 κος χρησμός, δει τὸν θεῖον
 οὐρανὸν ὀρχήσιν καὶ λαφῶ σωί-
 ναι, καὶ μὴ λαλίον· ὅ τῷ ὀρ-
 χήσῃ ἀκέρ. ὅ δ' καὶ Δημή-
 τριον τὸν λιτωτικὸν παθεῖν λέ-
 γουσιν. ἐπ' ἧν καὶ αὐτὸς ὁμοίᾳ
 ὡς κατὰ νότον τῆς ὀρχηστικῆς,
 λέγων ὅτι αὐτῷ καὶ τῶν αὐτῶν
 ὡν καὶ τῶν λιτωτικῶν πάρε-
 ὄν τι τὸν ὀρχηστικὸν εἶναι, μη-
 δ' αὐτὸν πρὸς τὸ θῆμα συν-
 τελοῦντα, λινεῖσιν δ' ἄλλο-
 γοῖς ἅπλως λινέουσιν, καὶ μά-
 ταιον, ὅδ' ὅπως αὐτῷ καὶ πρὸς
 τὸ· τ δ' ἀνθρώπων τοῖς πρὸ
 τῷ πρᾶγμα γοητοῦσιν, ἐπ'
 ὧντι Σχεῖν, καὶ πρὸς αὐτῶ
 ἀπρίπῃ, αὐτῷ τε καὶ τρι-
 τίσμασι, καὶ τῷ τῶν ἀδόντων
 ὡφθ.

tionē ea quæ cantantur, se-
 met expressuram pollicetur,
 summo perē illi necessarium
 est, (quod & rhetores facti-
 tare consueverunt) ut perspi-
 cuitatem exerceat, ut vnum-
 quodque quod ab illa demōn-
 stratum fuerit, ita clarē, ita
 perspicuē ob oculos positum
 representetur, ut nullius en-
 narratoris egeat opera. Sed,
 quod Pythico oraculo pro-
 ditum est, oportet saltation-
 nis spectatorem & mutum
 saltatorem intelligere, &
 nihil loquentem audire. Id
 quod O Demetrio Cynico
 quoque accidisse fama est:
 quandoquidem & ipse non
 fecus atque tu P in iudicium
 vocare solebat Orchesticen,
 dicens tibia & fistularum
 & strepituum superuacuum
 quiddam esse saltatorem,
 quippe qui argumento con-
 ficiendæ fabulæ parum af-
 ferret, motum modò insula-
 sum & vanum adhiberet, ab

omni ratione atque intelligentia seiumctum. Caterum hos
 mines qui hac in re præstigijs illuderentur, vestitu serico,
 personatūq; aptè accommodato, tibiāq; & lasciuīs cantilenis,

ἀφωνίας, οἷς λοσμεῖσθαι μη-
 δὲν ὅρ τὸ τῷ ὀρχηστῇ πρᾶγμα,
 ὁ τότε, κατὰ τὸν Νέρωνα ὡς
 δοκιμῶν ὀρχηστὴς, ἐκ ἀσπ-
 νιτοῦ, ὡς φασιν· ἀλλ' ἢ καὶ
 τὸ ἀλλοτρίον, ἔν τισιν εἰς μνή-
 μην, καὶ λινέσας καὶ ἀπὸ δι-
 νηκῶν, ἰδὲν τὸν Δημη-
 τῆρι ἀγνωμονισάτω, οἶμαι,
 πλὴν δίκαιον, ἰδὲν ὀρχηστὴν
 ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ αὐτοῦ. καὶ
 ἐπίσχιτό γι ἄνω αὐλοῦ καὶ
 ἁσμάτων ἐπιθέξιναι αὐτῷ,
 καὶ ὅπως ἐποίησεν. ἡσυχίαν
 γὰρ τοῖς τε τυποῦσι, καὶ τοῖς
 αὐλοῦσι, καὶ αὐτῷ παρα-
 γέλας ὡς χορῶν, αὐτὸς ἐφ' ἑαυ-
 τῷ ὀρχήσατο πλὴν Ἀφροδί-
 της καὶ Ἀριστερομοιχείαν, ἥ-
 λιον μὲν ὄντα, καὶ Ἡφαι-
 στον ἐπιβελώντα, καὶ τοῖς δι-
 σμοῖς ἀμφοτέρους, πλὴν τε Ἀ-
 φροδίτῃ καὶ τὸν Ἀρησαγ-
 νήοντα· καὶ τὸς ἐφιστάτας θεοὺς
 ἑκάστου αὐτῶν, καὶ ἀδυσ-
 κλινῶν πλὴν Ἀφροδίτῃ ὑπο-
 βιδοκίοντα δὲ, καὶ ἐκτελόντα δ'

Ἀρη,

& canentium modulata con-
 cinnitate, quibus exornare-
 tur, nequaquam saltatoris
 esse officium. Q Saltator er-
 go Neronis tempestate exi-
 mius & celebris, nec, ut fe-
 rebatur, imprudens, sed si
 quis etiam alius, historiari
 memoria & mouendi ele-
 ganti artificio præcellens,
 plurimum, precatus est Dea-
 metrium, sapientissimis, ut
 mihi videtur, precibus, ut
 eum saltantem spectare ven-
 lit: deinde si videretur, re-
 prehenderet, ac saltationem
 acerbissime accusatam exi-
 bilaret, atque exploderet.
 Pollicebatur ad hæc, se nul-
 lis tibijs & cantilenis adhi-
 bitis saltaturum: quemad-
 modum & fecit. R Et tunc
 strepitibus & tibijs & cho-
 ro imposito silentio, ipse per
 se saltavit Veneris & Mara-
 tis adulterium, Solem furti-
 ui concubitus proditorem, &

Vulcanum machinantibus in-

sidias machinantem, ac vinculis utrosq; & Martem & Vene-
 rem illaqueantem, Deos spectaculo assistentes, Venerem sus-
 fuso rubore pudefactam, subuerentem, & meticulosius

Martem

Ἀπὸ καὶ ὅσα τῇ ἰσχυρίᾳ ταύ-
 τη πρόσκειται, ὥστε τὸν Δημή-
 τριον ὑπερῷοντα τοῖς γιγνο-
 μένοις, τοῦτον ἱππικὸν ἀπὸ
 δουλοῦ τὸν μέγιστον ὡς ὀρχη-
 σθῆ· ἀνέκραγε γὰρ, καὶ μεγα-
 λῇ τῇ φωνῇ ἀνὰ φθόγγον· ἀ-
 κούσας ἄνθρωποι, ἃ ποιεῖς, ὅχι ὅς
 εἰ μόνον, ἀλλὰ μοι δοκεῖς.
 πάντες χροῖσιν αὐταῖς λαλεῖν. ἐ-
 παύσας δὲ κατὰ τὸν Νέρωνα ἰσχυ-
 ρῶ λόγῳ, βέβηκα καὶ βαρ-
 βάρους ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 ὀρχησθῆναι ὑπόμνητον ἄπαιον, ὅ-
 κτην μέγιστον ἱππικὸν ὀρχη-
 σκῆς. ἤνοιτο ἄν. τῶν γὰρ ἐκ
 τῆς Πόντου βαρβάρων βασιλι-
 κὸς τις ἄνθρωπος, λατὰ τι
 καὶ ἥκωρ ὡς τὸν Νέρωνα,
 ἐβλάστο μετὰ τῶν ἄλλων τὸν
 ὀρχησθῆναι ἱκάνον, ὅτω σαρ-
 κῶς ὀρχησθῆναι, ὡς καὶ τοὶ μὴ
 ἱπποκλόντες τῶν ἁδομένων
 (ἡμῶν γὰρ τις ὦν ἐτυχε-
 ραν) ὁρᾶναι ἀπάντων. καὶ
 αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἡδὲ ἐς τὴν οἰκίαν
 τοῦ Νέρωνος διεξιούμενος, καὶ
 ὅτι

Martem supplicantem: prae-
 terea quascunque alias haec
 fabula partes complectitur,
 adeò ut Demetrius ipsa arti-
 ficiosa saltatione iam exhi-
 laratus, maxima laude sal-
 tatorem extulerit. Exclama-
 bat enim voce quàm po-
 tuit acutissima in haec ver-
 ba prorumpens: Audio, ὁ
 homo, cuiusmodi facias: ne-
 que enim tantum video, sed
 mihi videre ipsis loqui ma-
 nibus. Quoniam verò circa
 Neronis tempora nostra ver-
 satur oratio, animus est vi-
 ri barbari super eodem sal-
 tatore tibi referre testimo-
 nium, quò laudem praecla-
 rissimam saltandi artificio
 attributam esse cognoscas.
 S Quippe è barbaris quidā
 homo regius è Ponto, cū
 ex negotio ad Neronem Ro-
 mam venisset, unaq̃ cum al-
 ijs hunc spectasset saltato-
 rē, adeò saltantē perspicuē,
 ut quanquam nihil eorū quae

canebantur, audire poterat (erat enim lingua semigræcus
 quispiam) omnia tamen callidè intelligeret. Iam verò cū ite-
 rā ad suos regressurus esset barbarus, eumq̃ Nero benignius

ὁ, τι βύλοις, αὐτῆν κελύον-
 τῷ, καὶ δάσαν ὑπὸ χυμῶ-
 νος; τὸν ὀρχηστὴν, ἔφη, δὸς, τὰ
 μέγιστα ὠφρανεῖς. ἤ δὲ Νέρων
 ὁ ἱερομνήν, τί ἄν σοι χέσις
 μὲν ἡγῶντο ἐκῆ; πεσοίκους,
 ἔφη, βαρβάρους ἔχω, ὅχ ὁμο-
 γλώττες, καὶ ἑρμηνέων ὅρα-
 διορ ὠπορᾶν πρὸς αὐτὸς. ἦν
 οὖν τίνῃ δέωμαι, δεινόντων
 οὗτῃ, ἔκαστω μοι ἑρμηνεύ-
 σαι. τοσούτων ἄρα καθέκαστον
 αὐτῶν ἡ μίμησις τῆς ὀρχήσεως,
 ἐπίσημός τι καὶ θεῶν φανε-
 ρα. ἡ δὲ πλείστη δευτεῖα, καὶ
 ὁ σκοπὸς τῆς ὀρχησικῆς, ἡ ἐπι-
 κεισὶς ὅσων, ὡς ἔφαθον, κατὰ
 τὰ αὐτὰ, καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐν
 κινήσει, καὶ μάλα τοῖς
 τοῖς τὰς καθουμένων ταύτας
 μάλιστα διέξισυσι. οἷός τινος
 καὶ ἐν ἐκείνοις μάλλον ἐν
 παινουμένην, ὥς ἰσχυρὰ τοῖς
 ὑποκαμένους προσώποις, καὶ
 μὴ ἀποδιδόναι τὰ πλεονέ-
 μεια τῶν ἀσαγομένων ἀει-
 κίων ἢ τυραννικῶν, ἢ

πρὸς

atque amantiūs inuitaret, &
 si quid vellet postulare, libe-
 raliter iuberet, seque promptè
 daturū polliceretur. Da mi-
 hi, inquit, hunc saltatorem,
 & me hoc munere plurimū
 exhilarabis. Percontante ve-
 rò Nerone, cui rei domi tuæ
 utilis tibi futurus est? Sunt
 mihi, inquit, vicini barbari
 lingua dispares. ad illos in-
 telligendos interpretum pa-
 rare copiā haud mihi prom-
 ptum & facile est. Itaque si
 alicuius egens ero, ille in-
 nuens singula quæque mihi
 interpretabitur. Tantū con-
 secuta erat agilis saltatio-
 nis imitatio, cū clara &
 manifesta apparuisset. Cæ-
 terū exercitiū iuxta quod
 immorandum est, & saltatio-
 nis scopus est represen-
 tatio, ut dixi, eadem opera
 & rhetoribus exercenda, ma-
 ximè verò ijs, qui decla-
 mationibus, quas vocant, va-
 cant. At hæc quoque in sal-
 tatoribus præcipuè laudi datur, ut personis in scenam intro-
 ductis saltator per omnia gestu respondeat, neque ea
 dicuntur, ab introductis optimatibus, aut tyrannicidis, aut
 mendicis,

πρῶτον, ἢ γινώσκων· ἀλλ'
 ἐν ἑκάστῳ τῶν τὸ ἴδιον, καὶ
 τὸ ἐξ αἰρέτων δεικνύται. ἰθὺς
 σοὶ καὶ ἀλλε βαρβάρου
 ῥῆσιν ἐπὶ τούτοις ἀπῆν. ἰδὼν
 γὰρ πρῶτον πρόσωπα τῶ ὀρχηστῆ
 παροδονασμένα (τοσούτων
 γὰρ μὲν τὸ ὄραμα μὴ) ἰσ-
 σαίνα, ὁρῶν τὸν ὀρχηστὴν,
 εἶναι τοὺς ὀρχηστέους καὶ πο-
 κεινούς· τὰ λοιπὰ πρὸς
 πᾶσα εἶναι. ἰπὰ δὲ ἱμαθῶν ὅτι
 πῶτος ποκινῆται, καὶ πορ-
 χήσεται τὰ πάντα, ἰλιλί-
 θας, ἴφην, ὃ βέλτερι, σῆμα μὲν
 τούτῳ ἴν, ποτὶς δὲ τὰς ψυ-
 χὰς ἴχων. ταῦτα μὲν ὁ βάρ-
 βαρ. ὅν ἀπακότως δὲ καὶ οἱ
 ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παν-
 τόμιμον καλεῖσιν, ὅτι τὸ
 ὄραμα σχιζόμεν· καλὴ γὰρ
 καὶ ἡ ποιητικὴ παραύνησις ἐ-
 κείνη, τὸ, ὡς αἶ, Πλουτίου θη-
 ρὸς πρὸς αὐτὸν νόον ἴσχωρ, πᾶ-
 σαις πολέεσιν ὁμίλει, καὶ τῶ ὀρ-
 χηστῇ ἀναγκά, καὶ δὲ πρὸς
 πᾶσι τῇς πράγμασι, σῶναι
 καὶ

mendicis, aut agricolis dis-
 crepent, sed in unoquoque
 illorum demonstratur pro-
 prietas & excellentia. Vo-
 lo itaque & alterius tibi
 barbari orationem ea ipsa
 de re percensere. T Etenim
 cum quinque personas vidis-
 set v saltatori apparatus (tot
 enim partibus seu actibus
 constabat fabula) unum vi-
 dens saltatorem, quærebat
 quoniam reliqui essent futuri,
 qui alias personas saltando
 repræsentarent. Postea verò
 quam certior factus est, il-
 lum omnia saltatione sua re-
 præsentaturū. Pefellistosinos,
 inquit, ô optime, quod cum
 corpus unum tibi sit, animas
 plures habeas. Et hæc qui-
 dem barbarus. Non iniuriâ
 verò & Itali saltatorē Pan-
 tomimi nomine cohonestâ-
 runt, ab ipso penè facto ad
 hoc introducti. Nec inele-
 gans habenda est illa poëtis-
 ca cohortatio: Οἱ filii, X Po-
 lypi mentē obtinēs in omni-

bus versare orbibus. saltatori equidem pernecessaria, quæ res
 bus ad hærentem oportet semetipsum quibusq; factis applica-

παῖν' αὐτὸν ἰκάζει τῶν θρω-
 μένων, τὸ δ' ὄπον, ἥδη καὶ
 πάθαι δείξαι, καὶ ὑποκρινέ-
 σθαι ἢ ὀρχοῖσι παγγίγναι,
 οὐδ' ἔρωσιν, οὐδ' ὀργί-
 ζόμενον τινα εἰσάγουσιν, καὶ
 ἄπορ μινυμένα, καὶ ἄπορ
 κλυπημένον; καὶ ἄψαυτα
 ταῦτα μιμητρημένως. τὸ γὰρ
 παραδοξότατον τῆς αὐτῆς
 ἡμέρας, ἄρτι μὲν Αἰθώμας
 μιμνήσκων, ἄρτι δ' ἐν φόβῳ
 μένῃ δάκνυσθαι. καὶ ἄποτε
 Αἰρῖος ὁ αὐτὸς, καὶ μετὰ μι-
 κρόν Θυίσης, ἔτα Αἰγιδό-
 ῃ Αἰρόπῃ, καὶ πάντα ταῦτα
 ὡς ἀνθρώπος δεικνύων, οὐδ'
 ἄλλα θάματα, καὶ ἀκρόμα-
 τα, ἰνὸς ἰκάζοντο γούτων ἐν
 πιδέξιμ' ἔχον. ἢ γὰρ αὐλὸς ἰ-
 σιρ ἢ λιθάρα, ἢ σὺ φωνῇ
 μελοδία, ἢ τραγικὴ δραμα-
 τυργία, ἢ κομικὴ γελωτο-
 ποία, ὃ δ' ὀρχηστὴς, τὰ πάντα
 ἔχοντα ἀδόν. καὶ ἰνὸς ποικί-
 λων καὶ σαμμιζόντων παρα-
 σκωλὸν αὐτῶν. ἰδὲν, αὐλὸν, σὺ-
 εγγα, ποδοῦ μετύπον, μυμβά-
 λε, ψό-

re. Y Precipue verò mor-
 ti affectus se demonstratur
 ram et simulaturam, possi-
 cetur saltatio, nunc quidem
 amantem, deinde irascentem
 introducens, mox alium in-
 sanientem, alium animo per-
 turbatū, ac omnia talia veli-
 de concinnè et modestè. Et
 quod omnium maxime mira-
 randum est, una eademque die
 nunc quidem Athamantis fu-
 rentem, nunc Ino merum
 tem exprimit. Et aliud quod
 ille Aureus est, alius Aethi-
 opeus, post pusillū Aegistum
 deinde Aërope. Et quod
 hæc unius hominis artem
 se refert industria. Aliis quo-
 dem spectacula et admodum
 ne unam quatuorpiam
 stendunt: aut enim
 aut cithara, aut vociferatio
 latio, aut fabula magis
 plausibilis aliquo
 cæterum saltator
 pia simul comprehensum
 complectitur, et est
 quendam et mixtum
 mbus illis videtur

um, tibiam, fistulam, pedum strepitum, plangitum

ψόφον, ποικίτου ὁφωνίαρ, ἀδόντων ὁμοφωνίαρ· ἔτι δὲ τὰ μὴ ἄλλα, θατίρου τῶν ἰσθ' ἀνθρώπων ἔργα ἐστὶ, τὰ μὴ ψυχῆς, τὰ δὲ σώματος, ἰσθ' δὲ τῷ ὀρχήσασθαι ἀμφοτέρω συμμικταί. καὶ γὰρ ὁμοφώνιας ἐπιδείκνυν τὰ γινόμενα ἔχον, καὶ σωματικῆς ἀσκήσεως ἐνέργειαν, τὸ δὲ μὴ γινόμενον, ἡ σοφία τῶν θρωπείων, καὶ μηδὲν ἔξω λόγου. Λαβόναξ γοῶν ὁ Μιτυληναῖος, ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς, χειροφύων τοὺς ὀρχηστὰς ἀπὸ τῶν θεάτρων, ὡς βελτίων ἀναστρέφων ἀπὸ τοῦ θεάτρου. Τιμοκράτης δὲ, ὁ διδάσκων αὐτοῦ, ἰδὼν ὅτι ἅπαρ, ἐκ ἐξέπληθους ἰπιδας, ὀρχηστῶν τὰ αὐτοῦ ποιοῦντα οἶον μιν, ἔφη, θεάματα ἢ πρὸς φιλοσοφίαν ἢ ἀπὸ ἀπαιρέτην, ἢ δ' ἔστιν ἀληθῆ, ἢ περὶ ψυχῆς ὁ Πλάτων λέγει, τὰ τεῖα μὴ αὐτῆς καλῆς ὁ ὀρχηστὴς δέει.

li, representatoris vocē concinnam, canentium concensum consonum & unanimum. Præterea alia quidem alterutius in homine partis sunt opera: alia enim sunt mentis, alia corporis: ceterum in saltatione ista mixta sunt. Etenim mentis demonstrationem, corporei exercitiæ actione, ipsis rebus quæ fiunt inesse videmus. Maximi verò omnium ducenda est rerum quæ geruntur sapientia, & quod nihil citra rationem committitur. Quocirca Z Lesbos Mitylenæus, planè vir honestus ac bonus, saltatores Chirifophos, id est, manu sapientes nominare solitus est: ibatq̃ frequenter ad illorū spectacula, quæ si melior à theatro subinde esset reuersurus. Timocrates autem eius præceptor, viso quondam semel, non de industria assisstens, saltatore suis rebus indulgente: Quæli me, inquit, spectaculo pristinavit verecundia, quam è philosophia hauseram? Quod si vera sunt quæ de anima Platonem differuisse constat, tres

δαίκνυσι, τὸ θυμικόν, ὅταν
 ὀργισόμενον ἐπιδαίκνυνται· τὸ
 ἐπιθυμητικόν, ὅταν ἡρώδης
 τὰς ὑποκρίνεται· τὸ λογισ-
 τικόν, ὅταν ἕκαστὸν τῶν παθῶν
 χαλινάζωγῃ. τοῦτο μὲν γὰρ
 ἐν ἅπαντι μέρος τῆς ὀρχή-
 σως, καθάπερ ἡ ἀφ' ἧς τῶς
 αἰσθήσεσι, παρίσπασται·
 ἡ δὲ πρὸς διὰ πνεύσῃ, καὶ τῆς
 ἐν τοῖς ὀρχήμασι δμορφί-
 ας, τί ἄλλο, ἢ τὸ τοῦ Ἀριστο-
 τέλους ἐκτελεσθῆναι, τὸ κάλ-
 ῶς ἵππαισι καὶ τῷ μὲν ὀ-
 ρίστον ἡγουμένῳ τὰ παθῶν
 καὶ τοῦτο εἶναι, ἡκούσα δὲ
 τινὲς καὶ περιφροτέρῳ τι νυ-
 κτωμένῳ ἐκ τῆς τῶν ὀρ-
 χητικῶν περὶ πάσης αἰσθῆς,
 ὅτι καὶ αὐτὴ Πυθαγορείῳ τι
 λόγῳ ἀνίσταται. ἔτι δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων ἐπιτηδεύματων,
 τῶν μὲν τὸ τέχνη, τῶν δὲ
 τὸ χεῖρισμον ὑποσχευμένων,
 μόνῃ ἢ ὀρχήσει ἀμφὶ ἔχει,
 καὶ πολὺ γὰρ τὸ χεῖρισμον
 ὀφελιμώτερον. ὅσα μὲν

τὰ

eius partes pulcherrimè os-
 tendit. saltator : vim iras-
 scendi, quoties iratum ex-
 primit : desiderandi, quo-
 ties amantem representat :
 ratiocinandi, quando singu-
 los affectus quasi frenis qui-
 busdam coercitos explicat.
 Et hoc in omnes saltationis
 partes, quemadmodum tax-
 etus inter sensus corporeos,
 disseminatum est. Porro au-
 tem cū pulchritudinis tan-
 tam rationem habere soleat,
 atque inter saltandum den-
 centis & concinna forma
 sitatis, quid aliud quam
 stotilis pulchritudinem ex-
 firmare videtur, eandem
 laudantis, atque inter boni
 tercio loco constituentis.
 Audiui verò alium super
 tantum personarum
 tio longè iuuenilius
 tem, quòd eo Pythagoræ
 disciplina dogma sub
 re significari videtur.

α Præterea cū aliæ vitæ

actiones, illæ quidem oblectationem, aliæ verò utilitatem
 exercentibus suppediunt, soli saltationi utraque hæc iuxta
 adesse videmus, ac utilitatem longè præstantiorem, quas

tamen

τὰ τοῦ τερπνοῦ γίνονται. πῶς
 οὐ γὰρ τοῦτο ὁρᾷ ἡδισμόν, ἢ
 πικρῶντας νανίσκους, καὶ
 αἵματι ριζομένους, καὶ παλαι-
 οντας ἄλκους ἐν κόλῳ, οὓς ἢ
 ἔρρηκται ποταμὸς ἀσφαλίσ-
 ρον ἅμα καὶ ἀμφοφότερον,
 καὶ τερπνότερον ἐπιθέκνυ-
 ται; τὴν μὲν οὖν γὰρ σωτέον
 κίνησιν τῆς ἔρρηκτοῦ, καὶ
 εὐφραδὸς αὐτῆς, καὶ περιγυ-
 ρᾶς, καὶ πηδῆματα, καὶ ὑπὲρ
 κροῖον, τοῖς μὲν ἄλλοις τερ-
 πνὰ εἶναι συμβέβηκεν ὁρᾶσι,
 τοῖς δὲ ἐν γυμνασίῳ αὐτοῖς ὅς
 γινώσκονται. γυμνασίον γὰρ
 τὸ κάμψον τι ἅμα καὶ ἀ-
 ρυθμότατον τοῦτο φαίλω ἅ-
 μῃ γὰρ εἶναι, μακρότερον μὲν
 τὸ σῶμα, καὶ κάμψον καὶ κῆ-
 ρισον, καὶ ἀχίρεις εἶναι πῶς
 μεταβολῶν διδασκόν, ἵος
 γὰρ τι οὐ μικρὰν περιποι-
 οῦν τοῖς σώμασι. πῶς οὖν οὐ
 παναρμόνιον τι ἔσται ἡ ὁρ-
 χησις; ἐύχουσα μὲν τὴν ψυ-
 χὴν, ἀσχεῖσα δὲ καὶ τὸ σῶμα,
 τερπουσα δὲ τοὺς ὁρῶντας,
 διδά-

tenus cum voluptate illa ex-
 hibetur. Quanto enim hoc
 spectatu iucundius, quàm vi-
 dere pugnis decertantes iu-
 uenes, ac sanguine diffluen-
 tes, aliosq; lucentes in pul-
 uere, quos non raro saltatio
 & longè tutius simul atque
 decentius, & maiori cū vol-
 uptate demonstrat? Quocir-
 ca apti decentesq; in saltan-
 do motus, ac corporis inuer-
 siones & circumductiones,
 insuper saltus & resump-
 tiones quibus utitur, alijs es-
 quidem sæpenumerò fuere
 oblectamento spectantibus:
 ipsis autem hæc eadem exer-
 centib. saluberrima. β Etes-
 nim illud ego gymnasijs pul-
 cherrimum, & maximè om-
 nium conducibile hæud dux-
 biè dixero, quòd corpus e-
 molliant, & membra flexi-
 biliora iuxta ac leuiora effi-
 ciant, & ad omnem mu-
 tationē promptiora insituant,
 neq; mediocri robore corpo-
 ra solidius confirmant. Qui

ergo saltatio res erit non omnium elegantissima, & quæ
 memet acuatur, & corpus exerceat, & spectantes oblectet, &
 multæ

διδ'άσκουσα δι' ὅσα τῶν
 πάλα ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβά-
 λαις, καὶ μελῶν ὀρθομίας, καὶ
 κληήσῃ, διὰ τὴν ὀφθαλμῶν
 καὶ ἀκοῆς· εἰ γοῦν φωνῆς ὀ-
 μοιείῃς ζητοῖς, ποῦ ἄν ἀλ-
 λαχόθι ἔντροις, ἢ ποῖον πολυ-
 φωνότερον ἄκουσμα, ἢ ἰμ-
 μελίστερον; εἴτε αὐλοῦ καὶ
 οὐέγγου τὸ λιγυρώτερον, ἄ-
 λαις καὶ τούτων ἐν ὀρχήσῃ ἀ-
 πολαύσῃ σοι πᾶρι πρὶν ἢ ἡ-
 γαν, ὥς ἀμείνων τὸ ἕθ'· ὀ-
 μελῶν τῇ τοιαύτῃ θείᾳ, γυμ-
 νῇ, ὅταν ὀρχᾷς τὸ θεῖον μι-
 σοῦν μὴ τὰ κακῶς γιγνόμε-
 να, ἐπιδακρύουσι δὲ τοῖς ἀδρι-
 κτένοις· καὶ ὅπως, τὰ ἥθη τῶν
 ὀρθόντων παιδαγωγῶν. ὃ δ'
 ἔστι μάλιστα ἐπὶ τῶν ὀρχησῶν
 ἐπαινεῖσαι, τὸ τοῦ ἥθη ἐρῶ, τὸ καὶ
 ἰσχυρῶς ἅμα καὶ ὑγρότητα τῇ
 μελῶν ἐπιτιμῶσιν, ὅσπερ ὁ-
 μοίως παράδοξον εἶναι μοι
 δοκεῖ, ὥς εἴ τις ἐν ὧ αὐτῶ καὶ
 Ἡρακλῆος τὸ καρτερόν, καὶ Ἀ-
 φροδίτης τὸ ἀβρόν δανύοι.

ἰθὺς

multas res priscae homines
 doceat, tibijs, cymbalis, nu-
 mero so carminum concentu
 animum, quantum ad oculo-
 s & aures attinet, ex æquo
 demulcens? Itaque si pere-
 fectam vocum modulatio-
 nem requiris, ubi alibi inue-
 nies aut chorum pleniorē,
 aut concinniorē? Quod
 si tibiæ aut fistulæ sono dul-
 cissimo caperis, sufficiens
 in saltatione quoque fruen-
 di tibi parata est copia. Mit-
 to dicere, quod morib. quo-
 que emendatis multò evades
 melior, crebrò hisce utens
 spectaculis, quoties videris
 theatrum abominari & odio
 prosequi malefacta, contrā
 lachrymis deflere innocen-
 ter affectos iniuria: in sum-
 ma, totam spectantium vis-
 tam emendari. Quod au-
 tem præcipuā in saltatori-
 bus laude extollendum est,
 illud iam dicturus sum: mem-
 brorum robur atque molli-

tiem rectè exercere, utrunque iuxta mihi admirandum vide-
 tur: ut si quis in eodem argumento iam robur Herculeum
 mox Veneris teneram & delicatam ostentaret molli-

& iam

ἰδὼς δὲ ἡδὺν καὶ ὑποδ' ἔξαι σοὶ
 ἡλόγῳ, ὁποῖον καὶ εἶναι τὸν
 ἄριστον ὀρχηστὴν, ἔν τε ψυχῇ
 καὶ σώματι· καὶ τοι τῆς μὲν
 ψυχῆς περὶ πορὶ τὰ πλεῖστα.
 μνημονιζόντι γάρ, καὶ δε-
 φνᾷ καὶ ξυνοτὸν, καὶ ὁξυδι-
 πινοῦσαι, καὶ καιροῦ μάχισ-
 ἰσχυράδω φημι δῆλον αὐτὸν,
 ἔτι δὲ κριτικόν τι ποιημά-
 των καὶ ἁσμάτων, καὶ μιλῶν
 τῶν ἀρίστων ὁργανιστικόν, καὶ
 εὖ κακῶς ποιησινύμων ἰ-
 λιχτικόν. τὸ δὲ σῶμα, καὶ
 τὰ τὸν Πολυκλείτου κανόνα,
 ἡδὴ ἐπιδέξαι μοι δοκῶ· μέ-
 τι γὰρ ὑψηλὸς ἄγαν ἔσθ', καὶ
 πῖρα τοῦ μαιεύου ἐπιμήκης,
 μήτε ταπεινός, καὶ ναυόδης
 πλὴν φύσει, ἀπ' ἑμμετρῶ
 ἀκριβῆς· οὗτε πολύσαρξ
 καὶ, ἀπιδανὸς γάρ· οὗτε λι-
 πὸς ἄς ὑπερβολῶν, σκληρῶ
 δὲ τοῦτο, καὶ νεκρικόν. ἰθὺ-
 λα γοῶ σοι καὶ δάμπτινος, ὅ
 παύσῃ τὰ βλαπτά ἐπισημαί-
 νωσα,

Iam verò oratione tibi os-
 tensurus sum, qualē & cor-
 pore & animo optimum sal-
 tatorem esse oporteat. Et
 sanè mentis dotes iam ma-
 gna ex parte executus sum.
 Quippe memoria præcelle-
 re, ac præcipua ingenij indo-
 le clarum, ad hæc solerti &
 acuta intelligentia præditū
 esse illum oportere aio, &
 qui potissimū tēporis ra-
 tionem habere poterit: præ-
 terea autem, ut poëmatū im-
 geniosus censor sit, tum can-
 tuum atq; carminū præstan-
 tissimorum peritus expēsor,
 vitiosè verò factorū repre-
 hensor argutus. Cæterū
 corporis modū iuxta δ Pol-
 yclei canonem adumbras-
 bo, ut neq; impensè altus sit,
 neque præter modum cras-
 sus, neque brevis nimium aut
 humilis neq; natura depres-
 sus, nanus aut pumilio, sed
 moderatæ stature p omnia:

neque carnosus admodum, & obesus (absurdum enim est)
 neque rursus corpore impensè tenui: hoc enim aridi cada-
 ueris præ se fert imaginem. Memorabo verò tibi populi
 cuiusdam ad huiusmodi notanda non inertis exclamatio-
 nes.

νιθαί, βοὰς ἀπ' αὐτῶν. οἱ γὰρ
 Ἀντιοχῆς, ἀφ' οὗ καὶ τὴν πόλιν,
 καὶ ὁρῆσαι μάλιστα προσβού-
 σσα, οὕτως ἐπιτηρῆ τῶν
 λεγόμενων καὶ τῶν γιγνομέ-
 νων ἕκαστα, ὥς μηδεὶνα μη-
 δεὶν αὐτῶν διαλαμπάνειν.
 μικροῦ μὲν γὰρ ὁρχησοῦ ἡ-
 σιθόντων, καὶ τὸν Ἐκτορα
 ὀρχουμένου, μὴ φωνῇ πάν-
 τος ἀνέβόησαν, ὡς Ἀστυάναξ,
 Ἐκτωρ δὲ ποῦ, ἄλλοτε δὲ πο-
 τι μηκίσου τινὸς ὑπὲρ τὸ μέ-
 τριον, ὀρχῆσθαι τὸν Καπα-
 νέα ἐπιχαιροῦντων, καὶ πρὸς
 βάλαρ τοῖς Θηβαίων τέχε-
 σιν, ἐπὶ ῥηθι, ἔφασσαν, τὸ
 τέχνη, οὐδὲν σοὶ δὴ κλί-
 μακ. καὶ ἐπὶ τοῦ παχέ-
 ος, καὶ πικροῦς ὀρχησῶ, πη-
 δᾶν μεγάλα πρὸς μιν, δέοι
 μιν, ἔφασσαν, φῆσαι τῆς θυ-
 μίτης. τὸ δὲ ἐναντίον ὡς
 πάντων ἀπὸ ἐπιβόησαν, ἡ-
 λῶς ἔχει, ὡς νοσοῦντι. τότε
 ἔτι γιγνοῖς ἔτι καὶ ἐπιμνήστω,
 ἀπ'

nes. Antiochia ciues habet
 ingeniosissimos, quibus stu-
 dio est saltationem omnibus
 alijs anteponeere exercitijs :
 adeoque dictorum & facto-
 rum observantes sunt, ut
 nihil omnino earum rerum,
 illorum subterfugere possit
 iudicium. Ergo cum cor-
 pusculo admodum modice
 saltator in scenam in-
 gressus saltaret Hectorem,
 uno ore omnes exclama-
 runt, Astyanactem videmus:
 ubi autem Hectorem man-
 sisse dicemus? Rursus alio
 tempore quopiam præter
 modum longo Capanea sal-
 tare conante, idemque The-
 banorum muros adiecturus
 esset: Transcende, inqui-
 unt, muros, nihil tibi sca-
 lis opus est. Quinetiam im-
 pendio corpulentum & obe-
 sum saltatorem falsè sub san-
 narunt, qui cum ingenium
 saltum facere admitteretur,
 Theatrum nobis, inquit,

suffulciendum fuerat. Contra, nimium arido & tenui,
 tanquam male habenti, bene valere certatim precari so-
 lent. Florū profectio non concitandi risus gratia mentionem ad-

ἀπὸ ὧς ἴδμε, ὅτι καὶ δῆμοι
 ὅλοι μὲν ἄλλω σπουδῇ ποίη-
 σαντο ἐπὶ τῇ ὀρχησικῇ, ὡς καὶ
 ἔνθμισαν τὰ καλὰ καὶ τὰ
 πονηρὰ αὐτῶν διδάσκει. ὅ-
 κινετο δὲ τὸ μὲν τούτου
 πάντας ἴσω, καὶ τὸ σῶμα λε-
 λυμένος τε ἄμα, καὶ συμπαγῆς
 γὰρ, ὡς λυγρὸν αἶμα, καὶ ὀφθαλ-
 μὸς, καὶ σιωπῶν καὶ καρτερῶς,
 αὐτὸς δὲ οἷοι. ὅτι δὲ οὐκ ἀπλη-
 ρακταὶ ὀρχησῶν καὶ ἵνα γνο-
 οῖς χαρονομίας, ἀπὸ ἀμιγῆ
 καὶ τῆ Ἑρμῆ καὶ Πλούτωνος καὶ
 Ἡρακλῆος ἐν αὐτοῖς καλῶν,
 ἰδούσιν ἄρ, ἰκάνει τῶν μιμνῶ-
 σων ἐπισχῶν. Ἡροδότου μὲν
 οὖν τὰ δὲ ὁμμάτων φανό-
 μιν, πῶς ἴσμεν ἂν καὶ τῶν ὡ-
 τῶν δοκῇ. ὀρχησῶν δὲ καὶ τὰ
 ὡτῶν καὶ ὀφθαλμῶν πρόσθε
 πορῶν ὅτι θίγγει ὀρχησῶν, ὡς
 καὶ ἔνθμισαι αἶς τὸ θίατρον
 παρίηθαι, ἰσοφρανίδην ἰδῶν
 ὅσα ἔρωτος κακὰ ἴλην, καὶ λύπην
 ἀχόμηνος, ἰξίρχῃ τῷ θίατρῳ
 φασκῶν

duxi : sed ut cognoscere
 multas quoque gentes mag-
 no studio saltandi coluisse
 artificium, adeo ut et vir-
 tia et virtutes in illo potuer-
 rint sagaciter deprehende-
 re. Sit ergo saltator corpore
 per omnia mobili, et sos-
 luto simul atque firmo, ut
 flecti postulante tempore,
 et firmiter consistere, si op-
 pus sit, possit. Quod au-
 tem saltatio à manuum ge-
 sticulatione in certaminibus
 proponi solita aliena non
 sit, sed particeps sit et Mer-
 curij et Pollucis et Her-
 culis editarum in certamine
 virtutum, deprehendere pos-
 teris haud obscure, singula-
 rum imitationum periculum
 faciendo. Herodoto au-
 thori gravissimo, ea quæ o-
 culis apparent, certiora vis-
 dentur, quàm quæ percipiū-
 tur auribus. Saltationi et
 oculorum et aurium iudi-

cium præstò est. Usque adeo verò movet saltatio, ut qui-
 dam miserè et perditè puellam quandam deperiens, in thea-
 trum ingressus, conspectis quorum causa amor esset, malis,
 mentis sanitatem receperit, ac nuncupatis vocis theatra

φαιδρότερ' ὧσπερ τι φάρμακον ληθιδανόν, καὶ κατὰ τὸν ποικιλῶν, νηπιυθίς τε καὶ ἄχολον πιδόν. σημεῖον δὲ τῆς πῆς τὰ γινόμενα οἰκότητος, καὶ τῆς γνώσεως ἐκασορ τῶν ὁρώων τὰ δεικνύμενα, τὸ δακρύων πομπάκισ τὸς θιατὰς, ὅποταρ τι οἰκτρὸν καὶ ἐλπίς ἔνδον φαίνεται, ἢ μὲν γὰρ Βακχικὴ ὄρχησις, ἐν ἰωνίᾳ μάλιστα, καὶ ἐν Πόντῳ σπερδαζομένη, καὶ τοῖς Σατυρικῇ οὔσα, οὕτω κητέρωται τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ὥστε κατὰ τὸν τετραγμένον ἐκασοὶ καυρὸν, ἀπάντων ἐπιλαθόμενοι τ' ἄλλων, λάθονται δὲ ἡμέρας, Τιτᾶνας καὶ Κορύβαντας, καὶ Σατύρους καὶ Βουκόλ' ὁρῶντες. καὶ ὁρῶνται γὰρ ταῦτα οἱ ἀνθρώποι, καὶ πρωτόν τ' ἐκασοὶ τῶν πόλεων, οὐχ ὅπως αἱ δέσμοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονούντες ἐπὶ τῷ πράγματι μάλλον περ, ἢ ἐπὶ ἀνθρώποις καὶ λειτουργίαις, καὶ ἀξιώμασι

περὶ

egreditur fronte iam serenata hilarior, quasi pharmacum quoddam priorum malorum obliuionem inducens, & iuxta poetam dolorem & acerbitem omnem abstergens, hausisset. Quod autē ista populo fuerint familiaria, ac quisq; spectantium ea quæ inter saltadum demonstrantur callidè, cognoscat, argumento sunt spectatorum profusæ nā raro lachrymæ, quoties casus aliquis acerbus & miserabilis productus fuerit. Bacchica saltatio in Ionia præcipuè & Ponto tāto certè sturdio celebris, quam & satyræ vocant, usq; adeò hominibus ea detentis voluptati esse cōsuevit, ut statutis temporibus ceterarū rerū obliti omnino, perpetuos dies desideāt spectantes Titanas & Corybætas, & Satyros & bubulcos. Saltabātq; id genus saltationes nobilissimi quisq; ex

gulis ciuitatib. primores atq; principes, nō reuerentiæ gratiā, sed potiùs ob hoc ipsum magnos sese ferebāt, magis quàm generis claritudinē, & obsequia, & dignitates q̄ debebant nobili

πλεονεκοῖς. ἰπὰ δὲ τὰς ἀρ-
τὰς ἱφλῶ τὰς ὀρχηστικὰς, ἄ-
νοι καὶ τὰς κακίας αὐτῶν.
τὰς μὲν οὖν ἐν σώματι ἦδη
ἴδμεν· τὰς δὲ τῆς διανοίας
οὕτως ἐπιτηδεῖν, οἶμα, δύ-
σασθαι ἄν. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν,
καὶ ἀμαθίας (ἀμήχανον γὰρ
ἅπαντας εἶναι σοφούς) καὶ
σοφοκίνας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχή-
σει τιμωρῶνται· οἱ μὲν ἄ-
λογα κινούμενοι, καὶ μηδὲν,
ὡς φασί, πρὸς τὸν χορδῶν.
ἑτέρα μὲν γὰρ ὁ πόντος, ἑτέρα
δὲ ὁ ῥυθμὸς λήξει. οἱ δὲ διὰ
ῥυθμὸν μὲν, τὰ πράγματα δὲ
μετάχρονον, καὶ πρόχρονον, οἷον
ἰγὼ ποτὲ ἰδὼν μέμνημαι·
τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχοῦν
μήδης τις, καὶ τὸν τοῦ Κρό-
νου τεκνοφασίαν, παρωρχῆ-
το τὰς Θυέστον συμφορὰς, ὡς
ὁμοίᾳ παρηγμίνετο. καὶ ἄλ-
λῃ τὸν Σιμίλῳ ὑποκεινόμε-
νος, βαρκομένῳ κεραι-
σῇ, τὸν Γλαύκῳ αὐτῇ ἔκα-
λε, μεταγχεῖσθαι οὐσαν.
καὶ οὐκ ἔπειτα τῶν τοιού-
των

nobilibus. Postea verò quàm
virtutes saltatorias percur-
ri, audi iam nūc deinceps &
saltatorum vitia. { Sedenim
quæ corpus plerunq; comi-
tantur, iam ostendi: mentis
autem vitia ad hūc ferè mo-
dum, ut opinor, obseruabis.
Permuli enim illorum pro-
pter inscitiam (fieri enim
non potest ut omnes sapien-
tia exornati sint) turpibus
inter saltandum solæcismis
delinquunt. Illi quidem dum
citra rationem mouentur, ac
nihil, ut aiunt, ad chordam.
Alia quippe pes, alia rhy-
thmus loquitur. Caterum
aliq̃ quidem saltando à rhy-
thmo non discrepāt, res au-
tem parum apte & tempe-
stiue saltationi accommo-
dant: quorum ego permul-
ta videns memini. Quidam
enim Iouis parentes saltans,
neque non Saturnum deuoa-
rantem liberos, Thyestæ ca-
lamitates adsaltabat. Rur-
sus alius Semelen percussam
fulmine repræsentaturus, Glau-
cen illi assimilabat, tempo-
re longè posteriorem. Atqui nequaquam eiusmodi saltas-
torum

των ὀρχησῶν, ὀρχήσεως αὐ-
 τῆς, οἶμαι, καταγνώσιον, οὐ-
 δὲ τὸ ἔργον αὐτὸ μισητέον,
 ἀπὸ τῶν ψῶ, ὥσπερ ἔσιν, ἀ-
 μαθούς νομισέον. ἐπαινιτέον
 δὲ τὸς ἐν νόμῳ, κατὰ ῥυθ-
 μὸν τῆς τέχνης, ἰκανῶς ἵκασα
 ὁρῶντας. ὅλως δὲ, τὸν ὀρχη-
 σῶν δὲ πανταχόθεν ἀπικει-
 βῶν, ὡς εἶναι τὸ πᾶν ὀρυσ-
 μον, ὀμορφον, σύμμετρον,
 αὐτὸ αὐτῶ ἰοικὸς, ἀσυκοφάν-
 τικον, ἀντίληπτον, μηδ' α-
 μῶς ἐπιπίπτει, ἐκ τῶν ἀείδων
 κικραμύον τὰς ἐνθυμήσεις,
 ὅξιν πῶν παιδείαν, βαθύ-
 τας ἐννοίας, ἀνθρώπινον μά-
 ρισα. ὁ γοιῶν ἐπαινῶ αὐτῶ
 τότ' ἂν γίγνοιτο ἐν τειλῆς
 παρὰ τῶν θιαστῶν, ὅταν ἔ-
 κας τῶν ὀρώντων γνωρίσῃ
 τὰ αὐτῶ. μάλλον δὲ ὥσπερ ἐν
 κατόπρῳ τῶ ὀρχηστῇ ἑαυτὸν
 βλέπῃ, καὶ ἂν πᾶσα αὐτὸς
 καὶ ἂν ποιῇ ἑωθεῖ. τότε γὰρ ὁδε
 κατ' εἰ

torum gratia, saltationem
 respuendam esse censeo: ne-
 que ipsum odio persequen-
 dum exercitium, sed illi po-
 tius, ut sunt, imperiti habenda
 sunt. Laudandos autem
 eos qui legitime ac iuxta
 rhythmum satis artificiose
 cuncta obeunt. In summa,
 oportet saltatorem omnibus
 numeris esse absolutissimum,
 ut totum quod agit, sit con-
 cinnum, sit aptè accommo-
 datum, ac intra mensuram
 cohibitum, sibi ipsi non dis-
 uersum, a sycophantia mor-
 su alienum, reprehensionis
 minimè obnoxium, & in quo
 nihil desiderari possit. Est
 præterea summopere neces-
 sarium, ut saltator opti-
 mis cogitationibus tempe-
 ranter instructus sit, ac uo-
 ingenij acumine docilis, mē-
 te ad deliberandum proficien-
 da. Summa verò in illo re-

quiritur humanitas. Statim enim solidam à spectato-
 ribus laudem consequitur, quoties quisque videntium sua
 facta illo representante cognoverit. Magis vero
 in speculo, in saltatore se ipse conspexerit, tum quod
 passus sit, quæquæ quondam facillitate illi studio fuerit.

κατήλαρ ἰαυτὸς οἱ ἄνθρωποι
 ἔρ' ἰδονῆς δαυάνται, ἀπ' ἀ-
 θρόοι πῶς τ' ἔπαινον ἰκχίονε
 ται, τὰς τῆς ἰαυτοῦ ψυχῆς ἔ-
 πας ὁ ἀκόντας ὀρῶντων, καὶ
 αὐτοὺς γυνάριζοντων. ἀτιχυνῶς
 γὰρ τὸ Δελφικὸν ἱεῖον, τὸ
 ἑνὶ σαυτὸν, ἐκ τῆς θείας ἔ-
 πανης αὐτοῖς περιγίγνεται. καὶ
 ἀσπρῶνται ἀπ' τοῦ θιάτρου,
 ἔτι χρὴ ἀρῆσθαι, καὶ ἀφῶ-
 ραι, μιμαθηκότων, καὶ ἀπῶ-
 ριστον ἡ γνώσαν διδασκόντων.
 γίγνεται δὲ, ὡς περ ἐν λόγοις,
 οὕτω καὶ ἐν ὀρχήσῃ, ἡ πῶς
 πῶν ποικίλων λεγομένων κακο-
 χηλίας, ἀπερβαίνοντων τὸν
 μέτρον τῆς μιμήσεως, καὶ ὡς
 ῥα τοῦ δίσκου ἰπιτανόν-
 τος, καὶ ἂ μίγα τὶ δάξαι δει-
 οί, ἀπερμίζοντες ἐπιδακνυμέν-
 τος, καὶ ἂ ἀπαλόν, καθ' ὑπερ-
 βολὴν θελωμένους, καὶ τὰ ἀν-
 ὀρθῶν, ἄχρη τ' ἀγρία καὶ θεο-
 ὄδους πρὸς γόνυ, οἷον ἰγὰ πο-
 ῖ μίμνησαι ἰδῶν ποικίλα ὀρ-
 χησῶν,

que enim tunc præ volupta-
 te homines se cohibere que-
 unt, sed certatim ad effusa-
 dendas laudes prouunt, quis-
 que suæ ipsius animæ simu-
 lacra conspiciens, ac semet-
 ipsum cognoscens. Planè eo-
 nim Delphicum illud verbū,
 Nosce te ipsum, ex eiusmodi
 reportant spectaculo, atque
 à theatro discedunt, postea
 quam quæ expetenda quæ-
 fugienda sint, perdidicerint,
 & eorum quæ prius ignora-
 bant, periti euaserint. Acci-
 dit verò quemadmodum in
 orationibus, sic pari quoque
 ratione in saltationibus, ea
 quæ multis vitio datur caco-
 zelia, hoc est, mala affectas-
 tio, imitationis modum trās-
 gredientibus, ac prout quā-
 par fuerat, actione exceden-
 tibus, & si magnum quid-
 dam demonstrandum est, il-
 lud præter modum demon-
 strantibus : rursus si quid

molle ac tenerum representandum est, illud plus satis effe-
 minantibus : porro actiones graues atque viriles ad immani-
 tatem vsque feriam euehentibus. Quod ego quondam sala-
 torem facientem videns, memoria teneo, antea quidem

χησιών, ὀδοκιμουῦντα πρός
 τιπορ, σιωτὸν μὲν τῆλα, καὶ
 θαυμάζειν ὡς ἀληθῶς ἄ-
 ξιον, οὐκ εἶδα δὲ ἢ τινι τύ-
 χῃ ἥς ἀσχύμονα ὑπόκεισιν,
 δὲ ὑπερβολὴν μιμήσεως ἔξο-
 κήσαντα. ὀρχοῦμεν γὰρ
 τὸν Αἴαντα, μετὰ τῶν ἡπεί-
 ρων μαινώμενον, ἥς τοσοῦ-
 τον ὑπερέξειπεν, ὥς οὐχ ὅ-
 ποκείνασθαι μανίαν, ἀλλὰ
 μαινέσθαι αὐτὸς ἠκότως ἄν
 τινι ἔδοξεν. ἐνὸς γὰρ τῶν ὧ-
 σιδηρῶν ὑποδήματι κτυποῦ-
 των τῶν ἰωῦτα κατέρρηξεν.
 ἐνὸς δὲ τῶν ὑπαυλοῦτων ἢ
 αὐλὸν ἀρπάσας, τοῦ Οδυσ-
 σέως πησίον ἰσῶν, καὶ ἐ-
 πί τῃ νίκῃ μέγα φρονέον,
 διῆλε τὴν κεφαλὴν, κατενέ-
 κεν. καὶ εἴ γε μὴ ὁ πῖλος ἀντί-
 σχει, καὶ τὸ πολὺ τὴν πηλῆς ἀπε-
 δέξατο, ἀρπῶν ἄν ὁ κακο-
 δάμων Οδυσσεύς, ὀρχησῇ
 παραπαύοντι περιπεσών. ἀλ-
 οὐατό γε θίασρον ἄπαν σιω-
 μιμὲν τῷ Αἴαντι, καὶ ἐπὶ
 δῶρ, καὶ ἰδῶρ, καὶ τὰς ἰωῦτας

ἀπὲρ

rona simili morbo vesaniæ correpta, unâ cum Aiace per-
 riter insaniebat, & exilientes vociferabantur, ac vestimenta
 a se

mirum, necnon celebrem sal-
 tandi artificem, cætera san-
 prudentem, nec hominum
 opinione indignum. verum
 haud scio quo casu tunc in-
 ita deformē representatio-
 nem immoderata affectatio-
 ne delapsus sit. Quippe cū
 illi Ajax desaltandus esset
 mox furens post victoriam,
 tantum à saltationis decora
 excidit, ut nullo modo Aia-
 cis furentis insaniam repre-
 sentare, sed ipse omnium iu-
 dicio planè furere atque de-
 bacchari videretur. Vnius
 enim ferreis calceamētis in-
 strepentium vestimentū vio-
 lenter discidit, alterius è Mus-
 sicorum numero correptam
 tibiam, Vlyssis iuxta stantis
 obpositam armorum victo-
 riam gestientis capiti illiden-
 incussit: & nisi tiara obsti-
 tisset, & plagæ violentiâ ex-
 cepisset, infelix ille Vlysses
 pervisset, ad verberantis sal-
 tatoris pedes prolapsus. At
 qui vniuersa spectātium cor-

ἐπερίπλου. οἱ μὲν συρφετῶ-
 δας, ἢ αὐτὸ ἰδῶται, τοῦ μὲν
 ὁσιμον⁹ οὐκ ἰσοχασμῖς
 νοι, οὐδὲ τὸ χῆρον ἢ τὸ πρᾶτ-
 τον ὁρῶντος, ἀκραιμ δὲ μίς
 μῆσιν τοῦ πάθους τὰ τοιαῦ-
 τε οἰόμενοι εἶναι. οἱ ἀσπί-
 ροι δὲ, σωζόμενοι μὲν, καὶ αἰ-
 δίμφοι ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις,
 οὐκ ἐλίζχοντες δὲ σιωπῇ τὸ
 πρᾶγμα. ὧς δὲ ἰππῶνσι καὶ
 αὐτοὶ πλὴν ἀνοίαν τῆς ὀρχή-
 σως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἀ-
 κριβῶς ὁρῶντες, ὅτι οὐκ Αἴα-
 ας⁹, ἀλλ' ὀρχησοῦ μανίας
 τὰ γιγνόμενα λῶ. οὐ γὰρ ἀ-
 κριβῶς τότοις ὁ γινώσκ⁹, ἀλλ'
 καὶ κακρῶ τούτου γιγνώσκ-
 τιον ἔπραξε. καταβῶς γὰρ
 αἰς τὸ μίσον ἐν τῇ βουλῇ, δύο
 ἡπατικῶν μίσ⁹ ἐκαθίστο,
 πάντων διδόντων μὴ ἢ αὐτῶν
 τινα, ὥσπερ κείδον, μασιγῶς
 σπλαγχνῶν. καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ
 μὲν ἰθαλῶμαζον, οἱ δὲ ἐγίγνω-
 οἱ δὲ ἐπὶ πᾶσι, μὴ ἄρα ἐκ
 ἢ ἄλλαν μιμήσεως αἰς πλὴν τῶ
 πάθους

à se proijciebant. Itaq; vul-
 gus, neque non idiota, deco-
 ri non admodum obseruan-
 tes, neque quòd bene, ne-
 que quòd secus sit discerne-
 re queunt, hæc omnia ad
 summam doloris exprimens
 di affectationem pertinere
 arbitrabantur. Ciuiliores
 verò, tametsi rem probè cal-
 lebant, ac non parùm ob fas-
 tium pudore suffunderen-
 tur, neque tamen illud re-
 prehendebant silentio: ipsa
 porrò laude saltatoris amen-
 tiam honestè contegebant,
 planè perspicientes hæc non
 Aiakis, sed saltatoris resam-
 nia esse perpetrata. Neque
 verò generosus ille hisce cō-
 tētus quietem egit, sed aliud
 quiddam multò magis ad-
 misit ridiculum. Progressus
 enim in medium senatorum,
 inter duos Consules conse-
 dit medius, admodum me-
 tuentes ne vnum ex illis cor-
 reptū flagellis quemadmo-
 dum arietem caderet. Quà

audaciam partim ex illis admirabantur, partim ridebant:
 nonnulli verò suspicabantur, ne ex immodica insanie affen-

πάθους ἀλήθειαν ὑπὸ λυγρῇ
 καὶ αὐτὸν μὲν τοὶ φασὶν ἀ-
 νανήσαντα, οὕτω μετανοῶ-
 σαι ἢ οἷς ἐποίησεν, ὥς καὶ
 ποσῆσαι ὑπὸ λύπης, ὡς ἀληθῶς
 ἐπὶ μανίᾳ κατιγνωσμένος.
 καὶ ἐδύλωσέ γε τοῦτο σαφῶς
 αὐτός. αὐτοκώτῳ γὰρ αὐθις
 τῶν συσσιωτῶν αὐτὸν, τὸν
 Αἴαντα ὀρχήσασθαι αὐτοῖς,
 παρασκευάμενον τὸν ὑποκει-
 μένῳ, ἔφη πρὸς τὸ θίατρον. ἰ-
 κανόν ἐστιν ἄπαξ μανῶν
 μάστιγι δὲ αὐτὸν λυγίσαντος
 ἀνταγωνιστὴς, καὶ ἀντίτεχε-
 νος. τοῦ γὰρ ὁμοίου Αἴαν-
 τος αὐτῷ γραφέντος, οὕτω
 κοσμίως καὶ σωφρόνως τὴν
 μανίαν ὑπεκρίνατο, ὡς ἔπαινε
 θύει, μένους ἐν τῶν δ' ὀρ-
 χήσας ὀρῶν, καὶ μὴ παροινύ-
 σας ἔς τὴν ὑπόκρισιν. ταῦτά
 σοι, ὦ Φιλότις, ὀλίγα ἐκ παρ-
 πόλων παρίδασθαι ὀρχήσας
 ἔργα καὶ ἐπιτηδύματα, ὥς
 μὴ

statione vero furoris morbo
 implicatus esset. Et sanè
 perhibebant illum, postquàm
 à tanta vesanix temulentia
 sobrius esset factus, in tan-
 tum ob hæc quæ turpiter ad-
 miserat, affectum esse pœni-
 tentia, ut præ nimia mentis
 mæstitia ægrotus decum-
 beret, reuera ita propter im-
 modicè affectatam insani-
 am perturbatus. Atqui ne
 ipse quidem hoc occultè aut
 dissimulanter habuit, sed
 satis manifestè declaravit.
 Siquidem postulanti-
 bus iterum equalibus, ut Aiacem
 in illorum gratiam desal-
 taret, adhibito repræsentato-
 re, inquit ad theatrum: Sa-
 tis superquæ esse semel insa-
 niuisse. Maximè verò om-
 nium eius animum discer-
 ciauit æmulus. Cum enim
 idem Ajax illi ex composito
 desaltandus esset, adeo non

desit & temperanter eius repræsentavit insaniam, ut ma-
 gnâ inde laudem reportaret, saltationis fines nusquam
 egressus, neque repræsentando furenter in quenquam de-
 bacchatus. Ἡ δὲ τῇ, ὦ ἀμικε, pauca sanè ex perquam
 his decerpta, ostendi saltationis studia atque exercitia
 profu-

μή πάντων ἄχθοίό μοι, ἰρωτι-
 κῶς θεωμένῳ αὐτά. εἰ δὲ βε-
 λυθείης κοινωνῆσαι μοι τῆς
 θίας, ἵν' οἶδα ἰνὰ πάντων ἀλα-
 σίμφοι σε, καὶ ὀρχησομένης
 σοντά γ' ἐπείτι. ὥς οὐδὲν
 δίσσομαι τὸ τῆς Κίρκης ἱκῆ-
 νος πῶς οἱ ἀπᾶν, τὸ θαυμά-
 μ' ἔχει, ὡς οὔτι πῶς τὰ δὲ
 φάρμακ' ἰδιόχθις. θελή-
 θήσῃ γὰρ, καὶ μὰ Δι', ὄνον οὐ
 κίφαλλῳ, ἢ σὺνδὲς καρδίαν ἔ-
 ξας, ἀλλ' ὃ μὲν νόσσοι ἱμ-
 πιδότιρος ἔσαι. σὺ δὲ, ὕφ' ἧς
 δονῆς, ἔδδ' ὀλίγον ἢ κυκλῶνος
 ἄνω μεταδῶσας ποιεῖν. ὅ-
 πρ' ἥρ' ὁ Ομηρος περὶ τῆς Ερ-
 μῆς ῥάβδου ἔχρυσος λέγει, ὅτι
 καὶ ἀνθρώπων ὄμματα θέλγει δι-
 αὐτῆς, ὥς ἰθὺς, τὸς δ' αὐτῆς
 καὶ ἀνθρώπων ἰσάρεα, τῷτο ἄ-
 τεχνῶς ὀρχησις ποιεῖ, καὶ τὰ
 ὄμματα θέλγισσα, καὶ ἰσχυρο-
 ρεῖν ποιεῖσα, καὶ ἐπιέρουσα
 πλὴν διάνοιαν, πῶς ἔκαστα τῶν
 θουμῶν. Κρά. καὶ μὴν ἔδδ' ἰ-
 γὰρ, ὃ Λυκίην, πείθομαι τί σοι,
 καὶ

prorsus indignè aut dolens
 ter patiaris, si ista libenter
 & magna cū voluptate spe-
 ctare solitam. Ceterum si
 animus est te mecū eiusmodi
 participem esse spectaculi,
 sat scio illius illecebris te ca-
 ptum iri, insuper etiam tri-
 pudiatum. Itaq; nihil opus
 est ut illud Circes dictum ti-
 bi occinam:

Obstupui & te nil phar-
 maca nostra bibentem
 Demulsère.

Haud dubiè enim demulces-
 beris: & per Iouem, neq; asini
 caput, neq; porci cor ha-
 bebis, verum mēs tibi firmior
 erit & cultior. Tu verò præ
 voluptate quam spectando
 mirificam capies, non mul-
 tum Cyceoni potando tri-
 bues. Nam quod Homerus
 de Mercurij virga aurea af-
 firmat, quòd illius admini-
 culo, quorū oculos voluerit,
 in somnum soluat, rursus alios
 dormientes excitet: hoc

planè efficit saltatio, & oculos demulcēs, & excubare faciēs,
 & mentē ad singula humanæ vitæ acta accuratiùs discutiē-
 da excitās. C R A. Atqui iā tuis me, Luciane, dictis psuasisti,

ἢ ἀναπλάμυνα ἔχω ἢ τὰ ὤ-
τα ἢ τὰ ὄμματα. καὶ μέμνη-
σό γε, ὦ Φιλότις, ἐπιδόξῃς τὸ
θεῖατρον ἡς, ἢ ἐμοὶ παρὰ σ-
αυτῷ θεῖαν καταλαμβάναν,
ὥς μὴ μόνον ἔκῃθ' ἐν σοφίᾳ τι-
ρῇ ἡμῖν ἐπανίσθις.

iamq; mihi patent & aures
& oculi. Et vide, ô amice,
ut memoria teneas, ut si quā-
do posthac in theatrū iueris,
me tecū vnā pariter spectas-
tū abducas, ne tu solus inde
nobis sapientior regrediaris.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

HAbes, studiose Lector, ex hoc Dialogo priscorum
hominum & ingenij, & studij, & eruditionis testi-
monium præclarum & memorabile, ex quo quantum
à priscorum honestate & industria absumus & degene-
rauerimus, haud difficulter cognoscēs. Priora enim se-
cula floruerunt saltatoribus & mimis & histrionibus:
quorum eruditioni & ingenio pauci nunc etiam emi-
nenter docti respondere possint. Quòd si tales id æta-
tis fuere saltatores, cuiusmodi verè eruditos ipsos flo-
ruisse ingenijs existimandum est, nempe poëtas Tra-
gicos & Comicos, qui suas fabulas hisce desaltandas
obtulerunt? Nostræ autem quid in se habent aut inge-
nij aut honestatis saltationes, nisi ridiculam quandam
chordaca? & verè chordaca, & cōplexus meretricios,
quib. animi incendūtur ad libidinē. Imò pueri, puel-
læ, viriq;, matronæ, plebsq; patresq;, profani & sacri,
sæpe ad mediam ipsam noctem: interdum ad alterum
solem choreas protrahunt, in quibus videre est, quāta
cura obseruent vt rem omnium stultissimā, insanixque
spectaculū, quā scitissimè moderentur: quā rem nisi
tibiariū concentus temperaret, & insania commenda-
ret, nihil absurdius, nihil furēti similis spectari posset.
Et ex hac tamē laudata saltatione, castæ matronæ, in-
corruptæq; virgines, meretrices prodeunt prostitute.

• POSTEA

a POSTEA QVAM tu Craton.] Saltationis laus & origo Macrobius lib. 3. cap. 14. Saturnaliū, ubi de saltandi & gaudiandi apud veteres ratione scribit, sic ait: Ecce enim ubi ab illo ordiatur tempore, quod fuit optimis moribus. Inter duo Punica bella, ingenui, quid dicam ingenui? filij senatorum in ludum saltatorum commeabant, & illa crotala gestantes saltare discabant: taceo quod matronæ etiam saltationem non inhonestam putabant, sed inter probas quoque earum erat saltandi cura, dummodò non curiosa, usque ad artis perfectionem. Hinc Salustius in Catilinario Semproniam reprehendit, nō quod saltares, sed quod elegantius quàm necesse est probæ. Aemilius Probus in vita Epaminundæ scribit, cantare & saltare in Græcia laude digna fuisse. Calvus Rhodiginus lib. 5. Lestionum antiquarum de Græco penus desumpsit, Saltationis rationem non fuisse veteribus vulgarem aut contemptibilem. b Iam olim acerba.] Sumpsit exordiū ab occasione, cū docilis a se. c Cū vir fies discipl.] Reprehensio saltationum, à personæ conditione. Hominem ingenium minimè decet turpi incumbere spectaculo. Aemilius Probus in vita Epaminundæ scribit, quod Romæ surpe erat cantare, & saltare. Salustius in Catilinario dixit, canere, psallere & saltare esse instrumenta luxuriæ, quibus adolescentium animi ad libidinem incitantur. vnde Horatius lib. 3. Carm. Od. 6:

Motus docere gaudet Ionicos
Matura virgo, & fingitur artubus
Iam nunc, & incestos amores
De tenero meditatur vngui, &c.

L. Murena Servius Sulpitius in maledicti loco obicit, quod esset saltator. In huius defensione Ciceronis verba sunt hæc: Nemo ferè saltat nisi fortè insanit, neque in solitudine, neque in conuiuiō moderato, atque honesto: intempestiuū conuiuiū, amœni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Idem libro 3. de Oratore, saltationis duo genera esse significat: alteram Scenicam & histrionicam, quæ infamis & viro indigna est: alteram virilem, quæ ab armis aut palæstra sumpta est. Hanc Quintil. lib. 1. cap. 11. veteribus Romanis dedecori fuisse negat. d Cum primis.] Saltationi opponit tragædiarum &

kkkk 3 comæ-

comædiarum certamina, quam collationem Lucianus infra refutatur. e Papæ.] Confutat hæc collationem. f Istud de.] Confutatio reprehensionis ab absurdo. g O' amice.] Propositio, & ὅλην totius orationis. h Principio.] Argumentum ab antiquitate. i Syderū chorea.] Exemplo syderum. k Corybantas.] Corybantum & Curetum. Hoc idem de Curetibus & Ioue, leges apud Strabonem, & in his quæ annotauimus in Dialogo Veneris & Cupedinis. Sunt autem Corybantes, Cybeles, siue Rheæ sacerdotes, qui in sacrificijs matris deorum armati saltantes, casti & puri sunt assumpti: Corybantes appellati, quod inter saltandum capita iactent. l In Creta.] Insula in medio Ponto, centū urbium fama clara, unde ἐγκόμης à Græcis appellatur: In longitudine ducēta millia et septuaginta passuum: in latitudine quinquaginta millia habet. Hodie Candiam vocant, à montibus eius occiduis, qui λῶν γῆ. i. can didi dicuntur: nullum animal noxium in Creta, viniq̃ue optimi fertilissima, quod Creticū siue Maluaticū vocatur. m Homerus quoq; Merionem.] Amplificat testimonio Homeri.

n Neoptolemo.] Pyrrhus ex Deidamia Achillis filius. Neoptolemus appellatus est, propterea quod admodum adolescens ad bellum Troianum fuit perductus. Is Pyrrhicum tripudij genus inuenisse fertur, quod Pollux libro 4. Pyrrhico cui-dam tribuit. o Lacedæmonij.] Lacedæmoniorum exemplo amplificat. p Videres itaq;.] Hypotyposis saltationum Læconum. q Homerus.] Alia Homeri exempla. r Mitto illud.] Eorum quæ in sacris solennia fuerunt. s Proteum.] Protei fabulam notio rem arbitror, quàm ut hîc sit recensenda. Extat apud Homerū Odys. 4. & apud Maronem lib. 4. Georgicôn. Illam Herodotus història prima, & post eum Diodorus aliq; plures, ad Aegyptiorum regum morem referunt. Sed præstat ut Diodori ex lib. 2. verba transcribam: Consuetudo, inquit, regibus Aegyptijs causam huiusmodi transmutationes fingendæ præbuit. Nam Aegyptijs mos erat regibus, ut leonis aut tauri, aut draconis priorem partem in capite ferrent, insignia præcipitatus: quandoque verò arborem, aliquando ignem, quandoque redolentia supra caput vnguenta. Hæc tum ad decorem spectant, atq; ornatum: tum stuporem ac superstitionem quan-

dam aspicientibus iniiciebant, &c. quæ breuitatis causa prætereo. Extat & de eo apud eundem Lucianum nō illepidus Dialogus, quem videre potes. Illic enim paulò plura annotauimus.

Protel esse æmulos.] Id est, ipsum referre Proseum: hoc est, in omnem speciem vertentes se, sursum ac deorsum seipsos distorquentes. * Empusam suspicor.] Meminiis hominis etiam Aristophanes in Ranis:

Καὶ μὲν ὅτῳ τὸ τὸν δία μέγα.

Ποῖον δ' ἡ, δ' ἐνὸν, πᾶσι θεοῖσι γὰρ γίγνεται.

Τότε μὲν βῆς, νυνὶ δ' ἔξω, τότε δ' αὖ γυνώ

Ωραίοις τις. πῶς ἐστὶ, Φέρειν αὐτὴν ἡ

Αὐτὴν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐστὶν, ἀλλ' ἡδὲ κύων.

Εμπύσσει τοίνυν γ' ἐστὶ. Id est,

At maximam profectò video beluam.

Qualem? Nouam, quæ in cuncta subitò vertitur.

Modò bos, modò autem mula, rursus foemina

Pulcherrima. Age, ubi est? rectà ad illā iā iā feror.

At rursus haud est mulier, imò iam canis.

Empusa proinde est.

Interpres ascribit, Empusam spectrum quoddam esse, quod ab Hecate soleat emitti videndum miseris et calamitosiss. Id subinde consuevit alijs atque alijs formis exhibere sese, maximè meridianis horis, ijs qui parentant manibus. Sunt qui ipsam hanc Hecatē affirmant esse. Narrans autem, vno videri pede. Vnde & nomē inditum putant ἐμπύσσει, οἷον ἐκ τοῦ ποδός. In Hebræorum Psalmis δ' αὐγὰς νοῖς dicitur meridianum. x Salios.] Salios duodecim Martis Gradii sacerdotes Numa Pompilius legit, ut ait Linius lib. 1. ab V. C. quorū primus præsul vocabatur. Quem numerū deinde Tullus Hostilius duplicasse feruit. Quorum sacra & festi dies canis sumptuosus cū canu & symphonia oppipare celebrare soliti sunt Romani, in quibus subtiles coronas, & alia conuiujs oblectamēta adhibebant. Quod sacerdotium quanti fueris, ex eo colligere licet, quod nisi ex patricijs ad hunc honorem nemo admissus sit, nisi liber & cinis patrinus & matrinus foret. Dicti sunt autem à saliēdo, quod facere in conuiujs quotannis & solebant & debebant, versicoloribus tunicis ornati, per urbem tripudiantes, carmina Salaria appellata

eanenes pergebant, succincti aneis baltheis, togis nexis fibulis, quas trabeas vocabant. in capite pileos gestabant, dictos apices, accincti gladijs: dextra lanceam aut virgam ferebant, laeva peltam Thraciam, quod Ancyle dicebatur: hoc est, circumancisum. id cælo lapsum in Numa regiam exiffimatum, ad cuius formam duodecim numero summa arte confecit Mamurivus artifex: nulla alia mercede ex opere contentus, nisi quod in fimo sacri, Mamurij nomen accineretur. præsul in saltando primas tenebat partes, & ducem agens, duos ex alijs Salij habebat comites, quorum alterum vatem, alterum magistrum vocabant. Sanè non Romani solùm in sacris quibusdam, saltationibus & hyporchematibus utebantur: sed aliæ omnes ferme nationes. Nam, ut scribit Athenæus, deis peculiare sue fuerunt saltationes. Quin nulla sacra in Delo fiebant, quibus non esset adhibita saltatio. Nec ab Orpheo aut Musæo vlla instituta sacra fuisse constat, sine saltatione. Indi manè & vespertim saltatione Solem salutabant. Longus sim, si velim omnes recensere. y Priapum.] Sic planius: Priapum Iuno Marti dedit, puerum adhuc rudem, sed multa præditum virilitate, qui non prius à Marte armorum disciplina peritus, quàm saltationibus bonus factus esset. Vnde & illi merces à Iunone constituta, ut ab eo decimam spoliiorum partem in bello reciperet. x Cum itaque tria sint celeberrimarum saltationum genera. Saltationum non vnum fuit genus prioribus, siquidem Iul. Pollux lib. 4. cap. 14. inter varia saltationum genera commemorat ἀμειλεια Tragicorum, à cantu nuncupatam: ὑπόθελα Comædicorum, σκυμνία Satyricorum. ὑπόθελα δὲ τιλαστικὰ ἐκείνη vocat, quod armati saltarent. Refert illic & alia saltationum genera, si quis auct ea cognoscere. Denique Homeri scholiastæ in Iliad. w. tria saltationum genera commemorat. Vide etiam Cælium Rhodiginum Lætionum antiquarum lib. 5. cap. 3. et Erasmus in adagio, Pyrricken oculis præ se ferens. [A miror.] Argumētum à laude, quæ à veteribus celebratur saltatio. B Hanc tamen.] Exempla Homeri. C Aræ Hæfodi. D Ipse.] Socrates. E Socratis Aspasia.] Aspasia Milesia femina, formosissima pellice, vide 131. ubi de Phryne & alijs tam tempestis famigeratis fœdissimis dicuntur.

dicuntur. Plusarchum quoque in Pericle. F Videris autē.] Collatio tragædiæ & comædiæ, quibus saltationem antepōnit.

G Cū cæcis quoque sint perspicua.] Hyperbole frequens in Luciano, de re vehementer perspicua. Plusarch. τῶν συμποσιακῶν, Decade 2. refert, Antigōnum regem vnoculum, allato instrumento prae grandibus scripto literis, dixisse: τῶν μὲν μὲν καὶ τοῦ λῶ δὴ λῶ: Hæc quidem vel cæco perspicua sunt.

H Quod autem saltationum.] Hactenus ex antiquitate & veterum vsu laudavit saltationem, iam ex difficultate artis eiusdem dignitatem ostendit. I Verū hoc orationis.] Repetitio propositiōnis, cum communiōne. K Iam verò ea quæ saltatorem.] Quarum rerum cognitio saltatori necessaria. L Titanum pugnam.] Iouis & Titarum bellum nominis quàm Troianum duravit, nec fuit contentio de paupere regno, quemadmodum inter Eteoclem & Polynicem: sed de ipso calo. nec potuit absolvi, priusquam Iupiter sibi vnoculos Cyclopes, fulmen, tonitru, & alios tales ministros, quibus cruentus ille deus visitur, aduocaret. M Saturni vincula.] Iupiter patrem Saturnum regno expulisse, & apud inferos in perpetuo carcere conclusisse dicitur. Virgil. 8. Aeneid.

Primus ab æthereo venit Saturnus olympo,
Arma Iouis fugiens, & regnis exul ademptis.

As Claudianus de Raptu libro primo:

— patefacta ciebo

Tartara, Saturni veteres laxabo catenas.

N Quoniam verò imitatrix.] Agilitas saltatoris & perspicuitas gestulationis. O Demetrio Cynico.] Probat exemplo Demetrii Philosophi, & testimonio. P In iudiciū.] Accusat orchesticen, id est, saltationis artem. Superuacuum.] Parergon, hoc est, præter rem additamentum. Q Saltator.] Subiungit historias. R Etenim stæpitis.] Homerica fabula. S Quippe è barbaris quidam.] Alia barbari eiusdem. T Etenim cum.] Aliud alterius barbari. V Saltatorem.] Orchesten. X Polypi mentem.] Pro tempore. alios atq; alios mores, alium atq; alium vultum sumens. Sumptum videtur ex hoc disticho incerti authoris, quod Clearchus in promethijs, teste Athenæo, citat:

καλὸν μὲν

πολύπῳ δ' ὅτι μὲν τέκνον ἔχων νόον ἀμφίλοχ' ἦρας,
 τοῖσιν ἐφαρμύζων ὃν κ' αὖθις δῆμον ἰκνε. Id est,
 Polypi ingenio sis nate Amphiloche heros,

Vt temet populo quemcunque accesseris aptes.

De Polypi ingenio meminit idem Lucianus in sermone Menela-
 & Protei. Præterea Plin. lib. 9. cap. 29. Plutarchus in Causis
 natural. citat ex Pindaro versus hos: ποῦτις ἦν ὁρὸς χροτὴ μέλας
 καὶ τὸ νόον αὖθις φέρων ταῖς πάσας πολιέσιν ὁμιλεῖ. i. Marimo
 helua colori maximè mentem accommodans, cum omnibus ci-
 uitatibus consuetudinem habet. Eupolis apud Athenienses: ὁ
 νῆρ πολίτης πολύπυς ἐστὶ τὸ τέκνον. i. Urbanus homo qui mori-
 bus sit polyptus. γ. Præcipue verò mores.] Effectus ὁ
 sus artis. ζ. Lesbos nam Mityl.] Sobrietas ὁ prudentia sal-
 tatorum. α. Præterea cum.] Α' iucundo ὁ vili. β. Ego
 nim illud ego.] Effectus, ὁ quæ saltationem sequantur.
 γ. Iam verò orat.] Hactenus ingenij doses: iam ὁ compo-
 nis recenset, in saltatione. δ. Polycleticani] Polycleti
 bilis cum primis statuarij meminit Plinius, ὁ de eo mem-
 da tradit lib. 34. cap. 4. ε. Usque adeò verò.] Rediit ad
 factus artis. ζ. Sed enim quæ.] Virtus saltatorum, ex
 bit rursus dignitas ὁ difficultas artis colligitur. η. Hactenus
 bi, ὁ amice.] Conclusio, a necessitate.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ.

EUNUCHVS.

PAMPHILVS.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ, ΚΑΙ

ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Λυκίου.

Lycii.

Erasmo Roterodamo interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΟΝ.

Historica quædam narratio est, qua Diocletianus
 Peripateticorum philosophorum inter se con-
 nem exponit. Eunuchus autem inscribitur, quod
 sima contentionis patris in eo versetur, utrum
 debeat aut possit philosophum agere: cuius
 dignitate rei, ὁ ab accidentibus philosophi
 fionis hoc negaret: alter autem exemplis, ὁ

ficio philosophi, item à consequētibz sese tueretur. Vbi interim tacitè illud quoq; indicat Lucianus, qd ea tū pte philosophi ex vitijz & sceleribus magis quàm ex doctrina & vitæ integritate censebantur. Exordium ab admiratione trahitur, qua attentos faciū, amplificando conditionem & professionem personarum, & rei qualitatem.

ΠΟθεν, ὦ Λυκίε, ἢ τί γέλωρ, ἡμῖν ἀφ᾽ ἡμεῖς; ἀεὶ μὲν γὰρ φαί-
σθαι ὡν τυγχάνεις, τοῦτ᾽ ἐ-
παιτορ τ᾽ σωθέως ἔναι μοι δο-
κᾷ, ἵφ᾽ ὅτῳ μὲν κατέχῃς δυ-
σταὶς ἢ τ᾽ ἡδέως. Λυ. ἐξ ἀγο-
ρᾶς ἢ κω βί, ὦ Πάμφιλε, τῷ
γέλωτ᾽ ὃ δὲ σῶντικα λαιωνόνῳ
ποιήσομαι σι, ἡμ. ἀκίχης οἶα
δίκην διαφορῆς παρεγνό-
μην, φιλοσόφων πρὸς ἀπλήτους
ἰδιότῳ. Πάμ. καὶ τὸ μὲν ὡς
ἀληθὲς γελοῖον λέγεις, τὸ φι-
λοσοφεῖν δὲ δικάζει πρὸς ἀλ-
λήλους. Λυ. αἱ λέαι τι μέγα
αἶν, κατ᾽ ἀπλήτων ἐν σοφίᾳ δια-
κρίνει τὰ ἡλίμαα. Λυ. πό-
θεν, ὦ Πάμφιλε, κατ᾽ ἀπλήτων
ἀνθρώπων, οἳ γὰρ συμπαρόντες, ὅ-
τε μὲν βλασφημιῶν κα-
τακλίνονται ἀπὸ γέλωτος, καὶ πρὸς
ἀλλήλους ἰσχυρὰ διατάνονται;

VNde a nobis adue-
nis, Luciane, seu
quidnā rides? Semp
tu quidē & aliās consueuisti
nobis hilaris ac festiuus oc-
currere: verū istuc maius a-
liquid solito videtur esse, de
quo risum nec compescere
queas. LV C. E' foro tibi ad-
sum, ὦ Pamphile: porrò mox
efficiā ut tu quoq; mecū ri-
deas, simul atq; audieris cu-
iusmodi litis adsuerim a-
dioni, duobus philosophis
inter sese contendentibus.
P A M. Iam istuc ipsum pro-
fectò ridiculum est quod ais,
philosophos inuicē lites agi-
tare. Nā etiā si qd magni fuis-
set negotij, inter ipsos moden-
stè citraq; pugnā controuer-
siā cōposita oportuit. LV C.
Quid ais? tranquillè compo-

P A M P.

Πάμ. Ἰππ, ὦ Λυκίην, περὶ τῶν λόγων διηφίροντο, τὰ σωθήσθαι ταῦτα, ἵτις ῥόδοι τυγχάνουσιν; Λυκ. ἔδ' αὖ μὲν, ἀπ' ἐπιτροπῆς τι βούτο ἡμεῖς. ὁ μὲν ὁδοῖται ἄμφω, καὶ ἀπ' αὐτῶν αὖ τῶν λόγων, δίκην δ' ὁμῶς σωθήσεται· καὶ δικασαὶ ψήφοφοροῦντων ἕσται οἱ ἄριστοι, καὶ πρὸς βούλῃ, καὶ σοφίστασι τῶν τῆ πόλεως· καὶ ἐφ' ἧν ἄν τις ἔδιδεν, παρὰ μὲν τῇ φθιγγάμῃ, ὅχ' ὅπως ἐς τοσαύτην ἀνασχωτίαν τραπόμην. Πάμ. ἐκοιμῶ λίγους ἄν ἥδην τὸ ἐκφάλασθαι τῆς δίκης, ὥς καὶ πῶτος εἰδέναι, ὅτι τοῖς ἐκκινηκὲς ἢ τῶν βούτων γίγνεται. Λυκ. σωτὴρ ἐταχθαι μοι, ὦ Πάμφιλε, ὥς οἶδα, ἐκ βασιλείας μετ' ὀφθαλμοῖς τῶν φάουλῃ, κατὰ γῆν, τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λίγως καὶ Πλατωνικοῖς καὶ Ἐπικουρείοις, ἔτι καὶ τοῖς ἐκ βούτου Πειπάτον, τὰ ἴσα βούτοις ἅπασιν. ἔδρα δ', ἀθανάτων τινῶν, ἀπορ' ἀντικαθίσταται, δοκιμασθέντα ψήφῳ τῶν ἀείων. ἔσσει ἴσος. Ceterū de mortuo ex his quo opia, alius aliquis in eius locū subrogandus est, qui sit optimarū calculis probatus.

P A M. Videlicet de discipulis atq; opinionibus, Luciane, ita ut assolent, dissentiebant, quod erant diuersæ factionis? L V C. Nequaquam, imò aliud quiddam erat hoc de quo dissidebāt: nam eiusdem sectæ erant ambo, eisdemq; scholæ, et tamen orta inter eos lis erat. Porro iudices qui cognoscebāt, primates erant huius Reip. natūq; maximi ac sapientissimi: breuiter, apud quos pudeat aliquid etiā parū aptè quippiam eloquutus, nequā ad tantā prouectus inuerecundiā. P A M P. Quin tu igitur litis argumentū exponis, quo videlicet ipse etiam cognoscā quæ res tibi tantū risum concitārit? L V C. b Scis Pamphile, salariū, idē ne utiquā exiguū, ab Imperatore fuisse constitutū singulis philosophorū generibus, puta Stoicis, Platoniceis, Epicureis, cumq; hic etiā Peripateticis: ita ut vnicuiq; sectæ præmiū

c Porro

καὶ τὰ ἄλλα, οὐ βοείη τις
 ὦν, κατὰ τὸν ποιητὴν, οὐδ'
 ἰφῆος, ἀλλὰ μύειαι κατὰ τὸν
 ἱπιατὸν, ἐφ' ὅτῳ σιωπῶσαι ὦν
 οἷσις. Πάμ, οἶδα ταῦτα καὶ
 τινα φασὶν αὐτ' ἐναγχεῖ ἀπ-
 θανῆν, τῶν Πειπωτηγικῶν
 οἷμα τὸν ἔτιρον. Λυ. αὐτῇ, ὦ
 Πάμφιλε καὶ Ελενῇ, ὑπὲρ ἧς ἱμο-
 νεμάχων πρὸς ἀπὸλλους. καὶ
 ἀχιγὰ τέττε γιλοῖον ὑδρὶν ὦν
 ἰκάνοις, ὡς τὸ φιλοσόφους ἐν
 φάσκοντας, καὶ χημάτων κα-
 ταφρονῆν, ἔπατα ὑπὲρ ὧν
 τῶν, ὡς ὑπὲρ πατρίδ' αὐ-
 λων ὧν, καὶ ἱερῶν πατρώ-
 ων, καὶ τῶν περὶ γονικῶν ἀ-
 γωνίζεσθαι. Παμ. καὶ μὲν
 καὶ τὸ δόγμα τὸτότε δὲ τοῖς
 Πειπωτηγικοῖς, τὸ μὴ σφόδρα
 καταφρονῆν χημάτων, ἀλλὰ
 οἷον τι ἀγαθὸν καὶ τῶν οἷ-
 ων. Λυ. ὁρθῶς λέγεις. φασὶ
 γὰρ οὐκ ταῦτα καὶ κατὰ τὰ πά-
 λαια γίνεσθαι αὐτοῖς ὁ πόλεμος,
 καὶ μὲν ταῦτα ἀπὸ ἀλλήλων.

πολλοὶ

^c Porro præmium illud neq;
 bubula pellis erat quæpiam,
 quemadmodum ait ^d poeta,
 nec porcellus: verum singu-
 los in annos decies mille nū-
 mūm, quos accipiunt vii do-
 ceāt iuventutem. P A M. Me-
 mini quidē ista. Quin aiunt
 nuper ex illis diē obijisse quæ-
 piam, alterā (ni fallor) è Pe-
 ripateticis. L V C. Hæc ipsa,
 Pamphile, Helena, propter
 quam illi inter sese singulari
 certamine conflabant. Et
 hætenus quidē nihil etiā ri-
 dendum erat in illis, præter
 hoc, quod quum philosophos
 esse se profiterentur, ac pecu-
 nias pro nihilo ducere: tamē
 earū gratia perinde atq; pro
 patria in discrimen adducta,
 pro religione maiorum, pro
 monumētis progenitorū de-
 certarent. P A M. Atqui Pe-
 ripateticorum istud est de-
 cretum, non admodū esse ne-
 gligēdas pecunias, verum eas
 in tertio quoddam bonorum

esse ponendas. L V C. Rectē dicis. nam ista quidem
 Proinde bellum hoc ex maiorum iudicio sententiāq;
 illucit: verum quæ postea consequuta sint, iam ausculta

llll

^e Primum

ποποιοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι τ' ἐπιθά-
 λουσι ἀπθανόντες ἐκείνους καὶ
 νύσοντες. ἄλλο δὲ μάλιστα ἔστι οἱ
 ἀμφέεισι αὐτὸν, Διοκλῆς τε ὁ
 πρῶτος, οἷός τε ὁρῶ, τὸν
 ἐπεικόμενον, καὶ Βαγῶας ὁ ὀνύχου
 ἀπὸ Διοκῶν, τὰ μὲν οὖν τὸ λόγον
 ἡγεῖσθαι αὐτοῖς, καὶ τὸν ἐμ-
 πεδείαν ἐκείνους τὸν Διοκῶν
 ἐπιδείδει. καὶ ὅτι τῶν Αἰσων
 τέλει, καὶ τὸν ἐκείνους Διοκῶν
 ἡγεῖσθαι καὶ μὴ τὸν Δίον, ὅστις αὐ-
 τῶν ἀμείνων μὲν. τὸ δὲ οὖν τίς
 ἂν πᾶς δίκης ἐς τὸν πρῶτον.
 ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ ὁ Διοκλῆς τὸν
 ἀνιῶναι τὰ αὐτὰ, μετὰ τὸν ἐ-
 πι τὸν Βαγῶν, καὶ Διοκῶν ἐ-
 πεδείει μάλιστα τὸν βίον αὐτὸν.
 κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ Βαγῶας
 ἀντιτάττει τὸν ἐκείνους βίον.
 Πάμ. ἀκόπως, ὁ Λυκῖν. καὶ τὰ
 πλεονεχίᾳ τὸν λόγον πρὸς τὸν μά-
 κρον ἐχέω εἶναι αὐτοῖς, ὡς ἔγω-
 γη, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπὶ τὸν γαλον, ἐπὶ
 τῶν τοιούτων τὸ πλεονεχίᾳ τὸν
 ἄν μοι Διοκῶν, τὸν ἀμείνων
 βιοῦντα μάκρον, ἢ τὸν ἐν τοῖς
 μετὰ, Luciane. Siquidem eius rei magis erat habenda ra-
 tio. Proinde si ego forte iudex causæ sedissem, magis in hoc
 ut mihi videtur, futurus eram occupatus: potiusq; spectāsem
 vter moribus esset præstantior, quam vter ad disputandum ac

Primū complures quidā
 alij in defuncti illius funebri-
 bus ludis decertabant, sed in-
 ter hos præcipuè duo viribus
 pares: puta Diocles ille se-
 nex: nosti quem dicam, con-
 tentiosum illum inquā: præ-
 terea f Bagoas, qui quidem
 ea specie est, ut Eunuchus es-
 se videatur. Inter hos initio
 de doctrina, deq; philoso-
 phiæ decretis atq; opiniononi-
 bus est decertatum. vterq; sui
 specimen ac documentū de-
 dit, quod esset Aristotelica
 factionis, quodq; eius placita
 sequeretur ostendit. At per
 Iouem in hoc certamine neu-
 ter altero superior erat. Lū
 igitur huc deflexit denique,
 Diocles desinens iam erudi-
 tionis suæ periculum ac spe-
 cimen ostendere, ad Bagoam
 descendit, ac vitam illius in
 primis carpere est aggressus.
 Bagoas itidem huius vitam
 vicissim taxabat. P. A. M. Idē
 dicendum

πλὴν λέεισιν, ἀπ' ἀλλήλων ψυχῆς
 καὶ τῆς γνώμης ἐξίτασιν δῆμ
 θίγνυσθαι, καὶ τ' ἑδογμάτων
 ἐπιστήμης. ἤθ' ὁ Αἰσωτὶλῆς ἐς
 ἡρακλῆ μάρτυς τῶ νόμου, ἃς ὕψ
 πρὸς ὁλὴν θαυμάσας Ἑρμείαν
 τὸν ἀνέχορ, τὸν ἰκτὺ Ἀτρε
 υῖας τυραννορ, ἄχει τὸ καὶ θύ
 σιν αὐτῷ, κατὰ ταῦτα τοῖς
 θεοῖς, καὶ τοῖς καὶ τόλμα πρὸς
 ἐπιθυμίας Βαγῶας ὁδοῖτορ, ὡς
 πολλὴ ἐπιθυμία ὁδοῖτορ ἀνθρώ
 ροις ὡς νόμοις διδάσκαλοι,
 ὅςθι ἀφ' ὁλὴν τινὰ πρὸς αὐ
 τὸς ἐνδίδασθαι δυνάμεται,
 ὅςθι τ' Ἑκατάτης ἐκείνου ἐκκλη
 μα παθῆν ἄρ, ὡς ἀφ' ὁλὴν
 τὰ μαθήματα. ἰπὸ δὲ καὶ ἃς τὸ
 ἀφ' ὁλὴν μάστιγι σκώφθη, χα
 ειρῆτας τῷ, ὡς γοῦν ὅτι, πρὸς
 ὁδοῖτορ. ἃς τ' ἄρ' ὡς πρὸς
 ἔφη, βαλὶ τὸ κείνου δεινὸς
 ἀποσοφούτας, τὸν πρὸς
 ἄρ δίκαιοτορ πρὸς ἐκείνου
 πάντων, ἐν τούτῳ τῷ ἄρ
 ἡ τ' ὡς τῶν, τὸ δὲ νόμον
 ἀφανὲς ἡδὲ, καὶ μὴ, ἐν
 ὅ ἀνθρώπῳ δίκαιο, οὐδὲν ὅ

figura, verum de animi vir-
 tute, proinde mentis quali-
 tatem expendi oportere, de
 dogmatum cognitione per-
 tendum esse. Eius rei testi-
 citatus Aristoteles, qui
 dem Hermeam eumuchum
 Atarne oriundum tyrannum
 supra modum sit admiratum
 adeo ut illi perinde
 Dīs sacra fecerit. Ausus
 illud addere Ba-
 mulo magis idoneum
 eumuchum cui adole-
 tes erudiendū crediderat
 quod ab hoc nulla
 calumnia possit herere
 que Socraticum illu-
 men in hunc com-
 quod adolescentulæ
 rumpat. que ille
 finem in mentem
 fuerat cavillatur
 facere, ut ipsi
 debatur, reiecit.
 a barba prolixius
 philosophos. afflu-
 uenit, minime
 te quibus pro-

(nomen hominis silebitur)

τὰς γυναῖκες ἡῖς, καὶ τὸ φά-
 ρμα γυναῖκῃ, καὶ τὰ ἄλ-
 λα ἀνδρῶν τοῖς, ἃ ἄλλοι
 φῶν, πολλοὶ ἀνδρῶν ὑμῖν
 φανταῖ· ἃ δὲ μὴ, ψεύδον-
 ται οἱ περὶ αὐτοῦ λέγοντες,
 καὶ μοιχὸς ἰσθῶ ποτὶ, ὡς ὁ
 ἄλλος φησὶν, ἄρθρα ἐν ἄρ-
 θροῖς ἔχων. ἀπὸ τὸ τε μὴ ἴς
 τὴν ἀνδρῶν ἀναφυγῶν, καὶ
 τὸ ἐρησφυγῶν ἐν ῥόμῳ,
 ἀφ᾽ ἧς, ἀπιστησάντων τῇ κα-
 τήρῃ τῶν τότε δικαστῶν,
 ἀπὸ γὰρ τῆς φανταῖς ὁψως.
 οὐκ ἔστι, ἡδὲ παντοφύλακα
 μοι δοκῶ, τὸ πρῶτον μου
 φῶν. τὴν δὲ λέγοντι
 οὐκ, παρὰ πάντων μὴ γέλω-
 ῶς, ὡς τὸ ἀπὸς Βαγῶας ἵ-
 σταντο ἱερᾶν το, καὶ παν-
 τῶν ὡς ἐνεία τραπεζῶν
 ἡρώματα, καὶ ψυχῶ ὡς ἱερῶ-
 τῶν το. καὶ οὐτε συγκα-
 τὰν τῶν τῶν μοιχῶν ἐγ-
 γράμῃ· καὶ ὡς ἔχων ὡς, ὅτι
 ἐν τῇ αὐτῇ τῇ κατηγόρειαν
 τῶν το τὴν πρόντα ἀγῶ-
 νιστῶν ἄνα. Παμ. γὰρ
 νοῖα,

lis leuibus, ac faminea vos-
 ce, reliquoq; corporis habi-
 tu eunucho adsimilis, si quis
 vestes detrahat, egregie vir
 esse videbitur. Alioqui men-
 tiuntur qui ferunt, eum ali-
 quando in adulterio depre-
 hensum, membra in mema-
 bris, ut legum tabulae lo-
 quuntur, habentem: atque
 id quidem temporis ad eunu-
 chum confugisse, eaq; reper-
 ta latebra absolutum fuisse,
 quum iudicibus crimen per-
 suaderi non posset, ut qui è
 specie hominem iudicarent
 eunuchum. At nunc mihi pa-
 linodiam cantaturus viden-
 tur, idq; propter ostentatum
 præmium. Hæc quum dice-
 rentur, omnibus ut par erat,
 visus est obortus. Porro Ba-
 goas magis etiam perturba-
 batur, omnem in speciem sese
 varians, atq; in innumerabi-
 les versus colores, tum frigida
 sudore fluens: ac neq; de-
 corum sibi existimabat adul-
 terij crimen agnoscere, neq;
 rursus eam accusationem

ad præsens certamen arbitrabatur. P A M. Pro-

λοῖα, ὦ Λυκίε, ὡς ἀληθῶς
ταῦτα, καὶ ἵοικεν ὃ πλὴν τυχεῖ
ἔσθ' ὑμῖν δραστηρίῳ προσχῆ-
σθαι. τὸ δ' οὐδ' ἐγὼ τί ἐγί-
νω, καὶ πῶς ἔγνω ἔτι ἡμῖν αὐτῶν
οἱ δικασταί, Λυ. ὃ ὁμόφρητοι
πάντων ἔσθ', ἀπ' οἱ μὲν ἐ-
ξίστω, ἀπ' ἀνδράσιν αὐτῶν, ὡς
σπέρτῃς ἀργυρώνετες ἐπισκο-
πεῖν, καὶ διώκοντες φιλοσοφεῖν τὰ
κατὰ τῶν ὀρχήων. οἱ δ' ἔτι
καλοῖσιν, μετασταλαμάζοντες
τῖνας τῶν ἐξ οἰκῆμας γυναι-
κῶν, καλεῖσθαι αὐτοὺς σιναῖναι,
καὶ ὀπλᾶν καὶ τίνα τῶν δικα-
στῶν τὸν προδύτατόν τι καὶ
πισυτάων, ἐπισυτά ὀρχήων, καὶ
φιλοσοφῶν. μετὰ δ' ἐπὶ πάν-
τας ὁ γέλωας κατὰ χεῖ, καὶ ὁ δῆλος
δῆλος οὐ πλὴν γαστέρα ἡλγῶν,
βρασσομένη ὅτι αὐτῇ, ἔγνω-
σθαι ἀναπόμπιμον ἐς πλὴν ἰτα-
λίαν ἐκπέμψαι πλὴν δίκῃ καὶ
οὐδ' ἄλλῃ ὅτι μὲν πῶς πλὴν τῶν
νόμων ἐκδέχεται, ὥς φασι,
γυμνάσται, καὶ πρᾶσιν αὐ-
τάς,

fectio deridicula sunt ista,
Luciane, neque vulgarem
vobis, vti coniectandum est,
voluptatem praeberunt. Quae
rūm quò tandem res evasit,
et quid super his pronun-
ciarunt iudices? LVCIAN.
Non erat eadem omnium
sententia: verum alijs quorū-
dem visum est, vti nudatis
illo, quemadmodum in cau-
pticis servis fieri consuevit,
inspicerent, num in ijs quae
ad penem pertinent, philoso-
phari posset. Alij vero
sententiam dixere multo magis
etiam hac ridiculam esse,
nempe ut accersitis e domibus
mulieribus aliquot, et inspec-
rent illum cum illis cohabitanti-
di, ac viri officio fungenti-
stante interim e iudicio
quopiam, qui quidem
natus maximus, fidei
infama, qui inspiceret
philosophum praestantem
ubi omnium risu fuisse
excepta, neque quidem

minimo adesset, cui non doleret alius risu cancellis
est ut integra causa in Italiam reijceretur. Sic
ut aiunt, ad eloquentiae ostentationem sententiae

ἴστω, καὶ καταγορεύει συκρο-
νῶ. καὶ τὸ τῆς μοιχείας ἔγκλη-
μα ποκινῶ, ἐναντιότατον αὐ-
τῷ. καὶ οὕτω κατα τὴν φαν-
τασίαν ῥητόρων τοῦ ποιῶν,
καὶ ὅς τὸς ἄνδρας τὸν ἀντί-
δικον ἐκ τῆς ἐγκλήματι κατα-
τάττω. ὧς Βαγῶς δ' ἔτρεα,
ὁ φασί, μέλα, καὶ ἀνδρίστει
τὰ ποτὰ, καὶ δὲ χαρὸς ἔχῃ
ἐν πρᾶγμα. καὶ τίλῃ, κρατῶ-
σαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιδείξει, ὡς ὁ-
δὸν χάριον δὲ τῶν τὰς ἵππους
ἀναβαλόντων ὄνων. αὐτὴ γὰρ,
ὡς ἱππῶν, φιλοφῶντος ἀείσῃ
λεῖσις τοιχοῦ ἄνα, καὶ ἀπόδιδ-
ξίς ἀναντίκειν, ὡς καὶ τὸν
ἵππον, ἔτι δ' ἐμοὶ ἡμιδὴ νῆος
τοῖς, ὅς γ' αἰμῶν ἄν, ὅ τὴν γυνῶ-
ν, ὅ τὴν γυνῶν, ἄν τὸ
τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς
τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς

instruit, & accusationē quam
elaboratissimam meditatur,
adulterij crimen aggrediens,
id quod ipsi maximè aduersus
satur. Quod quidem & hic
facit iuxta malorum rheto-
rum morem, quum ex ipso
crimine aduersarium inter
viros recenset. Contrà Ba-
goas diuersa cura, quemad-
modum audio, & assidue vis-
um agit, negociumque præ
manibus habet. Postremò
victurum sese sperat, si mo-
dò docere possit se nihilo
deteriorem esse equas ineun-
tibus asinis. Id enim, amice,
visum est optimum philoso-
phiæ documentum, atq; una
demonstratio, quæ refelli
non queat. Proinde optā-
rim, ut filius qui mihi est ad-

huc admodum adolescens, non animum & linguam, sed per-
nam haberet ad philosophiam idoneum.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

Vnde nobis.] Exordium ab admiratione, qua atten-
tione, amplificatione rei à modo & personarum professione
Scis Pam.] Narratio à causa litis. c Porro præ-
illud.] Carmen est Homericum ex Iliad. x. de Achille
666 5 & Hecto-

& Hectore pro vita certantibus: Carmen integrum sic habet:

—ἡπὶ ἔχιστον, ἔδῃ βοάτω

Ἀγνὸς δὲ, ὅς ποσὶ αἰθρία γίνεται αὐδῶν,

Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν ἔκτορ' ἐκ ποδάμοιο. id est,

Neque enim illis victima siue bucula captabatur, quippe hæc præmia cursus: verum de vita certabant Hectoris. Virgil. lib.

12. Aeneidos hoc ita interpretatus est:

—nec enim leuia aut ludicra petuntur

Præmia, sed Turni de vita & sanguine certant.

Vsurpantur à Luciano, contra philosophos turpiter apud Iudices de salario contententes. d Poëta.] Appellativum est, loco proprij, per excellentiam. Iustinianus in principio libri primi Institutionum suarum: Sed quoties, inquit, non addimus nomen cuius sit civitatis, nostrum ius significamus: sicut cum poëtam, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Virgilius. e Primū complures.]

Modus & persona. f Βαρύς.] Barbara lingua significat eunuchum, quo nomine Luciano philosophum quendam induxit, qui vultu corporisq; figura eunuchum præ se ferret. Quin Ovid. de Amoribus, servum puella custodem Bagoum appellat:

Quem penes est dominam servandi cura Bagoum.

g Tandem autem.] Defensio ab exemplis. h Cæterum.] Accusatio ab accidentibus. i Eius rei.] Defensio à fine & officio. k Deinde quæ ille.] A sequentibus.

l Atqui Iud.] Nova obiectio, & occasio suspensa sententiæ.

ΕΡΩΤΕΣ.

AMORES.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

LUCIANVS ET

Θεομνήστη.

Theomnestus.

Incerto interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΟΝ.

HOc dialogo de Amoribus & eorum voluptate disputatur, introductis Chariclis & Callicratidæ personis: quorum alter amorem mulierum vt antiquiorem, & naturæ magis consentaneum, deinde & diuturniorem, magisq; mutuum, & vtrinq; oblectantem defendit:

defendit: alter autem turpem istum in pueros affectū, sed honesto tamen & philosophico nomine palliatum commendat, confutato eo quod alter de naturæ ductu opposuerat, & proposita muliebrium vitiorum insolentia ac sceleritate. Occasio dialogi ex repetitione & memoria antehabiti sermonis sumitur, inuitante ad hoc etiam temporis opportunitate. Exordium autē & præparatio disputationis ab attentione, & rei magnitudine. quam longa deinde narratio sequitur, continens causam & quasi fundamentum totius negocij: in qua illa quoque non indigna lectu sunt, descriptio templi Gnidiæ Veneris, & exemplū impotentis amoris, quo quidam ipsam deæ statuā noctu aggressus est: cuius cōmemoratio cōtentioni ac disputationi principium & ingressum facit. Cæterum haud scio an & hic philosophos tacitè perstringat Lucianus, dū pederastas esse, solis illis p̄mittit.

Ποτὶς καὶ
διδῶν, ἵνα ῥί μου
Θεόμνησι, ἐξ ἰω-
θινοῦ πεπληρω-

μας ἡμῶν τὰ λιγυρηνότα πῶς
πῶς σωτηρίας σπουδᾶς ὄντα.
καὶ μοι σφέδρα διψῶντι βι-
αίης ἀνείσας, ὡκαρ ὅτι τ
ἐλαφρῶν σε λόγων ἐρῶν χα-
μα δῶντες ἢ ἡ ψυχή διλω-
ρεῖ σπουδᾶς ἀνείσας. ποθεῖσι δὲ
ἐπὶ λατρίαι πόνοι, μικρὰ τῶν
ἐπὶ τῶν φροντίδων χαλα-
ρῶν, καὶ ἡδονὰς ἀνείσας.
πάνν

Matorio quo-
dā lusu, amice
Theomneste,
summo statim

mane impleuisti nobis aures,
continuo serioq̄ studio iam
defessas. Ac mihi vehemen-
ter sitienti talem aliquam re-
laxationem, in tempore adeò
iucundorum istorum sermo-
num tuorum gratia affluxit.
Infirmior enim animus est,
quàm ut studia continua sus-
stinere queat. Desiderant au-
tem labores paulò contem-
tiores, ut curis grauioribus

Admo-

πάνυ δὲ με, ὑπὸ τῷ ὄρθρῳ, ἢ τῷ
 ἀπολάττωρ σε λόγῳ αἰμύλη
 καὶ γλυκεῖα πρὸς κατὰ φρανεν.
 ὥς ὀλίγη δὲν, Αἰεσίδης ἐνό-
 μιζον ἦν, τοῖς Μιλησιακοῖς
 λόγοις ὑπὲρ λεγόμεν. ἄχθο-
 μά τι, καὶ τὸς ἐνὶ ἑρωτας, οἷς
 πλατὺς εὐρέθῃ σκοπὸς, ὅτι πῶς
 παύσαι διηγόμεν. καὶ σε
 πρὸς αὐτῆς ἀντιβολόμεν Ἀφρο-
 δίτης, ἢ πρὸς τὰ μελέγαν ἔοι-
 κας, ἢ τις ἄρρεν, ἢ καὶ καὶ Δία
 θῆλυς ἐφῆται τοῖς πόθῳ, ἢ ῥέ-
 μα τῇ μνήμῃ ἐκκαλεῖσθαι. καὶ
 ὅρ ἄλλως ἰορταστικῶν ἄγορῶν
 ἡμέραν, Ἡράκλεια θύοντες. ἐκ
 ἀγνοεῖς δὲ δὴ πού τὸν θεόν,
 ὡς ὅς ἐν τῷ πρὸς Ἀφροδίτῳ
 ἡδύσαι οὐδὲν μοι τῶν λό-
 γων τὰς θυσίας προσέσκησας.
 Θεοῦ ἔπειτα ἄν μοι, ὦ Λυκίνε,
 θαλάσσης ὑμῶν, καὶ πυκνὰς
 ἀπὸ οὐρανὸν νιφάδας ἀειθύ-
 σσας, ἢ τὸς ἐμὲς ἑρωτας. ἔγω-
 γ' οὐδ' ἄπαρ αὐτῶν λεγὼν
 ἀπληθεῖ φθὰ φῖπραν νομίζω,
 καὶ πρὸς ἄλλοις τινὰ πλῆθιαι θιγῶν
 missurus esse. THEO. Citiùs verò mihi, Luciane, maris
 fluctus, & densas è cælo delabentes niues numeraueris, quàm
 meos amores. Ego itaque totam ipsorum vacuam reddidisse
 pharetram me puto: ac si quando ad alium aliquem antea

Admodum igitur me sub au-
 roram hodie lasciuorum i-
 storum verborum blanda ac
 dulcis suadela exhilarauit.
 Quare parùm absuit quin
 Aristides ille viderer mihi
 esse, Milesiis sermonibus su-
 prà quàm delinitus. Doleo
 per amores equidem tuos,
 quibus latus adeò scopus in-
 uentus est, quòd narrare des-
 siisti: ac te per ipsam obse-
 cramus Venerem, si abun-
 dè mihi dicere videris siue
 masculum aliquod, siue en-
 tiam per Iouem muliebre te
 incessit desiderium, vt id
 paulatim memoria repeten-
 do excitare velis. Nam alior
 qui festum & solennem ce-
 lebramus diem, Herculi sa-
 cra peragentes. Ceterùm
 haud ignoras scilicet deus
 hunc, quàm acer & procliu
 erga Venerem fuerit. proin-
 de lubentissimè videtur mihi
 sermonum hæc sacrificia ad-
 re vo-

ουσιν, ἀνοπῇ αὐτῶν ἡ δι-
 ξία γλαοθήσεται. σχεδὸν γὰρ
 ἐκ τῆς ἀντίποιδ' ἡλικίας εἰς
 τὸς ἐφύβους λειθεῖς, ἅπλως ἐπ'
 ἅπλων ἐπιθυμίας βυκολῶμαι.
 διάδοχοι ἔρωτος ἀπὸ κλάων, καὶ
 πρὶν ἢ λῆξαι τὸς πετέρους, ἄρ-
 χονται δούτεροι. κάρλῳ Λα-
 οῦα τῆς παλιμφύδος ὕδρας πο-
 λυπλοκῆτα, μήδ' ἰόλιων
 βυθὸν ἔχειν διωάμην. πνε-
 ρὶ γὰρ οὐ σβήννυται πῦρ, οὐ-
 τὼ τὶς ὑγρὸς τοῖς ὄμμασιν ἐκ
 τοικεῖ μὲν ψ, ὅς ἅπαν καλῶ-
 λ' εἰς αὐτὸν ἀρπάξεν, ἐπ' οὐ-
 λ' ἂν ἰόρθ' παύεται. καὶ σιω-
 χὶς ἀπρ' αὐτὸν ἐπέρχεται μοι, τίς
 οὐτ' Ἀφροδίτης ὁ λόγ' ἔσθ' ἢ
 ἢ Ἡλιάδης ἐγὼ τις, οὐδ' Ἀν-
 μνιάδου εἰς, οὐδ' ἰππολύ-
 του ἔγροικίαν ὠφρυώμε-
 ν' ἔξερθῆσαι τῆς θεοῦ πλὴν
 ἅπαντα τὰντ' ὀργῇ. Λυ-
 πτωκὲς τῆς ἰωιωλίδου καὶ
 Λαοκροῦς ταύτης ὑποκεί-
 σαι, Θεόμνησι. ἄρθῃ γὰρ, ὅτι
 τὸν δὲ βίβ' ἡ τύχη προσεκλή-
 νη

ρωσέ

supercilium indutus, ut ob id irritare Deæ inexplē-
 hanc iram in me debeam. LVCIA. Omitte ficti-
 Theomneste & difficilem responsionem. An
 tu enim

re volent, inermis ipsorum
 dextera ridebitur. Prope-
 modum enim ex eo cum à
 prima pubertatis ætate em-
 gressus, inter adolescentes
 receptus sum, alijs atque alijs
 subinde concupiscentijs de-
 lusus pereo, alijsq; amores al-
 ijs succedunt: ac priusquam
 desinant priores, incipiunt
 sequentes, capita prorsus
 Lernæa rediuiua istius Hy-
 dræ longè magis multipli-
 cia, neque etiam Iolaum as-
 liquem auxiliatorem reci-
 pere sustinentia. Neque enim
 igne ignis extingui solet. Ad-
 eò humidus quidam oculis
 inhabitat meis asilus, qui o-
 mnem formam ad sese ras-
 piens, nulla satietate exple-
 tur. Ac assiduè dubitare in-
 mentem venit mihi, quænam
 hæc Veneris ira sit. Non
 enim ex Heliadis quispiam
 ego sum, neque Lemniadum
 contentio, neque etiam Hip-
 polyteum agreste ac durum

ρωσίσι. ἢ χαλιδὸν εἶναι νο-
 μίζας, εἰ γυναιξὶν ὠροῦσας, ἢ
 μυτὰ παίδων τὸ καλὸν ἀν-
 θρώπων ὁμιλῆς; ἀπᾶσι καὶ
 καθ' ἑαυτὴν τῷ χαλιδίῳ περὶ
 τὸ δυσχερὲς ἔστω νόσημα. Ἄδ-
 εὸν γὰρ τὸ παθεῖν, ἀπ' οὐχὶ
 τῷ δὲ πολλῷ ἐκχέας ἄνθρωπον.
 ἀνδοῦμενα σαυτὸν εἶναι νο-
 μίζεις, ὅτι σοὶ ὁ θεὸς ἐκ αὐχμη-
 ρᾶν γυναιξὶν ἐπέκλωσεν, ὅσῃ
 ἐμποικίᾳς ἄλλας, καὶ στρατιώ-
 τῶν ἐν ὅποιοις βίον. ἀπᾶσι πα-
 ρὰ παλαιῶν μάλιστα σοὶ, καὶ
 φανερὰ μὲν ἰσθῆς, μίχεται πο-
 δῶν τῶν πρυφῶν καθ' ἑαυτὴν,
 διακειδὸν δ' ἡσυχίας ἑαυ-
 τῆς ἐπιμένει. τὴν γὰρ μὲν ἐρω-
 τιῶν ἰμίων ἢ αὐτὸ τὸ βα-
 ρύνειν ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ γλυκὺς
 ὁ δὲς ὁ τῷ πόθῳ δάκναι. παρὰ
 ἑσὶν ἑλπίδας, τυχὸν δ' ἀ-
 ποτίλαυκας. ἴση δ' ἡδονὴ τὸ
 παθεῖναι, καὶ τὸ μίτον. ἔ-
 ναντα

tu enim graviter fers, quòd
 per fortunam talem vitam
 sortitus es: & acerbum esse
 putas, si cum mulieribus fers
 mosis, & cum pueris suavi-
 ter efflorescentibus subin-
 de conuerſaris? An tibi es-
 tiam purgationibus forsitan
 opus erit contra difficilem
 adeò hunc morbum? Gra-
 ue enim malum hoc scili-
 cet est. Quin tu potiùs mul-
 ta hac dementia abs te pro-
 iecta, beatum esse te ipsum
 existima, quòd tibi Deus
 non squalidam agriculturam
 exercendam sortitò assigna-
 uit, aut mercatorum erro-
 res ac peregrinationes, aut
 etiam militarem in armis de-
 gendam vitam: sed tibi pin-
 gues ac nitidæ palæstræ cu-
 ræ sunt, ac splendida qui-
 dem vestis vsq; ad pedes de-
 licatè demissa, compositio
 autem comæ discriminatim

exercita & apparatus. Amatoriarum verò oblectationum es-
 tiam ipsa tentatio iuuat, ac dulcis desiderij dens mordet.
 Nam interim dum periculum facis, speras: ubi verò votū
 compos factus es, frueris eo quod optāsti. Aequali autem vo-
 luptate afficiunt, & quod adest iam, & quod futurum spe-
 ratur.

νοῖχ' ὅ γ' οὐκ ἀνιχνεύσας ἔ
 πολλὸν, ὥς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ,
 ἐκτάλογον, ὧν ἀρχὴ θ' ἔν ἡρά-
 κλῃ, ἱλαρὰ δ' ἢ τῶν ὀμμάτων
 αἰβοῦσ' ἀταρβῶς ἀνυγραύον-
 τ'· πλὴν φωνὴ δ' ἴστω τῇ Λυ-
 κᾶμβ' ἐν γὰρ ἱ, λυκῶν ἀφ-
 ἡσώρ, ἀπ' αὐτ' τὸ σχῆμα] ὅ
 ὅθεν δ' ἔλ' ὅς, ἐκ κείνων μὲν
 πορ, ἀπ' αὐτ' ἐκ αὐτῶν μὲν
 ρηεῖρ ὅρ. ἀπ' αὐτ' ἐκ τῶν
 τὰ πλὴν Ἀφροδίτῃ, ὡς ἴστω
 λυκᾶν ὅρ ἀφ' ἡσώρ, μὴ δ' ἔν
 ἀρ' ἔν, ὡς ἱ Ἡρακλῆ πλὴν
 σίαρ ἐν τῇ πρᾶσθ. Θι. βυ-
 φάρος μὲν ὁ λυκᾶν, ὅ Λυκί-
 σι, καὶ τῶν ἀκάνθοις, ὥς φα-
 νι, τῶν θυσίῶν ἡκιστ' ἐν τῶ.
 μὲν ὅ. ἐπ' αὐτῇ πλὴν ἐν-
 σιῶν ὅρ πλὴν λυκᾶν γὰρ αἰροῦν,
 αἱ δ' ἐπ' αὐτῇ λυκᾶν ὅρ, ἐξ ἰωθινῶ
 πρᾶτα θύσας, ἡρόρ ὅρ ἔχουσιν ἡ
 δ' αὖ Μῆδ' ὅρ σωνῆθ' ἐν μεθαρ-
 ρασαί μὲν σπυλῆς, ἱλαρῶς
 μὲν αὖ σων λυκᾶν ὅρ σπυλῆς.
 καὶ

ratur. Paulò antè igitur cùm
 narrares longum istum, per=
 inde ut ὅ apud Hesiodum
 est, catalogum eorum quos
 ab initio inde amásti, sua=
 ues quidem oculorum tuos=
 rum ietus molliter subinde
 liquecebant. Vocem autem
 ad modum Lycambæ illius
 filiae tenuem ac dulcem em=
 mittens, ex ipso statim habi=
 tu præ te ferebas, quòd non
 illos solùm, verùm etiam is=
 psam illorum memoriam as=
 mares. Sed si quid tibi ex ea
 quam secundum Venerem
 nauigationem perfecisti, reli=
 quum relictum est, nihil
 quaeso illius nos cela: Hercu=
 culi autem sacrificium hoc
 absolutum atque perfectum
 præbe. THEO. ^a Tauris
 uorus quidem, Luciane, deus
 iste est, ὅ sacrificijs illis quæ
 sine nidore perficiuntur, ut
 aiunt, minimè delectatur.

Sed postquam annuam ipsius

simplicitatem sermone celebramus, mæa quidem narratio=
 nō statim mane in medium allatæ, ad satietatem
 pervenire. Tua verò Musa à consuetō resoluta atque
 studio, hilarem cum deo diem hunc totum pera=
 gat.

καὶ μοι γῆρὸς δικαστὴς ἴσθ',
 ἰσθ' μὴ δ' εἰς ἑτέρου σε τοῦ
 παύθους ῥέποντα ὄρω. πο-
 τέρους ἀμέμονας ἤγῃ, τοὺς
 φιλόπαιδας, ἢ τοὺς γυναι-
 οῖς ἀσφύζοντας; ἰσθ' ὡς
 γὰρ ὁ πλεονέκτης ἑκατέρω, κα-
 θατέρω ἀκείβητος κρυπταίνῃ,
 τοῖς ἰσθ' ἀμφοτέρω πλεον-
 εχθίῳ ἰσορρόπως ταλαν-
 τώομαι. σὺ δ' ἰκτὸς ὦρ,
 ἀδικολογῶς λεγῇ, ὡς λογισμῶ
 τὸ βέλτιον αἰρήσῃ, πάντα δὲ
 πειραζὼν ἀκρίβειαν, ὧς φιλό-
 της, λὺν πεπίστωκέ μοι ψῆφον
 ἢ περὶ τῶν ἐμῶν ἰρώτων λεί-
 οῖς, ἢ δὴ φέρε. Λυ. πα-
 ρίαις, ὧς Θιόμνησι, καὶ γί-
 νωται ἢ γῆ τὴν δόξῃσι. ἢ
 δ' ἰπαγγέμεται τι καὶ σπου-
 δαίον. ἰσθ' οὐκ ἔξ' ἀπογῆς ἢ
 ἐπιχερσίως ἢ ψάμῳ, εἰδὼς
 ὅτι λίαν, ἀπ' οὐ παλαιᾶς,
 ἐξ ὅτου δυοῖν ἀνδρῶν ἀκη-
 κοῦς, περὶ τούτοις σωτό-
 ρως, ὡς ἀμικτωμένοις, ἔτι τὴν
 μνή-

gat. Ac mihi queso æquus
 iudex esse velis, quoniam in
 neutram adeò partem huius
 cupiditatis inclinatum aut
 pronum te video, utrum me-
 lius habere putes eos qui ma-
 sculos amant, an qui fœmi-
 nis delectantur. Nam ego
 quidem, qui utrinque æquè
 iectus sum, perinde atque aca-
 curata ac proba aliqua tru-
 stina, ambabus ex utraque
 parte lancibus aequaliter
 huc atque illuc inclinor. Tu
 verò, qui extra hanc sortem
 es, incorrupto iudice, ratio-
 ne videlicet, quod melius
 fuerit, dignosces ac secera-
 nes. Proinde omni recusans
 di prætextu ac simulatione
 deposita, ô amice, calculum
 què tibi commēdavit ac com-
 didit illud de meis amoribus
 conuocatum iudicium, iam
 tandem feras. LVC. Lua-
 dum, Theomneste, aut risus
 putas narrationem hanc. Ea
 verò etiam serium quoddam

promittit. Ego itaque nuper adeò eius rei periculum feci
 cepi, sat scio, nimium, et non olim, ex quo duos quosdam
 ros audiui de hac re contentiosè admodum quasi dimicantes
 mecum

μνήμην ἐναυλον ἔχω διήρητο
 δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ
 πάθη, καὶ οὐκ ὥσπερ σὺ, κατ'
 ἀπορίαν ψυχῆς αὖτις ὦρ,
 διήεις ἄρυσσαι μισθὸς, τὸν μὲν
 βασιλῆα, τὸ δ' ἄρξυφα μάλα
 τοῦτον. ἀπὸ δ' οὐκ ἔστι φωνὴ
 παιδικῶς ἡδύς, πλὴν θύλακα
 ἀφροδίτης βάρανθρον ἔχον
 ἄνθος. ὃ δ' ἄγνῶτον ἔρωτος ἄρ-
 ῖνος, εἰς γυναικας ἐπρόητο. δι-
 οῖρ οὐκ ἀμαχομένοισι παθοῖν,
 ἀγνοοῦν τῆς ἀμύχαν, εἰ δ'
 ἄρ' ἐπὶ δωαίμην ὡς ἔπρου-
 φράνθην. καὶ μοι τὰ τῶν λό-
 γων ἔχον τῶν ἀκοῶν ἐρῶν φά-
 ρισαι σχιδόν, ὡς ἀρτίας ἡρ-
 μῆα. πᾶσιν οὐκ ἐπιτιμήσεως
 ἀφορμὴν ἐκ ποδῶν ἀπὸ θύλα-
 ρος, ἀπὸ ἀμφοῖν ἡκῶν
 γόνυ, κατὰ τὸ ἀκείβης ἐπὶ
 ξημίῃ. Οὐ. καὶ μὲν ἔγωγε
 ἀπαρτὰς ἔκδον, ἀπαντήκον
 καὶ ἀμύχαν, δι' ἡμῶν Δία
 πᾶσι, ὅτε λίξεν ἀείδων,
 τὴν δ'

memoriam adhuc recentem,
 & paulò antè facta repen-
 tem habeo. Divisi autem eo-
 rum erant cum orationibus
 etiā ipsi affectus, & non per-
 inde actus, qui facilitate qua-
 dā animi peruigil & insom-
 nis duplicem capis mercedē:

Hanc, armenta regēs, per-
 cora illam cādida pascens.
 Sed alter quidem puerorum
 amore supra modum oblea-
 tabatur, muliebrem vene-
 rē tanquam barathrū quod-
 dam ducens: alter autem à
 masculo amore purum se ge-
 rens, in fœminas quasi atto-
 nitus ferebatur. Duobus igitur
 inter se pugnantibus af-
 fectibus, instituto certamine,
 haud facile dixerō quantum
 voluptatis ex ea recepi. At
 mihi verborum illorum tam-
 men vestigia propemodum
 auribus impressa hærent, et
 pote quæ nuper dicta
 sunt. Omnem igitur obiu-
 ram

prætextum & causam è medio submouendo, il-
 lum ambobus audiui dicere, quàm accuratè fieri potest,
 memorabo. T H E. Atqui ego quidem hinc surgens,
 tibi sedebō, Æacidem expectans, dum carni-
 na finiat

τὸ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα
 πῆσι βρατικῆς διαφορᾶς, με-
 λερίαι περαίνεσθαι. Λυ. ἐπ'
 Ἰταλίαν μοι πλεῖν θρονουμένη
 νῶ, ταχισταυτοῦ σκοπέ-
 ον τρέψω, τοῦτων τῶν δι-
 κρότων, οἷς μελίσσε χεῖρσιν
 Λιβυρνοὶ δοκοῦσιν, ἔθνη
 Ἰωνίῳ λόλῳ παρφοκισμένον.
 ὡς δ' ἐντῷ, πάντας ἐπιχω-
 εῖους θεοὺς προσκυῖας, καὶ
 Δία ξένιον ἱλῶ σιωφάψα-
 σθαι τ' ἀπ' αὐτῶν στρατιᾶς ἐπι-
 καλεσάμεν, ἀπ' αὐτῶν δ' ἐπι-
 κῶ λούρα κατήμεν ἐπὶ θάλασ-
 σε. ἔτα τὸς παραπίμποντας
 μελεξιστάμεν (ἡκολύθη δ'
 πωλείας λιπαρὸς ὄχλος, οἱ
 σιωχῆς ἡμῖν ἐντυγχάνοντες,
 ἀνιερῶς μελεξιστάμεν) τ' πρὸ
 μιν γοῦν ἐπιδᾶς, ἐγγὺς ἐμῶν
 πόρ' ἴδμεν τῶν λυβερνῆται. καὶ
 ῥοθίῳ τῶν ἱλατέρων μετὰ
 μικρὸν ἀπ' αὐτῶν ἀναχθέν-
 τος, ἰσχυρὸν μάλα καὶ κατό-
 πιν ἡμᾶς ἐκυμάνον αὖραι,
 πόρ' ἴδμεν ἐκ τῶν μελεκοίλων,
 ἀκα-

na finiat ille. Tu verò nobis
 veterem gloriam amatorie
 perage differentie canen-
 do. L V C I A. Instituenti
 mihi in Italiam nauigare,
 velox atque citatum nau-
 gium apparatus erat, ex bi-
 remibus istis quoddam, qui-
 bus maximè Liburni, que
 gens ad Ionium sinum habi-
 tat, videntur uti. Postquam
 autem iam nauigandi tem-
 pus erat, vniuersos deos pa-
 trios comprecatus, ac Ioue
 hospitali, ut propitius expe-
 ditionem peregrè susceptam
 coadiuuare vellet, inuocato,
 ab urbe vehiculo iumentar-
 rio ad mare descendi. Deins-
 de valere iussis ἧς qui nos
 deduxerant, (sequebatur au-
 tem cruditorum turba sedu-
 la ac frequens: qui cūm as-
 duè nobiscum versati fuiss-
 sent, agrè atque inuitò à nos-
 bis segregari se patiebantur),
 conscensa puppi, iuxta go-
 bernatorem assedi. Atq. in
 petu remigum paulatim

terra in altum prouecti, postquam admodum ex a tergo
 cisando fluctus prosequabantur nos auræ, malo ex n-

ἀπερὶ κρημίσιν τοῖς κίρας πε-
 νήλαιον. ἔντ' ἀθρόας κατὰ τ'
 ἑλκασμὸν τὰς ἐθόνας ἐκχέαντες,
 ἕρμα πημπλαμύνει τὸ λίνον,
 κατ' ὕδιν, οἷμα, βέλους ἑλάττω
 ἐντοίχοις Διηπάμεθα, βρὺν δ'
 ἑλκασμῷ ὑποβρυχομένους, πρὶ
 πλὴν σχίσουσαν αὐτὸ πρόρραν·
 ἀπ' ἄγχι μὲν ἐν ὧσ' ἔμετα, ὅ
 ὑβράπλο σπονδῆς ἢ παιδίας
 ἐχόμενα σιωπῇ λήθη, λαφύρας οὐ
 πάντων μεμνημένοι, ὥς δὲ τῆς Κι-
 λικίας πλὴν ἱφθαλμον ἀμείψαν-
 τας, ἐχόμενα δ' Παμφυλίας κόπῃ
 πρὸς Χελιδονίας ἐπὶ βόοντων,
 οὐκ ἀμοχθὰ τὸς ἀντυχῆς τῆς
 σκαλωῆς Εὐνάδος ὄρεος, ἐκεί-
 νῃ τῶν Λυκισκῶν πόλιον ἰ-
 κτίζομεθα, μνησθῆναι τὰ ποτὶ
 ἀντρουτῶν. οὐδὲν γὰρ ἐν αὐ-
 τῇσι θεοῖς ὠδαιμονίας ὄρεος
 ἐκείνων, ἄλλ' οὐκ ἢ τῆς Ἡλιάς
 ἑλκασμῷ Ρόδου, τὸ σιω-
 πῆς ὧσ' ἔμετα, πλοῦ δ' ἑλκασ-
 μῷ πρὸς ὀδοντῶν ἐκείνων.
 οἱ μὲν οὐκ ἐρίται τὸ σκα-
 λῶν ἐκείνων ἐν γὰρ ἀνασπῶ-
 ντων,

navis erecto, summo carche-
 sio antennam adstrinximus.
 Deinde conferta per funes
 vela effundentes, sensim im-
 pletis vento linteis, nihilo
 minore cursu, opinor, quàm
 sagitta perculauimus, flucti-
 bus grauitè frementibus in-
 fra circa proscindetem ipsos
 proram. At verò quæ inter
 nauigandum seria vel etiam
 iocosa contulerimus, longius
 hic persequi tempus nō finit.
 Postquam autem maritimam
 Ciliciæ orā prateruecti, Pā-
 phylum sinum contigimus,
 ultra Chelidoneas felices il-
 los veteris Græciæ terminos
 haud citra laborem cursue-
 lati, ad singulas Lyciæ ciui-
 tates hospitio diuertimus,
 sermonibus ac fabulis ut plu-
 rimum nos oblectantes (neq̃
 enim vllum in ipsis manife-
 stum prioris felicitatis cer-
 nitur vestigium reliquum)
 donec ad Solis sacrā delatū
 Rhodum, continuum nauis
 gaudi laborem, quo huc vsq̃

interpellare aliquantisper decreuimus. Re-
 liquæ nauigio è mari in terram subducto, prope lit-

αὐτὸν, ἔχοντες ἱσχυρώμεθα.
 ἐγὼ δ', ὁπρὶς ἐπιστρέψω μοι ξυγ-
 γράμματα ἀπαντικρὺ τῷ Διονυσίῳ,
 κατὰ σχολὴν ἐδάδιζον, ὑπερ-
 φυνὸς ἀπληρώσεως ἐμπιστά-
 μεθα. ἔστι γὰρ ὅντως ἡ πό-
 λιν Ἡλίου, πρὶς ὧν ἔχεται ὡς
 θεῶν τὸ καλόν. ἐκπύων δὲ
 τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ σῶας, ἐκά-
 στεν γραφὴν κατόπλων, ἁ-
 μαρτῶν τερονίῳ τῆς ὀψείας, ἡ-
 ρωϊκοὺς μύθους ἀναγινώ-
 μεθα. ὅθεν γάρ μοι ἄλλο ἢ
 καὶ πρὸς ἀσκήσειν, ὁλί-
 γου διάφοροι, πάρεσσι ἰσο-
 εἶαν ἀγκυροῦμενοι. τὰ δὲ πολ-
 λὰ καὶ αὐτὸς ἐκασίᾳ πρὸ δάμ-
 βανον. ἥδη δὲ τῆς θείας ἱ-
 λιν ἔχοντι, καὶ ὁρῶντες
 μοι βασιλεῖν οἴκαδε, τὸ ἡ-
 λισον ἐπὶ ξυγῆς ἀπώττει μοι
 ἡ ἑρδία, ἀνδρῶν ἐκ παλαιῶν χρό-
 νων σωῆσθαι, ὅς οὐδ' αὐτὸς ἀ-
 γνοῖν μοι δοκεῖς, πομπάκις ἡ-
 μῖν ἰδῶν ἐπιφοιτῶντας ἐν
 ταῦθα, καὶ ἐκ Κορίνθου Χαικλίας
 νειανίαν, οὐκ ἀμορφον ἔχον-
 τά τι,

tus tentoria fixerunt. Ego
 verò, parato mihi hospitio
 eregionè templi Dionysii, co-
 ciosè per urbem incedebam,
 immensa adeò voluptate in-
 terim fruens. Est enim re i-
 psa ciuitas hæc Solis, conue-
 nientem huic deo pulchritu-
 dinem præ se ferens. Obam-
 bulans autè in Dionysii por-
 ticibus, vnamquamque pi-
 cturam contemplantur, vnà
 cum voluptate ea quam vi-
 dendo capiebam, Heroicas
 quoque fabulas memoria res
 petens. Statim enim mihi
 duo, vel etiam tres prope
 modum præcipui superuenē-
 re, qui mihi omnem historiā
 enarrabant. Pleraque au-
 tem et ipse coniectura præ-
 cipiebam: cæterum cum iam
 contemplatione ista satiatu
 essem, ac domum ire cogita-
 rem, dulcissimum peregrinū
 obtigit mihi lucrum, viri
 longo iam olim tempore mi-
 hi noti ac familiares, qui
 neque ipsum ignorare te puerū
 cum sæpe ad nos itantes hinc videris, nempe Chariclem illū
 Corinthium, adolescentem haudquaquam deformem.

ἔστι, καὶ ἡορμῶτικῆς ἀσκή-
 σως, ἄτε, οἶμαι, γυναικοῖς ἐνω-
 ραῖσι μόνον, ἅμα δ' αὖτ' καὶ
 Καλλικράτιδαν ἢ Αθλῶαον,
 τὸν πρόπον ἀπλοϊκόν. πενή-
 μίας γὰρ πολιτικῶν λόγων
 πέποιθε· καὶ ταυτησί τ' ἀγο-
 ραῖς ῥητορικῆς. ὡς δ' καὶ τῷ
 εὐμασί γυμνασικῶς, οὐ δὲ ἄλ-
 λ' ἐτι, μοι δοκῆν, τὰς παλαι-
 ῶτας ἀγαπῶν, ἢ δὲ τὸς πα-
 λαιοὺς ἱρωτάς· ὅπως γὰρ ἄς τῷ
 ἰππότη, τῷ δ' πρὸς τὸ θῆλυ μί-
 σση, ποτὶ δ' καὶ Προμηθεὺς κατ' ἡ-
 ράω, πόρρωθεν οὐκ ἰσθ' ἰκέ-
 τρὸς με, γήθους ἢ χθρὸς πλείοι
 πρὸς ἰσθ' ἀμορ. ἂν ἐποῖα φιλοὶ
 ἀνδραγαθῶν, πρὸς αὐτὸν ἰλ-
 λ' ἰσθ' ἰκάτ' ὅτι ἤϊσθον με. ἡγε-
 γὼ φιλονηκικοῦτας ὁρῶν, πρὸ
 ρατ' ἰσθ'· τὸ μὲν τήμερον ἔ-
 πομ, ὅ Καλλικράτιδα καὶ
 Χαεῖκλῆς, ἅμφω καλῶς ἔχον
 ὅσον ἡμᾶς παρ' ἐμοὶ φοιτᾶν,
 ἵνα

ditum nonnihil comendi &
 fucandi corporis studio, ut
 qui mulieribus, opinor, for-
 ma atque elegantia ista com-
 mendari affectaret. Unde au-
 tem cum ipso & Callicra-
 tidem istum Atheniensem,
 moribus ac habitu simpli-
 ciorem Nam se velut du-
 cem atque antesignanum in
 ciuilibus orationibus & in
 hoc forensi dicendi genere
 gerebat. Erat autem & cor-
 poris exercitationibus dedi-
 tus, ob nihil aliud, ut mihi
 videtur, palæstras tantopere
 amans, quàm ob puerorum
 amores: prorsus enim in hoc
 quasi attonitus ferebatur.
 Ob odium autem quo fæ-
 minas omnes prosequabatur,
 etiam Prometheo malè im-
 precari solebat. Cum igitur
 à longè uterque me con-
 spicatus esset, gaudio atque
 lætitiis pleni accurrunt. Des-

inde, quemadmodum fieri consuevit, salutato atque exce-
 lit me, uterque ut ad se venirem rogabant. Atque ego
 considerem ipsos de hac re inter se contendendo linguis
 prolixe: Hodie quidem, respondens inquam, Callicra-
 tidem & Charicles, ambos vos decet apud me frequentes esse,

ἵνα μὴ πλεῖον τὸν ἕωρ ἐγέρη-
 τι. ταῖς δὲ ἐφιξῆς ἡμέραις
 (πρὸς ᾧ ἐνταῦθα ἡ τέσσα-
 ρας διέγνωκα μέρας) ἄμοι-
 βάως ἀντιπράσσειτέ με, καὶ ἄρ-
 σθενεῖς ὁ πρότερος. Δοκεῖ
 ταῦτα. καὶ ἐκένω μὲν τὸν ἡ-
 μίραν εἰσάρχου ἐγὼ, πῆ δὲ
 ἐπίσης Καλλικρατίδας, εἶτα
 μετ' αὐτὸν ὁ Χαεικλῆς. ἰώ-
 ρων δὲ καὶ παρὰ τὸν ἐστά-
 σιν, ἐνβῆ ἡ ἑκατέρωθεν
 σίως τιμῆς. ὁ μὲν ᾧ Ἀθη-
 ναῖς ὁ δὲ μόρφους πασὶν ἐξέ-
 σκηζο, καὶ πᾶς οἰκίτης αὐτῷ
 σχολὸν ἀγῆσθαι, μίχει τὸ
 πρῶτον ὑπογράφειν αὐ-
 τοῖς χρὴ παραμύοντον, ἵνα
 δᾶν ἡ ἰδίοις αὐτοῖς παρὰ πικ-
 ρῶσι, οἰκονόμοι, καὶ τῶν Ἀ-
 θηνῶσι χωρίων ἐνδεμόνον ἀ-
 πεικνόντο. Χαεικλῆς γὰρ μὲν
 πολὺς ἀρχισπίλων καὶ μισθ-
 οῦ χορὸς ἦεν, καὶ πᾶν τὸ
 δαματιον, ὡς ἐν Ὀδυμοφο-
 ρίοις, γυναικῶν μισθὸν ἔχων
 ὁρὸς

ut ne cōtentionem maiorem
 inter vos exciteris. Sequenti-
 bus autem diebus (nā tres aut
 quatuor etiam hīc commo-
 rari constitui) per vices acci-
 pietis me mutuò, sorte inter
 vos missa vter id priore loco
 faciat. Hæc ita tum placu-
 re. Atq; illa quidem die con-
 iuij præfectus ego fui: se-
 quenti autem Callicratidas,
 & post ipsum Charicles.
 Porro animaduvertebam etiā
 inter ipsos conuiuiorū appa-
 ratus, manifesta viriusq; af-
 fectionis indicia. Nam Athe-
 niensis quidē ille pueris per-
 quam formosis instructus ve-
 rat, & propemodum omnes
 illius serui imberbes erāt, non
 ampliūs ab illo retineri sol-
 ti, quā dum prima lanig-
 ne inficerentur: postquā
 tem barba frequentiore ve-
 nix illorum addensabatur,
 dispensatores, & fundorum
 quos ille Athenis habebat,
 procuratores amandaban-
 tur.

At verò Chariclem magnus saltatricum & psalti-
 rum chorus sequebatur, ac tota illius domuncula, pen-
 de ut in Cereis sacris, mulieribus referta erat, vino, &

ὅς οὐδ' ἀκαρῆ πρόντ', ἐ
 μά τι πονυπιορ, ἢ γέρωρ ὕ
 πέρηξ, ὁψοποιὸς ὀφθῆν, τῷ
 κόνου ἡλοτυπίας ἑποψίαν
 οὐκ ἔχοντ'. ὡ μὲρ οὐ, ὡς
 ἔφω, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ τ' ἀμ
 ποτέρωρ γνώμης δαίγματα.
 πομπὰς γὰ μὲν, ἐπ' ὀλίγορ
 ἀψιμαχίᾳ τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἱ
 πνέθημεν, ὅχ' ὡς πῆρας ἔχαρ
 νι τῶν ἡττικῶν, ἀπ' ἐπὶ κα
 ρὸς ὡ ἀνάγειν, σύμωλόν
 ἰθιλήθοντασ' αὐτὸς ἐπὶ γόμλῳ.
 διγνοῦντο γὰρ ἔς Ἑλλάδα ἀ
 παύσαν ὁμοίως ἱμοί, καὶ δό
 ξαν ἡμῖν, Κνίδω πῶρμισσα
 κατὰ θίαν, καὶ τὸ Ἀφροδίτης
 ἱδῆν πῶρθ' ἔντα ἱερὸν (ὅ
 μῆτα δ' ἐτόπτο τ' Πραξι
 τίλους ἀχθαίᾳς ὄντως ἱπα
 φροδίτου) ἡρῖμα πῆ γὰρ πῶ
 στωχθῆμεν, αὐτῆς, οἶμαι, πῆς
 θιᾶσ' ἀπαρτὴ γαλῶν πομπο
 σπῆλας τὸ σπῆλ'. τοῖς μὲν
 αὐτὸ ἀποῖς ἱμῶν αἰ σῶν
 θας

quo ne puncto temporis ibi
 apparente, nisi sicubi infans
 aliquis, aut senex decrepitus,
 coquus videlicet conspicer
 retur, in quem propter aeta
 tem zelotypiæ suspicio am
 pliùs vlla cadere non posset.
 Erant igitur & hæc, vi di
 xi, satis multa atq; aperta v
 triusque animi documenta.
 Veruntamen aliquoties etiā
 breues quædam quasi futurā
 certaminis collisiones inter i
 psos inceptabatur, tanquam
 finem aliquem quæstio hæc
 haudquaquam haberet. At
 postquam iam tempus erat ut
 iterum in altum prouhere
 mur, socios nauigationis, vo
 lentes alioqui ipsos, abduces
 re mecum studebam: consti
 tuebant enim in Italiā nauī
 gare, æquē atq; ego. Et cū
 nobis visum esset in Gnidum,
 appulsa ibi naue, spectandī
 causa ascendere, & Veneris
 templum videndi desiderium

invenisset (celebratur autem ibi Praxitelis facilitatis ac
 simplicitudinis illud verè Venereum & amabile) paulatim
 eam subuecti sumus, ipsa opinor dea pulchra tran
 sante nauigium deducente. Cæteris igitur solitæ res

θεις παρασκευαί, ἐγὼ δὲ ἐν
 ρωτικὸν βύζον ἐκατέρωθεν
 ἐξαψάμενος, λυκῶσιν ὀφθαλμοῖς
 τὴν Κνίδον, οὐκ ἀγλασί τῆς
 λιραμυτικῆς ἀφροδισίας με-
 τήνων, ὡς ἐν Ἀφροδίτης πό-
 λει. πᾶς δὲ Σωφρότου, καὶ
 τῶν αἰσθητῶν ἡμῶν ἐλπί-
 νωνο, πρῶτον ἐμπεικθόν-
 τες, ἐπὶ τὸν νῆον τῆς Ἀφρο-
 δίτης βαλίσσον, νῶ μὲν, ἐ-
 γὼ τε καὶ Χαικλῆς, πᾶν
 πλοῦτος, Καμικρατίδας δ',
 ὡς ἐπὶ θεῶν θήλασιν ἄκων,
 ἥλιον ἄν, οἶμαι. τῆς Κνι-
 δίας Ἀφροδίτης τὸν ἐν Θε-
 σπιάς ἀντικαταμαζόμενος
 ἔρωτα. καὶ πᾶς ἐνθὺς ἡμῖν,
 ἀπ' αὐτῶν τῶν τιμνόντων, Ἀφρο-
 δισιοι πρὸς ἐπινουῶν αὐρα-
 τὸν ἦρ ἄθειον, ἐκ αἵς ἔλαφον
 ἄγονον μάστιγι, λίθων πλαξί-
 πειας ἐρωμνόντων, ἀπ' ὡς ἐν
 Ἀφροδίτης, ἅπαν ἡρόνιμον
 ἡμέρων καρπῶν, ὅ τῶν λό-
 μων ὀφθαλμοῖς ἄλλοι πόρ-
 ρω βρδοντα, τῶν πρὸς αἶρα συ-
 νωρό.

atque arma curæ fuere : ego
 verò amatorium istud par
 vtrunque suspensum habens,
 Gnidum circumcirca obam-
 bulabam, non sine risu figu-
 line istius proteruitatis par-
 ticipem me præbendo, ut in
 Veneris ciuitate. Porticus
 autem Softrati, ac cætera
 quæ nos oblectare poterant,
 principio circumeundo vi-
 santes, mox ad templum Ve-
 neris inus, nos quidem duo,
 ego videlicet & Charicles
 admodum alacriter, Calli-
 cratidas autem ut ad specta-
 culum mulicbre, inuitus, li-
 bentius, ut opinor, pro Ve-
 nere Gnidia Thespisensem il-
 lum Cupidinem permutatio-
 ne facta habiturus. Ac sta-
 tim quodammodo nobis
 ingressu luci Venereæ aspi-
 rarunt auræ. Serenitas enim
 ac lumen illud supernum, in
 in solum sterile maxime, et
 lapideis tabulis constratum,
 excipiebatur : sed erat illud
 vipote in Veneris templo

fecundum mitibus ac frugiferis arboribus, quæ frondibus
 virentibus in longum usque promanantibus, aërem cum

cum ciuitate

πυκνότερον. περιτρίβει μὲν ἡ
 πυκνότερη ὅτι ἐστὶ θύλα μύρ-
 ρίνη, παρὰ τὴν δ' ἐσποιναν αὐ-
 τῆς, διαφιλῆς πεφυκῆα, τῶν
 πλοίων ἀνδράων ἑκάστη, ὅ-
 τε καὶ πῶς μετρίλῃ χερσὶ οὐδ' αὖ
 τὰ γίρονται ὅτι ἔστιν ἡρόνου πο-
 λυκαυαυαίνου, ἀπὸ ἧς ἀκ-
 ραί σφρυγῶντα, νέοις κλωσίου
 λῶνται. τούτοις δ' ἀντιμέμικτο
 καὶ τὰ ὑπερῶν μὲν ἄλλως ἄ-
 ροντα, τὴν δ' ὁμορφίαν ἔχον-
 τα ὑπερῶν, ὑπεραείων γὰρ καὶ
 πλατανίσων αὐθιγὰ μύκη καὶ
 σὺν αὐτοῖς αὐτόμολος Ἀφρο-
 δίτης, ἡ τῆς θεᾶς πάλα σφυγῆς,
 Δάφνη, παντὶ γὰρ μὲν ἀνδρὶ
 περιπλέσσεται ὁ ὀλβὸς πᾶσι
 ἄρτι καὶ πᾶσι, ἀμειψαμένης ἅμ-
 αλοι πυκνοῖς κατέρχεται βό-
 ροις, τρυφότερα γὰρ Ἀφρο-
 δίτη μὲν Διονύσου, καὶ τὸ πρὸ
 ἀμφοῖν ἔστιν, σὺν κρατὶ. καὶ δ'
 ἐν ἡρώδῃ ἀπὸ κλάδου, ἡ ἴστω
 ὁρμαίνουσα. καὶ δ' ἀπὸ τοῦ αὐ-
 τοῦ καλινεσίου ὕδατος ἰσχυρὰ
 καὶ

cum circa quasi concamera-
 bant. Abundè verò illa frus-
 gibus densa ^b myrtus, apud
 dominam suam copiosa nas-
 scens, effloruerat : deinde ὅ
 aliarum arborum singulae,
 quaecūq; pulchritudine præ-
 stant, neque ipsæ quanquam
 longa exacta iam ætate cas-
 na, arescentes, sed præ vigo-
 re quasi iuvenescentes, no-
 uis subinde ramis formosæ
 atque integræ erant. His au-
 tem intermixta erant etiam
 illa fruticum genera, quæ æ-
 lioqui fructum quidem fera-
 cia non sunt : cæterum pro
 fructu pulchritudinem ha-
 bent, cyparissorum videli-
 cet ὅ platanorū ætriæ pro-
 ceritates : ὅ inter ipsas trās-
 fuga Veneris, deæ ipsius ο-
 lim fugitiua facta, laurus.
 Cuius verò arbori circum-
 uoluta studiosa illa amo-
 ris ἡ hederæ obserpebat, ὅ
 vites fœcundæ crebris race-
 mis dependebant. Est enim

interdum Venus cum Baccho, ὅ temperatum illud dul-
 ce quod ab utrisque venit. Quod si autem à se mutuò dis-
 iungantur, minus exhilarant. Erant autem sub umbris istis
 m m m m s opacis

ληισίαι, τοῖς ἐνσιᾶσαι θέλα-
 σιν, αἷς ἂ τῶν μὲν ἀσικῶν,
 σπανίως ἐπιφοίτων τινέσ· ἀ-
 θρό· δ' ὁ πολιτικός ὄχλ'·
 ἐπανηλθίσιν, ὄντας Ἀφροδι-
 σιάζοντο. ἐπὶ δ' ἱκανῶς τοῖς
 φυτοῖς ἐτέρφθησαν, ἅσων ἔτι
 παρῆσαν. ἡ μὲν δ' ἐν τοῖς ἐν
 μέσῳ καθίσταται. παρὰ δ'
 λίθου δαδάλωμα καὶ κλισίον, ὅ-
 πρ' ἐφανον, καὶ συνηρότι γέ-
 λωτι μικρὸν ὑπομαδιῶ·
 πᾶν δ' τὸ καλὸν αὐτῆς ἀ-
 κάλυπτον, οὐδ' ἐμὶς ἐδῆ·
 ἀμπρόσθεν, γυμνωταί, πλὴν
 ὅ· τῇ ἐτέρᾳ χαρὶ τὴν αἰδέ-
 ληθότως ἐπικρύπτειν. τοῖς
 γὰρ μὲν ἡ δ' ἡμισυ τοῖς ἰσχυροῖς
 τέχνῃ, ὥς τὴν ἀντίτυπον οὐ-
 τω, καὶ ὑπερὰ τὴν λίθου φύ-
 σιν ἐκείνῃς μέλεσιν ἐπιπρέ-
 πειν. ὁ γοῦν Χαικλῆς ἱμνα-
 νίς τι καὶ παρὰ φοροῦ μίβο-
 ῖς· οὐ γὰρ ἐστὶν, ἔπει, θείων
 ὅ· δ' ἐπὶ ταύτῃ δίδας Ἀρης. καὶ
 ἅμα πεσδραμῶν, λιπαροῖς
 τοῖς χέλεσιν, ἐφ' ὅ· ἐν τῷ δ'

νατόν,

opacis & obscuris, amœnæ
 quædam cellæ, eorum usus
 qui intus conuiuia agitare
 vellent, comparatæ: in quas
 urbanorum quidem vari cō-
 meabant vlli, sed populi fre-
 quentes turbæ solenniter cō-
 ueniebant, re ipsa Veneri in-
 dulgentes. Postquam autem
 abundè plantis istis oblecta-
 ti fuimus, intrò in templum
 ingressi sumus. Ipsa igitur
 dea in medio posita est, ex
 Pario marmore, opus sanè
 pulcherrimum atq; præcla-
 rum, & risu quodam simu-
 lato parùm subridens. To-
 ta autem pulchritudo eius
 detecta, nulla veste ipsam te-
 gente, nuda conspicitur, nisi
 quatenus altera manu pa-
 denda, quasi oblita sui, abs-
 condit. Tantum verò arti-
 fex illa ars valuit, ut solidè
 adeò ac dura marmoris na-
 tura singula etiam membra
 deceret. Charicles igitur
 insanum quiddam & fur-
 bundum exclamans: O for-
 tunatissime, inquit, deorum, &
 etus fuisti. Et simul accurrens
 plenis labijs, quoad fieri po-
 tuit

νατὴν, ἐκτείνων τὸν αὐχέναν,
κατιώλη. σιγῇ δ' ἐφ' ἑσῶς ὁ
Καλλιπράτιδας, κατὰ νοῦν
ἀποθαύμαζεν. ἔστι δ' ἀμφι-
θυστὴ αὐτῆς ὁ νῆος, καὶ τοῖς
ἐλκεσι τὴν θεὸν ἰδὼν ἀπει-
θεῖς καὶ κατὰ νότον, καὶ ἵνα
μαθὴν αὐτῆς ἀθαύμαστον ἦ.
ἂν δ' ὁμαρείας οὐκ ὄντι, τῇ ἐπι-
ρρητικῇ παρηγοῖται, τὴν ὁπι-
σθεῖν ὁμορφίαν ὁραθῆσαι.
δύσαν οὐκ ὄλλυν τὴν θεὸν ἰ-
δὼν, ἅς τὸ κατόπιον ὅσον σῆκε
συναίχεται. ἂν δ' ἀνοιγείσης
τὴν θύραν ἐκ τοῦ λαοδολυ-
πικῆ, ἂναι πρὸς τὸν
ζωάον, θαμβῆται ἀφ' ἑνὶ
ἐκείνου ἅτι τὸ καλὸν. ὁ γοῦν
Ἀθηναῖος, ἵσχυρὸς καὶ μικροῦ
βλήτου, ἐκ τῆς παιδικῆς μέρης
τὴν κατὰ πρῶτον, ἀθρόως,
πρὸς τὸν Καλλιόου ἱμάντι
ἐκ τῆς ἀνδρόμεν. Ἡρώκλεις,
ὁ δὲ τῶν μεταφράσεων ὁ
πρῶτος, πρὸς δ' ἀμφιλαφῆς
ἐκ τῆς ἀνδρόμεν, ἐκ τῆς ἀνδρόμεν
πρὸς τὸν δὲ ἀνδρόμεν
πρὸς τὸν δὲ ἀνδρόμεν

tuit extento collo, deoscula-
batur illam. Tacite autem
adstans Callicratides, secum
in animo admirabatur. Est
autem biforis ipsius ædes, ut
possint, qui volunt deam ip-
sam diligentius inspicere,
etiam à tergo contemplari,
et ut nihil ipsius cum admi-
ratione non species. Facile
itaque licet per alteram por-
tam accedentibus, posteriora
rem quoque formositatem
contueri. Proinde cum vi-
sum nobis esset totam ipsam
deam videre, in posteriorem
templi partem circumiui-
mus, ac reclusa ianua ab æ-
dituo, qui et ipse creditur
mulier esse, repente obstu-
puimus ad pulchritudinē il-
lam. Atheniensis itaque iste,
qui tacite paulò antè vider-
bat, postquā eas quæ in pue-
ris appetuntur partes aspe-
xit, cōtinuò λόγῃ quàm Cha-
ricles insaniore modo exclā-
mauit: Hercules, inquit,
quanta scapularum concin-

uit. Ut autem extuberantes nitent lumbi, amplexantis
implentes? Quam scitè circumductæ elanium pul-
pre, in

γλυτῶν αἰσάρκων ἐπικυρῶν
 τὰ, μήτ' ἄγαν ἐπιπῆς, αὖ-
 τοῖς ὁσίοις περὶ σαλμῶν, μή-
 τι εἰς ὑπεροχὴν ἐκκεχυμῆ-
 ναι πότῃ. τῶν δὲ τοῖς ἰσχύ-
 οισιν ἐνδοφρασιμῶν ἐξ ἱκας
 τέρων τυπῶν, οὐκ ἄρ' εἴποι τις,
 ὡς ἡδύς ὁ γέλως, μὴρ' τε καὶ
 λυμῆς ἐκ' οὐδὲν τεταρμῆ-
 ἄχει ποδὸς, ἡ κεῖθω μῆροι ῥυ-
 θμοί. τοῖς τοῖς ἄρα Γανυμήδης
 ἐν ἔρανῳ Διὶ τὸ νύκτ' ἡδίων
 ἐγχεῖ. παρὰ γὰρ μὴ Ἡβης οὐκ
 ἄρ' ἐγὼ σκακονομῆς ποτὸν
 ἐλθέμεν. ἐνθ' ἂν ταῦτα
 τῷ Καλλικρατίδῃ βοῶντι, ὁ
 Χαεικλῆς, ἐπὶ τ' σφόδρα θάμ-
 βος, ὁλίγῃ δὲ ἐπιπύρῃ, τά-
 κρον τι, καὶ ῥῆον ἐν τοῖς ὁμο-
 μασιν πρὸς αὐτοῦ. ἀνυγρῶν.
 ἐπὶ δὲ τὸ θαυμάσιον ὁ λόγος
 ἡμᾶς ἀπύκλαξεν, ἐπὶ θατέρου
 μὴρ' ὅσῳ ἴδοντο, ὡ-
 σπερ ἐν ἰωδίῳ κηλίδι. ἡλίζ-
 χι δ' αὖτ' ἐλὼν ἀμορβίαν ἐπι-
 ρὶ τὰ πᾶσα τ' λίθος λαμπρότης.
 ἐγὼ δ' ἄρ' ἐπιθανὴν τὰ λυγρὰ ἡκα-

σίου

ut in veste asperginem luti aliquā. Arguebat autem deformi-
 tatem ipsius, reliquus totius marmoris nitor. Ego itaq; veni-
 mili cōiectura veritatem colligendo, naturā lapidis, id quod

prae, in se rotundantur, neque
 tenues nimis ipsis ossibus ad-
 strictae, neque rursus in im-
 mensam effusae pinguedinē.
 Formarum autē quae virin-
 que natibus infra cōiuntibus
 velut impressae redduntur,
 dici non potest quā suavis
 risus. Femorisq; & tibiae in
 rectum ad pedem vsque pro-
 tentae, accuratē seruata mo-
 dulatione. Talis igitur & Ga-
 nymedes in caelo Ioui nectar
 dulcius infundit. Nam ab
 Hebe equidem subministran-
 te potum haudquaquam ac-
 ceperim. Cum autem haec
 quasi quodam numine cor-
 repta Callicratidas excla-
 maret, Charicles praenun-
 ac vehementi stupore parum
 adfuit quin diriguisset, har-
 midum quendam & manan-
 tem in oculis dolorem collig-
 quans. Ceterum postquam
 ab admiratione satietas nos
 auertit, in altero femore mac-
 culam conspiciamus, perinde

appa-

εἰς τοῦ πάῃω, φῦσι μὲν ὅμῳ τῷ
 λίθῳ, τὸ βλεπόμενον εἶναι. πᾶς
 ὁ δὲ ἔδ' ἐβύτων ὅτι μὲν ἔξω.
 ποτὰ δὲ τοῖς κατ' ἄκρον εἶ-
 ναι διωαμύοις καλοῖς, ἢ τῷ
 γῆ παρὶς ποδίστα. μέλαινα
 οὐκ ἴσπερ ὅθι φῦσι κλύτινα
 καλὴ δα νομίζω, καὶ κατὰ τὴν
 τῷ Πραξιτέλῳς ἐθαύμαζον,
 ὅτι τῷ λίθῳ τὸ δύσμορφον, ἐν
 τοῖς ἡτῶν ἐλὲν χεῖρ διωαμύ-
 οῖς μύρισι μὲν ἐπὶ κρυψῶν. ἢ δὲ
 παρὶς πηλίσιοι μὲν ὡς ἴα-
 ροι, ἀπὸς λόγῳ ἐν τῷ πα-
 ρίδωκῳ ἴσπερ. ἔφη δὲ, οὐκ
 ἀσέμνους γὰρ νεανίας (ἢ πρᾶ-
 ξις ἀνάνυμοι αὐτ' ἴσπερ)
 ποτὰς ἐπιφοιτῶντα ὅτ' ἐν
 μέσῳ, σὺν δὲ δαίμονι ἐν
 παρὶς τῷ θείῳ, καὶ πανύμῳ
 αὐτὸν ἐν τῷ παρὶς τῷ θείῳ,
 κατὰ ἄρῃς ἐλὲν διωαμύοις
 οὐκ ἀσέμνους δόκησι. ἐν τῷ
 τῷ ἴσπερ ποίτης, πολὺν πελαμ
 βάκῳ ἐν τῷ ὀρθρῳ, ἐπιφοιτᾶ,
 καὶ

apparebat, esse putabam. Nā
 neq; huiusmodi rerum ca-
 sus alieni sunt. Multis autem
 quibus extremè, & velut ad
 unguem pulchris esse lice-
 bat, fortuna interim aliquid,
 quod in mora sit, obijcit.
 Proinde nigram quandam
 maculam natura aspersam
 marmori esse existimans, e-
 tiam hac parte Praxitelem
 admirabar, quòd eam lapi-
 dis deformitatem in illis po-
 tissimum partibus abscon-
 disset, quæ minùs coargui ac
 deprehendi possent. At ea
 quæ nobis propè stabat tem-
 pli ministra, incredibilis cu-
 iusdam orationis novam his-
 toriam narrauit. Nam ado-
 lescentē quendā inquit haud-
 quaquā ignobili genere na-
 tum (nomen autem ipsa res
 gesta taceri fecit) crebrò ad
 delubrum hoc ventitantem,
 infelici quodā genio impul-
 sum, deam ipsam amare cœ-

re. Quia totos plerunque dies in templo commorabas
 in principio sanctimonie cuiusdam religiosioris speciem
 adhibuisse. Nam statim à lecto matutino, multò au-
 tem præuertentem, huc venire solitum fuisse: ac post
 occasum

καὶ μετὰ Διοσῆρος ἄκωρ ἐβάδι-
 ζον αἰκάδῃ. τὴν δ' ὅλῳ ἡμέ-
 ραν ἀπαντικρὺ θύει λαθεῖς ὁ-
 μῆτος, ὁρθεὺς ἐπ' αὐτὴν διλι-
 κῆς τὰς τῶν ὀμμάτων βοῆας
 ἀπύρεδον. ἄσχημοι δ' αὐτῷ
 ψιθυρισμοί, καὶ λιπελομύθους
 λαλῆας ἐρωτικὰς διεπράττειν ὥ-
 ρι μίψας. ἐπεδὶαυ δὲ ἡ μικρὰ
 τ' πάθος ἰαυτὸν ἀφ' ἐκκολλησά-
 μεν ἡσθε, πεσσεπῶρ, τῇ δὲ τρα-
 πίζῃ τὴν παρὰς ἀσπράγματος Λι-
 θυκῆς διορκὸς ἀπαειδυμένης,
 διεπείθου τὴν ἐλπίδα. καὶ
 βαλὼν μὲν ἐπὶ σκοπῷ, μολι-
 σσει δ' εἴ ποτε τὴν θύειν αὐτὴν
 ἐνδοκῆσαι, μηδὲν δὲ ἀσπράγ-
 λος πείσῃ. ὅτ' ἴσθ' σχήματι, πε-
 σσεπῶρ, τῆς ἐπιθυμίας τῷ ξι-
 σθαι νομίζω. εἰ δ' ὅ ποῖα φίλῃ,
 φάνηκε λατρεῖν τῆς τραπέζης ῥί-
 ψαν, οἱ δ' ἐπὶ τὸ δυσφημό-
 τερον ἀνασῶν, ὅλην Κνίδῳ
 καταράμεν, ὥς ἐπ' ἀνηκί-
 σε συμφορὰ καὶ λατρεῖν, καὶ
 δὲ ὀλίγου σωμαρπάας, ἐτί-
 ρα

occasum Solis inuitum ex-
 grè domum redisse, atque to-
 tum diem ex aduerso dea
 sedendo, rectos in ipsam
 perpetuò oculorum ictus di-
 rexisse. Obscurè autem, in-
 quit, interim secum ipse ne-
 scio quæ susurrabat, & sus-
 furante quodam sermone a-
 matorias peragebat quere-
 las. Caterùm ubi iam pama-
 lisper affectus illius mole-
 stiam à se remouere volebat,
 affatus deam, in mensam au-
 tē quatuor talis *Libyca ca-*
prea dinumeratis, ludendo
 spem experiebatur. At quo-
 ties id quod intendebat, ier-
 cerat, maxime quæ siquādo dea
 ipsam iactu feliciore forti-
 tus erat, nullo videlicet mo-
 do eādē figura cum alio ex-
 liquo cadente, adorabam
 lam: sperans se id quod ex-
 petebat, consecuturum esse
 se. Sin autem (quemadmo-
 dum solet) simplicius paulo
 per mensam iecisset, ac

id quod abominabilius erat, surgendo reddidissent, totum
 do malè imprecabatur, velut ob eladem aliquā immedie-
 lem, & maxore plenus erat: & paulò post correptis illis

βοῖο τὴν πρὶν ἀσοχίαν ἐ-
 θράπευεν. ἥδη δὲ πλείον αὐ-
 τῷ τὰ πάθος ἐρεθισμοῦνον, ὁ-
 ρῶν ἅπας ἐχαράσσεν, καὶ πᾶς
 μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀ-
 φροδίτῃ καλῶν ἐκέρυσσεν.
 ἱμᾶς δ' ἐξίσεν Διὶ Πραξιτέ-
 λης, καὶ πᾶν ὅ, τι καμῆλιον
 ἀπρίπτεσσι οἴκοι φυλάσσειτο,
 τῶν ἑὸν ἀνάθημα τ' εἶδεν. πῶς
 γὰρ αἱ σφοδραὶ τῶν ἐν αὐτῷ
 πέδων ἐπιτάσεις ἀπνοήθη-
 θεν, ὑρὶθι δὲ τόλμα τ' ἐπιθυ-
 μίας μαρτυρεῖ. ἥδη γὰρ ἐπὶ
 ἄλσιρ ἡλὶς κλίνοντο, ἡρῆμα
 λαβῶν τὸς παρόντας, ὅπως
 τ' ὄψας παρὰ στήθεσσι, καὶ εἰς
 ἀφανὲς ἐνδοσάτω, σχεδὸν δὲ
 ἀναπνέουσαν ἡρῆμα. σιωπῶς δὲ
 τ' ἱκετοῦν ἐξέθεν τὴν θύραν
 ἐν ἡμέρᾳ μύρον, ἐν δὲ ὅτ' ἡμε-
 ρὸς Ἀχίλλης καθύρκετο, καὶ τί
 γὰρ ἀφ' ἡμέρας νοκτὸς ἐν τῷ τόλ-
 μῳ, ἡ ἄλλος ἐπ' ἀκείβητος ὕ-
 μιν ἀντιέκειτο, τ' ἐρωτικῶν πη-
 ρων

iactu, quod malè antea cecide-
 rat, emendabat. Iam verò
 ubi affectus atque animus il-
 lius magis accendebatur, om-
 nnis paries in sculpebatur, et
 ut quæque arbor mollis erat,
 ita cortex illius formosam
 Venerem prædicabat. eodè
 autè in precio cū Ioue Pra-
 xitiles erat: et quicquid pre-
 ciosum ac pulchrum illi do-
 ni repositum inter ornamen-
 ta fuerat, id omne donarium
 deæ offerebatur. Postremò
 nimia in eo desideriorum ve-
 hementia, in insaniam versa
 est. Inuenta autem est concu-
 piscentiæ illius masirupatrix
 quædam audacia. Cū enim
 iam ad occasum Sol incline-
 naret, sensim ac tacitè, ita ut
 qui aderant, non animaduer-
 terent, post ianuam clam ir-
 repsit, et stans ita ut cerni
 non posset, in interiore par-
 te adeò se tacitus contine-
 bat, ut propè ne anhelitum

audire mitteret. Aedituis autem perinde ut consueuerant,
 ante ianuam attrahentibus, intus novus iste Anchises con-
 tinetur. At quid ego arcane noctis audaciam accuratius
 exprimam, aut etiam alius quispiam? Amatoriorum am-
 plexuum

εὐποκῶν ἴχνη ταῦτα μὲν ἡ-
 μίραρ ὤφθη, καὶ τὸν σπῖλον
 ἔχην ἡ θεὸς, ὧν ἔπαθον, ἔ-
 λυγον. αὐτόν γε μὲν τὸν
 νεανίαν, ὡς ὁ Δημόδους ἰσο-
 ρεῖ λόγῳ, ἡ κατὰ πετρῶν
 φασιν, ἡ κατὰ πελαγίᾳ λε-
 ματὶ ἐνελθόντα, παντελῶς
 ἀφανῆ γνέσθαι. ταῦτα τῆς ἱε-
 ροῦς διηγεμένης, μεταξὺ τῶ
 λόγου ἑξορκίζουσα, ἔωγον ὁ Χαι-
 κλῆς ἔκκοιτο τὸ θῆλυ ἑξελθόντι-
 νορ ἡ, ἐλθέτω· τί δ', εἰ τις
 ἐμφυχὸν ἔδωκε τοῦτο λεγόντι;
 ἄρ' ἐκ ἑνὴς μίαν νύξ' ἢ Διὸς
 ἐκκλήρωρ ἐτιμᾶτο; μεδίει
 δ' ὁ Καμικρατίδας, ἐδίδωκε,
 φησὶν, ἰσχυρῶς, ὧν Χρίκλας, εἰ
 πομπῶν ἀκροσόμεθα τοιούτων
 διηγημάτων, ὅταν ἐν Θε-
 πιδῶν γυρόμεθα. καὶ νῦν δὲ
 τῆς ἐπὶ τοῦ ἱερομένης Αφρο-
 δίτης ἐν ἑσπέρῃς ὅτι τῶ δῆλόν
 μα, πῶς ἐρομένης τοῦ Χρίκλα-
 ούς, ἄρα πιθανῶς μοι ἔδοξε
 λέγειν ὁ Καμικρατίδας. ἔ-
 φα' ἔρ, ὡς ὁ ἱεραδὴς νεανίας,
 παννύ-

plexuum vestigia hæc postri-
 die conspecta sunt, & ma-
 culam hanc habebat dea, in-
 dicem videlicet eorum quæ
 passa fuerat. Ipsum verò æ-
 dolescentem, ut vulgo fama
 refert, vel de petris alicubi
 aiunt, vel in fluctibus marinos
 præcipitem datum omnino
 evanuisse. Atque hæc cum
 ministra templi ita narraret,
 interea exclamans Charic-
 les: Proinde fœmininum
 genus, inquit, etiam si sa-
 xæum fuerit, amatur. Quid
 autem si quis animatam vis-
 deret huiusmodi formam,
 an non una nox ipsis Iouis
 sceptris æquiparetur? Sub-
 ridens autem Callieratidas:
 Nondum, inquit, scimus
 Charicles, an multas audiamus
 verisimiles huiusmodi narra-
 tiones, si quando Thespies quo-
 que essemus. Et nunc san-
 ctæ ipsius Veneris, cuius can-
 ta æmulatione teneris, ma-
 nifestum adeo hoc indicium
 est. Hic, quo pacto

rogante Charicle: admodum verisimiliter dicere Callieratidas visus mihi est. Dixit enim, quod cum adolescen-

παννύχῃ σχολῇ λαβόμενος, ὅθ' ὅλῳ τῷ πάθει ἔχαμ' ἔξο-
 σίαν κοριθιῶνα, παιδικῶς
 ὡς λίθῳ πεσσομένησιν, βρα-
 λυθῆς, οἷός τ' ὅτι, μηδὲ πρό-
 ὀτρυνεῖν τὸ θυλιν. ποικῶν δ' ἔρ-
 ἀκρίτων ἀφνολακίῃ μόνον λό-
 γον, τὸν συμμιγῆ καταπαύ-
 σαι ἐν θόρυβον, ἄνδρες (ἄ-
 πορ) ἱταῖροι, τῆς κατὰ λό-
 γον ἔχοντι ζητέας, ὡς ὑ-
 πνίης δεῖ νόμος παιδείας.
 ἀπαπαγγέλοντες δ' ἔρ τῆς ἀτάκτου
 καὶ πείρας ἔδωκεν ἔχοντες φιλο-
 νακίας, ἐν μίᾳ καὶ τῆς αὐ-
 τὸς ἑαυτῷ δόξης, ἑκάτερος
 ἀπ' ἀνταφάνει. καὶ γὰρ ἔδωκεν
 ἑκατέρω ἐπὶ ναῦν ἀπικέαι. τῇ
 δ' σχολῇ καταχρησίου ἄς ἰλα-
 σίαν, καὶ μετὰ τέρψινος ὠφελ-
 ῶσα διωαμύλῳ σπουδῶ.
 ὑπὸς αὐτῶν οὐδ' τῇ νῆϊ (πο-
 λὺς γὰρ ὁ κατ' ὠσέβειαν πει-
 ποίτων ὄχλος) ἄς ἐν τιτῶν
 συμποσίῳ ἀπ' κλίνῳ, ὅ-
 πως δὲ ἀριμίας ἀνέαντε καὶ
 λυγρῶ,

ille amator ocium ac spa-
 cium totius noctis conser-
 cutus fuisset, ut facile to-
 tam affectus istius exatiam-
 di facultatem haberet, qua-
 si cum puero tamen, ma-
 mori cohaesisset: illud nimis
 vult; neq. anteriore
 parte foeminam valere. Mul-
 tis itaq. absq. delectu ac te-
 merè utrimq. verbis effusis,
 ego promiscuo eorum tu-
 multu ac turba compositis:
 Viri, inquam, amici, mode-
 stam atq. ordinatam insiſtite
 disputationem: quoniam de-
 cora ac decens lex eruditio-
 nis atq. doctrinae est. Subla-
 ta igitur incompōita hac, et
 nullum finem habente con-
 tentione, vicissim pro sua ve-
 terq. sententia iustam ac so-
 lidam orationem instituite,
 Neque enim etiam dum tem-
 pus est ut ad nauem redeas-
 mus. Ac ocio hoc utendum
 est ad hilaritatem, et ad
 ea studia quae cum delecta-
 tione prodesse possint. Proinde abscedentes hinc à templo
 (multa enim religionis gratia turba huc ventitat) in unū alis
 quod istorum conuiuiorū atcumbamus, ut per ocium et cum
 nnnn silentio

λέγειν, ἀπ' ὧν βυλομένοισι,
 ἔξῃ, μνησθῆναι δ', ὡς ὁ τήμι-
 ρορ ἡγήθης, ἐκ' ἑτ' αὐθις ἡ-
 μῖν περὶ τῶν ἴσων διοχλή-
 σα. καλῶς ἔδοξα ταῦτα λέ-
 γειν, καὶ συγκατανοήσαντων,
 ἔξῃ μὲν ἔγωγε καὶ ἡδόμενος, ἐ-
 δειμῆς μὲ πειθύσης φροντί-
 δος, οἱ δ' ἐπὶ σωνοίας, με-
 γάλῃ τ' ἐκαστοῖς σκέψιν ἄνω-
 καὶ κάτω κυκλοῦντο, ὡς πε-
 ρὶ τῆς πεπομπίας ἀγωνι-
 ῶντο Πλαταιᾶσι. ἐπὰ δ' ἡ-
 κομῆς ἕως τι σιωηρέφεις καὶ πα-
 ρίνσκιον, ὥρα θέρεε, ἀνα-
 παυθήειον, ἡδὺς, ἐπ' ὧν, ὁ τό-
 πος, ἔγωγε καὶ ὅτε οἱ κατὰ λό-
 γον πρὸς τὸν πρὸς ἡδὺς ἡ-
 γῶν, ἐν μέσῳ πάντων δικασ-
 τῶν καθεζόμενος αὐτῶν ἐπ'
 αὐτοῖς ὁφρῦσι πλὴν Ἠλιαίου
 ἔχω. πεθῆς δ' ἀμφοτέροις
 ἡγήρορ ὑπὲρ τῶ, τίνα καὶ πρῶ-
 τον ἡγήρ, ἐπαδὴ Χαικλῆς
 ἐκτελόγῃ πρότερον, ὡς
 ἐν ἀρχαῖαι τῶ λόγῳ Δικαι-
 λονσάμεν.

confidebam, ipsam illam supercilij præ me ferens Elicant.
 Proposita autem utrisque sorte super eo, utrum priorē
 eo dicere oporteret, posteaquam Charicles priorē
 cum sortitus est, continuo ut auspicaretur orationem, huius

silentio & audire & dicere
 re quæ cuique libet, liceat.
 Illud autem memineritis,
 quod qui hodie victus fue-
 rit, is in posterum nobis de
 ijsdem rebus amplius mor-
 lectus futurus non sit. Recte
 visus sum hæc dicere. Et e-
 dem cohortantibus etiam il-
 lis, exiimus, ego quidem
 latus, nulla me premente
 cura: illi verò cogitabundi,
 magnam apud sese in ani-
 mis disputationem sursum
 ac deorsum versantes; per-
 inde ac si de principatu ac
 ductu apud Plateas certatu-
 ri essent. Postquam autē veni-
 mus in densum quoddā atq;
 umbrosum pro æstatis tēpo-
 re receptaculum, obi com-
 modè requiescere licebat.
 Suavis hic locus; inquit
 ego (nam & supra vetu-
 cem canorum quoddam te-
 sonant cicada) in medio

admodum iudiciali more

καυάμιν· ὃ δὲ τῇ διξιᾷ τὸ πρό-
σοπον ἀναγρίψας, ἰσχυρῇ καὶ
μικρὸν ἐπισχῶν, ἄρχεται τῇ
διξι. Σὲ διανοοῦντων ἑπὶ
εὐλόγων, Ἀφροδίτης, σε βόη-
θῶν αἱ ἐμαὶ δεινὰς ἡαλοῦ-
σιν. ἅπαντι μὲν γὰρ ἔρχομαι,
ὡς βραχὺ τῆς ἰδίας πα-
θοῦς ἐπιτάξας, τελευτάτων
δὲ. οἱ δὲ ἐρωτικοὶ λόγοι
συνεπῶς σου δύνονται, οὐ
γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη μή-
τηρ. ἴθι δὲ γυναιξὶ σωήσο-
μαι· ἡ θάλασσα χάσειναι δὲ μὴ τοῖς
ἀνδράσι μόνον ἄρρεσιν, ὡς
ἐγὼ ἐνόησα. ἔγωγε δὲ οὐδὺς
ἐν ἀρχῇ τῷ λόγῳ, τὴν πεμύτο-
ντα, μὴ πάσης γνησιότητος πρωτό-
ριστον ἢ ἀξιώματι μάρτυρα ἐπι-
καλέσμαι. λέγω δὲ τὴν ἑρὰν τῇ
ἐλευσύνῃ, ἢ τὰ πρῶτα πε-
ξαμένην σιχαῖαν τῇ ὑόσμῳ, γυνῇ,
ἀἶρα, πῦρ, ὕδωρ, τῇ πῦρ ἀπὸ
λατῶν ἐπικράσει, πᾶσι
πορὸν ἔμψυχον. ἐπιστὰς
μὲν δὲ ὅτι θνητὸς ἐς μὲν ὕ-

λης

lam universorum naturam, quæ primis illis inter se con-
glutinatiis elementis mundi, terra videlicet, aëre, igne, &
aqua, mutua illorum & temperata commixtione omne
procreavit animatum. Sciens deinde, quòd omnes mortales

tatus sum. Ille verò cùm
dextera faciem paulùm at-
trivisset cum silentio, &
parumper sustinisset sese,
mox ad hunc fermè mon-
dum orditur: Te dominam
orationi meæ, Venus, te an-
xiliatricem preces meæ vos
cant. Nam cùm omne opus,
si vel exiguum propria fuga
dele instillaueris illi abso-
lutissimum esse solet, tam
verò amatorij sermones præ-
ter cætera te indigent. Tu
enim eorum germana adeò
mater es. Ades itaque mu-
lieribus patrona, femina mi-
rum ipsa. Largire au-
tem & viris ut maneat
mares, perinde atque ge-
nerati sunt. Ego igitur sta-
tim ab initio orationis pri-
mam omnium matrem, &
totius generationis radis
cem ac seminarium, eorum
quæ propono testem aduo-
co. Dico autem sacram il-

λησιμιῦργημα, καὶ βραχύς
 χρόνος τῷ ἰκασθῇ καθέ-
 μαρται, τὴν ἑτέραν φθορὰν
 ἄλλω γένει ἰμυχανύσατο, καὶ
 ὥς θνήσκοντι τὸ τικτόν πο-
 ἀντιμέτρησεν, ἵνα τοῦσ παρ'
 ἀπῆλ' ὁσ' ἀποχρῶν εἰς τὸν
 αὐτὸν χρόνον ἴσῃ. ἐπὶ δ' ἡ
 ἀπορορὴ ἐξ ἑνός τι γυνῶδα,
 διπλὴν ἐν ἰκασθῇ φύσιν ἰμυ-
 χανύσατο, τοῖς μὲν ἄρ' ἑσιν
 ἰδίας καταβολὰς σπέρμα-
 των χαεσαμένη, τὸ θῆλυ δ'
 ὥσπερ γονῆς τι δοχῶν ἀ-
 φύασα. κοινὸν δ' ἂν ἀμφοτέ-
 ρω γένει πόθον ἐκτετρασάμε-
 νη, σὺν ἑξῆς ἀπῆλ' οἷς
 μὲν ἀνάγκη οἶον, κατα-
 γράψασα μένην ἐπὶ τῆς οἰ-
 κίας φύσεως ἑκάτερον, καὶ
 μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἀρ-
 ρῶναι, μήτε τ' ἄρ' ἑσιν ἀπρι-
 πῶς μαλακίζωσι. ἀλλ' τοῦθ'
 αἰσὺν γυναιξὶν ἀνδρῶν ὅς
 μιλήσῃ, μέχρι δειῦρο τὸν ἀν-
 θρώπινον βίον ἀθανάτοισ
 ἀλλ'

propria uterque natura contenti, & neque femina præter na-
 turam in marem transiret, neque mas indecorè ac turpiter
 emollesceret. Atque hoc pacto virorum cum mulieribus con-
 versationes, in hoc usque tempus hominum vitam immortalem

lis sumus materiae opificium,
 & quòd breue adeò tem-
 pus viuendi unicuique fato
 præstitutum est: alterius in-
 teritum, ut alterius ortus
 esset, excogitauit: ac mo-
 rienti, id quòd nascitur, edi-
 uersò appendit, ut mutui
 successiombus in perpe-
 tuum tempus uiueremus.
 Postquam autem impossi-
 bile propè erat ex singu-
 lis seorsim aliquid pro-
 creati, duplicem in vno
 quoque genere naturam ef-
 finxit. Nam maribus qui-
 dem propria seminum quasi
 quædam fundamenta lar-
 gita est, fœminam autem
 perinde ut receptaculum
 quoddam genitalis semini
 esse fecit. Communi igitur
 utrique sexui desiderio in-
 dito, coniunxit inter se
 mutuo illos, lege neces-
 sariæ sancta quadam præ-
 scriptos ut manerent pro-

liber

Ἡρώδης φησὶν αὖτις ἰδὼν
 ἄνδρ' ἀπ' ἀνδρὸς αὐχῇ γυναι-
 κας. Δυοῖν δ' ὀνομάτοισι βα-
 ρασμίοισι, πᾶσαι τιμὰι μέ-
 νουσιν, ἱξίσου πατρὶ μητρὶ κα-
 τὰ πρεσβυτεράτωρ. κατ' ἀρχὰς
 μὲν οὖν, ἔθ' ἡρώϊκᾶ φρονῶν ὁ
 βίβ', καὶ τὴν γέγοντα θεῶν
 εἶδον ἀριτλῶν, οἷς ἱερομοθε-
 τήσαν ἢ φύσις, ἱεραρχία,
 καὶ κατ' ἡλικίας μήτρα γυ-
 ναιξὶ (συγνύμφοι, γυναικῶν
 πατέρων ἐγγίνοντο τέκνων.
 κατὰ μικρὸν δ', ὁ χεῖν' ὁ
 ἀπ' ἐκείνῃ τῇ μεγέθει, ἰς τὰ
 τῆς ἡλιανῆς καταδαιμόνων βί-
 ραθρα, ξένος ὁ δούς, καὶ πα-
 ρηλαγμύρας ἀπαιλούσων ἱ-
 τήν. ἔθ' ἢ πάντα τοιμῶσα
 πρὸς, τὴν φύσιν αὐτῶν πα-
 ρωόμενοι. καὶ τις ἄρα πρῶτος
 ὁ φθαλμοῖς τὸ ἄρρ' ἔδειξεν, ὡς
 θύλον, δυοῖν θάτερον, ἢ τυραν-
 νικῶς βιασάμενος, ἢ πέσας πα-
 τέρως. σωῆσθαι δ' εἰς μίαν
 κοίτην μία φύσις αὐτὸς δ' ἰρ
 ἀνά-

libus quibusdam successio-
 nibus conferuant : neque
 quisquam vir ex viro se nas-
 tum esse gloriatur. Intra
 duo autem nomina veneras-
 bilia omnis honor manet eos-
 rum qui ex aequo matrem
 ac patrem adorant. Ab inis-
 tio igitur cum adhuc Hie-
 roica saperet vita, & vicis-
 nam deorum coleret viri-
 tutem, legibus à natura con-
 stitutis obtemperabat : ac
 secundum ætatis mensuram
 cum mulieribus coniunctis,
 generosorum patres fiebant
 liberorum. Paulò autem
 post tempus à magnitudi-
 ne illa ad voluptatis des-
 cendendo voragines, no-
 uas & commutatas fruens
 di vias aperuit. Deinde,
 quæ nihil non audet, volus-
 ptas, naturam ipsam cōtem-
 pta lege violauit. Atq; alius
 quis igitur primus oculis as-
 spexit matrē perinde vt for-
 minam, ex alterutra videlis

cet horum causa, aut quòd vi tyrannica eò illum compules-
 rit, aut quòd verbis dolose ac fraudulenter induxit. Conue-
 nit autem in vnum lectum vna eademq; natura : ac seipso

ἀπὸ τοῖς ὀρεῶν τοῖς, ὅθ' ἂν ὀρεῶ-
 σιν, ὅθ' ἂν πάσχοισιν, ἡ δόλι-
 ῶς. κατὰ πειρῶν δέ, φασι, ἂν
 γὰρ οὐκ ἐπείραντο, ὀλίγη ἔ-
 σθαι ἀντικατημάξαντο μι-
 γάλῳ ἀδοξίαν. ἅποισ γε
 μὲν, ἂς ἑσοῦντο τυραννικῆς
 βίας ἡ τόλμα πρὸς ἡμᾶς, ὡς
 μέγιστοι ἄνθρωποι τῶν φύσει ἐ-
 ροσυνῆσαι τῶν δ' ἀρρεῖνων
 τὸ ἀρρεῖν ἐκχρᾶσαντο, ἐν-
 ρον ἡδονῆς παρίκοντα μέ-
 γιστα. οἱ δ' ἀθλοῖσι καὶ δυνε-
 χεῖ, ἢ ἐπιπλοῖσι ὥς πᾶσι,
 ὅθ' ἔτι μέγιστοι ἄνθρωποι, ἀμ-
 εῖβοιοι ἀνιγνῶν διπλῆς φύ-
 σεως, οὗτ' ἂς ὁ γινώσκωται,
 φυλαχθέντων, οὗτ' ἔχοντων,
 ἔφ' ὃ μίτιθσαν. τὸ δ' ἐν
 νεότητι παραμῆναν ἄνθρωποι,
 ἂς γῆρας αὐτοὺς μαραινέει πρόω-
 ρον. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀειθ-
 μοῦνται, καὶ γυνήδεσσιν, ὅ-
 αν ἀνδρῶν μιγάχμιον ἔχον-
 τας, οὕτως ἡ μίαν, καὶ παν-
 τὸς καὶ διδάσκαλος πρὸς
 ἄλλῳ

inter se mutuò aspicientes,
 neque eorum quæ faciunt,
 neque quæ patiuntur, pu-
 dore afficiuntur. Per ru-
 pes autem, ut dici solet, ste-
 riles proieccto semine, pers-
 mutatione facta, pro modis
 ca voluptate magnam acci-
 piunt infamiam. Dixeris ven-
 rō eousque tyrannica vici-
 lentia audaciam ipsam pro-
 gressam esse, ut iam & ferro
 naturam sacrilego quodam
 modo deprædentur: ac maris
 virilitate exhausta & exina-
 vita, inuenerunt voluptatis
 superuacaneos & apposui-
 tios modos. Miseri autem il-
 li & infelices, ut eò magis
 pueri sint, iam ne viri quidē
 amplius manent, ambiguum
 naturæ duplicis obsecra-
 mentum, cū neq; ad quod
 nati sunt, conseruiuntur, ne-
 que id ad quod transire,
 habeant: flos autem ille qui
 in iuuentute adest ac ma-
 net, in senium præmaturum

marcescere ipso facit. Simul enim inter pueros nume-
 rantur, & iam consenuere, nullum virilitatis intervallum
 habentes. Ita scelesti illa, & omni mali magistra,

ἄλλο ἀπ' αὐτῆς ἰδιότητας ἀνα-
σχῶντες ἐπινοῶσα, μέχρι δ' ἔθ'
ῥηθῶσα δυνάμει, ἀντι-
πῆς νόσος καταβλήσκει, ἵνα μη-
δὲ ἀγνοῇ μέρ' αὖ ἀσθενείας.
ὅθ' ἴφ' ἔρ' ἢ πρόνοια θούμῳ
ἱταξῶν ἡμᾶς, ἵκασ' ἰδρύτο,
ταῖς μετὰ γυναικῶν ἄρ' ὁμι-
λίαις ἐκκρίβωσα, καὶ πάντος ὁ-
υδὲς ὁ βί' ἱκαθάρωσθ', ἀ-
μείδι παρὰ τοῖς ἔθ' ἢ ἐκ πονη-
ρῆς δὲ βίαιως παραχαράξαι
δυνάμει, ἵκασ', ἄρ' αὖτ'
ἢ δ' ὅσους νομοθεσία φυλάτ-
τει. λέοντες δὲ ἐπιμαίνοντες
ἡρώεσσι, ἀπ' ἡ κατὰ καρδὴν Α-
φροδίτη πῶς τὸ θῦλον τῶν ὁ-
ρεῖν αὐτ' ἱκαθάρωσθ'. ταῦρος
ἐκκρίβωσθ' βεβαί' ἐπιθέρμυ-
ται, καὶ λεῖδ' ὅλῳ τῶν ποίμ-
νῳ ἄρ' ἔρως πληροῖ σπέρματι
αὖ. τί δ', εὐ' συνῶν μὲν ὁνᾶς
μὴ ἀδιδόκασθ', ἀπ' ὁρῶν καὶ
γὰρ δ' ἡμῖν γυνῶν ἀνέκασθ'
ἵκασ' δ' ἀπ' ἡ, ὅθ' οἱ ἀνέκασθ'
ἵκασθ'.

lities, voluptates impudicas
aliam ex alia excogitando,
in eum morbum qui ne di-
ci quidem amplius decorè
potest, prolapsa est, ut nula
tam videlicet partem pe-
tulantiæ & obscœnitatis
ignoraret. Quod si verò
in ijs de quibus ipsa Proui-
dencia legem sanciuit, vo-
nusquisque nostrum sese fir-
maret ac persisteret: conuera
sationibus ijs quæ cum mu-
lieribus fiunt, contenti es-
semus, & ab omni conui-
cio ac probro vita nos-
tra pura atque integra fo-
ret. Certè inter ea animan-
tia quæ nihil ex mala at-
que peruersa affectione
deprauare possunt, illiba-
ta naturæ legislatura illa
custoditur. Leones non in-
saniunt in leones: sed quæ
tempore suo accedit venus,
in fœmineum sexum con-
cupiscentiam illorum exci-
tat.

Taurus armenti dux cum
gregem masculo implet semine.
Quid autem? An non suum
cubilia sectantur apri? lupas
autem ineunt lupi? Et ut
in summa dicam, neque quæ
aërem volatu perstrepu-
nt

ζοικῶτε ὄρνεις, ὅθ' ὅσα τῶν ὑ-
 γράν καθ' ὑδάτ' ἄλχη λή-
 ξιν, ἀπ' ὅδ' ἐπὶ γῆς τι ζῶον
 ἄρ' ἔστι ὁμιλίας ἐπαρέχθη.
 μὴ δ' ἀκίνητα ἔπενοίης
 τὰ δόγματα. ὑμεῖς δ' ὧ μά-
 τιν ἐπὶ τῷ φρονεῖν ὀυλογέμε-
 νοι, θηρίον ὡς ἀληθῶς φαῖ-
 λον, ἄνθρωποι, τίτι καὶ νῦν
 νόσφ' παρανομίσαντες, ἐπὶ
 τῶν κατ' ἀπλόων ὕβριν ἡ-
 ρίσιοι; τίνα τῆς ψυχῆς τυ-
 φλῶν ἀναισθησίαν κατα-
 χέαντες, ἀμφοῖν ἡσυχίατι,
 φάγοντες ἃ διδάσκω ἔδει,
 καὶ διδάκοντες ἀπ' ὧν ἔδει
 φάγεσθαι; καὶ καθ' ἕνα ζοιῶ-
 ντα ἡλιόθεν πάντων ἰλομένων,
 ὅθ' εἰς ἕσση. ἀπὸ γὰρ ἐνταῦθα
 τοῖς Σωκρατικοῖς καὶ ὁ θαυ-
 μασιος ἀναφύεται λόγος, ὅφ'
 οὗ παιδικὰ μὲν ἀκοῶν, τε-
 νέων ἐνδεῶς λογισμῶν φαι-
 νακίζονται. τὸ δ' ἥδη κατὰ
 φρόνησιν ἐς ἀκρότητα ἔχον, ὅκ'
 ἂν ἐπαχθῆσθαι δυνάσθῃ ψυχῆς
 γὰρ ἔρωτα πλάττονται, καὶ τὸ τῷ
 σῶμα

aves, neque quæ humidam
 aquæ sortita sunt mansio-
 nem, neque etiam aliquod
 in terris animal congressum
 maris appetit, sed manent
 inter ea immota Prouiden-
 tiæ decreta. Vos autem,
 ô frustra sapientiæ nomis-
 ne iactati, animal, ut verè
 dicam, vile ac malum, hos
 mines, quoniam nouo mor-
 bo delinquentes, in mutuum
 inter vos contumeliam ac-
 censi estis? Quoniam ania-
 mi cæco stupore effuso,
 adèò ab utraque aberratis
 via, fugientes videlicet ea
 quæ sectari vos decebat, &
 contra sectantes illa à quib-
 us refugere oportebat? Ac
 singula talia æmulari om-
 nibus volentibus, ne vixit
 quidem postremò reliquus
 erit. Atenim hîc Socraticis
 istis etiam præclara illa or-
 ratio renascitur, quas puer-
 rorum quidem auditus, per-
 fecit ratiocinandi viribus

adhuc carentes, decipiuntur: illud autem quod iam per præ-
 dentiam ad summum euasit, subduci facillè nequit. An-
 nimi enim amorem quendam comminiscuntur? & cum
 corporis

σώματος ὁμορφον ἀδύμι-
νοι παῖν, ἀριτῆς καλῶσι
αὐτὸς ἱρασὰς, ἐφ' οἷς μοι
πομπῆς καρχαῖαν ἐπὶ ῥι-
ταί τι γὰρ παθόντων, ὅσιν μοι
φιλόσοφοι, τὸ μὲν ἤδη μακρῶ
χρόνῳ διδωκὸς ἑαυτῷ πᾶ-
σαν, ὁ ποιῶν δὲ, ὅσιν πολλὰ
πλοῦστα, καὶ γὰρ ἀριτῶν
μαρτυρῶ, δι' ὁλιγοχρείας πα-
ραμπνί; πᾶς δ' ὁ σοφὸς
ἔρως ἐπὶ τὸ εἶον ἐπλόηται,
μυθῶν τ' ὁλοισμῶν αὐτῷ,
πῶς ἂν παύσονται, καί σιν ἐ-
χόντων ἡ νόμος δὲ, πᾶσαν
μὲν ἀμορφίαν πονηρίας ἐν
κατάκειτον, ὡς δ' ὡς ἀγα-
θὸν ἱκανῶς τ' καλόν; ἀπὸ
δὲ κατὰ τὸν μῆγαν ἀληθείας
πεφύκτω Ομηρον, Εἶδος τις
ἀκιδνότηρ ὅτι λαὸν ἀνὴρ, Ἀλλ
πᾶς θύς μορφῶν ἔπεισιν εἶφα,
οἱ δὲ τ' ἰς αὐτὸν Τυρόμοι
ἀσφαλίς, ὅδ' ἀσφαλίς ἀγα-
θὸν, Αἰδοὶ μαλίζι, μετὰ δ'
ἐπὶ ἀγαθὸν μορφῶν, Ερχόμεν-

corporis pulchritudinem ve-
reantur amare, virtutis vos
cant sese amatores. Ob que
sæpenumerò risu diffleu-
re, in mentem mihi venit.
Nam quid vobis accidit, ὅ
nimium graues philosophi,
quod id quod longo iam
tempore sui experimentum
de se quale sit, præbuit, cui
canities accedens ὅ fenes-
ctus, virtutis testimonium
dat, per negligentiam adeò
dimittitis: omnis autem ille
præclarus amor in iuuenem
concitatur, cum tamen in eo
ratio ὅ vis colligēdi nondū
habeant ad que iudiciū con-
uertant? An hæc veluti lex
quædā est, vt omnis quidē de-
formitas malitiæ dānata sit:
pulchrū αὐτ quod est, id recta
via vt bonū ὅ honestū lau-
detur? At verò iuxta mā-
gnum veritatis interpretem
Homerum:

—alius pulchro minus emitet ore,

At formam Deus exornat virtute loquendi,
Quiq; vident illum, verbis mulcentur: at ipse
Intrepidus fatur suavi commixta pudore,
Et medios inter vultu supereminet omnes,

~~~~~

Perq;

νορ δ' ἀνέδδον, θεῶν δ' ἐς ἀ-
 σπράσσι. καὶ πάλιν ἀπὶ πε-
 λῖγων, Οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ
 δίδωμι καὶ φρονέω ἵσαρ. Ἀμύ-
 λαι τοῦ Καλλὶ Νιρέως ὁ σοφὸς
 Θιδύσειος πλείον ἵσανῆτα.
 πῶς οὐ φρονέσεις μὴ δὲ δι-
 παροσώψης, ἥ τι ποιεῖς ἄρι-
 τῶν, αἱ τελέαις ἀνδράσι σόβη
 πληροὺ ἀλέχασι τάξι, ὅδ' αἰ
 ἔρωσι νύχτα, τὸ δ' ἐν πασὶ
 ἡμῶν. ὁ δ' ἐντάτας ὁρμάς πα-
 θῶν ἰσάρεα; πάννυχον ἰσάρε-
 ἴδα Φαίδρο, δὲ Λυσίαν, ὁ
 Πλάτων, ὁρμῶν δακρυ, ἡ τὴν
 ἀριτῶν φιλοῦν Ἀλκιβιάδης ἡ
 πῶς τῷ, διότι ἐκροῖν ἡμῶν τὰ
 ἐκτὸν ἀγάλματα, ἡ τὴν ἐν Ε-
 λευσίνι τειχῶν αἱ παρὰ πύ-
 λῳ ἐξορχοῦνται φωναί; τίς ἰ-
 ρασις ὁ μαλοχῆ γυνήδ, πῶς δὲ
 δομῶν Ἀθλῶν, καὶ Δικ-
 ηίας ἐπιταχισομένης, καὶ βί-
 τυραννίδα βλεπόντος; ἀπὸ ἅ-
 νη μὴ ἔδειπτο, κατὰ τὸν ἱερὸν

Πλά-

Perq̄ urbem aspiciūt ven-
 nientem numinis instar.

Et rursum alibi dicens in-
 quit:

At tibi formoso sub corpore nulla fuit mens.

Certè formoso illo Nireo,
 cordatus Vlysses magis lau-
 datur. Quo pacto igitur
 sapientiæ quidem, aut iustit-
 iæ, ac cæterarum virtus-
 tum, quæ cum perfectis vir-
 tis consortem & quasi hæ-
 reditarium nacta sunt ordi-
 nem, nullus amor conue-
 niens vobis est, pulchritu-
 do autem in pueris illa, ven-
 hemētissimos affectuum im-
 petus excitat? Prorsus enim
 amari oportebat Phædrum
 propter Lysiam, ὁ Plato,
 quem prodidit? Aut vir-
 tutem Alcibiadis amari pro-
 babile fuit, quando ille deo-
 rum statuas amputando vio-
 labat, & sacris Eleusinijs
 illa inter potandum iacta-

te voces insultabant? Quis igitur amatorem illius fuisse se perhibet, cūm Athenæ proderentur, & Decelia munitionibus obsideretur, ac tota vita ad tyrannidem spectaret? At donec quidem barba nondum (iuxta sacrum
 illum

Πλάτωνα, πῶς γινώσκεις ἡμῶν πλά-
 τῶν, πᾶσι μὲν ἐπὶ τῆς αἰσθητικῆς
 ζωῆς ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ εἰς τὸν
 ἄνθρωπον, ὡς ἡλικίαν ἡγεῖται
 ἀτελὲς φρόνησις ἐπὶ ἀκλήρου
 ἔχει τὸν λογισμόν, ὡς πᾶν
 τὸν ἐμὸν αἴτιον. τί δὲ πᾶσι μὲν
 ἀσχετοῖς ὀνομάτων ἐπιγρά-
 φοντες αἰδῶ, ψυχῆς ἀρετὴν
 ἡγεῖται τὴν τοῦ σώματος ὡς
 ἐπὶ πᾶσι, οἱ φιλόνοι μὲν δὲ
 ἡ φιλοσοφία, καὶ ταῦτα μὲν ἡ-
 μῖν, ὡς ἔστι μὴ δοκεῖν ἐπισ-
 μῶν ἀνδρῶν φιλαπαιθεμό-
 νως μυημένους, ἐπὶ τοῦ σώματος
 ἀρετῶν. μικρὰ δὲ ἀπὸ τῆς
 ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ τῷ ὑμ-
 νῶν, ὡς καὶ κρατίδια, κα-
 ταβάς ἡδονῶν, ἐπὶ δὲ ἡσυχίας
 δικῆς ἡγεῖται ὡς πᾶν τὸν γυν-
 αικῶν ἀμείνων. καὶ τὸ γυν-
 αικῶν, ὡς πᾶσι ἀπὸ
 τῆς αἰσθητικῆς τρυφῆς
 ὡς, τὴν ἡγεμονίαν. ὅθεν
 ἡ ἡδονὴ, παρὰ πᾶσι φθάν-
 ον, πρὶν ἢ γινώσκωσι πᾶσι
 μὲν. τὸ δὲ ἀφ' ὧν, ὡς πᾶσι
 παρὰ πᾶσι.

Acuta siquidem voluptas, quæ celeriter præteruolat:
 priusquam satis percipiatur cognitione ac sensu, desinit.
 Illud aut quod lætitiā affert, quò magis abundat, eò potius
 est.

illum Platonem) obsecus eo-
 rat, omnibus amabilis fuit:
 postquam autem transijt à
 puero in virum, quæ ætate
 intellectus (qui tamen im-
 perfectus erat) totam ac ples-
 nam ratiocinandi vim con-
 sequebatur, ab omnibus or-
 dio habebatur. Quid igitur
 affectibus turpibus verborum
 prætendentes verecun-
 diam, animi virtutem appel-
 lant, corporis elegantiam,
 iuuenum isti amatores ma-
 gis quàm sapientiæ? Atque
 hæc quidem à nobis dicta
 sufficiant, ne videamur cla-
 rorum virorum inuidiosè
 nimis mentionem facere. Pa-
 rumper autem à vehemen-
 tiori studio ad vestram Cal-
 licratida voluptatem descen-
 dendo, ostendam puerorum
 consuetudine muliebri mule
 tò potiore esse. Ac princi-
 pio quidem omnem ego de-
 lectionem censeo iucun-
 diorem esse, quæ diuturnior

παρίλκοντι ἑρᾶλλον. ὅς ἐστι
καὶ βίᾳ μακρὰς πρεσβυτίας
ἢ μικρολόγῳ ἢ μῖρον ἐπέκλω-
σε μοῖρα, καὶ τὸ πᾶν ἡμῶν
διλωκὴς ὑγίαια, μηδὲ μιᾶς
λύπης τῶν διάνοιαν ἐκνεμο-
μένης ἰορτῶν ἢ ἄν, καὶ πα-
νέχουσαν, τὸν ὅλον χρόνον ἡ-
γομένη. ἀπὸ ἐπὶ τῶν μαζόνων
ἀγαθῶν ὁ βάσκανος δαί-
μων ἐνέμισησεν, ἐργε τοῖς
παρῶσιν ἡδίστα τὰ παρίλ-
κοντα. γὰρ καὶ οὐκ ἀπαρ-
θύνει μέχρις ἡλικίας μίσητος,
πρὶν ἢ τελείως τῶν ἰσχάτων
εὐτίδα τῷ γέροντος ἐπιδραμεῖν,
σάγκρατον ἀνδράσιον ὁμι-
λημα. ἡ δὲ παρὲλθὼν τὰ τῶν
ρας, ὅμως ἢ ἐμπειρία ἔχει τι
νέξαι τῷ νέῳ σοφώτερον. ἢ δὲ
ἄκοσιν ἐτῶν ἀπαρῶν παῖ-
δά τις, αὐτὸς ἔμοιγε δοκεῖ πα-
σχέτωρ, ἀμείβοτορ Ἀφρο-
δίτην μετὰ δίκην. σκληροὶ
ἢ οἱ τῶν μελῶν ἀπανδρωθέντες
ὄγκοι.

nerioris sunt, effluxere, habet tamen aliquid experientia
dictu sapientius ac doctius quam iuniores. At vero si
quis puerum viginti annorum aggrediatur, ille mihi cer-
te videtur pathica affectione laborare, ambigam videri
licet venerem sectando. Nam et duri sunt membra

est. Quare vitam et vitæ
longiores terminos parca ac
tenax illa nobis præstintisset
Parca, et totum hoc spa-
cium perpetua sanitas gu-
bernet, nulla mentis per-
turbatione atque molestia
interueniente. Festum en-
nim diem, et quasi quens-
dam solennem conuentum,
totum hoc tempus perages-
remus. Verum postquam
maioribus bonis malignus
deus invidit, in præsen-
tibus utique rebus dulcissi-
ma illa sunt, quæ quàm
longissimè extenduntur. Mu-
lier itaque ab eo quando
virgo fuit, usque ad mes-
diam vitæ ætatem, prius-
quam omnino postrema il-
la senectutis ruga super-
uenit, ad amplexandum ap-
pta ac digna viris conuersa-
tio est: atque etiam si illa
quæ formæ atque ætatis te-

ἔγκοι. καὶ τραχὺ μὲν, ἀντί τῷ
πάλα μαλακῷ, προκαθίσκον-
τοισι τὸ γυναικῶν· οἱ δ' ὠφυνῆ-
μενοι θεῖον, ὡσπερ ἂν ῥυπῶν-
των. ἃ δ' ὅτι τέτρω ἀφανίσ-
θη, τοῖς πνευματικῶσι ὅμως ἡ-
δυσία παρέρχεται, γυναικὶ δ' ἀπὸ
πάσης ἢ τῷ χρώματι ἢ ἐπιστή-
μῃ χάρις, καὶ λαμπρὴς μὲν ἀπὸ
τῶν βοσρύχων ἢ λιπαρῶν ἑ-
λαίων, ὑακίνθοις τὸ καλὸν
ἀνθίσκον ὁμοίαν πορφέρονται.
οἱ μὲν ἐπὶ νύκτισι λίχυνται,
μεταφύονται ἡσυχίᾳ· οἱ δ',
παρ' ὅτα καὶ μερόσφαις, πολλὸν
τῶν ἐν λαμπρῇ ἐλότητι σι-
λίνων. τὸ δ' ἄλλο σῶμα, μὴ δ'
ἁπλῶς τριχὺς αὐτῶν ἀποφνο-
μῆς, ἀλλ' ἡλικίας, φασί, ἢ Σιδῶ-
νίας ὕλης διαφωτιστικὸν ἀπα-
ράλλη. τί δ' ἔτι τῶν ἑδονῶν
καὶ τὰς ἀντικαθῆς μετὰ δολιχ-
τίον, ἡπαλὰν ἐξ ἴσου τοῖς δια-
τιθεῖσιν οἱ πάσχοι ὅσον διαφω-
νούνται; σχιδὸν γὰρ, ἢ κατὰ
ταυτὰ

gio ipsis subnascante, electro, ut aiunt, aut vitro Sidonio
perspicuum magis effulget. Cur autem non et volupta-
tum mutuos atque alternos affectus persequar, quandoqui-
dem ex a quo cum his qui agendo afficiuntur, patientes quom-
que latitiam capiunt? Propemodum enim non eodem mo-
do ut

tori iam adulti et viriles,
et asperum quidem, pro
eo quod dudum molle ac
tenerum fuit, densatum cres-
bra lanugine mentum: ses-
mora autem idonea ac com-
moda illa, setis quasi quon-
dam squalore obducta. Quae
verò sunt his occultiora,
vobis qui periculum eius
rei fecistis, cognoscenda
relinquo. In muliere au-
tem semper omni et colo-
ris resplendet gratia, et
largae capillorum capitis
textura, perinde ac suavi-
ter florentes hyacin-
thi nigricantes, aliae quis-
dem per tergum effun-
duntur, scapularum nimis
tum decus, aliae verò sen-
cundum aures et tempora,
multò quàm in pratis as-
piciuntur, crispiores. Relis-
quum verè corpus ne mi-
nimo quidem crinis vesti-

ταυτὰ τοῖς ἀνθρώποις ἴσοις, τὰς
 μονύρας διατριβὰς ἀσμί-
 γους, ἀπὸ πῶς φιλεταίρω
 κοινωνίᾳ συζυγῶν, ἡ δὲ
 τὰ τε ἀγαθὰ οὐκ ἀμύλοισιν
 φέμιθα, καὶ τὰ δυσχερῆ καφό-
 τερα μετ' ἀπλήρων, ὅθεν ἐν-
 ῥέθη πράξις κοινή. καὶ φι-
 λίας μεσίτην πράξιν παρα-
 θέμφοι, γαστρὶ τὴν ὀφειλομέ-
 νων ἀφαιτῶν ἀπόλαυσιν
 ἡ μόνον τὸν Θάσιον, εἰ τύ-
 χῃ, πίνοντο οἶνον, ἐθ' ἡ κατ'
 αὐτοῦ τῶν πολυτελῶν πιμα-
 πλάμφοι σιτίων, ἀπὸ δό-
 κῆς τερπνὸν ἰκάζει τὸ μετ'
 ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὰς ἡδονὰς κοινὰς
 σάμφοι μάπορ ὀφειλόμε-
 θα. αἱ μὲν ἔν γυναικίσι σῶσι-
 μοι, τ' ἀπλάουσιν ἀντίδοσιν
 ὁμοίαν ἔχουσιν. ἀπλήρως γὰρ
 ἐξ ἴσου διαθγῶν, ἡ δὲ καὶ ἀπὸ
 λόγου, ἡ γὰρ μὴ δικαστῆ
 Τίρεσις περικτίον, ὅτι ἡ δὲ
 πασι τέρψις ὅλη μοίρα πλο-
 υκτῇ τὴν ἀρετῇ. κατὰ δὲ
 οἶμαι,

de ut bruta animantia, so-
 litarias conuersationes a-
 mamus, sed amica quo-
 dammodo societate con-
 iuncti, & suauiora que
 bona sunt inter nos mu-
 tuo, existimamus: & aduer-
 sa itidem inter nos mutuo,
 leuiora. Vnde & inueni-
 ta est mensa communis,
 & amicitie mediatrice il-
 la in medio posita, debi-
 tam ventri adnumeramus
 voluptatem, non soli Tha-
 sium, si id fortè contin-
 gat, bibentes vinum: nec
 que singuli per se precio-
 sis ac charis implentes nos
 obsonijs, sed illud suauis ac
 delectabile putantes, quod
 quisque cum alio capit: ac vo-
 luptates inter nos commu-
 nicantes, maiori letitia af-
 ficimur. Illi igitur cum mu-
 lieribus congressus, delecta-
 tionis permutationem ac vi-
 cissitudinem parem habent.

Nam inter se mutuo utrinque

ex equo afficientes; cum maiori voluptate dissoluantur.
 Nisi verò Tiresiæ iudici accedendum fuerit, quod videret
 mulieris delectatio toto gradu virilem præcedit. *finis*

finis

δῖμα, μὴ φιλαύτως ἀπλοῦ-
σα βελύσαντας, ὅπως ἰδίᾳ τι
ρηγὰρ ἀπίσονται, σκοπεῖν, ὅς
αὖ παρὰ τὰς ἡαμβάνοντας
ἰδονὺν, ἀπὸ ἱκάνο μῆισα μί-
νοι, οὐ τυγχάνουσιν, ἀντιπα-
ρεσχεῖν ὁμοία. τὸτο δὲ ἐκ ἄν
ἐπὶ παύδων ἔποι τις, ἐχέτω
μῆμεν. ἀπὸ ὅ μὴ δρῶντες, ὅ
νομίζα ποτὶ ταῦτα, τὴν ἰδο-
σὶν ἱεαίριτον λαβὼν ἀπέρ-
χεται, τῷ δὲ ὑβρισμῶν κατ'
ἀρχὰς μὴ ὀδυνῶσι καὶ δά-
κρυα, μικρὸν δὲ ἀπὸ χρόνου τῆς
ἀλγυθόνος χαλασέσῃ, πλὴν
ὅν, ὡς φασι, ἰδὲν ἄν ὀχλύ-
σας, ἰδονὺν δὲ ὑδὲ ἵτισου.
ἢ δὲ δῶ τι καὶ πεινρότι-
σιν ἀπὲρ (δῶ δὲ ἐν Αφρο-
δίτης τιμῇ) γυναικὶ μὴ, ὅ
Καμικρατὶδα, καὶ πασιδικ-
τιρον χεῖρτον ἱξίον ὡς
φρανθῶσι, διπλοσίας ἀπ-
λαύσας ὀδυνῶν ἀνοίξαντα. τὸ
δὲ ἄρρη ὑδὲνι πρόπῳ χεῖ-
ρται βήλαρ ἀπόλαυγιν, ὡς
εὐρῶσις quiddam adscitum addere decet (decet autem in
Veneris luco, opinor) muliere licet, Callicratida, etiam
puerorum modo aliquantulum utendo, voluptatem capere,
duplici fruendæ illius via aperta: masculum autem quod est,
ullo modo prebet delectationem atque usum muliebrem.

stum autem esse arbitror,
non ambitiosè, ac sibi tan-
tum frui volendo, quo pas-
seto prius aliquid com-
modi auferant, spectare,
totam ab aliquo accipien-
tes voluptatem: sed illo
quod percipiunt diuiso, pas-
sia facere, et similia recom-
pensare. Atqui hoc de pue-
ris dicere nemo adeò insa-
nus est qui possit: sed alter
quidem affectus, quodcum-
que tandem modo hæc exi-
stimat, voluptate velut ex-
empta, ac propria quadam
percepta abit: illi verò qui
cōtumeliam hanc passus est,
principiò quidem dolores
ac lachrymæ oboriuntur:
paulò verò post ubi per tem-
pus dolor aliquid remisit,
magis, ut aiunt, nihil quic-
quam molestè feceris, voluc-
ptas autem ne vlla quidem
aliqua. Quòd si autem et

Quare

αὐτῶν καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύ-
 σανται, πρὸς ἀκλήτους δὲ ἡμεῖς
 ἀπταχισώμεθα. εἰ δὲ τοῖς ἀρ-
 ρέσιον οὐπρεπῆς αἰ μετὰ ἀρ-
 ρένων ὁμιλῶμαι, πρὸς τὸ λοιπὸν
 ἱράτωσαν ἀκλήτων καὶ γυ-
 ναικῶν, ὅγε νῦν, ὃ νεώτεροι χρο-
 νί, καὶ τ' ἐξήνων ἡδονῶν νομο-
 θέται, καὶ νῦν ὁ δὲ ἀρρῆσθαι
 πρυφῆς ἐπινοῦσας, χάριται
 τὴν ἴσιν ἐξουσίαν καὶ γυναι-
 ξίν. ἀκλήτους ὁμιλησάτωσαν,
 ὡς ἄνδρ. ἀσκλητῶν δὲ ὁργῶ-
 νων ὑποσυγασάμεναι τέχνας
 μα, ἀσπύρων τεράσιον αἰ
 νιγμα, λοιμᾶσθωσαν γυνή
 μετὰ γυναικός, ὡς ἄνδρ. τὸ
 δὲ εἰς ἀπολὺν σπανίως ἤκου
 ὄνομα, ἀσχυώμεναι καὶ λέγειν,
 τ' τριβακῆς ἀσκλητίας, ἀσά-
 λιν πομπουέτω. πᾶσα δὲ ἡ
 μῶν ἡ γυναικῶν ἵτις ἐστὶ φρι-
 λουσίς, ἀνδρογυνὸς ἱρώτας ἀ-
 σχημονῶσα. καὶ πόσῳ ἡρᾶτ-
 ον εἰς ἀρρῆνα τρυφὴν βιάζε-
 σθαι γυναικᾶ, καὶ τὸ γυναικῶν ἀν-
 δρῶν εἰς γυναικᾶ θηλυνοῦσθαι;
 passim ac liberè vagetur : omne autem Gynæcéum nostrum
 Philenis sit, semimares quosdam amores turpiter agitant. et
 quantò melius est in masculam libidinem cogi mulierem,
 quàm generosum illud virorum in mulierem effæminari.

Quare etiam si vobis qui-
 dem placere potest, nos cer-
 tè mutuò inter nos velut
 quodam septo discludamur.
 Iam verò si maribus hone-
 stum adeò est cum maribus
 consuetudinem habere, a-
 ment sese mutuò de cetero
 etiam mulieres. Age nunc,
 ò iunior ætas, et novarum
 voluptatum inuentrix, pos-
 stea quā novas masculæ mol-
 litiei vias excogitasti, la-
 gere et mulieribus parem
 potestatem. Congrediantur
 et ille inter se mutuò, quem
 admodum viri : lasciuo-
 rum autem instrumentorum
 iungentes inter se machi-
 namentum, obscurum at-
 que monstrosum, ex steri-
 libus compositum, concum-
 bat mulier perinde ac vir
 cum muliere : illud autem
 quod rarò audium est nos-
 men, et pudet sanè dicere,
 Tribadū obscenitatis istius.

• τῆαῦτα θυωτόνως μεταξὺ
 πάθανόνμῃ, ὃ Χαικλῆς ἐ-
 πάσατο, λανόρ τι καὶ θη-
 εῖδῶ ἐν τῷ ὄμμασιν ἔπο-
 θήκωρ. ἰόκα δὲ μοι καὶ κα-
 θαρσίῳ χεῖρσιν πῶς τὸν πα-
 λαιὸν ἔρωτας. ἐγὼ δὲ, ἡσυχ-
 ῇ καρδίᾳ, καὶ πῶς τὸν Αλ-
 θιωτὸν ἡρέμα τὸ ὄφθαλμὸν
 παραβὰν, παιδίας, ἔφην,
 καὶ γίλωτ, ὃ Καλλικρατί-
 δα, Δικαστὴς καθιδέσθαι πῶς
 δούκῃσας, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπὶ
 τῆς Χαικλῆους λανότητῃ,
 ἐπὶ σπουδαίωτον ἔγμαι. σχι-
 δὸρ γὰρ, ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ,
 περὶ φόνου καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ
 νὴ Δία, φαρμάκων ἀγωνι-
 ζόμεν, ἡμετέρῳ ἐπαθὲν
 ἔπατο. καιρὸς οὐδ' ἐν νῦν, ἢ πο-
 τι καὶ πρότερον, ἀποατῶν σὺ
 τὰς Αθῶνας. Πεικλῆ δὲ πά-
 θου, καὶ τῶν δίκαιον ῥητόρων
 τὰς Μακιδόσιν ἀνθρωπισμί-
 νας γλώσσης, ἐνὶ τῷ σῶ λόγῳ
 ὁρτίζειν, μίαν τὴν ἐν πνευ-
 πὶ δημηγορεῖν ἀναμνησθῆναι.
 μικρὸν

*Talia cum magna contem-
 platione, atque inter dicendum
 graviter affectus postquam
 Charicles dixisset, contem-
 nuit, vehemens quiddam at-
 que ferinum ex oculis ins-
 tuens. Videbatur autem mi-
 hi & expiatione uti contra
 masculos amores. Ego ven-
 tō tacitè subridens, & ad
 Atheniensem oculos sensim
 conuertens: Lusus, inquam,
 & risus, Callicratida, ius-
 dicem confedissem me arbi-
 tratus, nescio quo pacto,
 Chariclis vehementia ad se-
 rias atque severas cogita-
 tiones abreptus sum. Prope-
 modum enim quasi in vico
 Martio de cade atque incen-
 dio, aut per Iovem etiam de
 beneficio certaretur, supra
 modum graviter affectus
 fuit. Tempus igitur si un-
 quam antea fuit, nunc maxis-
 me adest, ut Athenas ipse res-
 petas. Pericli autem pare, ac
 decem illorum Rhetorum
 linguas cōtra Macedonas ar-*

*matas, unica tua oratione exerceas, actionum earum quæ in
 Pryce haberi consueverūt, unam aliquā ob oculos ponendo.*

μικρὸν οὐκ ἵπισχῶν ὁ Καλ-
 λικρατίδας (ἐφ' ἧκει δὲ ἂν τοῦ
 πρὸς ὅπου μοι τεκμαιρομένη,
 καὶ λίαν ἀγωνίας μεσὸς εἴ-
 ναι) λόγων ἀμοιβαίῳ ἐνάρ-
 χηται. ἡ γυναιξὶν ἐκκλησία,
 καὶ δικασθεῖα, καὶ πολιτι-
 κῶν πραγμάτων ὡς μετρία,
 στρατὸς ἂν ἢ πρὸς αὐτῆς ἐκ-
 χαροτόνῃ, καὶ σὶ χαλκῶν
 ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοαῖς,
 ὧ Χαείκλεις, τίμιον· σχεδὸν
 γὰρ οὐδὲ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν,
 ὅποσαι πρῶτον κατὰ σοφίαν
 ἐδόκειν, ἢ τις αὐταῖς τῶν
 τοῦ λίαν ἐξουσίαν ἐφ' ἧκει,
 ἔτω μετὰ σπουδῆς ἂν ἔπον.
 ἔχ' ἡ Σπαρτιάτης ἀνθωπι-
 σμένη Τηλέσιππα, δι' ὧν ἐν
 Ἀργεὶ θῶς ἀειθμεῖται γυναι-
 κῶν Ἀργεῖ. οὐχὶ τὸ μελιχρὸν
 αἰχμημα Λουδίων Σαπφῶ, καὶ
 ἡ τῆς Πυθαγορείου σοφίας θυ-
 γάτηρ, Θιανώ. τάχα δὲ ἔδδ'
 Πικελῆς ἔως ἂν Ἀσπασίαν
 σωνερό=

Postquam igitur paululum
 sustinisset Callicratidas,
 videbatur autem (quantum
 de facie coniecturam mi-
 hi facere licebat) conten-
 tionis atque timoris, minis-
 que plenus esse, orationem
 superiori aduersariam or-
 ditur. Si mulieribus, in-
 quit, concionum & fori, con-
 terarumque civilium rerum
 tractandarum facultas ali-
 qua foret, dux nimirum an-
 tistes illarum suffragia
 iampridem creatus esses: ac
 te statuis æreis per fora pas-
 sim positis, Charicles, ve-
 nerarentur. Ferme enim
 ne ipse quidem de se ipsis,
 quæcunque aliquando sa-
 pientia atque doctrina ex-
 cellere existimatae sunt, si
 quis ipsis dicendi potesta-
 tem permetteret, cum tan-
 to studio tantæque con-
 tentione dicerent: non illa que
 contra Spartanos antea

processit ^h Telephilla, propter quam Argis inter Deos im-
 meratur Mars muliebris. Non mellita illa, qua se Sappho
 iactat, Sappho: & Pythagorica doctrina filia
 Theano. Fortassis autem neque Pericles ita ⁱ Aspasia, ne
 patrii

Πρωτόκοπος, ἀπὸ ἐπαδύπτερ
 ἀπὸ τῆς ἀρρετρίας ὑπὲρ θη-
 λῶν λέγειν, ἢ πωμὸν καὶ ἀνα-
 σθεῖν ὑπὲρ ἀνδρῶν. σὺ δὲ ἰ-
 κίας Ἀφροδίτη γῆρου· καὶ γὰρ
 ἐμὰς τὸν σὸν ἔρωτα τιμῶ-
 μεν. Εἰ μὲν οὖν ἐνόμιζον ἄ-
 ρει παιδείας, ἰθαρά μιν τὴν ἔ-
 ρω ἐμῶν πελοῖσθαι, ἐπεὶ δὲ οἱ
 παρὰ τούτου λόγοι καὶ φιλο-
 σοφῆν ὑπὲρ γυναικῶν ἐπι-
 ποιήσαν, ἀσμεῖως τὴν ἀ-
 πορρίψω ἑρπᾶκα· μὲν γὰρ ὅ-
 ῤε ἔρωτος, λοιπὸν ἀριτεῖς καὶ
 ἡδονῆς ὅτι ἐργον. ὁξυαίμω
 γὰρ ὄν, ἢ πρὶν λῶν ἐμὴ δω-
 τῶ, τὴν ἐπὶ κόρην ποτε τῶν
 Σωκρατικῶν λόγων, πλά-
 τάνισον, Ἀκαδημίας καὶ Λυ-
 κίου· ἀνδρῶν ὠτυχίστην,
 ἡγῆσε ἐμῶν ἐσάντων, περὶ
 πῦρ ἐν τῷ Φαίδρου περὶ
 ἑκαστοῦ λῶν, ὥσπερ ὁ ἱερὸς
 Πλάτων, πλάτων ἀψαλ-
 μεν· Χαρίτων. αὐτὴ τὰ χα-
 ρίτων ἢ ἐν Δωδώνῃ φη-
 σὶν· ἐν τῶν ὀροδάμων ἱ-
 στῶν ἀρρετρίας φωνῶν, τὸν
 πῶν ὁρῶν ὡφείμην ἔρω-
 τας,

patrocinated est. Verum ea-
 nim quando honestum adeo
 est mares pro mulieribus di-
 cere, dicamus sanè & viri
 pro viris. Tu verò propitia
 nobis sis Venus: nam & nos
 amorem tuum veneramus.
 Ego itaque existimabam nō
 ultra ludum ac iocum hila-
 rem hanc contentionem no-
 bis processuram esse: quia
 verò verba ab hoc profecta,
 etiam philosophari pro mu-
 lieribus in animum inducen-
 runt, libenter occasionem
 hanc arripui. Solus enim ma-
 sculus amor, commune vir-
 tutis ac voluptatis opus est.
 Optārim autem, si quo pa-
 cto fieri posset, & platanum
 illam, quæ Socraticos olim
 sermones auscultavit, arborē
 Academiæ & Lycéo fe-
 liciozem, propè alicubi nos-
 bis adstare, eo loca tamen
 natam, ubi Phædri accubi-
 tus fuit, quemadmodum sa-
 cer ille vir dixit, gratia præ-
 ditus plurima. Fortassis i-
 psa quoq; ut^k fagus illa De-

τας, ἔτι δὲ καποῦ μνημονεύ-
 νη Φαίδρου. πλὴν ἐπὶ δὲ τού-
 τ' ἀμύχανον· ἔγὰρ ποτὶ μὲν
 ταῦν ἔρωτα τε σκιδόφρα, θαλά-
 λασσα τε ἐχέουσιν, ξένοι τὲ
 ἐπ' ἀποτείας γῆς ἀπαλήμναι-
 θα, καὶ πλεονέκτημα Χαι-
 κλίους δὲ τὴν ἡ Κνίδος, ὅμως
 τὰ ληθεις οὐ πειδισομένη, ἥ-
 ξαντες ὅκτω. μόνον ἡμῶν οὐ
 δαῶμον ὑπάρχει κακείως πα-
 ράσθι, φιλίας ἀνθρώπων, ἐ-
 ροφάντα μυσηίων, Ἑρως, ἔ-
 καθὲν νύτιον, ὅποια ζωγράφ-
 φων παύσουσι χεῖρα, ἀπ' ὅρ-
 ῳ πρῶτος ἔργον ἡμῶν ἀρ-
 χὴ, τέλος ὡς τελεῖται.
 οὐ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς καὶ λιχν-
 μύνης ἀμορφίας τὸ πᾶν ἡμῶν
 φασας. ὥστε οὐδ' ὅλον λόγον
 μὲν τὰ φερὰ τινὰ λεινὸν ἀφ-
 λῶν, τὸ πικρὸν καὶ χάσθι,
 ἐκείνο μὲν ἐς ἰσχάτος Ταρτα-
 ρος μυχὸς ἐφυγάδωκε, ἐν-
 θα ὡς ἀλλοῦς σιδέρεαι τῶ
 πύλαι, καὶ χάσθι οὐδὲς,
 ὅπως

sepulchro aliquo communi totius mundi sublato, circum-
 fusus, hoc videlicet, illud quidem in ultimi Tartari secessus
 fuga precipitasti, ubi verè stant

Ferrati postes, atque area limina portis:

res prædicasset, memor ad-
 huc formosi illius Phædri.
 Verum quia hoc fieri nullo
 pacto potest:

—nam quàm multi
 medij inter utrosque

Montes umbrosi, & reso-
 nantes æquoris vndæ :
 hospitesq; in terra aliena res-
 licti sumus, & quasi quedam
 prærogatiua Chariclis Gni-
 dus est : veritatem tamen
 haudquaquā prodemus. Tu
 modo nobis ætherie deus in
 tempore assiste, amicitia
 fautor, & arcanorum sac-
 cerdos Cupido, haudqua-
 quam¹ prauus infans, qua-
 lem ludendo fingunt picto-
 rum manus, sed quem pri-
 ma rerum omnium primor-
 dia procreârunt, perfectum
 & consummatum iam inde
 ab initio gemitum. Tu enim
 ex obscura atque confusa
 deformitate vniuersum hoc
 effigiasti : proinde tanquam

ut ibi

ὅπου ἂν ἀρρήκτως δεθῇ φρε-
 ρας, τῆς ἐμπαινεῖς ὁδοῦ ἄρ-
 ρῆται· καὶ μὴ δὲ φῶτι πῶς ἄ-
 μαρ δὲ νύκτα πῶς αὖτε, παν-
 τὸς ἀψύχου τε, καὶ ψυχῶν ἔ-
 χοντες ἰσθὺς διημιουργός. ἔξ-
 αρίστη δὲ ἐκτεράσας ὁμό-
 νοιαν ἀνθρώποις, τὰ σιμνὰ
 φησὶ παθῶν σωψῆσας, ἴν' ἔξ-
 ἀπάτης καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυχῆς
 πᾶσι νοῖα σωτηριεφονίῃ, πῶς
 τὸ τίλητον ἀνδρῶται· γάμοι
 γὰρ, ὡς δὲ οὐκ ἀναγκαῖας
 ἔσονται φάρμακα, μόνον δὲ
 ἡ ἀρρήτως ἔρω, φιλοσόφου λα-
 λῶν ὅτι ψυχῆς ἐπιταγμα, πᾶ-
 σι δὲ τοῖς ἐκ τῶ πᾶσι· ὅς
 ἀπὸ πᾶσαν ἡσυχίᾳ ἐπὶ τῶ
 σιμνὰ πᾶσι, ἡ ὅσα τῆς παρ'
 αὐτὰ γῆρας ἐπιδέσται. καὶ πάν-
 τῃ τοῦ ἀναγκῆς τὸ καλὸν
 ἐρεῖται. ἀλλ' ἵνα ἴδῃ ὅτι ἂν
 μαθὲς ἡ, ἐπὶ τῶ τ' ἐπὶ ἡμῖν
 ραμ

ut ibi dura atque insupe-
 rabili detentum custodia, à
 reditu & via ad superora
 repetenda prohiberetur.
 splendida autem luce obscu-
 ra nocti prætenta, omnium
 & inanimatorum, & ani-
 mam habentium opifex ex-
 titisti. Propriam autem ac
 singularem infundendo ho-
 minibus concordiam, gra-
 ues illos amicitiae affectus
 conglutinasti : ut videlicet
 ex anima adhuc malitiæ om-
 nis experta & tenera, bes-
 neuolentia illa simul enu-
 trita, in perfectionem, &
 quasi quandam virilem æ-
 tatem consummaretur. Nam
 nuptiæ quidem, successio-
 nis necessariae inuenta sunt
 remedia : solus autem ma-
 sculus amor, animi philo-
 sophici quasi quoddam im-
 peratum est. Omnia verò

ea, quæ ex integro ac liberè ad decorem exercitatione pro-
 sequuntur, plus honoris consequuntur, quàm illa quæ præ-
 sentis necessitate opus habent. Et omninò melius est hone-
 stum, quàm quod sit necessariò. Proinde quàm diu quidem
 vita hæc hominum rudis & indocta fuit, neque adhuc dum
 quotidianam rerum experientiam, ad id quod melius est, per-

ραυ πείρας πρὸς τὸ βέλτιον
 ἀσχολῶν, ἀγαπητὸς ἐπ' αὐ-
 τὰ τὰ ἀναγκαῖα σιωπῶντι-
 τοῦ τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης, ἐ-
 πάγων ὁ χρόνος ἡ παρ' ἐσχρ-
 οῦν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς μὴ ἐ-
 ππουσμεναι χεῖρα πέρας εἶχον,
 οἱ δ' ἐπιγιννομενῶν αὐτὸς πο-
 ρισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφ' ἐσχρ-
 οῦ ἡνικαίειν, ἐπινοῆν τι τῶν
 κεραιόνων ἐκ τούτων κατ' ὅλως
 ἡγοῦντο ἐπισημαίνουσαν. τῶν
 τοῦ δὲ ἡμῖν ἀπ' τῶν ἐντεχνί-
 στων τεχνῶν ἐνέειν ἐκείναις.
 αὐτίκα πρῶτοι τινὲς ἀνθρώ-
 ποι γινόμενοι, τοῦ κατ' ἡμῖν
 ραυ ἡμῶν φάρμακον ἐστίν.
 οἱ δὲ ἀριστοὶ τῆς πρὸς τὸ πα-
 ρὸν ἐνδεία, τῆς ἀρείας οὐκ
 ἰσχύοντες ἐλπίσαι τὸ βέλτιον, τῶν
 αἰκίαν πόσιν ἐπινοῶντο, καὶ
 μαλθακὰς ῥίζας ὀρυζομένων,
 καὶ τὰ πλεῖστα ὀρυζομένων καρπὸν ἐ-
 σθίουσαν ἀπ' ἡμῶν ἀλόγοις ζώ-
 οισις μετὰ χρόνον ἡρρίφην· σπό-

ρον

ocium conuertere licebat,
 demissa atque abiecta, præ-
 sentibus tum necessarijs res-
 bus contenta erat : vrgens
 autem tempus, melioris vi-
 uendi rationis inuentionem
 non præbebit. At postquam
 necessarij quidem vsus ad
 festinatio illa finem iam ca-
 piebat, ac posteriorum ca-
 gitationes à necessitate li-
 berata, melioribus subin-
 de occasionibus ad inuen-
 niendum aliquid potiùs va-
 tebantur, paulatim sciencia
 accreuerunt. Atque hu-
 ius rei argumenta capere et-
 tiam ex vulgaribus atque
 inferioribus istis artibus li-
 cet. Nam statim simul at-
 que primi quidam homines
 creati fuere, contra famem
 diurnam remedium quære-
 re cœperunt : atque ita cir-
 cunuenti atq; compulsi præ-
 senti necessitate, cum inopia, eligendi quod melius

esset, facultatem non permetteret, fortuita qualibet herba victitabant, & radices molliores effodientes, & plurimum quercuum fructus comedentes. At posterior ætas, hæc brutis animantibus edenda abiicit : fa-

tionem

πηλὴ ἐκάσῃ γε τούτων τῶν
 τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἄφω-
 νος ὅσα, καὶ βαθύαν ἐπιτε-
 θαμένη λήθῃ, ὡς ἄρ' μικρὰς
 λύσεως κατὰ μικρὸν εἰς τὰς
 ἰδίᾳς ἀνιταλθῶν ἀκτῖνας. ἕκα-
 στος γὰρ ἄνθρωπε, παρεδίδω-
 ῶ μετ' αὐτόν. ἔθ' ἢ ἄσδοχὴν
 τῶν λαμβανούτων, οἷς ἕμα-
 θην ἢ δὴ πᾶσι θείᾳ, τὸ ἐνδοχὸν
 ἐπλήρωσε. μὴ δὲ τις ἔρωτας
 ἀρρενέων ἀπαυτέτω παρὰ τοῦ
 παλαιοῦ χρόνου. γυναιξὶ γὰρ
 ἑμιθέει ἀναγκάσειν αὐτὴν, ἵνα
 μὴ τελείως ἀσπερμον ἡμῶν
 φθαρῇ τὸ γένος. αἰεὶ δὲ ποικί-
 λαι βίῃαι τῆς φιλοκάλου ταύ-
 τας ἀρετῆς ἐπιθυμία, μόλις
 ἔκ τῶν μηδὲν ἰδὼντος ἀνί-
 χνύοντο αἰῶντος εἰς τὸν μῦθον
 ἕμιπτον ἤξεον, ἵνα τῇ θείᾳ φι-
 λοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδείας ἔμ-
 σωμα κμάσῃ. μὴ δὲ ταῦτα Χαεί-
 κλας, ὁ μὴ πρότερον ἔνρητο,
 τὸ ἐπινουθῆν αὐθις ὡς φαι-
 λον εὐθιῶς, μήδ' ὅτι τὸ παιδι-
 κῶν ἐρώτων αἰ γυναικεῖαι σύ-
 νοδοι

Nisi quod singula istae ar-
 tes atque scientiae, mutae cum
 sint, et profunda obliuioni
 subiectae, tanquam a paruo
 fomite paulatim ad pros-
 prios efflorescendo peruene-
 runt radios. Vnusquisque en-
 nim a se aliquid repertum,
 posteriori tradidit: atque ita
 successu ista accipientium,
 semper aliquid ijs quae antea
 didicerat, apponendo, quod
 defuit expleuit. Ne quis in-
 gitur amores masculos ab
 antiquis temporibus depo-
 scat. Nam tum mulieribus
 conuersari necesse erat, ne
 prorsus absque semine nobis
 genus nostrum interiret. Va-
 riae autem doctrinae, et ea
 legantioris huius virtutis ec-
 cupiscenciae, vix tandem per
 tempus (quod nihil intentum
 aut imperuestigatum
 relinquit) in lucem venturae
 erant, ut cum diuina Philo-
 sophia et puerorum amor
 res vna adollescere. Quae

re Charicles ne quod antea inuentum non fuit, id postea
 excogitatum, iterum tanquam vile ac malum argue, ne
 ve ob id, quod puerorum amoribus muliebres congressus
 antiquior

παῖδοι πρὶς οὐτις ἐπιγρά-
 φονται χρόνους, ἐλάττω θά-
 τρον, ἀλλὰ τὰ μὲν παλαιὰ
 τῶν ἐπιτηδεύματων, ἀναγ-
 νῶνα νομίζωμεν, ἃ δὲ αὐθις ἐ-
 πωρολήσας τοῖς λογισμοῖς
 ὁ βίῃ ἐπιξενύρει, ὥς ἐκείνων
 ἀμάνω τιμνέτω. ἡμοὶ μὲν γὰρ
 ὁλίγου καὶ γιγῶνος ἐναγχι-
 σία, Χαιρικλῆους ἄλογα ῥῶα,
 καὶ τὴν Σκυθῶν ἐρημίαν ἐ-
 πωνοῦμεν. ὁλίγου δὲ ἐπὶ
 τῆς ἄτης φιλονακίας καὶ με-
 τρώδ, γινόμεν. Εἰπω· οὐ-
 δὲ γὰρ ὥς ἐναντία φεγγό-
 νου, οἷς ἐπιχάρδληται, ὡς
 περὶ λῆνθ' ὡς τῆς φωνῆς τό-
 νου τὸ ῥηθὲρ ἐκλήπην, ἀλλ' ἐ-
 περ μὲν φωνῇ λαρυγίσων,
 οὐκ ἐρῶσι, φησὶν, ἀλλὰ ὡς
 αἰονίον, οὐδ' ἄρκοι καὶ
 σῶμα, ἀλλ' αὐτῶν ἡ κῆρ τὸ θῆ-
 λον μόνον ὅρμην κρατᾷ. καὶ
 τί θαυμάσῃ; ἃ γὰρ ἐκ λογισ-
 μῶν διελκόμεν ἄρτις ἐλοῖτο, ἵαυ-
 τα ῥίς μὴ διωαμίνοισι λογι-
 ζόμεν, διὰ προσώπῳ ἐκ ἐνείσῃ
 ἔχον.

antiquioribus inscribuntur
 temporibus, minores alteros
 putes. Sed vetera quidem
 exercitia, necessaria existi-
 mamus: quæ verò postea per
 ocium cogitationibus incū-
 bens vita adinuenit, ea ut
 illis meliora, in precio ha-
 benda atque colenda sunt.
 Nam mihi quidem parum
 abfuit, quin etiā ridere pau-
 lō antè in mentem veniret,
 Charicle videlicet bruta a-
 nimantia, & Scytharum so-
 litudinem laudante. Propè
 autem præ nimia conten-
 tione etiam pœnitentia du-
 cebatur quòd Græcus esset.
 Neque enim veluti qui con-
 traria loqueretur, quæ dice-
 re aggrediebatur, eorum
 verba submisso ac timido
 vocis tono furtim efferebat,
 sed elata voce proclamans:
 Haud amant, inquit, se mu-
 tuò leones, neque vrsi, aut
 fues: sed illorū ea concupis-
 centia solūm dominatur,

quæ etiam fœminas accenduntur. Et quid hoc adeò mirum?
 Quæ enim ex ratiocinatione meritò aliquis capit, ea illis
 ratiocinari nequeunt, consequi non licet: quoniam cer-

ἔχαρ. ἰπὰ τοι Προμηθεύς, ἢ
 θεῶν τις ἄλλῃ, ἢ νοιῶν ἐκά-
 ρω σιωήσουσιν ἀνθρώπων,
 οὐκ ἄρ' ἱερμῖα, καὶ βίῃ ὅς
 ρα αὐτοὺς ἰποῖμαι νῦν, οὐκ
 δι' ἀπῆλους προσὺν ἔχον, ἐξ
 ἴσου δὲ ἡμῖν ἱερὰ δαμάμα-
 ροι, καὶ μέσω ἰστῶν τῶν ἰ-
 σθίων ἕκαστος οἰκῶν, ἡδὲ τοῖς
 κοινοῖς ἰπολιτεύοντο νόμοις.
 τί δὲ παράδοξον, ἢ ἰσά τῶν
 φύσεως κατὰ κριτα, μικρῶν
 λογισμοὶ παρίχονται, παρὰ
 τῆς πενοίας λαβῆναι ἔτυχε
 πότα, πρὸς ἀφῆλται μὲν τῶν
 ἄλλων καὶ τὰς ἄρρενας ἱπ-
 θυμῖας; οὐκ ἱρῶσι λήοντες.
 οὐδὲ γὰρ φιλοσοφοῦσιν· οὐκ
 ἱρῶσιν ἄρκτοι· τὸ γὰρ ἐκ φι-
 λίας καλὸν οὐκ ἴσασιν. ἀν-
 θρώποις δ' ἢ μὲν ἐπισέμναι
 φρόνῃσι, ἐκ τοῦ ποθέειν
 παρᾶσαι τὸ κάλλιστον ἔλ-
 μιν, βίβαιοτάτους ἱρώτων
 ἰνόμοισι τοὺς ἄρρενας. μὴ τοῖς
 νῦν, ὃ Χαεῖκλες, ἀκολά-
 ρου βίου συμφορῆσας ἱταίει-
 καὶ

quod erat eligens, firmissimorum amorum iudicavit esse
 masculos. Nequaquam igitur, Charicles, proteruæ &
 intemperantis vitæ collectis meretricijs narrationibus gras-
 uitatem

tè Prometheus, aut alius
 deorum quispiam, si mentem
 cuilibet humanam indidif-
 set, haudquaquam solitudo
 & vita montana pasceret
 illos, neque mutua atq; pro-
 miscua pabula haberent, sed
 ex æquo nobiscum sacra ves-
 rentes, & medias ædes pri-
 uatorum quisque habitans,
 communibus regerentur le-
 gibus. Quid igitur mirum
 aut alienum, si animalia na-
 turæ dānata, quæ nihil eorū
 quæ ratio suppeditat, à pro-
 uidentia accipere per fortu-
 nam vnquam potuere, cum
 ceteris rebus etiam concu-
 piscencia in mares, priuata
 sunt? Non amant sese leo-
 nes: neq; enim philosophan-
 tur. Non amant vrsi: non
 enim honestum ac pulchrum
 illud quod in amicitia est,
 norunt. At hominum illa cū
 scientia coniuncta pruden-
 tia, ex eo quod sapius pe-
 riculum fecerat, optimum

καὶ διηγήματα, γυμνῶ ὡς λό-
γῳ τῆς συμνότῃ· ὅτι μὲν καὶ
τηρόμεναι, μὴ δὲ τὸν οὐρανὸν
ἴσμεν ἔρωτα ὡς νηπίον σιω-
πῶντα λογιζόμεν· ὁ δὲ ψῆψος ἡλι-
κίας τὰ τοιαῦτα μεταμαν-
θάνων, ὁ μὲν δὲ οὐκ ἔστιν ἔρω-
τος, ἐπειδὴ πρὶν οὐ πρότε-
ρον, ὅτι διηγουμένη θεὸς ὁ ἔρως,
οὐ κατὰ μίαν ὁδὸν φοιτῶν,
οὐδὲ ἐνὶ πνώματι τὰς ἡμέ-
ρας ψυχὰς ἐρεθίζων, ἀλλ' ὁ
πᾶς, ὡς ἂν οἶμαι, ποιεῖ δὴ νῦν
πτα φρονῶν, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ
πλὴν διάνοιαν ἰώσχηρ δὴ α-
μύνειν λογισμῶν, πολλὰς ἐν ταῖς
ἐξ ἀφρόνισιν ψυχαῖς ἀθροίζου-
σας, μάστιγα δὲ αὐτῶν γινώσκου-
σας· πᾶσι πόθοι μέλυσιν, ὅτις δὲ
ἔστιν ἐκ μέρους ταύτης ὑβριώ-
της, ἀπειτὰ φορὰ πρὸς τὸ
βελόνην ἄγαν. ἔτι δὲ
ῥοι, ὡς γινώσκω παῖδες χρόνων,
συμμερὶς ὁφθῆναι, καὶ πάντοθεν
ἰσχυρῶς θάλασσα, σωφρο-
νιστῶν ταμίαις παθῶν, ἡ πᾶς
ταύτης διανοίας ἐμπνέει.

καὶ

uitatem nostram sermone
nudo infecteris, neve cos-
lestem illum Amorem in-
fanti huic connumereres : sed
vel nunc tandem apud te
confidera, quoniam id nun-
quam antea fecisse videris,
quod duplex deus Amor
est, haudquaquam una via
ventitans, neque vno spiri-
tu animos nostros accen-
dens, sed alter quidem (quan-
tum equidem arbitror) val-
de puerilia ac stulta fac-
piens, nulla ipsius mentem
ratione gubernante, fren-
quens in animis insipien-
tium congregatur. præci-
puè autem ipsi muliebria de-
sideria curæ sunt. Et hic
est quotidianæ istius contu-
meliae socius, absque discer-
mine cuicumque volenti sese
celeriter applicans. Alter
autem

Amor parens veterrimor-
um temporum,

Speñaculum visu graue,
et prorsus sacrum,

Custosq; temperatorum affectuum,

quidam quiddam mentibus vniuscuiusque inspirat : ac
propis

καὶ λαχόντων ἴλω τοῦδε τοῦ
 δαίμονος, ἡδονῶν ἀρετῇ μι-
 γρύνειν ἀσπαζόμεθα. δις-
 σὰ γὰρ ὄντας, κατὰ τὸν τρα-
 γικόν, πνέματα πνῆ ὁ ἔρωας,
 ἑνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ ὁμοία
 τὰ πάθη κοινώνηται. καὶ γὰρ
 αἰδώς, ὀφθαλμίας ὁμοῦ καὶ
 βλάβης ἀμφίβολός ἐστι δαί-
 μων. Αἰδώς, ἥτ' ἀνδρας μέ-
 γα σίνεται, ἥ δ' ὀνίνκοις. οὐ
 μὲν οὐδ' ἐξιδῶν γυνὴ δέη-
 ῖν, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὶ Βίσι δύνει,
 πλὴν μὲν κερὶ παύσεσθαι νοῦ-
 σας, ἥ δ' ἐπιμωμητὴ, ἥ δ' ἂν
 ἀνδρὶ χα θυμὸν ἔχουσιν. οὐδὲν
 οὐκ παράδοξον, ἂν πᾶσι δ' ἀ-
 ρετῇ κοινῶν προσκοινοῖαν ἔ-
 χουσιν ἔτυχον, ὥς ἔρωτα καλῆ-
 σθαι, καὶ πλὴν ἀκόλαστον ἡδονῶν,
 καὶ πλὴν σφραγισσάντων ἄνουςιαν.
 γάμος δ' ἔρωσι, τὸ μὲν οἶδ',
 καὶ τὸ θῆλυ τῇ βίῃ φρυαδῶας,
 ἵνα πῶς μένωμεν ἄνθρωποι;
 ἴκλωτὸν μὲν ἴω, κατὰ τὸν σο-
 φώτατον Εὐειπίδην, ἡ δ' ἄνδρα
 τῆς πρὸς γυναικας σωφρόδου,
 φοιτῶντων ἐπὶ ἱερὰ καὶ ναῖς,
 ἀργύ-

propitiū hunc Deum sortiti,
 voluptatē virtute immixtam
 amplectimur. Geminos enim
 reuera iuxta tragicum spiri-
 tus efflat amor. Vñ autē ὁ
 cōmune nomē affectus dissim-
 iles habent. Nam ὁ vere-
 cundia vilitatis pariter ὁ
 damni ambigua atq; anceps
 dea est, Quae simul ὁ fru-
 ctus homini, ὁ mala pluri-
 ma confert. Iam verò neque
 contentionum genus vnum
 est, — terrāq; per orbem.

Verfantur geminae: quarū
 hanc cum laude sequuntur
 Prudentes, illam damnā-
 ceu fraudis amantem.
 Nihil igitur nouū aut mirū
 si affectus peior virtutis cōm-
 munem appellationem fere-
 tē nactus sit, ita ut amor
 cetur ὁ intemperās ille
 luptas, ὁ modesta hae-
 neuolentia. Nuptiarum igitur
 inquit, pro nihilo putat.
 fæmineū genus ē vita expel-
 lis: deinde quo pacto homi-
 nes cōseruabimur? Beatū sa-

nē quiddā fuerat, iuxta sapientissimū Euripidem, si absq; illo
 cū mulieribus cōgressu ad sacra ὁ templa Deorū vēitantes.

argens

ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τίνα
παρὰ τῆς ἀφροδισίωνούμι-
θα. ἀνάγκη γὰρ βαριῶν κατ'
αὐχρᾶ συδὸν ἡμῖν ἐπιθεῖσα,
τοῖς κλωστομένοις παθαρχῶν
βιάζεται· τὸ μὲν δὲ καλὸν
ἀνέμεθα τοῖς λογισμοῖς ἅ-
πτεω δὲ τῇ ἀνάγκῃ τὸ κακόν-
δεν. ἄρτι τίλοντες, γυναικὸς
ἀσθμὸς ἴσθασιν, ἐν δὲ τοῖς
ἅπτοις ἀπαγγέλλει μοι ἦτοιο.
τις γὰρ ἀφροδισίων ἀνέχεται
διώκτο· ἐξ ἰσθίου γυναικὸς
ἀραισόμενης, ἐπιπτάτοις σο-
φίσμασιν· ἔτι δὲ ἡ ἀληθὴς
χαρακτὴρ ἀμορφῆς, ἀπό-
πριτοι δὲ κόσμοι, τὸ τῆς φύ-
σεως ἀπριπὲς βουκολοῦσιν.
ἂ γυνὴ δὲ τὴν νυκτίον κοίτης
πρὸς ὀρθρον ἄν' ἴδοι τις ἀνι-
πνύνας γυναικας, οὐσχίω νο-
μίσας θεῶν, τὴν μίαν ὥρας
ὀνομαδῶναι δυσκλυδωνίσαν.
ὅθεν ἀκείδης οἴκοι καθ' ἑρ-
σιρ αὐτὰς, ὅθεν τὴν ἀφροδισίων
βληπομένης· γράβει δὲ, καὶ θί-
ραπας

argento atq; auro liberos à
successione mercari posses-
mus. Necessitas enim graui
cervicibus nostris iugo im-
posito, imperatis parere nos
cogit. Quod pulchrum igitur
est, id ratione eligimus :
necessitati autem cedat vtis
litas. Quantum igitur ad li-
beros procreandos attinet,
mulieres in numero aliqua
sint : in ceteris verò rebus
apage ne mihi vlla fuerit.
Quis enim sanæ mentis sue
stinere queat, à summo sta-
tim mane mulierem comen-
tem atque exornantem sese,
alienis atq; adscititijs im-
pōsturis? Cuius vera ac natiua
autem ornamenta, naturæ
deformitatem tegunt, atque
aspiciētibus imponūt. Quod
si igitur ad auroram contēs-
pletur aliquis mulieres à no-
cturno lecto surgentes, tur-
piores putabit esse bestijs,

que intra vnā horam nominari aut excitari se difficil-
limè patiuntur. Vnde diligenter domi concludunt sese,
vt ne ab vllō viro conspiciantur. Amulæ autem & an-
cilla,

ραπανίδων ὁ σύμμορφος
 ὄχλος, ἐν κύκλῳ παριστάσι,
 ποικίλοις φαρμάκοις κατα-
 φαρμακούμενοι τὰ δυσυχῆ
 πρόσωπα, οὐ γὰρ ὕδατος ἀ-
 κράτῳ νάματι τὸν ὑψηλὸν
 ἀπνιψάμεναι πάρον, οὐθὺς ἀ-
 πλυνταί σπονδῆς ἰχθυίνου τι-
 νος πρᾶγματ' ἄλλ' αἰ πολε-
 καὶ τῶν διαπασμάτων σωθε-
 σαι τὸν ἀνδρῆ τοῦ πεσώποθ
 ῥῶτα φαιδρύνουσιν, ὡς δὲ ἐπὶ
 λιμοτιλοῦς πομπῆς, ἄλλοις
 ἄλλη τῶν ὑπερτίτουσῶν ἐγκι-
 χεύουσι, λικανίδας ἀργυρᾶς,
 καὶ περόους ἱσοπλά τε, καὶ
 καθάπερ ἐν φαρμακοπέλῳ
 πυξίδων ὄχλον, ἀγχαμένα
 πομπῆς λαοδολαιμονίας, ἐν
 οἷς ὀδόντων σμηκτικῇ δυ-
 σάμει, ἢ βλήφαρα μυλαίνουσα
 τέχνη θησαυεῖται, τὸ δὲ πλεῖ-
 σον ἀναλίσκει μέρος ἢ πλοκῇ
 τῶν τριχῶν, αἱ μὲν γὰρ φαρμά-
 κοις ἐρυθραίνουσι διασμένους,
 πρὸς ἡλίου μεσημβρίαν τοὺς
 πλοκάμους, ἴσα τοῖς ἱερίων
 χοῖται,

cillæ, consimilis formæ tur-
 ba, circumstant, varijs me-
 dicaminibus infelices illæ
 facies inficiendo ac medi-
 cando restituentes :

Neque enim latice merè
 Aquæ profundam ubi ab-
 luere crapulam,
 protinus ad serium aliquod
 studiòque dignum accedunt
 negocium, sed crebræ me-
 dicamentorum composicio-
 nes faciem faciei cutem ex-
 poliunt. Perinde autem ut
 in publica pompa, alia sub-
 inde aliæ ancillarum instru-
 menta manibus exhibent,
 pelues videlicet aureas, &
 gutturnia, speculæque, &
 quemadmodum in pharma-
 copolio, pyxidum turbam,
 & vascula plena mulieris
 felicitatis, in quibus den-
 tium vis abstersiva aut pal-
 pebris denigrandis ars com-
 parata veluti thesaurus quæ-
 siam seruat. Plurimam
 autem partem consumit
 textura capillorum. Nam
 alie quidem medicamenti rubefaciendi vim habent
 bus, ad Solis meridiem capillos perinde ut lanarum colo-
 ribus

χειρῶς, ξανθῶ μεταβάπτεται
 ἄνθα, τὴν ἰδίαν κατὰ κρινε-
 σαι φύσιν, ὁπόσους δὲ ἀρκῶν
 ἢ μίλωνα χαίτη νομίζεται,
 τὸν γυγαμῆότῳ πλουτομ
 αῖ ταύτῳ ἀναλίσκουσιν, ὁ-
 ἄλω Ἀραβίαν σχεδὸν ἐκ τῶν
 φιγῶν ἀπαρτίουσαι, σιδηρᾶ
 τε ὄργανα, πυρὸς ἀμβλεια
 φλογὶ λανθόντα, βίᾳ τὴν ἐ-
 ρίκων οὐλόγητα διαπλέκῃ.
 καὶ περιέργοι μὲν αἱ μέγρι τ'
 ὀφρύων ἱφαλκυσμῖναι πέ-
 μαι, βραχὺ τῷ μετώπῳ μι-
 ταίχιμον ἀφίαισι, σοδαῶς
 δὲ, ἄχρι τῶν μεταφρίων,
 οἱ ὀπιόθεν ἱπισαλῶν) πλό-
 καμοι. καὶ μετὰ τοῦτο ἄνθος
 βαφῇ πῖδιλα, τῆς σαρκὸς ἐν-
 δοτίρῳ τοὺς πόδας ἱπισφί-
 γοντα, καὶ λευκοῦ φῆς ἐς πρό-
 φασιν ἰσθῆς, ὑπὲρ τοῦ δολκῆρ
 γυγμῶν ὁδῶν πάντα ἢ τὰ ἐν-
 τὸς αὐτῆς, γυναικῶν τοῦ
 πῶσπον, χωρὶς τῶν ἀμόρ-
 φως πεπλησκότων μαζῶν,
 οὗς ἀὰ περιφίρουσι δις μῆ-
 ρας.

ribus flauo inficiunt fulgo-
 re, propriam damnantes nas-
 turam. Aliae verò quibus
 sufficere ad formam nigra
 coma videtur, omnem mari-
 torum opulentiam in hanc
 expendunt, totam propè A-
 rabiam ex capillis redolen-
 tes, ferreaque instrumen-
 ta ignis obtusa ac modica
 flamma calefacta, vi quae-
 dam cincinnorum flexus in-
 ter se implicant. At curio-
 suis quidem compositae illae,
 & ad supercilia usque at-
 tractae comae, breue intersti-
 tium fronti relinquunt. Post
 tergum autem in scapulas
 usque demissi capilli, in so-
 lenti quodam modo succus-
 tiuntur. Huc accedunt &
 varijs coloribus tincta san-
 dalia, intra carnem pedes is-
 psos adstringētia, & tenuis
 atque pellucida, praetextu
 tantum assumpta, vestis, ne
 corpus ipsum nudatum esse
 videatur. Omnia autem quae

intra ipsam sunt, cognitu fa-

cilia quàm facies, usque ad turpiter propendentes istae
 mamillas, quas semper circumferunt obligatas ac vine-
 ctas.

καὶ πᾶς θιατὴς ἐπιπρίδωρ τὰς
 γυαμηκότας. ὦρ' ἐνὶ ὧρ οἱ
 παροδάμονοι ἄνδρες, οὐδ'
 αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα, ἡμῶν
 λιάδας, αἱ τύχοι, καὶ γυνὴ τυλ-
 λίδας, ἡ τὴν Φρυγίαν δαί-
 μονα, καὶ τὸν διυσιρωτα ἡμῶν
 μορ' ἐπὶ ᾧ ποιεῖται. τίλειται δ'
 ἀπὸ ῥήκτοι, καὶ χωρὶς ἀνδρῶν,
 ἔποστα μυστήρια· καὶ γὰρ τί
 δὴ περιπλήκειν δεσφθορὰν
 ψυχῆς; ἐπεὶ δ' ἂν δι' αὐτῶν
 ἀπαλαγῶσιν, οἵκοι δ' οὐ τὰ
 μακρὰ λουτρά. καὶ πολυτι-
 λές ἐσθ' καὶ ἡδὴα τράπεζα,
 πολὺς δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν
 ἀκκισμός. ἐπεὶ δ' ἂν γὰρ ἡμῶν
 πλείων ἡσθάνται ταῖς παρ' αὐ-
 τῶν γαστριμαργίαις, οὐκ ἔτ'
 οὐδ' αὖτ' ἐφ' ἑρμηνείᾳ αὐτῶν πα-
 ραδ' ἔχουσαι διωαμψοῦ τίσι-
 τισιν, ἄκροισι δακτύλοις ἐ-
 πιγράφουσαι, τῶν παρακα-
 μψῶν ἑκάστον ἀπ' ὧν ὄνται,
 νύκτας ἐπὶ τούτοις διηγού-
 μῃαι, καὶ τοὺς ἐτερόχρωτας
 ἔπρους, καὶ θηλύτης ὁ δυνάμει
 γίμουσα, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἔ-
 κας, δὲ δὴ λητρὲ γαῖός ἐστι.

ταυτὶ

refertum, ex quo surgens quisque statim lauacro opus ha-

et omnis spectator atterens
 atque enecans maritos. Quo-
 rum nonnullorum infelices.
 viri; ne ipsa quidem nomi-
 na norunt, Coliadas, si
 fors ita ferat, et Genetyl-
 lidas, aut Phrygiam illam
 deam, et Comum amore
 perditum in pastore. Sacris-
 ficia autem arcana, et abs-
 que viris suspecta mysteria.
 Quid enim attinet et ani-
 morum corruptelas comple-
 ti? Postquam autem his per-
 actis iterum discesserunt,
 domi statim proluxa bala-
 nea, ac sumptuosa quidem
 et lauta mensa, erga viros
 autem multa ac simulata re-
 cusatio. Postquam enim ni-
 mis quàm repletae fuerint
 sua ipsarum gulositate, cum
 amplius neque guttur ipsarum
 cibi quicquam recipere pos-
 test, summis digitis velut in-
 scribentes, appositorum ve-
 numquodque degustant, no-
 ctes ad haec narrantes, et
 diversorum corporum soma-
 nos, et muliebritate lectum

pppp

bet.

ταυτὶ μὲν οὐκ ἀπαθοῦς βίον
 τιμύεια. τῶν δὲ μικροτέρων
 ἂ τις ἱβιλήσῃ τὸ ἀληθὲς καὶ
 τὰ μὲν ὅτι ἱστᾶται, ὄντως
 παταράσονται Προμηθεῖ, τὴν
 Μενάνδρου ἰκάνω ἀπέρχου
 φωνή. Εἴτ' οὐ δικαίως
 πρὸς πᾶσι παλαιῶν Γρά-
 φουσι τὸν Προμηθεῖα πρὸς
 τοῖς πῦτράς; Καὶ γίνετ' αὐ-
 τῷ λαμπάς, ἅμο δ' οὐδ' ἔν
 Ἀγαθόν, ὃ μισῶν οἱ μὲν ἅπαντες
 τοὺς θεοὺς. Γνωσκὰς
 ἔωλασσαν, ὃ πολυτίμητοι
 θεοί, Εθνὸς μιᾶρόν. γαμῆ
 ρις ἀνθρώπων; γαμῆ Λά-
 θεος, λοιπὸν ὅρ' ἐπιθυμία. καὶ
 γαμηλὴν λίχρ' μοιχὸς ἔντρο-
 φῶν. Εἴτ' ἐπιβλαὴ καὶ φαρμα-
 κῆαι, καὶ νόσοι, Χαλεπώτα-
 ῶς φόβον, μὲθ' οὗ ἥ πάντ' α
 τὸν βίον γυνή. τίς ταῦτα τὰ ἀ-
 γαθὰ διώκει; τίρι βίῳ ὃ δυνά-
 μιν

bet. Atque hæc constantis
 vitæ argumenta sunt. At
 verò quæ acerbiora sunt, si-
 quis veritatem ex parte mos-
 dō diligentius persequi ves-
 lit, verè execrari Prometheū
 posset, in Menandri illam e-
 rumpendo vocem:

Ergo immerentem dictis
 tant Promethea

Pendēre fixum Caucasū
 de rupibus?

Et geritur illi lampas, at
 aliud nihil

Boni: quod omnes au-
 tumo odisse superos.

Pecit mulieres, proh su-
 preme Iuppiter,

Genus scelestum. ducit
 aliquis coniugem?

Clām ducit, & quodam-
 modo oblitus sui.

Nam cupiditates mox se-
 quuntur plurimæ,

Toroq̃ adulter nuptiali subsidens

Illudit. hinc nascuntur insidiæ & metus,

Et temperata toxico mala pocula,

Morbisq̃ varij, atque omnium grauißima

Inuidia, cum qua mulier omne æuum exigit.

Quis hæc bona videlicet sectatur? aut cui vita adeò in-
 felix

ἐχλὺς οὗτος, θυμέρις ἄξιον
 τοίνυν ἀντιθῆναι τοῖς θάλλοι
 κακοῖς, πλὴν ἀρρεσθαι τῶν παί-
 δων ἀγῶνι. ὄρβει δ' ἀνά-
 στας ἐκ τῆς ἀφύγης κοίτης, τὸν
 ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἵτι λοιπὸν
 ὕπνον ἀπονιψάμενος, ὕδατι
 λιτῶ, πλὴν ἐν ἄνθρακτι
 τῶς ἰσχυρίοις πρὸς οὐρανὸν
 ῥάσας, ἀπὸ τῆς πατρῴας ἐ-
 παύσεως ἐξέρχεται, κατὰ πικρῆς
 φωνῆς, καὶ μηδὲν τῶν ἀπάν-
 των ἐξ ἐναντίας προσβλέπων.
 ἀπόλυτοι δ' καὶ παιδαγωγοί,
 χορὸς αὐτῶν κόσμος ἵκνεται,
 τὰ σιμυλὰ τῆς ἀριστείας ἐν χερ-
 σὶν ὄργανα κρατοῦντες, οὐ
 πεπονητοὶ ἀφ' οὐδὲν ἰσχυρίοι,
 καταψέχων διωκόμενοι, οὐ
 δ' ἴσονται τῶν ἀντιμέσων
 χαρακτήρων ἀγρόφους ἀκό-
 ντας, ἀπὸ πολλῶν δὲ δι-
 τοι κατόπιον ἀποδιδόντες,
 ἐπὶ παλαιῶν ἔργων ἀριστείας φε-
 λάττωσι βίβλοι, καὶ μὴ μόνον
 δικαῖοι φοιτῶντες, ἀλλὰ καὶ λυ-
 ροί. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις
 ψυχῆς μαθήμασι λιπαρῶς
 ἵνα θάλ-

felix ac misera animum de-
 mulceat? Acquum igitur
 fuerit, mulieribus istis malis
 opponere masculam puero-
 rum viuendi rationem. Nam
 manens surgens ex lecto haud-
 quaquam coniugali, postquam
 residentem in oculis
 somnum reliquit, aqua sim-
 plici abstergit, sacra chla-
 myde humeralibus fibulis
 adstricta, à paternis adibus
 egreditur, demisso in terram
 vultu, ac neminem ex omni-
 bus ex aduerso intuens. Co-
 mites autem et pædagogi,
 turba ipsum decens, sequun-
 tur, venerabilia virtutis in-
 strumenta manibus tenentes,
 non secti pectinis incisuras,
 quibus coma demulceri queat,
 neque specula, percussarum
 formarum absque peni-
 cillo expressas effigies: sed
 vel multiplices pugillares à
 tergo sequuntur, vel veterum
 virtutes operum custo-
 dientes libelli. Quòd si etià
 in ludum Musici itare illum

oporteat, apta atque sonora lyra. Omnibus autem phi-
 losophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi

ἱναθλύσας, ἱπαδ' ἂν ἡ Διά-
 νοια τῶν ἐγκυκλίω ἀγαθῶν
 κορυφῇ, τὸ σῶμα τῆς ἐλευθε-
 ρίαις ἀσκήσειν ἐκπονῇ. Θεο-
 σαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλυσιν αὐ-
 τῶν, καὶ βραχὺ πλὴν νύκτις αὐ-
 ποδαμνήσας, ἐν εἰρῇ μέλει-
 τὰ τὰ πολιμικά, ἀκοντας ἀ-
 φιάς, καὶ βέλη δι' οὐνόχου δι-
 ξιάς ἀπ' ἀπώλων. ἔθ' αὖ λιπα-
 ροὶ παλαιῶν, καὶ πῦρ ἡλίου
 μισσημβρινὸν θάλλουσιν, ἐγκονί-
 ζονται τὸ σῶμα πυκνόμενον. οἱ
 τι τῶν ἱναγωνίων πόνων ἀ-
 ποσταλάζοντες ἰδρωτόν, μεθ'
 ὧν λυτὰ σῶτομα, καὶ πρᾶξι-
 ζα, τῇ μετὰ μικρὸν ἐπινύφου-
 σα πρᾶξι. πάλιν γὰρ αὐτῶν
 διδάσκαλοι, καὶ παλαιῶν ἑρ-
 γων ἀντιτόμενοι, καὶ ἐπιμα-
 λόμενοι μνήμαι, τίς ἀνδρῶν
 ἥρωες, ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρ-
 τυρόμενος, ἢ οἷοι δικαιοσύ-
 νῃ καὶ σωφροσύνῃ ἡσώ-
 σαντο. βιαντούς ἀρετῆς ἀπα-
 λὺν ἔτι πλὴν ψυχλὴν ἐπαρδῶν,
 ὅταν ἐσπέρα πλὴν πρᾶξι ὀρί-
 σκῃ, τῆς γαστρός ἀνάγκη τὸν

ὀφελός

virtutibus tenerum adhuc animum imbuens, quando
 vespera rebus gerendis finem imponit, tributo quod

iam mens cyclicis illis bonis
 satiata fuerit, corpus quoque
 liberis exercitationibus ex-
 ercet. Nam Thessali equi
 curæ illi sunt: ac breuiter
 iuuentutem domans ac subs-
 iugans, in pace meditaturs
 res bellicas, emittendo spi-
 cula, & euibrando iacula,
 perita ac certa ferendi dex-
 tera. Deinde & nitide pas-
 lastræ, & ad Solis meridia-
 num calorem oppletur pul-
 uere corpus densatum, de-
 stillantesque contentiosos-
 rum laborum sudores, post
 quos lauacra breuia, & men-
 sa sobria, rebus paulò post
 gerendis non aduersa. Rur-
 sum enim ipsi tum præcepto-
 res, & veterum operum ex-
 empla repetentes, atque in his
 cum cura versantes refores-
 cationes, nempe quis heros
 virilis ac fortis fuerit, quis
 ob prudentiam publico
 testimonio laudatus, aut
 iustitiam ac temperantiam
 amplexati fuerint. At tunc

ἡφαλόμηνον δασμὸν ἐπιμύ-
 πησας, ἡδίστους ὕπνους καθά-
 λαι, τοῖς μὲν ἡμέραν καμά-
 τος ἐκπρὶμῶν ἐπὶ χρόνον. τίς
 οὐκ ἄρ' ἐρατὴς ἐφύθου ἡβῶν
 ὁ τοιοῦτος; τίνι δ' οὕτω τυ-
 φλάει, ἢ αὖ τῶν ὁμμάτων βο-
 λαί, πικροὶ δὲ οἱ τῆς ὁμιλίας
 λογισμοί; πῶς δ' οὐκ ἄρ' ἀ-
 γαπῆσαι τὸν ἐν παλαιστρῶν
 μὲν Εἰρμῶν, Ἀπόμωναν δὲ ἐν
 ἀγῶνι, Ἰπαστῆν δὲ ὡς Κασ-
 τρα, θάσας δ' ἀριτὰς οἷα θυγα-
 τοῦ Λιόποντα σήματες; ἅπ-
 ῖμοι μὲν, δαίμονες οὐράνιοι,
 βίῃ δ' ἂν διωκῆς οὐτ' ὅτι, ἀ-
 παντικρὺ τοῦ φίλου καθί-
 σθαι, καὶ πηκσίον ἡδὺ λα-
 λουῦντ' ἀκούειν, ἐξίόντι δὲ
 αὐτῷ συνομιλεῖν, καὶ πάντος
 ἔργον κοινωνίαν ἔχειν. ὧς
 ἔπειτα μὲν οὐδ' ἔρῳ τις, διὰ
 αἰῶνα καὶ ἀκλινοὺς βίον, τὸν
 παρόντα, ἀλύτως αἰετῇ
 φασ ὁδοῦσαι, μηδ' ἐμὴς τῆς
 παρὰ σάφια βέσκανον
 ἐκίρασαν. ἂν δ' ὅτι, οἱ δ' ἀνθρω-
 πίνης φύσεως νόμος, νόσος ἐπι-
 ψάσσει.

tri ex necessitate debetur de-
 penso, suaviore somnos
 dormit, post diurnos istos la-
 bores ad tempus conquies-
 scens. Quis igitur amator
 ephēbi talis non fieret? Aut
 cui ita hebes oculorum quis-
 dem fuerit acies, cæcæ verò
 atque offuscatae mentis ra-
 tiones? Quomodo verò non
 amaret illū in palæstris quis-
 dem Mercurium, inter lyras
 autem Apollinem, equitatos
 rem verò Castorem, diuinas
 autem virtutes mortali pro-
 sequentem corpore? At mi-
 hi quidem, ô Dii cælestes,
 utinā vita sit hæc perpetua,
 ex aduerso amici sedere, &
 suauē loquentem propè aus-
 dire: cum exeunte autem pa-
 riter exire: & in summa,
 omne cum eo opus commu-
 ne habere? Optārit igitur
 amator quispiā per illasam
 & inconcussam vitā amas-
 sum suum absq; omni mole-
 stia ad senectutem peruenis-
 re posse, nullius fortunæ in-

uida impressione labefactatum. Quòd si verò etiam, qua-
 lis humanæ naturæ conditio est, morbus quispiam inua-

ψάσσειν αὐτοῦ, κάμνουσι
σωτησῶσιν, καὶ δὲ χαμναίου
θαλάττης ἀναγομένην συμ-
πλάσσομαι, καὶ τυραννικὴν
βία δισμά πειράσκει, τὸν ἴσον
ἐμαυτῷ πειθήσω σίδηρον.
ἐχθρὸς ἅπας, ὁ μισῶν ἐκεί-
νον, ἑμὸς ἔσται. καὶ φιλήσω
τὸς πῶς αὐτὸν ἀνυϊκῶς ἔχον-
τας. ἃ δὲ λησὰς ἢ πολλομίους
θιασάμην, ἢ αὐτὸν ὀρμῶν-
τας, ὅπλα σάμην καὶ παρὰ δυν-
ναμιν. καὶ ἄρ' ἀρθάνη, (ἢ οὐκ
ἀνέχομαι) τί λωταίᾳς δὲ ἐν-
τολὰς τοῖς μετ' ἐκείνου ἢ
ἐμοῦ σιγρομένης ἐπιθήσοι-
μαι, κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπι-
χθῶσι τάφορον· ὅσοις δὲ ἀνα-
μίσξαντας ὁσέᾳ, μηδὲ πλὴν λω-
φίῳ κόνιν ἀπ' ἀκάλωρον δα-
κύνει. ταῦτα δ' ἔπρωτοι χα-
ράξουσιν οἱ ἐμοὶ πῶς τοὺς ἀ-
ξίους ἔρωτον, ἀπ' ἡ θοῖς γέ-
των ἡρώϊκῃ φρόνῃσις ἐνομος
θίγησιν, ἐν οἷς ὁ φιλίας ἔρως
ἔχει θανάτου σωτηρίαν.
Φωκίς ἐκ νηπιῶν ἔτι χεῖρον,
Ορέστω Πυλάδῃ σωτῆρι. θινὸν

δ,

ferit ipsum, cum laborante
pariter ægrotabo : & si per
intempestum mare in altum
tollatur, cum eo simul nauia-
gabo. Quod si etiam tyrannica
vis vincula illi innes-
cat, par ferrum mihi ipse
quoque circumdabo. Et quis-
cunque illum oderit, idem mihi
inimicus quoque erit. Si
verò prædones aut hostes
videam in ipsum grassantes,
etiam ultra quam potero ara-
mabor : & si moriatur, viz
uere neque ipse sustinebo.
Postrema autem mandata
his quos proximè post illum
amaui, ista dabo, ut commi-
ne ambobus sepulchrum ac-
cumulent : ossibus autem per-
miscendo ossa, ne mutua quis
dem puluerem à se manu
segregari sinant. Atque hæc
non prius ita effingunt mihi
erga dignos amores, sed illa
Dys proxima heroum pen-
dentia velut quadam lece
fanciuit, in quibus amor
amor ille ad mortem usque

duravit, & una cum vita tandem expiravit. Phocis ab-
fantilibus adhuc annis Orestem Pyladi coniunxit : Deinde

autem

Ἄ, τῶν πρὸς ἀπάλους παθῶν
 κσιτὶ λυ λαβόντων, ὡς ἰφ' ἰς
 νὺς σκάφους τοῦ βίου σωί-
 πλωσαν. ἀμφότεραι Κλυ-
 ταμνησαν ἀνέρου, ὡς Α-
 γαμήμνονος παῖδ' ὄν, ἣν ἄμ-
 φοῖν Ἀἴγιος ὁ ἰφονόητος, τὰς
 Ορίεσσιν ἐλαυνούσας ποινὰς
 Πυλάδης ἐνόσση μάχῃ, κει-
 νομένη σμικρὸν ἴστω. πλὴν ἂν
 ἰρωτικὸν φέρεται ἢ ἂν τῆς
 Εὐαδ' ὁ ὄρος ἐμύτρῃσαν,
 ἂν ἰπὶ τοὺς ἰσχύτους Σκυ-
 θῶν τέρμονας ἐπλωσαν, ὃ
 μὴ νοσῶν, ὃ δ' ἐβραπαῖων. τῆς
 Ζουῦ Τανταῖς γὰρ ἰπιδά-
 ποσσας ὄνους ἢ μητροκτόν
 αὐτοὺς Βεμνὺς ἐξιστόδ' ἔχουσ.
 καὶ τῶν βαρβάρων ἰπ' ἑὺς
 κλη πεισέταρ, ὃ μὴ ἰπὸ τῆς
 σωῆθους μανίας πρὸς, ἰ-
 καλὸ Πυλάδης δ' Ἀφρόν ἂν
 πείφα, σόματός τ' ἐπ' αἶμα,
 Πύλας τε πρὸς ἀλυσίῃ ὄνυκ-
 ῶις ἰφῶις, ὅν ἐπ' αὐτὸν μόνον,
 ἂν ἂν παρὲς ἰνδ' ἀνύμφοις
 ἦθ'.

autem cum mutuorum affe-
 ctuum velut mediatorem
 quendam accepissent, perina-
 de atque in vno eodemq; vis-
 ta nauigio simul nauigârunt.
 Amba Clytæmnestrâ inter-
 emerunt, vti Agamemnos-
 nis filij: ab ambobus Aegi-
 sthus occidebatur: & n fu-
 rijs quibus Orestes exagita-
 batur, Pylades magis quàm
 ille infestabatur: idemq; cū
 illo, cū iudicaretur, peri-
 culum sustinebat. Amato-
 riam autem amicitiam non
 Græciæ modò terminis me-
 tiebantur, sed ad extremos
 Scytharum fines nauigâ-
 runt, alter quidem morbo
 laborans, alter autem cus-
 ram adhibens. Tauricam
 quippe terram ascendentes,
 statim occise matris vltrix
 Erinnys perinde atque ho-
 spitio ipsos excepit. Ac bars
 baris vndique circumstantia-
 bus, alter quidem ex consue-

insania collapsus iacebat: Pylades autem

Sputum oris abstergebat, atque corporis

Curam gerens, tegebat illud vestibus.

non amatoris modò, sed & patris affectum præ se ferens.

ἔθ' ὧ καὶ τοῦ ἐκείνου, θά-
 τερου μένουντ' ἐπὶ τῷ φο-
 συνθλήναι, τὸν ἑτέρου ἰς Μυ-
 κῶας ἀπίζειν, κομιοῦντα
 γράμματα, μὲν ἄνδρ' ἀλ-
 λήλων ἀμφοτέρωθεν θέλουσιν,
 ἑκάτερον ἐν θατέρῳ ζῶντι
 ἔχειν αὐτὸν ἐχούμενον. ἀπὸς
 θάτου δὲ τὰς ἐπιστολάς Ορέ-
 στης, ὡς Πυλάδης λαβὼν ἀξιο-
 τέρου, μόνον οὐκ ἐρασῆς ἀντ'
 ἐρωμένην γυνάμην. Τὸ γὰρ
 σφαλῶσα τὸν δ', ἐμοὶ βάρ-
 μίζα. Ο ναυτοῶν γὰρ ἄμω
 ἐπὶ τὰς συμφοράς. καὶ μὴ
 ἐλπίον φησί. Τῷ δὲ μὴ δ' ἐλ-
 πον δίδω, Πέμψω γὰρ Ἀργος,
 ὥς σοι καλῶς ἔχῃ, Ἡμᾶς δ'
 ὁ χεῖρον κ' ἐνέτω. Καὶ γὰρ ἔ-
 τως ἔχει τὸ πᾶν. ὅταν γὰρ ἐκ
 παίδων ὁ σπουδαῖος ἔρως ἐν-
 τραφῆς, ἐπὶ τῷ ἡδὴ λογίζεσθαι
 διωκαμένῳ ἡλικίαν ἀνδρῶ-
 θῆ, τὸ πάλαι φιληθῆναι, ἀμοι-
 βαίους ἔρωτας ἀνταποδίδω-
 σι. καὶ δυσχερὲς αἰσθῆσθαι, ποτὶ-
 ρα ποτέρῳ ἐρασῆς δεῖν, ὥς
 περ ἀπ' ἐσθλῆς τῆς τῷ φίλῳ
 test, confirmatus fuerit: id quod olim amatum est, mutuos
 atque alternos amores vicissim reddit: adeoque difficile est
 sentire vter alterius amator existat, perinde ut è speculo,

Quando igitur iudicio lata
 sententia fuerat, ut altero
 ad supplicium & eadem ma-
 nente, alter Mycenae profici-
 sceretur ad afferendas li-
 teras: ambo manere alter
 pro altero volunt, vterque in
 altero viuentem seipsum viue-
 re existimans. Reijcit autem
 & epistolas à se Orestes, tan-
 quam Pylade digniore qui
 illas acciperet, tantum non
 amator pro amato redditus.

Namque hunc perire occisum
 (inquit) onus mihi graue:
 Ego enim ille sum, qui
 hoc cōcilio nobis malum.

Et paulò post ait:

Huic quidem da literas,
 Argos enim mittam, tibi
 ut res bene habeat:

Occidat autem nos, cui op-
 portet. Nam vniuersum negotium
 ita se habet. Quando enim
 à puero dignus ac serius ille
 amor simul enutritus, in eam
 aetatem quae iam ratione uti,
 aliaque ex alijs colligere pos-
 test, confirmatus fuerit: id quod olim amatum est, mutuos
 atque alternos amores vicissim reddit: adeoque difficile est
 sentire vter alterius amator existat, perinde ut è speculo,

simili

θαν] ὁ ἀνοίας, ἐπὶ τὸν ἱερὴν
 μῦθον ὁμοίως ἀδῶλυ. τί δὲ οὐκ
 ὦν λαθ' ἡμᾶς βίῃ ξυγλυ αὐτὸ
 φρυγὴν ὀναδίξας, θέοις νό-
 μοις ὀειδιῶν, ἐκ δαδ' οὐκ ἐφ'
 ἡμᾶς καταβυθικός; ἀσμεύως
 δὲ αὐτὸ δ' ἐξάμφοι, μὴδ' ἀγνῆς
 θανοίας νωκορῶν. ὅλβι
 ἦ ὡς ἀληθῆς, κατὰ τὴν τῶν
 ὁφῶν ἀπόφασιν, ὡς πᾶσι
 τι νῆοι, καὶ μᾶνυχοι ἵπποι.
 Γηράσκει δ' ὁ γέρον καὶ
 ἱλαφρότατα, κῆροι τὸν
 δῖοις. αἱ γὰρ μὲν Σωκρατι-
 καὶ διδασκαλίαι, καὶ τὸ λαμ-
 πρὸν ἐκείνο τῆς ἀριστείας δικαιο-
 σύνη, ὧς Διολοκοῖς τέ-
 ποσι μὲν ἐτιμήθη. χρησμὸν γὰρ
 ἀληθείας ὁ Πύθι' ἰδίσις
 σεν, ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκρά-
 τος σοφώτατος, ὅς ἅμα ὧς
 ἀποῖς μαθήμασιν, ἐξ ὧν τὸν
 βίον ἄνυσεν, καὶ τὸ παδῖρα-
 τῆν ὡς μάλιστα ἐφελδῶν πρὸς
 καὶ. δὲ δὲ τῶν νῆων ἱερῶν,
 ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκράτης,
 ὅς

simili amantis benevolens
 tia, in amatum recidente in
 imagine. Quid igitur ceu pes
 reginam voluptatem nobis
 exprobras, id quod vitæ nos-
 stræ proprium est, diuinis
 legibus definitum, & per
 successionem ad nos trans-
 missum? Libenter verò i-
 psum recipientes cum pura
 mente, veluti sacram quan-
 dam rem tractamus. Nam
 verè beatus ille est, iuxta sa-
 pientum sententiam,

Cui pueri molles, & equi
 solidam ungulâ habentes:
 Atq; senecta viro minùs
 intolerabilis illi est.

Si quem adamant pueri.
 Socraticæ verò doctrinæ,
 & splendidum illud virtutis
 examinandæ iudicium,
 etiam Delphicis corinis ap-
 probatum est. Oraculum e-
 nim veritatis Pythius ille ex
 adyto dedit, Virorum om-
 nium Socrates (inquiens) sa-
 pientissimus: qui pariter cum

ceteris disciplinis, quibus vitam hominum promouit, & pue-
 rorum amorem, ceu rem præcipuè vtilem adinuēnit. Conue-
 nit autem iuvenes amare, perinde ut Alcibiadem ° Socrates,

ὅς τ' ἀπὸ μιᾶς χλαμύδι πατρὸς
 ἔπνους ἰκοιμήθη. καὶ ἔγνω
 τὸ Καλλιμάχου, ἐπὶ τίλῃ
 τῶν λόγων, ἥδιστα πρὸς αὐτὸν
 ἄρ' ἅπανσι κέρυσμα· Αἴθι γάρ,
 ὃ κέρουσι καὶ π' ὀμματὰ λίγα
 φέρουσι, Ἐρχιθεὺς ὡς ὑμῖν ὤ-
 ρισι παίδεσσι, ὧς ἔγωγε
 ἔραοιτε, πάλιν ἐκ' αὐτοῦ ἔ-
 ραιτε. Ταῦτ' εἰδότες, ὅπως
 οἶα, σφρόνους πασιμ' ἀ-
 θατοῖς πρόστιτε, μηδ' ἐλίζη
 τέρψινος ἄνεκα τῶν μακρὰν
 ἐκχίνουσι ὄνοισιν, ἄχι τῆς
 ἀεμῆς, πλάσῃ τὰ τοῦ φιλοῦ
 πάθῃ πρὸς ἀντιπῶν. τὸν δ' ἔ-
 ράνιον ἔρωτα πρὸς αὐτὸν
 αἰς γῆρας ἀπ' αὐτῶν βίβωσι
 πηρᾶν τὰ πάθῃ. ὧς γάρ ἔτα
 φιλοῦσιν ἥδιστα μὴ ὁ τὸ [ἦν
 ἔχον] ὅ, ὅς μιν ἀπὸ πᾶσι συν-
 ἑλίσσῃ παροικίας, ἀαίδι-
 μοι δ' ἐμὲ τὰ θάνατον αἰς πάν-
 τας ἐκφοιτῶσι λεηλόων. ἃ δ'
 δὲ φιλοσόφου πασι πρὸς
 πάθῃ, αὐτὰρ ἐμὲ τὰ γλῶσσιν
 χιτᾶ

qui sub una atq; eadem chla-
 myde patris somnos dormi-
 uit. Atque equidem Calli-
 machi illud præconium ad
 finem orationis libentissimè
 cunctis apponerem:

Namque, vinam, cui
 pido sectantes lumine a-
 matos,

Hercius ut pueros iussit
 amare senex,

Sic & ametis eos, fortiq;
 habitetis in urbe.

His cognitis, adolescentes
 modestè pueris bonis con-
 uersamini: neque modicæ
 delectationis gratia, longa
 effusa beneuolentia, usq; ad
 vigorem modò ætatis fictos
 ac simulatos amandi affectus
 protendite: sed cælestem æ-
 morem adorantes, à pueria
 usque ad senectutem stabili-
 les animorum motus confer-
 uate. Nam hoc pacto aman-
 tibus, suauissimum quidem
 vite tempus est, nulla in ho-
 nestâ conscientia cohabi-
 tante. Celebris autem & multa post mortem illorum fama
 ad omnes passim promanat. Quòd si verò conuenit philoso-
 phorum pueris fidem adhibere, etiam æther post terram ex-
 cipit

ἔγωγε τὸν ταῦτα ἡγουώτας.
οἱ δ' ἄμεινον ἀφ' αὐτοῦ ἴδω, ἔ-
χουσι τῆς ἀριστείας τὸ ἄ-
φθαρτον. τοιαῦτα δὲ Καλ-
λισταίδου σφόδρα νικητικῶς
συμμιτολογησάμενος, Χαρικλῆα
μὲν, ἐκ Πλατίης λίαν παρῶ-
ντα, ἐπὶ σκῶτον ὥρα γὰρ ἔγωγε
ἐπὶ ναῦν κατεῖμαι. Διομήδεω
δ' ὅ, τι φρονεῖς, ἀφ' ἑσέως
ῥῆμα, δὲ ἐλπίς τοῖς ἰατρίων
λόγους ἀειθρησάμενος, οὐκ ἐξ
ἰστορίας, φημί, καὶ παρ' ἡμῶν
ἡμετέρῃ ὁμῇ, ὅ ἰατροί, τὰ
τῶν λόγων ἰσχυρὰ ἀσχεδία-
σαι. Διωνεύς δ', καὶ νῦν Δί',
ἐρρωμένους φρονεῖς ἰναρ-
γῆ ταῦτ' ὅτι ἰχθυόσιν οὐδὲν γὰρ
ἂν εἴη ἔτι ὅ, τι τ' ἰατρῶν εἰς
πᾶν ἰτρίῳ ἀνώγει πρᾶκται.
καὶ πολλὰ μὲν ἡ τῶν πραγμάτων
ταρβήματα. πολλῶν δ' ἡ τῶν
λόγων δυνάτης ὥς ἔγωγε ἄν
ῥ' αἰμῶν, ἢ περ ἔγωγε δυνά-
τῳ γινώσκω. Θηρομαχίας ἰα-
τροὶ δὲ λέγουσι, γὰρ ἄμφοτε-
ρα κινεῖται ἐξ ἴσου βαδίζουσι.
πάλιν

cipit eos qui hæc sectantur.
Illi autem meliori fato mor-
vientes, virtutis præmiū hoc
incorruptibile consequun-
tur. Atque hæc cum Callis-
cratidas valdè iuueniliter
iactando amplificasset, Cha-
riclem quidem denuò dicere
conantem repressi. Tempus
enim erat ut ad naudem de-
scenderemus. Rogantibus
autem, ut de eo quod mihi sa-
pere viderentur, sententiam
ferrem, paulisper utriusque
verbis connumeratis et pero-
pensis: Haudquaquam su-
bitò, inquam, ac temerè vi-
dentur, amici, orationes istæ
à vobis effuisse, aut citra
præmeditationem composi-
tæ esse: sed cōtinuæ, longæ, et
per Iovem etiā solidæ cu-
iusdam curæ manifesta hæc
vestigia sunt. Propemodum
enim nihil est quod ab utroque
dici potuerit, quod præter-
missum sit. Ac multa quidem
rerū experientia, maior autē
orationis gravitas: ut ego

quidē optārim, si modò possibile foret, vel Theramenes ille
cōiuvimus fieri, ut ambo victores ex æquo hinc discederetis.

Verumta-

πῶς ἐπαδέειρ ἀνέστην οὐκ
 ἰσκάτε, καὶ αὐτὸς ἐν ᾧ μετὰ
 ζῆν πῶς, περὶ τῶν αὐτῶν ἢ ἐκ
 κεκα διοχλήσθαι, τὸ μάλιστα
 παραστὰν εἶναι μοι δίκαιον
 ἀφανῶμαι. γὰρ μοι ὅς ἀνθρώ-
 ποις βιωφιλὲς πρᾶγμα, καὶ
 μακάριον, ὅπόταν ἐντυχῶν-
 ται. παιδικὸς δὲ ἔρωτας, ὅσοι
 φιλίας ἀγνὰ δίκαια προ-
 μῶνται, μόνως φιλοσοφίας ἔρ-
 γον ἡγεῖμαι. διὸ δὲ γαμη-
 τίον μὲν ἅπασι, παιδερὰς ἔρ-
 ῖ ἀφείδω μόνως φιλοσόφοις.
 ἥκιστα γὰρ ἐν γυναιξὶν ὁλόκλη-
 ρον ἀρετὴν φέρεται. καὶ οὐ δὲ,
 ὧς Χαείκλεις, μηδὲν ἀχθῆναι,
 εἰ τὰς Ἀθλαίας ἢ Κόρινθον
 εἴξει. ἀλλὰ γὰρ μὲν, ὅτι αὐτὸς σω-
 τόμην λόγῳ πῶς λέγειν ἐπι-
 σπῶσας, ἐξ ἀνέστη ἰσχυρῶν γὰρ
 ὑπερκατηφῆ ἢ Χαείκλεια πα-
 ρὰ μικρὸν ὡς θανάτῳ κατὰ-
 κείων. ὅστις Ἀθλαῖαν, ἰλαρῶ
 ᾧ πρόφθ φαιδρὸς, ἀναπνεύ-
 σας, πῶς ἐν σφόδρα σοβαρῶς.
 ἔκασιν

Veruntamen quoniam ipsi
 nihil remissuri videmini, &
 ego inter nauigandum de
 iisdem rebus haudquaquam
 admittere turbam aliquam
 iterum cōstitui: id quod mihi
 hi maximè videtur iustum
 esse, pronuntiabo. Nuptiae
 quidem ad vitam hominum
 promouendam res in primis
 utilis & beata, quoties ex sen-
 tentia contingunt: P ueros
 rum autem amores quot-
 quot amicitiae pura & casta
 iura conciliant, solus philo-
 sophiae opus existimo. Quas
 re sanè coniugio quidem va-
 tandum omnibus est: pueros
 autem amare, solis philo-
 sophis relinquatur. Minimè
 enim mulieribus perfecta ac
 solida virtus innāscitur. Te
 verò Charicles nequaquam
 aegrè feras, si Athenis Corin-
 thus hic cedit. Atq; ego qui-
 dem prae verecundia breui
 oratione iudicio ita tum ape-
 properato surrexi: Animad-

uertebam enim Chariclem supra q̄ tristem esse, propemodum
 nō aliter ac si morte damnatus esset: Atheniensis aut̄ alter la-
 to quodam modo alacer exiliens, incedebat valdè insolentem.
 Putāsses

ἄκασθ' ἄν τις αὐδὸν ἐν Σα-
λαμῖνι Πέρσας καταγναυ-
μακῆσαι. καὶ τοῦτο γὰρ τῆς
κείσεως ἀπὸνάμω, ἀμπερὸς
τιροῦ ἡμᾶς ἐτάσαντο· αὐτὸν
τοῦτάπινικια. καὶ γὰρ ὡς ἄλλοι
αὐτὸν βίω μεγαλοφρονέου-
σι. ἡσυχῇ δὲ τὸν Χαικλίαν
παρηγορησάμην, ἐπὶ τῇ δα-
σότητι τ' λόγων, σιωπῇ δὲ ὑπὸ
πρὸς αὐμάτω, ὅτι δυσχερὲς
εἶναι μίαν δαυατῶς σωφ-
ρόνεια· ἀλλ' ἔτι μὲν ἐν Κνί-
δῃ δατριδῇ, καὶ τὰ περὶ τῇ
θεῷ παληθῆτα, σπονδῶν ἰ-
λαρὰν ἅμα καὶ παιδιὰν ὄν-
τα ἰσχυρότα, τῇ δὲ πρὸς δι-
κείαν· σὺ δὲ, ὦ Θεόμνησι, ὅ
τιν' ἔωλον ἡμῶν ἐπακισά-
μεθα· μνῆμω, ἃ δικαστὴς
τότ' ἴδω, πῶς ἂν ἀπεφύγω;
Θεόμ. Μελιτιδῶν δὲ Κοροίβορ
φίαν, πῶς θεῶν, ἵνα τοῖς ὑ-
πὸ σὺ δικαίως καταβῇσιν ἵναν-
τίαν φέρω ψῆφον. ὅς ἐστι ἅ-
πας ἀδούτος τῶν λογισμῶν,
δατρι-

Putasses ipsum circa Salas
minem navali praelio Pers-
as superasse. Etiam illud ex
iudicio hoc consecutus sum,
quod splendidiore convivi-
iis idem accepit, dum via-
toriae epulum nobis prae-
bet. Erat enim aliàs quoque, quod
ad vitam attinet, magnifi-
centior. Tacite autem et
Chariclem consulatus sum
ob gravitatem verborum,
assidue admirando quod dis-
ficiliori parti tam potente
oratione patrocinatus esset.
Ceterum ea tum in Gnida
commoratio, quae apud in-
psam deam verbis ultro cin-
troque iactata sunt, habentia
pariter et serium hilare, et
eruditionem à Musis non a-
lienam, ad hunc ferè mo-
dum dirempta sunt. Tu verò
Theomneste, qui antiquariū
adeò rerum harū memoriam
nobis excitasti, si tum iudex
fuisses, quo pacto sententiam
tulisses? THEOM. Meliti-

dem aut Coræbum me putas esse, per deos, ut ego his quae ab-
te iuste adeò iudicata sunt, contrariam sententiam ferrem
qui quidem prae summa eorum quae modo dicebantur volu-
piate,

ἡγεῖσθαι ἐν τῇ Κνίδῳ ὥς
 μιν, ὀλίγον τὸ βραχὺ τοῦτο
 δωματίον αὐτὸν ἡγάγετο
 εἶναι τὸν νοδὸν ἐκείνον. ὁμῶς
 δ' οὐδ' (ὅθεν γὰρ ἀπρίπεις ἐν
 ἰορτῇ λήγεσθαι· πᾶς δ' ἡλως,
 ἡδὲν περὶ γὰρ ἡ, πανηγυρί-
 ζαν δοκεῖ) τοὺς ἄγαν ὑπὸ τοῦ
 παιδεραστοῦ καταφρονεμένους
 λόγους ἰθαύμαζον μὲν, ἐπὶ τῇ
 σιμνότητι, πλεῖν δ' πάνυ θυ-
 μῆρον ὥμιλιν, ἐφίβη παιδὶ
 σιωδιημερόνῃα, Ταντα-
 λῶνους δίκας ὑποφίειν, καὶ
 τοῖς ὁμμασι τοῦ ἑκάστου μο-
 νονουχὶ πεσκέζοντες, ἐξὸν
 ἀρύσασθαι, διψῆν ὑπομνήσαν.
 ἔγὰρ ἀπόρην τὸ θεωρεῖν ἐ-
 ρώμην, οὐδ' ἀπαντικρὺν ἑλ-
 θημέριον καὶ λαλοῦντες ἀ-
 πούαν, ἀπ' ὅσπερ ἰδούης
 ἑλίμακα συμπεξάμεντες ἴ-
 ρως, πρῶτον ἔχα βαθμὸν ὅ-
 ψως, ἵνα ἴδῃ, ἡδὲν θιάσκε-
 ται, ποθεῖν πεσάγον ἰφάψα-
 σθαι.

ptate, in Gnido cōmorari me
 putabam, propemodum par-
 uam hanc domunculam in-
 psūm illud templum esse exis-
 timans. Sed tamen (nihil
 enim, puto, in hac diei fes-
 stiuitate indecorè dicitur:
 & omnis risus, etiam si mi-
 nius & affectatus fuerit,
 solennis esse, & ad festum
 pertinere videtur) oratio-
 nem illam ab amatore pue-
 rorum cum nimio superci-
 lio prolatami, admirabar
 quidem ob gravitatem, ve-
 rum non admodum ad de-
 mulcendum animum facere
 arbitrabar, cum puero non
 dum pubescente consuetu-
 dinem quotidianam habe-
 re, & interim Tantalī pu-
 nas sustinere, ac pulchritu-
 dine in oculis tantum non
 exundante, cum haurire ac
 bibere liceat, sitim malle pa-
 ti. Neque enim satis est aspi-
 cere eum quem amas, neque

ex aduerso sedentem atque loquentem audire, sed perinde ac
 que scalis quibusdam voluptatis compactis, amor primum
 gradum visus habet, ut aspiciat videlicet amatum: deinde
 aspexerit, cupit adductum ad se propius etiam contingere.

Summa

Θα. Δι' ἄκρω γοῦν δακτύ-
λων ἑὸν μόνον θίγει, τὰ τῆς
ἐκτετακτοῦς εἰς ἅπαν δακτύ-
λῳ σώμα. τυχερὸν δ' ὁμαρῶς
εἶτε, τεῖτε τῶν ἑῶν ἐπὶ ἅπ-
αντα, οὐκ ὁδὸν περὶ ἑ-
ῶν, ἀλλ' ἑρῖμα χαλκῇ πε-
σχυρῶς χαλκῶν, ἃ πρὶν ἢ
ψαῦσαι, τελεῖας ἀπὸ τῆς, μη-
δὲ ὑπονοίας ἔχοντα καταλι-
πὼν. ἔτα περὶ τὸ παρῶν
ἑρμῶν, ἀλλ' ἡ παρῶν
ροῖς μὴ ἀσπασμασιν ἐν τῇ
κνῶ. ἔδ' ὅτι καὶ δακτύλων ἢ
συλῇ τὸ σώμα, τῶν δ' ἑρῶν
ἑρῖμα παρῶν ἀρλῶ. ἃ
γὰρ παρῶν τῶν αἰσθητῶν
συμπειρητοῦ, τῶν ἑρῶν
σωαπῶν. ἢ λαθεῖας ἑ-
ρῶς ἢ δακτύλῳ, κατὰ ἑρῶν
δύσα, μαρῶν βραχὺ τῶν ἑρῶν
σιρ ὑποιδῶντας πρὶν, καὶ
περὶ τῶν γαστῆρς ἀμειλα-
φῆς οἷς δακτύλοις ἐπὶ ἑρῶν
ἐπὶ ἑρῶν. μετὰ τούτο, ἢ
ποτένῳν ἑρῶν ἑρῶν. καὶ
τὶ ἑρῶν ἑρῶν ἑρῶν ἑρῶν

Summis itaque digitis tam-
etsi solum attigerit, frui-
tionis istius delectatio totū
mox corpus percurrit. Post-
quam autem etiam hoc po-
tuit facile est, tertium ex-
perimentum addit, nempe
basiationis, non statim cu-
riosum illud & affectatum,
sed paulatim labia admo-
uendo labijs: quæ priusquam
planè contingat, rursus ab-
sistit, nullo suspicionis vesti-
gio relicto. Deinde verò ad
id quod porrigitur, appli-
cando sese, exquisitoribus
semper quidem amplexibus
illiquescit, interdum etiam
ipsum os tacitè diducense
manuum autem nullam ad-
mittit segnitiam. Nam mania
feste ac mutue eorum quæ
sensu percipiuntur ample-
xationes, voluptatem cons-
glutinant. Aut clam dextra
molliter per sinū subingres-
sa, mamillas pro sua natura
modicè extantes premit, &

astrecti solidiq; venaris plenum atque exuberans, illud digi-
tis contrectat æqualiter. Post hæc & primam succrescentiæ
pubis lanuginem. Ac quid attinet me occuliora ista lon-
gior

δ᾽ αἰ, ὧσαύτης τυχῶν ἱξυσίας
 ὁ ἔρω, θερμότερον τινὸς ἀπλῆ-
 ται πράγμα] ὧ. ἔτ' ἄρ' μη-
 ρῶν προοιμιασάμεν ὧ, κατὰ
 τὸν ἡωμικὸν, αὐτὸς ἱπάταξεν·
 ἡμοὶ μὲν ἔτω παιδείας αἶν γέ-
 νοιτο. μετιωροῦσθαι δέ, καὶ
 ὅσοι πλὴν φιλοσοφίας ὀφρυῶ
 ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς ἡρωταίφους
 ὑπερέκκασι, σεμνῶν ὀνομά-
 των ἡωμύμασι τοὺς ἀμα-
 θᾶς ποιμαίνεσθαι· ἡρωτι-
 κὸς γὰρ ἡ, εἴ τις περ, καὶ ὁ Σω-
 κράτης. καὶ ὑπὸ μίαν Ἀλκι-
 βιάδης αὐτῷ χλανίδα ἡλῆ-
 θῆς, οὐκ ἀπλήξ ἀνέστη. καὶ μὴ
 θαυμάσῃς, ἐπεὶ γὰρ ὁ Πάτρο-
 κλος ὑπ' Ἀχιλλεύως ἡγαπᾶτο
 μέγιστον τοῦ κατὰ ἀπαντικρὺ
 ἡαθέσθαι, Διὶ γὰρ ὧ Αἰακί-
 δῃ, ἐπὶ τῇ ἡέξῃ ἀείδων·
 ἀπ' ἡ καὶ τ' ἡκάνων ἡλίας
 ἡοίτης ἡδονή. ἔντων γὰρ Ἀ-
 χιλλεύς τ' Πατρόκλου θάνατον,
 ἀταμιώτῃ πᾶσι πᾶσι πλὴν
 ἡλῆσθαι ἀπὲρ ἡῖον, Μυρῶν
 τῇ τῶν ὧν ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Καλῶ

gius persequi? Tantam igitur
 nactus potestatem amor,
 calidioris cuiusdam rei opus
 attingit: atque ita à femori-
 bus, quasi quodam exordio
 facto, iuxta Comicum, i-
 psam percutit. Mihi quidem
 ita amare pueros contingat.
 Illi verò de sublimibus dispu-
 tantes, & quicunque philo-
 sophiæ supercilium ultra i-
 psa tempora adductum ha-
 bent, tumidorum verborum
 insolentia rudes & imperis
 tos pascant. Amor enim de-
 ditus fuit, ut quisquam alius,
 Socrates: & sub uno eodē-
 que cum ipso pallio accu-
 bens Alcibiades, haudquā-
 quam intactus inde surrexit.
 Ac ne mireris. non enim ne-
 que Patroclus ab Achille co-
 mabatur eousque modò, ut
 ex aduerso illi sederet,

Aeacidem expectans, dum
 cantus finiat ille:

sed erat & illorum amicitiae
 mediatrix voluptas. Cum
 igitur gemeret Achilles

Patrocli mortem, parum custodito affectu in veritatem

Femorum & tuorum sancta conuersatio Melior, inquit

illas

Καμίωρ. Ἰὼς γὰρ μὲν ὀνομασθε-
 μένους παρ' Ἑλλήσι λευμασάδες,
 ἔδην ἄν' ἢ δούλους ἱρασάδες νο-
 μίζω. τάχα φῆσα τις αἰσχρὰ
 ταῦτ' εἶναι λέγεισθαι, πλὴν ἀ-
 λυθῆναι, καὶ τὴν Κνιδίαν Ἀφρο-
 δίτην, Λυ. ἔτ' ἀνίξομαι σου,
 εἴη Θεόμνησι, ἅπλῳ ἀρχὴν
 καὶ ἀβαπομύρου πρίτῳ λό-
 γων, ἧς ἀπείσῃς ἰορτῇ μόνον
 ἀκός ἐστι. τὰ πᾶσα δὲ τῶν ἱμῶν
 ᾠδῶν πόρρω ἀπικιῶν. ἀφί-
 κροί δὲ τὴν περίπληκτον πλείω
 χρόνον, ἂς ἀγορὰν ἐξίωμυ·
 ἥδη γὰρ ἀκός ἔσται, ὑφ' αἰσθη-
 σαι τῶν θεῶν τὴν πύλιν. ἐστὶ
 δὲ ἐν ἀντιφάσει ἡ θία, τῶν ἱερῶν
 οἷον παρὰ τὴν πομπὴν ἐκείνην
 τὴν παρόντας.

*Iam enim probabile est, accendi deo rogam. Est au-
 tem non iniucundum spectaculum, eorum quæ ille in Oeta
 passus est, memoriam in animum reuocans presentibus &
 spectantibus.*

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a TAVRIVORVS.] Sunt qui Herculem bis integrum de-
 vorasse bouem scribunt, semel apud Litidum urbem, & iterum
 apud Oriopas Thyodamantis bouem. Callimachus hymno εἰς
 Ἀρπύριον, fabulatur Herculem iam in Deos relatum, nihilominus
 inexplebilis edacitatis esse, & gurgitem insignem. ἢ γὰρ inquit,

Πᾶσαι ἄδηφα γῆς ἐπὶ οἱ πυρὰ νυδὴς ἐκείνη
τῇ ποτ' ἀρεταίαν ἢ σωλὺτε βροδάμαντι.

Tanta erat ingluvie, quanta, cū scinderet aruum
Occurrit Dryopum ductori Thiodamanti.

Exinde mansit apud Lindios ritus & consuetudo, ut bos arator Herculi cognomento βροία immoletur cum multa dirarum imprecatione. Istud legas apud Philostratum in Imaginum lib. 2. apud Lactantium lib. 1. cap. 21. & apud Nazianzenum ἐπιστολῇ prima. cuius ista sunt verba: ὁ βροίας τ' γεωργὸν τυραννίσας, καὶ τὸν ἀρίστου βοῦν λαφύξας, καὶ τὴν κλήσιν λαδὼν ἐκ τῆς πράξεως: hoc est, Bonimanduco ille, qui oppresso vi agricola, bouem aratorem abligurijt, è re ipsa nomen adeptus. & paulò pōst: λινδοῖς εὐσεβὲς τὸ καλεῖσθαι τῷ βροίῳ: id est, Pium opus habebatur apud Lindios, diras imprecari Bonimanduconi Herculi, illique comicia facere, cultus loco erat. Huc spectat illud ab eodem ad Nemesium obscurius dictum: καὶ λινδοῖς ἐφουβέλλεις ἱεροῖσι. Lindus quæ sacris conuiciatur. b Myrtus.] Myrtus Veneri sacra, olea Minerva, quercus Ioui, populus alba Herculi. c Hædera.] sacra Baccho, Phæbo laurus. d Parum subridens.] Veneris Gnidia templum, & lucum, & statnam, Lucianus hic egregie est excucius. Sed si quis plura requirat, ex nostri Plinij libro 36. petenda sunt, ne ego longior sim. e Mars.] De adulterio Veneris, quæ cum Vulcano inupta fuit, cum Marte, vide lepidissimam fabulam apud Homerum lib. 11. Odyss. & dialogum Apollinis & Mercurij inter deorum dialogo, similiter incundum. Ouid. quoque lib. 4. Metamor. f Nullo talo.] Quoties tali quatuor ita excidebant, ut diuersa esset omnibus facies, Venerius iactus appellabatur, idemque felicissimus erat. Martialis:

Cū steterit nullus vultu tibi talus eodem,

Munera me dices magna dedisse tibi.

g Quis igitur amatorem.] Vide Plutarchum in vita Alcibiadis, & Thucydidem, & Erasmus in Alcibiadis Sileno.

h Telephilla.] De hac vide Pausaniam in Argolicis. i Aspasix.] Idem Lucianus in dialogo, cui nomen Gallus, testatur Pythagoram Aspasiam Periclis Atheniensis scortum aliquando fuisse.

fuisse. Vbi Micyllus miratur nouum illud & insolens transfor-
 mationis genus, quod ex scorto prodierit philosophus. k Fagus
 illa Dodonea.] Vide prouerbium Dodoneū: & Caelium Rho-
 dig. lib. 29. ca. 13. lib. 13. ca. 3. Sophoclē in Trachinijs de gemi-
 nis columnis. l Prauus infans, qualem.] Moschus in amore
 fugitiuo dicit illi malam mentē inesse & rectam: id est, multis
 dolis inuolutam, ac velut cataphractā. Non idem sentire: quod
 sonat labra sua venena, & dona fallacia esse. m Colias.]
 Genetyllis Veneris cognomina sunt apud Aristophanem: de
 quibus hæc ferè à Pausania in Atticis: Colias, inquit, promon-
 torium Atica, 20. stadys ab vrbe distans, quo Medorū disie-
 ctam classē maris æstus detulit, vbi Coliados Veneris templū,
 & dearum, quæ Genetyllides vocabantur, fuit. Arpocratiō
 quoque deam à promontorio denominatam scribit, quod sit ex
 metaphora χολῆς, id est, membri nuncupatum. Aristophanis
 verò interpretēs Venerem Coliada nominauit, ab adoleſcente quo-
 dam Attico. Cōtus autem, saltationis species pastoralis, & item
 Phrygia, quibus etiam inter conuiuia viebantur. Apparet ero-
 go mulierum mores & insolentiam in publicis conuentibus, spe-
 ctaculis & saltationibus notari. n Furijs Orestes.] Del-
 phus obsessus furijs, Apollinis consilio venit Athenas in Mi-
 nerne delubrum, cuius consilio vincens, reuersus est Argos.
 Hæc verò furias placans vocauit Eumenidas apud Aeschylum.
 o Alcibiadem Socrates.] Huius tamen eximiam formam,
 vt Lælius prodit, aspernatus est: & cū Carmides domesti-
 cos illi pueros dedisset, vt ab eis domum deduceretur, suscipere
 noluit. Quis perinde ad formosos se habere dicebat, vt est in
 altolapida linea alba. p Puerorum autem amores.] A-
 mare puerorum indolem, qui probo ingenio videbantur, per-
 missum Lacedæmonijs erat: ceterū abuti illis turpissimum
 habebatur, quasi corpus adamaretur potius quàm animus.
 Quod si quis accusatus esset, quod parū honestam cum illis
 habuisset consuetudinem, is per omnem vitam infamis erat, &
 ceteris honoribus submouebatur. Hoc non solum in pueris,
 quæstioni consilens lex permisit grandioribus amare, sed
 citra impudiciciam, locum habet, verū etiam in coniugibus:
 non enim rectè amat vxorem, qui corpus amat potius quàm

animum. 9 Comastæ.] Vox est Eidylliorum scriptoribus
 r̄sitasissima, pro his qui cantu puellis blandiuntur, & earum a-
 morem captant. Introducitur à Theocrito Eidylio 3. amator
 quidam Amaryllidis puella amore incensus, quem Comastem
 vocat.

ZEYΣ ΕΛΕΓΧΟΣ IVPITER CON-
 fū. futatus.

Vincentio Obsopæo interprete.

KYNIEKOY KAI CYNISCYSET
 Zῆλος. Iupiter.

ARGVMENTVM.

SVmma dialogi huius est. Quando fato ac necessitate
 quadam omnia in hoc mundo geruntur, eiꝫ etiam
 Dij obnoxij sunt, superuacaneam esse omnem religio-
 nem, ac cultum diuinum: ideoꝫ neq; dijs sacrificandū
 esse, neq; ab illis quicquam sperandum: imò ipsos illos
 non meliores aut etiā feliciores hominibus esse, sed so-
 lum fati ac necessitudinis istius sempiternæ ministros,
 qui per se neque prodesse nobis, neque nocere possint.
 Nam si vlla illorum providentia, aut rerum humanarū
 administratio foret, neque malos ac sceleratos inultos
 manere, & pios bonosꝫ beneficijs ac munere illorum
 prouehi debere. Nam quæ de supplicijs inferorum ac
 pœnis nocentum feruntur, ea si quæ sint, eiusmodi cer-
 tē esse, vt immeritō & iniustē illis eueniant qui ea pa-
 tiuntur, cū nemo sua voluntate, sed ex prædestinato
 fatoꝫ impellente peccet. Fingitur autem Cyniscus, vt
 intrepidus atq; impudentior paulō quispiam cum Ioue
 disputare. Estꝫ hic dialogus ex illis vnus, ob quos Lu-
 cianus propriē blasphemus atque ἄθεος vocatus est.
 Quid enim in rebus mortalium sanctum aut inuiolatū
 vsquam erit, si religione ac metu Deorū ē medio subla-
 to, hominibus persuaseris, siue benē siue malē agant, id
 necessitate quadam fatorum fieri, eoꝫ ipsos a cri-
 mine solutos atq; innoxios esse?

CYNI-

Εὖ δὲ Ζεῦ, τὰ
μὴ βιαῦτα οὐκ
ἰνοχλήσωσι, πλὴν
Ζεὺς ἡ χυσοῖν, ἡ
βασίλειαν αὐτῶν, ἥτις αὐ-
τιμωρία βίᾳ ποιοῖς, σοὶ
δὲ οὐ παλιν ῥαῖσθαι παρα-
σχᾶν. ὅρῳ γοῦν σὶ τὰ πολ-
λὰ παρακούνοντα, ἀχομί-
νων αὐτῶν. ἔν δὲ καὶ τοῦ-
τῳ ῥᾶπιν ἰδουλόμην παρὰ
βῶ μοι γνῶσθαι. Ζῶς. τί
βῶτό δειν, ὦ Κυνίσκι. οὐ
γὰρ ἀπεχέσθαι, καὶ μάστιγι
μυτεῖω, ἡς ἔφης, δέομαι.
Κν. ἀπόκειναι δὲ
μοι πρὸς τινὰ οὐ χαλεπὸν
ἔρωτκισιν. Ζῶς. μικρὰ
γὰρ ὡς ἀληθῆς ἡ ἀνὰ, καὶ πρό-
χαρῶ, ὥς ἔρωτα, ὁ πότ-
μος ἰθίλης. Κν. ἰδοὺ ταῦτα,
ὦ Ζεῦ. ἀνέγνως γὰρ δηλονότι
καὶ σὺ τὰ Ομήρου καὶ Ησιόδου
ποιήματα. ἐπεὶ οὖν μοι, ἡ ἀλη-
θῆς

Go verò te,
Iupiter, taliū
rerum gratia
nunquam mo-
lestius conturbabo, extru-
ctas diuitias, aut multum
auri pondus, aut imperij
dignitatem à te postulans:
quæ quidem vulgò non pas-
sum multis maximè in vos-
tis sunt, tibi verò largis-
tu haudquaquam facilia. Ita-
taque permulta eiusmodi il-
lis sollicitè expetentibus, sur-
dis auribus video te neglig-
gere. Caterùm unum il-
lud facillimum à te mihi
velim contingere. IVPIT.
Quid hoc verò rei est, Cyn-
isce? neque enim indim-
gentia diutius discrucia-
bis: maximè si rerum me-
diocrium, ut ais, inopia
conflictaris. CYNIS. Re-
sponde mihi ad questionem
quandam non difficilem.

IVPIT. Exiguum profectò votum, & præstatu facile.
Proinde quære quæcunque fert animus. CYNIS. Vin-
de Iupiter: etenim verisimile est & tibi videlicet Home-
ri atque Hesiodi lecta esse poemata. Dic ergo mihi, num

θῆ δειρ, ἃ περὶ τῆς εἰμαρμένης
 κῆ, καὶ τῶν μοιρῶν, ἱκέينوι
 ἱρράφω δὲ κασιρ, ἄφουκτα
 εἶναι, ὅπότ' ἂν αὐτοὶ ἐπινη-
 σωσι γένομεν ἐκασθ. Ζῶς.
 καὶ πάνυ ἀληθῆ ταῦτα. οὐ-
 δὲ γάρ δειρ ὅ, τι μὴ αἰμοῖ-
 ραι δὲ γὰρ φανερῶν, ἀλλὰ πάν-
 τα, ὅπόσα γίνονται, ἐπὶ τῷ
 πέτρων ἀπράκτω σφειρόμενα,
 αὐτοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐκαστὸν ἐπικε-
 κλωσμένῳ ἔχῃ τὸν ἀπόβα-
 σιν, καὶ οὐ θέμις ἄλλως γνέ-
 σθαι. Κν. ἔκομῃ, ὅπόταν ὁ
 αὐτὸς Ομηρὸς ἐν ἑτέρῳ μέρῳ
 τ' ποιήσῃς λέγῃ, Μὴ καὶ ὑ-
 περ μοῖραν δόμον Αἰδὸς ἢ
 εἰκῆσαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ληρῶν
 δηλαδὲ φέρονται τότε αὐτόν;
 Ζῶς. καὶ μάλα· οὐδὲν γὰρ
 οὕτω γνοίτ' ἂν, ἔξω τῷ νόμῳ
 τῶν μοιρῶν, οὐδὲ περὶ τὸ λῆ-
 νορ. οἱ ποιεῖται δὲ, ὅπότ' ἂν
 ἂν ἐκ τῆ Μουσῶν κατεχόμενοι
 ἔδουσιν, ἀληθῆ ταῦτά δειρ.
 ὅπόταν δὲ ἀφῶσιν αὐτὸς αἰ-
 θεῶν, καὶ καθ' αὐτοὺς ποιῶσι,
 τότε

adeo a præter linum. Cæterum Poëta quæcunque ex Mo-
 sis suggesta cecinerint, illa vera habenda sunt. Parro-
 ties à Deabus deferuntur, ac per se aliquid literis ac

vera credenda sunt ista quæ
 de Fato & Parcis illi cons-
 sarcinatis cecinerunt versi-
 culis: & an nullo modo ea
 vitari queant, quæcunque illæ
 cuique nascentium fatali de-
 creto adneuerint. IVP. Be-
 valde quidem vera sunt ista.
 Etenim in rebus humanis ni-
 hil est quod Parcarum dis-
 pensatione & cōsilio non or-
 dinetur: verum omnia quæ-
 cunque fiunt, dum sub illarum
 colo circumferuntur, statim
 ab initio triumquodæ illorum
 certum & infallibilem
 sortitur euentum, nec
 fas est aliter fieri. C. I. N.
 Proinde quoties Homerus
 alia in parte suæ poëseos di-
 xerit:

Infera ne Parcis iniit
 regna subintret,
 ac id genus alia, nugari vi-
 delicet tunc illum dicimus.
 IVP. Et maxime: nihil ex-
 nim extra Parcarum legem
 fieri credendum est.

τότε δὲ καὶ σφάλλοντα, καὶ
 ὑπεραντία τοῖς πρότερον δι-
 ἔρχονται. καὶ συγγνώμη, ἢ ἄν-
 θρωποι ὄντες, ἀγνοοῦσι τὰ λε-
 γόμενα, ἀπὸ τοῦ ὅτι ἐκείνους, ὃς τίς
 παρὲν ἐρραψώδῃ διὰ αὐτῶν.
 ΚΥ. ἀλλὰ τὸ μὲν ὅτι φέρεται
 μὲν. τί δὲ ἐκείνός μοι ἀπο-
 κρινάται, ὃς πρὸς αἱ Μοῖραι εἰσι,
 Κλωθὴ, Λαχεσίς, οἵμαι, καὶ
 Ἀτροπὸς; Ζῶς. πάντες μὲν
 οὖν. ΚΥ. ἢ ἐμμενέμεναι τὸν
 καὶ τὴν (πολυθρονητοῖς γὰρ
 καὶ αὐτοῖς) τίνες αἰσίν; ἢ τί
 λαμβάνει αὐτῶν ἐκατέρω, πό-
 τιον τὰ ἑκάστης μοίρας, ἢ
 τί περὶ ἐκείνους; ἀκούω γὰρ ἅ-
 πάντων λεγόντων, μηδὲν εἶ-
 ναι τὴν καὶ ἐμμενέμεναι δι-
 νατὴν τὸν. Ζῶς. οὐ θέμις,
 ἀπαντὰς σε ἀδελφεαί, ὃς Κωί-
 σκεν τὸν ὅτι οὐκ ἐνικα ἡρ-
 τήσας ποτὶ περὶ τῶν μοι-
 ρῶν; ΚΥ. λέω πρότερόν μοι,
 ὅτι Ζῶς, ἐκείνους ἄσπας, ἢ καὶ
 ὁμοῦ

moriam proditum protulerint,
 tunc à vero tota via aber-
 rant, neque non cum priori-
 bus pugnantia atque contra-
 ria commemorant. Et igno-
 scendum quidem facinus, si,
 cum homines sint, veritatem
 ignorent, praesertim illo di-
 gressu numine, quod prae-
 sens per illos canere sole-
 bat. CYNIS. Atqui hoc
 sanè ita se habere dicemus.
 Ad hac verò et illud mihi
 responde: Nōne tres sunt
 Parcae, nempe Clotho, La-
 chesis, et Atropos? IUPIT.
 Rectè putas. CYN. Fatum
 ergo et Fortuna, cum et
 ipsae Deae sint, multum vulgò
 celebratae, cuiusmodi sunt,
 aut quāenam unicuique illa-
 rum est potentia? An verò
 aequalem cum Parcis sortem
 obtinent, aut maiore quàm
 illae in rebus humanis guberna-
 ndis potentia praeditae sunt?

Pasim enim omnes affir-
 mantes audio, Fortuna et Fato nihil vspiciam esse po-
 tentius. IUPIT. Haud fas est omnia tibi comperta es-
 se, o Cynisce. Cuius ergo gratia haec de Parcis me inter-
 rogasti? CYN. Si prius mihi, Jupiter, et illud exposue-

ὕμῶν αὐτὰ ἀρχεσι, καὶ ἀνάγκῃ
 ὑμῖν, ἡρῆσθαι ἀπὸ τῆ λίνου
 αὐτῶν. Ζήεις. ἀνάγκη, ὦ Κυ-
 νίσκη. τί δ' οὐδ' ἱμαθίαις;
 Κυ. ἀνεμνήσω ἱκάνων τῶν
 Ομήρειων, ἐν οἷς πεποι-
 σαι αὐτῶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν
 θεῶν διημιγορῶν, ὅποτε ὑπεί-
 λης αὐτοῖς, ὥς ἀπ' σαρᾶς τι-
 νῆς χυσῆς ἀναρτησάμεν
 τὰ πάντα. ἔφης γὰρ αὐτὸς,
 πλὴν μὲν σαρὰν λαθίσαν ἐξ
 ἔραν, τὰς θεὸς δὲ ἅπαντας,
 εἰδύλοιντο, ἱκρεμαννυμένης,
 κατασπᾶν βιάσθαι, οὐ μὲν
 κατασπᾶσθαι γέ, σὺ δὲ ὁπώ-
 τερ' ἐθέλῃς, ῥαδίως ἅπαν-
 τας. Αὐτῇ λεγὼ γαῖαν ἱρύσαις,
 αὐτῇ τε θαλάσση· τότε μὲν ἔρ-
 θαυμεῖσιν ἰσόκας μοι πλὴν
 βίαν, καὶ ἐπεριφειπὸν μετα-
 ξὺν ἀκρόν τ' ἐπῶν, νυνὶ δὲ αὖ-
 τόν σ' ἡδὲ ὁρῶ μετὰ τ' ὀφθαλμοῖς, καὶ
 τ' ἀφ' ὧν, ἀπ' ὧν νύμας
 ὥς φῆς, ἡρεμάμενον. Ποκῆ δ'
 ἔρ μοι δικαιοῦσθον ἄρ' ἢ Κλω-
 θῶ

ris, num & in vos ille im-
 perium obinent, & neces-
 sum sit ex illarum ^b lino vos
 pendere. I V P. Necessa-
 riū omnino, ὦ Cynisce. quid
 ergo risisti? C Y N. Com-
 modū Homeri illi versicu-
 li in mentem mihi venerunt,
 quibuste in Deorum concis-
 sio concionantem introdu-
 xit, & dignanter comminan-
 tem te catena quadam aurea
 omnia sursum subducturum.
 Etenim dixeras, catenā ca-
 litūs te demissurum, ac tunc
 si velint omnes Dī ex illa
 pendentes, quantum certas-
 tim summo studio te cona-
 rentur detrahere, nullo ta-
 men modo te loco essent mo-
 turi. Te verò, si lubitum fo-
 ret, nullo negotio uniuersos
 vnā cum terra & vasto gan-
 gite ponti velle subducere.
 Tunc equidem inusitato &
 admirando membrorum ros-
 bore pollere mihi videbare;
 ac mirificè inhorrescebam

animo, audiendo versiculos. Nunc autem te ipsum videt
 vnā cum catena & verbis tuis minacissimis, à tenui filo
 ut ais, pendentem. Videtur itaque mihi multò iustius Clau-
 tho

ὅτι μεγαλαυχῆσθαι, ὡς καὶ
 αὐτόν σι ἀνάσπασιν θεῶν
 ἐκτὶ ἀράκτου, καθάπερ οἱ ἄ-
 λῃς ἐν τῷ καλᾷ μου τὰ ἰχθυ-
 ῖα. Ζῶς. οὐκ οἶδ' ὅ, τι σοι
 παρὶ βέλῃται τὰ ἰρωτέματ' α.
 Εἰ. ἰᾶνο, ὦ Ζεῦ, καὶ τῶν
 μαιῶν, καὶ τῶν ἑμαρμύνης,
 καὶ παχίως, μηδὲ πῆς ὅρα
 γὰρ ἀπίστος μου, τὰ γυθῦ μι-
 τὰ παρρησίας λίσσονται. ἂ ἴδ'
 ὅντας ἴσα ταῦτα, καὶ πᾶν
 τὸν αἰμοῖρα ἱεραῖσι, καὶ ὅ-
 ῃ ἂν ἴα' ἐλθὼς ἴτι ἀπα-
 γὰν τῶν ἀπαξ δεξάντων αὐ-
 τῶς, τινὲς ἔλαα ὑμῖν οἱ ἄν-
 θρωποι ἀνέμω, ἱερόμβας
 καὶ ἄλλας, ἀχόμφοι γὰρ
 ἀπὸ τῶν παρ' ὁμῶν τὰ ἀγα-
 θὰ. ἂ ἴδ' ὅ, τι ἂν ἀπλά-
 νηται ἡμῶν καὶ ταύτης,
 ἀπὸ τῶν παρ' ὁμῶν ἀππο-
 νῶνται. Διωαῖδ' ἡμῖν ἱε-
 ρὰ καὶ ἀγαθὰ τιν' ὅ-
 ῃ ἂν ἴα' ἐλθὼς. Ζῶς. οἷα
 δεῖ,

tho arroganter gloriari pos-
 se, quod & teipsum in sub-
 lime tractatum, & ex coe-
 lo pendulum videat, quent-
 admodum piscatores ex cae-
 lamo subductos contuentur
 pisciculos. IVPIT. Haud
 compertum habeo, quid is-
 sta tuae sibi velint quæstiun-
 culæ. CYN. Illud nimia-
 rum Iupiter: & per Parcas
 ac Fatum te obsecro, ne a-
 cerbè atque graviter acci-
 pere velis, si veritatem ore
 liberiore protulero. Si ex-
 nim ista, ut tu dicis, ita se
 habent, & Parcae omnium
 rerum potestatem & guber-
 nationem obtinent, & ni-
 hil à quoquam eorum quod
 illis decretum est, immutas-
 ri potest: cuius ergo gra-
 tia vobis nos homines sacrifi-
 ficamus? quamobrem hec
 atombas vobis ad aras ad-
 ducimus, votis expetentes
 bona nobis vestra largitio-

Neque enim video quem fructum ex tan-
 ti sacrificandi studio capimus, si neque malorum
 ab ipse precibus inuenire possumus, neque aliud
 nobis datum consequimur. IVPIT. Noui vn-

λα, ὁ δὲ ὅτι τὰ κομψὰ ταῦτα
 ἐρωτήματα δι, πρὸ τῶν κα-
 τάρτων θεωρῶν, οἱ μὴ δὲ
 πενοῦν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων
 φασίν. ἐκείνοι γοῦν τὰ τοιαῦ-
 τα ἐρωτῶσιν ἵπ' ἀσεβείας,
 ἀπρίποντον καὶ ἵπ' ἄλλους
 θύειν καὶ εὐχεσθαι, ὥς εἰκῶν
 ὁρῆμας ᾗ ἔτι ἰωμενέσθαι τ
 πρᾶξιμον παρ' ὑμῖν, οὐδ'
 ὅπως τι διώσθαι πῶς τὰ ἐν
 τῇ γῇ πράγματα. πλὴν δὲ χαι-
 ρήσοσιν, τὰ τοιαῦτα διελθόν-
 τόν. Κυ. οὐ μὰ τ' ἢ Κλωθούς
 ἀπράκτον, ὃ Ζεῦ, ἐκ ἵπ' ἐκεί-
 νων ἀναπεισθεὶς, ταῦτά σ' ἡ-
 ρώτη. ὁ δὲ λόγος αὐτοῖς, ἐκ
 οἷ δ' ὅπως εἰπὲν περὶ τῶν ἡμῖν,
 αἱς τὸ ἀπίθῃ, πρὶν δὲ εἶναι
 τὰς θυσίας φησί. αὐτοῖς δ', αἱ
 δοκῇ, δὲ βραχέων ἐρήθμαι
 σι· σὺ δὲ μὴ ὀκνήσῃς ἀρκεί-
 νασθαι, καὶ ὅπως ἀσφαλίσ-
 ρον ἀρκείνῃ. Ζεὺς. ἐρώτα,
 ἢ ὡς σχολὴ τὰ τοιαῦτα λε-
 γῃ.

de tibi istae suppetant argu-
 tia, & immodeste interro-
 gatiunculae, nempe ab exe-
 crandis & maledictis istis
 Sophistis, qui nulla promi-
 dentia res humanas admini-
 strari garriunt. Itaque illi
 eiusmodi crebris quæstioni-
 bus impietatis ductu perqui-
 runt in hoc, ut à sacrificando
 & votis nuncupandis auer-
 tant homines, tanquam vul-
 gare quiddam esset. Nobis
 tamen earum quæ apud vos
 aguntur rerum, nullam cus-
 tam esse, neque quicquam
 omnino posse in his quæ in
 terris sunt negotijs, impu-
 denter mentiuntur. Verum
 enimvero nequaquam talibus
 disputationibus impli-
 cati gaudebunt. CYN. Non
 per colum Parcarum, ὃ Ιου-
 piter, ab illis persuasus has
 interrogaui. Disputatio ve-
 rò nostra nescio quo modo
 eò progressa, in hoc ipsum

incidit, ac superuacanea hominum sacrificia esse confirmat.
 Rursus verò, si videtur, paucis te interrogabo. tu porro re-
 graueris, precor, ad quæ sita respondere: & vide ut maxime
 providenter respondeas. IVP. Roga, si tibi ocium est talis

nugandi

φᾶρ, Κν. πάντα φῆς ἐκ τῶν
μοιρῶν γίνεσθαι; Ζῶς. φημι
οὔ. Κν. ὅμῃρ δὲ διωσθῶρ,
ἐπαθῆκαρ ταῦτα καὶ ἀνα-
κλῆθαι; Ζῶς. ὁδωμῶς. Κν.
βίλα γουῶ, ἐπαγάω καὶ τὸ
μεῖλ' αὐτό, ἢ δῆλον, καὶ μὴ
εἰπω αὐτό; Ζῶς. δῆλον μὲν.
οἱ δὲ γὰρ θύοντες ὅ τῆς χείρας
ἐρεκα θύουσιν, ἀντίδοσιν δὲ
πινυ ποιεῖσθαι, καὶ ὡσπερ ὡνού-
οντο τὰ ἀγαθὰ πᾶρ ἡμῶν, καὶ
τιμῶντες ἄλλως τὸ βίλτιον.
Κν. ἰκανὸν καὶ τὸτο, εἰ καὶ σὺ
φῆς ἐπὶ μηδενὶ χρησίμῳ γί-
νεσθαι τὰς θυσίας, χρυσότητι
δὲ τιμῇ τ' ἀνθρώπων, τιμῶν-
των τὸ βίλτιον. καὶ τοὶ ἄλλοι τ'
ὅσοι σὺν ἡμῶν παρῶν, ἡρε-
κᾶρ σι, καὶ ὅτι βελτίους φῆς
τὸς θεῶς, καὶ ταῦτα, ὁμοδόλως
τῶν ἀνθρώπων ὄντας, καὶ πᾶς
ταῖς αὐταῖς διανοίαις, ταῖς
μοίραις ταπεινέστες; ὅ γὰρ ἀ-
πορήσει αὐτοῖς τὸ ἀθανά-
τος

nugandi. CYN. Alne
omnia Parcarum nutu &
decreto agi & fieri? IVP.
Aio sanè. CYN. Vobis
verò relictam esse facultas
tem commutandi & reglo-
merandi? IVP. Nullo mo-
do. CYN. Vis ergo, ut
quod sequitur, inducam, siue
clarum ac planum illud dix-
ero, seu secus? IVP. Clas-
rum utique est. Nam qui Dii
sacra faciunt, nulla neces-
sitate adducti sacrificant, sed
alternæ retributioni serui-
unt, perinde ac si bona à non-
bis mercarentur, aut alios
qui honesto dediti colunt
quod viderint esse præstan-
tius. CYN. Et hoc abun-
dè satis esse ducis, potissis-
imum cùm affirmes nullius
utilitatis respectu fieri sa-
crificia, verùm bonitate qua-
dam hominum præstantio-
ra colentium. At si quis ex

haud dubiè ex te quæreret, quo nomine Deos homini-
bus potiores esse pronunciares, præsertim conseruos ho-
minum existentes, eidemque Parcarum imperio, quæ re-
rum sunt dominæ, subiectos. Neque enim, nisi me fallis
opinio,

της ἄνσας, ὡς δὲ αὐτὸ ἀμείνους
 Δοκῆν· ἐπὶ τὸ γὰρ μακρῷ
 ἡἱρόμεν ὄντιν, ἢ γὰρ τὰς μὴ, ἢ
 μηδὲν ἄλλο, θανάτος γὰρ εἰς
 λουθρίαν ἀφείλετο. ὑμῖν δὲ
 εἰς ἀπειρον ἐκπύλλει τὸ πρᾶγ-
 μα, καὶ αἰδίᾳ ἢ δουλεία γίγνεται,
 ὑπὸ μακρῷ ὧδίνῳ σπρι-
 φωμένη. Ζῶνς. ἀλλ', ὦ Κυ-
 σκε, τὸ αἰδίον τῷ, καὶ ἀπει-
 ρον, οὐδ' αὖτε ἡμῖν ὄντι, καὶ ἐν
 ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμῖν βιῶμεν.
 Κυ. ὅχ' ἅπαντος, ὦ Ζεῦ, ἀλ-
 λὰ δίδωσαι καὶ παρ' ὑμῖν
 τὸ πρᾶγμα, καὶ πολλὰ ταρά-
 χη ἐνέσι. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' αὖτε,
 βασιλεὺς γὰρ, καὶ δίδωσαι
 ἀνασπαρὴν τὴν γῆν, καὶ τὴν
 θαλάσσαν, ὥσπερ ἰμνιᾶν
 ἡαθέης· ὁ δὲ Ἡφαιστ', χα-
 λός ὄντι, βολνασός τις, καὶ
 πυρίτης τὴν τέχνην, ὁ Προ-
 μηθεὺς δὲ, καὶ ἀνδύκοιοπι-
 ὄντι πατήρ. τὸν γὰρ πατήρα

σθ

opinio, illi respondebis, Deo-
 rum sortem hoc esse potius
 rem habendam, quod im-
 mortales sint. Nam hoc is-
 pso nomine infeliciores dis-
 cendi sunt. Homines enim
 & si aliud nihil, certè mors
 in libertatem vendicat: cæ-
 terum vobis in immensum
 huius rei incommoditas pro-
 tenditur, perpetuæ servitutis
 ti mancipatis, quæ vario
 multipliciq; tractu sub lino
 subinde circumvoluitur. IV.
 PIT. Atqui, ô Cynisce, hæc
 perpetuitas, & immensa
 temporum series, nostra
 est felicitas: ac vitam omni-
 bus bonis affluentem a-
 gimus. CYN. Non om-
 nes pari felicitate fruimini,
 ô Iupiter: verum apud vos
 quoque præfixa est quæ-
 dam dispar rerum fruitio,
 multis coniuncta perturba-
 tionibus. Tu quidem felici-
 ter & beatè agis per omnia, cum Deorum summus im-
 perator sis, possisq; & terram & mare subducere quasi fue-
 ne demisso: cæterum Vulcanus claudus est, unus ex mecha-
 nicis camino & igne artem fabrilem exercens: Prometheus
 verò quondam etiam in crucem actus est. Quid autem patrem

citer & beatè agis per omnia, cum Deorum summus im-
 perator sis, possisq; & terram & mare subducere quasi fue-
 ne demisso: cæterum Vulcanus claudus est, unus ex mecha-
 nicis camino & igne artem fabrilem exercens: Prometheus
 verò quondam etiam in crucem actus est. Quid autem patrem

οὐ τί ἄρ' ἔγωγε, πιδάττω ἔτι
 ἐν ᾧ Τάρταρόν οὔτα; καὶ ἔ-
 ρᾳ δὲ φασιν ὑμᾶς, καὶ τι-
 μήσκεισθαι, καὶ δουλεύειν ἰ-
 νίσι παρὰ τοῖς ἀνθρώποις,
 ἄσπερ Ἀμίλα, τὸν σὸν Ἀδία-
 φὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι,
 καὶ παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ, τὸν
 Ἀπόλλω. ταῦτα δὲ μοι οὐ
 πάσιν ὠδαιμόμονα ἔναι δοκεῖ,
 ἀλλ' ἰοίκασι ὑμῶν οἱ μὲν
 τινὲς, ὠτυχεῖς τε καὶ ὁμοί-
 ροι ἔναι, οἱ δὲ ἔμπαλιρ ἐν
 ᾧ ἔλθῃσιν ὅτι καὶ λησύνῃ,
 ὥσπερ ἡμᾶς, καὶ πεισυνά-
 σθαι ἀπὸ τῶν ἱεροσύνων, καὶ
 ἐκ πλουσιωτάτων πρῆσαι.
 τοῖ ἐν ἀκαρῇ χόρου γίγν-
 εσθαι: πολλοὶ δὲ καὶ κατεχονό-
 ονται ἥδην, χρυσοὶ δὲ ἀργυ-
 ροὶ ὄντω, οἷς τῷ ἡμαρὶ δα-
 λαί. Ζεὺς, ὄρα; ταῦτ' ἥδην
 ὑβρισκὰ, ὦ Κυωισκίφης, καὶ
 βιτάχα μετὰ μὲν ἐσθ' ποτὶ αὐ-
 τῶν.

tuum commemorem, quem
 etiamnum vinculis constri-
 ctum tartarcis sub umbris
 agere constat? Quinetiam
 nefandis amoribus vos ca-
 pi perhibent, ac vulneribus
 indignè violari: præterea
 aliquando seruili conditio-
 ne hominibus esse deuin-
 ctos, quemadmodum fratrem
 tuum Laomedonti dicto au-
 dientem fuisse, Apollinem
 verò apud ^c Admetum egis-
 se in seruitio inficiari non
 potes. Hæc quum ita sint,
 non videtur mihi solida esse
 et sincera vestra felicitas:
 sed sunt quidem vestrum
 nonnulli felices et egregiè
 beati, sunt rursus qui non
 item. Mitto enim ut latro-
 cinio non secus atque nos
 dispoliamini, neque non à
 sacrilegis compilemini, atq[ue]
 ex ditissimis ad extremam
 rerum angustiam in puncto

temporis redigamini. Non pauci verò ex vobis etiam cons-
 flati sunt, aurei aut argentei existentes, quibus videlicet hoc
 fataliter decretum fuerat. IVP. Vide, ut verba contumeliæ
 plenam nos euomas, Cynisce: ac se fortasse illorum aliquan-
 do pœnitebit, intemperantis linguæ pœnas sufferentem.

CYN.

τῶν. ΚΥ. φάειδ, ὦ Ζεῦ, τῶν
ἀπαλῶν, εἰδὼς ὅδ' ἐγὼ με πα-
σύνου, ὅ, τι μὴ καὶ πᾶ μοῖρα
πρὸς ἴδωξιν. ἐπεὶ δ' αὐτὸς
ἐκένυς ὁρῶ τὸς ἐρροσὺλως λο-
λαζομύχους, ἀπ' οἷ γε πλεῖστοι
ἐξαφύγουσιν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἔ-
μαρζω, οἶμαι, ἀλῶναι αὐτοὺς.
Ζεὺς. οὐκ ἔλεγορ, ὡς ἄρ' ἐκεί-
νων τις ἔσ, τῶν ἀναρουῶτων
τὴν πρόνοιαν τῷ λόγῳ; ΚΥ.
πάνν, ὦ Ζεῦ, διέδιδας αὐτὸς, ἐκ
οἷ δ' ὅτε ἐνέκα. πάντα γοῦν,
ὁπότ' ἄν ἔπω, οἷα ἐκείνων
παιδούματ' αἶν'. ἐν δ' αὖ πα-
ρὰ τίν' ἄν ἄμου τὰ ληθεις,
ὁ παρὰ σὺ μάθοιμι; ἰδέως δ'
ἄν καὶ τῶ ἐροίμην σε, τίς ἢ
πρόνοια ὑμῖν αὐτῇ δει, μοῖρα
τίς, ἢ καὶ περ ταύτας θεὸς,
ὥσπερ ἄρχε καὶ αὐτῶν ἐ-
κένυ; Ζεὺς. ἦδη σοὶ καὶ
πρόττον ἐφλω, οὐ θεμιτὸν ἔ-
ναι, πάντα σε ἀδίδαξαι. σὺ δ'
ἐν τὴν ἀρχὴν ἐρωτήσας φή-
εις,

CYN. Tolle minas, ὦ Ju-
piter. certò enim persuasum
habeo, nihil me mali passu-
rum, quod ante te mihi Par-
ca sufferendum non desti-
nauerit: quoniam neque il-
los ipsos sacrilegos suppli-
cio per te affectos video, sed
plurimi manus vestras in-
demnes effugiunt. Opinor
verò in fatis non esse ut ca-
pti scelerum poenas expen-
dant. IVP. Nonne dicebam
aliquem esse illorum qui dis-
putationibus suis deorū pro-
videntiam tollerent? CYN.
Nimiùm pertimescis illos, Ju-
piter, nec scire possum cuius
gratia. Proinde omnia quae
cunq; dixerò, illorum deorum
nam esse existimas. Ego vnde
ab alio quouis potius quam
à te veritatem peruestigabo?
Ceterum hoc petibam
ex te quærerem, quanam in-
psa vobis esset Providentia:
nunquid vna ex Parcae

numero, an Dea quæpiam his longè potentior, tanquam
illarum regina? IVPIT. Iam & ante tibi dictum est, ni-
lomo do fas esse te harum rerum nihil non nosse. Tu ve-
rò sub iniitium cùm dixisses te vnum quiddam quæsiturum
nullum

ἔσ', οὐδὲ πᾶν πρὸς μετρίαντα
 ἀπλολογέμεν. ὅτι ὁρῶ, ὅτι
 τοῖς ἀφ' αὐτοῦ ὅτι τοῦ λό-
 γου, ἐπιδιδάσκω οὐδὲν ἡμῶς
 περὶ οὐρανίας τῶν ἀνθρώπων
 σαρ. Κυ. ἔκ' ἐμὲν τῷ, ἀλλὰ
 οὐ μικρὸν ἐμπέδον ἔφησα,
 τὰς μοῖρας εἶναι τὰς πάντα
 ἐπιτιθέσας· ἃ μὴ μεταμῆναι
 τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μετατίθεσθαι
 αὐτοῖς τὰ ἀρχαῖα, καὶ ἀμ-
 ετῆς τῆς πᾶσι ἐπιμελείας, πα-
 ρεστέλλοι τὴν ἀμαρτυρίαν.
 Ζεύς. οὐδ' ἀμῶς, ἀλλ' ἡ μοῖρα
 δι' ἡμῶν ἔκαστα ἐπιτιθεῖ. Κυ.
 μακρὸν ἔστιν, ἀπὸ τῆς καὶ διὰ
 Λουνοῖ τινος τῶν μοιρῶν εἶναι
 φασί. πλὴν ἀλλὰ καὶ ὅτως ἔ-
 κειναι ἂν ἔσθ' αὐτοῖς περὶ οὐρα-
 νίας, ὥστε σκῶν τινὰ καὶ
 ἐργαλῆα ἐστὶ αὐτῶν. Ζεύς.
 πῶς λέγεις; Κυ. ὥστε, οἶμαι,
 καὶ τὸ σκῶμα καὶ τὸ τέκνον, καὶ
 τὸ πρῶτον σιωπῶν μὲν
 εἰ πρὸς τὴν τέχνην, ὅδ' ἔστι δὲ

nullum finem facis apud me
 de rebus eiusmodi friuolis,
 ac scitu parum necessarijs
 nugandi. Et iam quidem
 disputationis tue summam,
 quò tendat, perspicio, nem-
 pe ut planum facias in re-
 bus humanis nihil fieri nos-
 tra providentia. C Y N.
 Non meum hoc quidem est,
 sed tu paulò ante constans
 iter affirmasti Parcas esse,
 quarum dispensatione gub-
 ernarentur & efficerentur
 omnia: nisi iam horum vere
 borum te poeniteat, ac quæ
 dicta sunt, reuocanda pus-
 tes, propulsoq; fato de ha-
 benda cura deliberâris. I V
 P I T. Nequaquam, sed Par-
 ca nostra ope effecta red-
 dit singula. C Y N. Intel-
 ligo, ergo Parcarum fa-
 mulos atque ministros vos es-
 se perhibetis. Verùm & sic
 illæ sunt, quas cuncta provi-
 dere certum esse: vos autem

non secus atque fabrilia quædam illarum instrumenta ha-
 bendi estis. I V P I T. Qua ratione isthuc dicis? C Y
 N I S. Ea nempe, quemadmodum & ascia fabro ligna-
 rio, & terebrum cooperando nonnihil affert ad artem
 perfec-

ἄρ ἄποιοι, ὡς ταῦτα τεχνίτης
 ἰδίῳ ὑδὲ ἡ ναὺς ἔργον τε σκι-
 πάρεσ, ἢ τῷ πρυφάνου, ἀλλὰ
 τῷ ναυπηγῷ. οὕτως ἀνάλογον,
 ἢ μὲν ναυπηγούμενη ἔκαστα,
 ἢ ἑμαρμύνη ἰδίῳ ὑμῶν δὲ
 ἔρα πύπανα καὶ σκέπαρνα
 ἰσὲ τῶν μοιρῶν. καὶ ὡς ἔοικεν,
 οἱ ἀνθρώποι δέον τῇ ἑμαρμύ-
 νῃ θύειν, καὶ παρ' ἐκείνης αἰ-
 τῆρ τὰ γαθὰ, οἱ δὲ ἐφ' ὑμᾶς
 ἔασιν, πλοσόδοις καὶ τιμᾶς γε-
 ραίροντο. οἱ δὲ ὑδὲ πλὴν ἑμαρ-
 μύλῳ τιμῶντο. ἄρ, εἰς δέον
 αὐτὸ ἔπραττον. οὐ γὰρ οἶμαι
 δλωατὲρ εἶναι ὑδὲ αὐτῶν ἔτι
 τῶν μοιρῶν, ἀλλ' ἄξαι καὶ με-
 λατρεῖν αὐτῇ. ἐξ ἀρχῆς δόξαν-
 των περὶ ἐκείνης. ἡ γοῶν Ἀπο-
 πῳ ἐκ ἀνάσχοιτο ἄρ, ἢ τις
 εἰς τὸ ναυτίον πρέψει τὸν ἄ-
 τρακτον, ἀναλιδων τὴν Κλωθῆς
 τὸ ἔργον. Ζῶς. σὺ ἦδ' ἔκ, ὦ Κυ-
 νίσκει, ὑδὲ τὰς μοῖρας τιμᾶ-
 σθαι πῶς τ' ἀνθρώπων ἀξιοῖς,
 ἄμ'

perficiendam adminiculi. *Nem-*
mo tamen, qui quidem com-
pos sit rationis, dixerit hæc
ipsa esse artificem: neque na-
vis ascie aut terebri opus dis-
cenda est, sed eius qui navem
fabricavit. Non dispari ra-
tione singula fabricans fa-
tum putandum est: ceterum
vos sororum fatalium ascie
et terebra estis tantummo-
dò. Et, quemadmodum non
iniquum videtur, homines
multò iustius Fato sacra fa-
cere debebant, ac ab illo bo-
norum largitionem posu-
lare: cum illi interim ad vos
cursitent, prece ac muneris
bus deuenerantes. At neque
si fatum sacrificijs et votis
colerent, rectè mihi facere
viderentur. Neque enim o-
pinor ullo modo fieri possi-
ut Parcís quoque hoc immu-
tare liceat, neque non aliquid
eorum subuertere, quæ in illo
illarum decreto immobili

singulis irreuocabiliter statuta sunt. Proinde nequaquam
 quo animo sufferet Atropos, si quis in contrarium flammæ
 coli torserit, laborem Clothus dissoluens. I V P. Tu autem
 Cynisce, neque Parcás quidem ipsas ab hominibus colendas

ἄν' ἰοικας ἅπαντα συγχῆρ
 περὶ ἑωῶν. ἡμῆς δ', εἰ καὶ
 μυθῶνός ἄνδ' ἐννεα, τ' γέ μιν
 τῶνδ' αἰ, καὶ περὶ μιν ἐξ
 πατρὶος τῆς μοίρας λι-
 κνῶν μιν ὄν, δικαίως τιμοίμε-
 θε ἄν. ΚΥ. τὸ μὲν ὅλον ἄ-
 νθρωπον, ὃ Ζεὺς, περὶ δὲ τὰ
 μέρη, οἷς γέ τὸ φυλάξαι-
 σθαι αὐτὰ, παντελῶς ἀδωά-
 ζον· εἰ μὴ παρὰ τῷ θεῷ, ὡς
 περὶ αὐτὸν, ὡς ἔν' αἰχμῆς σι-
 δηρῆς τιθῆναι, ἀδωάτω· ἄν
 ἐκφυγῆν τὸ θάνατον, λαθεῖν
 ξας αὐτόν. ἄν' ἀδωάτωρ·
 ἐξάγει δ' αὐτὸν ἡ μοῖρα λιω-
 γνῆς ὄντα, καὶ παραδίδωκε τῇ
 αἰχμῇ. καὶ ὁ Αδρας, ἐπὶ τὸν
 αὐτὸν ἀφ' αἰσ τῶν λόγων, ἐκείνους
 ἡμάρτεσσι, φρονέσει δὲ τ'
 Κρόνος παῖδα, ὡς ἄν ἄν' ἰ-
 σχυρῆς περὶ αἰχμῆς τ' μοιρῶν
 φερεμένης ἀκοντὶς ἐπὶ τ' νι-
 σσομένης, τὸ μὲν γὰρ Λαῖος καὶ γέλοι-
 ος, τὸ δὲ σπῆρς τῶν αἰώνων ἄλλο.
 περὶ δὲ μιν ὁ Βίος· Εἰ γὰρ ἴκ-
 νηται, φασὶ παῖδα, ὅπως ἔσθ'

esse contendis, sed videre mi-
 hi omnia non illibenter vela-
 le confundere. Nos verò, ut
 maximè aliam ob causam
 nullam, certè ob diuinationis
 nem & oracula, neque non
 eorum prædictionem, quæ
 singula de quouis rati con-
 silio decreta sunt, iure opti-
 mo colimus. CYN. In sum-
 ma, nihil utilitatis affert, ὃ
 Iupiter, eorum præscientia,
 quibus ea obseruatione de-
 uitare nullo modo conce-
 sum est: nisi in hoc dicas, ut
 is qui certius sit, hasta ferrea
 se moriturum, mortem queat
 effugere, ipsa videlicet in-
 cistam conclusa. Atqui fie-
 ri non potest, siquidem edu-
 cet illum Parca ad venan-
 dum, & hasta obijciet. Ac
 Adrastus emissæ in suam
 cuspide, ab illa quidem aber-
 rabit: porrò Cræsi filium
 perempturus est, quasi vio-
 lento quopiam Parcarū de-
 creto feratur in iuuenē. Sed

neq; illud quod Laio da-

misset, nisi caret, nempe illud: Caue sis dijs nolentibus pro-
 lem ferre, ait enim; Nam sobole suscepta, occidet te filius.

rrrr

Etenim

σε ὁ φῦς. περαιτέρῳ γὰρ οἶμαι,
 ἢ παραινέσεις πρὸς τὰ παλιν-
 τως οὕτω γήνησέμεθα. Ζεῖ γὰρ
 Ζεῖ μετὰ τὸν χρισμόν, καὶ ἐ-
 σπάρει, καὶ ὁ φῦς ἀνέκτενεν
 αὐτόν. ὥς οὐχ ὁρῶ ἀνθ' ὅτου
 ἀπαυτῆτε τὸν μισθὸν ἐπὶ τῇ
 μαντικῇ. ἡ γὰρ λέγειν, ὡς λο-
 γῶν, καὶ ἐπαμφοτρίζοντα τοῖς
 πολλοῖς ἡμεῖς ἀθάτα, ἐπ' ἅνυ
 ἀπεφουῶτον εἰ ὁ τὸν Αἰών
 εἰσβάς, πλὴν αὐτῶ ἀρχὴν ἡμεῖς
 ἡμεῖς, ἢ πλὴν τῆ Κυρίου. ἡμεῖς γὰρ
 ἀνίσταται ὁ χριστός. Ζεῖ. ἡ
 τις. ὦ Κυνίσκη, ὦ Απόλλωνι
 ὁρῶνς αἰτία ἡμεῖς τῶ Κροῖον,
 διότι ἐπαρῶν ἡμεῖς. ὦ αὐτῶ
 ἡμεῖς ἐπὶ ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ
 αὐτὸ ἐψωρ. Κυ. ἡμεῖς ἡμεῖς
 μετὰ ὁρῶνς ὁρῶνς ὁρῶνς.
 πλὴν ἀλλὰ τὸ ἐξαπατηθῆναι
 ὦ Ἀνδρῶν ἐπὶ τῶ χρισμοῦ, ἐ-
 πίπρωτο, οἶμαι, καὶ ἡμεῖς,
 τὸ μὴ ὡς ἀκούσαι τὰ μέ-
 λοντα,

Etenim superuacantiam at-
 que adeo infrugiferam opi-
 nor esse admonitionem eo-
 rum rerum quæ non possunt
 non fieri. Quippe post acce-
 ptum oraculum, et prolem
 suscepit, ac deinceps à filio
 peremptus est. Quare non
 video quamobrem et mæ-
 cedem exigatis propter na-
 ticitium. Vt interim silen-
 tio præteream, quod obli-
 qua et ambigua, et quæ
 in utramque partem referri
 possunt, non paucis respon-
 dere soleatis, non admodum
 clare explicantes, num ille
 traiecit ^f Hæc suum ipsum
 imperium euersurus esset, an
 Cyri. verumque enim potest
 oraculum. IVPIT. Etenim,
 ô Cynisce, Apollini quæ-
 dam aduersus Cræsum con-
 sa simultatis et iracundie,
 propterea quod illum per-
 tentauerat, carnes ouibus

ac testudinem vnâ elixando. CYNIS. At enim, quod
 conueniens atque adeo æquum et bonum fuerat, ut
 deus esset, ab omni iracundia foret alienisumus. Vnde
 rum, ut mea fert opinio, fortasse ita in Patris fuit, ut
 dus ille oraculo deciperetur, ac iam olim ne perspicere

ἔχοντα, ἢ εἰμαρμένη ἐπέκλω-
 σεν, ὥςτις καὶ ἡ μαντικὴ ὑμῶν,
 ἐκείνης μέρος ἐστίν. Ζεὺς. ἡμῖν
 ὃ ἔδρ' ἀπελείψας, ἀπὸ μάλιστα
 θεοῖσιν, οὔτε πρόνοιάν τινά
 ἀσφρόδιτοι εἰς τὰ πράγματα,
 ἐπὶ τῶν θεσίων ἄξιοι, καθάπερ
 ἄνθρωποι ὡς ἀληθῶς, ἢ σκίπαρ-
 τας, καὶ μοι Διοκλῆς ἀκότως με
 καταφρονεῖν, ὅτι ἑβανόν, ὡς
 ἔρως, διηγκυλημένη, ἀνέχο-
 μαί σε βεσῶντα καθ' ἡμῶν δι-
 κξιόντα. Κν. Βέβαι, ὦ Ζεῦ, εἰ
 μοι εἰδὼν πηγνύου ἔρρι-
 πται, καὶ σε ἔδρ' αἰτιάσμαι ὅ
 πλεον, ἀπὸ τῶν Κλωθῶν,
 τῶν δὲ οἷ τι πέσσει. οὐ-
 κ' ἔρ' τὸν ἑβανόν αὐτόν
 πάλιν ἔρ' αἰτίαν μοι γένεσθαι
 τοῦ πρᾶματος, πλεονέκηνό
 μοι δὲ ἔρ' ἔρ' μοι, καὶ οἷ, καὶ
 πλεονέκηνό μοι δὲ μοι καὶ
 ἑβανόν ἀπόκριναι. ἀνέμ-
 νησας γὰρ με, ἀπαλῆσας, τί
 δὲ

tura inaudiret, illius staminis
 ni Parca adneuerat. Unde
 liquet vaticinium quoq; ves-
 trum, illius maximam esse
 partem. IVPIT. Nobis ves-
 rò nihil facis reliquum, sed
 (ut video) nequicquam dei
 sumus, qui neque prouiden-
 tia aliqua res huma-
 nas dispensare soleamus, ne-
 que sacrificijs digni esse vi-
 deamur, sed reuera ascia-
 rum terebrorumque instar
 sumus. Ac sanè videris mo-
 iure optimo ad hunc mo-
 dum superbè contemnere,
 quòd cùm & fulmine arma-
 tus sim, sustineam te impu-
 nè talia aduersus nos con-
 tumeliosè differentem. C X
 N I S. Feri, ô Jupiter, sè
 mihi fatale est fulmine per-
 cussum interire: neque te ob-
 ictum quicquam in ius voca-
 bo, sed potiùs ipsam Clom-
 tho, per te vulnus mihi in-

ferentem. Neque fulmen quidem ipsum accusabo, quia
 mihi infelicis ruinæ causa mihi extitisset. Veruntamen
 vos quoque vos interrogabo, nempe te & Fatum, ce-
 ramque, ut mihi illius loco respondeas velim. etenim mi-
 hi vos in memoriam mihi reuocasti. Qui sit tan-

δὴ ποτε τὰς ἱσοδύλας καὶ λα-
 γὰς ἀφύπτου, καὶ τοσούτους ὑ-
 βείδας, καὶ βιάδας, καὶ ἐπιόρ-
 κας, θρῆν τινα πομπάκας λε-
 ραυνοῦτε, ἢ λίθορον, ἢ νηὶς ἰσίων,
 ἢ δὲ νηὶς ἀδινάσας, ἐνίοτε δὲ χη-
 σὸν τινα, καὶ ὅσιον ὁλοπόρορον.
 τίσι ωπᾶς, ὦ Ζεῦ; ἢ ἢ δὲ τὸ τό-
 μος θεμῖς ἀδύνατος, Ζῶς. οὐ
 γάρ, ὦ Κωίσκε, σὺ δὲ πολλὰ
 πράγμων τις εἶ, καὶ οὐκ οἶδ'
 ὅθεν ταῦτα ἤκας μοι συμπε-
 φορηκῶς. ΚΥ. οὐκοῦν μηδὲ
 ἰκάνο ὑμᾶς ἔρωμα, σέ τε, καὶ
 τὴν πρόνοιαν, καὶ τὴν εἰμαρ-
 μόνην, τί δὴ ποτε Φωκίων καὶ
 ὁ χησὸς, ἐρτοσαύτη πηνία, καὶ
 σπάνη τῶν ἀναγκαίων ἀπεί-
 θανι, καὶ Αεσιέδης καὶ αὐ-
 τῷ Καμίας; καὶ Ἀλκιβιάδης,
 ἀκόλαστα μαρμαίκα, ὑπερ-
 πλουτοῖω, καὶ Μελίας ὁ ὑ-
 βείας, καὶ Χαροφὸς ὁ Αἰγι-
 ούτης, Λίναιδ' ὁ ἄνθρωπος,

τὴν

dem ut omisissis tot sacris les-
 legis, præterea tot crimino-
 sis & violentis & periu-
 ris hominibus dissimulantes
 posthabitis, unam aliquam
 ilicem aut lapidem, aut
 navis velum nihil mali un-
 quam per iniustitiam meris-
 ta, fulmine feriat? Non
 raro quoque hominem frun-
 gi, & viatorem spectatæ
 sanctimonie? Quid verò
 compresis labijs obiecisti
 Iupiter? An fortasse ne hoc
 quidem me nosse fas est?
 IUPIT. Sanè nefas est hæc
 ista inquirere. Tu verò ex-
 tremè curiosus es, adeo ut
 me fugiat, quinam tibi vo-
 luptati sit istis me obstru-
 dere. CYN. Proinde hæc
 que hoc à vobis perquisito-
 dum mihi video, nunc à
 te & Fato & Providen-
 tia, quamobrem Phocion

vir sanctus & iustus, in tanta

ta omnium rerum inopia atque angustia diem suum transe-
 rit, tum etiam ante ipsum Aristides: Callias autem
 Alcibiades nepotes intemperantissimi, omnium opum
 entia exuberabant, neque non Medias multis sceleribus
 opertus, ac Charops Aeginetes homo mascula

exire

καὶ μητέρα λιμῶ ἀπικλονῶς.
 καὶ πάλιν, Σωκράτης μὲν
 παρὶδότη τοῖς ἑνδίκαι, Μί-
 κελος δ' οὐ παρὶδότη. καὶ
 Σαρδανέπανος μὲν ἰβασί-
 λωσι, θῆλυς δ' ἄρ, Πρῶτος δ'
 ἑβῆτο, καὶ οἱ ἐξαγαθοὶ ἄν-
 ῥω, ἀνδοκρονοῖοντο πρὸς
 αὐτοῦ, διότι μὴ ἐρίσκοντο
 τοῖς γήνομεναι· ἵνα δ' ὅ-
 τινι μὴ τὰ νυκτὶ λίγω, καὶ ἔ-
 κεινον ἐπιζῶν, τὸς μὲν πο-
 σσὺς ἀδελφονοῖοντας, καὶ
 τοὺς πολλοὺς ἀγαθούς, καὶ
 οἱ φρονοῦντες τὴν γῆρας ἐν
 πρῶτα, καὶ νόστις καὶ μυσίοις
 κακοῖς πρὸς μὲν. Ζῶς. οὐ
 ἔρ οἶδα, ἢ Κυνίσκη, ἡδίκας
 πρὸς τὸ βίον οἱ πονηροὶ τὰς
 κακὰς ἀπομύσειν, ἢ ἐν ὅσῃ
 οἱ γῆρας ἀδελφονοῖον ἀγρίον
 οἱ. καὶ ἡδὲ μοι λίγας, καὶ
 Πρῶτος καὶ Ταρταλός· ἵνα
 δ' ἢ μὲν καὶ ἑβῆτο δ' ἄρ,
 ἡδ.

IUPIT. An ignoras, Cynisce, quanta sup-
 plicium cruciatus post hanc vitam prauos & scelera-
 tes homines manere soleant, aut in quanta felicitate vi-
 uant boni? CYN. ¹ Orcum mihi narras, & Ti-
 tantalos. Ego verò si quid talium rerum est,
 rrrr 3 haud

ἴδωμαι τὸ Θῆρις, ἰωπιδὰν ἀ-
ποθάνω. τὸ δ' ἐνὶ ἔχθρῳ, ἰδὲ λό-
μῳ· τὸ ποδονοῦ τῆτορ χό-
νον ὀδαιμόνως ἀβιβῶς, ὅ-
πὸ ἐκκαύδῃκα γυπῶν λεί-
σθαι τὸ ἦπαρ, ἀφθανῶν, ἀπ-
λὰ μὴ ἐνταῦθα διψήσας, ὥ-
σπερ ὁ Τάνταλ'· ἐν Μακά-
ρων νάβῃς πίναν μετὰ τῶν
ἑρώων, ἐν ὧν Ἠλυσίῳ λαμῶ-
σι λατακῆρ'· Ζῶς. τί
φῆς; ἀπιστεῖς εἶναι τινὰς λο-
πάσας καὶ τιμὰς, καὶ δικα-
σίησιον, ἐνθα δὲ καὶ ἐξίταλ-
σαι ὁ ἰκάσων βί'· ΚΥ. ἀκῶ
τινὰ Μίνω Κρῆτα δικάζειν
ἡρώων τὰ τοιαῦτα· καὶ μοι ἀ-
πόκειναι τι καὶ ὑπὲρ ἐμείνου,
σὺς γὰρ ὅς ἐστιν ἄν λήγεται. Ζῶς.
τί δ' καὶ δι' αὐτὸν ἐρωτᾷς, ὃ
Κωϊστὴ; ΚΥ. τίνας λοπάσ-
μαλιστα; Ζῶς. τοὺς πο-
νηρὸς δικαδὲ, οἷον ἀνδροφῶ-
νος καὶ ἱεροσύλης. ΚΥ. τίνας
ἀπὰρ τὸς ἄρως ἀπώμιπῃ;
Ζῶς.

ut fertur, filius? IVP. Quamobrem vero ista de illo
ris, Cymisce? CYN. Quos maximè afficit supplicio?
Pruos videlicet, cuius generis sunt parricide & facinorosi.
CYN. Quos autè ad heroum contuberniū amandare solent?

haud obscurè cognoscam ve-
bi fato functus fuero. Quan-
tum autem ad præsens atti-
net, velim ut quantumcumq;
hoc temporis in viuis mihi
exigendum est, ego interea
omni felicitate perfunctus,
tandem mortuus à sedecim
vulturibus iecur meum de-
pasceretur: verum non ve
hic in vita siti pressus, quem
admodum fertur Tantalus,
in beatorum insulis cum be-
roibus biberem, in Elysio
prato constitutus. IVP. Quid
ais? An' non credis esse
quædam parata supplicia,
& pœnas malis destinatas,
& honores ac forum iudici-
ale, ubi singulorū vitæ has
bita ratione cognoscendi ex-
penditur? CYN. Ad
dio Minoa quendam, Crætu-
sem infra talibus rebus co-
gnoscendis atq; dijudicandis
dare operâ: ac mihi super il-
lo quoq; responde, istuc quid

Ζῶς. τὸς ἀγαθὸς τι καὶ ὁσίους,
 καὶ κατ' ἀρετῶν βυθιζόμενος.
 Κυ. τίς ὁ ἔνθα, ὦ Ζεῦ, Ζῶς.
 διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ κο-
 λήσεως ἄξιοι. Κυ. εἰ δὲ τις
 ἀποσέοι τι θανόν ἐργασσα-
 ῖ, ἐκράξεται καὶ τοῦτον δι-
 κασθῆναι; Ζῶς. οὐδαμῶς. Κυ.
 ἰδὲ ἄρα, εἴ τις ἄκων τι ἀγ-
 λῶν ἴδρασεν, ἰδὲ τῶτον τιμᾶν
 ἀξίωσεν ἄν; Ζῶς. οὐ γὰρ
 οὐκ. Κυ. οὐδένα βίγαροιν,
 ὦ Ζεῦ, ἔτι τιμᾶν, οὐτὶ κολᾶς
 ἴαν αὐτῷ πένικα. Ζῶς.
 πᾶς οὐδένα; Κυ. ὅτι οὐ-
 κὲν ἐκόντες οἱ ἄνθρωποι ποιε-
 ούντες, ἀπὸ τινι ἀνάγκῃ ἀ-
 φυντὸς βυθιζόμενοι, εἴ γε
 ἀλκυὶ ἐκάνει δὲ τὰ ἱμπε-
 ρεῖα ἀμελογημένα, ὥς ἡ
 μήτρα, πάλιν αὐτὰ καὶ
 ἐν αἰσῶσι τις, ἐκάνη ἐ-
 σθὲν ἐκονέσασα. καὶ ἐν ἱε-
 ρουσίᾳ, προεταγμένην αὐ-

IVPIT. Nempe bonos, & sanctitate vitæ præcellentes, quique semet virtute excoluerunt. CYN. Cuius verò gratia hoc facit, ô Iupiter? IVPIT. Propterea quòd illi supplicio, ij verò honore remunerandi sunt. CYNIS. Caterùm si quis nolens & invito animo mali aliquid designauerit, num & hunc supplicio afficiendum condempnat? IVP. Nequaquam. CYN. Proinde neque si quis inuitus boni aliquid fecerit, eum honore dignabitur? IVPIT. Nequaquam. CYN. Itaque haud conuenit illi, ô Iupiter, ulli neque honore ornare, neque supplicio afficere. IVPIT. Quì verò nullum? CYN. Quoniam nihil nos homines animo voluntario facimus, sed necessitate quadam: si tamen vera sunt illa quæcam esse omnium rerum cauere meritis, Parca in culpa est, si quis sacrilegio deorum sancta Parca sibi iniunctum admisit.

rrrr 4 Quocir-

ὡς δὲ ὦσα ἢ γε τὰ δικάζα ὁ
 Μίνως δικάσαν μέγιστοι, πλὴν
 εἰμαρμένῳ ἀντὶ τῷ Σισύφου
 λοιδάσεται, καὶ πλὴν μοῖραν ἀν-
 τὶ τῷ Ταντάλῳ. τί γὰρ ἐκείνοι
 ἢ δίκην, πρὸς τὸν Ζῆνι ἐπι-
 τάγμασιν; Ζῆς. οὐκ ἔτι δὲ
 ἀπεκρίνεσθαι τοῖς ἄξιον, τοῖς αὖ-
 τα ἰρωτῶντι θρασὺς γὰρ εἶ, καὶ
 ὠλεσὺς, καὶ σὺ ἀπὸ μιᾶς ἀλῆ κα-
 ταλιπῶν. ΚΥ. ἐλπίσιν μὲν
 καὶ ἔτι τῷ ἔριδι, πῶς αὖ μοι
 ραὶ δὴ τριβῶν, ἢ πῶς ἐπι-
 κροῦνται, καὶ ἐπιμελέσθαι τῶν
 τῶν ἐς τὸ ληϊότατον. καὶ ταῦ-
 τα, τρεῖς ὄσαι. ἐπίπονον γάρ τι
 να, καὶ ἐκ δὲ μοιρῶν μοι δοκῶ-
 σι βιοῦν τὸν βίον, τῶσαῦτα ἔ-
 χουσαι πράγματα, καὶ ὡς ἔοι-
 κεν, ὅταν ἐπὶ αὐτὰ πᾶσι χη-
 ρῇ εἰμαρμένη ἐγγυῆσθαι. ἐ-
 γὼ γοῶ, ἔμοι αἴρεσις δοθεῖν,
 ἢ ἂν ἀπαξάμην πρὸς αὐ-
 τὰς τὸν ἐμαυτῷ βίον, ἀπὸ ἐ-
 λπίσιν ἂν ἔτι περὶ τῶν δὲ
 βίων, ἢ περὶ καθῆσθαι καλῶ-
 θωρ

Quocirca si Minos recte
 uti velit iudicio, multo æ-
 quius Fatum pro Sisypho
 puniet, & Parcam pro Tan-
 talo. Quid enim illi iniuste
 egerunt, quando iussis dicto
 audientes fuerint? IVPIT.
 Amplius quidem vel respon-
 dere tibi indignum facinus
 existimo, talia præsertim in-
 terroganti. Audax enim es,
 & Sophista: ac iam qui-
 dem te relicto abeo. CYN.
 Debebam equidem adhuc
 & hoc ex te quaerisse, ubi
 nam locorum Parca dege-
 rent, aut quomodo res tan-
 tas tam exacta cura & co-
 gitatione queant assequi,
 præsertim illis tantum tri-
 bus existentibus. Etenim la-
 boriosam & minime feli-
 cem atque iucundam vitam
 mihi videntur agere, tantis
 implicitæ negotijs. Et quom-
 admodum verisimile est, in
 ipsa quoque fato parum pro-
 pitio & fauente in vitam

sunt editæ. Itaque ego, si mihi daretur optio, neque
 quam cum illarum vita meam commutauerim, verum
 gerem potius ut adhuc egentius agerem, quam ut ego

παρὰ πρᾶκτον, ὁσόντων πραγ-
μάτων μὲν ἰπὶ τῆς ἡρώδης ἵκα-
ται. ἂ δὲ μὴ ῥᾷδίῳ σοι ἀπ-
κρίνωμαι πρὸς ταῦτα, ὦ Ζεῦ,
καὶ τοῦτο ἀγαπᾶσθαι, οἷς
ἀπκρίνω· ἵκανά γ' ἔμφανίς
σε, ὅσον περὶ τῆς ἡμαρμύνης
ἡ θεοῦ λόγον, τὰ λοιπὰ δὲ
ἴσως ἔχ' ἡμαρτὸν ἀκῶσά μοι.
laueris. Reliqua fortasse in fatis non est vt audiam.

Parcarum assiderem, tantis
negocijs & difficultatibus
referto, obseruans singula.
Ceterum si tibi graue est, ὁ
Iupiter ad hæc respondere,
etiam his contenti erimus ad
quæ respondisti. Satis enim
est quod de Fato & Proui-
dentia sermonem nos nō ceo

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a PRAETER linum.] Dixit pro eo, quod est extra decre-
tum fatale. Allusum est autem ad fila trium Parcarum, quas
Hesiodus in Theogonia noctem finxit peperisse. Has Eumenidas
Athenienses vocant, & coluerunt à tempore quo Orestes eo ve-
nit, qui illis struxit templū: in quo si quis sanguine pollutus in-
grediatur, statim ad insaniam præ metu redigitur. b Lino.] Id
est, filo. c Admetum.] Apollo inter pastorum numina nume-
ratur. nam & ipse greges Admeti Thessalia regis pascisse dici-
tur. Quare Virg. & ipsum inter numina pastorum inuocat:

— & te memorande canemus

Pastor ab Amphryso, &c.

d Adrastus.] Argiutorum rex, vnus è septem ducibus, qui
profecti sunt Thebas, vt restituerent in regnum Polynicem.

e Laio.] Laius, Labdaci filius, regis Thebarum, ex Iocasta
Creontis Thebani filia suscepit Oedipum: qui grandior natu fa-
ctus, Laium patrem in tumultu quodam inter ciues suos exorto,
interfecit, matremq; imprudens duxit uxorem. f Hale.] Ha-
lus Paphlagonia fluminis maximus, ex Tauri montis radicibus
effluens per Cappadociam, & à Meridie Syros ac Paphla-
gonias interfluens: contra Aquilonem in Euxinum mare evolui-
t. Lucan. lib. 3. & Ouid. 4. de Ponto:

— crebro vortice tortus Halys. g Fulmine arma-
to, Poeta Ioui, deorum & hominum monarchæ, fulmen triful-

cum. & nutum illum ac supercilium, quo totum Olympum tremefacit, tribuunt. h Alcibiadis nepotes.] Perditissimus nepos Alcibiadis apud Platonem in Symposio, ebrius loqui introduciunt. i Socrates vndecim viris traditus est.] Vndecim viris capitalibus, & in carcerem coniectus, tandem veneno sublatus est: ut videre licet in Bis accusato. Meletum Socratis accusatorem damnatum capitis, ex Laërtij Plasone scimus. k Ad hæc Sardanapalus.] Primi mortaliū Assyriū, rege Nino duce, ausi in exterās gētes arma ferre narratur, quarum multas sibi subdiderunt. Orbis imperiū diu retenti, eorum rex vltimus Sardanapalus, à Medis in bellū prouocatus & victus, amisit. l Orcū mihi narras.] Salust. in Catilina bellorū Credo falsi existimans ea, quæ de inferis memoratur, diuerso itinere malos à bonis loca tetra, inculta, fæda atq; formidulosa habere. i. habitare. m Audio Minoa.] Socrates in Gorgia Platonis refert Iouem hac dixisse Plutoni: Ego igitur confitui meos filios iudices, duos quidē ex Asia. Minoē scilicet & Rhadamanthū: vnū verò ex Europa. Acacū. Hi ergo postquā mortui fuerint, iudicabūt in prato quodā, ibiq; in trivio ex quo gemina pateant viæ, altera quidē ad tartarū, altera verò ad insulas beatorū. Asiaticos Rhadamanthus, eos verò qui ab Europa venient, Acacus iudicabit. Minoi autem id munus iniungam, vt ipse diiudicet, si quid ambiguum fuerit, vt iustissimè procedat iudiciū, recteq; fiat trāsmissio animarū. Ibi etiam legitur, quod vterq; ipsorum virgam tenet dum iudicat. Minos autem considerans sedet, aureum habens sceptrum, de qua re meminit & Homerus. n Sisypho punit.] De Sisypho ob latrocinia & Theseo Atheniensium rege interfecto, quomodo saxum rotando prematur apud inferos, est apud Ouid. 13. Metaph. & Virg. quoq; lib 6. Aeneid. Vide etiam prouerbum, Saxum rotando.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕ-

DE MORTUO.

2919 πλδωτς.

Peregrini.

Vincentio Obsopœo interprete.

A R G V M E N T V M.

INscatur hic Lucianus id quod aliàs quoque libenter facit, arrogantiam & insanam gloriæ cupiditatem præ-

præcipuè Philôſophorum, vt cuius gratia plerique omnia audeant, neq; quicquam intentatum relinquunt. Atque eius rei exemplum, Peregrini huius mortem deſcribit, qui vt famam aliquam ſui relinqueret, in Olympijs conſtructo rogo, ſeipſum in ignem vltro coniecerit, atque ita extinxerit. Quanquam autem potiſſimùm ea commemorat, quæ circa mortem illius acta ſunt, id quod etiam inſcriptio ac titulus pollicentur: interim tamen & vitam eiufdem & facinora perſequitur, à quibus progreſſus ille, ad hoc genus ſtudiorum poſtremo ſeſe contulerit, & hoc ſub aliena perſona, à qua ipſum etiam modum & cauſam mortis, in qua præcipuè nitebantur ſectatores illius, refelli ac refutari facit, nimirum vt eam inuidiam à ſe ipſo remoueret. Apparet enim illis tum temporibus Peregrini nomen non ita leue aut vile apud multos fuiſſe, præſertim imperitiores, quibus facti huiusce nouitas admirationem inculſerat, quemadmodum & ex A. Gellio animaduertere licet, qui ipſe quoque honorificam illius mentionem facit lib. 12. cap. 11. Videturq; omnino Stoica quadam animi pertinacia, vitæq; tædio mortem vltro ſibi conſciuiſſe, quemadmodum & alios quosdā eiufdē profeſſionis viros feciſſe aliquando legimus. Sed quòd idem hoc in Olympijs potiſſimùm, & frequentiſſimo hominum conuentu fecit, ambitionis argumentū præ ſe fert, & reprehenſioni locum dedit. Et eſt ſanè eiufmodi res ambicio, vt multos eò dementiæ adigat, vt dum gloriam nimis auidè captant, in ſummam interim temeritatem & infamiam præcipitentur, nihil neq; penſi neq; moderati habentes, dummodo famam tantopere amari poſſe ſe relinquunt: cuiufmodi Proteos vtinā nec noſtra ætas quosdam tuliſſet, ἀλλὰ ταῦτ' αὖ καὶ μὲν ἐν τῷ αἰῶνι, φασί. Cæterum fuit hic Peregrinus, philoſophus quiſpiam ex ſeuerioribus illis Stoicæ diſciplinæ profeſſoribus (Lucianus Cynicum videri vult) patria Paphlagonius, ex Ponto, temporibus Traiani viuens, & ſchola Epicteto, Dioni, Muſonio, &c. quem ſe Gellius

lius vidisse quoque ait Athenis extra urbem in tugurio quodam habitantem. A principio Christianorū quoq; religionem aliquandiu secutus fuit, sed mox ad philosophiam relapsus, ab illis, ut Luciano placet, propter ritus ipsorum neglectos atq; præteritos repudiatus.

L V C I A N V S C R O N I O
Salutem.

Α Ουκίανδς Κρο-
νίω ἰὺ πρῶτῃ
ταρ. Ο Λαπο-
δαίμων Περι-
γείνθ, ἡ ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν
ὀνομαζωρ ἑαυτὸν, Προτεὺς,
αὐτὸς δὲ ἱκένο τὸ τοῦ Ο-
μηικοῦ Πρωτίως ἔπαθον.
ἅπαντα γὰρ δόξης ἔνικα γί-
νόμηνθ, καὶ μυείας προ-
πὰς τραπόμενθ, τὰ τιλῶ-
ταῦα ταῦτα καὶ σὺρ ἔγχετο.
ὧστὶς ἄρα ὧ ἔρωτι τῆς δό-
ξης ἤχετο. καὶ νυν ἱκένθ
ἀπλωθράκωταίωι ὁ βέλτιστος,
κατὰ τὸν Εμπεδοκλήα, παρ
ᾧ οὐ μὲν ἑὸν δαλαθῆν ἐ-
παράθη, ἱμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς
τὸς ἱρατῆρας, ὁ δὲ γυνάδας
οὗτθ τὴν πολυανθρωποτα-
τῶ τῶρ Επικρινῶρ πανκ-
γνέων τηρέθ, πυρὰν ὅτι
μυρί-

Felix ille Pe-
regrinus, aut
(quo nomine
potissimum de-
lectari visus est se ipse no-
minando) Proteus, illud is-
psum Homericæ Protei pas-
sus est: nihil enim non glo-
riæ gratia fieri sustinuit:
cūque infinitis mutationis
bus transformatus esset, po-
stremum ignis quoque fa-
ctus est. Usque adeo gloria
cupidine tenebatur. Be-
nunc optimus ille in carbo-
nes & fauillas redactus est
post Empedoclem, nisi quod
hic temerarium facinus ex-
plare conatus, clanculum
in crateras se dedit: pro-
cipitem: porro gratia
sus ille populosissimo Cere-
corum conueniu obsecra-
ingentis.

τραγῳδία παρ' ὅλον τ' βίον,
 ὑπὲρ τ' Σοφοκλέα καὶ τ' Αἰσχύ-
 λου. ἐγὼ δ' ἐπὶ τῷ ἄριστῳ ἄς τιν
 Ἡλιν ἀφικόμην, οὗ τ' γυμνα-
 σίῳ αὐτῶν, ἐπὶ κούρῳ ἅμα κίωι
 καὶ τιν' ὅ, μετὰ ἡ καὶ τραχέα
 τῆ φωνῇ τὰ σιωπῇ ταῦτα,
 καὶ ἐκ τριόδου τὴν ἀριτὴν ἐ-
 πιδομύς, καὶ ἅπαντι ἀπαξα-
 πλῶς λοιδορούμεν, ἅτα κα-
 τίληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν
 Πρωτία. καὶ ὡς ἀνδρὶς τι ὦ,
 περ ἄβμαι ὦ αὐτὰ ἱκῆνα ἀ-
 πομνημονεύσαι, ὡς ἐλίζετο
 σὺ δὲ γυναιῆς, ἀηλαδὴ πολ-
 λάκις αὐτοῖς παραστὰς βοῶν-
 σι. Πρωτία γάρ τις, ἔφη, λεγόν-
 δοξον ὠλεμῶ λήγειν, ὦ γῆ καὶ ἡ-
 λει, καὶ ποταμοὶ καὶ θάλασσα, καὶ
 πατρίῳ Ἡρακλῆς, Πρωτία.
 τὸν ἐν Συείᾳ διεσφάτα, τὸν τῇ
 πατρίδι ἀνέντα πέντακις
 στήλια τωλάντα, τὸν ἀπ' αὐτῆς
 Ρωμαίων πόλεως ἐκβεβύ-
 τα, τὸν τῇ ἡλίσσισημότονον,
 τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐ-
 τῷ ὦ Ὀλυμπίῳ ἀνέμῳ,

ἀπὸ

tragædias in lucem dederit,
 supra Sophoclem & At-
 schylum. Ego verò ubi pri-
 mum in Elin venissem, illo-
 rum certamine eò illeclus
 atque perductus, statim Cy-
 nicum quendam inaudiri,
 magna & aspera voce con-
 sueta illa ac virtutem extrin-
 uio intonantem, omnesq; in-
 discriminatim dicteris &
 conuicijs inuadentem: tan-
 dem verò in Proteo eius voc-
 ciferatio desit. Hæc quem
 admodum dicebantur, pro-
 mea virili cunctis tibi ex ora-
 dine percensere conabor.
 Tu verò hæc planè iuste
 habere cognosces, quippe
 qui ipsis vociferantibus non
 semel adstitisti. Proteus
 inquit, audeat quispiam con-
 bitiosum dicere, & ceteris
 Sol, & flumina, & cetera
 & patriæ, Hercules, Hec-
 teum, qui in Syria
 colligatus fuit, qui in
 quinque millia talia
 vltro relinquit, qui

Roma eieclus est, quem Sole longè illustriorem esse
 stat, qui cum ipso Olympio commissus decerare

ἀλλ' ὅτι ὅσα πῦρ ἐξάγειν τ'
 βίου ἀίχνησιν ἑαυτῶν, εἰς
 ὑποδοξίαν ἵναι τὸ ἀναφέ-
 ραι, ὃ γὰρ Ἡρακλῆς ὅτως, ὃ γὰρ
 Ἀσκληπιδὲς καὶ Διόνυσος, ὃς
 ἔκλυτο, ὃ γὰρ τὰ τελευτῶντα Ἑμ-
 πεδοκλῆς εἰς τοὺς ἑρατῆρας;
 ὃς δὲ ταῦτα ἔπειν ὁ Θιαγῆνης
 χιτῶν γὰρ ὁ ἑκτραγῶς ἐκέν-
 ῃ καλῶς) ἠρόμην τινὰ τ' παρ-
 ἑσάταρ, τί βούλει τὸ πρὶ
 τῷ πῦρ, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἑμ-
 πεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτῆα; ὁ
 δὲ, ὅς ἐστι μακρὰν, ἔφη, καὶ σὺ
 ἑαυτὸν ὁ Πρωτῆς Οὐλυμπιά-
 σι, πῶς, ἔφη, ἢ τίς ἐστιν; ἔ-
 τα ὁ μὲν παρὰ πρὸς ἑαυτὸν, ἐβόα
 δὲ ὁ λαοκλῆς, ὅς ἐστι ἀμήχανον
 ἢ ἀπὸ ἀνείκελ. ἰσχυρὸν οὐκ
 ἔστι καὶ ἑαυτοῦ τῷ αὐ-
 τῷ, καὶ ὁμομασὰς τινὰς περ-
 ραυτῶν, ἀνείκελ, ὃς κατὰ τοῦ
 Πρωτῆος, τὸν μὲν γὰρ Σινωπία, ἢ
 ἑαυτῶν ἀσκαπορ αὐτῷ Ἀντι-
 σθένη, ἢ παρὰ πρὸς ἑαυτὸν
 ἀνείκελ, ὃς δὲ τὸ Σωκράτη αὐτῷ
 ἑαυτῶν, ὃς δὲ Δία ἐπὶ πᾶσι
 ἑαυτῶν, ὃς δὲ μὲν τοὶ ἑαυτῶν
 Sinopea, aut præceptorē eius Antisthenē, ne conferre
 cum illo dignatus est, sed neq̃ ipsum Socratē. Prouoca-
 uerunt ὃς ipsum Iouem in certamen, deinde cū visum
 esset

At quia ignis acnuniculo ē
 viuis se subducere statuit,
 hoc ambitioni eius & vanæ
 gloriæ quidam imputant.
 Nonne verò ad hunc modū
 ē terris discessit & Hercu-
 les? nonne ita Aesculapius &
 Dionysius fulmine? Nonne
 postremū & Empedocles in
 crateras semet immisit præci-
 pite? Hæc ubi dixisset Theage-
 nes (hoc enim nomine vocif-
 ferator ille vocabatur) ro-
 gabā quendā ex assistētibus,
 qd hoc de igne aut Hercule
 aut Empedocle ad Proteum
 attineret. Atqui, inquit ille, bre-
 uisemet ipse flāmis absum-
 pturus est Proteus. Quomo-
 do, inquā ego, aut cuius gra-
 tia? Deinde cū ille omnem
 rem mihi exponere insisteret,
 Cynicus in tantū vociferaba-
 tur, ut nullo pacto eius audiri
 endi copia mihi relinqueretur.
 Audiebam itaq̃ reliqua
 ipsum effundentē, ac laudib.
 mirificis Proteū extollentem.

αὐτῷ, ἴσως πως φυλάξαι αὐ-
 τὸς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν
 λόγον. Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ
 βίῃ αἰετα δειμιερήματα ἐ-
 θεάσθω, τὸν Δία τὸν Οὐλύμ-
 πιον, καὶ Πρωτέα, πλάσσει δὲ
 καὶ τεχνίται, τῷ μὲν Φειδίας,
 τῷ δὲ ἡ φύσις. ἀπὸ νιῶν ἔαν-
 θράπων εἰς θεὸς τὸ ἄγαλμα
 εἰσέχεται, ὅχλησθαι γὰρ τοῦ
 πυρὸς, ὁρφανὲς ἡμᾶς καταλα-
 πόρ. ταῦτα ξυὺ πομπῇ ἰδρωτι
 διιχθέντων, ἐδάκρυε μαλαγί-
 νοίως, καὶ τὰς τρίχας ἰτίμει-
 ε, ἵποφειδόμεν μὴ πάνυ
 ἔλκω. καὶ τίλῃ, ἀπύγον
 αὐτὸν λύζοντα μεταξὺ τῶν
 λιωικῶν τινὸν παραμυθου-
 μνοι. μετὰ δὲ τῶν ἄλλων
 αὐτὸς ἀναβαίνει, οὐ πεινέ-
 νας σκληθῶναι τὸ πλῆθος,
 ἀπὸ ἐπὶ αἰθομενέοις τοῖς πε-
 τίοις ἱερείοις ἐπὶ τῶν
 σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἐπὶ πολλὴν ἐγέλα, καὶ δὲ ἄλλῃ
 ἐνδόθην αὐτὸ φῶν, ἔτα ἤρξα-
 ε ὡς δὲ πῶς ἐπὶ ὁ κατάρατος
 . Θία-

esset illi similes eos quodam-
 modo inter seipfos servare,
 eiusmodi finem orationi im-
 posuit. Duo hæc, inquit, præ-
 stantissima opificia ætas no-
 stra vidit, nimirum Iouem
 Olympium, & Proteum:
 quorum quidem illius archi-
 tectus fuit Phidias, huius ven-
 τὸ opifex natura. Attunc ex
 hominum commercio ad su-
 peros hæc statua migratura
 est: ceterum per ignem abi-
 ens, nos orphanos in terris
 destituet. Hæc ubi cum mul-
 to sudore differuisset, lachry-
 matus est satis ridiculè, cas-
 pillosque vellebat e capite,
 subparcens tamen, ne radi-
 citus extraheret. At postquam
 mû abductus est à quibusdam
 Cynicis, tristè ac lachryman-
 tem cōsolantibus. Hoc cum
 cōto alius illico cōcione
 ascendit, non cunctatus
 nec multitudo dilectus
 sed ardentibus adhuc
 turbam continebat
 initium quidē effusum

debat, videbaturq; illud ex intimis præcordijs facere
 ad hunc modum orationē suā exorsus est; Posteaquā male

Θιαγῆνης τέλει τῶν μιαι-
 τάτων αὐτῷ λόγῳ, τὰ Ἡρα-
 κλέους δάκρυα ποιήσατο, ἵ-
 γὰρ κατὰ τὸ ἐναντίον, ὅτ' τῷ
 Δημοκρίτῃ γέλωτ' ἄρξο-
 μαί, καὶ αὐθις ἐγέλα ἐπὶ πολλῷ,
 αἷμα καὶ ἡμῶν τὸς ποταμὸς ἐπὶ
 τὸ ὅμοιον ἐπισπάσατο ἔτα
 ἐπιστρέψας ἐαυτὸν ἢ τί γὰρ ἄλ-
 λο, ἴφην, ὃ ἄνδρ' ὦν, καὶ ποιῆν
 ἀκούοντας μὲν ἔγω γελοίων
 ῥήσασθαι, ὁρῶντας δὲ ἄνδρας
 γέροντας δολοφύειν καταπύ-
 νου ἐνέκα μονονυχίᾳ λυθισῶν-
 τας ἐν ᾧ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδέναι
 τε, οἷόν τι τὸ ἀγαθὸν ὅτι τὸ
 λυθισῶν, ἀκούσας μὲν,
 ἱεραρχῆς παραφυλάξαντ'
 τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ τὸν
 βίον ἐπιτηρέσαντ'. ἕναι δὲ
 παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἐν
 πτωχεύειν, καὶ οἷς ἀνάγκη
 ἦν ἐκείνῳ εἰδέναι αὐτόν·
 τὸ γὰρ τῷ φύσει τῷ πλάσει
 καὶ δὲ δὴ μιᾶς ἡμέρας, ὃ τὸ Πο-
 λυκλείου λανθάνει, ἐπὶ αἰς ἄν-
 τ' ἡμῶν ἄρξας, ἐν Ἀρμυ-
 νίᾳ, ἀρχαίων ἀλόνες, μάλα

πολλὰ

Theagenes scelestissimis or-
 rationibus suis lachryman-
 do finem imposuit, ego di-
 uersa ratione à risu Demos-
 criti exordiar. Ac iterum
 sublatis cachinnis, in risu
 sum vberem solutus est, adeò
 ut nostrum plerosque ad
 communem risum pertra-
 heret. Deinde sedato risu,
 cōuertens seipsum: Et quid-
 nam aliud, inquit, ò viri, no-
 bis peræquè faciendum est,
 adeò ridiculas orationes au-
 dientibus, videntibusque viz
 ros ætate decrepita vilis-
 simæ gloriolæ gratia tan-
 tum non saltantes in me-
 dio? Vt autem rectius in-
 telligatis cuiusmodi nam il-
 la sit statua quæ flammis ab-
 olebitur, audite me, qui ab
 initio eius mentem calli-
 dè animaduenterim, omni
 eius vita diligenter obser-
 uata. Nonnulla verò à ciui-
 bus quoque suis memorata
 percepi, quibus non potuit
 non exactissimè perspectus

esse. Etenim hoc naturæ figmentum & opifi-
 cium Polycleii canon, ubi firmata iam ætate in virum

ssss

adole-

πομπὰς πλεῖν ἔλαβι, καὶ τὴν
 ἡτοῖα, κατὰ σοῦ τιγεῖς ἀλόμει-
 νον, διέφυγε, ῥαφανίδι πλὺν
 πυγλὴν βιβυσμὸν. ἔτα μὲν
 ῥακίον τι ὠρεῶν διαφθάραι,
 τρισχιλίων ἑξωνύσατο παρὰ
 τῶν γονέων τοῦ πατρὸς, πε-
 ντήτων ὄντων, μὴ ἐπὶ τῶν ἀρ-
 μοσίων ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.
 ταῦτα καὶ τὰ λοιπὰ ἰάσασθαι
 μοι δοκῶ. πηλὸς γὰρ ἔτι ἄ-
 πλαςτος, καὶ ὁδὸν περὶ
 αἰὲς ἀγαθὰ ἡμῖν ἰδιδυ-
 μιόρην. ἂν δὲ τὸν πατέρα ἔ-
 δρασε, καὶ πάντας ἀκούσαι ἄ-
 ξιον. καὶ τοῖς πάντις ἴσιν, καὶ ἄ-
 κηκόασι, ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέ-
 ροντα, ὃν ἀνασχόμενος αὐ-
 τὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἠδη-
 γηρῶν. ἔτα ἰππιδὴν τὸ πρᾶγ-
 μα διειβδόγητο, πυγλὴν ἰαυ-
 τῷ καταδικάσας, ἰππιδᾶτο,
 ἀπὸ τοῦ ἀμείβωρ, ὅτι περ
 καὶ

adolescere incepisset, multa
 in Armenia vitiatas per
 adulterium mulierculis, non
 parum multa suscepit ver-
 bera. Denique verò per
 rectum exiliens et elapsus,
 fuga salutem redemit, ra-
 phano oppletas nates au-
 ferens. Exin pueri quos
 piam formoso per vim cons-
 stuprato, tribus nummos-
 rum millibus à pueri paren-
 tibus, cum tenuis essent fors
 tuna, fœditatis impunita-
 tem mercatus est, ne ad
 præfectum Asiæ duceretur.
 Hæc atque eiusmodi mis-
 fa mihi facienda esse viden-
 tur, etenim lutum adhuc in-
 forme erat, ac nondum
 perfecta statua nobis for-
 mata. Cæterum quibus in-
 iurijs confectum ætate pa-
 rentem affecerit, admodum
 auditu dignum esse oportet.

et memoratu necessarium. Et sanè omnibus vobis com-
 pertum atque auditum esse reor, quomodo senem præfec-
 uerit, nequaquam sustinens eum ultra sexaginta annos
 iam senescētem. Postea verò quàm tanti sceleris fama divul-
 gata est, arreptâq; fuga se ipse condemnâset, incertis vi-
 gans sedibus oberrabat, terram terra cōmutando. Quia in

καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν
τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, περὶ
τὴν Παλαιστίναν ὡς ἐρεῖται
ἡ γραμματεῖς αὐτῶν ἐν-
γνώμῃ. καὶ τί ᾔδειν βρα-
χὺ πᾶσιν αὐτοῖς ἀπέφηνε,
πρωτῆς καὶ θιασάρχης καὶ
ἐπισκόπου, καὶ πάντα μό-
νον αὐτὸς ὦν. καὶ τῶν βί-
βλων τὰς μὲν ἐξηγήτο, καὶ
δικαστὰ, ποτὶς δὲ αὐτὸς
καὶ ἐπιστάτης, καὶ ὡς θεὸς
αὐτὸν ἐκῆνοι ἐδιηγώμετο,
καὶ νομοθέτης ἔχωντο, καὶ πε-
ρὶ τὴν ἐπιστάτην. τὸν μέ-
γαν γοῶν ἐκῆνον ἔτι σέβον-
τες ἄνθρωποι, τὸν ἐν τῇ Πα-
λαιστίνῃ ἀνακατολοπιόμενα, ὅ-
τι ἐκῆνον πάντων τε καὶ τὴν
ἐπιστάτην τῶν βίων. τότε
δὲ καὶ συνηφθῆς ἐπὶ τούτῳ
ἐπὶ τῇ ἐπιστάτῃ, ὅτι καὶ αὐτὸ
ἐκῆνον αὐτὸ ἀξίωμα πει-
νῶντος πρὸς τὸν ἐξῆς βίον,
καὶ τὴν ἐπιστάτην καὶ διό-
κλειον, ὅτι ἐκῆνον ἐτύχων.

regrinatione & mirificam
illam Christianorum sas-
pientiam perdidicit, cir-
ca Palaestinam sacerdoti-
bus & scribis illorum con-
uersans. Ac sanè non mul-
to in tempore pueros om-
nes illos præ se esse ostens-
dit, propheta, ac sacrificio-
rum princeps, & Synago-
gæ socius, breuiter, omnia
solus existens. Præterea li-
brorum nonnullos exposuit,
nonnulli verò & sua in-
dustria conscripti sunt. Ac
veluti deum hūc ipsum per-
hibebant: nam eo & legum
auctore utebantur, & præ-
fectum illum declarabant.
Itaque etiamnum magnum
illum hominem reuerenter
colunt, nempe illum qui
in Palaestina crucifixus est:
quoniam primus nouum il-
lud mysterium in hominum
vitam inuexerat. Tunc ve-
rò comprehensus etiam ob

ἐπὶ hoc ipsum Proteus in car-

ceræ illapsus est. Quæ quidem res ipsi non medio-
cris admirationem cum ad insequentem vitam, tum ineptias
& errorum, quarum erat amantiissimus, conciliauit. Itaque

ἐπὶ δ' οὐκ ἴδιόν τι, οἱ Χρῆ-
 στιανοὶ συμφορὰν ποιεῖν τοῦ
 πράγμα, πάντα κίνησαν, ἵνα
 πάσαι περὶ αὐτοῦ. ἔτ'
 ἐπὶ τοῦτο ὡς ἀδυνατοῦν, ἥ γε
 ἄλλῃ θιραπείᾳ πᾶσα οὐ πά-
 ρως, ἀλλὰ ξυὺ σπεύδειν
 γινώσκοντες. καὶ ἔωθον μὲν οὐκ ὄν-
 τας παρὰ τῷ δισμωθειῶ
 πειρᾶσθαι γράσσειν, χῆρας
 τινὰς, καὶ παιδίᾳ ὀρφανὰ. οἱ
 δ' ἐν τέλει αὐτὴ καὶ σιωπᾶσαν
 δὸν ἐνδορμίζοντες, εὖ φθί-
 ροντες τὰς δισμοφύλακας.
 εἴτα δ᾽ ἅπανα ποικίλα ἐσέκο-
 μίζοντες, καὶ λόγοι ἐροῖ αὐτὴν ἐλ-
 γοντες. καὶ ὁ βέλτιστος Περικλῆ-
 νος (ἔτι γὰρ τῷτο ἐκαλεῖτο) Λα-
 κωνὸς Σωκράτης ἦν αὐτῶν ὡς
 νομάζοντες. καὶ μὲν καὶ τῶν ἐν
 Αἰσίου πόλεων ὄντων, ὧν ἡ κόρη
 τινόν, τῶν Χριστιανῶν ἐκ-
 λόντων ἀπὸ τῶν Λοιπῶν, βοηθῶ-
 στοντες καὶ ξυαγορεύοντες, καὶ
 παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα
 ἀμήλας

postquam in carcerem con-
 iectus est, Christiani hanc
 rem grauius & indignè fe-
 rentes, nullam non impen-
 debant operam, & planè
 mouebant omnia, tentan-
 tes si quo modo illum fur-
 tim possint eripere. Deinde
 animaduertentes hunc co-
 natum frustra esse, nihil ta-
 men ex altero quo captiuus
 egebat obsequio intermitte-
 bant, verum omnia cum ma-
 gna fide & diligentia præ-
 stabant. Ac manè quidem
 illicò videre erat iuxta car-
 cerem præstolantes anus vi-
 duas quaspiam, & orbos
 puerulos. Illorum verò par-
 etiam vnà intus cum illo
 somnum capiebant, corru-
 ptis pecunia custodibus. Erant
 in omnis generis cœnæ, & fe-
 ferebantur variæ, ac factæ
 inter sese sermones diceban-
 tur. Atqui optimus ille Per-
 grinus (adhuc enim hoc no-

minis obtimebat) nouus quoque Socrates ab illis nominabatur. Quin etiam in Asia plerasque vrbes fuisse constat, in quibus venerunt quidam laturo auxilium, Christianis in-
 tentibus ex publico, neq; nō collocuturi, & virū consolantibus.

ἐν τῇ

ἀμήχανον δὲ τι τὸ τάχ' ἑ-
 πιδάκνυσθαι, ἐπεδάρ τι τοῖς
 ἑρμηνεύσαι δημόσιον ἐν βρα-
 χύτῃ ἀφελῆσαι πάντων, καὶ
 δὲ καὶ τῷ Πιριγρίνῳ ποτὶ αὐ-
 τὸν ἦκε χρέματα παρ' αὐ-
 τῶν, ἐπὶ πεφάσθαι τῶν δι-
 σσίων, καὶ πρόσδοτον ὁ μικρὰν
 ταύτην ὑποΐησαντο, πεπείκασιν
 ὅτι αὐτοὶ οἱ λακοδαίμονες, τὸ
 μὴ ὅλον ἀθανάτω ἐσιῶσαι, καὶ
 βίβωσθαι τὸν αἰχρόνον, παρ'
 ὃ καταφρονῶσι τὸ θανάτου,
 καὶ ἐκέρχον αὐτοὺς ἐπιδιδόα-
 σιν οἱ ποταμοί, ἑκατα δ' ὁ νο-
 μοβίτης ὁ πρῶτος ἔπασσιν
 αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντων
 ἦσαν ἀπὸ τῶν, ἐπεδάρ ἅπασι
 παραβάτον, τοὺς μὴ τοὺς Ελ-
 λήνων ἀπαρνέσωνται, τὸν
 δ' ἀποφρονομισμὸν ἔκνον
 οὐκ ἐπὶ αὐτῶν πεσχωῶσι
 καὶ κατατὸν ἐκείνου νόμον
 καταφρονοῦσιν οὐκ
 ἐξίσως, καὶ λοιπὰ
 ἀντιπρὸς, ἀντιπρὸς ἀντι-
 βῆς

Incredibile verò est, quan-
 tum studium & celerita-
 tem in hoc ostendant, si quid
 tale vulgo innotuerit. Illi-
 cò enim nulli rei parcent.
 Proinde Peregrino quos-
 que multæ tunc opes ab il-
 lis mittebantur, sub vincu-
 lorum prætextu, nec vul-
 garem rerum prouentum
 lucrificiebat. ^c Etenim
 haud dubitanter sibi per-
 suaserunt infelices illi, se
 omnino immortalitate frui-
 turos, perpetuoque victu-
 ros esse. Quam ob rem &
 mortem magno contem-
 nunt animo, ac non pauci
 sua sponte semet occiden-
 dos offerunt. Deinde pri-
 mus quoque illorum legis-
 lator eorum persuasit ani-
 mos, quemadmodum om-
 nes inter se fratres essent.
 Postea verò quàm semel à
 nobis desciverunt, Græco-
 rum deos constanter abne-
 gant, solum autem Crucifi-

scum impostorem adorantes, secundum illius leges vi-
 rationem instituunt. Proinde apud illos omnia ex
 sentur contemptui, existimanturq; esse communia.

βῆς πίσιδος τὰ τοιαῦτα παρα-
 λήξάμενοι. ἤρ' ἔτιον παρέλ-
 θή τις εἰς αὐτὸς, γόης καὶ τε-
 χνίτης ἀνθρώπων, καὶ πράγ-
 μασι χεῖρ' αὖθις ἀνέμειν, αὐ-
 τήκα μάλα πλεῖστον ἐν βρα-
 χὲν ἔχοντι, ἰδιώταις ἀνθρώ-
 ποις ἐρχανόμενος. πλὴν ἀπὸ τοῦ
 Περικλῆος ἀφείδην ἐπὶ τοῦ
 τότε τῆς Συνέας ἄρχοντος,
 ἀνδρὸς φιλοσοφίας χαίρον-
 τος, ἑς σπουδῆς πλὴν ἀπόνοιας
 αὐτῆς, καὶ ὅτι διζαὶ ὅσον ἀπὸ
 θανάτου, ὡς δόξαν ἐπὶ τῷ
 ἀπλήτοι, ἀφῆκεν αὐτὸν, ἔδωκε
 τῆς κολασίως ὑπολαβὼν ἄ-
 ξιον. ὁ δὲ εἰς πλὴν οἰκίαν ἵπα-
 νιθῶν, καταλαμβάνει τὸ
 περὶ τοῦ πατρὸς φόνου ἔτι
 φληγμαῖον, καὶ πολλὰς τῶν
 ἵπναταινομένων πλὴν κατη-
 γορίαν. διήρπασεν δὲ τὰ πλεῖ-
 στα τῶν λιτημάτων παρὰ πλὴν
 ἀπλημίαν αὐτοῦ, καὶ μόνοι
 ὑπελείποντο οἱ ἄγροι, ὅσοι
 εἰς περὶ καὶ δὲ καὶ τέλαντα.

domum regressus, comperit paternæ cædis memoriam
 dum fuisse sopitam, sed multos superesse, qui nuda
 uicacitate accusationem aduersus illum adornarent. Dis-
 rat itaque maiorem possessionum suarum partem in per-

quæ citra fidem exactè ex-
 ploratam in communem va-
 sum à quoquam deferente
 suscipiunt. Quòd si quis
 præstigiator, aut alioqui ho-
 mo promptus & versutus,
 & rei faciendæ apposi-
 tus eos accesserit, brevī ad-
 modum opulentus effici-
 tur, quippe qui hominum
 idiotarum simplicitate cal-
 lidè queat abuti. Cæterum
 Peregrinus tandem liber di-
 missus est ab eo qui id tem-
 poris præsidem agebat in
 Syria, viro non mediocri-
 ter Philosophiæ commer-
 cio gaudente. Qui cū mil-
 lius subolfecisset arrogan-
 tiam, quòd iam statuisset
 mortem oppetere, ut per
 hoc præclaræ famæ glo-
 riam apud posteros reli-
 queret, dimisit illum, nec di-
 gnus quidem ratus eundem
 esse supplicio. Ille vero cum

lento

ὡς ἤν' ἡ πᾶσα ὁσία, τριάκον-
 τα ταλάντων ἄξια, ὡς ὁ
 γέρων καταλίπεν, ἔχ', ὥσπερ
 ὁ παγγίλοις Θεαγένης ἐλε-
 γον, πυντακισχιλίων ἑσόντων γὰρ
 τῇ ἡ πᾶσα τῶν Παριανῶν
 πόλις, πρὶντι σὺν αὐτῇ τὰς
 γατρίδας παραλαβοῦσα,
 πρᾶται ἂν, ἐνδοῖς ἀνθρώ-
 ποις καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ
 ποιῇ παρασκευῇ. ἀλλ' ἔτι
 γὰρ καταγορεῖα, καὶ τὸ ἐκκλη-
 μα θυμὸν ὡς, καὶ ἰώκει οὐκ
 ἔστι μακρὰν ἐπαναστήσασθαι
 τὴν αὐτὴν καὶ μάστιγι δύναιτο
 αὐτὰς ἡγανάκτη, χερσὶν
 ὡς ἰφάσσαν οἱ ἰδόντων, γέ-
 ροντα πυνθοῦντες, οὕτως ἀ-
 νδρῶν ἀρραλότες. ὁ δὲ σοφὸς
 ἦν Πρωτίδης, πρὸς ἅπαν-
 τα πάντα στίψασθαι οἶόν τι
 ἔμελλεν, καὶ ὅπως τὸν λίνδον
 ἀπὸ τῆς πύλης παρὰ τὸν γὰρ ἦν
 ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Παριανῶν
 ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ τριβῶν
 ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ
 πύλας

lentorum. Nam tota sub-
 stantia quam pater relique-
 rat, triginta talentorū sum-
 mam non excessit, non, ut
 omnibus modis ridiculus
 Theagenes illam tribus mil-
 libus dignam falsò confir-
 mauit. Tanti enim neq; tota
 Parianorum vrbs, tametsi
 quinque ciuitates sibi vicinas
 adiungeret, venderetur, vnā
 cum ipsis hominibus & iu-
 mentis, & reliqua supelles-
 ctile. Vigebat itaque eius et-
 iam dum flagitium & ac-
 cusatio in recenti hominum
 memoria. Nec ita diu ha-
 bitauit in patria, sed sta-
 tim aduersus eum quispiam
 insurrexerat. Potissimum
 verò ipse populus indignas-
 batur, senem frugi, ut illi
 quibus visus erat, perhi-
 bent, familiariter lugentes,
 qui tam crudeliter & impiè
 fuerat occisus. Sedenim sa-
 piens ille Proteus ad hæc
 omnia non oscitanter intens

quānam aliquid inuentum comminisceretur, vnde
 periculum à se declinaret. Progressus ergo in me-
 dianorum multitudinē, nutriebat verò iam comam,

πύραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύ-
 λον ἐν τῇ χειρὶ ἴω, καὶ ὁλως
 μάλα τραγικῶς ἰσκούασθ. Ζοῖ-
 τ' ὅν ἐπιφανὲς αὐτῷ, ἀ-
 φῆναι ἔφη τὴν εὐσίαν, ἡ δὲ
 μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ ἡα-
 τέλιπε, Δημοσίαν ἐν πᾶσιν.
 τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος,
 πύνητον ἄνθρωποι, καὶ πῶς
 διανομὰς ἡγεμόντος, ἀνέ-
 κρασον ὁπθὺς ἕνα φιλόσο-
 φον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα
 Διογένην καὶ Κράτητ' ἡγε-
 λωτῶ. οἱ δὲ ἔχθροί ἐπιφί-
 μωντο, ἡ δὲ ἐπὶ χαρῆ-
 σιν μεμνηῖσθαι τῷ φόνου, λί-
 θοις ὁπθὺς ἐβάλλετο. ἔξῃ οὖν
 τὸ δούτερον πλανησόμεν',
 ἱκανὰ ἐφόδρα, τοὺς Χειστὰς
 ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορέμνος,
 ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἴω, καὶ
 χρόνον μὲν τινα ἔτῳς ἐβόσκε-
 το. ἔτα παρανομίᾳς τί καὶ
 ἐς ἐκείνους (ὥφθη γάρ τι, ὡς
 οἶμαι, ἰδιῶν, τῶν ἀπέρρητων
 αὐτοῖς) οὐκ ἔτι πεσεῖ μόνον
 Christianis repositū esse existimans, à quibus quaquā-
 incedebat, stipatus, in omni agebat rerum abundantia
 ad hunc modum aliquantum temporis alebatur. Tandem
 missio nescio quo aduersus illos flagitio (siquidem videretur
 ut opinor, aliquid ex interdictis comedisse) non recipiens

sordido amictus pallio, pes-
 ra ex humeris suspensa, O-
 baculum manu tenebat: erat
 autē omnino instructus mo-
 re tragico. Talis itaque cum
 ciuibus suis apparuisset: uni-
 uersam, inquit, substantiam
 quam sibi beatæ memoriæ
 pater reliquisset, se velle il-
 lis publicam dimittere. His
 auditis, homines egeni & in-
 opes, neq; non ad distribu-
 tionem auidè inhiantes, pros-
 tinus exclamauerunt, illum
 vnicum esse Philosophum,
 vnicum amantem patriæ, vo-
 num qui verè Diogenis &
 Cratetis esset æmulus. Por-
 rò autem inimici necessariò
 quiescebant. Etenim si qui
 conatus esset mentionem pa-
 ternæ cædis facere, lapide-
 petebatur lapidibus. Porro
 cunda itaque suscepta con-
 grinatione egreditur
 turus, satis sibi videtur

πῶτῶν, ἀπρὸς μὲν ὁ, ἐκ παλι-
 νθρίας ὥς το δῆν ἀπουτῆρ
 παρὰ τῆς πόλεως τὰ λιτήμα-
 τα, καὶ γραμματέον ἐπιδὸς,
 ἔξισ ταῦτα κομίσασθ, λιπὸν
 αὐτῶ βασιλείῳς, ἔτα τῆς
 πόλεως ἀντιπρὶσθωσαμένης,
 ἔθῃν ἐπράχθη, ἀπ' ἑμυμένην ἐ-
 πιλασθῇ, οἷς ἀπαξ δὲ ἔγνω μη
 δυνὸς κατ' ἀναγκάσαντος, πρὶ-
 τη ἐπὶ τοῦτοις ἀπλημία εἰς
 Αἴγυπτον, παρὰ τ' Αἰγαθόβου-
 λον, ἵνα περ πῶν θαυμασίων
 ἄσκησιν διήσκησθ, ξυρόμεν ὁ
 ἢ τ' ἐκαστὸς τὸ ἥμισυ, χεῖρ
 μὲν ὁ ἢ πηλὸν τὸ πρόσωπον. ἐν
 ποτῶν τῶν σφαιρωτῶν διή-
 μφ ἀναφλῶν τὸ αὐτοῦτον, καὶ
 τὸ ἀδιάφορον δὲ τῶτο κα-
 λήμενον ἐπιδακνύμεν ὁ, ἔτα
 παῖς, καὶ παῖς μὲν ὁ νάρθηκι
 αὐτῶν συγὰς, καὶ ἄλλα πολ-
 λὰ παιδικώτερα θαυματο-
 πῆν, ἐκαστὸν δὲ ἕτω παρ-
 ἑκατέρω ὁ, ἐπὶ Ἰταλίαν
 ἔβη, καὶ ἀπὸ τῆς νῆος
 ἔβη, καὶ ἔβη πᾶσι, καὶ μά-
 λιστα

ampliùs illis, magna rerum
 difficultate perplexus, per
 recantationem opinabatur
 opes suas iterum à ciuitate
 repetendas esse: missisq; li-
 teris, voluit iussu regis de-
 nuò cuncta auferre. Con-
 trà deinceps missa legatio-
 ne etiam à ciuibus, nihil a-
 ctum est, sed iussus est sta-
 re rebus semel ab ipso con-
 stitutis, praesertim à nemi-
 ne ad hoc per vim compul-
 sus. Post id tertiam in Aegy-
 ptum peregrinationem in-
 stituit ad Agathobulum iter
 faciens, ut admirando stu-
 dio semet exerceat, tondens
 capitis dimidium, ac vul-
 tum limo oblinens. Postea
 in magna circumstantis po-
 puli corona, tractans in ma-
 nibus virilia, hoc tanquam
 medium ὁ indifferens esse
 demonstrabat. Exin ver-
 berabat, ὁ verberabatur
 ferula circa nates. multaq;
 alia iuueniliora more miri-

et prestigioso designabat. Cæterum ad hunc modum in-
 ter ὁ exercitatus hinc soluit in Italiā: egressusq; è naui,
 omnes homines infectatus est linguæ petulantia, cum

λιστα ὧ βασιλεῖ, πρότατον
 αὐτὸν καὶ ὑμεράτατον ἔδωκε,
 ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκένθη
 γὰρ, ὥς ἀκός, ὀλίγον ἔμιλλε τῶν
 βλασφημιῶν, καὶ ὅτι ἤϊε φι-
 λοσοφίαν ποσειδώνιον τινα
 κολλάειν ἐπὶ ῥήμασι, καὶ μά-
 λιστα, τέχνην τινα τὸ λοιποῦ
 ῥῆσθαι πεποιημένην. τότε
 δὲ καὶ ἅπ' αὐτῶν τὰ τῆς δό-
 ξης ἐυξάνετο. παρὰ γοῦν
 τοῖς ἰδιώταις καὶ πειθόμενοι
 ὡς ἐπὶ τῇ ἀκροῖα, μέχρι δὲ
 ὅτι πλὴν πόλιν ἐπιτετραμμέ-
 νον, ἀνὴρ σοφός, ἀπέπεμ-
 ψεν αὐτὸν ἀμείτως ἐντυ-
 φῶντα ὧς πράγματι, ἅπῃ
 μὴ δεῖσθαι πλὴν πόλιν τοιού-
 του φιλοσόφου. πλὴν ἀπὸ
 καὶ τοῦ ἡληνόρου αὐτοῦ, καὶ
 ὅτι σώματι ὡς ἅπασιν, ὁ
 φιλόσοφος ὅτι πλὴν παρρη-
 σίαν καὶ πλὴν ἄγαν ἐλευθε-
 ρίαν ἐξελαθεῖς, καὶ πεσόντων
 κατὰ τοῦτο ὧ Μουσωνίῳ καὶ
 Δίωνι καὶ Εἰκτύτῳ, καὶ ἕ-
 τις

urbi nihil opus esse tali philosopho. Quare hoc quoque de
 memorabile est, dum in ore erat omnibus, philosophus propter
 dicendi libertatem, ac immodicam linguae licentiam eiecit.
 Atenim iam exactus oppido, cum Musonio ac Dione

primis verò regem, quem no-
 uerat natura placidissimum
 et mansuetissimum: qua re
 impulsus, tutiori debaccha-
 batur in omnes audacia.
 Etenim regi, ut par erat, pa-
 rum curæ erant conuitia et
 blasphemiae, neque ullum
 ex ijs qui philosophiae se tra-
 diderant, propter verba sup-
 plicio afficere dignabatur,
 cum primis verò eos qui ratio-
 nem cōuitijs impetendi alios
 artem sibi peculiarem fecis-
 sent. Porro autem Peregri-
 nus tanta dicendi licentia
 non mediocrem sibi glo-
 riam comparabat. Itaque apud
 homines idioras in mas-
 gna erat admiratione et re-
 uerentia propter arrogan-
 tiam, donec is qui Reipub.
 procuracionem obibat, vi-
 sapiens, eiecit eum ab ec-
 clēsiā, cum præter modum
 hac libertate nimis præ-
 lanter abuteretur, dicenti

πρὸς αὐτὸν πειρασάμενος ἵκανέ-
 τε ἰσχύειτο. ὅτω δὲ ἐπὶ τῷ
 Επαδά ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Η-
 λίοις ἰσοιδουρῆς, ἄρτι δὲ
 ὧς Επιδας ἐπεδὲν αὐτὰς
 παῖδας ὅπλα Ρωμαίοις· ἄρτι
 δὲ ἄνδρα παιδείας καὶ ἀξιό-
 ματι περὶχοντα, διότι καὶ ἐν
 ὧς ἄλλοις ἐν ἰποίησι τῷ
 Επαδά καὶ ὕδωρ ἐπήγα-
 γε τῇ Ολυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε
 δίψα ἀρπυμύρους τοὺς πα-
 νηγυεῖας, καθὼς ἠγόρευον,
 ὡς κατὰ θηλώματα τοὺς Ελ-
 λήνας, διὸν τοὺς θιατὰς
 τῶν Ολυμπίων διακαρτε-
 ρῶν διψῶντας, καὶ νῦν Δία
 καὶ ἀρθνήσκων ποταμὸς
 αὐτῶν, πρὸ σφοδρῶν τῶν νό-
 σων, ὥς δὲ τὸ ξηρὸν τοῦ
 γῆρας ἐν ποταμῷ ὥς πλῆθει
 ἐκπορεύον. καὶ ταῦτα ἔλε-
 γον τῶν τοῦ αὐτοῦ ὕδατος,

ὡς

eteto consuetudinem habuit,
 cumq̃ue alijs quotquot non
 dissimili infortunio mul-
 tatos esse nouerat. Ad ex-
 tremū ita regressus in Græ-
 ciam, modò probrosis di-
 ctis Elienses impetebat, mo-
 dò Græcos ut aduersus Ro-
 manos arma sumerent, so-
 licitabat, modò virum in-
 dustrium, & multa digni-
 tate præditum turpiter in-
 uadebat, propterea quòd il-
 le præter alia quibus de
 Græcis erat optimè meri-
 tus, etiam hac in re non
 vulgarem præstitisset Græ-
 ciæ & opem & operam,
 quòd aquam in Olympiam
 deduxisset, ac primus po-
 pulum ad festiuitatem con-
 fluere solitum, siti pereun-
 tem subleuasset. In hunc er-
 go Peregrinus linguæ pro-
 cacitate adductus, turpia
 euomere non cessabat, quasi Græcos hac mollitie
 comminaret: Oportet spectatores Olympiorum sitim forti-
 ter tolerantes perdurare. Ac per Iouem non pauci illorum
 oppetebant, vehementibus morbis impliciti, interea
 loci siccitatem in magna & promiscua multitudi-
 ne periretibus. His ita dictis, de eadem aqua potare solebat,
 adeò

ὥς δὲ μικρὸν κατέλυσαν αὐ-
τὸν ἐπιδραμόντων ἅπαντων,
τότε μὲν ἐπὶ τὸν Δία κατα-
φυγὼν ὁ γυναικῶν, ἔνθ' ἔτι
μὴ ἀφθανεῖν. ἐς δὲ πῶς ἐξῆς
Ολυμπιάδα, λόγοντινὰ δὲ
τετάρτων ἐτῶν σωθεὶς, τῶν
δὲ μίση, ἐξελύκει πρὸς τὸς
Εκλιῶτας ἑπαυρον, ἥνερ τῷτο
ὑδωρ παγαζόντων, καὶ ἀφ-
λογίαν ἥνερ τῆς τότε φυγῆς.
ἥδη δὲ ἀμειλύνων ὑφ' ἅ-
πάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως
πειδελύων ὡς (ἑωπαρὶν ἡ
ἅπαντα) καὶ ἔδην ἔτι κα-
νεργεῖν ἐδιδάτο, ἐφ' ὅτ' ἔτι
ἐκπύξα τὸς ἐντυγχάνοντας,
καὶ θαυμάζειν, ἢ πρὸς αὐτὸν
ἀφελίπην ποιήσει, οὐπὲρ
ἐξ ἀρχῆς δριμυώτινα ἔρω-
τα ἑρῶν ἐτήχχανε. τὸ τελευ-
τῶν τῶν τόλμημα ἐβελού-
σατο περὶ τῆς πυρᾶς, ἢ διὰ
δωκε λόγον ἐς τὸς Εκλιῶτας,
ὅθ' οὖν

adeò ut propemodum ab
omnibus accurrentibus la-
pidibus fuisset obrutus, nisi
tunc commodum ad Iouis
simulachrum arrepta fuga
generosus ille se contulise-
set, ac ita presenti discrimi-
mini vitata morte se subtra-
xisset. Caterum in proxima
Olympiade orationem
per quadriennium quod in-
terfluxerat, multa cura me-
ditatam atque compositam,
ad Græcos habuit, laudes
eius qui aquam deduxerat,
ac fugæ suæ tunc factæ de-
fensionem complectentem.
Iam verò ab omnibus cer-
tatim contemptus negligebatur,
nec erat amplius præ-
inde in precio et admiratione.
Siquidem friuola et inu-
oleta erant quæ moliebantur
omnia, nec quicquam
poterat amplius nouiter con-
mentum aut excogitationem

producere, quod stuporem et admirationem incussisset ac-
cedentibus, et quo ille sibi dignitatem atque auctoritatem
conciliasset, cuius sub initium amore non dicendo extrinsecus
ambitiosus flagrabat. Ad extremum hoc temerarium et
dax de pyra facinus commentus est, eaq̃ de re in Græcorum

multis

ἀδύς ἀπ' Ολυμπίων τῶν ἕμ-
πεδον, ὡς ἐς τὸ πῶν καύσω
ταύτην. καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα
θεματοποιῶ, ὡς φασι, βό-
θρον ὀρύττωρ, καὶ ξύλα συ-
κκίωρ, καὶ θανύω τινα
τῶν καρτερίων ὑποχνούμε-
νον. ἰχθὺν δέ, οἶμαι, μάστιγι
πρὸς πεινέμεν τὸν θάνα-
τον, καὶ μὴ δραπνύμεν ἐκ
τῆ βίης, ἃ δὲ καὶ πάντως δι-
γνασθὲ οἱ ἀπακλήθωσα, μὴ
πυρρὴ, μηδὲ τοῖς ἀπ' ἴτρας
δύεσσι τῶν ἡρώων, ἀλλ' ἔτι-
ρόν τινα θανάτου τρόπον, μυ-
είων ὄντων, ἐλπίσιν ἀπλη-
θῆν, ἃ δὲ καὶ τὸ πῶν, ὡς Ἡρά-
κλῆς τι ἀσκήσεται, τί δὲ
πορτοῦ κατὰ σιγῇ ἐλπί-
σιν ἔσθ' ὁ δεινότερος, ἐν ἡμέ-
ρῃ ταύτῃ ἐνέπησιν μόνον,
ἢ τῶν οἰκτιρῶν Θεῶν ἡρώων
ἐκείνων παραλαβῶν; ὁ
πολλὸν μῆκος, τῆς πανηγύ-
ρως διαρκείας, μόνον ἐκ ἐπι-
σκυ-

multitudinem sermonem iam
sparsit quod statim à prio-
ribus Olympijs veluti in
diem posterum flammis se-
met ipse traditurus esset.
Et nunc hæc ipsa multis
adornat præstigijs, ut fa-
ma est, eruenda fossa, li-
gnisque comportandis, ac
miram & inusitatam tole-
rantiam promittendo. E-
rat verò illi, ut mea fert
sententia, omnino mors ex-
pectanda, nulloquæ modo
è vita profugiendum. At
si immobili proposito pror-
sus constitutum habet mora-
tem cum vita commuta-
re, consentaneum mihi vi-
debatur, ne hoc igne fic-
ret, neque his quæ sunt
in tragædijs, vteretur, sed
alia aliqua mortis permu-
tatione, quum infinitæ
sint, electa, è viuis discede-
ret. Quòd si tamen igne,
tanquam re quapiam Her-

culopere delectatur, cur non potius per silentium
in scopiam monte multis arboribus consito, in eo se ip-
se immavit solus, vno aliquo, cuiusmodi est Theagenes,
ἐκείνῃ ἀσσημῶ? Ille autè in Olympia præsentē magna
hom.

σκληρῆς ὀπίσει αὐτόν, οὐκ ἀ-
ναξί. ὦρ, μὰ τὸν Ἡρα-
κλῆα, εἴη καὶ τὸς Πατρα-
νοίας, καὶ τὸς ἀδίκους δίκας δι-
δόνται τῶν τοιμημάτων, καὶ
κατὰ τοῦτο πάντες ἐφεῖς θεῶν
αὐτὸ ἔοικεν, ὅρ' ἐχέω πάσαι
ἐς τὸν βῦ Φαλαρίδου ταύ-
ρον ἱμπεύοντα, πλὴν ἀξίαν
ἀπειρεσίαν, ἀλλὰ μὴ ἀπαξ
χάνοντα πρὸς πλὴν φλόγα, ἐν
ἀκαρῇ τιθάνου. καὶ γὰρ αὖ
καὶ τόδ' οἱ ποταμοὶ μοι λέγου-
σιν, ὡς ἐδὴς ὀξύτερον ἄλλ-
ηθ' θανάτου πρόπον τοῦ δὲ
συρός· ἀνοῖξαι γὰρ δὴ μόνον
τὸ σῶμα, καὶ αὐτίκα τιθάν-
ου. ἰδὲ μὲν τοι θέαμα ἐπινοῶ-
ται, οἶμαι, ὡς σέμνον, ἐν ἱερῷ
χωρίῳ καὶ ὁμῶς ἄνθρωπον,
ἐνθα μηδὲ θάπτεται ὅσιον τὸς
ἀπὸς ἀφθνήσκοντας. ἀπὸς
τιδὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάσαι
θεῶν τὸς ἐνδοξοὺς γυνοῖναι,
ἐπὶ

hominum frequentia, non
in tabernaculis se solum vi-
debit, alioqui haud indi-
gnus existens per Herculem,
sicut par est homines par-
ricidas ac impios malefa-
ctorum poenas dare. Quin
etiam nimium cunctanter
ac serò illud facere vides-
tur, quem iam dudum or-
tebat in Phalaridis tau-
rum illapsum, dignum ne-
farijs factis exhausisse sup-
plicium, nec tantum ses-
mel in flamma bisentem
subitò expirare. Etenim
à multis hoc pro certo con-
firmari audio, nullam mor-
tem esse velociorem aut
properantiorē, quam eam
quæ per ignem illata fac-
rit. Solum enim or-
riendum est, & statim ex-
flatur anima. Atque ut
le, ut opinor, eam quod
spectaculi dignitatem seculi

volutat in animo, rem videlicet grauem & præclaram
sacro in loco comburi, ubi ne sepelire quidem alioquin
rientes religiosum dicitur. Audiuiſtis enim, nisi fallor, quod
admodum iam olim quidam cupiens gloriosum & ceterum
apud posteros nominis sui monumentum relinquere,

nullam

ἐπὶ κατ' ἄλλου τρόπου ἐκ αὐ-
 τῶν ἐπιτυχῶν τούτων, ἐνέπρη-
 σεν τῆς Εφesiaς Ἀρτέμιδος
 τὸν ναόν. τοιοῦτόν τι καὶ αὐ-
 τὸς ἐπινόη, ὡς οὐτ' ἔρωσεν τῆς
 πόλεως ἐντέτηκέν αὐτῷ. καὶ
 ὡς φησὶν, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀν-
 θρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδά-
 σκαλον αὐτὸς θανάτου καὶ ἀφρο-
 νείας, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς ἀν-
 θρώποις. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἄν' ἐροί-
 μιν, ἐπὶ καὶ νῦν, ἅπαντες, καὶ
 καὶ τοὺς λακέρους βούλοισθε
 ἄν' μαθητὰς αὐτοῦ γινώσκειν
 τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ
 καὶ ἀφρονείαν θανάτου, καὶ κα-
 πῶσι, καὶ τῶν τοιούτων λε-
 γμάτων. ἅπαντες ἐν ἑαυτοῖς οἶδ' ὅ-
 τι, βοληθεήτε, πῶς ἔν' ὁ Πρω-
 τὸς τῶν ἀσκήσεων, καὶ τὸς μὲν
 ἡγεῖται ὡφελήσῃ, τὸς δὲ πονη-
 ρὸς ἐφελονιδιωτέρως καὶ
 ὡς μὲν ὁρᾷ, ἐπὶ τῶν μόνων ἀ-
 παντῶν τὸς πρὸς τὸ ὡφελ-
 ῆσαι ἐφορμῶν τὸ πρᾶγμα.
 ὅμως

nullam aliam videret sibi
 relictam esse innotescendi
 rationem, Ephesia Dianæ
 templum absumpsit incen-
 dio. Tale quippiam & hic
 secum molitur in animo:
 tanta gloriæ cupiditate tan-
 tum non miser ille conta-
 befeit. Sedenim aiunt il-
 lum hæc ipsa hominum gra-
 tia facere, ut eosdem mor-
 tis contemptum doceat, ac
 in rebus arduis toleran-
 tiam. Ego verò perliben-
 ter interrogarem, non il-
 lum, sed vos, nunquid etiam
 maleficos & facinorosos es-
 ius discipulos fieri cupiatis
 in eiusmodi tolerantia per-
 discenda, ac morte contem-
 nenda, tum afflictionibus &
 cæteris terroribus fortiter
 perferendis? Atqui certè
 compertum habeo, ista vos
 minimè velle aut cupere.
 Quo igitur pacto hoc Pro-
 teus discernit, ut bonis tan-

tum hac in re sit profuturus, nec malis & nefarijs homi-
 nibus maiorem ad contemnenda pericula, & scelerationa
 audendi animū additurus? Esto sanè ad hoc tantum cōcursu-
 ros esse, qui in optimā partē hanc rem saltem spectaturi sint.
 proinde

ὑμᾶς δ' οὐκ αὐθις ἐρίσωμα,
 δέξασθ' ἄν ὑμῶν τοὺς πα-
 δας ζηλωτὰς τῷ τοιοῦτο γυ-
 νῶναι, ἃ ἂν ἐποιεῖ. καὶ τὶ τοῦτο
 ἡρόμεν, ὅπως μὴ δ' αὐτῶν τις τ
 μαθητῶν αὐτῷ ζηλώσας ἂν
 τὸν οὐκ ὁμιλῶν τῷ μάχισ-
 τῷ αὐτίσας ἂν τις, ὅτι τὰ μα-
 ζηλῶν τὰνδρὸς, ἃ ἐπιτα-
 διδασκάλῳ, καὶ σιωποῦντα-
 ρὰ τὸν Ηρακλῆα, ὡς φησιν,
 ἀπὸντι, διὰ μὲν τὸν βρα-
 χεῖ πανσπουδαίμων γυνῶναι, καὶ
 συμπεσὼν ἐπὶ λεφαλῆς ἐς τὸ
 πῦρ. οὐ γὰρ ἐν πύρρα καὶ βέλ-
 τῳ καὶ κείδωνι ὁ ζῆλος, ἀλ-
 λὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥά-
 δισα, καὶ παντὸς ἂν εἴη. τὸ τέ-
 λος δὲ καὶ τὸ λεφάλαιον καὶ
 ζήλοι, πῶς πῦρ ἂν σιωπῶ-
 τα μορμῶν σκίνων, ὡς ἐνι
 μάχισα, χλωρῶν, ἐναποπνιγ-
 ναι ὡς λαπνῶν τὸ πῦρ γὰρ αὐ-
 τὸ, ὃ μόνον Ηρακλέους καὶ Α-
 σκληπιῶ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱερο-
 σύλων

proinde ego vos iterum ro-
 gabo: Cupitisne liberos ves-
 tros illius æmulos fieri?
 Haudquaquam dicetis. At
 qui hoc ipsum quærebam,
 num quis ex discipulis eius
 eundem imitaretur? Thea-
 genem itaq; in hoc quispiam
 iure optimo accusare possit,
 quod cum in alijs per om-
 nia viri æmulus esse studeat,
 hac in parte tamen præce-
 dentem præceptorem nimis
 sequatur, iterq; cum eo fa-
 ciat, ad Herculem, velu-
 ti perhibent, abeunte, præ-
 sertim cum in breui positis
 summè ac omnibus nume-
 ris felix euadere, per præ-
 ceptum saltem in ignem illa-
 psus. Neque enim in pra-
 aut baculo., aut sordido
 pallio circumferendo, imi-
 tationis summa sita est
 sed hæc extra periculum
 posita sunt, & imitatu san-
 cilia, & cuiusvis homi-

nis. Ipsum finem & caput æmulari conuenit, ingens
 videlicet pyra ex truncis ficulneis & maxime viridi-
 bus congesta, fumo semet præfocari. Siquidem ignis non
 tantum Herculis & Aesculapij proprium æstimandum est, sed

sancti

σήλων καὶ ἀνδροφόνων, ἔς ὃς
 ῥᾶν δὲν ἐκ καταδίκης αὐ-
 τὸ πάσχοντες. ὥς ἄμανον
 τὸ δὲ τοῦ λαπνοῦ ἰδίον γὰρ
 καὶ ὑμῶν μόνων ἀν γῆροι-
 το, ἅπας τε ὁ μὲν Ηρακλῆς,
 ἄλλοι ἄρα καὶ ἰσόλημοί τι
 τοῦτο ἔκ τῃ νόσῳ αὐτὸ ἔδρα-
 σθαι, ἡ δὲ τοῦ Κερταυείου αἰ-
 ματὸς, ὡς φησὶν ἡ τραγω-
 δία, καταδιόμηντο. οὐτὸς
 δὲ τινὲς αἰτίας ἔγκειν ἱμ-
 βάσει, φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ
 πῦρ, νὺ Δί', ὅπως τῶν καρτε-
 ριᾶν ἐπιδείξειν, καὶ ἅπαντες οἱ
 Βραχμᾶνους ἰκάνους γὰρ ἑαυ-
 τὸν ἡξίον θαλάσσης ἀνάστα, ὡς
 περὶ ἐκ ἑνὸς καὶ ἐν ἑνὶ οἷς ἔ-
 ναι τινὰς μωρὸς καὶ λεγοδό-
 ξους ἀνθρώπους. ὅμως δὲ οὐκ
 ἔστιν ἰκάνους μιμῆσθαι ἰκάνους
 γὰρ ἐκ ἱμπεδῶσιν εἰς τὸ πῦρ,
 ὡς Οησικεῖται, ὁ Αλκιβιάδης
 θρονὸν ὑπερνήτης, ἰδὼν Κάλ-
 λανον ἡρόδοτον, φησὶν. ἅπ-
 ῃ παρὰ

sacrilegorum quoque & par-
 ricidarum, quos iudicio con-
 demnatos, hoc ipso suppli-
 cio affici videmus: ita ut lon-
 gè præstabilius esse putem,
 vobis fumo præfocatis op-
 petere. Hoc enim vobis tan-
 dem ut peculiare & pro-
 prium adscribi potest. Alio-
 qui etsi Hercules tale quip-
 piam ausus est, doloris &
 morbi impatientia impulsus
 hoc fecit, dum è sanguine
 Centaurico, veluti testis est
 tragœdia, infectus absume-
 retur. Ceterum ille qua cau-
 sa incitatus se ipsum in ig-
 nem ferens præcipitat? Per
 Iouem scilicet ut animi tol-
 lerantiam hoc argumento
 notam faciat, non secus at-
 que Brachmanes. Illis enim
 Theagenes præceptorem
 suum assimilare contendit.
 Quasi verò non etiam apud
 Indos inueniantur homines
 vecordes & stolidi, vanaque

gloriæ extremè dediti. Attamen quando ita fert animus,
 imitetur illos. Attamen illi ignem insiliendi morem non ha-
 bent, veluti Onesicritus classis Alexandrinæ gubernator ait,
 cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset. Verum
 tttt postea

ἐπαδ' ἂν νήσωσι πλεῖστον πα-
 ρασάψον, ἀκίνητοι ἀνέχον-
 ται παροπλιώμενοι· ἔτ' ἐπι-
 θάντου κατὰ σχῆμα, καίον-
 ται, ὅδ' ὅσον ὀλίγον ἐντρέ-
 ψαντος τῆς κατακλίσεως οὐ-
 τ' ὁ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπροσθεν
 τεθνήξῃ, σιωπαρπαδάς· ἴπ-
 ῶ πυρὸς, οὐκ ἀπ' ἐλπίδ' ὅτ',
 μὴ ἀνακηδύσεια αὐτὸν καὶ
 ἡμίφλεκτον; εἰ μὴ ὅππῃ φα-
 σί, μηχανήσῃ βαθείαν γε-
 νέσθαι καὶ ἐν βόθρῳ τὸν πυ-
 ρόν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ μετα-
 βάλλεσθαι φασὶν αὐτὸν, καὶ
 τινα ὀνείραϊα δεικνέσθαι, ὥς
 ὧν Διὸς οὐκ ἔωντο· μισάνειν
 ἑρὸν χροῖον. ἀλλὰ θαρρῆ-
 τω τέττε γέεννα· ἐγὼ γὰρ διο-
 μοσάμην ἄν, ἢ μὲν μηδ' ἄν
 τῶν θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Πε-
 ρεγρῖν' ὅτ' ἡκῶς ἀπ' θάνατοι, οὐ
 μὲν ὅδ' ῥάδιον αὐτῷ ἔτ' ἀνα-
 θύει· οἱ γὰρ σωόντων λιγύων
 παρορ-

posteaquam congesta atque
 incensa pyra conuenerint,
 propè assistentes immobiles
 lentè assari fortiter susti-
 nent. Deinde ingressi iuxta
 habitum, ardent, ne tantil-
 lum quidem post accubi-
 tum se auertentes. Caterum
 ille quid adeò magni aut
 præclari designat facinoris,
 si illapsus suffocatur, à flam-
 mis subito & violenter dis-
 cerptus? Neque enim eam,
 ut opinor, spem concepit in
 animo, ut semiuultus ab igne
 resiliat, nisi hoc, quod à nō
 nullis audio, insidiosè struat,
 ut infra quoque in fossa py-
 ra profunda sit. Sunt præ-
 terea qui illum transforma-
 tum iri confirmant: eiq; nec
 comprobandæ iam perces-
 sent somnia, tanquam iuxta
 ter concessurus non sit, sed
 cer locus cæde contamina-
 tur. Atqui eam ob rem plerumque

securus sit animi. Ego enim iurare nō dubito, nullum præ-
 ἔτ' deorum grauiter & indignè laturum, si Peregrinus
 & infelici fato pessimè interierit. Sedenim neq; facile
 promptū iam illi est à proposito regredi. Siquidem qui
 illo habet consuetudinem, miserum omnibus modis in

παρορμῶσι, καὶ διασθεῖσιν ἐς
τὸ πῦρ, καὶ ἀπικαίονσι τὴν
γυνάμην, οὐκ ἔδντο δ' ἀπ' ἀκ-
αίᾳ, ὅν ἡ δύο συγκατα-
σπᾶσας ἐμπέσοι ἐς τὴν πυ-
ρᾶν, τοῦτο μόνον χάειν ἐρ-
χάσασθαι. ἤκουον δέ, ὡς ἐδὲ Πρω-
τινὸς ἐτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀπὸ
τῆς φοινίκας μετ' ὀνόμασιν ἰαν-
τῶν, ὅτι καὶ φοινίξ τὸ Ἰνδι-
κὸν ὄρνιθον ἐπιβάλλειν πυρὸς
πείγεται, παρ' ῥωτάτω γάρως
πρόβηδ' ἀκός. ἀπὸ καὶ λογο-
ποῖα, καὶ χεῖρ μὲν τινὰς διέ-
ξασι παλαιὰς δὲ, ὡς χεῖρ μὲν
εἶναι δαίμονα νυκτοφύλα-
κα γυνέσθαι αὐτόν. καὶ δὲ λόγος ἐ-
στὶ βωμῶν ἡδὴ ἐπιθυμῶν, καὶ
πρόβ' ἀναστήσθαι ἐκ τῶν.
καὶ μὲν δὲ ἐστὶν ἀπακός, ἐπὶ
τοῖς παρ' οἷς ἀνοήτοις ἐν-
θέσθαι τινὰς, τοῖς καὶ τε-
ταρτάτῃ ἀπικαίεσθαι δι' αὐ-
τὴν. καὶ τῶν, καὶ νύκτωρ ἐν-
εστὶν ἀπακός τῶν δαίμονι τῶν
νυκτοφύλακι. οἱ κατὰ τὰς δὲ
ἐκ τῶν μεθ' αὐτῶν, καὶ χε-
ρὶ τῶν, οἷμαι καὶ ἀδύτων
ἐπὶ

et in ignem compellunt, non
sinentes eundem timore con-
sternari aut trepidare : quo-
niam si duobus discerpiis in
ignem incideret, solum hoc
præclare et cum multorum
gratia faceret. Quinetiam
hoc inaudiui, se amplius Pro-
teum nominare nolle, sed
Phœnicem, quod et Phœ-
nix avis Indica iam summa
confecta senio, pyram dica-
tur inscendere. Sedenim vana
comminiscitur mendacia, or-
acula quædam vetera pera-
censens, ac si deū quempiam
noctis custodem illum fieri
oporteat. Ac iam non obscu-
re aras quoq; desiderare vi-
detur, aureisq; donarijs se ho-
noratum iri planè sperat. Es-
per Iouem haudquaquā ab-
surdum factu æstimandum
est, si in tanta stultorum ho-
minum multitudine inueni-
antur etiam qui prædica-
re non vereantur, quod per
ipsum quartana sint liberati,
quodq; noctu in dæmonē no-
cturnum inciderint. Porro

etiam et illius discipuli oraculum quoq; , ut opinor,

ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται.
 Διότι καὶ Πρωτὺς ἰκάνῃ ὁ
 Διὸς, ὁ πρῶτος τοῦ ὀνόμα-
 τος, μαντικὸς ὡς μαρτύρο-
 υμαι δέ, ἡ μὲν καὶ ἰερίας αὐτοῦ
 ἀπεδεδίχασται, μασίγων ἡ
 λαυτικῶν, ἡ πινύτωι τοιαύτης
 τιρατοργίας, ἡ καὶ καὶ Δία τι-
 λειώ τινα ἐπ' αὐτῷ εἰσάγει
 οὐκείων, καὶ διαδοχίαν ἐπὶ
 τῇ πυρᾷ. Θιαγῆς ὁ ἱεραρχος,
 ὡς μοι τις τῶν ἱερέων ἀπήγ-
 γαλε, καὶ Σιδύπην ἱερὰ πρὸς
 ρηκῆσαι περὶ τέτων. καὶ τὰ ἑ-
 πὶ ᾧ ἀπεμνημόνευται

Αλλ' ὁ πόταρ Πρωτὺς, ἡ
 νικῶν ὃν ἄλλος ἀπάντων,
 Ζηὸς ἱερὸς τῶν τιμῶν
 κατὰ πῶρ ἀνακάνσας,

Ες φλόγα πηδῆσας, ἔλθῃ
 ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,

Δὲ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ
 ἄλλοις καρπὸν ἔδωσι,

Νυκτὶ πόλον τιμῶν ἕλκω-
 σαι ἥρωα μίγιστον,

Συώθρονον Ἡφαιστοῦ καὶ Ἡ-
 φακλῆ ἀνακλῆ.

Ταῦτα μὲν Θιαγῆς
 Σιδύπης ἀκκοῦσαι φησὶν,
 ἡ δὲ

Hæc quidem Theagenes ex Sibylla se audisse falso
 dicat.

adytum iuxta pyram mas-
 chinabuntur, propterea quod
 Proteus ille Ioue natus,
 huius nominis propater, va-
 ticipio celebris habitus est.
 Neque testari dubito certò
 futurum confirmans, ut sa-
 cerdotes quoque illi consti-
 tuantur flagellorum, aut in-
 cendiorum, aut alicuius al-
 terius rei monstificæ. Aut p-
 Iouem festiuitas illi noctur-
 na sacrificabitur, aut festum
 facibus iuxta pyrā celebran-
 dum. Ceterum Theagenes
 nuper, ut quidam mihi ex fa-
 miliaribus retulit, ait Sibyl-
 lam quoque ea de re ista præ-
 dixisse. Et cur non ipsos per-
 censeamus versiculos?

Ast ubi iam Proteus Cy-
 nicos longè optimus inter,
 Per loca sacra Ioui ritin-
 lum succenderit ignem:

Tunc oēs quotquot fuit
 Flu vescuntur agrorum,

Noctiuagum, ut iubet,
 placate heroo colentes.

Concessa Alcide ac Val-
 cano sede propinquum.

ὅς ἔστι Βάκιδος αὐτῷ χρησμὸν
ἐπὶ τέταρτον. φησὶ δὲ Βά-
κιδος, σφόδρα ἔτι παπῶν·

Ἀπ' ὀπότεν λιυικὸς πό-
λυον· ὅς ἐστι φλόγα πολ-
ύων

Παύσης, δόξης ἐπ' Εὐ-
φροσύνην δ' οὐκ ἐστίν,

Δὲ τότε τὸς ἄλλους λιυα-
λάκας, οἱ οἱ ἔπονται,

Μιμῶσαι καὶ πότμον ἀ-
ποχαιρῶσι λύκοιο·

ὅς δὲ λιδαλὸς ἰδὼν, φάσκει
μεῖν· ὅς ἔστιν ἡφαιστῖος,

Λάοισι βακίαν ἔχοντα
τάχα πάντας Ἀχαιοί.

ὅς μὲν ψυχρὸς ἰδὼν θερμῶς
σοφίαν ἐπιχαρῶν,

Χρυσῶν ὁξυφύων ἐπὶ λῶν,
μέλα ποτὶ δ' ἀνέμων,

Ἐπὶ ἑκατὸν πάτρασι μὲν
χρυσῶν ποτὶ τέλειαν.

Τὴν ἑκὼν ἐκείνῃ, ἀνδρῶν, ἄρα
σοφίαν· ὅς ἔστιν ἡφαιστῖος·

ὅς δὲ τὸν ἑκὼν ἐκείνῃ, ἀνδρῶν,
σοφίαν· ὅς ἔστιν ἡφαιστῖος·

ὅς δὲ τὸν ἑκὼν ἐκείνῃ, ἀνδρῶν,
σοφίαν· ὅς ἔστιν ἡφαιστῖος·

ὅς δὲ τὸν ἑκὼν ἐκείνῃ, ἀνδρῶν,
σοφίαν· ὅς ἔστιν ἡφαιστῖος·

ὅς δὲ τὸν ἑκὼν ἐκείνῃ, ἀνδρῶν,
σοφίαν· ὅς ἔστιν ἡφαιστῖος·

dicat. Caterum ego illi Ba-
cidis oraculum contra me-
morabo. Ait autem ad hunc
modum Bacis, nimium verè
vaticinatus:

Postquam multiplici Cy-
nicus cognomine Proteus

Inflammam sese per præ-
ceps iecerit acrem,

A' furijs vanum propter
compulsus honorem,

Protinus occisi, viuum
quicumque sequuntur.

Vulpicanes alios imitas
ri fata decebit.

At quicumque metu tre-
pidus vitauerit ignem,

Quàm primum saxi po-
pulo lapidetur Achiuo:

Ne dum friget iners, nus-
gas producat acutas,

Vsuram exercens, et ple-
na et diuite pera.

In patria nummosus ha-
bens ter quinque talenta.

Quid vobis videtur viri?
nunquid Bacis deterior vi-

sus est vates esse quàm Sibyl-
la? Sed iam tempus est admi-

randis illis discipulis Protei
discipulis, ubi potissimum semetipsos purget in aërem.

τὸτο γὰρ πλὴν λαῶσιν κατὰ
 π. ταῦτ' ἀπόντ', ἀνθρώ-
 πων οἱ περιεσῶτον ἅπαντον,
 ἥδη λανθάνωμεν, ἄξιοι τ' ὡν-
 ρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γελῶν.
 Νέστορα δ' ἐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τὸ
 Θιαγῆν, ἀπ' ὧς ἤκουσε τῆς
 βοῆς, ἤκην ἀνθρῶς, καὶ ἀναβάς
 ἐκικράγε, καὶ μυρία κακὰ
 διεξέειπε περὶ τοῦ καταβηκκό-
 τ'· ὃ γὰρ οἶδα, ὅστις ὁ βελτί-
 στος ἐκείνων ἐκαλεῖτο· ἐξὼ δ'
 ἀφ' ἑς αὐτὸν διαρρήγνυμηνον,
 ἀπῆκεν ὁ φόβος τοῦς ἀθλη-
 τὰς· ἥδη γὰρ οἱ Ἐπανοδίκαυ
 ἐλόντων εἶναι ἐν τῷ πηλιδίῳ.
 ταῦτα μὲν οἱ τὰ ἐν Ἡλιδί.
 ἔπειθ' ὡς πλὴν Ὀλυμπίαν ἐ-
 πικρόμεθα, μὲς δὲ τὴν ὁ πρὸς
 ὠδόμενος τῶν κατηγορουώ-
 των Πρωτίως, ἡ ἱπαινοῦς
 των πλὴν πεσόντων αὐτοῦ, ὧς
 π. καὶ ἑς χεῖρας αὐτῶν ἤλθοι
 οἱ ποιοῖ, ἄχι δὲ παρὰ τὸν
 αὐτὸς ὁ Πρωτίως, μνείῃ τῷ
 πλῆθει παραπιμπόμην, λα-
 τόπιμ τὸ τῶν λεγόντων ἀγῶ-
 νος,

Hoc enim ipsi combustionem
 vocant. Hæc cum dixisset,
 certatim ab omnibus circen-
 stantibus succlamatum est:
 Comburatur iam illico flam-
 mis dignissimi. Ac ille qui-
 dem descendit ubertim ri-
 dens: porro Nestorem, nem-
 pe Theagenem non latebat
 vociferatio, verum exaudi-
 to clamore venit illico. Cum
 dicturus ascendisset, magna
 voce exclamavit, innumera
 mala de eo percensens, qui
 descenderat. Minime vero
 compertum habeo quòdnam
 illi optimo nomē fuerit. Ce-
 terum ego relicto illo, cum
 ciferatione se rumpere, ubi
 bam visurus athletas: Tame-
 nim certaminum iudices
 arbitri in circo esse dicebant.
 Et hæc quidem actum est
 Elide. Cum autem
 mus in Olympiam, ubi
 bi multitudo aderat
 accusantium, quam
 ceptum laudantium
 non pauci illorum

tes ad manus deuenerint: donec progressus ipse Pericles
 nita hominum frequentia deduceretur, relicto a

οὐ, λόγους τινας διέξυλθε
 περὶ αὐτοῦ, τὸν βίον τε, ὡς
 ἰδίῳ, καὶ τοὺς κινδύνους, ὅς ἐ=
 κινδύνους διηγέσθην, καὶ
 ἥσα πράγματ' αὐτοῦ φιλολογίας ἐ=
 πεκαίμεναι, τὰ μὲν οὖν ἀ=
 ρημύα πομπὰ ἡμεῖς· ἔγὼ δ' ὁ=
 λόγῳ ἡκουσάμενος πάλαι τῶν
 σκευάτων, ἅτα φοβηθεὶς
 μὴ σιωτῆν ἐν τοσαύτῃ
 τύρβῃ· ἐπεὶ καὶ πομπὸς τοῦ=
 το πάσχοντος ἰδρῶν, ἀπῆλ=
 θον, μακρὰν χάριν φρά=
 σας θανατιῶντι φοβῆσθαι, τὸν
 ἐπιτάφιον αὐτοῦ καὶ τιλῶντες
 διέξινοντι. πάλιν τότε τοσοῦτον
 ἐπέκυσθαι, ἵφην γὰρ βύλιον
 χρυσῷ βίῳ χρυσῷ κορώνην
 ἐπιθέσθαι· χρῆμα γὰρ τὸν Η=
 ρακλέως βυβλικότα, Ἡρα=
 κλείως ἀρθανεῖν, καὶ ἀναμίσ=
 χθῆναι τῷ αἵματι, καὶ ὠφελῆ=
 σθαι, ἵφην, βούλομαι τοὺς ἀν=
 θρώπους, δάξας αὐτοῖς, ὅτι καὶ
 πόπον θανάτου κατὰφρονεῖν.
 πάντας

conum certamine : ubi ora=
 tiones quaspiam de se ipse
 habuit, nimirum quibus exer=
 citijs vitam suam transegisse=
 set, quibusq; in periculis vera=
 satus fuisset, tum quantas et
 quàm duras difficultates phi=
 losophiæ gratia per omnem
 ætatem pertulisset. Itaque
 multa eius generis erant,
 quæ ille differuerat. Ego ve=
 rò saltem pauca quadā præ=
 circumstantium multitudine
 audiebam. Deinde me=
 tuens ne in tanta turba com=
 primerer, posteaquam mul=
 tos idem patiētes cernerem,
 abij, longum valere iubens
 sophistam semet perimen=
 tem, suiq; funeris epitaphiū
 ante mortem recitantem.
 Sedenim tunc etiam hoc in=
 audieram. Dixerat enim,
 aureæ vitæ auream quoque
 se velle imponere coronis=
 dem; consentaneum autē esse
 se, ut qui Herculeam vitam

exegisset, Herculeam quoq; mortem oppetēs è viuis discedem=
 ret, aëriq; misceretur. Ac eam quidem utilitatē, inquit, statui
 præstandam esse hominibus, ut commonstrem illis, qua ra=
 tione et memis constantia mortis acerbitas respuenda sit.

πάντας οὐδ' αἶ μοι τοὺς ἀν-
θρώπους Φιλοκλίτας γνέσθαι.
οἱ μὲν οὐδ' ἀνοητότεροι τῶν
ἀνθρώπων ἐδάκρυον, καὶ ἐ-
βόων, σάξουσιν Ἐπιχθίνῃ· οἱ δὲ
ἀνδρῶδες οὐκ ἐκράαζον.
τὴν δὲ τὰ δαδουμένα. ὅφ' ἄν
ὁ προσβύτης ὁ μετρίως ἔθορυ-
βήθη, ἑλπίσων πάντας ἔξεισθαι
αὐτοῦ, καὶ μὴ πέσειν αὐτὸν ὡς
πυρρί, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ λαβεῖ-
ξαι ἐν ὧ βίῳ. τὸ δ' ἐλπίων τὰ
δαδουμένα, ἀδούκῳ αὐτῷ
πρὸς πτόν ὡχρήν μακρόν ἐ-
ποίησε, λαίῳ ἥδ' ὡς νικεικῶς
πλὴν χοιὰν ἔχοντι, καὶ νῦν Δία
καὶ ὑποτρέμαρ, ὥς λατέπαν-
σε τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ, ἡκάζας,
οἶμαι, πῶς ἐγέλωρ· ὅδ' ἄρ'
ἐλπίων ἄξιον ὡς ἔγωγε δύσιν-
ρωτα τῆς δόξης ἀνθρώπου
ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐ-
τῇ ποινῇ ἰλαύνονται. παρ-
πέμπω

Itaque oportet omnes ho-
mines mihi morienti Phie-
loctetas præstò esse. Iam
quàm imprudentiores erant
ex illis, lachrymas profusa-
debant, exclamantes : Ser-
ua te Græcia saluum atque
superstitem. Cordatiores ve-
rò vociferabantur : Perfi-
ce quæ facienda decreui-
sti. Horum itaque diuerso
studio senex non mediocri-
ter perturbatus est, sperans
omniñò se ab omnibus re-
tentum iri quò minus in is-
gnem se mitteret præcipi-
tem, sed inuitum et nolenti-
tem illis resistentibus in ca-
ta se mansurum. Ac san-
cùm præter spem atque sen-
tentiam accidisset, et illi
quæ arrogantia inducenda
decreuerat, ea quæ
que opere comprobanda fu-
rent, maiorem in

expalluit. Cumq; iam mortuì cadaveris speciem vulnere
lore præ se ferret, per Iouem timore impendiò magis per-
sus, subtrepidauit etiam. Ego verò, ut opinor, iam
quantùm riserim. Neque enim commiseratione mihi
videbatur, homo ita miserè ambitiosus, ita anxie gloriæ
pidus supra omnes quotquot vnquam hoc vitio labora-

πῶς αὖτε δὲ ὁμῶς ὑπὸ πολλῶν
 ἀνδρῶν, καὶ ἐνιφορεῖτο τῆς δό-
 ξης, ἀποβλέπων εἰς τὸ πλεῖστον
 τῶν βαρμαζόντων, οὐκ εἰδὼς
 ὁ ἀθλητὴς, ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν
 πᾶν δὲ ἀπαγομύοις, ἢ ὑπὸ
 πρὸς δημίου ἐχομύοις πολλοῖς
 ἢ πολλοῖς ἐπονται. καὶ δὴ τὰ
 ἔργα Ολύμπια τέλους ἔχει, κάλη-
 ρισα Ολυμπίῳ γυμνάσιον, ὅν
 ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἥδη ὁ-
 ρῶν· ἐγὼ δὲ (οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἀπορῆσαι ὀξύματ' , ἀμα-
 ποτῶν ἐξίστημι) ἀκωρὺς
 πρὸς τὸν δὲ ἀναβαλε-
 ῖν ὁμῶς, νύκτα τὸ τελευτῶν
 περὶ τὰς ἐπιτάξεις τῶν
 λαῶν. καὶ μὲν τῶν ἰταίων
 σινδὸς παραλαβόντες, περὶ
 μίας νύκτας ἐξαναῖς, ἀ-
 πείρουν Ἀρπίνης, ἔνθα καὶ
 ποταμὸς ἐκείνους πάντες οὗτοι
 ἔκαστος, ἐκ τῆς Ολυμπίας,
 πρὸς τὸν Ἰππόδρομον, ἀπὸν-
 ταντες, ἐγὼ καὶ ἐπὶ τάχιστα
 ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀλαμβάνοντες
 πρὸς τὸν

Nihilò secus tamen à multis
 stipatus deducebatur, ac glo-
 riæ amenti desiderio in præ-
 ceptis rapiebatur, subinde oc-
 culos in multitudinē admi-
 rantium reijciens, ignarus
 miser quòd eos quoque quæ
 ad crucem ducerentur, aut
 in carnificis manibus tene-
 rentur iam occidendi, mul-
 tō plures subsequerentur.
 Finitis autem certaminibus
 Olympicis, quæ omnium
 pulcherrima fuisse cognos-
 ui (iam enim quater præ-
 sens interfui) cū currus
 inopia laborarem, multis
 discedentibus inuitus relin-
 quebar. Cæterum Proteus
 exitiosum sibi spectaculum
 subinde protrahens, noctem
 demum postremum tempus
 ei rei destinavit, quando se
 ipsum esset concrematurus.
 Sub noctem itaque mediam
 assumptus à quodam fami-
 liari, cū è strato surrexis-
 set, concessi rectā in Arpinam, ubi pyra erat. Ad id loci vi-
 centi stadia ab Olympia per Hippodromū ad auroram
 Quum primū verò eò ventum est, offendimus
 tttt s pyram

πυρὰν νυφκομένην ἐν βάθει,
 ὅσον ἐς ὀργυὰν τὸ βάθος.
 δᾶδ' οὐκ ἦσαν τὰ ποικίλα, καὶ
 παριδέβυστο τῶν φρυγάνων,
 ὡς ἀναφθίει τάχιστα. καὶ ἵππε-
 δὴ ἡ σιελὼν ἀνέτελεν (ἴδμεν
 γὰρ ὑπὸ τῶν θιάσασθαι τὸ
 λάμπειν τοῦτο ἔργον) πρό-
 εσιρ ἐκείν' ἱσχυομένη
 ἐς τὸν ἀπὸ πρόπον, καὶ ξυὼν
 αὐτῷ τὰ τέλει τῶν λυυῶν, καὶ
 μέγιστα ὁ γυμνάδας ὁ ἐκ πα-
 στῶν δᾶδ' ἔχων, οὐ φαῦλ' ὅ-
 λουτεράωνισις· ἰδμεν δὲ
 περὶ καὶ ὁ Πρωτεύς· ἢ πῶς
 κληθόντος, ἄλλ' ἄλλαχό-
 θεν ἀνῆσαν τὸ πῦρ μέγιστον,
 ἅτε ἀπὸ δᾶδων καὶ φρυγᾶ-
 νων. ὁ δὲ (καὶ μοι πάννυ-
 ῖδ' ἡ πρόσειχε τὸν νοῦν) ἀπ-
 θίμεν' ἢ πῶς πῦρ, καὶ τὸ
 σπιδάνιον, καὶ τὸν Ἡράκλειον
 ἐκείνο ῥόπαλον, ἔστη ἐν ὀρόνῃ
 ῥυπρῇ ἀκριβῶς. ἅτα ἤθηλ' ἡ
 βάνωτον, ὡς ἐπιβάλοι ἐπὶ τὸ
 πῦρ, ἢ ἀναδόντας τινός, ἐπὶ-
 βαλὲ

pyram altè congestam, in
 profundum verò ad magni
 cubiti altitudinem egestam.
 Crebræ faces præsto erant,
 aridis insuper sarmentis
 stipulis pyra erat intexta,
 ut quàm primùm igne susce-
 pto in flammam erumperet.
 Postea verò quàm luna ex-
 orta est (oportebat enim
 hanc huius pulcherrimi fas-
 cinoris spectatricem adesse)
 prodijt ille eo quo semper
 more solebat exornatus,
 ac cum illo reliqua Cyni-
 corum multitudo. Hic ge-
 nerosus quisque ex patribus
 facem in manu tenens, non
 segniter subministrabat, in-
 super ipse quoque Proteus
 face armatus incedebat.
 Mox aggressi alii alii
 admotis facibus manus
 ignem succenderunt, et
 pe facibus sarmentis
 pioso igni suppedantibus.
 Ille autem (nunc
 maximè attento sit animo)

depositis pera & pallio, ac baculo illo Herculeo,
 tremè sordido adstitit amiculo. Deinde postulat
 ut ignem spargeret, quidam illi porrexit: quo

βαλὲ τι καὶ ἔπειρ, ἵς τὴν μη-
 ρημβείαν ἀπὸ βλήπων (καὶ ἴδ' ὅτι
 καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγωδί-
 ας ἰσὺ ἡ μισημβεία) δαίμο-
 νες μητρώοι καὶ πατρῷοι δέ-
 σαυτὲ με ἀμύνης. ταῦτα ἔ-
 πειρ, ἐπεὶ δὲ κούρην εἰς τὸ πῦρ, οὐ
 μὴν ἰωρατό γε, ἀλλὰ περι-
 στήσῃ τὰς τῆς φλογὸς ποικί-
 ῃς ἡμετέρας. αὐθις ὅρῳ γελῶντά
 σι, ὃ καλὴ Κρόνιε, τὴν καλὰ-
 στροφὴν τοῦ δράματός· ἐγὼ
 δὲ τοὺς μητρώους μὲν δαί-
 μονας ἐπιδοκίμω, μὰ τὸν
 Δί', οὐ σφόδρα τιώμην. ὅ-
 τι δὲ καὶ τοὺς πατρῷους ἐπι-
 καλίσας, ἀναμνησθεὶς τῶν
 περὶ τοῦ πατρὸς ἀρκύνων, ὅ-
 τι κατέστη ἰδυνάμην τὸν
 ζῆλον. οἱ λιμνοὶ δὲ περι-
 στήσῃ τὴν πυρὰν, οὐκ ἰδόν-
 τες μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδεί-
 κνυντο λόπλιν τινὰ, εἰς τὸ πῦρ
 ἐκείνην, ἔχρη δὲ ἀπηνιγὰς
 τὴν ἀνὰ τὴν ἀπὸ μὲν, φημι, ὃ
 καὶ τὸν ὅτι ἐπὶ τὸ διάμα,
 ὁρῶντα ὅρῳ, ἐνίσσης

coniecto, & versis ad me-
 ridiem oculis (etenim ipse
 quoque meridies ad huius tra-
 gædiæ partem attinebat)
 sic exorsus est : O' materni
 atque paterni dæmones, sus-
 cipite me propitij. Quibus
 dictis acturum in ignem in-
 silijt, nec amplius à quoquā
 visus est, sed à flamma quæ
 multa erat, circumfusus dis-
 paruit. Iterum te, optime
 Cronie, fabula catastrophē
 ridentem video. Ego verò
 maternos dæmones inclas-
 mantem per Iouem non ad-
 modum accusabam. At cum
 paternos quoque inuocaret,
 recordatus eorum quæ de
 patris interfecti cæde dicta
 fuerant, risum cōtinere non
 potui. Porro autem Cynici
 rogum circumstantes, nul-
 las quidem profundebāt la-
 chrymas : cæterum ipso si-
 lentio non vulgarem pertur-
 bati animi agritudinem in-
 dicabant ignem inspicien-
 tes, donec vnā cum illis affe-

traueolentia: Abeamus, inquam, ὦ stolidi. Neque
 potaptuosum hoc est spectaculum, senem assatum
 videre,

ἐνίσσης ἀναπνεύλαμψους
 πονηρᾶς. ἢ παειμύνητι, ἔς
 ἄν γραφὸς τις ἐπιθῇ, ἃς
 πακάσῃ ὑμᾶς, οἷους τοὺς ἐρ
 ῶ δις μωτηρὶφ ἑταίρους ῶ
 Σωκράτα παραγράφουσι·
 ἐκάνοι μὲν οὐκ ἠγανάκταω,
 καὶ ἰλοιδόρου τὸ μοι. ἔνιοι δὲ
 καὶ ἐπὶ τὰς βασιλείας ἤξαν.
 ἔτα ἐπαδὴ ἀπέληκσα ξυαρ-
 πάσας τινὰς ἐμβαλῆν ἄς τὸ
 πῦρ, ὡς ἄν ἐποίντο ῶ διδασ-
 σάληφ, ἐπαύσαντο, καὶ ἠρῶλω
 ἔγον. ἐγὼ δὲ ἐπανιών, ποικί-
 λως, ἐταῖρι, πῆς ἐμαυτὸν ἐντε
 νόον τὸ φιλόδοξον, οἷον τί
 ὄτην, ἀναλογιζόμεν· ὡς μό-
 ν· οὐτ· ὁ ἔρωσ ἀφηνῶς καὶ
 ῶς πάνν θαυμαστοῖς ἐν δο-
 κῶσιν, ἐκ ὅπως ἐκείνη τὰνδρὶ,
 καὶ τὰτα ἐμπλήκως καὶ ἀρνε-
 νοημῶς βιβιωκέτι, καὶ ἐκ ἀ-
 ναξίως τὸ πνρός. ἔτα ἐνι ὕγ-
 χανον πομποῖς ἀπιούσιν, ὡς
 θιάσαντο καὶ αὐτοῖ· ὦντο γὰρ ἐ-
 τι κατὰ λήψιδι ῶντα αὐτόν.
 καὶ γὰρ καὶ τόδε καὶ πετραίᾳ
 διδῶν

parū prudenter instituta, eò tantū tendebat, ut alijs admira-
 tioni esset, et stupori, prorsus flāmis nō indigni. Exinde mul-
 tis occurrebā, et ipsis spectatū euntibus. Etenim existimabā
 adhuc

videre, præsertim cū ita
 malo odore omnium nares
 impleantur. An expectatis
 dum pictor quispiam acce-
 dens vos depingat, quem ad-
 modum in carcere iuxta So-
 cratem socij depicti sunt? His
 auditis illi indignabantur,
 et me cōuicijs proscin-
 debant. A nonnullis quoque
 illorum ad fustes cōcursum
 est. Deinde verò cū essem
 illis comminatus, me corre-
 ptos per vim quospiam in
 ignem præcipitaturum, ut
 præceptoris sequantur ve-
 stigia, à cæpto destiterunt,
 et pacem egerunt. Ego au-
 tem à pyra regressus, equi-
 dem varia meo cum anima,
 et amice, voluebam, identī-
 dem mecum reputans cuius
 iusmodinam res esset gloriæ
 sitis et cupiditas, quippe qua
 sola quoque magni alioquin
 viri et admirandi omnes ex
 æquo caperentur, nedum his
 Proteus, cuius omnis vita

μῦϑ' ἐκ μέσης τῆς φλογός,
 οἵχοιτο τὸν οὐρανὸν, ἀν-
 θρωπίνη μεγάλη τῇ φωνῇ ἡς
 γὰρ ἑλιπορ γὰρ, βῶν' ὁ δ' ἐς
 Ολυμπον. ἱκάνοι μὲν οὐδ' ἐ-
 τιθέμισαμ, καὶ πεσεκώσου
 ὑποφρίπτοντο, καὶ ἀνέκρινόν
 με λέγοντο, πότερον, πῶς
 εἶω, ἢ πῶς δυσμάς ἐνέχθαι
 ὁ γύψ. ἐγὼ δὲ τὸ ἐπὶ λθόν ἄ-
 πεκινάμην αὐτοῖς. ἀπὸ λθόν
 δὲ ἐς πλὴν πανήγυριν, ἐπίσταν
 τινὶ ποιεῖν ἀνδρὶ, καὶ νῦν τὸν
 Δι', ἀξιέπειν τὸ πρόσωπον,
 ἐπὶ τῷ πάγωνι, καὶ τῇ λοιπῇ
 σιμνότητι, τάτ' ἄλλα δειγ-
 μέν' περὶ τῷ πρωτίῳ, καὶ ὡς
 μετὰ τὸ καυθῆναι θεῶσ' αὐτο
 αὐτὸν ἐν λωκῇ ἰοῦσι μικρὸν
 ἱμπεδόν, ἢ νῦν ἀπολίποι πε-
 ριπαλῶντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐς
 πλάγῳ σὸν, πόλιν τὴν ἐς ἐμ-
 μέσον, εἴτ' ἐπὶ πᾶσι πεσέθη-
 κε, τὸν γύψα διομνύμεν
 ἢ μὲν αὐτὸς ἰωρακῶν, ἀνα-
 πλάμφορ ἐκ τῆς πυρᾶς, ὅρ
 ἐγὼ

gitu, vultus è flamma sub-
 uolans, recta in cælum iuise-
 set, magna voce humana di-
 cens : Reliqui terram, in O-
 lympum commigro . Illi his
 auditis obstupescabant ami-
 nis, ac adorabant perhor-
 rescentes : meq; interroga-
 bant, utrónam, ad auroram;
 an ad occasum versus sub-
 ductus esset vultus. Ego ve-
 rò quodcunque forte suc-
 currebat, respondebam il-
 lis. Porro ubi ad frequen-
 tem hominum celebritatem
 venissem, in virum canum
 incidi, & per Iovem, quan-
 tum ad vultum & barbam,
 & reliquam gravitatem ar-
 tinebat, quantiuis precor
 qui cum alia de Proteo cir-
 cumstantibus percensere, et
 tiam hoc adiecit, quod postea
 posteaquâ combustus esset,
 aliquanto antè in veste et
 dida vidisset, ac minime eadem
 hilarum in porticu Hiero-
 phono, hoc est, septent-

cibis perstrepende, obambulanti reliquisset, ob-
 fertis coronatum. Ad extremum super omnia
 etiam vulturem, persancie deierans, quod ipsi ex

ἢ μὲν μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφ᾽ ἡ-
κα πίτεσθαι, κατὰ γελῶντα
τῶν ἀνοήτων, καὶ βλακικῶν
τὸν τρόπον. ἐννόει τὸ λοιπὸν,
οἷα ἀκὸς ἐπ' αὐτῷ γνήσιοςθαι,
ποίας μὲν οὐ μελίττας ἐπισή-
κωσαι ἐπὶ τὸν τόπον, τίνας δὲ
εὐπλιγας οὐκ ἐπαγαγέσθαι, τί-
νας δὲ κοράνας οὐκ ἐπιπύσε-
σθαι, καθάπερ ἐπὶ τὸν Ησιό-
δε τάφον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔ-
κονας μὲν γὰρ παρὰ τὴν Ηλέωρ
αὐτῶν, παρὰ τὴν τῶν ἄλλων
ἐπιτάφω, οἷς καὶ ἐπιπαλκεῖναι
ἔλγυν, αὐτίκα μάλα οἶδα
ποπλὰς ἀνασσομφας. φασὶ
δὲ πάσας σχεδὸν ταῖς ἐν δό-
ξοις πόλιν ἐπιστὰς δια-
τίμψαι αὐτῇ, διαθήκας τινὰς
καὶ παραινέτας καὶ νόμους.
καὶ τινὰς ἐπὶ τῶν πρὸς θά-
ντος τῶν ἱταύρων ἱεροτόνους
καὶ νεκροφάγους καὶ νεκρο-
φόνους πρὸς ἀγορεύσας. τοῦς
καὶ τὰς τοῦ κακοδαίμονος
προσέτις ἐγγύς, ἀνδρὸς ὡς
ἐρατὴ λόγῳ περιλαβῆν, πρὸς
ἀλλή-

subuolans fuisset conspe-
ctus, quem ego paulò an-
tè volantem dimiseram, in
hoc, ut hominum stolido-
rum & stupidorum mens
tem dementaret atque delu-
deret. Considera verò reli-
qua, quæ propter ipsum (ut
verisimile est) breui euen-
tura sint. Qualēsnam apes
locum non sunt frequenta-
turæ? quæ verò cicadæ non
accessuræ? quæ cornices
non aduolaturæ, quemad-
modum ad sepulchrum Hes-
iodi, & similia? Sedes
nim imagines quoque ab i-
psis Eliensibus reliquisquæ
Græcis missas esse confir-
mabat. hoc profectò sat
scio, breui non paucas cres-
citum iri. Aiunt præterea
omnibus fermè ciuitatibus
celebrioribus ipsum scriptis
epistolis misisse testamenta
quædam, & exhortationes
ac leges: ac quospiam pro-
pter hæc ipsa legatos ex fa-
miliaribus elegisse, funeris
funeribus & cursoribus declaratis. Hic finis vitæ fuit
illius Protei, viri breui oratione cuncta per-
stringam,

ἀπὸ θαλάμῳ μὴ οὐδὲ παύσασθαι
 ποδὲς ἔχοντες, ἐπὶ δόξῃ δὲ,
 καὶ ὡς παρὰ τῶν πομπῶν ἐν
 πᾶσι, ἅπαντα ἐπὶ οὐδὲ
 καὶ πράξαντες, ὥς καὶ ἂν πῶρ
 ἀλλοδαῖς, ὅτι μὴ δὲ ἀπὸ τῶν
 τῶν ἐπαύων ἐμὴν, ἀναί-
 σθητες αὐτῶν ὁρῶντες. ἐν ἑ-
 ἴσοι πεσόντων ἡσάμενος πᾶν-
 σομαι, ὥς ἔχῃς ἐπιπολὺν γε-
 νῆρ· ἱκῆνα μὴ γὰρ πᾶσαι
 οἶδα, οὐθὺς ἀκούσας μου,
 ὅτι ἥκωρ ἀπὸ Συνείας διηγού-
 μινον, ὥς ἀπὸ Τρωάδος συμ-
 πλῶσαι μὲ αὐτῶν, καὶ τῶν τε
 ἡκῆων τῶν ἐν ὧν πᾶσι τρυ-
 φῶν, καὶ τὸ μαρτύριον τὸ ὡς
 ῥῶσιν, ὃ ἔπεισε λιμίσθην, ὥς
 ἔχοι καὶ αὐτὸς τινὰ Ἀλκιβιά-
 δην. καὶ ὥς ἐπιταραχθεὶς μὴ
 ἔνυχος ἐν μίση ὧν Αἰγαίῳ,
 θυόφον κατὰ δάαντες, καὶ κῦ-
 μα παμμίγηθον ἐγείραντες,
 ἐκόντες μετὰ τῶν γυναικῶν ὃ
 θαυμαστὸς, καὶ θανάτου κρείτ-
 τωρ ἐν δολῶν. ἀπὸ μικρὸν
 πῶ

stringam, qui ad veritatem
 nunquam respexit: propter
 gloriam verò & hominum
 laudem aucupandam, omnia
 semper & dixerit & fe-
 cerit, adeò ut in ignem quo-
 que se per præceps saltu mi-
 serit, quando laudum titil-
 latione haudquaquam am-
 pliùs perfunditurus erat,
 quippe quas mortuus sentiri
 non poterat. Vnum ad-
 huc si addidero, verborum
 finem faciam, ut abundè
 habeas quod rideas. Siqui-
 dem illa iam olim nosti,
 quippe quæ statim ut ex Sys-
 ria domum veni, ex me des
 narrante audisti, ut à Troas
 de vnâ cum illo nauigârîm,
 præter alias quas exercebat
 inter nauigandum delicias,
 etiam puerû formosum per-
 suasit in Cynicæ sectæ se ad-
 dicere, videlicet ut esset
 tiam illi Alcibiades. Et
 quemadmodum conterritum
 fit sub noctem in medio Ae-

geæ, oborta caligine, magnisq; fluctibus insurgentibus, ut
 cū mulierib. turpiter eiularit admiradus ille, visus sibi potius
 esse, quàm ut mortem oppetere debeat. Atqui aliquando

quàm

πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννία
 σχεδόν πονήμιων, πλεόν,
 οἶμαι, τοῦ ἱκανοῦ ἰμπαρῶν,
 ἡμισύντι τῆς νυκτὸς, καὶ ἰά-
 λω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ.
 ταῦτα δὲ μοι Ἀλέξανδρ' ὁ
 ἱατρὸς διηγήσατο, μετακλη-
 θῆς, ὡς ἐπισκοπήσῃν αὐτόν.
 ἔφη οὐκ ἀπαλαβῆν αὐτόν
 χαμαὶ ἐνλιόμβον, καὶ τὸ
 φλογμὸν οὐ φέροντα, καὶ ψυ-
 χρὸν αὐτοῖσι πάνυ ἰρωτι-
 κῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοιῶναι.
 ὡς ἂ πάντως θανάτου δειοί-
 το, ἤκεν αὐτόν ἐπὶ τὰς θύ-
 ρας αὐτόματον, ὥς καλῶς ἔ-
 χαν ἔπειθαι, μηδεὶν τοῦ πυ-
 ρὸς διόμβρον· τὸν δ' αὖ φά-
 ναι, ἀπ' οὐχ ὁμοίως ἐνδο-
 ξ' ὁ πρὸς ἄλλοιτ' ἄν, πᾶ-
 σι κοινὸς ὤν. ταῦτα δὲ ὁ Ἀλέ-
 ξανδρ'· ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς
 πρὸ πομπῶν ἡμερῶν ἥδον αὐ-
 τὸν ἐγκρίσιμνον, ὡς ἀπ' ἀ-
 κέρους ὡς θημῆ φαρμάκῳ.

ὁρᾷς,

quàm diem suum obiit, ante
 nouem fermè dies plus quàm
 sat erat, ut opinor, cùm aua-
 riter decorasset, sub no-
 ctem vomuit, ac febricula
 valde vehementi subito cor-
 reptus est. Hæc mihi Ale-
 xander medicus denarra-
 uit, accersitus in hoc, ut eum
 inspiceret. Ait ergo se il-
 lum semet humi voluentem
 deprehendisse, æstuantem
 morbum perferre non va-
 lentem, ac frigidam valde
 desideranter postulantem:
 se verò non dedisse. Dices
 bat quoque ita ad illum dix-
 xisse sese: quòd si prorsus
 mortis amore & cupiditas
 te teneretur, ipsam vltro
 breui ad ianuam esse ventu-
 ram, ita ut ignis sibi super-
 uacaneus ad hanc maturan-
 dam esse videretur. Ad
 quæ ita respondisse Pro-
 teum aiebat: Atqui haud-

quaquam perinde celebris

& gloriosa oppetendæ mortis futura est ratio, cùm om-
 nibus communis sit. Hæc quidem Alexander. Cæterùm
 ego quoque illum non ita multos ante dies vñtum conspe-
 xi, quemadmodum præ pharmaci amarulentia fleuerit.

υ υ υ υ

Vides

ὁρᾷς, οὐκ ἅπαν τοὺς ἀμβλυ-
 ποιῶτας ὁ Αἰακὸς παραδί-
 χεται. ὁμοίον ὡς ἂν τις ἐπὶ σαι-
 ρὸν ἀναβήσινθαι μέλων, τὸ
 ἐν ᾧ διαλύσῃ πρόπαισμα
 θεραπεῖται. τί σοι δοκεῖ ὁ Δε-
 μόκειτ', ἂν ταῦτα εἶδῃ; καὶ
 ἄξιον γέλασαι ἄν' ἐπὶ ᾧ ἀν-
 δρῇ. καὶ τοι πόθιν ἔχεις ἐκεί-
 νου τοσοῦτον γέλωτα; σὺ δ'
 ἔρῃ ᾧ φιλότις, γέλα καὶ αὐτὸς,
 καὶ μάλιστ', ὅποταρ τῶν ἄλλων
 ἀχέουσι θαυμάζοντων αὐτόν.
rites alios eundem admirantes audieris.

Videsne ut nō omnino Aca-
cus cæcutientes suscipiat? Non
absimile si quis iamiam
in crucem ascensurus, digiti
vulnusculo medeatur. Quid
tibi facturur fuisse videtur
Democritus, si horum spe-
ctator contigisset? Nunquid
pro dignitate virum derisisset?
Et vnde tantus misero
risus suppetisset? Proinde,
amice, ride & tu ipse, ac tu
maximè & effusissimè, quo-

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

IN Peregrino simulatæ tantum sapientiæ imaginem
 Lucianus haud dubiè ostendere voluit. Quid enim il-
 lo insolentius, aut popularis admirationis (quàm vnā
 omnes sua prodigiosa viuendi ratione cōstat venatōs
 esse philosophos) cupientius? Quem in tantum glorię
 sitis excæcauerat, vt omnibus absumptis admiratio-
 nis captandæ præstigijs, quibus vulgi oculos dement-
 tare solitus est: demum etiam semet flammis absumen-
 dum sacrârit, non ob aliam causam, quàm vt mortuus
 quoque admirationi esset populo. Nec mihi dubium
 est, in hoc Peregrino Lucianum, summæ virum pru-
 dentię, indicium facere voluisse, cuiusmodi res esset
 ambitiosæ gloriæ cupiditas, quàm inconsulta, quàm
 præceps, & quàm ferè semper temeritatem comitem
 secum habeat, & φιλαυτίαν sociam. Nec verò vsq; aded
 popula-

populariū animis facessit negotium, quàm excelsos animos ferè occupat: & quò altiori magnitudine mēs prædita fuerit, hoc facilius hac siti cogitur, tantoq; impēsius gloriæ desiderio infestatur: ita vt præclare scripserit Lucianus: τὸ φιλόδοξον μέγιστον ἀφυκτόν, καὶ τοῖς πανύψαιμας εἶναι δοκοῦσι: Animi abiecti & sordidi rebus capiuntur humilibus, at sublimes & excelsi illā internam in aliorum animis repositam opinionem affectant. Et huius consequendæ gratia nihil non faciunt, parum nonnunquam reputantes, quàm prudenti consilio inuidiosam captent gloriam. Videmus nostro seculo innumerabiles peregrinos semet, vt Protheus, in omnia vertentes, tantum in hoc, vt sint aliquid: hoc est, vt Hesiodus loquitur, ῥήτοί τε, φατοί τε, ne desit mundo quod de illis loquatur, vt habeant præclarum apud omnes & eruditionis & ingenij testimonium: non animaduertentes interim, se quadam animi cæcitate & præcipitantia, qua illis imposuit φιλαυτία & ambitio, dum omnia miscēt, in summam iuere infamiam. Vsq; eadē miserè nonnulla sitiunt, & sedulò venantur τὸ δῶπλον ἐκείνο δέξασθαι, vt patiantur citius veritati iniuriam fieri, quàm illorum periclitetur existimatio. Est quidē omnibus commune laudis & glorię certamen propositum, sed ad hanc vt non nisi per sudorem & laborem patet aditus, ita non alia quàm virtutis, hoc est, legitima via penetrandum est. Iam quisque peculiarē viam ad laudem consequendam sternit & aperit, quæ an laudis appellatione digna sit, viderint ij qui tanto peccat ad hanc & multorum exitio & offendiculo aspirāt. Sed nimium multa philosophati sumus. Cæterum in Peregrino præter cætera illud quoq; videre est, quàm nihil in rebus diuinis sapiat humana ratio, etiam prudentia philosophica excultissima. Quis enim negabit, Lucianum summi virum fuisse ingenij: at quàm nasutē subannet Christianismum, palām est: conuictia eructans in ipsum quoque Christum, quem αἰνολοποιοῦμεν σφισιν, hoc est, de palo suspensum

Sophistam cognominat, vel alia cōmemorat, confingens quæ à teneris & pijs auribus procul decet esse remota. præterea longè aliter de Peregrino sentire videtur Gellius, author satis eminens.

a PENTHEVS.] Vide qua de eo annotauimus in Saturnalibus. b Nōne verò.] Igne mori multi gloriosum putârūt, inter quos etiam fuit Colanus : qui se vltro incendio obtulit, cum iam mori decreuisset. Nicolaus Damascenus, & philosophus & historicus, scribit à se visum Zarmanochegam Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremauit, quod abundè vixisset. in cuius tumulo ita inscriptum fuit : Ζαρμανοχηγας Ινδός ἀπὸ Βαργῆς, κατὰ τὰ πάλαια Ινδῶν, αὐτὸν δαπάναντος, κέρταται : hoc est, Zarmanochegus Indus ex Bargoa, iuxta patrios Indorum mores, seipsum immortalem faciens, hic iacet. c. Et enim haud dubitanter.] Imò qui animæ immortalitatem credunt, feliciores sunt ijs qui animum interire cum corpore, & vt corporis, ita animi sensum morte eripi arbitrantur : de quorum numero sunt, C. Iulius Caesar, in ea oratione quam contra Catilinam habuit, & Cicero pro Cluentio : cum aliter in Lelio & in prima Tusculana tradiderit. Ego quamuis de hac impia sententia in Charonte scripsi, tamen quia hic locus exigat, ea repetere non sum veritus. d Epictetus.] Hic ex Hierapoli Phrygia vrbe fuit oriundus, Romæ Epaphrodito diuidam, Neronis familiari seruiuit. e Hercules.] Cum se ipsum magnitudine dolorum victus, in rogam coniecisset, vixus combustus est. Sophocles in Trachinijs. f Alcibiades.] Vide Plutarchum in eius vita, & Erasmus in Alcibiadi Sileno.

ΔΡΑΠΕΤΑΙ. F V G I T L V I.

Bilibaldo Birckheimero interprete.

ARGVMENTVM.

Rursum inuehitur hoc dialogo Lucianus in Philosophos, quos sub fugitiuorum nomine non solum ipsos per se homines facinorosos ac perditos plerumque ostendit, verumetiam à turpibus principijs, nullis honestis studijs, nulla disciplina institutos, sed solum v-

nis & ocij gratia, quòd cum maiori ignauia ac securi-
 tate, libidini atque alijs vitijs inferuire possint, ad hanc
 professionem prorumpere docet. Fingitur autem Iu-
 piter cū Mercurio de eo quod nuper in Olympijs cir-
 ca Proteum acciderit, sermonem habere (quæ occasio
 dialogo est) atque ibi inter narrandum Philosophiam
 aduenire, multa querentem ac detestantem de mori-
 bus & vitijs recentiorum ac nuper natorum Philoso-
 phorum, vt qui non ipsi modò nihil dignum hac pro-
 fessione agant aut tractent, verùm etiam iniuriam ac
 fraudes, quibus alios circumueniant, sub hoc specio-
 so titulo tegant: exposita interim prima origine, qua
 de causa Philosophia primùm in terras à Ioue demis-
 sa fuerit, qui homines philosophari primùm coeperint,
 & quale postremū hoc hominum genus sub hac pro-
 fessione sese venditare soleat. Qua querela Iupiter, pro
 eo ac par erat, commotus, Mercurium & Herculem v-
 nà cū Philosophia ad puniendos huiusmodi impostor-
 es demittit, qui, ducēte Philosophia, in Thraciam de-
 nuntiunt, atq; ibi fugitiuos quosdam seruos, philoso-
 phorum nomine sese tuentes, & quandam Laconici
 cuiusdam vxorem, libidinis causa secum circumferen-
 tes, indicante & adiuuante ad hoc etiam Orpheo poë-
 ta, comprehendunt, & malè multatos dominis suis in
 seruitutem restitunt. Vtrum autem ex vero aliquo
 facto occasionem argumenti huius Lucianus traxe-
 rit, incertum est: loci certè ac nominis mentio, quam
 ille subobscurè facit, tale aliquid innuere videntur. Et
 fuere illis tam temporibus præter Epictetum & Me-
 nippum, de quibus notum est, & Macrobius quoque
 libro Saturnalium primo meminit, etiam alij quidam,
 qui à seruis ad philosophiam progressi sunt, quorum
 haud dubiè nonnulli non tam virtutis studio, quàm
 ignauia & securitatis gratia, quemadmodum &
 nostra ætate non paucos vidimus, ad
 hoc vitæ genus excita-
 ti fuere.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΖΗ-
νός, Φιλοσοφίας, Ηρακλείους,
Ερμού, Ανδρῶν, Δεσπότη, Ορ-
φέου, Δραπέτου καὶ
Υποδίκου.

APOLLO, IVPITER, Philosophia, Hercules,
Mercurius, Viri, Dominus,
Orpheus, Fugitivus,
Maritus.

Ληθῇ ταῦτά
φασι, πᾶτιρ ὡς
ἐμβάλοι τις αὐ-
τὸν φέρων ἄς

τὸ πῦρ, κατέναντι Ολυμπί-
ων, ἥδη πρεσβύτης ἀνθρώ-
που, οὐκ ἀγρυπνῆς θαυματο-
ποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἢ σιγῶν
γὰρ ἐμὶν διηγήτο, αὐτὸν ἴω-
ρακύναι κοῦμόφρον λίγουσα.
Ζῶς. καὶ πᾶν ἀληθῆ, ὦ Α-
πολλοῦ, ὡς μὴ ποτε γήϊοιαι
ᾤφειλεν. Αἰ. οὕτω χρεὶς ὁ
γέρων ἴω, καὶ ἀνάξιος ἐν πυ-
ρὶ ἀπολωλέσθαι; Ζῶς. καὶ τῷ-
το μὲν ἴσως, ἀλλ' ἐγὼ ποτὶ λῶ
μὲν πλὴν ἀνδράν μεμνημαι ἄς
νασχόμεν. Ὅ τότε πρὸ κνίσσης
ποικρᾶς, οἷον ἀπὸς ἀπαφέ-
ριωαι ὁπλομένων ἀνθρωπί-
νων σωμάτων, ἢ γοῶν μὴ ἔς
πλὴν Αραβίαν, ὡς ἔχον, ὁδὸν
ἀπὸν ὠχόμεν, ἀπολωλάν
ἄν, ἐν ἴω, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ.
καὶ ὁμως ἐν τοσαύτῃ ὠοδίᾳ,

καὶ

Erane quæ di-
cunt, Pater
quod in ignem
quidā se ipsum

coram Olympijs iniecerit,
homo iam senex, nec inge-
nerosus ad talia præstigi-
ator? Siquidem ita nobis Lu-
na retulit, se illum ardentem
vidisse dicens. IVP. Et
admodum vera, ὦ Apollo,
atque vtinam nunquam fas
ēta fuissent. APQL. Num
adeò bonus senex erat, ὅς in-
dignus qui in igne periret?
IVP. Et illud forsitan.

Cæterum multam me tum
memini insuauitatem, ob ni-
doris, qualem ex hostis hu-
manis corporibus exhalare
par est, factorem percussisse.
etenim ni confestim in Ara-
biam, vt habebam, discedens
abyssum, ob fumi, certè sci-
as, fœditatem perijsssem: ὅ
tamen in fragrantia tanta,

aroma

καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων,
καὶ ἐν λιθάνωσιν παμπότῃ,
μόλις αἱ ῥῖναι ἐπιλαθῆσθαι μοι,
καὶ ἀρμαθῆν ἡθελᾶν τῶν κυ-
κιδᾶ ἐκένω τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ
καὶ νῦν ὀλίγον δέω ναυτιᾶν,
ὑπομνηθῆς αὐτῆς. ΑΠ. τί δὲ
φράσῃς, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα
ἔρξασαι αὐτόν; ἢ τί τὸ ἀγα-
θόν, ἀπανθρακωθῆναι ἐμπι-
σθῶν ἅς τῶν πυράν; Ζεὺς. τῷ
δὲ μὴ δὲ αὐτῷ, ὦ πάτερ, φθάνοις,
καὶ Εμπεδοκλῆ πρὸ αὐτοῦ ἐγ-
καλῶν, ὅς ἐς τὸς κρατῆρας ἦ-
λασθαι, καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ.
ΑΠ. μελαγχολίαν τινὰ δεῖ
εἶναι λέγεις. αὐτὰρ οὗτός γε
τίνα ποτὲ ἄρα τῶν αἰτίων ἐ-
σχί τῆς ἐπιθυσίας; Ζεὺς. αὐ-
τοῦ σοι λόγον ἔρω, ὅν ἐλεξί-
πες τῶν πανήγυριν, ἀπολο-
γούμην πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ
τῆς τελευτῆς. ἔφη γὰρ, ἢ γε
μὲν μνημαί. ἀλλὰ τίς αὐτῇ
σπεύδει πρόσθαι τιταραγμέ-
νη καὶ λακρύουσα, πάννυ ἀδι-
ακμήν; τοικῆται μὲν οὖν δὲ φι-
λοσοφία ἐστὶ, καὶ τοῦ νομά γε
τοῦ μὲν ἐπιδοᾷται σχῆμα λέ-
σα. τίς δὲ δούρατι λακρύνας,
plorans atrumnis plena, inuocat. Cur filia lachrymaris?

aromatumque copia, nec non
thuris abundantia, vix mi-
hi nares odoris obliuisci, &
grauaeolentiam illam dedin-
scere volebant: sed & nunc
cum tantum recordor, quæst
nauseo. A P O L. Quidnam
ô Iupiter, volebat cum ita se
ipso abuteretur? aut quodnam
inde bonum, si in rogi in-
cideret, ac carbonatum de-
flagraret? I V P. Atqui, si-
li, nonne in hoc Empedoc-
lem ante ipsum criminari
videris, qui in Sicilia & ipse
in crateras insiluit? A P O L. Melancholiam quandam mor-
lestam dicis. Caterum isto
quamnam tandem desiderij
causam habebat? I V P. Ipsi-
us tibi sermonem refec-
ram, quem coram Panegyri,
cum mortis genus defen-
deret, habuit. dicebat enim,
si memini. Sed quænam est
ista quæ accelerans aduētat,
perturbata, lachrymās? ma-
gna videtur iniuria affecta.
Atqui Philosophia est, ac
nomen meum, se ipsam de-

τί ἀρλιπῶσα τὸν βίον ἰδι-
 ούτας; ἄρα μὴ οἱ ἰδιῶ) αὐ-
 οὖς ἐπιβιβάζουσι σοί, ὥς τὸ
 πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτην
 ἀπὲκ[θ]αναν, ὑπὸ Ἀνύτου κατη-
 γορηθέντα, ἔτα φόνους δὲ
 τοῦτο αὐτὸς; Φι. ὁ δὲν τοιού-
 τον, ὃ πάτερ, ἀπ' ἐκείνοι μὲν
 ὃ πολλὸς λῆως, ἐπὶ νόμῳ, καὶ δὲ
 τιμῆς ἕχρον αὐτὸν μῦθοι, καὶ θαν-
 μάζοντες με, καὶ μονονουχί
 πρὸς κωμῶντων, ἢ καὶ μὴ σφό-
 δρα ξινίσθαι ὥν λέγοιμι. οἱ
 δέ, πῶς ἄν ἐποιμι, οἱ ξινί-
 σθαι, καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι,
 καὶ τὸ νομα τὸ μὲν ποδύομαι.
 σοί, ἐκείνοι με τὰ δεινότερα
 ἠργάσαντο. Ζῶς. οἱ φιλόσο-
 φοὶ ἐπιβιβάζουσι τινὰ ἐπιβίβου-
 λῶσιν σοί; Φι. οὐδ' αὖτε,
 ὃ πάτερ, οἱ γὰρ ξινὸν δίκλω τὰ
 μοί καὶ αὐτοί. Ζῶς. πῶς τίνων
 ἔρ' ἠδίκησαι, ἢ μήτε τὸς ἰδιώ-
 τας, μήτε τὸς φιλοσόφους αὖ-
 τι; Φι. ἅσι τίνων, ὃ Ζεῦ, ἐρ-
 μεταίχμια τῶν τε πομπῶν καὶ
 τῶν φιλοσοφουμένων, τὸ μὲν
 σχῆμα καὶ βλέμμα καὶ βάδι-
 μα ἡμῖν ὅμοιοι. καὶ κατὰ
 ταυτὰ ἐπαλμύροι, ἀξίῳσι γὰρ
 ὥς ἐμοὶ τὰ πῶσαι, καὶ τοῦ νομα τὸ ἡμίτηρον ἐπὶ ἡμῶν,

aut cur uitā relinques adue-
 nisti? num tibi rursus Idios
 tæ, ut olim, struxere insidias,
 cum^a Socratē ab Anyto ac-
 cusatum interfecere? ideone
 illos fugis? P H. Nil tale, ὁ
 pater, verum turba illa ingēs
 me laudat, honoreq; dignam
 censens veneratur, & tantū
 non adorat, tametsi non ad-
 modum quæ dico intelligat.
 Hi verò, quòdā modo dicā &
 familiares, & qui se amicos
 esse asserunt, ac nomen meū
 induere, illi me grauissimè
 læserūt. I V P. Philosophi-
 ne tibi insidias quasdā strux-
 xere? P H I. Minime, pater:
 nam & illi pariter mihi in-
 iuria sunt affecti. I V P. A
 quibus igitur iniuriam per-
 pessa es, si nec Idiotas, neq;
 Philosophos incusas? P H I.
 Sunt nonnulli, ὁ Iupit̃r, in-
 ter multisudinem & philos-
 ophantes medij, forma, &
 spectu & incessu nobis si-
 miles, hisq; ornati, hi mihi
 subesse gloriantur, ac nos
 men nostrum præ se ferunt,

ἡμῶν

μαθηταὶ καὶ ὁμιληταὶ καὶ δια-
σῶται ἡμῶν εἶναι λίγον ἔσθ', ὁ
βίος δ' αὐτ' ἀπαμύριαν. Ὁ, ἀμα-
θίας καὶ θράσους καὶ ἀσελγείας
ἀνάπλωες ὕβρις καὶ μικρὰ καὶ
ἡμῶν. ἔκ τούτων, ὦ πατέρ, ἡ δι-
καιοσύνη πικρῶτα. Ζῶς. θανά-
τουτα, ὦ θυγάτηρ, ἀλλὰ τί μά-
λιστα ἡ δικαιοσύνη σοι. Φίλ. σκό-
πῃ, ὦ πατέρ, ἡ μικρὰ σὺν ᾧ κα-
τιθῶν τ' βίον ἀδικίας καὶ πα-
ρανομίας μετ' ὃν, ἅτι ἀμαθία
καὶ ὕβρις ξυώντα, καὶ παραπλο-
ήν. ὅτι αὐτ', κατελέησας τὸ
ἀνθρώπινον καὶ τῇ ἀγνοίᾳ ἐξ-
λαυνόμενον, καὶ κατέπειθε
ψαῖς, ἐν ἡσυχίᾳ. Ὁ ἐπιμελεθῆ-
ναι, ὡς παύσαντο καὶ ἀδικῶ-
ντες ἀπὸ τῆς, καὶ βιαζόμενοι, καὶ
ἴμοια τοῖς θεοῖς βιβῆναι, ἀ-
ναβλήσαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλή-
θειαν, ἀρρωτικώτερον ξυμπολε-
τούμενοι. ἔφη δὲ γὰρ πρὸς με καὶ
ταπεινῶν, ἃ μὴ πράττειν
ἀνθρώποι, καὶ ὡς διακάνω ὑ-
πὸ τ' ἀμαθίας, ὦ θυγάτηρ, καὶ
αὐτὴ ὁρᾷς, ἐγὼ δ' (ἐλθὼν γὰρ αὐ-
τὸς) οἶ, καὶ μόνω ἰάσασθαι ἄν-
τα γινόμενα οἶμαι, περὶ τὰς
ἀφῆς, τε quoque cernis. Ego verò, quoniam eorum me mis-

discipulos, sectatores ac con-
tubernales se nostros esse di-
centes: at vita eorū scelestis-
sima, ignorantia, temeritate
et petulantia penitus est re-
ferta: nobis iniuria haud par-
ua. ab illis, ὦ pater, iniuria
affecta profugi. IVP. Mole-
sta hæc, filia: verum quare
potissimum te læsere? PHI.
Considera, pater, nū parua.
etenim cū vidisses humanā
vitam iniquitate et iniustitia
plenam, tanquam ignorantia
et violentia agitātā et pers-
turbatam, tu rerū humanarū,
quod tanta caligine cō-
flicterentur, miseratus, me in
terram demisisti, iniungēs ut
omnem adhiberem diligen-
tiam, quò homines à violentia
et mutuis desinerēt iniurijs,
ac nō beluarum ritu vis-
uerent, ad veritatemque respec-
tantes, pacatiūs inter se de-
gerent. Dicebas etenim cū
me demitteres, quæ nam homi-
nines agunt, qualiterque, ὦ
filia, ob ignorantiam sine

ἐξ ἀπάντων ἡμῶν, ὡς μὲν ἱα-
σομένην. Ζῶς. οἶδα πολλὰ
καὶ τοιαῦτα ἀπὸρ τότε, σὺ δ'
τὰ μετὰ ταῦτα ἤδη λίγῃ, ὅ-
πως μὲν ἡμεῖς ἐξαυτὸ σε ἱατα-
σάμεν, τὸ πρῶτον, ἅ τινα
δὲ νυνὶ ὑπ' αὐτῶν ὥσπερ οὖν
Φιλ. ἔξα μὲν, ὡς πᾶσι, ἐκ ἐπὶ
τοῦ Εὐκλείους οὐθὺς, ἀπὸ δ'
περ' ἐδόκα μοι χαλεπώτερον
τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρως
παιδευθῆναι καὶ διδασκῆναι, τοῦ-
το πρῶτον ἡξίου ἐργάζασθαι.
τὸ Εὐκλείου δὲ ἔργον, ὡς ῥᾶ-
στον ὑποβαλέσθαι καὶ τάχιστα,
ὡς γὰρ ὥμιλον ἐνδεξόμενον τὸν
χαλινὸν οἴομαι, καὶ ὑπαχθῆ-
σόμενον ὡς ζυγῷ, ὁρμήσασα
εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθεντο
μέγιστον τῶν ἐν ὡς βίῳ, ὅσα
λεπῶς ἔπαυε καταβάνας ἀπὸ
τῶν ἐλπιφάντων ἡμοῖ σωμα-
ται. ὡς καὶ γὰρ ὁ ὀλβιον, οἱ
Βραχμᾶναι, τοῖς Νεχραίοις
καὶ Οὐδράκαις ὁμοιοί, οὗτοι
πάντες ὑπ' ἡμοῖ τάσσονται,
καὶ βιοῦ. οἱ γὰρ κατὰ τὰ ἡμῶν
δουλοῦντα, τιμωμένοι πρὸς
τῶν πειοίκων ἀπάντων, καὶ
ἀρθνέ-

ex omnibus nobis elegi, ac ut
illos cures, demitto. IVP.
Noui, multa talia tum di-
cebam: at tu iam dicere per-
ge, quomodo sub initium te
deuolantem homines susce-
perint, & quæ nunc ab ipsis
pertuleris. PHIL. Perre-
xi igitur, pater, non con-
festim ad Græcos, sed quod
longè mihi difficilior opus
esse videbatur, Barbaros vi-
delicet instituere & docere
hoc primum aggredien-
dum esse censebam. Inter-
missis igitur Græcis, tan-
quam qui facile subigi pos-
sent, ac celeriter, ut puta-
bam, frenū suscepturū, iugū-
que collum subdiciari forent,
ad Indos primò moui, gen-
tem omnium quæ viuunt, ma-
ximam: illisq; haud grana-
tè persuasi, ut ab elephantis
descendentes, mecum con-
uersarentur, quemadmodum
Brachmanes, felix hominū
genus, Nechrais & Oxy-
dracis finitimi, qui omnes
mihi subduntur, ac noster

viuunt institutis, ac omnibus circumhabitantibus honore

monentur.

ἀποθνήσκουσιν παράδοξόν τι
να ᾧ θανάτῳ πρόπον. Ζῶς.
τὸς γυμνοσοφιστὰς λέγας; ἀ-
πὼ γοῶν τάττε ἄλλα περὶ αὐ-
τῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγι-
σθε ἀναβάντων, ἀνίσχονται
καὶ ὄψοι, ὅθεν ᾧ σχήματ' ὅ-
ς τῆς καθέδρας ἐκτρέποντο.
ἀπ' ὅ μάλιστα τοῦτο. ἔναγχ' ὅ-
γοῦ καὶ Ολυμπιάσι τὸ ὅ-
μοιον ἐν ἁδὸν γυμνασίου, ὅ-
πως δὲ καὶ οἱ παρῆναι, καὶ οὐ-
μὲν τότε ᾧ γέροντ'. Φιλ.
ὅς ἀνέλεον, ὡ πάτερ, ἅς ὅ-
ρυμπίαν, διὰ τῶν καταρά-
των ἐκάνον, ὅς ἐφω, ὅτι πῶς
τοῦς πῶτ' ἐκάνον ἀπὸντας,
ἅς λοιδορήσαντο τοῖς ξυνο-
λαυτοῖς, καὶ τοῖς τὸν ὀπιό-
θεν ἐκάνον, καὶ οὐκ ἐκάνον
τοῖς, ὅς ἐκ ἁδὸν ἐκάνον,
ὅς ἐκάνον. μετὰ γὰρ τὸς
Βραχμῶν, ἅς Αἰθιοπίαρ
ἐκάνον, ὅς Αἰθιοπίαρ καὶ
ἐκάνον, καὶ ἐκάνον τοῖς
ἐκάνον, καὶ ἐκάνον αὐτῶν
ἐκάνον, καὶ ἐκάνον, ἅς
Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους
καὶ μάστες μύστες, ἅτα ἱς Σκυ-
θίαν ἐκάνον, ἅτα ἱς Θράκην.
Magos initiatus. Inde in Scythiam, postea in Thraciam,

mortisq; genere moriuntur
admirando. IVP. Gymnon
sophistas dicis: de quibus
inter cetera & hoc audio,
quod in rogam ingentem as-
cendentes, sponte comburū-
tur, minime vel forma aut ca-
thedra excidentes: sed nihil
magni hoc. nam & ego nu-
per in Olympiacis simile
quiddam fieri conspexi: quin
& te cum senex conflagra-
ret, adesse decuisset. PHI.
Haud ad Olympia, pater, as-
cendi, execrandorum illon-
um, quos dicebam, metu,
quoniam multos eorum abin-
te vidi, tanquam concilio
maledicerent, latrantésque
domus posteriora clamore
implerent: ita ut nec illam
quemadmodum occubueris
viderim. Post Brachma-
nes igitur confestim in Aea-
thiopiam, inde in Aegy-
ptum descendi, & cum sa-
cerdotibus & prophetis il-
lorum congressa sum. Quos
cū diuina docuisset, in Ba-
bylonem perrexi, Chaldaeos

ἔνθα μοι Εὐμολπὸς τε καὶ Ὀρ-
φύς συναγνέοντο. ὧς καὶ περ
ποσέλασθαι πλὴν Ἐμάδα τὸν
μῦθον, ὡς τὴν ἑσθὴν αὐτῶν, ἢ Εὐ-
μολποῦ (ἡμεμαθήκει γὰρ τὰ
θεῖα παρ' ἡμῶν ἅπαντα) ἢ δὲ,
ὡς ἐπ' ἁδῶν περσιβάσει τῇ με-
σιγῇ, κατὰ πόδας αὐτῶν ἐπὶ-
μύω. καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτῶν
ἠλθῶσαν ὅτε πάντες ἡσπασαν-
το οἱ Ἐμῶν, ὅτε ὅλως ἀπὲς
πλησσαν. κατ' ὀλίγον δὲ περ
Ὀμιλῶσα, ἐπὶ αἰὶν ἢ ἅπαντων
ἱταίρους καὶ μαθητὰς περσιγα-
γόμεναι, καὶ ἄλλοις ἐκ Σάμου, καὶ
ἄλλοις ἐξ Εφέσου, καὶ Ἀβδηρό-
θεν ἄλλοις, ὀλίγους πάντας πα-
σι· μεθ' ὧς τὸ Ὀφισῶν φύλον
ἐκ οἷοι' ὅπως μοι παρρησιάζε-
το. ὅτε ἡλθον τὰ μὲν αἰς βῆθ' αὐ-
τοῦ, οὐτε ἱομιδῇ ἀπατόν, ἀλλ'
οἶον τὸ ἱπποκυνταύρων γένος,
σιώθετόν τε καὶ μικρόν, ἡμῶν
σφ' ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας
πλαστόν, οὐτε τῇ ἀγνοίᾳ
τίλειον περσιχόμενον, ὅτε ἡμᾶς
ἀγγίσει τοῖς ὀφθαλμοῖς λαθε-
ρᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἶον λη-
μῶντος ἐπὶ τοῦ ἀμβλυώτατος,
ἄσπερος τι, καὶ ἀμυδρόν ἡμῶν
quā hebetudine cæcutientes, obscurū quid, & dubiam nostri

ubi^b Eumolpus & Orpheus
mecū congressi sunt, quos et-
iam in Græciā præmisi, Eu-
molpum quidem ut Græcos
initiaret (etenim cuncta di-
uina à nobis didicerat) Or-
pheum autem ut in cantado
musica eos egeret: quorum
vestigia confestim infecuta
sum, ac sub initium cum ve-
nisssem, nō admodum Græci
me amplectebātur, nec tamē
penitus excludebant. Paulatim
verò cum eis conuersata,
septem ex omnibus amicos et
discipulos collegi, & alium
ex Samo, alium verò ex E-
pheso, ex Abdera quoq; aliū,
omninò paucos. Quibus cum
& Sophistarum genus, nescio
quo pacto, mihi subpullula-
uit, neq; mea absolutè ama-
lans, nec tamen penitus dis-
crepans, sed tanquam Hippo-
centaurorū genus, composi-
tum quid, & mixtū, in medio
superbiæ & philosophiæ er-
rans, neq; ignorantie finem
imponens, neque fixis oculis
nos intueri valens, sed tan-
quam
imaginem

ἄδωλον, ἢ σικιὰρ ἐνίστι δόν-
 τος ἄρ, οἱ δὲ ὦντο ἀκείως
 πάντα καταναρροῦναι. ὁ δὲ
 παρ' αὐτοῖς ὁ ἀρχαῖος ἐκείνη,
 καὶ πειρὴ σοφία, καὶ ὡς αὐ-
 τοῖς ὦντο, ἀπρόσμαχ' ἀνι-
 στήναι, αἱ κομψαὶ καὶ ἄπο-
 ροὶ καὶ ἄτοποι ἀπκείσεις, καὶ
 δυσέξοδοι καὶ λαθινευθώδεις
 ἱρωτήσεις. ἔτα κωλυόμενοι,
 καὶ ἐλγόμενοι πρὸς τῶν ἐταί-
 ρων τῶν ἐμῶν, ἢ γὰρ ἀνάκω-
 κα, καὶ σωίσαντο ἐπ' αὐτῶν, καὶ τέ-
 λ' ἔσθ', Δικασθεῖς ὑπὸ γοῶν, καὶ
 παρὰ δίδου πρισμύνης τοῦ
 κωλύοντος. ἐχέτω μὲν οὖν ἴσως
 τότε φυνεῖν ὄντος, καὶ μηκέ-
 τι ἀνίστασθαι πλὴν σωουσίας
 αὐτῶν, καὶ δὲ Ἀντιόχης με-
 καὶ Διογένης, καὶ μετὰ μι-
 κρόν, Κράτης καὶ Μένιπ' ὅς,
 οὗτοι ἔπασσαν ὀλίγον ἐπιμα-
 ρῆσαι τῆς μονῆς, ὡς μύποτε
 ὀφίλορ' ὅ γὰρ ἄρ' ὅσαυτα ἐ-
 πιπόνθη, ὑπερὸν. Ζῶς. ὅδε-
 σαι μοι λίγας, ὅ φιλοσοφία,
 γίνασκ' ἰδέσθαι, ἀλλὰ ἀνα-
 κλῆς μόνον. Φι. καὶ μὴ ἄλλοι,
 nun tanta postea fuisset perpeffa. IV P. Sed nondum mihi,
 ὅ Philosophia, enarras quemadmodum iniuria sis affecta,
 etiam tantummodo indignaris. PHIL. At qualiter nunc,

imaginem umbramve quan-
 doque cernens, nihilominus
 tamen exactè cuncta se nos-
 se existimat. Hinc illa inuti-
 lis et superuacanea apud eos
 sapientia, & ut ipsi arbitran-
 tur, inexpugnabilis, accen-
 ditur: arrogantes quoque
 & dubia, nec non absurde
 responsiones: inextricabiles
 præterea & labyrinthica in-
 terrogationes. Quòd si ab
 amicis meis prohibentur &
 redarguuntur, indignan-
 tur, ac contra illos conspi-
 rant, tandemque in ius ran-
 piunt, & ad cicutam bibendam
 tradunt. Et quamvis
 fortassè cùm confestim fun-
 gere, nec ampliùs eorum con-
 uersationem tolerare opor-
 tuisset: ^d Antisthenes tamen,
 & Diogenes, ac paulò post
^e Crates, Memippus quos-
 que, mihi, ut parumper dis-
 cessum meū differrem, per-
 suasere: quod vrinam nunc
 quam factum esset: non e-

ὁ Iupin

ὁ Ζεὺς, ἡλικία ἐστὶ μιὰρὸν γάρ τι
 φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πο-
 λὺν δολικὸν καὶ θυτικὸν, ὃ ξυ-
 γνῶμην ἡμῖν ἐκ παύδων ἐπὶ
 ἀσχολίας· ἐδούλους γάρ, καὶ ἐθύ-
 θουσιν, καὶ ἄλλας τέχνας, οἷας ἐ-
 πὸς τὰς ζωῆτας, ἐμάνθανε, σκυ-
 τούην καὶ τεκταίνον, καὶ περὶ πλυ-
 νὸς ἔχον, καὶ ἔεια ξαίνον, ὡς
 οὐδὲν ἔην τῶν γυναιξί, καὶ οὐ-
 κήρυτα, καὶ καταγάρτοις οὐ-
 μαρῶς, ὅποτε καὶ ἐρόκλω ἐκ-
 να στίφοισιν, καὶ μίτον ἐκ-
 θοῖσιν, τοιαῦτα τοίνυν ἐν πα-
 σὶ μελετῶντων, ὃ δὲ ὄνομα τὸ
 ἡμέτερον ἦδ' ἐμ. ἐπεὶ δὲ εἰς
 ἀνδρας τελευτῇ ἤρξαντο, καὶ κα-
 τὰ δὸν πλὴν αἰδῶ, ὅσην παρὰ τῷ
 ποταμῷ ὅτι τοῖς ἰταίοις τοῖς
 ἱμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχοντα οἱ ἀν-
 θρωποι πλὴν παρρησίας πλὴν
 αὐτῶν, καὶ χαίρουν θειραπο-
 μῶν, καὶ συμβολῶσι πείθον-
 ται, καὶ ἐπιτιμῶντων ὑποπύ-
 λουσι, ταῦτα πάντα πάντα τυραννί-
 δια ὃ μικρὰν ἡγνυτο εἶναι· τὸ
 καὶ δὲ μανθάνειν, ὅσα τῇ
 τοιαύτῃ περὶ σφ' πρόσφορα,
 μακρὸν

ὁ Iupiter, audi: Scelestum
 quoddam hominū genus est,
 & ut plurimum servile ac
 mercenarium, haud nobis-
 cum ob negotiorum multi-
 tudinem à pueris conuersa-
 tum. servitutem enim servis
 uuit, aut sub mercede operam
 locauit, aut alias artes exer-
 cuit, quales par est homines
 tales addiscere, coriariam,
 fabrillem, fullonicam, aut la-
 nam excutere, ut mulieribus
 sit accommoda, & ad filan-
 dum apta ductiliq̃, cum
 illæ iramam vertunt, vel li-
 cium circumuoluunt: talia
 igitur in puerili exercentes
 ætate, nec nomen cognouē-
 re nostrum. Postquam ve-
 rò annos viriles ingredi cœ-
 pēre, ac reuerentiam quæ à
 quamplurimis amicis exhi-
 betur meis, conspexerunt,
 quemadmodumq̃ homines
 loquendi eorum libertatem
 tolerant, & correpti gau-
 dent, ac consulentibus ob-
 temperant, increpantes de-

que formidant: hæc omnia tyrannidem haud paruum esse ar-
 bitrabantur. Verū addiscere quæ professioni huic cōueni-
 longum

μακρόν ἤν, μάλλον δ' ἡ κομι-
 δὴ ἀδυνάτωρ, αὐτὴ γὰρ ἡ γλῶ-
 σσῃ, καὶ οὐκ ὄντως, καὶ μόγις ἰ-
 πανὰ παρήχον ἰδυνάτωρ ἰ-
 νίοις δ' καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ
 ὥσθ' οὐκ ὅσον, ἀφόρητον ἰφώ-
 πον. ἔδοξε οὐκ σκοπεύουσιν,
 τὴν ὑστέραν ἀγρυπνίαν, ἢ ἰ-
 ρὰν οἱ ναυτιπλόμοι φασί,
 ἡ βαθύναι, καὶ ἐπὶ τὴν βελτίειν
 ἀπὸ νοσίων ὁρμήσαντες. ἔτι τι
 καὶ τόλμα καὶ ἀμαθίαν καὶ
 ἀναισχυρτίαν πεσπαλίσαν-
 τας, αὐτὰς αὐτοῖς μάστιγι συνα-
 γωνίζοντες, καὶ λοιδορίας ἡσ-
 τὰς ἐκμιλιτῶσαντες, ὥς πρό-
 χειροι ἔσθ' ἢ ἀνὰ σώματα ταύ-
 τας μόναν ξυμβολὰς ἔχον-
 τας. ὁρᾷς, ὅποια πρὸς φιλο-
 σοφίαν ἰφώδεια; σχηματίζου-
 σιν, καὶ μεταποσομύουσιν αὐ-
 τὸν ἢ μάλα ἀκόπως, καὶ
 πρὸς ἡμῖν, οἷόν τι ἀμύλησθαι
 σωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἰ-
 πὴν Κύμην ὄνομα, ὅς λλοντὶ
 περιβαλλόμενος, καὶ πρὸς
 ὁγκώμενος, ἀξίως ἰσχυρὸς καὶ αὐ-
 τὸς εἶναι, καὶ πρὸς τινὲς καὶ ἡ-
 ἔρ ἴσως οἱ πρὸς αὐτὸν αὐτῶ.

τά δ'

videri cupiebat, & erant fortassis nonnulli qui ei crederent.

Nostra

longū erat, seu potius impos-
 sibile valde : artificia verò
 tenuia, & quæ vix cum summa
 mo etiam labore necessaria
 suppeditare possent: nonnul-
 lis etiam seruitus molesta, et
 quomodocumq; erat, inole-
 randa videbatur. Re igitur
 diligenter perpensa, f ancō-
 ram nouissimā, quam naui-
 gantes sacram appellant, vi-
 sum est demittere. ad optimā
 itaq; socordiam declinantes,
 audaciam quoq; & ignoran-
 tiam ac impudentiam in aux-
 ilium aduocârunt, quæ pos-
 tissimum cum eis in certamē-
 irent. Coniuitia præterea no-
 ua excogitârunt, ut prompta
 essent, ac solas decertationes
 has in ore haberet. Qualiam
 nam ad philosophiam cernis
 viatica? proinde & formæ
 studet, ac oppidò q̄ eleganter
 se exornant, planeq; ita mecū
 agūt, quemadmodum Aeson-
 pus Cumanum illum asinum
 fecisse refert, qui cū leoninā
 induisset pellē, & asperè de-
 rudisset, se quoq; leonem esse

τά δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾶτα, ὥς
οἶδα, καὶ ἐς μίμνησιν πρόχηρα,
τὰ πεφανεῖ λέγω, καὶ ὁ πομπῆς
καὶ πραγματείαις δέ, τριβάνιον
πειθαλίῃ, καὶ πύραυλον ἐξαρ-
τήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ
ἔχειν, καὶ βοᾶν, μάλλον δὲ ὄγ-
καθὶ δὲ ὑλαλέειν, καὶ λοιδορεῖ-
σθαι ἅπασιν. τὴν ἀσφάλεια ἢ
αὐτοῖς ἢ μηδὲν ἐπὶ τῷ πα-
θεῖν, ἢ πρὸς τὸ σῆμα αὐτῶς
παρῆλθαι ἐμνησθῆναι ἡλυσθεία
δὲ πρόχερ' ὅ, ἀκούει ἢ δισ-
κότος, καὶ ἐν βάλαντον ἀπάγειν,
παλαχθελμὸν τῷ ξύλῳ. καὶ ἂν
ἀλφίτα δὲ ἐν ὀλίγα, ὅτε, ὥς
περὶ τῶν, μάλα ψιλά. τὸ δὲ ὁψά-
νιον, ὅτε τάχει ἢ θυμῳ, ἀπὸ
ἐνὶ πᾶσι παντοδαπὰ, καὶ οἶν' ὅ,
οἷος ἡδύς, καὶ χευσίον, παρ'
ὅτε ἂν ἐθελῶσι· διασποροῦ-
σι ἢ ἐπιφοιτῶντες, ἢ ὡς αὐτοῖς
φασιν, ἀπὸ κέρους τὰ πρόβα-
τα. δῶσθαι τὴν πομπὴν οἶον, ἢ
αὐτοῖς ἢ σῆμα ἢ, ἢ δὲ ἢ μὴ
ἀκῶσαι κακῶς. καὶ γὰρ αὐτὰ
καὶ νοῦν ἡρώων, οἶμαι, ὥς ἐξί-
κου καταστήσονται τοῖς ὀρθῶς

φιλο-

Nostra verò admodū, ut no-
sti, sint facilia, et ad imitan-
dum leuia (de externis lo-
quor) haud enim magni est
negotij, vel vestem sibi triuā
circundare, aut peram collo
suspendere, seu lignum in ma-
nibus gestare, vel vociferari,
aut potius rudere, siue latra-
re, ac omnibus maledicere.
Equidem securitatem, quòd
nihil ob talia passuri essent,
formae reuerētia prestare te-
nebatur. Libertas verò etiā
inuito domino prompta, q se
comprehensos abducere con-
nabatur, baculi experiebas-
tur violentiam. Ceterum fa-
rina non ampliùs pauca, neq
placenta ut antea tenuis, ob-
sonia verò nequaquā solita,
cepēve agreste, sed carnes
omnifariam, et vinum quod
suauissimum: quin et aurum
cū volunt, paratum. et cetera
circumerrantes tributū col-
ligunt, vel ut ipsi dicunt, pe-
cora detondent, multosq
re existimant, vel habitus

veneratione, aut metu ne malè audire cogantur. Siquidem et
hoc quoque, ut arbitror, praeuidere, quò ex aqua inter philosophos

φιλοσοφῶσιν, ἔδδ' τις ὁ δικά-
 σωρ καὶ διακρινῶν τὰ β' αὐ-
 ταῖσαι, ἢ μόνον τὰ ἔξω ἢ ὁ-
 μοια ἀρχὴν ᾗ ἔδδ' τὸν ἐκεί-
 ρον διαχόνται, ἢ ἔρηταί τις
 οὗτος ἰσοσμίως, καὶ κατὰ βρα-
 χύ, ἀπ' αὐτοῦ βοῶσι, καὶ ἐπὶ
 τῷ ἀκρόπολιν τῷ ἰαυτῶν
 ἀναφύγουσι, τῷ λοιδοεῖαν, καὶ
 πρόχερον τὸ ξύλον. καὶ ἢ τῷ
 τὰ ἔργα ἡκῆς, οἱ λόγιοι ποιοῖ.
 ἢ δ' ἀπ' τῶν λόγων λείναν
 ἰθίλοις, τὸν βίον ἀξιοῖ σκο-
 πῶν. β' αὐτοῖς ἐμπίπτειν
 πᾶσι καὶ πόλιν τ' τοιαύτης ῥα-
 διουργίας, καὶ μάστιγ' τὸν Διο-
 γῆν καὶ Αντιόχην καὶ Κρά-
 τητα ἐπιγραφόμενων, καὶ ἐπὶ
 τῷ λιμὶ ταφόμενων, ἢ τὸ μὲν
 χέσιμον, ὁ πόσον ἐν τῇ τῇ
 σὲ τῶν λιμῶν, οἱ τὸ φυλακτι-
 κὸν ἢ τὸ οἰκτικὸν, ἢ τὸ φιλο-
 δισποδὸν ἢ μνημανικὸν ἔδα-
 μῶς ἐξηλάκασιν, ὑλακίῳ δ'
 καὶ λιχνίαν καὶ ἀρπαγίῳ, καὶ
 Αφροδίσεια συχνά, καὶ κολα-
 πᾶσαν, καὶ τὸ σάιναν τὸν δι-
 δόντα, καὶ περὶ τραπίδας ἐ-
 χῆρ, ταῦτα ἀκείῳς ἐκπύ-
 νη=

philosophantes collocarens
 tur, nec esset qui talia discer-
 neret & dijudicaret, si tans-
 tum exteriora essent simis-
 lia, quandoquidem nec prin-
 cipium redargutionis susti-
 nent: veluti si dicatur, quia
 ille sic ornatus, & tam res-
 pentē? sed confestim clami-
 tant, & ad eorum arcem,
 maledicentiam scilicet, con-
 fugiunt, lignumque prom-
 ptum est. Proinde si opera
 quæris, sermones multi: quòd
 si à sermonibus iudicare ves-
 lis, vitam considerandam
 esse censent. Tali igitur im-
 postura ciuitas repleta est
 vniuersa, & maximè sub
 Diogenis, Antisihenis, &
 Cratetis titulo, nec non
 canum prætextu. Cæte-
 rum quod natura optimum
 est in canibus, veluti cus-
 todia, vel domus tutela,
 aut herilis amor, siue me-
 moria, minimè imitantur:
 verum latratu, gulositate,
 rapina, venereis, crebris
 adulationibus dantium blā-
 xxx elaborant.

ditijs, mensariis denique frequentatione, his per quàm diligenter

νῆκασιν. ὅψ' ὅτε νυν μετὰ μι-
κρόν, οἷα ἔσαι, οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐρ-
γασθείων ἀπαντὸς ἀναπηδή-
σονται, ἐρήμους τὰς τέχνας ἰά-
σουσιν, ὅταν ὁρῶσι σφᾶς ἢ πο-
νουῦτας καὶ κἀμνονίας, ἔω-
θον ἄς ἐσπέραν ἐπικλυφώτας
τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀπλῶν-
τας ἐκ τῆ ζωότης μιθρῆνίας.
ἀργὸς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώ-
πος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως βί-
ουῦτας, αἰδιώτας μὲν τυραν-
νικῶς, λαμβάνοντας δὲ πλε-
χάρως ἀγανακτιώτας δὲ αἰ-
μὴ λάβοιεν, ἐκ παινοιώτας δὲ
ἐν αἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ
Κρόνῳ βί' ὁλοκῇ αὐτοῖς, καὶ
ἀτεχνῶς τὸ μένι αὐτὸ ἐς τὰ
σώματα ἰσθῆν' ἐκ τῆ ὕδραν' καὶ
ἡπτορ' ἄν' ἀνδρὸν τὸ πρᾶγμα
ἰδὼ, αἰετῶν ὄντων, μηδὲν ἐκ-
μαρῶ ἀποῖξ' ἐξέβριζον· οἱ δὲ μά-
λοισι μὲν, καὶ σκυθρωποὶ τὰ
ἔξω, καὶ τὰ διαμέσσια φαινόμε-
νοι, ἢ παιδὸς ὥρατος, ἢ γυναι-
κὸς λάθωνται καλῆς, ἢ ἐλπί-
σῳσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιε-
σιν; ἐνιοὶ δὲ καὶ ξένων τῶν
σφίτι=

elaborant. Atqui paulò post
quoniam hæc euadant, vi-
debis. omnes enim ex officin-
is exilientes, artes relin-
quent desertas, cum cernunt
se laborantes, & operibus
desudantes, ab aurora ad
vesperum usque defatiga-
tos, vix tamen mercede tas-
li vitam sustentare posse: fe-
gnes verò & subdolos ho-
mines, abundè in omnibus
viuentes, tyrannicè quidem
postulantes, ac promptò ac-
cipientes, & cum non acce-
perint, indignantes, neque si
acceperunt, laudantes. hoc
Saturnium eis videbitur fer-
culum, spontèque mel ipsum
ex cælo in ora influere. Pro-
inde res minùs esset mole-
sta, si cum tales sint, nulla
alia nos afficerent iniuria.
Nunc verò cum admodum
casti & seueri abierint
& in publicis apparent,
si puerum nacti fuerint
formosum, vel mulierem
speciosam, aut quid sita-
tio dignum sperant, qui-

lianam faciant? Nonnulli verò & hospitium faciant

ἑστὶν ἡ γυναικας ἀπάγει
μοιχοδόντων, κατὰ τὸν ἰδίαν
ἐκείνων νανίσκορ, ὡς φιλο-
φῶν δὲ καὶ αὐτὰ. ἅτα κοί-
της ταύτας ἄπασιν ὧς ξυν-
εσθῆναι, Πλατωνὲς τι
λόγῳ οἶονται ποιῆν, οὐκ
ἁλότων, ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεί-
νῳ ἄξιον κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς
γυναικας, ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς
ἐνυμνοῖσι δῶσι, καὶ ἃ μι-
νύσκονται, μακρὸν ἂν ἦν
λίγαν καὶ ταῦτα ποιοῦσι,
πῶς οἶα, κατηγοροῦντο αὐ-
τοὶ μίθης καὶ μοιχείας, καὶ
παρνείας καὶ φιλαργυρείας; ὅ-
τιν γυνὴ οὕτως ὑπὸ τοῖς ἄλλοις
ἐκείνων ἐναντίον, ὡς τὸς λόγους
αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα οἶον, κοί-
κας μισῆν φασι, κοίκακίας
ἐρεῖα, τὸν Γραδωνίδην δὲ τὸν
Στρατίαν ἐββαλῖναι διω-
κτοί, ἀλλὰ τὸν τοὺς ἄλλους
ἐββαλῖναι, ὅτι ἂν ἐκείνῳ
καὶ τὸν γυναικας μὴ μὲν καὶ
ἐκείνῳ ἀλλὰ διωκάντο. ἡ δὲ
ἐκείνῳ ἐκείνῳ ὡς λόγῳ, καὶ
ἐκείνῳ ἐκείνῳ, ἐργῶ

adulterantes uxores abdu-
cunt, Iliensis illius iuuenis
instar, tanquam & ipsae
quoque philosophaturae es-
sent. Inde communiter illas
vniuersis cōiuntibus prosti-
tuentes, Platonis se legem
implere arbitrantur, haud
intelligentes quo pacto sa-
cer ille mulieres communes
esse debere censuit. Quae ve-
rò in conuiujs agunt, quemo
admodum inebrientur, longū
esset recensere: & haec
faciunt, quomodo putas,
dum ipsi ebrietatem, adul-
teria, luxuriam, & auaritia
reprehendunt. Nil in-
gitur magis inter se inuen-
nies contrarium, quàm il-
lorum sermones & opera:
quemadmodum cū adul-
terationem odio habendam
asserunt, & tamen adultera-
di gratia gnathonicam vel
assentationem ipsam exus-
perent. Alios vera loquū
hortantur, cū ipsi nec lin-
guam nisi mentiando mo-
uere possint. Voluptates o-

perantes sermone inuicem, Epicurusque hostis: opera verò

δι' ἧς τὰν τῶν ἑπαρτῶν προ-
 τρεσι. τὸ δ' ὁξυχολον καὶ μικραί-
 τιον, καὶ πῶς ὀργὴν ῥάδιον
 ὑπὲρ τὰ βρεφύλια τὰ νεογνά.
 γέλωτα γοῶν οὐ μικρὸν παρ-
 ἔχουσι τοῖς θιωμένοις, ὅπως
 τὰν ὑπὸ τῆς τυχέσης αἰτίας
 ἐπιφύσκει μὲν αὐτοῖς ἡ χολή,
 πελιδνοὶ δὲ τῶν χοιρῶν βλί-
 πονται, ἰταμόντι καὶ παρ-
 φορον διειδορκέτον, καὶ ἀ-
 φροῦ μάλλον δὲ τοῦ μετόν
 αὐτοῖς ἢ τὸ σῶμα, μὴ σύγει-
 κᾶθι τύχοις, ὅτι ὁ μιὰρὸς
 ἐκάνθ' ἐκχᾶται βόρβορῳ.
 χυσίον μὲν ἢ ἀρνύειον, ἡ-
 ρακλῆς, οὐδ' ἐκτεῖσθαι ἀ-
 ξιώ, ὁβολὸς ἱκανὸς, ὡς θερμὸς
 πριάμλῳ ποτόν γ' ἢ κελύνη
 ἢ ποταμὸς παρέξει. μετ' ἡλί-
 γον αὐτοῦσιν οὐκ ὁβολὸς, δὲ
 δραχμὰς ὀλίγας, ἀπὸ πλῆ-
 τος ὅλης ὥς τις ἔμπορ' ὅ-
 τυτον ἀπ' τοῦ φόρτου πλῆ-
 σαυν ἄν, ὅσον τυτοῖς πελο-
 βόλῃς χρηματισμὸν σιωτῆ-
 ρα. αἱτ' ἐπεδὶ ἄν ἱκανῶς συλ-
 λεξόνται, καὶ ἐπισιτίσαντα,
 ἀπ' ῥ' ἰ-

omnia propter illas patras
 re audent. Ira præterea ve-
 hementia, leuissimarumque
 rerum perturbatione, nec
 non indignationis facilita-
 te, etiam nuper genitos in-
 fantulos superant. Non par-
 uum igitur risum spectato-
 ribus mouent, cum quomnis
 etiam fortuito casu adeo il-
 lis ira ebullit. Colore au-
 tem liuidi videntur, impu-
 dens quid & abominabile
 præ se ferentes. Os verò
 spuma vel potius veneno est
 refertum: ne tu illic cum
 fœda illa euomitur illuies,
 deprehendaris, caue. Pro-
 in aurum vel argētum, Her-
 cules, neque possidere dis-
 gnantur. obolus sufficit ut
 lupinos emant; nam potius
 fons seu riuus suppediabit.
 At paulò post non obolos
 vel drachmas paucos, sed
 totas postulant diuitias, ad-
 eò ut mercator quispian
 tanto impleri onere possit,
 quantum illis ad questum
 Philosophia confert. Inde

postquam ad salictatem vsque corrasere, ac frumentum arripere

ἀπάγαμιξ πλεῖστη, καὶ ὁ θάνατος
 ὅταχός. ΑΠ. ἰγώ σοι, ὦ
 πᾶτερ ἑποθύμου· μισῶ γὰρ
 καὶ αὐτὸς ἡδὴ τὸς ἀλαζόνας,
 ἀμύσους οὐτάς, ἐπὶ τῶν Μουσῶν
 ἀνανακτῶν. ἡδυνῶ μὲν
 γὰρ τῆς σῆς διξίτης οὐδαμῶς
 ἐκῆνοι ἄξιοι· τὸν Ερμῆ δὲ, ὃ
 Διοκῆ, αὐτοκράτορα τῆς κοσμο-
 σίας καταπέμφω μὲν ἐπ' αὐ-
 τῶν· ὅς ἂν περὶ λόγους ἐ-
 γων καὶ αὐτὸς, τάχιστα ἄσκει-
 ται τῶς τε ὀρθῶς φιλοσοφου-
 ντας, καὶ τὸς μὴ ἄτα τῆς μὲν
 ἔπαινι σιτα, ὡς τὸ ἐκδὲ, οἱ δὲ
 κοσμοδύονται, ὅπως ἂν ἐκεί-
 νος παρὰ τὴν κοσμοδύοντα Ζῶντος.
 αὐτὸς γὰρ, ὦ Αποκομ· ἀλλὰ καὶ
 οὐν Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τῶν περὶ
 κοσμοδύοντα αὐτῶν ἔχοντες ἀπὸ τῆς
 ὡς τάχιστα ἐς τὸν βίον· πρὸς κο-
 σμοδύοντα γοιῶν ἀθλον οἷς τῶν
 τὸν οὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢ
 ἐκκόψης μιὰρὰ ἔσται, καὶ ἀνά-
 σταντα θεοῖα. ΗΡΑ. καὶ
 μὴν ἄμεινον ἰδῶ, ὦ πᾶτερ, τῶν
 κοσμοδύοντα ἐκκαθάρου αὐτοῖς τῶν
 Αὐγίου, καὶ τέτοις συμπλη-
 ρῶν.

iaculatione unied, morsque
 auferet cita. A P O. Ego
 tibi pater autem vellam:
 nam et ipse iam arrogan-
 tes, et à Musis alienos, Mus-
 sarum gratia indignatus,
 odi: fulmine siquidem aue-
 tua dextra minime illi dis-
 gni sunt. Mercurium au-
 tem, si videtur, pœna exas-
 ctorem ad illos demitemus.
 is, tanquam qui et ipse in-
 ter disciplinas versatur, ce-
 lerrime eas qui rectè philo-
 sophantur, et qui minus, co-
 gnoscet: dein hi quidem;
 ut par est, laudabuntur;
 illi verò quemadmodum ex
 tempore videbitur, plecten-
 tur. I V P I T. Rectè dicis,
 Apollo: sed et tu Hercu-
 les, unā Philosophiam i-
 psam pariter ducentes, pro-
 periter in vitam abire: cer-
 tamenq; decimumtertium is-
 stud, nec paruum, te absol-
 uere putato, si tam scelerata
 et impudentissima expro-
 ueris animalia. H E R. At
 qui pater & Augia fœdus

repurgare præstaret, quàm cum talibus manus conferta
 canis

δοῦν' ἀπὸ τῶν δ' ὁμοῦ. ΦΙ.
 ἄνευ μὲν, ἀκολουθητικὸν δὲ
 κατὰ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.
 ΕΡ. κατὰ τῶν, ὡς ἔστιν ὁλίγος
 πῶτ' ἐν ἰπτεῖσιν σύμφορον.
 ποῖαν δ' καὶ τραπίδιαν, ὃ ΦΙ.
 λοβία; σὺ γὰρ οἶδα, ὅπως ἐ-
 στί. καὶ πρόδηλον ὅτι τὸ τῆς Εὐα-
 λίας ΦΙ. οὐλαμῶς, καὶ πάντῃ ὁλί-
 γοι, ὅλοι ὁρθῶς ἐπιλοβῶσιν, ὃ
 ΕΡ. οὐλοῖ δ' οὐδὲν Ἀφικῶς
 πρὸς ἀκρίβειαν, ἀλλ' ἐνθα πο-
 λὺς χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς ὁρῶνται
 καὶ, καὶ σὺ ζητήσεις ἐσὶν ἡ-
 μῖν. ΕΡ. οὐκοῦν οὐθὺν τῆς
 Θρακίας ἀπείρομαι. ΗΡΑ. εἰ δὲ
 γὰρ, καὶ ἐνθάδε καὶ ἡμῖν τῆς
 ὁδοῦ οἶδα γὰρ τὰ Θρακῶν ἅ-
 παρτα, συχναὶς ἐπιλοβῶν.
 καὶ μοι τῶνδε ἡδὲ τραπίδιαν
 ἴσα. ΕΡ. ποῖαν λίαν; ΗΡΑ.
 ὅρα, καὶ Ερμῆ καὶ Φιλοβία,
 ἀνὰ μὲν ἄρ' ἡ μείζιστη, καὶ ἐλ-
 λειστέα ἅπαντων; Αἰμός
 γάρ, τὸ μέγιστον, καὶ κατασκευ-
 ῆς ὁδοῦ, πῶτ' ἐν δὲ ποσὶ
 ἡμῖν, πῶτ' ἐν ποσὶ, ἀπὸ
 τῶν

eamustamen. PHILO. In-
 uita quidem : ex patris ta-
 men sententia subsequendum
 est. MERC. Descenda-
 mus, quandoquidem haud
 paucos ex illis hodie con-
 teremur. Ceterum, ὁ Philo-
 sophia, quoniam tendere or-
 portet? tu enim ubi versan-
 tur, nosti : an perspicuum
 est quod in Gracia? PHI.
 Minimè, nisi admodum pau-
 ci, qui rectè, ὁ Mercuri, phi-
 losophantur. Illi verò At-
 tica haud indigent pauper-
 tate, sed ubi auri & argen-
 ti eruitur copia, ibi nobis
 sunt querendi. MERC. Nun-
 quid igitur confestim in
 Thraciam abeundū? HER.
 Bene dicis. ego vos in via
 deducam : nam cuncta Thra-
 cum, utpote qui saepius il-
 luc accesserim, cognoui. Et
 nunc huc mihi flectatis.
 MERC. Quoniam dicis?
 HER. Videtisne, Mer-
 curi & Philosophia, mon-
 tes duos maximos, omnium.

que pulcherrimos? maior Hæmus est, oppositus verò
 Rhodope : at campus interiectus, perquam fertilis, ab

τῶν πεπιδωρ ἐκατέρων ὁ-
 θύς ἀρξάμενον· καί τινες λό-
 φος τῆς πάλιν καλὸς ἀν-
 σιμότας, ἐκ ἀμόρφος πλὴν τρα-
 χυλότητα, οἶον ἀκροπέτης πολ-
 λὰς τῆς ὑποκαρμύης πόλιν·
 καὶ ἡ πόλις ἥ ἥδ' ἡ φάινε-
 ται. Εἰμ. νὴ Δί, ὦ Ηρώ-
 κλης, μεγίστη καὶ λαμπρὴ ἀ-
 πασῶν πόρρωθεν οὐδ' ἀπ' ἀμ-
 πετὸς ἐλθόν, καί τις ποτα-
 μὸς μέγας παρὰ μέγα, πάλιν
 ἐν ἧς φάειν αὐτῆς. Ηἰα. Εἰρ' ὅ μιν οὐτ', ἡ
 δὲ πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκεί-
 νου καὶ ἡμῶν ἥδ' ἡ πρόστασι καὶ
 ὑποτίθει, ὥς ἐπιβάδων μὲν
 ἀγαθῇ τύχῃ. Εἰρ. οὕτω γινέ-
 σθω. τίδ' αὖ καὶ ποιεῖς, ὅ-
 πως τὰ θεῖα ἐξίχνουσι;
 Ηἰα. τοῦτο μὲν σὸν ἥδ' ἔρ-
 γον, ὦ Εἰμ' ἡμῶν ἥδ' ἡ, ὥ-
 σι οὐκ ἄν φθάνοις ἐκρύπτειν.
 Εἰρ. οὐδὲν τότ' ἡλπίσας, ἀλ-
 λὰ ταῦτε ὀνόμαζα ἐκ ἐπίστα-
 μαί αὐτ' οὐδ' ὦ Φιλοσοφία,
 λέγει, οὐς τινες ὀνομασίαν,
 καὶ τὰ σημεῖα περὶ τῆς. Φι-
 λος. οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ

ἔφει,

profer. PHILOS. Sed neque ipsa manifeste quænam
 vocens

viriusque confestim radice
 se pandens: & colles quos-
 dam tres perpulchros assur-
 gentes, minimè asperitate
 deformes, tanquam subie-
 cia ciuitatis arces varias: &
 iam vobis ipsa apparet. ME.
 Ita per Iouem, ô Hercules,
 maxima, & omnium fors
 mosissima: etenim à longè
 illius resplendet pulchritu-
 tudo. quin & fluuius qui-
 dam maximus præterlabiz-
 tur, opportunè illam altuens.
 HE. Hebrus est, ciuitas
 verò Philippi illius opus:
 proin nos iam contege, ne
 bulæq; inuolue, ut bona des-
 scendamus fortuna. MBR.
 Ita fiet. Cæterum quid fa-
 cere oportet ut animalia in-
 dagentur? HE. Hoc quæ-
 dem tuum iam, Mercuri, o-
 pus: nam præco es. ne igitur
 præconium enunciare cans-
 eteris. MBR. Haud diffie-
 cile hoc, verum illorum no-
 mina ignoro: tu igitur Phi-
 losophia, quo nomine sine
 appellandi, insuper & signa

οἷον ἀπὸ λιγυμάτων, ὑπώχραν,
 ἐν ῥῷ κραιάρι, ἐν γυναικὶ βρα-
 χύτῃ κίραρι, ἐξ ημμεγύου, καὶ τρι-
 βάνιον ἀμπιχόμηνον, ὀργί-
 λον, ἄμβρον, τραχύφωνον, λοι-
 πορον μινύειν ἐπὶ ῥῷ αὐτοῦ.
 νόμῳ. Δι. νοῶ, ὃ οὐτ' ὅδε λέ-
 γεται, ὡς ἐκείνου γένος μαλ' ὡ-
 πὰρ ἐμοὶ Κάνθαρος, καὶ ἐκό-
 μιαν, καὶ τὸ γένος ἐτίθειτο, καὶ
 τέχνην τὴν ἐμὴν ἐπίστατο ἀπὲ-
 κδοεῖν ἢ ἐμὴν γναφάφ' ἀσθί-
 μῳ, ὃ πόδον περὶ πόδον ἵμα-
 τίοις τῶν κροκίδων ἐπανθῆ.
 Φι. ἐκείν' αὐτὸς δεινὸς οἷς
 κέτης ὁ σὸς ἀπὸ νῦν εὐλοσοῦ-
 φος οἶκός, ἀκείδως ἐαυτὸν ἐπι-
 γνάψας. Δι. ὃ πῶς τόλμης, ὃ
 Κάνθαρος εὐλοσοφῆ, φασιν.
 Αν. ἡμῶν δ' οὐδὲν λόγ' ὅτι.
 Ερ. ἀμέλεια ἅπαντας ἀνθρώ-
 πους ξυνίησι ῥῷ, ὡς φησιν,
 αὐτῇ. Φιλ. τίς δ' οὐτ' ὅτι
 ἀπὸ τοῦ πόδου δεινὸς, ὃ Ἡρα-
 κλῆς, ὃ Κανθὸς, ὃ τὴν λιθω-
 ραν; Ηρ. Ορφῶς δεινὸς, σύμ-
 πλους ἐπὶ πῶς Ἀργεὺς ἐμὸς,
 ἥδ' ἄλλος

possessionibus imponitur,
 perpallidum, corpore hir-
 sutum, barba horridum, pe-
 ra instructum, lacerna indus-
 tum, iracundum, inerudis-
 tum, voce asperum, male-
 dicum, sub imaginaria li-
 bertate viuens, indicare po-
 test? D O M. Noui, heus tu,
 quod prædicas mancipium.
 Illi enim apud me Scarabeus
 nomen erat, caluasium
 barbamq; vellebat, et artem
 meam nouerat: in fullonia
 enim sedens officina, floccu-
 los abradebat, qui ex vestis
 mentis superflui pullulabat.
 P H I L. Ille ipse seruus tuus
 est: ac nunc philosopho si-
 milis videtur, ac perbellè se
 ipsum fullonia expoliuit.
 D O M I N. Proh audaciam
 Scarabeus philosophari di-
 citur? V I. De nobis però
 nullus sermo. M E R. Atqui
 omnes inueniemus: quoniam,
 ut aiunt, indifferenter cum
 muliere concumbunt. P H I.

Sed quisnam, ὃ Hercules, ille

le alter est, qui contrà tendit, pulcher, et citharam ge-
 stans? H E R. Orpheus, qui mecum Argos nauigabat.

omnium

ἦλθε ὁ Κελδοῦς ἀπάνταρ
 πρὸς τοῦ τῶν φιλῶν αὐτῷ ἥκιστα
 ἐκάρμομεν ἐρίπλοντό. χαῖ-
 ρε, ὦ ἄνδρα, καὶ μουσικώτατι
 Ὀρφεῦ, ἐκ ἐπιδήλῃσαι γὰρ πρὸς
 Ἡρακλῆους. Ὀρ. νῦν καὶ ὑ-
 μῖς γέ, ὦ φιλοθεῖα καὶ Ἡρα-
 κλῆος καὶ Ερμῆ. ἀπὸ καρδίας
 ἀντιδίδουσι τὰ μύθωντα, ὅς
 ἔλαγι πάλιν σαφῶς, ὅρ' ἵστα-
 νται, οἶδα. Ερ. οὐκοῦν δάξου,
 ὦ πά Καλλιόπης, ἔνθα ἐστὶ
 χερσίων ᾗ ἔδμ, οἶμα, δὴν,
 ἑφὸς ἔρ. Ὀρ. ἔφης, ἔ-
 φῶ δὲ τῶν μὲν οἰκίαν δάξασθαι
 μὲν ἔρ ὑμῖν, ἔνθα οἰκῶ, αὐ-
 τῷ δὲ ἔρ, ὅς μὲν κακῶς ἀκού-
 σαι πρὸς αὐτῷ. μίαν δὲ ᾗ αἰ-
 σιρβολῶν, καὶ μόνον τοῦτο
 ἐκκαλεῖται. Ερ. δάξου μὲν
 ὑμῖν. Ὀρ. αὐτὴ πλοσίον· ἐγὼ
 δὲ ἀπὸ μὲν ὑμῖν ἐκποδῶν, ὡς
 μὲν ἔδοιμι αὐτόν. Ερ. ἐπί-
 στα, ὦ γυναικὸς δὲ φωνῇ, ῥα-
 φιδέει τί τῶν Ὀμήρου; Φι-
 οῦ δὲ Δία, ἀπὸ ἀνέσμων ὅ, τι καὶ
 δέξαι.

Δρα.

omnium nautarum iucun-
 dissimus. Nam ad cantum
 suum remigantes, nullatenus
 laborabamus. Salve op-
 time ὦ perquam canore
 Orpheu, qui nullibi unquam
 Herculis oblitus es. OR-
 P H B. Nequaquam: sed ὦ
 Philosophia, Hercules, ὦ
 Mercuri saluete: sed tem-
 pus est ut mihi præmium in-
 dicij persoluatis: ego enim
 planè quæmnam quæratiss,
 noui. M E R. Nonne igitur,
 Calliopes fili, ubinam
 sit, monstrabis? cum enim
 sapiens existas, minimè ut
 arbitror, auro indiges. O R-
 P H E. Rectè dicis: proxime
 go vobis domum quam in-
 habitat, ostendero, ipsum
 verò minimè, ne malè ab eo
 audire cogar. summè enim
 scelestus est, ac vni huic rei
 studet. M E R C. Ostens-
 de solùm. O R P H E. En
 proxima hæc: ego verò,
 ne ipsum videam, è pedibus
 vobis abeo. M E R C. At-

tende, an non mulieris vox est, Homeri quid connectens
 in: P H I L. Ita per Iouem: sed quidnam dicat, audiamus.

F V G.

Δρα. Εχθρὸς γάρ μοι κἄνος
ὁμῶς Αἰθλαο πύλησι,

Ὅς χρυσὸν περὶ δ' ἐνὶ φρεσὶ
σὶν, ἄλλο δ' ἔποι.

Ερ. ἔκου' τὸν Κάνθρον ὅμι
σιλόν, ὃς

Ἐνδοδόκον λακὰ ῥέξων, ὃ
κεν φιλότιλ' ἔπρεσχε.

Υπο. πρὶ ἐμῷ ἔζ' τὸ ἐπ' οὗ
πλὴν γυναικα

ἔχον ἀπάγων, διότι αὐτὸν
ἐπεδιδάμνω. Δρα.

Οἶνοβρῆς, κυνὸς ὁμιματ' ἔ-
χων κραδίη δ' ἐλάφοιο,

οὐτ' ἀνὶ πόλεμόν τ' ἐνδύμιος,
ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

Θροίτ' ἀπειτόμυθε, λακῶν
πανάεσι λοποιῶν,

Μάψ, ἀτὰρ ὃ κατὰ κόσμον
ἐειλέμενοι βασιλεύουσιν.

Δι. ἀκότως τοῦ κατ' ἄγαν τὰ
ἔπη.

Δρα. Πρόθευ λυῶν, ὅπιθε δὲ
κίων, μίσση δ' ἡμίαινα,

Διδύον ἀπηνέσχε, τέττε λυ-
νὸς ἀγείει ὀρμύ.

Υπο. οἱ μοι γυνῶναι, ὃ κατὰ πικρ-
θας ἐπὶ λυῶν τοσούτων; φασ-

σὶ δ' αὐτῶν καὶ λυῶν ἀπ' αὐ-
τῶν. Ερ. θάρρην, Κέρβερόν

ipsis concepisse ferunt. M

F V G. Non minus ille mi-
hi est hostis, q̄ ianua Ditis,
Aurum mente colēs, vcr-
bis contraria sentit.

M E R C. Nonne igitur
Cantharus tibi odio ha-
bendus, qui

Praua gerēs hospes, quā-
uis simularet amicum?

M A R. De me carmen hoc,
cuius uxorem

Abduxit fugiens, fuerat
qui acceptus amicē.

F V G. Ebrius, atque canis
facie, sed pectore certius,

Consilio ignavus, sed lō-
gē ignavioꝝ armis,

Thersites vecors, prava-
rumq; optima pica,

Regibus illicite & frus-
tra contendere suetus.

D O M. Iure execrandi can-
mina hæc.

F V G. Antè canis, retroq;
leo, medioq; chimæra,

Impetum exhalans gra-
uiter trincanis acris.

M A R I T. Hei mihi a-
xor, qualia à tot perpeffa

es canibus? quim ipsam ex-

M E R. Confide, Cerberus

tibi

τινα τίξεται; ἢ Γηρύονλυ, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς οὐτ' αὖθις πόνορ· ἀλλὰ καὶ περ σίασιρ, ὥς ἐδὲν δὲ κόπτεν τὸν θύραρ. Δι. ἔχω σε, ὦ Κάνθαρι, νυῦ σιωπᾶς; φέρ', ἰδωμὲν ἂν τινά; ἢ ἡ πόρτα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτι πρόσθ'. Ερ. οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ ἰώνλυ χρυσίου. Ηρα. μὴ θαυμάσῃς· κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς Εὐκαλῆς, ἵνα αὐθὰ δὲ Χρυσίππῳ ἀκείῳς δεῖ. τοι γὰρ αὐτὸν Κλεάνθω ἐκ αἰσμάτων πρὸς αὐτὸν ὄψα· περιμήσεται γὰρ ἂν τὸ πάγων, ὅτω μίθως ὤρ. Δι. σὺ δέ, ὦ κακί, ὁ Ληκυθίων, οὐ μὲν θραπέτης τυγχανάς ὤρ; ὁ μὲν οὖν ἀπ' αὐτοῦ τῷ γέλωτι. ἔτα τί ἐκ αὐτοῦ γένοιτο; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφῇ; Ερ. ὁ τέτ' αὖθις οὐτ' ἀλλοιότ' ὑμῖν δεῖν; Δι. ὁ δαμῆς, ἀλλ' ὁ δισπότης ἐγὼ ἐκ αὐτοῦ ἐλήμην αὐτὸν ἀπ' ἀλλοιότητος. Ερ. ὅτι τί; Δι. ὅτι δαμῆς τ' ἀπ' ἀλλοιότητος δεῖ, τὸ δ' ὄνομα

Μυρό-

tibi quendam aut Geryonem pariet, ut Hercules ille rursus alium habeat laborem. Sed obuiam pergunt, ita ut fores pulsare necesse non sit. DOMI. Teneo te Scarabee? siles iam, age videamus quid tibi pera contineat, lupinos forsitan, vel panis frusta. MER. Minime per Iouem, verum zonā auream. HER. Ne mireris nam sub initium in Græcia se Cynicum esse dicebat, hic autem plane Chrysippeus est: igitur non diu posthac Cleanthem ipsum videbit. à barba etenim, cum tam scelestus sit, suspendetur. DOMI. Tu verò, ô scelerate, nonne Doliolum fugitiuus meus existis? certè, non alius. proh risu digna res. quid dehinc haud fiet? & Doliolum quoque philosophatur? ME. Nunquid tertius ille domino caret? DOMI. Minime: verum ego dominus sponte in rem malam ipsum dimisi. MER. Quamobrem? DOMI. Quoniam teterrimè fatet, nomine verò Odori

Μυρόπνοιω αὐτὸν ἱκαλῶμην.
 Ερ. Ηρακλὸς ἀλεξίκακι, ἀ-
 κούης, ἑπτα πύρα καὶ βάκ-
 τρον, καὶ αὐτὸς ἀπολαβεὶ πλὴν
 γυναικᾶ σὺ. Υπο. μηδὲ
 μῶς, οὐκ ἂν ἀπλάβοιμι βι-
 βλίον μοι τῶν παλαιῶν ἡδυσ-
 Γερ. Ερ. πῶς βιβλίον; Υπο. ἔστι
 τί, ὃ γὰρ, τρικάραν ὅ βι-
 βλίον. Ερ. ἔθελον ἄλλοπον, ἢ πᾶν
 σφιγμένον τῶν ἡρωικῶν ἔτι.
 Δρα. σὸν, ὃ Ερμῆ, δικάστην
 τὸ μετὰ τοῦτο. Ερ. οὕτω μοι
 δοκεῖ, ταύτην μὲν, ἵνα μηδὲν
 τέρας, μηδὲ πολυκήφαλον τέ-
 κη, οἴχεται παρὰ τὸν ἄνδρα,
 ὅπισθ' ἕς πλὴν Εκάδα, τὰ δὲ
 δὲ τότ' ὡς τὸ δραπνίσκω, παρ-
 ραδοθῆναι τοῖν Διωπώταιν
 μανθάνειν, ὃ πρὸς τὸν Ἰνδὸν
 πλωτὴν τὰς ῥυψῶν τῶν ὄ-
 θυνῶν, τὸν Ληκυθίωνα, τὸν
 ῥόπνυν ἢ αὐτὸς ἀκῆδι τὴν ἰμα-
 τίων τὰ διερρώγοτα, μαλάχη
 γὰρ πρότερον μασιγῶντα, ἔπει-
 τα ἢ τὸν παρὰδοθῆναι τοῖς
 σιπλωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρὰ
 τιμῶν ὅ τὰ πρῶτα, ῥυψώ-
 σθαι πεσέι, καὶ γυναικίᾳ τῇ
 σιπλῇ, ἥτα ἔτι Αἴμον ἀνα-
 λθῆναι

Odorispirum appellabamur.

M E R. Hercules malorum
 depulsor, audisne? dein pera
 & baculum. Atqui tu vxo-
 rem recipe. M A R. Mini-
 mē, quandoquidem nec si
 mihi libellum ex veteribus
 in utero gestaret, reciperem.

M E R. Quomodo libel-
 lum? M A R. Aliquid est,
 vir optime, triceps libellus.

M E R. Haud absurdē, quā-
 doquidem ex Comiciis tris
 galeatus quidam. H E R.

Ad dehinc tuum est iudica-
 re. M E R. Ita mihi viden-
 tur, mulierem hanc, ne mon-

strum aut multicaput pariat,
 retrō in Græciam ad virum
 reuertī debere, & fugitivu-

los hos duos dominis reddi,
 ut discant quæ antea: Dolio-
 lum quidem sordidos ablu-

re panniculos. Odorispirum
 autem rursus vestimenta re-
 sarcire lacera, maluatam

prius flagellatum. Inde ex
 hunc picatoribus tradi, ut

pereat, vulsus primo: infus-
 per pudenda pice inquinatus,
 postea in Flammam sublatum

multum

χρῆτα γυμνόν, ἰωὶ τ' χιόν
 μέγαρ συμπαυμένης τῶ
 πόδι. Δρά. φῦτ' ἑκατὼρ ὁρῶ
 βί, παπαπαυαίξ. Δι. τί τὺ
 πρῆντιός τῶν παυαῶν σὺ
 σπῆλός ωρ; ἀμ' ἀπολέθῃ παρὰ
 τὰς πρῆντας ἡδύ, ἀπ' αὐτοῦ
 αἶψ' ὅ πρότερόν γε τὴν λῆν
 πᾶν, ὡς γυνώσκῃς ὅν' ὦρ.

nudum, pedibusque collis-
 gatum, in nive destitui.
 SCA. Heu malorum, ah, ah,
 papæ, chéu. DOM. Quid
 hoc est? tragicas interferis
 voces? sed ad picatores
 iam sequere, prius tamen
 leoninam exue pelle, ut plas-
 ne asinus esse cognoscatis.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SOCRATEM ab Anyto.] Socrates Atheniensis phi-
 losophus, Sophronici marmorarij & Phanareta obstetricis fi-
 lius, ab Atheniensibus in carcerem coniectus est, Anyto accu-
 sante, quod de dijs male sentiret, cicutam porrectam hausit ino-
 trepidè, neglecta quam ad patrocinium suæ salutis obtulerat
 Lysias, oratione. Horatius lib. 2:

Pythagoran: Anytiq; reum doctumq; Platona.

Plura annotauimus in Bis accusatō, in Parasito, & in Ioue cō-
 fusato. b Eumolpus quidem.] Vir fuit Atheniensis, quem
 Suidas Musæi poetæ filiū fuisse scribit, & Pythiorum victorē:
 atq; Orphei vatis filium fuisse credunt, qui etiam ipso Homēro
 versificator fuit antiquior. Ab hoc, Eumolpidas, sacrorum quo-
 rundam præsides dictos voluit, quorum Aeschines in oratione
 cōtra Ctesiphontem meminit. Diodorus verò Eumolpum Aegy-
 ptij generis regē fuisse tradit, ab eoq; sacerdotes sine magistra-
 tus Athenienses dictos. c Sophistarum genus.] Isocrates in
 oratione contra Sophistas, in eos inuehitur, ut qui præter qua-
 stum nihil propositum habeant, & inanum pollicitationū ma-
 gnificētia, non tantū imposturam faciant, sed & semet ipsas,
 & omnes eruditos in summum odium & inuidiam adducant.
 Idē in definitionibus Platonicijs quæ Xenocrati tribuuntur, sa-
 tis odiosè describuntur atq; perstringuntur. d Antisthenes.]
 Hic quotidie quadraginta stadys emensis, audiebat Socratem,
 à quo tolerantiam addiscens, tranquillitatisq; illius imitator
 effectus.

effectus, Cynicam prior sectam inchoavit, princepsq; in ea fuit. author Laërtius. e Crates.] Thebanus, Diogenis Cynici discipulus fuit, *Ἰθακηνόειρος* appellatus, quod in omnem ingrederetur domum, & hominum vitia corripere. Laërtius, Plutarch. & Erasmus in *Apophtheg.* f Ancoram novissimā.] Id est, extremam solvere. Adagium est apud Græcos celebratum, cum significant rem eò redactam esse, ut extremo conatu, summisq; viribus sit evitendum, & ad suprema confugiendum consilia, quibus si nihil proficiatur, iam nihil reliquum esse videatur, unde subsidium sperare possis. translatum à nautis, qui maximam & validissimam ancoram sacram vocant, eamque tum demum mittunt, cum extremo laborant discrimine. Eo usus est Lucianus rursus in *Ioue Tragædo*, & in *Apologia.* g Augiæ.] Augeias cum immensa multitudine bouum abundaret, simo bubulo Elidis partem ita complevit, ut illi bona pars regni iaceret inculta. Cum Hercule igitur pactus est, promissa mercede, ut egesto simo terram purgaret, ratus id fore infiniti laboris opus. Hercules vero arte usus, Minyei fluminis cursum auertit, & in loca simo oppressa derivavit. Ita brevi temporis spacio, absque maiori labore à flumine simus ablatus, & terra repurgata est. Augeias vero Herculi poscenti mercedem, denegavit, dictitans eum Eristei mandato id fecisse, neq; magno labore, sed arte effecisse. Phileus filiorum Augiæ natus maximus arbiter acceptus, intra patrem & Herculem, pronuntiavit pro Hercule contra patrem. Lucianus quoq; hac proverbiale allegoria usus est in *Pseudomante*.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ Η

• SYMPOSIUM

Λατίζου.

vel ^b Lapithæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

ERASMVVS ROTERODAMVS

Ioanni Eutychio suo S. D.

Q Vanquam hic Luciani Dialogus, Eutychi doctissime, plurimum habeat artis, ob decorum mirè servatum in personis tam multis, tamq;

etiam diuersis: tamen aliquot reperi, qui dicerent
 esse premendum, quòd liberius ac velut ἡ μάχη
 philosophorū omne genus laceret. At mihi vide-
 tur iustius esse stomachandū in huius seculi mo-
 res, quo videmus Philosophorum scholas multò
 perilius etiam inter se dissidere, nec minùs atro-
 citate digladiari: tum inter sectarum professores
 Philomachus cruentam esse pugnam, quàm in eo
 tantum fuisse Lucianus vel finxit, vel retulit.
 Hic igitur libellum, quoniam fortè ἀδίσποτον res
 perire tamen patrono videbatur egere, Eutychio
 dedi. Bene vale, καὶ εὐτύχη, vt planè sis quod dice-
 re auscuptus. An. M. D. XVII.

LIBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

[LAPITHVM.] Conuiuium. b Lapithæ.] Thes-
 aur. fortasse dicti à Deucalionis & Pyrrha iactis la-
 pides: perflculus:

ἡμεῖς ἴσμεν βροτοὶ, λαοὶ δὲ καλειῶται. λᾶς, idem
 ἡμεῖς λαός, & fortasse λαπίθης. Virg. 1. Georg.
 lapides vacuum lapides iactauit in orbem,
 homines nati, durum genus, &c.

Quod lib. 12. Metamorph. quomodo à Lapithis
 Pirrhæi & Hippodames profligati fuerunt,
 Pirrhæus iam adiuuantes, sponse & reliquis feminis
 interfecit.

GVMEN TVM.

Prologit hoc loco philosophorum mores
 Lucianus, atq; illa quæ fictionibus ac fa-
 ctis prodidit, hic nunc exemplo ac vero
 regebat. Est autem historica quædā rei ge-
 neralis, quæ exponit quo pacto diuersarum
 yyy profef-

professionū Philosophi aliquot ab Aristaneto ad cœnam & nuptiarū celebritatem vocati, posteaquā vino incaluere, pro secula quisq; sua inter se verbis primò cōtenderint, mox ad manus quoque & ad vulnera venerint, adeò vt saucij nonnulli ac mutilati è cōniuiο asportati fuerint. Rursum autē ex alijs qui vocati nō fuerant, quidā, Cynicus videlicet, vtròq; veniens, cœnanti-bus sese obtruserit, magna præsentiæ & impudētiæ suæ importunitate. Alius autem per literas cum Aristaneto exposculārit, tragicè propè in eum debacchatus, quòd præteritus, & cæteris postpositus fuisset. Ex quo apparet, istud hominū genus quod foris virtutē prædicat, & specie religionis in se vulgi ora cōuertit, non hac ætate modò (quod tamen grauissimū est, quādo & Christianos esse pleriq; se, & alijs vitæ morumq; honestate præire profitētur) verū olim quoq; eadem simulatione, iisdemq; præstigijs vsos esse, nimirum vt verbis quidem multa de pietate, de officijs, de vera viuendi ratione iactarent: cæterum ipsa re à virtute ac honestate omni-quā lōgissimè abessent, libidini & gulæ & cæteris vitijs turpissimè interim seruiētes. Et accidere sanè etiam nostra memoria huiusmodi quædā exempla, cōniuiο huic nō admodum dissimilia, vbi isti in speciem grauissimi sanctissimiq; viri, vel pro leuibus ac puerilibus rebus acerbissimas sæpenuerò contentiones inceperunt: vel quia alicubi præteriti atq; neglecti viderentur, grauissima odia exercere: vt non immeritò quispiā crediderit, philosophos illos veteres (quanquā indignū adeò est, tam venerabile nomen in tam turpibus personis hære) in nostræ ætatis homines quosdā immigrasse. Usque adeò nostri isti à veteribus nō alia re, quā solo titulo ac nomine differūt. Cæterum tametsi hæc omnia cum summa festiuitate pro ingenio atq; facundia sua tractet Lucianus: interim tamen seriò quòq; ac verè idem monet, nullum esse precium operæ, si quis disciplinas omnes perdiscat, nisi simul & vitæ rationes addidit, quod optimum est, accommodet, eosq; illos qui solent

libros spectant, quiq; solitudine ac curâ quam illi as-
ferunt, perpetuò tenentur, à recta ratione, bonisq; insti-
tutis fermè abduci, &c. Inscribitur autem dialogus hic
CONVIVIUM, vel LAPITHÆ, quorum prior titu-
lus ab argumento & re ipsa sumptus est: alter à colla-
tione, quòd ut hic Philosophi, ita à Poëtis Lapithæ &
Centauri in nuptijs Pirithoi inter se funesto certamine
congressi quoque feruntur.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ

Λυκίνου.

Οικίηλω,
ὁ Λυκίνε,
ἀστέριδ' ἔλ-
φασι γέ-
γνησθαι ὅ-
μιον χθῆς,

ἐν Αἰετάνετῳ, παρὰ τὸ δῆ-
πνον, καὶ τινὰς φιλοσόφους
λόγους ἐρῶσθαι, καὶ ἑμὲ ὁμοί-
κρᾶν συνελῶσαι ἐπ' αὐτοῖς ἃ δὲ
ἐμὲ ἐψεύδατο Χρῖν, καὶ ἄλλοι
πρᾶγμα, καὶ τίη, αἵματι δὲ
κυνθῶσαι τὴν σωσίσταρ. Λυ.
καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο
Χαρῖν ταῦτα; οὐ γὰρ σιω-
πῶντα μὲν ἡμῶν. Φί. Διο-
νίκης ἐφ' ἡλατῇ ἀκούσαι· Διόν-
τις δὲ καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν
σωφράωνων λῶ. Λυ. καὶ μάλ-
λα, ὅ

PHILON, LV.

cianus.

Oud^a quā-
dam & van-
riā dispu-
tationem,
Luciane,

vobis fuisse narrat super cæ-
nam apud Aristænetum: tum
philosophicos quosdam ser-
mones dictos, ac super his
summam cōtentionem exor-
tam fuisse: quod vi mentis
est Charinus, etiam ad
vulnera usq; rem processisse:
deniq; sanguine conflictum
fuisse diremptū. LV C. Atquē
videnā, Philon, ista re-
sciuit Charinus? neque enim
is nobiscum aderat in con-
uiuio. PHIL. E' Dionico
medico aiebat audisse sese.

porrò Dionicus etiam ipse
ἐconniатарum νυμετο fuit opinor. LV C. Fuit maxis

γγγγ 2 mē

καὶ οὐ μὲν ἐξ ἀρχῆς γινώσκοντες
 τὰς ἀπαιτήσεις, ἀλλὰ ὁ-
 φεικόμενοι τοῦ σπλάχνου καὶ τῆς
 μάχης, ἐπέστη ὁ λόγος πρὸς τῶν
 τραυματιῶν. ὥστε θαυμάζω, ἔ-
 τι & φέρεται ἐπὶ τὴν ἰδιότητα, καὶ
 παρακολοθεῖται ἐκείνοις, ἀφ' ὧν
 ἀρξάμενοι εἰς τὸ αἵματι-
 λάνθασαν αὐτοῖς καὶ φλουρήσια.
 Φίλοι τοιγαρὺν, ὧν Διονίσιος, καὶ ὁ
 Χαρίνιος αὐτοὺς, ἐβουλόμην
 ἰατρικὴν ἀκρόασαι, καὶ ὅπως ἐπράχ-
 θη ἔκαστα, πρὸς δὲ ἡμᾶς ἤκειν
 ἐκείλους καὶ τὸν Διονίσιον ἵνα
 αὐτοὺς ἐπείρῃ, ὥστε αὐτοὺς μὴ οὐ
 παραγνόντες ἀπασί, οἱ δὲ ἀ-
 κριβῶς ἐδιδόναι τὰ γινώσκόμε-
 να, καὶ τὰς λόγους αὐτοὺς ἀπε-
 μνημονεύσαι, ἵνα μὴ πρὶς ἑρως
 ᾖ τοιότων, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀ-
 λυτοῦ ἔργου. ὥστε ὅτε ἂν φθάνοις
 ἐστῶν ἡμᾶς ἡδίστω ταύτην
 ἱστορίαν, ἥς ἔτι οἱδὲ ἂν τις ἡ-
 δίστων ἔμοιγε, καὶ μάλα καὶ ὅσοι
 νύφοντο, ἐν ἀρρώγῃ καὶ ἀναιμω-
 τί,

me: verum ne is quidem ab
 initio rebus omnibus fuit
 praesens, sed serius aduene-
 rat, media ferme pugna,
 pauloque ante vulnera. Pro-
 inde demiror si quid cōper-
 ti certive referre potuit, qui
 non ordine spectavit illa on-
 de inter illos nata lis, postea
 ad sanguinem usque deducta
 est. PHIL. Proinde, Lu-
 ciane, Charinus etiam ipse,
 si rem compertius vellem
 cognoscere, & quo singula
 modo sint gesta, doceri, re-
 adirem iussit. nam Dionis-
 cum etiam ipsum fassum fu-
 isse, ne se quidem toti nego-
 cio praesentem adfuisse: te
 vero, quicquid esset actum,
 id omne compertio certoque
 scire: tum etiam quae dicta
 inter illos fuerint, memi-
 nisse: quippe qui eiusmodi
 non obiter neque negligentem
 audire, sed per aciem et
 attentè auscultare sit solitus.

tus. ^b Proinde nunquam effugies, quin nos hoc suscipimus
 accipias epulo: quo mihi quidem haud scio an ullum pos-
 sit accidere iucundius: praesertim quod sobrii per os
 tuum ac citra sanguinem, ^c extrahat teli, quod aiant, in
 conspectu

τι, ἔξω βίβας ἰστασόμεθα, ἢ τε
 γέροντες ἢ παρ' ὧν ἡσάν τι παρ
 ρὰ τὸ δαῖννον, ἢ τε νῆοι, ἢ πᾶν
 τε, ὅθ' ἔκισα ἰχθῶν, ἢ τοῦ
 ἀκράτου πελαγὸς τὸν, καὶ πρὸς
 ζῶν. Λυ. νικητὴν ἡμᾶς,
 ὃ φίλων, ἀξιοῖς ἐκφύειν ταῦ-
 τα πρὸς τοὺς ποταμούς, καὶ ἰπι-
 ξιζέει διηγεμενὸς πράγματα
 ἐν οἷν καὶ μέθῃ γυνώμενα,
 διορ' ἡθελῶ ποιῆσθαι αὐτῷ,
 ἢ νομίζω ἡκίνα πάντα θεῶ
 ἔργα τῷ Διονύσῳ ἔσθαι, ὅς οὐκ
 εἶδεν ἢ τινὰ τῶν αὐτῷ ἔργων
 ἀτίκιστον, καὶ ἀδελφωτόν περ
 εἶδεν. ὅρα ἔρ, μὴ κακοῦθωρ
 τινῶν ἀνθρώπων ἔ, τὸ ἀκε-
 βῶς τὰ δαιῶτα ἰξιστάμεν, ἃ
 καλῶς ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ
 καταλιπόντας ἀπαλλοτρί-
 ωσα. μισῶ γὰρ, φησι καὶ ὁ
 ποιητικὸς λόγος, μνάμονα
 συμπόταν. ἢ οὐδ' ὁ Διονύκος
 ἔρθῃς ἰποίησι πρὸς τὸ Χαρίνον
 αὐτὰ ἰξαγορώμεν, ἢ ποτὶ
 πῶν ἰωλοκρασίαν κατασκη-
 λώσας ἀνθρώπων εὐλοσόφωρ

constituti, sumus epulaturi,

Sive senes aliquid

Super cœnam sunt dem
 bacchati,

Sive etiam iuvenes

d à mero compulsi sunt, quæ
 neutiquam fas erat, tum dis-
 cere, tum facere. L V C.

Iuuenilius tu quidem Phi-
 lon, atque inconsultius hæc
 nos iubes in vulgus efferre,
 eaque referre quæ inter pos-
 cula ab ebris sunt acta,
 quum hæc magis oporteat
 obliuioni tradere, eaque o-
 mnia Baccho deo, velut
 auctori imputare, qui quis-
 dem haud scio an quenquam
 suis non afflatum Orgijs,
 & Bacchanalium exper-
 tem præterierit. Proinde
 vide ne hominis sit parum
 benè morati, eiusmodi ad
 amussim exquirere, quæ res
 etius erat in conuiuio relis-
 quisse, atque ita discedere.
 Siquidem e odi (sicut in-
 quit versus Poëticus) me-

morem compotorem. Ne à Dionico quidem rectè factum,
 qui hæc apud Carinum effutiuerit, immodicamque &
 pridianam dissiparit temulentiam hominum philosopho-

ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄρτι τοιοῦ-
 τόν ἔποιμι. Φί. θρῦπῃ ταῦ-
 τα, ὦ Λυκίνε, ἀπ' ἔτι γε πρὸς
 ἐμὶ ἔτω ποιῆν ἐχέω, ἀκειβῶς
 γιγνώσκοντα πολὺ πλεονέπια
 θυμῷ ἴσασι ἀπείρ, ἢ ἐμὶ ἀκῆ-
 σαι καὶ μοι δοκῆς, ἢ ἀκρῆ-
 σθας τῶν ἀκρυβέστερων, καὶ
 πρὸς λίονα τινὰ ἢ πρὸς ἀν-
 θρώπινον ἡδύως ἄν πεσεῖν θῶν,
 ἐκχέαι πάντα, σωείρων ἄμυ-
 σι. εἰ γὰρ ἐθελήσω ἀπακτάειν
 ὅσα νυνὶ οὐκ ἔσθες με ἀνέκθορ
 ἀπὸ λῆθρος, ἀπ' ἕξας, καὶ παρὰ
 ποταμὸν ἕως, καὶ Διόσκου. καὶ γὰρ
 θρῦψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει
 καὶ ἔτι δοκῆ, ἀπὸ μὲν ἄλλου
 πῶτα πονεῖν μοι, σὺ δὲ μὴ λή-
 γῃ. Λυ. μηδὲν πρὸς ὀργῶν
 διηγέσθαι ἔρ, ἐπέπερ οὕτω
 πεθυμῇ, ἀπ' ὅπως μὴ πρὸς
 ποταμὸν ἐρεῖς. Φί. εἰ μὴ πάντως
 πασιρ ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυ-
 κίνου, αὐτὸς σὺ ἄμνηρον ποιεῖ-
 σθαι αὐτὸ, καὶ φθάσεις ἀπὸ
 ἀπασιρ, ὥς ἐδὲν ἐμὲ Διόσκου.
 ἀπ'

rum. Ceterum ego, absit, ut
 istiusmodi quippiam sim dis-
 citurus. PHIL. Nugas a-
 gis, Luciane, cum ista dicis.
 Quin haudquaquam oportet
 te ad istum modum apud
 me praesertim agere: ut qui
 certo sciam te multo cupidius
 rem esse narrandi, quam ego
 sum audiendi: adeo ut mihi
 videaris, si desint qui te audi-
 ant, vel ad columnam aliquam
 aut statuam libenter accessu-
 surus, quo cunctis pariter enu-
 momas. Quod si nunc coner-
 discedere, non sines, nisi te
 prius audiero, abire: verum
 ultro aderis, confectabere,
 rogabis. At tum ego te vi-
 cissim lusero. Iamque adeo, si
 ita vis, abimus, ex alio quo-
 piam haec eadem audituri.
 Tu verò ne dicito. LVC.
 Age ne quid succenseri
 quidem dicam, quando quide-
 dem usque adeo cupidius es
 audiendi: verum heus ea lege,
 ne passim in vulgus effe-

ras. PHIL. Ni prorsus ignoro Lucianum, tute istud po-
 tius feceris. Nam prior ipse denarrabis omnibus, ut
 quidem ad id nihil futurum sit opus. Sed illud mihi prius

ἀπὸ ἐκείνου μοι πρότερον εἰπὼν,
 ὡς πατρί ὡς Ζῳῶνι, ὁ Αἰεταί-
 υντο ἀγόρευε γυναικα εἰ-
 παύμας; Λυ. ἔκ, ἀπὸ τῶν
 θυγατέρων ἐξιδίως αὐτὸς τῶν
 Κλειανθίδων ὡς Εὐκρίτης ἔλα-
 βας, ὡς φιλοσοφῶντι. Φί.
 παγκάλως νὺ Δία μαράκιον,
 ἀπαλῶ γὰρ μὲν ἔστι, καὶ ὁ πάν-
 κατ' ὥραν γάμων. Λυ. ἀπὸ
 ἐκ ἀχρὺ ἀπορὶ ἐπιπιδότῃσιν,
 οἶμα. τῶν δὲ ἡσυχίᾳ τῶν
 δολιχῶν, καὶ πῶς φιλοσοφίαν
 ὁρμήσιν, ἔτι δὲ μόνον οὐχ
 παρσιφ ὡς Εὐκρίτης, περὶ τῶν
 συμφορῶν ἐξ ἀπάντων. Φί. οὐ
 μικρὰν λήγας αἰτίαν, τὸ πλε-
 ον ἔστι Εὐκρίτης. ἀτὰρ, ὡς Λυκί-
 ος, τίνων οἱ διαπνύοντες ἔχουσιν;
 Λυ. τίς ἢ ἀπὸς τίς ἀρτοίαν
 γοίμης; αἱ δὲ φιλοσοφίας καὶ
 ἀγῶν, οὐσπερ ἰθιλας, οἶμα,
 ἀπὸς μάλιστα, Ζῳῶνις μὲν
 ὡς ἀπὸς, ὁ δὲ ἔστι, καὶ
 ἔστι τῶν Δίων, ὁ Λαβύ-
 ρινθος ἰσχυρὸς, διδασκαλὸς
 ὢν

sponde loco: Aristænetus nū
 filio Zenoni dabat uxorem,
 atque ita in nuptijs eius vos
 accepit? LVC. Non, imò
 filiam suam elocavit Clean-
 thidem, idē Eucriti num-
 mularij filio, qui philosof-
 phiæ dat. operam. PHIL.
 Formoso admodum per lo-
 uem adolescentulo: tamen se
 tenero adhuc, & uxoriæ
 rei non admodum maturo.
 LVC. Verum: at non in-
 ueniebat, opinor, alterū ge-
 nerum magis idoneum. Hūc
 igitur, qui tum modestus vi-
 deretur, tum ad philosophiæ
 studium propensus, præte-
 reā autem vnicus Eucriti
 diuitis, ex omnibus delegit
 filiæ suæ maritum. PHIL.
 Causam neutiquam leuam
 dixisti, nempe quia diues sit
 Eucritus Verum heus, Lu-
 ciane, quānam erant conui-
 uæ? LVC. Reliquos illos
 quorsum attinuerit tibi re-
 censere? Verum ē Philoso-

phorum numero, ac literatorum, quos potissimum opi-
 nor audire cupis, Zenothemis erat, senex ille Stoicus, v-
 bi cum hoc Diphilus, cui cognomen Labyrinthus: &

ἀν οὐτ' ἔπεισαντες, ἤε
 τῷ Ζώων. τῶν δ' ἀπ' τοῦ
 περὶ πάσης Κλεόδημου, οἷοι
 τὸν σωμειχόμενον, τὸν ἐλεγχτικόν
 ξίφος αὐτ' οἱ μαθηταὶ καὶ λο-
 πιδά καλῶσιν· ἀλλὰ καὶ ὁ Εὐπι-
 κέρης Ἑρμῶν παρὲν. καὶ ἔ-
 σιελόντα γὰρ αὐτὸν οὐθὺς ἔπει-
 θήσκοντο οἱ Στωικοί, καὶ ἀπεσπεί-
 ροντο καὶ δῆλοι ἦσαν, ὥσπερ
 τίνα παπαιοῖαν καὶ ἐναγῆ
 μὲν ἡρώδης. οὗτοι μὲν Αἰ-
 σάντες αὐτὸς φίλοι, καὶ σιω-
 θῆς ὄντων, παρακέλευον ἐπὶ
 δῆπνον, καὶ ξυνὸν αὐτοῖς ὁ γραμ-
 ματικός Ἰσαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ
 Διονυσόδωρος. ὅτε δ' ἔνυμ-
 φον τὸν Χαρέα, ἔνθ' ὁ Πλα-
 τωνικός σωπασθεὶς, διδάσκα-
 λ' αὐτ' ὦρ, σιμνός τις ἰδὼν,
 καὶ θεοπροπίης, καὶ πολὺ τὸ
 λόσμιον ἐπιφάνων τῶν πε-
 σσάπων· ἑαυτὸν ἀγοῶν οἱ πολλοὶ
 ἐνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὁ-
 θότητα τ' ἐνέωμης ἀπεβλήκον-
 ταν. καὶ ἐπὶ πρῆλθον, ἔπειτα
 νίσαντο

hic quidem quod esset Ze-
 noni Aristaneti filio præce-
 ptor. Deinde Peripateticæ
 factionis Cleodemus : nosti
 hominem, nempe dicacem
 illum & argutum, atque ad
 refellendum instructum. Di-
 scipuli gladium ac bipennem
 nominant. Quin & Hermon
 aderat Epicureus. Verum
 hunc, quum ingrederetur,
 Stoici torvis obtuebantur o-
 culis, & auersabantur, pa-
 lamq; perinde quasi patri-
 cidam quempiam atque im-
 pium ac funestum detestas-
 bantur. Et hi quidem tan-
 quam Aristaneti ipsius ami-
 ci familiaresque fuerant ad
 cœnam vocati, quos comi-
 tabatur & Istiæus gramma-
 ticus, & Dionysidorus the-
 thor. Iam verò propter spen-
 sum Chaream unâ cum illo
 ad cœuiuium accesserat. Iam
 ille Platonius, quod is iuue-
 ni præceptor esset, vir bene
 randus aspectu, ac maiestatis

quiddā præ se ferens, multumq; dignitatis ipso ostendens, erat.
 unde nonnulli propter animi constantiam ac rectitudinem
 regulam illum appellant. Huic simul ut ingrediebatur,

surgebat

νίσαντο πάντες αὐτοὶ, καὶ ἐδι-
 ξιοῶντο, ὡς τινα τῶν κεραιό-
 των. καὶ ὅπως, θεῶν ἐπιδημία τὸ
 πρᾶγμα ᾧ, ἰων ὁ θαυμαστὸς
 συμπαρόν. διὸν δὲ ἦδεν κατὰ
 κλίναν, ἀποδυτῶν σχεδὸν
 παρόντων. ἐν διεξίᾳ δὲ ἰσιόν-
 των, αὐτῶν αὐτὸν ὄλοντο ἡλιν-
 τῶν. καὶ ἔκνον ἐπὶ λαβόν, ἐκ δὲ
 ἀγασθῶν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἡνύμ-
 νον, πάντ' ἀκρίως ἐγκυκαλυ-
 μνόν, ἵπτο δὲ γυναικῶν περι-
 χομνόν. ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον ἡ
 ἄλλα πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀ-
 ξίας ἔχει. καὶ ἀντικρὺ δὲ τῶν
 γυναικῶν, πρῶτος δὲ Εὐκεί-
 τος, ἔτα δὲ Λεοσάνης. ἔτα
 ἐνδοξάϊος, πότμον καὶ πρό-
 πτον Ζηνόθεμιον δὲ Στωϊκόν,
 ἄντι γέρωντα, ἡ Ερμῶνα τὸν
 Εὐκλείδου. ἱερὸς γὰρ ᾧ
 ὅτι ἀσκήσιον καὶ ἡρώους τοῦ
 πρῶτοντος τῆ πόλεως. ἀλλὰ ὁ
 Ζηνόθεμις πλὴν ἀρείων ἔλυσ-
 σεν γὰρ μὴ, φασί, ὃ Λε-
 οσάνης ἀντίστον ἄξας Ερ-
 μωνος,

surgebant omnes, ac veluti
 precipuum quendā ac prim-
 marium hominem comuter
 atque officiosē exceperunt:
 adeò ut planè numen ali-
 quod aduenire videretur,
 cum adesset Ion admiran-
 dus ille. Tandem verò cum
 iam omnes ferè conuiue
 præsentes essent, tempus erat
 ut discumberetur. Itaque
 ad dextram ingressus, totā
 tam illam spondam mu-
 lieres (erant autem com-
 plures) occupabant. Inter
 quas erat et sponsa summo
 studio culta, hinc atq; hinc
 stipata fœminis. Porro ex
 aduerso ostij altera turba,
 pro cuiusque dignitate lo-
 cis distributis. Porro eregio-
 nè mulierum primo loco ac-
 cumbebat Eucritus, secundo
 Aristanetus. Sub hæc ambi-
 gi cæptum, utrū altero prio-
 rem oporteret accumbere,
 Zenothemimne Stoicum,

an senem: an Hermonem Epicureum: nam hic erat Cas-
 storis et Pollucis sacerdos: tum autem nobilissimæ inter ci-
 ues. Verùm eam hæitationem sustulit Zenothemis:
 Sine inquietis, Aristanete, minoris ducis Hermone, viro

φωτάτες ἐστὶν πρὸ τῶν ἄλλων
 ἡμῶν ἐξίστην, ὅτι περὶ τὸ λεγέ-
 σθαι ἐξ ἐκείνης αἰρέσεως ἀ-
 πανθισάμεν. Οὐχὶ τοὺς μὲν,
 τίς δ' ὅ, ἀπ' ἀναμίσξ ἄπαν-
 τας. Διὶ γὰρ, ὃ ἐταῦρε, ὅχι
 πῶν πολλῶν τῶν πλεσίων,
 ἀλλὰ καὶ παλαιοῦ μέλη αὐτῶν,
 καὶ τὸ πλεῖστον τῷ βίῳ τοῖς
 τοῖς ξυμῶσι. εἰσώμεθα ἐν ἡμῶν
 αἰσχύρῃ τὸ πρῶτον, καὶ παρ-
 σκώασο ποικίλα· πηλὸν ἔδην,
 φῖμαι, καὶ καὶ ταῦτα κατὰ
 θμῆσιν, χυμὸς καὶ πέμματα,
 καὶ ὑψικίας ἄπαντα γὰρ ἄφθο-
 να. ἐν τῷ τῷ Κλειόδημος ἐπι-
 πύσας τῷ λανθάνει, ἔφη, τῷ
 γένει (Ζηνοδωμῆν διζων,
 ἐπὶ κρυφῇ) ὅπως ἐμφορεῖται
 τῷ ψῶν, καὶ ἀναπλήσσει ἡμῶν
 τὸ ἰμάτιον, καὶ ὅτι παλὶ κα-
 τόπῳ ἐστὶ ὁρίν, λαμβάνει
 αἰὲρ. Τὸς ἀπὸς, ὁ μινυ-
 ρῶν τῶν μὲν αὐτόρ, διὰ τὸν
 ἐν ἡμῶν ταῦτα, ὡς μάρα-
 νος ἡμῶν. ἐν τῷ ὅτι διόμην δει-
 ξόντος

ceteris sapientissimos viros
 adhibere voluerit : idēq; ad
 delectis ex unaquaque phi-
 losophiae secta praecepis,
 non hos aduocans, illos prae-
 teriēs, verūm promiscuē vos
 cans omneis. LVC. Is ve-
 rō nequaquam est ē vulga-
 rium istorum diuitum nu-
 mero, verūm & literarum
 est studiosus, ac maximam
 vita partem in his rebus ver-
 satur. Canabamus igitur ini-
 tiō quidē taciti & quieti,
 variusq; erat apparatus, &
 omnijugus. Neque enim ar-
 bitror opera precium vi nu-
 mero recenseam etiā illa
 condimenta, cupedias, aro-
 mata, atque id genus illecia-
 menta. Cuncta siquidem af-
 fatim suppetebant. Inter
 haec Cleodemus admoto ad
 Ionis aurem ore : Non vi-
 des, inquit, senem illum, Ze-
 nothemim dicebat (sub-
 auscultabam enim) ut sese

personis ingurgitat, utq; iure vestem oppleuit : tū quā mul-
 ta puero a tergo stanti porrigit, putans interim se aliorum o-
 culos fallere : neq; meminit post sese accumbētium? Hae igitur
 Luciano commonstres, quō testis esse possit. Mihi
 vera

ξουτός μοι ἴωνος, πολλὸν πρό-
τερον αὐτὰ ἐκ πειρασῆς ἰω-
ρακῶς. ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλειό-
δημος ἔειπεν, καὶ ἰωασίωτι-
συν ὁ λιωικὸς Ἀλκιδάμας ἄ-
κλητος, ἐκῆνο τὸ κοινοῦ ἐπιχά-
ειν τισάμνους, τὸν Μηνέλαον
αὐτόματον ἔκοντα. ὣς ἤ δὲ
ποποῖς ἀναύσχυτα ἰδόκει
πιποικῆσαι, καὶ ἔπεκρον τὰ
πεχφρότατα· ὁ μὲν τὸ, ἀφραύ-
νας Μηνέλαον· ὁ δὲ,

Ἀλλ' ἐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμ-
νονι λῦδανι θυμῷ.

καὶ ἄλλα πρὸς τὸ καρὸν ὄντο-
χα, τὸ χαεῖν τὰ πόλινθορῶν-
των. ἐς μὲν τοῖς φανερὸν ἐ-
θαῖς ἐτόλμα λέγειν ἐδιδόκει-
ται· ἔπειτα ἔπειτα Ἀλκιδάμαντα, Βόλι-
ατιχῶς ὄντα, καὶ ἰωρακῆ-
τατον λιωικῶν ἀπάντων, παρ'
ὃ καὶ ἀμείνων ἰδόκει, καὶ φο-
βράτα· ὅς ἂν ἀπασιν. ὃς Ἀ-
εισάνει· ἰωανῆς αὐτόν,
ἐκίλει θρόνον τινα λαβόντα,
καθί-

verò nihil Ione monstratore
opus erat : quippe qui hæc
multò antè limis iam oculis
præuideram. Hæc simulat-
que dixisset Cleodemus, ir-
ruit in conuiuium ὁ Ἀλ-
cidas Cynicus : atque is
quidem inuocatus, vulga-
tum illud festiuitatis gra-
tia præfatus de Menelao,
qui ultro ad fratris conui-
uium accessisset. Itaque ples-
risque turpiter atque impuden-
ter visus est fecisse : & quod
cuique tum fortè in mentem
veniebat, in eum torquebant :
alius illud :

Insanus Menelaus.

Alius rursum,

Verùm Agamemnonie
menti non ista placebant.
Ad hæc alia quæ pro tem-
pore falsè lepideque dici po-
terant, in eum obmurmura-
bant. Nam patrum nullus
audebat quicquam dicere,
propterea quod metuerent

Alcidamantē, utpote conuiciatorem egregium, unumque Cy-
nicis omnibus clamosissimum : qua quidem re adeò visus
reliquis antecellere, ut nulli non esset formidandus. At
stænētus collaudatum illum quod inuocatus aduenisset.

accepto

καθίσθαι παρὰ ἱστῶν τε καὶ
 Διονυσόδωρον. ὁ δὲ, ἄπαγε,
 φησι, γυναικῶν λίγες καὶ μαλ
 θακόν, ἐπιθρόνους καθίσθαι καὶ
 σκίμποδες, ὥσπερ ὑμεῖς, ἐπὶ
 μαλακῆς ταύτης ὄντες μικρῶ
 δὲρ ὑπὸ ἰοὶ κατὰ κέρφοι ἐστῶ
 σι, πορφυρίδας ἀποβιβήμε
 νοι. ἐγὼ δὲ λέγω ὀρθοτάλλω
 δειπνῆσαι, ἐμπεισιστῶν
 ἅμα ὡς συμποσίῳ, ἃ δὲ καὶ
 λέγοιμι, χαμῶ καὶ τὸν πρί
 βωνα ἀποβατόμην, λέσο
 μοι ἐπ' ἀγκῶν, οἷον Ἡρα
 κλῖα γράφουσιν. ὅτως, ἔφη, γί
 γνίσθω, ὁ Αἰεταίνιος, ἃ ἔει
 πον. καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ, ἐν λυ
 κῶ περιτῶν ὁ Αἰκιδάμας
 ἐδέσπῃ, ὥς περ οἱ Σκύθαι,
 πῶς τὴν ἀφθονοτέρα νομῶν
 μεταξὺ τῶν ἀφθονοτέρων, καὶ τοῖς περὶ
 φέρουσι τὰ ὄψα συμπεινοσῶν.
 καὶ μὲν τοι καὶ σιτέμην, ἐνερ
 γὲς λῶ, ἀριτῆς πέρι καὶ κακίας
 μετὰ ξὺν διξιῶν, καὶ ἐς τὸν χρό
 νον καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσώ
 πτω. ἡρώτα γοῦν τὸν Αἰε
 ταίνιον, τί βόλονται αὐτῶ ἀ
 ἰσάμεν

accepta sella iuxta istiaum
 ac Dionysidorum accumbe
 re. Ait ille: Apage, inquit, mu
 liebre quiddam ac molle dis
 cis, vii in scamno aut sella
 sedeam, quemadmodum fa
 citis vos, mollibus in stratis
 penè supini recumbētes, pur
 pura suffulti. Quin ego tibi
 vel stans cœnauero, in ipso
 interim cœuiui etiam obam
 bulans. Quod si defatigatus
 fuero, tum humi substrato
 pallio, cubito innixus cubue
 ro: qualem videlicet Hercu
 lem pingunt. Ita fiat, inquit
 Aristænetus, siquidem isthuc
 mauis. Sub hæc Alcida
 mas in orbem conuiuium lu
 strans, cœnabat, Scytharum
 ritu ad vberiora pascua sub
 inde sese transferens, vnaq̃
 cum his qui inferebant edu
 lia, circumiens atque obam
 bulans. Atq̃ interim tamen
 dum cibum caperet, haud
 quaquā negotio vacabat, de
 virtute obiter, de vitio disse
 rens, tum in aurum atque ar
 gentum dicteria iaculans:

iamque Aristænetum percontabatur, quidnam sibi vellent

tam

ὁσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡ-
 λικόν, τῶν ἡραμειῶν ἴσα δι-
 ναμείων. ἀπ' ἐκείνων μὲν ἡ-
 δὲ διανοηλοῦντα ἔπαυσεν ἰς
 τὸ παρὸν Αἰσαίνιτο, ὡς
 παλαιὰ νοήσας, ὁμιλίῃ σκυ-
 φὸν δοιῦναι αὐτῷ, ἰσρόττον
 ἐγγιάντα καὶ δόκον αἶσα ἐπι-
 νυθουμένη, ἃ καὶ ὁσὼν ἡ-
 κῶν ἀρχὴν ὁ σκυφὸς ἐκείνος
 ἐνεδιδόκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ
 Ἀλκιδάμας, ἰσίζουσι μικρόν,
 καὶ ἰς ὅσον ἀφ' ἡ καταβαλὼν
 ἑαυτὸν, ἔκατο ἡμίγυμνον, ὡς
 πρὸ ἡσθαλίῃ, πῆξας τ' ἀγκυ-
 να ὀρθόν, ἔχων ἅμα τὸ σκυφόν
 ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷον ὁ παρὰ τῷ
 Φόλῳ Ἡρακλῆς ἐπὶ τ' ἡρα-
 φείων δαίμνυται. ἡ δὲ καὶ ἰς
 τὸς ἄλλους σιωπῶς περικε-
 βῆτο ἡ ἡλικίη, καὶ πελοπείῃ
 καὶ ὁμιλίᾳ, καὶ πῶτα ἡσθα-
 λίστη. ἐν τούτῳ δ' ἐγὼ τὸν
 πρῶτον τῷ Κλεοδήμῳ πα-
 ρα, οἶνοχόον ὄντα ὡρεῶν, ἰ-
 δὼν ἐπομείδιοντα (καὶ γὰρ, οἷ-
 ον,

tam multa, tam magna pro-
 cula, quum non minus usus
 possent esse fictilia. Verum
 Aristenetus iam oburban-
 tem, molestumque esse per-
 gentem, in praesens quidem
 compescuit, ministro in-
 nuens, ut ingentem calicem,
 infuso meracissimo vino, il-
 li porrigeret. Atque id qui-
 dem visus est optimè exco-
 gitasse, nondum etiam in-
 telligens quantorum malor-
 um is calix esset auctor fu-
 turus. Hunc igitur ut ac-
 cepisset Alcidas, aliquan-
 tisper silentium agebat, ac
 solo sternens sese cubabat
 seminudus, quemadmodum
 facturum sese fuerat. pola-
 licus, cubito humi fixo in-
 nitens, simulque dextra scy-
 phum sustinens, qualem Her-
 culem apud Pholum pictas
 res effingunt. Iam vero
 inter alios calix assidue cir-
 cumagebatur: cum iuxta
 tiuncula ad bibendum,

confabulationes ortae, demum et lucernae illatae. Inter
 eo cum puerum qui iuxta Cleodemum adstebat (erat autem
 is pocillator egregie formosus) subridentem vidissem

arbitror

μου, καὶ ὅσα παρρηγὰ τῆς
 ἐπαύσεως, ἡσέην, καὶ μεθυσας,
 εἴ τι πρὸς τὸ γλαφυρώτατον
 ἐπαύσει(μ)άλα ἥδην παρρηγὰ
 παύσει, ὅ, τι καὶ μεθυσας,
 καὶ μετὰ μικρόν, ὃ μὲν πρὸς ἡ-
 σέην, ὡς ἀπληγὸς μὲν ὁ παρὰ
 τῷ Κλειόδημον τῷ Φιάλῳ, ὃ
 δὲ τὸν διὰ δακτυλὸν ἀπὸ θλι-
 ψης αὐτοῦ, καὶ δραχμὰς δύο, οἷ-
 μου, σωανίδωκε μετὰ τῆς
 Φιάλης. ὃ πᾶσι δὲ πρὸς μὲν τὸν
 δακτυλὸν θλιβόμενον αὐτοῖς
 ἐμαθίσας, ὃ μὲν σωανίδωκε,
 σίμας, τὸ νόμισμα, ὡς τε μὴ
 διεξάμψον, φόρον αἰ δύο
 δραχμὰς παρίσχοι ἐκπεύ-
 σαι. καὶ ἡρυθεία ὁ ἀμφὺ μά-
 λα ὁ φῶς· ἡ πόρρον δὲ οἱ πλε-
 σίον, οὗ τινος εἴη τὰ νομίσμα-
 τα, ἢ μὲν παύσει ἀρνησέμεν
 μὴ ἀπὸ βληκείας, τῷ δὲ Κλει-
 ὅδημον, καὶ ὃν ὃ φόρος ἐγχεί-
 μὴ πρὸς ποίσημὸν τῷ ἀπόρρι-
 ψιν. ἡμετέραν δὲ ὁ μὲν καὶ πρῶ-
 φθον τοῦτο, οὐ παύσει ποίη-
 σιν

arbitror, quicquid obiter in-
 ter cœnandum obligit, com-
 memorari oportere, maxime si
 quid sit elegantius ac
 scite factum) iam admodum
 attētus observare cœpi quid-
 nam rei rideret. Ac paulò
 post accedebat puer tanquàm
 calicem à Cleodemo rece-
 pturus. At ille simul & di-
 gitum illius substringebat,
 & drachmas puto duas v-
 nà cum calice tradebat. Por-
 rò puer ad substrictum di-
 gitum rursus arridebat, cæ-
 terùm de pecunia, quum non
 sensisset opinor, eoque non
 reciperet, in terram dela-
 psis drachmis strepitus est
 concitatus, moxque ambo
 pariter rubore suffundeban-
 tur, idque ita palàm, ut
 nemo non animadverteret.
 Ambigebatur igitur inter
 eos qui proximè sedebant,
 cuiusnam essent illi nummi,
 cùm & puer negaret à se
 proiectos, & Cleodemus

item, iuxta quem strepitus acciderat, sibi excidisse dissi-
 mularet. Verùm ea res tum neglecta est, ac conuiunter
 omiſſa, propterea quod id quod acciderat, non ita multi vi-
 dissent,

ἰδόντων, πᾶν μόνον, ὥς ἐμοὶ
 ἔδοξε, ἔπειθ' Αἰεσαίνετο μετέσθαι
 ὅτ' τὸν παῖδα μικρὸν ὑψοῦν
 ἀφανῶς ὑπεξαγαγὼν, καὶ τῷ
 Κλεοδήμῳ τινὰ παρὰ σελῶν
 διένουσαι τῶν ἐξώρων ἤδη καὶ
 ἡγετιῶν, ὁρεώκομον τινὰ καὶ
 ἱποκόμομον. καὶ τὸτο μὲν ὥσπερ
 πᾶσι ἐκχωρήκει, μεγάλης αὖ-
 σχώως αὐτίον τῷ Κλεοδήμῳ
 γνόντομον, εἰ ἔφθι σφαροῖται-
 ἔρ' ἡς ἀπαντας, ἀλλὰ μὴ κα-
 τίσθῃ αὐτίκα, δι' ἧς πάντ' ἔπειθ'
 Αἰεσαίνετο τῷ παροινίαν ἐς
 νύκταν. ὁ δὲ Λωϊκὸς δ' Ἀλκι-
 δάμας (ἐπιπᾶν δ' ὅτ' ἡδη) πύ-
 θόμῳ, καὶ τις καὶ γαμουμένη
 πᾶσι λαοῖς, σιωπῶν πρᾶ-
 γείας μεγάλη τῇ φωνῇ, ἀφ' ἧς
 βλέψας ἡς τὰς γυναικας πᾶ-
 σιν ὡς, ἔφη, ὦ Κλεοδήμω, Ἡρα-
 κλῆς ἀρχηγέτης, ὥς δ' ἐγείλας
 ἔρ' ἐπὶ τὰ τοιαῦτα ἀπαντῶν· ἐγεί-
 λας τε, εἰπὼν, ὦ Κλεοδήμω, εἰ
 τῇ νύμφῃ πρῶτον, ἐπὶ δ' ἡμε-
 τέρας θεῶν Ἡρακλῆος, καὶ μὴ
 οὐδ' εἰς ἄλλα, ὥς τῷ μὴ λάβῃ
 παρ' ἐμοῦ τὸν σκῆψον, ὅπως
 τοῖς.

dissent, prater unum (ut
 mihi quidem visum est) Ar-
 ristaneum. Nam is paulo
 post puerum loco movit,
 clanculum ablegans, et alij
 cuidam innuit uti Cleodem
 mo pocillator assisteret, vis
 delictet ex exoletis illis ac
 robustis mulioni aut equisom-
 ni cuiquam. Ad hunc mos-
 dum ea res vicunque abiit,
 summum alioqui allatura
 pudorem Cleodemo, si qui-
 dem ad omnes permanisset,
 ac non protinus occupans
 Aristaneus eam sopisset,
 civiliter dexteraeque admodum
 inducta temulentia. Cetero-
 rum Alcidas (iam enim
 potus erat) percontatus quodo-
 nam esset nomen puellae nu-
 benti, tum clara voce in-
 dicto silentio, simul et ad
 faeminas conuerso dicit:
 Præbibo, inquit, tibi Cleo-
 anthi, Herculis Ambegra-
 tæ nomine. Sub hæc cum
 risissent omnes: Aristaneus
 inquit, sacrilegi, quid scis
 hæc Hercules dei mei?

ne propinauerim? Imò illud scito opus est, si scis.

τοῖς τ' ἄν ὅς αὐτῇ γυνοίτο,
οἱ τ' ἐγὼ, ἄπειρ' ἢ ἀλλῶ,
ἐλθέτω δ' ἅλ' ἂν ἔμω, τὸ
σῶμα δ' ἔστω καρτερός, καὶ ἄμα
παριζύμνον αὐτὸν μάπορ,
ἄχι πρὸς τὸ ἄσχιον. αὐθις ἐπὶ
τάβῃς ἐγίλασσαν οἱ συμπόται,
καὶ δὲ ἀνακλῆσθαι ἐπανάσθαι,
θρῆν καὶ παράφορον βλήπων,
καὶ δὲ αὖτ' ὡς ἐκίτι ἀρλύω ἄ-
ξον. τάχα δ' ἄν τιν' ἔλα-
θῇ τῇ βακχεῖᾳ, ἢ μὴ ἔλα-
θῇ τῇ ἀσκήσει πρὸς τὸν πᾶν
ἐμπεδωμένος, πρὸς δὲ ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς ἐξ ἑσπέρης, καὶ ἐλθὼν
τὸν θυμὸν, καὶ ἐνιφορεῖν συμ-
πιπνέον. καὶ οἱ πᾶσι δὲ ἐμπεδω-
μένη, καὶ βοῦς μισθὸν ὡς τὸ συμ-
πόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδω-
ρος, ὁ ῥήτωρ αὐτ', ῥήσας τινὰς
ἐν μέρῃ διέξῃ, καὶ ἐπὶ πηνῶ-
το τὰ τῶν κατόπιρ ἐφίστα-
ται οἰκιστῶν. ὁ δ' Ἰσίδωρος ὁ
γραμματικὸς ἐρῶν ψῶδον, ὅς τιν'
ἔλατ' ἀκέρως, καὶ σωίφρων
ἐστὶν ἐν τῷ αὐτῷ τὰ Πινδάρου καὶ

Ἡσιό-
δου

à me traditum accipiat, nun-
quam futurum ut illi filius
obingat talis, qualis ego
sum, virtute intectus, ani-
mo liber, tum corpore adeò
robusto. simulque cum di-
flosese magis etiam remudas-
bat, etiam usque ad illa quæ
sunt maximè pudenda. Ad ea
cum iterum arrisissent con-
uiuæ, indignatus ille surre-
xit, toruis iam atque efferat-
tis obtuens oculis, vultuque
ipso testans iam neque pa-
cem neque quietem acturum
amplius. Forsitan et bacu-
lum illisisset alicui, ni com-
modum id temporis placena
ea pragrands fuisset illata.
Nam hanc simul atque con-
spexit, lenior ac mitior esse
cepit, ac stomachari desijt,
obambulans interim, ac
placētam avidè vorans. Iam
verò plerique temulenti es-
se ceperant, et clamori-
bus undique perstrepebat

conuiuium. Nam et Dionysidorus rhetorem illic agens, ora-
tiones quasdam pronunciabat, laudabaturque à ministris qui à
tergo assiscebant. Et Istieus Grammaticus vicissim qui post
illū accumbēbat, versuum cētones quosdā recitabat, Pindari,

ΣΣΣΣ

Hesiodi,

Ἡσιόδῳ καὶ Ἀνακρέοντι, ὡς
ἐξ ἀπάντων μίαν ὠδὴν παρ-
γίλοισιν ἀποτέλλεσθαι, μάλιστα
δ' ἐκείνα, ὡς περ περμαντῶς=
μῦθ' τὰ μέλλοντα·

Σὺ δ' ἔβαλον ῥινός. καὶ

Εὐθα δ' ἄρ' οἰμωγὴ τέ, καὶ
δύχωλὴ πόνος ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίνωσκε,
παρὰ τῷ πατρίδῳ λαβὼν λε-
πτόγραμμα μόνον τι βιβλίον δια-
λιπόντων δὲ ὀλίγων, ὡς περ
ἐώθασιν, τῶν παρακομιζόν-
των τὰ ὄψα, μηχανήμην δ'
Λεωσάντη μὲν δ' ἐκείνον
ἀτιρεπῆ τὸν λατὸν ἄνδρα, μη-
δὲ λεγόντα, ἐκείνου τὸν γε-
λωτοποιόν, ἀσπλύνοντα γε ἢ
πᾶν τι ἢ πρᾶξι γελοῖον, ὡς
ἔστι μάλλον οἱ συμπόται δια-
χυθῆναι. καὶ παρῆλθεν ἄμορ-
φός τις ἐξυρμηγὸς πλὴν λε-
φαλῶν, ὀλίγας ἐπὶ τῇ λεφαλῇ
πρίχας ὀρθὰς ἔχων, οὗτος ὥρ-
χίσσατό τι, κατακλῶν ἑαυτὸν
καὶ διαστρέφων, ὡς γελοῖο-
τις

Hesiodi, & Anacreontis car-
mina simul contextens atque
consarcinans: ita ut ex omni-
bus unam redderet canti-
lenam, oppidoq; ridiculam,
in primis autem illa, perin-
de quasi vaticinans de his
quæ postea acciderunt:

Commisere simul clypeos.
Tum illud quoq;

Tum verò clamor que vi-
rum luciusq; coortus.

At verò Zenothemis libe-
lulum quæpiam minutis
conscriptum literulis, à pue-
ro acceptum legebat. Verum
quum ἢ quorum partes erant
edulia inferre, aliquantisper,
ita ut solent, cessarent mora-
renturq;: S Aristanetus se-
dulò curans ne vel id interea
temporis aut ociosum esset,
aut voluptatis expers, accer-
situm intrò morionem insue-
ridiculum aliquid vel dice-
re, vel facere, quò magis et-
tiam exhilararetur convivio.

Moxq; ingressus deformis quidam, derafo capite, patentes
capillos in vertice gestans, eosq; cristæ in morem erectos, hic
saltabat, atque inter saltandum, quò maiorem concitaret ri-
sum, rotatu sese circumagebat, distorquebatq;. Tum cunctis
congruè

τιρῶ φανήν, καὶ ἀνάπασι
 συκρατοῦρ διεξέλθω, Αἰγυ-
 πτιάδωρ τῷ φωνῇ καὶ τίλῳ,
 ἐπίσκαψιν ἐς τὸς παρόντας.
 οἱ μὲν οὐκ ἄλλοι ἐγίλωρ, ὅπως
 τὶ σκωφῆσιν, ἰπὰ δὲ καὶ αἰς
 τὸν Αλκιδάμαντα ὁμοίον
 τι ἀπὲρρίψι, Μελιτῶδωρ Λυ-
 νίδιον Περσάδωρ αὐτόν, ἀ-
 γανактῶσας ἱκῶν (καὶ πά-
 λα δὲ δῖλῳ λῷ φθονῶρ αὐ-
 τῷ ὠδοκιμῶντι, καὶ κατήχοντι
 τι τὸ συμπόσιον) ἀπὲρρίψας
 τὸν πρίσταν, πρὶ καλῆτο οἱ
 παγκρατιάδην, εἰ δὲ μὴ, κα-
 ζίσαν αὐτὸ ἔφη πλὴν βακχί-
 εϊα. ἔτω δὲ ὁ κακοδαίμων
 Σατυρίωρ (τῷ δὲ γὰρ ὁ γλωττο-
 ποιὸς ἱκαλῶ) συστὰς ἱπα-
 κρατῖασι καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερ-
 δυνῶ, φιλόσοφῳ ἀνὴρ,
 γλωττοποιῷ ἀνταρόμῳ, καὶ
 παῖδωρ, καὶ παῖδῳ ἐν τῷ
 μέγῳ. οἱ παρόντες δὲ, οἱ
 μὲν ἰδὲν, οἱ δὲ ἐγίλωρ, ἄχι
 ἀπηγόρευσι παῖδῳ ὁ Αλ-
 κιδάμας, τὸ συκροτημῆ-
 ρον ἀνθρωπίνον καταγωνι-
 δας.

concusso, sonabat interim
 quiddam, linguam imitans
 Aegyptiorum. Postremò dis-
 cteria quædam iaculabatur
 in eos qui aderant. Ac reli-
 qui scommate tacti rides-
 bant: verum ubi & in Alcida-
 mantem simile quiddam
 torfisset, catulum illū^h Mes-
 litæum appellans, indignas-
 tus ille (iamdudum autem
 præ se ferebat quod inui-
 deret illi, dum probaretur,
 ac conuiuarum oculos re-
 timeret) abiecto pallio, ut
 secum luctaretur prouoca-
 uit. Quod ni faceret, hunc,
 inquit, baculum tibi impin-
 gam. Atque ita miser il-
 le Satyrion (nam id erat
 morioni nomen) congressus
 cum eo, pancratio decerta-
 tabat. Erat id spectaculi
 multò iucundissimum, quip-
 pe cū videret hominē phi-
 losophum cū morione com-
 positum, cū ferire, tum vi-
 cissim feriri. Proinde quò
 aderant, partim pudore tan-

gebantur, partim ridebant: donec iam ietus Alcidas, pu-
 gnam detrectaret, ac homuncione omnium plausu cōprobato

ἔπαθρον τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ ἀπὸ
 τέττε, ἀσφαλίσειρον ἤδη περ-
 παλάωρ αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι
 τὲς γατνιῶντας. ὅψ' ὦρ ἀνα-
 πασάντων τὸ θεῖον, σωθῆ-
 ναι αὐτόν. ἰδέκνυι δὲ καὶ ση-
 μῖα τῶν πηγῶν, καὶ ἀμν-
 ράς τινας ἐπὶ τῇ περσέπον. καὶ
 ἔμψ Διόνικ' ὃ μῆδ' ὄνδρα
 πιμύσας τῇ γλωττοποιῷ ἐπὶ τῇ
 φηγέσει, πλησίον τοῦ ἰσλαίου
 παραβύσας ἑαυτὸν, ἰδία
 πνεύσα λοιπὰ, ἔκ ἀνω θεοῦ
 τιν' ὅμιν ἐπιπαρῶν, ἀλλὰ
 καὶ πάντων χήσιμ' τοῖς μι-
 τὰ ταῦτα γίγνημῶς. παρ-
 ελθὼν γάρ τις ἐς τὸ μίσηρον
 οἰκίτης, παρ' Εἰτοιμοκλίου
 ἔκκερλίσαν' Στοικῷ, γραμ-
 ματιδιόρ τι ἔχωρ, λιλιῦσαι
 οἱ ἔφη τὸν δισπότῳ ἐν ᾧ
 κοινοῦ ἀναγνόντα, ἃς ἐπὶ
 πορ ἄπασιν, ἐπίσω αὐτῷ
 ἐπαπατήσθαι. ἰφρὶν' ὅρ τῇ
 Λεωσανίτῃ, περὶ λθὼν περὶ
 ἀύχορ, ἀνγίγνωσκῃ. Φί. ἔ
 πρ, ὃ Λυκίτι, τῆς νύμφης ἰγ-
 πόμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα
 ποπὰ

abiecisse. Dein cum minore
 iam discrimine cum illo lu-
 ctaretur, auxilio aduocasse
 vicinos. Eos reuulsisse bel-
 luam, atque ita illorum ope-
 ra seruatum sese. Ostenden-
 bat autem & plagarum ve-
 stigia quædam, nonnullaque
 in facie tubera liuentia. Era-
 go cum Dionicus ob huius-
 modi fabulam non minùs
 placuisset, quàm morio ipse:
 proximè Istiæum reclinans
 sese, de reliquijs cœnabat.
 Atq; hic quidem haud absq;
 numine quodam nobis ad-
 uenerat, imò prorsum vsui
 futurus ad ea quæ postea
 contigerunt. Nam prodiens
 in medium conuiuium puer
 quidam, qui se ab Etamos-
 cle Stoico venire diceret,
 epistolium quoddam adfer-
 rens, aiebat ab hero sibi mā-
 datum: ut eò palàm omni-
 bus audientibus perlecto,
 rursus domum sese reciper-
 ret. Hic igitur permittente
 Aristæneto, admotus ad lus-

cernam legebat. PHI. Num orationem, Luciane, in spon-
 sa laudem compositam, aut carmen nuptiale, quod genus

πολλὰ ποιεῖς; Λυ. ἀμέλεια,
 καὶ ἡμεῖς τοῦτόν τι φέθη μῦθ,
 ἀπ' ἐκ' ἐγὺς τῷ τέτῳ ἐνέρι
 γραπτόν γάρ· Ετοίμοι κλῆς φρι-
 νόσοφος Λεισαυέντω. Ὅπως δ'
 ἔχω πρὸς Δάπνωνα, ὁ παρὲν λη-
 θῶς με βίβ' ἄπας μαρτυρεῖ
 ἂν γένοιτο, ὅς γε ὁσημίραι
 πολλῶν ἐνοχλουώτων, παρὰ
 πολὺν σὺ πλεονάζειν φανῶ. ὅμως δ'
 ἐπὶ πότῃ φέρον ἐμαυτὸν ἐπ'
 κίθονα, ἡδὼς τοῦ ἐπὶ τοῖς
 συμποσίοις βορῦθός καὶ παροι-
 νίας ἐπὶ σὺ δ' ἐμὸν ἐκόντως ἀ-
 γαν ἀκλῆς μοι δοκῶ, ὅς το-
 σῶν χρόνον ἔπ' ἐμὸν λιπαρῶς
 πεθεραπεύμενος, ἐκ ἐξίωσης
 ἐναειθῆσαι ἐξέμε τοῖς ἄλλοις
 φίλοις· ἀλλὰ μόν' ἐγώ σοι
 ἄμοιρ', καὶ ταῦτα, ἐν γαστέ-
 ρων οἰκῶν. ἀνιῶμαι ἔρ' ἐπὶ σοὶ
 τὸ πᾶν, ὅπως ἀχαιῖς φασ-
 νύτῃ ἐμοὶ ἔρ' ἡ οὐδαιμονία
 ἐκ ἐν ὅς ἀγέει μοίρα, ἡ δα-
 γῶν, ἡ πλανήτων, ἢ παρ' ἄλλ-

λοις

permulta faciunt? LVΘ.
 Videlicet nos quoque tale
 quippiam existimabamus.
 Verum ne accedebat quidem
 ad id, ut aiunt. Ceterum in
 literis ita scriptum erat: Es-
 tæmocles philosophus Aris-
 tæneto: Quam non moueat
 cōiuijs, omnis antea cta vis-
 ta mea fuerit testis, qui quin-
 dem quū quotidie mihi com-
 plures ea causa molesti sint,
 te multò ditiores, tamē haud
 vnquam illi morem gessi-
 perpendens nimirum, quan-
 tum sit in eiusmodi compos-
 tationibus tumultus, quantū
 licentiæ petulantiæq: verum
 aduersus vnum te mihi vis-
 deor meo iure stomachatus,
 qui tantum temporis à me
 officiosissimè cultus & oba-
 seruatus, tamen indignum
 habueris, quem vel inter res
 liquos amicos suos numera-
 res, sed solum ex omnibus
 præterieris, idq: quum vi-

cinus essem. Proinde tua causa magis discrucior, qui quā-
 dem te tam ingratum præbueris. Nam ipse felicitatem
 nequaquam in hoc statuo, si quis mihi impartiat vel fœ-
 syluestrem, vel leporem, vel placentam; quæ mihi a-

conueni-

ροις ἀφθόνας ἀπλάως, τὰ
 καθήκοντα ἀδύσιν. ἡμὰ καὶ
 τέμνοντες παρὰ τῷ μαθητῷ
 Παμμηνῆα διακινῶμεν πολυ-
 τιλές, ὥς φασί, δῆλον δὲ δι-
 νάμενος, ἐκ ἐκείνου ἡμῶν
 τι, σοὶ δ' ἀνὴρ ὁ ἑμαυτὸν
 φουλάττω. σὺ δ' ἡμᾶς παρα-
 λιπῶν, ἄλλους ὠμαχῆς, ἀκότως
 ἔπω γὰρ διώσασαι εἰσχεῖναι τὸ
 βίητιον, ἐδ' ἐν τῷ καταληπτικῷ
 πλὴν φαντασίαν ἔχει. ἀλλ'
 ἀεὶ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, πα-
 ρὰ τῶν θαυμαστῶν σου φει-
 δούμενος, Ζηνοβίμωδ' ἡμῶν
 λαβεῖνθε, ἄν (ἀπὸν δ' ἡμῶν ἢ
 Λορέα) συνπορισμῷ ἐνὶ ἀ-
 ποφράξαι ἄν μοι τέχιστα δε-
 κτῆται τὸ σῶμα. ἢ ἀπ' αὐτοῦ
 τί, τί δὲ φιλοσοφία, ἢ τὰ πρῶ-
 τα ταῦτα, τί εἰσφύρα σήσεις
 ἔξω, ἡμὰ μὲν τ' ἀπόρων ἄνω,
 τί λιρατίνων ἢ σωρήτων, ἢ
 θιζίσοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν
 ὄντως αὐτῶν. ἐν δ' ἡμῶν, ὡς ἄν
 μόνον τὰ καλὸν ἀγαθὸν ἡμῶν
 μὲν

tur, quid habitio differat ab habitu: ut ne quid interim de
 perplexis illis rogationibus proponam, quid sit ^k syllogis-
 mus cornutus, quid acervialis, quid metens. Verum tu
 quidem istis fruaris licet. Nam ego qui solum in bonis ducam

contingunt apud alios, qui
 officia norunt: quandoqui-
 dem etiam hodie, qui apud
 discipulum Pammenem cœs-
 nare mihi licuerit i opiparâ
 (ut vocant) cœnam, non an-
 nui tamen vehementer obe-
 secranti, tibi scilicet demens
 ego memetipsum reseruans.
 At tu nobis prateritis, alios
 accipis convivio. Idq̃ merita
 tò facis: neq̃ enim ullo mo-
 do potes quid sit rectius dis-
 gnoscere, nec apprehensa-
 uam illam phantasiam ha-
 bes. Cæterum haud sum nes-
 sciens unde mihi ista sint pro-
 fecta: nempe ab egregijs istis
 philosophis tuis, Zenothe-
 mide ac Labyrintho: quibus
 equidem (absit invidia di-
 cto) vel unico syllogismo
 mihi videor os protinus obe-
 turare posse. Alioqui res
 spondeat istorum aliquis,
 quid sit philosophia, aut hæc
 quæ inter elementa traduntur

μῦθ' εἶν', οὔσα ῥαδίως πλὴν
 ἀτιμία. καὶ τοι ὅπως μάλιστα
 ἐκένωι ἔχης καταφύγεαι
 πλὴν ἀπλογίαν ὑπερρον, ἐπιλα-
 θείσθαι λίγων ἐν τοσούτῳ θο-
 ρύβῳ καὶ πράγματι, δὴς σε
 τήμερον πεσηγόρουκα· καὶ
 ἔσθην ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ ἐν
 ᾧ ἀνακείφ' ὄνουντα ὑπερρον.
 ταῦτα ἐγὼ τοῖς παρῶσιν ἀπ-
 λυόμεμαι, εἰ δὲ δέπνυ' ἔνεκα
 ὀργίζεσθαι σοι δοκῶ, τὸ κα-
 τὰ τὸν Οἰνέα ἑννόησον· ὅψα
 γὰρ καὶ πλὴν Ἀρτεμιρ ἀγανακ-
 τῶσαρ, ὅτι μόνω αὐτῷ ὁ πα-
 ρέλασθην ἐκένω' ἐπὶ πλὴν θυ-
 σίαρ, τὸς ἄλλους θεοὺς ἐσθῶρ.
 φησὶ δὲ περὶ αὐτῶν Ομηρῷ
 ᾧ δὲ πῶς·

Ἡ λάβειτ', ἢ ἔκ' ἐνόησεν, ἀ-
 ἔσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐεπίδης·

Καλυδῶν ὅς ἦ δὲ γαῖα πε-
 λοπίης χθονός,

Ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔ-
 χεσα ἀδαιμόνα.

quod sit honestum, facile tu-
 lero contumeliam. Atquine
 possis posthac ad istam ex-
 cusationem confugere, ut
 dicas te mei oblitum fuisse,
 nimirū in tanto rerum stre-
 pitu, tantisq; occupationi-
 bus: biste hodie sum allos-
 cutus, primum manē domi-
 tūe: deinde rursus in Ca-
 storis ac Pollucis tēplo rem
 diuinam facientem. Ac his
 quidem de rebus hæc res-
 ponderim. Quod si tibi vi-
 deor cæcæ gratia succense-
 re, quid Oeneo acciderit co-
 gitato. Videbis nimirum
 ipsam etiam Dianam indis-
 gnantem, quod ille se solam
 non adhibuerit ad sacrifici-
 um, cum reliquos deos om-
 nis acciperet conuiuio. Nā
 hac de re sic alicubi meminit
 Homerus:

Seu quia non parat, seu
 non succurrerat illi,

Acrius est offensa tamen.

Item Euripides:

Calydon quidem hæc Pelopei regis solis

Qua parte sæuum spectat aduersa fretum,

Agros habens tum diuites, tum fertiles.

Rufus

καὶ Σοφοκλῆς·

Συὸς μίγιστον χεῦμα ἰπ
Οἰνίως γούας

Ἀνίκη Λητῆς παῖς, ἐκυβόου
ἠΐθεός.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα
παριθέμην, ὅπως μάθῃ, εἶορ
ἄνδρα παραλιπῶν, Δίφιλον
ἰσηῆς, καὶ τὸν ἦδ' αὐτὸν παρα-
δίδωκας, ἀκότως· ἵδους γάρ
θεῖον μαρακίον, καὶ πρὸς χά-
ριν αὐτὸν σωίστην. ἂς δὲ μὴ αἰ-
σχρὸν ᾤμι λήσαντὰ τοιαῦ-
τά καὶ ἄρτι πεσέσθῃκα, ὅπως
σὺ, ἂ θύλας, παρὰ Ζωπύρου
τῷ παδλαγαγῇ μάθοις ἄρ' ἀ-
λυθὺς ὅρ' ἀπ' ἐχέτηρά τ' ἔσθῃ
ἐν γάμοις, οὐδὲ δαδάκων
ἄκων, καὶ μάστιγι φ' οὐτως
αἰσχυρῶς αὐτίκως. καὶ γὰρ ἂ
Δίφιλον ἄξιον, δύο ἥδη
μαθητὰς με ἀπραπάσας· ἀπ'
ἐργῶν φιλοσοφίας αὐτῆς ἔ-
νικα σιωπῆσομαι. πεσέτα-
ξα δὲ τὸ οἰκίτη τέτο, ἢ δι-
δῶς αὐτὸν μοιράει τινα ἢ
σὺν δὲ ἰδάφῃ, ἢ σὺν αὐτῷ,
Diphilus dignus in quem facerem, quippe qui duos iam
discipulos à me retraxerit: ego tamen ipsius philosophiæ
causa reticebo. Porro famulo huic mandavi, uti si quam
partem dare velles vel apri, vel cerui, vel placentæ, mihi

Rursum Sophocles:

Immanis apri triste mon-
strum in Oenei

Immisit agros gnata La-
tonæ dea,

Doctæ eminus missis feri-
re spiculis.

Hæc tibi è plurimis pauca
Attavi, ut intelligeres cus-
iusmodi præterito viro, Dis-
philum ad cœnam adhibeas,
cui & ipsi filium commise-
ristuum, Idquæ rectè. Est
enim iucundus adolescens
ti, & ita cum eo viuit, ut
placeat, atque obsequas-
tur: atque adeò ni mihi tur-
pe dictu fuerat, addidissẽm
& aliud quiddam: quod
quidem tu, si libebit, è Zo-
pyro eius pædagogo ve-
rum esse cognosces. Ves-
tium non convenit obturs-
bare in nuptiis, neque accu-
sare quenquam: præsertim
crimimbus vsque adeò fœ-
dis ac pudendis. Tametsi
xxxx s depor.

ὡς ἐμοὶ διακομίσει, καὶ αὐτὶ
 τῷ δέειν ἀπλογία γένοιτο,
 μὴ λαθεῖν, μὴ καὶ δόξω μὲν ἐπὶ
 τὰ τὰ πιπομενῶν. Τῶν δ', ὧς
 ἑταῖροι, ἀναγινώσκοντων,
 μεταξὺ ἰδὼς τί μοι περιε-
 χέτο ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῷ δὲ τὸ
 τῷ λόγῳ, χαίρει μοι τὴν γλῶ-
 σσιν ὁμῶν, ὅρων τὸς παρόντας
 γελῶντας ἐφ' ἑκάστω, καὶ μά-
 λιστα, ὅσοι ἠδίσαν τὸν Εἰσο-
 μοκλῆα, πολλὸν ἀνθρώπων,
 καὶ σιμὸν εἰς δολοῦντα ἰθαύ-
 μαζον ὃν οἱ δὲ ὡς διαλάθοι
 αὐτὸς, ἑξάπαλιν ὡς πᾶσι
 γωνί, καὶ τῇ τῷ πᾶσι ἐν τῇ
 σε. ὃ γὰρ Λεωάντιος ἰδὼς
 καὶ μοι δὲ ἀμειβόμενος παρὲν
 αὐτὸν, ἀπ' ὑποτ' ὡς ἐλπί-
 σαις ἡλεθρύντα ἐπινύσαι, ὅτι
 ὅν ἱμπαρᾶσχεῖν ἑαυτὸν
 ζῶντι τινί, ὡς τὴν δὲ τὴν ἀρ-
 χὴν περᾶσαι ἡξίου. ἐπὶ
 δ' ὃν ἐπαύσατο ποτε ὁ οἰκί-
 της ἀναγινώσκων, τὸ μὲν
 συμπόσιον ἔπαυσε εἰς τὸς ἀμ-
 φί τὸν Ζώωνα καὶ Δίφιλον
 ἀπὲν

deportandam, ut isthoc pae-
 cto te mihi de cæna purga-
 res, ne reciperet, ne ad hoc
 ipsum à nobis missus fuisse
 videatur. Hæc, amice, quum
 legerentur, sudor interim
 vultui mihi manabat præ pu-
 dore, simulq; iam illud quod
 vulgò dici solium est, ¹ o-
 ptabam, ut terra mihi dehi-
 sceret, quum viderem eos qui
 præsentés aderant, ad sin-
 gulas epistolæ partes inter-
 se ridentes: potissimum au-
 tem hos qui nouerant Eτα-
 moclem, virum canum, tan-
 tumq; seueritatis præ se fe-
 rentem. Admirabantur igitur,
 quòd eiusmodi vir esset,
 hæcenus fugisse sese, barba
 videlicet ac vultus austerita-
 te deceptos. Cæterum Ari-
 stænetus mihi quidem hæc
 videbatur hominem cōtem-
 ptu negligentiam præter-
 rixisse, verum quòd desperāse
 set, si fuisset inuitatus, unquā
 adduci posse ut amicum,

utq; ad eiusmodi res se morigerum præberet: eòq; ne tantum
 dum quidem esse putasse. Ergo posteaquam puer iam leuiter
 desisset, vntuerfum conuuiuiū in Diphiliū ac Zenonē τὸν

ἀπὸ βλάβης, διδοικότες καὶ
ὠχρίωντας, καὶ τῇ ἀπείᾳ τῶν
πρὸς ἑαυτὸν ἐπαληθεύοντες τὰ
ἐκ τοῦ ἑτοιμοκλήους κατηγο-
ρηθέντα. ὁ Λευσάντιος δὲ
ἐτιτάρακτο, καὶ θορύβους μι-
εῖς ἑω, ἐκίχον δὲ ὅμως πύ-
σας ἑμᾶς, καὶ ἐπαῖτο ἑὺ
σφαιρίσθαι τὸ γίγνους, ἵπο-
μαδιῶν ἅμα. καὶ τὸν οἰκί-
πλυν ἀπέπιμψεν, ἥπῳρ ὅτι ἐκ
πιμυλίσσεται τέτωρ. μὲν ὅλιν
γορῆ, καὶ ὁ Ζήνων ἡγεμῶν ἐση-
ῶφανε, τὸ παιδαγωγὸν νό-
σαν] ὁ ἀπαμύλλεται, ὡς ἐκ-
λάσσαν] ὁ παρὸς. ὁ Κλη-
δῆμος δὲ, καὶ πάσαι τινὲς ἀ-
φορμῆς διόμην] (ἰδὲ λητο
ῆρ συμπλακίωαι ὅτις Στωϊ-
κοῖς, καὶ διερρέγγοντο, ἐκ τῆ
χωρ ἀρχὴν ὑπολογῶν) τότε δὲ
τὸ ἐνδόσιμον παρασχέσης ὁ
ἐπιστολῆς, ὡς αὐτὰ, ἴση, ἴξη-
ρὰ] τῶν ὁ καλὸς Χρύσιππος,
καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ
Κληάνθης, ῥημάτια δύσεως,
ἡ ἱερῶν μόνον, ἡ σχήμα-
τα φιλοσόφων, τὰ δὲ ἅμα,
inquirit, facit egregius ille Chrysippus, & Zenō ille mirabilis,

bant oculos, quod hi iam
metu trepidi federēt, ac pal-
lidi, ipsaq; vultus inconstan-
tia ac perplexitate crimen
agnoscentes ab Epicurocle
intentum. Porro Aristane-
tus quanquam esset sanè per-
turbatus, vehementerq; con-
sternatus animo, tamen nos
iubebat bibere, conans nis-
mirum id quod euenerat,
commode vertere, subris-
dens interim: ac puerum re-
dire iussit, respondens ea si-
bi curæ fore. Paulò autem
post surgens, & Zeno clama-
culum sese abduxit è conui-
vio, submonitus à pædago-
go, ut discederet, innuente,
idq; tanquā patris iussu. Ibì
verò Cleodemus, qui iamdu-
dum occasionem quaritabat
(nam gestiebat omnino cū
Stoicis cōflictari, verūm di-
rumpebatur quod non repe-
riri causam ad id satis idon-
eā) tum igitur ansam præ-
bente epistola: Huiusmodi
Epicuro-

Εγοι μοκλῆς οἱ πλεῖστοι, καὶ αὐ-
 ἱπιστοὶ, ὁρᾷτε ὅπως περισυ-
 τικά, καὶ τὸ τελευτῶν, οἷα
 νῦν ἡ, Αἰεσαίνῃ, Εὐμο-
 κλῆς δέ, Ἀρτεμῖς, Ἡράκλεις,
 ὑψήματα πάντα, καὶ ἰορτῇ πρί-
 που. νῦν Δί', εἶπεν ὁ Εὐρῶν
 ὑπερκατακράμψαι· ἀκηκόη
 γὰρ οἶμα, ὡς τινα ἰσχυράσασα
 Αἰεσαίνετ' εἰς τὸ δῆπνον, ὥς
 τε ἐκ ἀκαιροῦ ὤντο μινυ-
 θῶν τῷ Καλυδωνίῳ· ἀπ' αὐτῶς
 Εἰσας, ὃ Αἰεσαίνετι, σίμπι
 ὥς τάχιστα τῶν ἀπαρχῶν, μὴ
 καὶ φθάσῃ ὁ προσβύτης ὑπὸ
 λιμῷ, ὥσπερ ὁ Μελίαγρος· ἀ-
 πομαρανθεῖς. καὶ τοι οὐδὲν
 ἄρ' πάθοι δανόν· ἀδιάφο-
 ρα γὰρ ὁ Χρυσίππος τὰ τοῖς
 αὐτὰ ἡγῆσθαι. Χρυσίππου
 γὰρ μέμνησθαι ὑμῶς (εἴφη ὁ
 Ζήνωνις, ἐπιγέρας ἰα-
 τὸν, καὶ φθιγγάμην· παμ-
 μέγιστον) ἢ ἄφ' ἐνὸς ἀνδρός,
 ἐκ ἐννόμως φιλοσοφουῦτος,
 Εὐμοκλῆς ἢ γόη· μετρή-
 τε τὸν Κλεάνθω ἢ Ζήνωνι,
 σοφὸς

Etæmocles sunt plerique omnes.
 Videtis quàm & ipsæ
 epistolæ graues sint ac se-
 niles. Postremò Aristæne-
 tus hic Oeneus est, Etæmo-
 cles Diana. Dii boni, quàm
 bene auspicata omnia, quâq;
 congrua celebrandæ festi-
 uitati. Ita per Iouem, inquit
 Hermon, supra hunc ac-
 cumbens: inaudierat autem,
 ut opinor, aprum quendam
 Aristæneto paratum, ut in
 conuiuio proponeretur, eoq;
 putabat non intempestiue
 factam mentionem apri il-
 lius Calydonij: at per Lares
 Aristænete, fac quamprimū
 sacri partem mittas, ne se-
 nex interim ille fame per-
 creat, tanquam Meleager ta-
 befactus. Tame si nihil
 queat acerbum accidere,
 quandoquidem Chrysippus
 hæc indifferentia censet ef-
 se. Itâne vos Chrysippum
 nominatis? inquit Zeno-
 themis, erigens sese, maxi-
 mâq; voce intonans: An ex

uno homine, qui non legitimè philosophiam exerceret,
 nempe præstigiatore isto Etæmocle, Cleanthem ac Zenonem

σοφὲς ἄνδρας; οἱ τινὲς δὲ καὶ
 ὄντων ὑμῶν, ἱεῖται ταῦτα; οὐ
 σὺ μὲν τῶν Διοσκόρων ἡδύ,
 ὃ Ἑρμῶν, τὸς πολέμας πικ-
 ρεῖς καὶ καρκίνας, χρυσὸς ὄντας, καὶ
 δάσας δίκλιν, παραδοθῆς
 τῷ Δημῶν. οὐ δὲ πλὴν Σοστρά-
 το γυνῶκα τῷ μαθητῷ ἱμοί-
 χου, ὃ Κλειόδημι, καὶ κατὰ
 ληφθῆς τὰ ὄσχητα ἵπαθον. ὃ
 θιωπύσιδι ἔρ, ζωῶτα-συν-
 πεισάμενοι αὐτοῖς; ἀπ' ὃ μα-
 στωπὸς ἐν τῷ ἱμοῦ τοῦ γυν-
 ναικὸς, ἡ δὲ ὅς ὁ Κλειόδημι,
 ὃ σπινθὴρ οὐ. ὃ δὲ τοῦ ξένου μαθη-
 τῷ παθὼν τὸ φόβον παρα-
 καταθέκας, ἵπατα ὤμοσα
 κατὰ τῆς πολιად' μὴ ἀλη-
 φεύει. ὃ δὲ ἐπὶ τέλει αἰσιν δραχ-
 μῶν δανείζω, ὃ δὲ ἄλλα τοῖς
 μαθηταῖς, ἔρ μὴ κατὰ λαορὸν
 ἀπαρῶσι τὸς μισθὸς. ἀπ' ὃ καὶ
 νο, ἱφὴ ὁ Ζηνοθέμις, ἐκ ἄρ-
 ξίανθ' γυνόιο, μὴ ἐκὶ φάρ-
 μακον ἀπαρῶσι δόσαι Κείτωνι
 ἐπὶ τὸ πατέρα, καὶ ἅμα ἱτυχεῖ
 πίνων, καὶ ὁπόσον ἔτι λοιπὸν

metimini, viros sapientes?
 At qui tandem estis ipsi vos,
 qui hæc dicitis? annon tu
 Hermon Castoris & Pollus
 sis casariam, quam habes-
 bant auream, circumtondi-
 sti? Quis quidem facti pœ-
 nam dabis, carnifici tradi-
 tus. Tu porro Cleodeme,
 nōnne Sōstrati discipuli tu-
 uxorem stuprāsti? Nōnne in
 adulterio eo deprehensus,
 nefandissima passuses? An
 non igitur silebitis, cum hu-
 iusmodi dedecorum vobis
 sitis conscij? Atqui non
 sum meæ ipsius uxoris lea-
 no, Cleodemus inquit, quem
 admodum tu: neque disci-
 puli diuersantis apud me
 viaticum sustuli, quod is de-
 posuerat, eoq̃ facto rapuisse
 se me per Palladem deierans
 abnegavi: neque quaternis
 drachmis sænero, neque di-
 scipulos obtorto collo in
 vincula duco nisi in tem-
 pore mercedem persolues-

runt. Verum illud, inquit Zenothemis, haudquaquam pos-
 sis inficias ire, te Critoni venenum, quo patrem necaret,
 ministrasse. Atque interea fortè bibebat: quicquid autem
 erat

ἐν τῇ λύλικι, πρὶ ἡμισυ σχι-
 δὸν, κατεσιέδασεν αὐτοῖν
 ἀπὲλαυσε δὲ καὶ ὁ λαὸς ἑτα-
 νόσας, ὅκ ἀνάξι. ὁ δὲ μὴ
 ἔρ Ερμῶν ὑπεφύετο ἐκ τῆς
 φαλῆς τὸν ἀκρατον, πρὸν ὄν-
 κως, καὶ τὸς παρόντας ἑμαρτύ-
 ρετο, οἷα ἐπιπόνθη. ὁ Κλεόδη-
 μος δὲ (οὐ γὰρ ἔχει λυλικὰ)
 ἐπιστραφεὶς πρὸς ἐπὶ τοῖς τε τὸν
 Ζηνοθέμιον, καὶ τῇ ἀεισερᾷ τῇ
 πώγων. ὁ λαβόμενος, ἔμει-
 νε πᾶσαν κατὰ λόγον καὶ
 ἀπικτανὴν ἄν τὸν γέρον-
 τα, καὶ μὴ λεισάνει. ἐπίσχε-
 τὶν χάρα. καὶ ὑπερβάς τῃ Ζη-
 νοθέμιον, ἐς τὸ μέσον αὐτοῖν
 κατεκλίθη, ὡς θρασυῶν, ὡς
 θρασύματι αὐτῷ ἀρῶν
 ἄγοντον. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα
 ἐγένετο, ποικίλα, ὡς Φίλων,
 ἐγὼ κατ' ἑμαυτὸν ἐννόουν,
 τὸ πρόχαρον ἐκείνο, ὡς ὅτε
 ὄφειλεν ὡς ἄρα ἐπίσταναι τὰ
 μαθήματα, ἀμύ τις ἄρα καὶ
 βίον ἐνυμῖσα πρὸς τὸ βί-
 τιον. ἐκείνους γὰρ περὶ τοὺς ὄν-
 τας

erat in calice reliquum (erat
 autem ferme semiplenus) in
 duos illos profundebat. Porro
 τὸ conspersus est pariter et
 Ion, id est præmij tulit, quod
 illis vicinus accumberet, as-
 lioqui eo malo non indignus.
 Hermon igitur demisso ver-
 tice merum è capite absters-
 gebat, eos interim qui præ-
 sentes erant, attestans, quod
 id genus contumelijs esset
 affectus. Cleodemus autem
 cum non haberet calicem,
 inuadens primum conspu-
 bat Zenothemin: deinde Les-
 ua comprehensum à barba,
 plagam in tempus erat illis-
 surus: ac senem fortasse nec-
 casset, nisi Aristanetus dex-
 tram sublatam retinisset.
 Is mox transcens Zenothe-
 mide, inter utrumque mediū
 affedit, ut eo veluti muro di-
 rempti, pacem inter ipsos a-
 gerent. Hæc igitur dum ge-
 rebantur, Philon, equidē va-
 riā meo cū animo voluebat.

Primum illud statim occurrebat, nullum esse operæ præcū,
 si quis disciplinas perdiscat, nisi simul et vitæ rationes ad-
 quod est optimū, ac cōmodet atq; componat: eūm videtē illū

qui

ταῖς ἐν οἷς λόγοις ἰσχυροῦνται
 λατὰ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὡς
 φιλοκάνοντας. ἔπατα δὲ ἄς
 οὐκ ἔστιν, μὴ ἄρα τὸ ἄπο πολλῶν
 λόγων λόγισμον ἀληθὲς ἦ, καὶ
 τὸ πεπαιδευμένον ἀπάγει τῶν
 ὁρθῶν λογισμῶν τὸς ἐς μόνα
 τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἱκανοῖς
 φροντίδας συνήχεις ἀφορῶν-
 τας. τοσούτων γὰρ φιλοσοφῶν
 παρόντων, ὅθι κατὰ τύχην ἴ-
 νατινὰ ἔξω ἀμαρτέματος ὡς
 ἰδῆν, ἀπὸ οἱ μὴ ποιεῖν ὡς οὐκ
 οἶδ' ἔλκυσιν αἰσχίῳ· ὅθι γὰρ ἂν
 τὸν οἶνον ἔτι ἀναφύραρ ἦ-
 χορ τὰ γινόμενα, λογισμῶν
 οἷα ὁ Εὐτοιμοκλῆς ἄσιγ-
 ἔτι καὶ ἄποδες ἰγνυράφει. ἀνί-
 σταντο δὲ ὅν τὸ πρᾶγμα, καὶ
 οἱ μὴ ἰδιώται κοσμίως πάντες
 ἰδιώται, ὅτι παροιστῶν, ὅτι
 ἀσχημονεῖν ἴφαινοντο· ἀπὸ
 ἰγνυρῶν μόνον, καὶ κατιγίνω-
 σκον αὐτὸ οἶμαι, ὅς γ' ἰθαύν-
 ματον, οἷοι μὲν τινες εἶναι ὅ-
 τῶν σχημάτων. οἱ σοφοὶ δὲ
 οὐκ ἔστιν

qui verbis alios antecelles-
 rent, quàm factis ipsis sese ri-
 diculos exhiberent. Deinde
 et illud veniebat in men-
 tem, ne fortè verum esset
 quod vulgò pleriq; distita-
 rent, videlicet eruditionem à
 recta ratione bonisq; insti-
 tutis abducere istos, qui sós
 los libros spectarent, quiq;
 solitudine curaq; quam il-
 li afferrent, perpetuò tene-
 rentur: quãdoquidem quum
 ibi tam multi præsentes es-
 sent philosophi, ne casu qui-
 dem ullū erat cernere à pec-
 cando immunem: verum alijs
 faciebāt turpia, alijs dicebant
 turpiora. Neq; enim iam po-
 teram eorū quæ fiebant cula-
 pam vino auctori imputare,
 mecū reputans cuiusmodi es-
 sent quæ Etæmocles neque
 cibo neque potu etiamdum
 gustato scripserat. Ita rerum
 vices prapostera atq; inverte-
 sa videbantur. siquidē vidise

ses idiotas illos summa cū modestia conuiuiū agitantes, neq;
 vino petulātes, neq; indecorè sese gerētes: at ridebāt duntaxat
 et iam dammabant eos opinor, quos dudū suspexerant, ex
 habitu iudicantes eos alicuius esse precij. Contrà sapientes
 illi,

πρόπον . ἀπόκειναι μοι, ὦ Ζη-
νόθιμι, καὶ σὺ, καὶ ὁ κοσμιώτατος
Δίφιλος, καθ' ὅ, τι ἀδιάφο-
ρον εἴναι λίσσονται τῶν χρημάτων
τῶν ἐπισημίων, ὅθεν ἂν καὶ ἔτι ἐξ
ἐπ' αὐτῶν σκοπεῖται, ὡς πλεονέ-
κτησιν, καὶ οὐδὲν τοῦτο ἀμφὶ
τῶν πλεονέκτησιν ἀδίκῃ, καὶ δια-
φασίῃ, καὶ τοκογλυφίῃ, καὶ
ἐπὶ μισθῶ παιδέσονται. πάλιν
αὖ τῶν ἰσοκλήτων μισοκλήτων, καὶ
τῶν ἐπισημίων καταγορεύ-
σας, αὐτοὶ τὰ ὅσα ἰσοκλήτων
ἐν ἑαυτοῖς καὶ πάσχει, ἀ-
ναγκάζουσιν ἅ τις μὴ καλῶ-
σιν ἐπὶ δέοντι. ἀλλ' ἢ καὶ
θαυμάσια μὴ ἰδιότροπον
φροσίνην. θαυμάσια δὲ τοῖς οἰ-
κίταις ἐπιιδούσιν, καὶ ἅμα
λίγαν τὴν ὁθόνην περιεσπᾶν
ἐπιχέει, ὡς ὁ πᾶς ἔχει ἔτι Ζη-
νόθιμι, μισθὸν δὲ παν-
τοδᾶμων ἐργῶν. καὶ ἑμὴν,
λύσας αὐτὴν μὴ, ἀπ' ἑρ-
μῶν αὐτὰ ἐς τὸ ἰδιότροπον, ἀπ' ὅ
πᾶς οὐκ ἀνέκ, καρτερῶς
ἀντιχόμεται. καὶ ὁ Ἑρμῶν,
ἵππῃ,

modis. Respōde mihi Zeno-
them, vel tu, vel elegantissi-
mus iste Diphilus: qua tandē
gratia pecuniæ possessionem
inter indifferētia ponendam
esse censetis, cū ex omnibus
nil aliud spectetis, quā ut
ipsi quamplurimū pecuniæ
possideatis, atque ob id cau-
sa semper apud diuites hære-
tis, sceneratis, atque usuris in-
cumbitis, neq; non mercede
docetis? Rursum cur volu-
ptatem detestemini, atq; hac
de causa Epicureos in ius vo-
cetis: cū ipsi voluptatis gra-
tia turpissima tum facitis,
tum patimini: indignè fe-
rentes si quis vos non vocā-
rit ad cœnam. rursum si vo-
cemini, non sat est tantum
vorare ut cibo turgeatis, ni-
si et famulis tantum done-
tis. Atque hæc cū diceret,
pariter et linteum reuelles
re conatus est, quod Zeno-
themidis puer tenebat, omni
carnium genere refertum:

planēque futurum erat, ut apertum illud ac solutum me-
dium in solum abijceret, nisi quia puer non omittebat è ma-
nibus, grauitèr aduersus trahentem retinens. Hic Hermon:

ἦν, ἴφη, ὦ Κλειόδημι, ἀπά-
 τωσαρ οὐ τινοῦ ἔνθα καὶ δονῆς
 καταγορεύουσιν, αὐτοὶ ἡδόμενοι
 ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. ἄκ,
 ἀλλὰ σὺ, ἡδὲ ὅς ὁ Ζωόθεμις
 μιν, ἀπὲ, ὦ Κλειόδημι, καθ'
 ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἦν τὸν
 πλοῦτον. ἔμφρου, ἀλλὰ σὺ.
 καὶ ἐπὶ πολὺν τὸν τοῦτον ἡ,
 ἄχρ' δὴ ὁ ἰσχυρὸς πένψας ἐς τὸ
 ἱμφανέστερον, πάυσαδε, ἔ-
 φη· ἐγὼ γάρ, εἰ δοκῇ, λό-
 γων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίωρ
 παρόσης, ἰορτῆς καταθήσω
 εἰς τὸ μέσον. ὑμῖς δὲ ἀφιλο-
 νέως ἱεῖτε, καὶ ἀκούσαδε, ὥς
 περ ἀμύλα καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέ-
 ρου Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλεί-
 στη διατριβὴ ἐγγύς. πάντες ἱ-
 πάνεσαρ οἱ παρόντες, καὶ μά-
 λιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Αἰσαίνον
 τε καὶ Εὐκείον, ἀπαπάξα-
 δαι τῆς ἀκρίας ἔτω γοιῶν ἡ-
 πίσαντες. καὶ μετῴθητε ὁ Αἰ-
 σαίνων ἐπὶ τὸν αὐτὸν τό-
 πον, ἔρως ἡ γένεσθαι ἡπί-
 στας. καὶ ἅμα εἰσκηκόμισον ἡ-
 μῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον

διανδρ

rem in locum sese recepit, iam partam esse pacem ratus.
 Iamq; nobis inferebatur ea conuiuij pars, absolutam conuiu-
 vocant,

Euge, Cleodeme, respon-
 deant, qua gratia dampnens
 voluptatem, cum ipsi supra
 ceteros omnes studeant vol-
 luptati. Quin magis, inquit
 Zenothemis, tu Cleodeme,
 respondeo, quamobrem diu-
 uitias inter indifferentia nu-
 meres. Imò tu potiùs. Atque
 hunc ad modum diuuius est
 altercatum, donec Ion capi-
 te tandem in apertum pro-
 lato: Desistite, inquit. Ego, si
 libet, sermonum argumenta
 proponam in medium, con-
 iuiuio nuptijsq; digna. Vos
 porrò citra contentionem
 vicissim et dicite, et auscul-
 tate: quemadmodum et apud
 Platonem nostrum ab-
 ternis dicendi vicibus res
 vix plurimum agitatur. Id di-
 ctum probabant cum omnes
 qui aderant, tum in primis
 Aristanetus atq; Eucritus,
 nimirum in spem erecti fore
 ut eo pacto ab odiosis il-
 lis contentionibus discedi
 posset. Et Aristanetus prio-

ἀσπυδὲρ μία ὄρνις ἐκάσθῃ, καὶ
 κρίας ὄδες, καὶ λαγῶα, καὶ ἰ-
 χθὺς ἐκ ταχύνου, καὶ σκα-
 μοῦντο, καὶ ὅσα ἐντραγῆρ,
 καὶ ἐξὼ ἀπφίρομαι ταῦτα.
 πρὸ καλὸ δ' οὐχ' ἐν ἐκάσθῃ πι-
 σάκιον, ἀλλ' Αἰεταίντῃ μὲν
 καὶ Εὐκείτῃ ἐπὶ μίᾳς τραπέ-
 ζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' αὐ-
 τῷ ἐκάτερον ἐξὼ λαβῆν.
 Ζήνωνί μιν δὲ ὡς Στωϊκῶ,
 καὶ Ερμωνίτῃ Ἐπικουρείῳ, ὅ-
 μοίως κοινὸν καὶ τέτοις· ἔ-
 τα ἐξῆς Κλεισθέμει καὶ Ἴωνι,
 μὲν δ' ὅς τ' ἐν νυμφίῳ καὶ ἰμοί,
 ὡς Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν· ὅ-
 γὰρ Ζήνων ἀπληθύθει. καὶ
 μίμνυσέ μοι βύτων, ὦ Φί-
 λων, διότι δὴ οὕτως ἐν αὐτοῖς
 χάσιμον ἄς τὸν λόγον. Φίλ.
 μίμνήσομαι δέ. Λυκ. ὁ τοῖς
 ναυλωρ' πρῶτ' ὅτ' ἐν ἄρχομαι,
 ἔφη, αἰ δοκῇ. καὶ μικρὸν ἔπει-
 σθῶν, ἐξὼ μὲν ἡ ἴσως, ἔφη, βού-
 των ἀνδρῶν παρόντων περὶ
 ἰατρῶν τῶν καὶ ἀσωμάτων ἀ-
 πᾶν,

vocant, singula singulis a-
 ues, carnes aprugnae, pul-
 pa leporina, piscis Tagini-
 cus, placenta: breuiter, il-
 la, quaecunque liberum est,
 seu velis in aluum condere,
 seu domum asportare malis.
 Apponebatur igitur non sua
 cuique quadrula, verum Ae-
 ristheneto atque Eucrito ea-
 dem in parte mensae una am-
 bobus communis, ita ut de
 sua utrique parte quae se spe-
 ctaret, esset edendum, aut
 tollendum. Deinde altera
 Zenothemidi Stoico et Her-
 moni Epicureo, et his item
 inter ipsos communis. Deinde
 ceptis Cleddemo atque Ioni.
 Post hos sponso ac mihi.
 Porro Diphilo duorum pars
 apposita, propterea quod
 Zeno iam discesserat. Haec
 facito, Philon, uti memo-
 ria teneas. nam paulo post
 ad intellectum narrationis
 erunt vsui. PHIL. Memis-
 nero sané. LV C. Tum Ion:

Primus igitur exordiar, inquit, si quidem videtur. Deinde
 de vbi paulisper intersiluisse: Conueniebat, inquit, fortasse
 sis, ut apud eiusmodi viros de ideis, atque incorporeis sub-

stantijs,

πῆρ, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας,
 ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι,
 ὅσοι μὴ κατὰ ταυτὰ φιλο-
 σοφοῦσι, περὶ γάμων ἱρῶ τὰ
 ἀκότα. τὸ μὲν οὖν αἰετοῦν ἡμῶν,
 μὴ δάσθαι γάμων, ἀλλὰ παρ-
 βομήρους Πλάτωνι καὶ Σω-
 κράτη, παιδείας ἡμῶν· μόνοι
 γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀπρὸς τοὺς θε-
 οὺς ἀρετῶν. ἐν δὲ δὲ καὶ
 γυναικῶν γάμον κατὰ τὰ
 Πλάτωνι δεκκοῦντα, κοινὰς
 εἶναι ἐκείνων τὰς γυναικας,
 ὥς ἐξω ἡλίου ἡμῶν. γίγνωσκω
 πῶς τοῦτο ἐγγύς, ὥς οὐκ ἐν
 κοινῇ φιλοσοφίᾳ. Διονυσό-
 δωρ ὁ δὲ, ὅς παύσῃ, ἔφη, βαρ-
 βαρικά ἡμῶν ἄδων; τοῦ γὰρ
 ἄνδρος ἐνείσομαι τὸν ἥλον ἐπὶ
 τῷ, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ
 φθίγγῃς ἀθάνατος; ἔφη, οἶμαι
 καὶ ὁ Διονυσόδωρ ὁ ἀντι-
 ποιδορεῖτο τὰ ἀκότα, ἀλλ' ὁ
 γραμματικὸς Ἰσίδωρος ὁ βέλ-
 τις, παύσασθαι, ἔφη, ἐν τῷ
 γὰρ

stantijs, deq̃ animi immor-
 talitate sermo haberetur. ve-
 rum ne mihi contradicane
 ij, qui diuersam philosophiæ
 sectam sequuntur, de nuptijs
 dicam ea quæ congruunt.
 Atq; illud quidem optimum
 fuerat futurum, si nuptijs o-
 pus non haberemus, sed Pla-
 tonis ac Socratis dogma se-
 cuti, à fæminarum commer-
 cio nos penitus abdicare-
 mus. Etenim qui ita fecif-
 sent, ij demum ad absolutam
 illam virtutem pertingere
 potuissent. Quòd si viris om-
 ninò ducendæ sint uxores,
 vt eas iuxta Platonicam sen-
 tentiam inter se communes
 habeant, videlicet quò ze-
 lotypia vacemus. Hæc quum
 essent risu excepta, vt qua
 nimis intempestiue diceren-
 tur, tum Dionysodorus: Non
 tu desines, inquit, barbarica
 ista nobis occinere? Nam v-
 bi zelotypiam istam repe-

rias, aut apud quem? At tu etiam hiscere audes, inquit,
 sterquilinium? Ad hæc Dionysodorus, opinor, iam erat
 conuicia quæ conueniebat, regesturus, verum Grammat-
 icus Istieus vir optimus ille: Desinite, inquit, ego vo-

ἥρ' ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀνα-
γνώσομαι, καὶ ἀρχάμην ἀνα-
γίνωσκον. ὡς ἥρ' ταῦτα, ἄγχι,
μνήμηνμα, τὰ ἐλγυῖα·

Ἡ οἷα πότε ἄρ' ἔγχευεν
ἐν μεγάροισι,

Δία Κλειανθίς, ἄνασσ' ἐν
πρίφει· ἐνδονκίως,

Πρόχοντα πασάων ἀλ-
λάων παρθενικῶν,

Κρίσσωρ καὶ Κυβίρης, καὶ
αὐτῆς σιλλῶνς,

Νυμφίαν καὶ οὐ καὶ χαῖρι,
καρτερῶν κατέστιν ἐφάβων,

Κρίσσωρ Νηρῦν, καὶ Θίαν
τιδ' ἐπαιδός.

Ἀμύνει δ' αὖτ' ὑμῖν ὅντι
τομ θαλαμῖον ὕμνον

Εὐδὸν ἐπ' ἀμφοτέρωσι
πομπῆς ἀσπόμεθα.

ἔλκωτ' οὐκ ἐπὶ τότοις, ὅς τὸ
ἀπὸς, γνομῆν, ἀρῆσθαι ἢ
ἀνὰ τὰ παλαιὰ ἴδω. καὶ
ἀνὰ τὸν οἶον ἀμφοτέρω τὸν Λει-
πώνων καὶ Εὐκλείων τὰ πρὸ
αὐτῶν ἐκάτερον, καὶ τὸ τὰ μὲν,
καὶ ὁ Χαίριαν, ὅσα ἐκείνη ἐ-
κατο, καὶ ἰων ὁμοίως, καὶ ὁ
Κλειόδωτον. ὃ δ' Δίον ἐξίς
καὶ τὰ ὅτι Ζεῶνι ἦδ' ἀπὸντι
Cleodemus. Porro Diphilus

bis epithalamion recitabo.
simulq; cepit legere. erant
autem Elegiaci versushic, si
satis memini:

Nuper Aristaneti in da-
dibus unica summo

Nutrita est studio diua
Cleanthis hera,

Virginibus cunctis reli-
quis praestantior una,

Vel potior Phoebe, vel
potior Venere:

Salve et tu iuuenū valin-
dissime sponse valentium,

Nereo prior, ac fortior
Aeacida.

At rursus vobis hoc car-
men saepius olim

Commune ambobus co-
iugialitanam.

Hac, ita ut est consentaneū,
risus est consecutus. Reliquū
erat, ut cibi tolleretur. Iama
que tollebant Aristanetus
atque Eucritus ex his quae
sibi fuerant proposita, suam
uterque partem. Tum ego
quae mihi et Chareas item
quae sibi erant proposita.
Eundem ad modum Ion et
Zenonis digressi partem

παραιθεύτα φέριθαι, καὶ ἰ-
 λυγὲ μόνον παραιθεύσαι οἱ
 αὐτὰ, καὶ πρὸς τοὺς δεικνόνους
 ἱμάχιον, καὶ ἀντίσπον, τῆς
 ὀρνιθῆς ἀντιπηλημυνοί, ὡς
 περὶ τὸ Πατρόκλου νεκρὸν ἀν-
 θέλκοντο. καὶ τέλει ἐνίκηθη,
 καὶ ἀφῆκε, πολλῶν γέλωτα πα-
 ρασχόντων τοῖς συμπόταις, καὶ
 μάλιστα, ἐπὶ ἡγανάκτησιν μετὰ
 τῷτο, ὡς ἂν τὰ μέγιστα ἡδίκη-
 μένη. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ερμω-
 να καὶ Ζηνόθεμιρ ἅμα κατέ-
 κενον, ὡς περὶ ἔρηται, ὁ μὲν ἑπι-
 ράνων, ὁ Ζηνόθεμις ὁ δὲ ἑπ' αὐ-
 τόν, παρέκθετο δὲ αὐτοῖς τὰ ῥή-
 ῃα πάντα ἰσα, καὶ ἀνείλοντο
 ἀρλινικῶς· ἡ δὲ ὀρνις ἡ πρὸς τοῦ
 Ερμωνῆς περιμεινίστρα, ὅπως,
 οἶμαι, τυχόν, ἔδει καὶ ταύ-
 τας ἀναιρεῖσθαι, τὴν ἑαυτοῦ ἱ-
 κατέρορ. ἐν τῷτο τοῖνυν ὁ Ζη-
 νόθεμις, καὶ μοι, ὦ Φίλων,
 πάννυ πρόσχετε τὸν, ὁ μὲν γάρ
 ἱσμὲν ἡδὲ τοῦ λεφαλαίου τῶν
 πραχθέντων. ὁ δὲ Ζηνόθε-
 μις, φημί, τὴν περὶ αὐτὸν ἀ-
 φείς,

laturus erat, ibi Zenothemis (sed tu mihi nunc quammaximè
 fac animum aduertat: iam enim ad ipsum negotij caput per-
 uenimus) Zenothemis, inquam, omiffa ea quæ sese spectabant,

tollere parabat, affirmans
 uni sibi ea fuisse propositas
 atque hac de causa cum mi-
 nistris dimicabat, ac vicif-
 sim inter sese trahebant, ma-
 nibus utrinque in auem in-
 iectis, non aliter quàm Pa-
 trocli cadauer hinc atque il-
 linc attrahere conantes. Pos-
 tremò vicit ille, atque abs-
 tulit, plurimum interim ri-
 sum præbens conuiujs: ma-
 ximè cùm eam ob rem postea
 grauiter stomacharetur, pe-
 rinde quasi atroci affectus
 iniuria. Iam verò Zenothe-
 mis atque Hermon, qui pa-
 riter, ut dictum est, accum-
 bebant, aliter superius, pu-
 ta Zenothemis, aliter infra
 hunc, reliqua quidem, quo-
 niam equalia fuerant appo-
 sita, circa pugnam fistules-
 rant: cæterùm quis quæ iac-
 cebat ad Hermonis partem,
 erat altera paulò pinguior,
 idque ita casu euenērat, opi-
 nor. Iamque suam uterque sub-

Tam

φῆς, τὴν πρὸ Ἑρμωνὸς ἀνέ-
λιν. πιοτέρην, ὡς ἴφελω, ὁ ἔρ.
ὁ δ' ἀντιπλάγιν, καὶ ἐκ ἧς
πλινονικῆς· βοῶν τὸ ἐπὶ τοῦ
τοῖς, καὶ συμπίσυντον ἵππων
ἀπλάγης τῆς ὀρνισμῶν αὐτῶν
αἰς τὰ πρόσωπα. καὶ τὴν παρὰ
συμπληκτικῶν, ἵππων ἀν-
τὶ βοῶν. ὁ δ' ἑκ Κλειόδημον,
ὁ Ἑρμων, ὁ δ' Ζηνοθέμις. Αλ-
κιδάμαντα καὶ Δίφιλον, καὶ
συνίπιν, οἱ μὲν ὡς τὸτον, οἱ
δ' ὡς ἱκάνον, πλιν μόνον τοῦ
ἱκάνον. ἱκάνον δ' ἑκ μίσην ἱκάν-
τον ἱφύλακτον, οἱ δ' ἱμάχον.
το συμπληκτικῶν. καὶ ὁ μὲν
Ζηνοθέμις, σκῆψον ἀράμης
πρὸ ἀπὸ τῆς πρῆξις, καμ-
νον πρὸ τοῦ Λεμενίου, ῥι-
πῆς ἐπὶ τὸν Ἑρμωνα, Κλεῖ-
νον μὲν ἑμαρτί, παρ' ἧς οἱ ἱκ-
πρῆξις ἀπῆλ. διῆλιν δ' τοῦ
συνίπιν τὸ ἱερανίου δ' ἑκ
πρῆξις μάλα, καὶ βαλῆ πρῶ-
ματι. βοῶν οὐκ παρὰ τῶν γυ-
νακῶν ἱφύλιν, καὶ ἱατρίδης·
ἔρῃς τὸ μετὰ χμιορ αἰπῶν
καὶ, καὶ μάλα πρὸ μῆτηρ τοῦ
μαρῆς

eam quæ ante Hermonē ia-
cebat, tollere est aggressus:
quæ quidē (viti iam diximus)
erat pinguiuscula. At ille cō-
trā nitens retinebat, haud sim-
nens ut ea in re potiores fern-
ret. Inter hæc clamore coor-
to, utriq; in alterū irruentes,
ipsis auib; facies mutuò cæ-
debant, ac barbis inuicē pre-
hensis auxilio aduocabant,
hic quidem Cleodemum, pu-
ta Hermon: ille verò, nempe
Zenothemis, Alcidadamantem
ac Diphilam. Ac cæteri quis-
dē ad partes accesserūt, par-
tim huius, partim illius, præ-
ter unū Ionem, qui sese neu-
trum atque ancipitem seruas-
bat. Caterū illi inuicem
conferti pugnabant, ac Ze-
nothemis quidem scyphū è
mensa sublatum, eum qui co-
ram Aristeneto stabat, abie-
cit in Hermonem,

Atq; hunc haud tetigit,
aliò sed flexus aberrat:
verū sponsi caput disseccuit
alio grauissimòque vulnere.

Itaque mulierum coorta vociferatio, quæ medium in præ-
lium insiliebant: cum primis autem adolescentuli mater, cum

μαρακίς, ἐπὶ τὸ αἷμα ἔειδεν, καὶ
 ἡ νύμφη δὲ ἀνιπιδόουσι, φοβη-
 θείσα περὶ αὐτῶ. ἐν τοσούτῳ δὲ
 ὁ Ἀλκιδᾶμας ἡΐσαν, ὡς Ζη-
 νοθέμιδι συμμαχῶν, καὶ πα-
 τάξας τῇ βακχίδει, ὡς Κλει-
 δῆμος μὲν τὸ ἱεράνιον, ὡς Ερ-
 μων δὲ τὴν σιαγόνα ἐπὶς
 τριψί, καὶ τῶν οἰκιστῶν ἐνὶ οὐ-
 βουθῆρ. αὐτοῖς ἐπιχαρῶντας
 κατίσπευσεν· ὃ μὲν ἀπεπεί-
 ποντο ἱεῖνοι, ἀπὸ δὲ μὲν Κλει-
 δῆμος, ὁρῶν ὡς δακρύων τὸν
 ὀφθαλμόν, ὡς Ζηνοθέμιδ δὲ
 ἐξώρουσι, καὶ τὴν ῥίνα πρὸς φῶς
 ἀπὸ τρυφῆς, ὃ δὲ Ερμων τὸν
 Δίφιλον, ἐπὶ ξυμμαχίαν ἔ-
 κοντα ὡς Ζηνοθέμιδ δὲ, ἀφ᾽ ἡ-
 κων ἐπὶ ἑσφαλὲν ἀπὸ τῶ ἑλιν-
 τῆρ δὲ. ἐπὶ ὅθι καὶ ἰστιάδ δὲ
 ὁ γραμματικὸς, δεικνύων αὐ-
 τὸν ἐπιχαρῶν, λαβὼν οἶμα,
 ἦς τὸν ὀδόντας, ἐπὶ τῶ Κλει-
 δῆμῳ, Δίφιλον ἔναι οἰκιστῆ-
 ρα. ἔκαστος οὖν ὁ ἀθλὶς κα-
 τὰ τὴν αὐτοῦ Ομηρον, Αἴμιον
 μίαν. πηλὸν τρυφῶντι, καὶ δια-
 κρύων μίαν τὴν πάντα. καὶ αἱ
 γυναῖκες ἐκλυον, ὡς Χαι-
 ρία

iam sanguinem eius aspexis-
 set: præterea et sponsa meus
 territa prosiliit. Inter hæc
 Alcidas strenuum virum
 præstitit, cum Zenothemidi
 ferret opem, et illiso suo bac-
 culo, Cleodemi quidem cal-
 uariam, Hermonis vero ma-
 xillam cōminuit: adhuc è fa-
 mulis aliquot opitulari parā-
 tes vulneravit: quanquā illi ni-
 hil his rebus territi cesserūt:
 verum Cleodemus intentato
 digito Zenothemidi oculum
 effodit: tum admotus narem
 mordicū auulsit. Porro Her-
 mon Diphilū Zenothemidi
 suppetias ferre conatū, è spō-
 da in terram præcipientem de-
 dit. Sauciatus est et Istieus
 grammaticus, dum interuen-
 tu suo studet eōs dirimere:
 calice videlicet in dentes il-
 lius illiso, idque à Cleodemo,
 cum hunc Diphilum esse cre-
 didisset, non Istiaū. Iacebat
 igitur miser ille iuxta suum
 ipsius Homerum, sanguinem
 ab ore vomens. Præterea tu-
 multus atque lachrymarū plea-

na undique erant omnia: dum et mulieres ciularent Che-
 reæ

ρίγ πειχυθῆσα, οἱ δ' ἄλλοι
 κατίπαυον. μίγισον δὲ ἰὼ ἄ-
 πάντων ἡκεῖν ὁ Ἀλκιδά-
 mas, ἐπὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυ-
 τὸν ἐτίψατο, παύων τὸν
 πεικνούντα, καὶ ποιοὶ ἄρ, ἐν
 ἰσθί, ἐπισσορ, ἃ μὴ κατ' ἵαξι τῶν
 βαλῆναι. ἰγὰ δ' παρὰ τὸν
 ὠϊον ὀρθὸς ἐφύσας, ἰάρων
 ἔκαστ, οὐκ ἀναμινύς ἱμαν-
 τὸν, ἐπὶ τοῦ ἰσθίου διδραχθῆς
 ὅς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν
 τὰ τοιαῦτα. Λαπίδας οὖν καὶ
 Κενταύρους ἔδον ἄρ, τραπί-
 ζας ἀνατριπομένης, καὶ ἅμα
 ἐκκχυμένης, καὶ σκύφας ῥι-
 πνυμένης. τίλος δὲ ὁ Ἀλκιδά-
 mas ἀνατρίψας τὸ λυχνίον,
 σκότ' ὅ μίγ' ἀποποίησι, καὶ τὴν
 πρᾶγμα, ὥς τὸ ἄκός, μακρῶ
 χαλιπῶτερον ἰγγύντο. καὶ
 γὰρ ὁ ῥαδίως ἀπόρκεσαν φω-
 τὸς ἄλλου, ἅμα ὡς πρὸς ἰπρά-
 χην καὶ δανὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ
 ἐπὶ παρὼν τις λυχνον ποτὶ
 κομίζων, κατελύθη Ἀλκι-
 δάμας μὲν, τῶν αὐλητεῖδα
 ἀργυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν
 οὖως

tenebris. Post ubi accederet nescio q̄s, lucernā tandē appor-
 tans, Alcidas qdē repertus est tibicinæ vestī sustollēs, vīq̄

reā spōsā circūfusā, dumq̄
 alij has student compescere.
 Porro maxima malorum o-
 mnium pars erat Alcida-
 mas, posteaquam semel ad
 suū redisset ingenium, seriē
 quicunq̄ fortē in ipsum ins-
 cidisset. Neque verō pauci in
 eo pralio cecidissent, scito,
 ni baculum is fregisset. Ego
 porro iuxta parietem erectus
 assisistens, spectabam omnia,
 neque me ei negotio admis-
 scebam, nimirum Istiā iam
 doctus exemplo, quā esset
 periculosum eiusmodi con-
 flictus velle dirimere. Lapi-
 thas itaque Centaurosq̄ vi-
 diffes, everti mensas, effundē
 sanguinem, proijci scyphos.
 Denuum Alcidas subvertē
 sa lucerna magnas induxit
 tenebras. Iamq̄ res, ut est
 coniectu facile, atrocior es-
 tiam multò esse cœpit, præ-
 sertim cūm haud esset pro-
 cliue luminis copiā alicunde
 recuperare: sed multa inter-
 rim ac sæva patrata sunt in

Aaaa 3 cum

σιωπῆς θλιῦναι αὐτῇ σπονδὰς
 ἴωρ· Διονυσόδωρ δ' ἄλλο
 τι γελῶτον ἐφωράθη ποιῶν
 πῶς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τῆς
 πόλπε, ἑξαναστάντος αὐτοῦ, ἔστ'
 ἀπολογεῖσθαι, ἰωνα ἔφη ἀνέ-
 λόμωρον ἐν τῇ ταραχῇ, δένειν
 αὐτῷ, ὥπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ
 ἰων κηδεμονικῶς ἔλκετο τὸ
 ποιῶν κενῶν· ἐπὶ τούτοις διελύ-
 θη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν-
 τε δ' ἀκρῶν αὐτοῖς ἄς γέλω-
 τα, ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι καὶ τῷ
 Διονυσόδωρ καὶ ἰωνι· καὶ οἷτε
 τραυματίαι φορέδω ἐξέκο-
 μίζοντο, πονήρως ἔχοντες, καὶ
 μάστιγα ὁ πρεσβύτης Ζηνοθέ-
 μης ἀμφοτέρους τῇ μὲν τῆς ῥί-
 νος, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ
 πλημμελῆ, βοῶν ἀπόπνυσαι
 ἐπ' ἀλγηδόνων, ὥς τε καὶ Ἐρ-
 μῶνα, καὶ πρὶν ἐκ κακοῖς ὄντα
 (δύο γὰρ ὁ δόντας ἐξέκικοσσε)
 ἀντιμαρτύρειναι λήγοντα,
 μεμνῆσομεν τοι, ὦ Ζηνοθέμι,
 ὥς ἐκ ἀδιδάκτορον ἡγῆσθαι τὸν πό-
 νορ, καὶ ὁ νυμφίος ὅ, ἀκισαμί-
 νος τὸ πρᾶγμα· καὶ Διονίκεα, ἀπύ-
 γετον ἄς τὴν οἰκίαν, ταυνίας
 κατελκεμμένος τὴν κεφαλὴν,
 ἀ Διονίκοις curato, domū reuectus est fuscus relictio capite

cum illa congregi pugnans.
 Dionysodorus autem in alio
 quodā ridiculo facinore de-
 prehensus est. Nam ut surre-
 xerat, scyphus è sinu illius e-
 lapsus in solū decidit: postea
 excusans aiebat Ionem in tu-
 multu calicem sublatū sibi
 tradidisse, ne periret. Id ita
 factū, Ion admodū sollicitē
 quasi patronū agens asseue-
 rabat. His rebus dimissū est
 cōuiuiū, à lachrymis denuò
 in ridiculū exitū conuersum,
 idq̃ Alcidadamitis, Dionyso-
 dori, atq̃ Ionis gratia. Por-
 rò qui erāt saucij, sublati sar-
 cinæ ritu forās deportaban-
 tur miseris affectū modis, ma-
 ximè senex ille Zenothemis,
 pariter tū oculo tū nare mus-
 tilatus, enecari se p̃ crucia-
 tu clamitans: adeo ut Hera-
 mon, quanquā ne ipse quidē
 expers malorū (nā huic duo-
 dentes fuerāt excussi) negam
 attestaretur: Memineris, in-
 gens, ὁ Zenothemis, ne postea
 hac dolorē in medys habedū
 ducas. At sponsus id pulnere
 eidem

ἐπὶ τὰ ξύζῃ ἀνατιθᾶς, ἐφ' ᾧ
 πλὴν νύμφῃ ἀπάξας ἑμιλ-
 λας, πικρὰς ἄθλιος τὸς γάμους
 ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δ' ὁ
 Διώνησ' ἐπιμειλᾶτο δὴ τὰ
 δειψατά, καὶ καθοδύσωντος
 ἀπύρον, ἑμοῦ τὸν οἶνον ποιοῖ
 ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὃ μὲν οὖν Ἀλκι-
 δάμους αὐτὸ ἑμάνθη, ὃ γὰρ ἐν
 δυνάμεισιν ἐκβαλὼν τὸν ἄν-
 θρα, ἐπὶ ἅπασι καταβαλὼν ἐν
 αὐτῇ ἐκλίνας, πλεονεξίᾳ
 κάθωκε. Τὸ σοὶ τίλος, ὃ κα-
 λὶ φίλων, ἐξέρχεται τῷ συμπο-
 σίῳ, ὃ ἄμνηρον τὸ τραγικὸν ἔ-
 κειν ἀπὲρ τοῦ Ποικίλου μορφῶν
 τῷ Λαμδόνι. ποικίλ' αἶθερ
 πῶς ἑρπύσσει θεοὶ καὶ τὰ θε-
 κνύσιν, ἐκ ἐπιλήθων ἀπεσδό-
 κητα γὰρ ὡς ἀληθῆς ἀπὲρ καὶ
 ταῦτα. ἐκάνοτε μὲν ἀνέκ-
 ῃδον, ὡς ἐκ ἀσφαλῆς, ἀπράγ-
 μονα ὄντα σωσιπλοῦσαι
 τοιοῦτοισι φίλοις
 σόφοις.

Rursum quæ certò sperâris,

Ea frustratò non contingunt.

Siquidem & hæc planè præter expectationem atq; inopinatò
 exierunt. Præterea & illud iam didici, non esse tutum,
 cui non sit opus, cum eiusmodi philosophis
 agitare conuiuium.

eidem impositus vehiculo,
 quo sponsam fuerat abdu-
 cturus. Atque ita miser ille
 nuptias acerbis celebrârat.
 Deinde & alijs item Dionis-
 cus pro sua virili remedium
 adhibuerat. Postremò post-
 quàm iam dormierant, aspora-
 tati sunt plerique medijs in-
 vijs vomentes. Cæterùm Al-
 cidamas inibi remanebat.
 Neq; enim valebāt hominem
 extrudere, posteaquàm semel
 sese in spondā abiecerat, atq;
 ibi transuersus accubisset.
 Hic erat, ὁ bone Philon, eius
 exitus cōuiuij, de quo rectis-
 simè illud dici possit, quod
 in fine Tragædiarum non-
 nunquam accinitur:

Sunt fortunæ varij casus.

Plurima quæ haud spe-
 raueris vnquam,

Ea conficiunt humana di-
 uum.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a NOVAM quandam.] Exordium ab admiratione & rei nouitate. b Proinde nunquam.] Petitio. c Extraq; teli.] Hoc est, in tuto, citraq; periculum. d A' mero.] Excusatio. e Odi memorem.] Innuit poeta, non oportere meminisse eorum quæ in conuiuijs vel fiunt vel dicuntur. Ex institutione autem Lycurgi, qui natu maximus erat, stabat ad ostium, & ad publica conuiuia ingredientibus ostendebat fores, dicens: Per has nullus egreditur sermo: admonens, nihil effusendum si quid liberius dictum esset in conuiuijs. Horatius hoc quoque inter iucundi conuiuij commoditates commemorat:

—ne fides inter amicos

Sit, qui dicta foras eliminat.

Huc pertinet ille Græcorum Senarius:

Τὸν γὰρ γυναικὸς ὄρκον εἰς αἶνον γράφω:

Inscribo vino, si quæ iurat fœmina:

Innuens, irrita esse solere quæcunque in comotationibus effusuntur. Huc ascribendum, maiores Baccho simul & ferulam & obliuionem consecrassè: nimirum hoc innuentes, non oportere meminisse quid in conuiuijs peccatum sit, aut certè leuem admodum ac puerilem reprehensionem sufficere. Nam ferula pueros cedi solitos, vel Iuuenalis indicat:

Et nos ergo manum ferulæ subduximus—.

f Verùm Agamemnoniæ.] Αἶψ' ἐκ ἀγῶνός τ', id est,

At non Atridæ sic est Agamemnoni visum.

Carmen esbex Iliados HomERICA libro primo sumptum: quod ceu proverbialiter vsurpatur, cum quis tyrannico more, sequitur non quod dicitur æquitas, sed quod animo collubitum sit. g Aristænetus.] μελιτῆρος. h Melitæum.] Melitæus catellus dicitur is qui habetur in delicijs, ac lauius in ocio alitur ad voluptatem, non ad usum. i Opiparam.] Olim cœnam summo apparatu & omnigenis lauticijs affatim instructam, opiparam vocabant. k Syllogismus cornutus.] Dialecticè cornutum appellant Syllogismum, dilemma, velut inexpugnabilem. l Optabam vt terra.] παροίμια, sumpta ex hoc hemisti-

hemistichio Homericæ Iliad. 4. τὸ π μῆχανος δεξιὰ χθών, id est, Tellus ipsa mihi tunc ampla dehiscat. m Cæterum admirandus.] Hoc fortasse turpe & innerecundum, petulans & obscœnum tunc etiam, sicut & hodie: quia in loco publico & in conspectu aliorum aut presentium, aut prateruentium fieret.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΜΕ-
 λος. retricij:

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΩΝ.

VT in superioribus dialogis, breuioribus quidem illis, Lucianus cùm superiorum tum inferiorum res iridet, sumpta, vt videtur, occasione partim ex Homero, & cæteris epicis, partim ex Tragœdiarum quoq; scriptoribus: ita in hisce meretricum colloquijs, mulierũ quoque vitia, amores, variamq; lasciuiam persequitur, idq; accepta eius rei occasione atque materia ex Menandro, & eius ætatis comœdis. Eadem enim & illic argumenta tractata esse, ex Latinorum, Terentij ac Plauti conuersionibus cõiecturam facere licet. Quodd si autem in re non vsque adeò graui aut periculosa etiam diuinare licet, videtur Lucianus exercitãdi quoque gratia huiusmodi lusitasse, quippe qui ijs quibus aliquando rhetoricam tum alibi, tum in Gallia quoq; professus est, huiusmodi quasi exempla quædam proposita voluerit. Ita enim accuratè hic vbique Atticam elegantiam ac proprietatem custodiuit, vt prorsus ad imitationem hæc composuisse videatur. Neque verò hoc loco crimini nobis verterit quispiam, quasi meretricia hæc, & infanda etiam nonnulla, Latina facta iuentuti legenda proponamus. Nam præterquã quodd suscepto operi seruiendum fuit, etiam illud defendere nos debet, quodd ex sapientioribus quoq; dixisse quidam fertur: Mala cognoscenda esse, non vt faciamus, sed vt facilius euitemus.

ΤΑΥΤ-

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ

GLYCERA ET

Θαίς.

Thais.

GLYCERA.

Ορ στρατιώτῳ
Θαί, ἡ Ακαρ-
νάνα, ὅς πάλαι
μὲν Αβρότονου
ἔχει, μετὰ ταῦτα δὲ ἡράκλει-
μοῦ, τὸν ἀπάρυφον λέγω, ἡ
ἐν τῇ χλαμύδι, οἶδα αὐτὸν,
ἡ ἐπιλέλκωσι τὸν ἄνθρωπον;
Θα. οὐκ, ἀλλὰ οἶδα, ὦ Γλυ-
κείον, ἡ σὺν ἔπι μεθ' ὑμῶν
ἔρυσιν ἐν τοῖς ἀλώοις. τί δὲ
τῷτο; ἰώκεις γάρ τι περὶ αὐ-
τῷ διηγέσθαι. Γλυ. Γοργόνα
αὐτὸν, ἡ παμπόνηρ ὅφρην
δοκούσα εἶναι, ἀπίσπασεν ἀπ'
ἐμῶν παγαγῶσα. Θα. καὶ νυν
σοὶ μὲν ἐκένος ὁ πρόσκειται, Γορ-
γόναν δὲ ἰταῦρα ποίνται;
Γλυ. ναὶ ὦ Θαί, ἡ τὸ πρᾶγμα
οὐ μετρίως μου ἤψατο. Θα.
πονήρην μὲν, ὦ Γλυκείον, ἐκ
ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εὐθὺς γί-
γνῃσθαι ὑφ' ὑμῶν τῶν ἰτα-
ρῶν. ἔκωω καὶ ὅτι ἀνιᾶσθαι

THA. Malum quidem hoc est, Glycerium : haudquaquam
quam novum aut mirum tamen, sed consuetum adeo fieri à nobis meretricibus solitum. Proinde neque matronarum

Ilitem istum, Thais, Acarnanē, qui dudum quidem Abrotanum habebat, post autem me amavit, purpuratum istum dico, nostine ipsum, an oblita es hominis? TH. Quid mihi nossem, Glycerium? nam tu potavit nobiscum superiori anno in festis Arualibus. Sed quid istud? videtur enim nescio quid de illo narratura esse. GL. Gorgona ipsum, scelestissima ista, quæ se amicam esse meam simulabat, subductum verbis à me abstraxit. THA. Et nunc tibi quidem ille amplius non conuersatur, Gorgonam autem amicam sibi paravit? GLY. Ita est, ὦ Thais : atque hæc res non meo diocriter dolore me afficit.

affici

ἔλαβον, ὅτι μίμνησκει τῇ Γοργ
 γόνη· καὶ ἴδ' οἱ Ἀβρότονον ἐπ'
 αὐτῷ πρότῃσιν ἐμίμνησται, καὶ
 τοι φίλος ἔστι. ἀτὰρ ἐπεὶ οὐρανὸν
 μάλα, τί κ' ἐπὶ νηυσὶν αὐτῆς ὁ
 στρατιώτης οὗτος, ἢ τὸς ἀμύ
 παντάπασιν τυφλὸς ἐστίν, ὅς
 ἔχωρά κη τὰς μὲν τείχας αὐ
 τῶν Ἀργείων ἔχουσιν καὶ ἱππο
 λὸν τῷ μετὰ πρὸς ἀπηνυμνήας· τὰ
 χεῖρ' αἱ, πηλιδνὰ κ' ὑπερικέα·
 καὶ πρᾶξῃ κ' ἡσπιδες, καὶ ἱπ
 σιμοὶ ἐν αὐτῷ αἰ φλέβου, καὶ
 φέει μακρὰ ἴσ' ἑμὸν οὐρανόν, ὡς μή τις
 ἐστὶ καὶ ὁρᾷ, καὶ μετρίῃ πά
 σιν ἱπαργωγόν. Γλυ. οἷα γὰρ,
 ὦ Θαι, ὦ πάππ' ἱπνῶται τὸν
 Ἀκαρναντα, ἐκ οἴω, ὡς φαρ
 μακίς ἢ Χρυσάεον, ἢ μήτηρ
 αὐτῆς, Θισσαλαίς τινας ὠδὰς
 ἱπποσμήν, καὶ τῶν σιληνῶν
 πατάγους· φασὶ δ' αὐτῶν κ'
 πέντε καὶ ὅσους. ἐπὶ νηυσὶν ἔ
 μνησται τὸν ἄνθρωπον, πῶς
 τῶν φαρμάκων ἐχέουσα, καὶ
 οὐκ ἔστιν αὐτόν. Θαι.
 καὶ σὺ, ὦ Γλυκίεον, ἄπορ' ἔ
 ρησας, τοῦτον δ' ἠώρησ' ἔα.
 vertit hominem, pharmaco
 dato: et nunc vindemiant ip
 sium, alium aliquem vindem

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a THESSALAS incantationes.] *Theſſala* gens præter ceteras veneficij nomine notata eſt: id quod ex innumeris ſcriptoribus liquet. *Theſſala* quoque veneficam & præſtigiatricem ſignificat plerumque. unde Menander *Theſſalam* cognominantis fabulam complexam, ambages fæminarum, lunam detrahentiũ. Eidem Luciano Θεσσαλαὶ ὠδεαί, & Horatio vox *Theſſala*, & *Theſſala* portenta, magicum murmur & cantiones ſunt. Eam ſuperſtitionem in *Theſſalos* à Medea profectam exiſtimant, quæ illac cum fugeret, ſtriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaq; ſperſa ſuppullulaſſe, Suidas in vocabulo Θετταλὴ γυνὴ annotat. Lucanus in *Theſſaliæ* ſolum, venenorum ferax, herbasq; nascentes procreans, id conſert.

MYRTION, ΠΑΜ-
ΦΙΛΟΝ & Δωρεῖς.

MYRTIVM, ΠΑΜ-
philus, & Doris.

MYRTIVM.

Γ Αμῆς, ὦ Πάμφιλι, πλὴν
Φίλων & τοῦ ναυκλή-
ρου θυγατέρα; καὶ ἥ
δὲ σε γιγαμηνεῖν φασί. οἱ
τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμο-
σας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκα-
ρῇ πάντα οἷχεται, καὶ ἐπιλή-
θουσι Μυρτίου νιῶ, καὶ ταῦ-
τα, ὦ Πάμφιλι, ἐπότε κυω-
μῶνα ὀγδοορ ἤδη. τοῦτο
γοῦν καὶ μόνον ἐπιδάμνω βῶ-
σθ' ἔρωτ', ὅτι μου κλικαῦ-
τῶ πατοῖστας πλὴν γαστέρα,
καὶ

D Vcísne, Pamphile,
Philonis naucleri i-
stius filiam? Iam e-
nim uxorem duxisse te aiunt.
Tot autem iuramenta quæ
iurasti, & lachrymæ istæ,
breui adeò momento omnia
evanuerunt? & nunc Myrtij
oblitus prorsum es idq; etiã
Pamphile, cum octauam iam
mensẽ ex te prægnantissimæ.
Quippe hoc vel solum ex
tuo amore consecuta sum, ut
mihi tantum implevissetis

καὶ μὲν μικρὸν παιδοτρο-
φῆν δέσσει, πρᾶγμα ἰταύρα
βαρύντατον· οὐ γὰρ ἐκθύσω τὸ
τεχνεῖν, καὶ μάστιγα, ἃ ἄρρεν
γῆνοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὄνο-
μάσασσα, ἐγὼ μὲν ἔξω παρα-
μύθιον τῷ ἔρωτι, σοὶ δ' ἐνα-
λιδῶ ποτὶ περὶ λυγρὸν ἐκένθω,
ὡς ἄπιστος γιγνήσκει παρὶ τῶν
ἀδελφῶν αὐτῷ μητέρα. γαμῆς
δ' οὐ κακὴν παρθενομὴν ἔδωκεν
γὰρ αὐτῶν ἐναγχοῦς ἐν ὧς θύ-
μοφονοίς μὲν τῷ μητρὶ, οὐδὲ
πῶς ἔδωκε, ὅτι δὲ αὐτῶν
οὐκ ἔτι ὀφθαλμοὶ Πάμφιλον· καὶ
οὐδ' οὐκ πρότερον ἰδού αὐ-
τῶν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἰδὼν, μὴ σὺ ἀνιά-
τω, ἀπ' αὐτῶν γλαυκοὺς ἔχον-
τες, μηδὲ ὅτι διὰ σφοδρὰ ἄσι,
καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν· μάλλον
γὰρ τὸν Φίλωνα ἐώρακας ἢ πα-
τέρα ἢ νύμφης, τὸ πρόσωπον
αὐτῶν οἶδα, ὡς οὐδὲν ἔτι δέ-
σσει τῶν θυγατέρων ἰδὼν. Πάμ.
ἔτι σου ληρύσας, ὦ Μύρτιον,
ἀκούσομαι, παρθενομὴν καὶ γά-
μους ναυκληρικῶς διηξιούσης.

Et me non ita multò post lim-
beros alere oportebit, rem
meretrici grauíssimam. Ne-
que enim exponam infante,
Et maximè si masculus na-
scatur, sed Pamphilo ei nos-
mine imposito, ego quidem
solamen quoddam amoris ha-
bebo: tibi verò exprobrabit
aliquando accedens ad te il-
le, quòd perfidus fueris in
miseram ipsius matrem. Cæ-
terùm Pamphile, haudquas-
quam formosam virginem
ducis. Vidi enim nuper ipsā
in Thestophorijs unā cum
matre, nondum etiā sciens
quòd propter ipsam Pama-
philum visura ampliùs non
essem. Proin tu quoq; antea
ipsam cōtemplare, faciēq;
Et oculos ipsius vide, ne te
postea discruciet, quòd cæ-
sios eos admodum habet: ne-
que etiā quòd distorti sunt
Et se mutuò aspiciunt. Imò
verò Philonem vidisti, pa-
trem puellæ. faciem igitur
illius nosti: quare nihil ampliùs opus erit filiam quoque vide-
re. P A M. Adhuc, Myrtium, nugantem te audio, vir-
gines, ac nuptias nescio quas nauticas commemorantem?
Bbbb Egón'

ἰζὼ δὲ ἢ σιμηλῷ τινὰ ἢ κα-
 λῶν νύμφῳ οἶδα, ἢ ὅτι Φί-
 λων ὁ Αλωπεκῆθεν, οἶμαι ᾧ
 ἱκάνον λέγειν σὲ, θυγατέρα
 ὅπως εἶχεν ὠραίαν ἥδ' ἡγάμεν;
 ἀπ' οὐδὲ φίλῳ ἐστὶν οὗτ' ὅ-
 ῶ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὥς
 πρῶτον ἐδικάσατο περὶ συμ-
 βολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον
 γὰρ, οἶμαι, ὁφείλων ὥς πατρί
 οὐκ ἠθέλην ἐκτίναρ, ὃ δὲ πα-
 ρὰ τοὺς ναυδίκας ἀπύγα-
 γεν αὐτόν, καὶ μόλις ἐξέτισεν
 αὐτόν, εἰς ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἐ-
 φασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμήν ἐδὲ-
 δοκτο μοι, τὴν τῷ Δημῖν θυ-
 γατέρα, τὴν τῷ Περυσίῳ ἱερα-
 τικῆκόως ἀφῆς, καὶ ταῦτα πρὸς
 μητρὸς ἀνέψιάν μου οὔσα, τὴν
 Φίλωνος ἡγάμεν ἄν, σὺν ᾗ πό-
 θην ταῦτα ἤκουσας, ἢ σωτή-
 θηκας αὐτὴν, ὧ Μύρτιον, κει-
 νὰς τινὰς ἰηλοτυπίας σκια-
 μαχοῦσα; Μύρ. οὐκ ἔν ἐγὼ
 μῆς, ὧ Πάμφιλι; Πάμ. μέμη-
 νας, ὧ Μύρτιον, ἢ ἑραιπαλᾶς·

καί

*Egón' autem simam alia
 quam, aut formosam spon-
 sam noui? aut omnino quod
 Philon Alopecensis (illum
 enim opinor te dicere) fi-
 liam habet nubilem? At nes-
 que patri amicus ille est.
 Memini enim de pacto nau-
 tico non multo antè iudicio
 illum cum illo contendere.
 Nam talentum, opinor, des-
 bens patri, exoluere nolebat.
 Pater autem apud eos qui
 controuersias nauticas dis-
 ceptant, accusauit illum: ac
 deoq̃ agrè tum exoluit il-
 lud, imò neque totum, ut pa-
 ter dicebat. Quòd si autem
 uxorem ducere etiam decre-
 tum mihi esset, Demæ scili-
 cet filia relicta, eius qui suc-
 periore anno exercitum du-
 xit, idq̃ etiam cum conso-
 brina ea mihi sit, Philonis
 istam nescio quam uxorem
 ducerem? Tu verò unde
 ista audisti? an forte ipsa
 hoc effinxisti, nonas quas*

dam zelotypias meditando, & cum ijs perinde ut cum umbra
 nequicquam digladiando? MYR. Proinde uxorem Pam-
 phile, non ducet? PA. Insanis, Myrtiū, aut certè temulū, et

aliqui

καὶ τοι χθὺς οὐ πάνυ ἱμερό-
 ων μὲν. ΜΥΡ. ἢ Δωρίς αὐτὴ κα-
 λυπκὸς μὲν. συμφθέσσα γὰρ ὡς
 ἔρια ὠνόμασται μοι ἐπὶ τῶν γα-
 στήρα, καὶ οὐχ ὡς τῇ λοχέᾳ ὡς
 ἑστὶν ἱμέρ, Λισβία, ἔφη, ἵν τε-
 χῶσα μὲν αὐτῇ. μάλλον δὲ σὺ αὐτῇ
 ὦ, ὦ Δωρίς, λήγῃ, ἅπρ ἀκύνω-
 ας, ἅγῃ μὴ πλάσω αὐτά. Δω.
 ἀπὸ ἐπιπριθέλω, ὦ δεισποινα,
 ἅτι ἐψωσάμην. ἐπὶ γὰρ κα-
 τὰ τὸ πρυτανῶν ἐγρόμην,
 ἵν τευχὲ μοι ἡ Λισβία μεδιδί-
 σαι, καὶ φασίμ, ὃ ἱρασὺς, ὕμῶν
 ὃ Πάμφιλ' ὅ γαμὰ τῶν Φί-
 λων' ὅ θυγατέρα. ἃ δὲ ἀπὸ
 σοίλω, ἡξίου με παρακύνφας
 σαρὶς τὸν ἐγροπὸν ὕμῶν,
 ἰδὲν πάντα καλῶς μεμῆκα, καὶ
 ἀνελείδας, καὶ θέρυδον, καὶ ὕ-
 μνησιν ἔδοντάς τινας. Πά-
 τι ὅν, παρὶκύνφας, ὦ Δωεί.
 Δω. καὶ μάλα, καὶ ἔδορ' ἅπαν-
 τὰ, ὡς ἔφη. Πά. μανθάνω τὴν
 ἀπὸ τῶν ὅτι πάντα ἡ Λισβία,
 ἡμῶν, πρὸς αὐτὴν ὡσαύτως, καὶ σὺ
 ἡμῶν ἀπὸ γυναικας Μυρτίφ.
 πλὴν μάτῳ γὰρ ἐταράχθητι
 οὐτε

Atqui heri non ita multum
 inebriati fuimus. MYRT.
 Doris hæc mærore isto affe-
 cit me. Nam cum fortè mis-
 sa esset ut lanas coëmeret
 mihi ad vētrem, & vota pro
 me faceret, Lesbiā ait fortè
 conuenisse se. Quin potius
 ipsa huic, Dori narra quæ
 audieris, nisi tuta finxisti ea.
 DOR. At malè dispeream,
 hera, si quicquā mentita fui.
 Nam postquam eò loci ubi
 curia est, veneram, obuiam
 fit mihi fortè Lesbia, subris-
 dens, atq; ait: Amator vester
 Pamphilus uxorem ducit,
 Philonis filiam. Ac si credes
 re nollem, iussit ut in angu-
 portum vestrū intrò aspice-
 rem, ubi omnia corollis &
 fertis ornata essent: præterea
 & tibicina, & tumultus, &
 qui Hymenæū canerent, nō
 nulli. PAM. Quid igitur?
 aspexisti intrò? DOR. At
 que admodum, vidiq; omnia
 quæ illa dixit. PAM. Intel-
 ligo errorem, neque omnia

οὐτε γὰρ παρ' ἡμῶν οἱ γάμοι.
ἀλλὰ νῦν ἀνιμνήσω ἀκούσας
τῆς μητρὸς, ὅποτε χθὲς ἀνι-
στρεψα παρ' ὑμῶν ἔφη γὰρ,
ὦ Πάμφιλι, ὁ μὲν ἡλικιώτης
σοι Χαρμίδης, ὁ δὲ γάτον
Ἀλκίμαντις ἦδ' ἐστὶν ἡμεῖς, καὶ
σωφρονῆ, σὺ δὲ μέχρι τίνος
ἵσταρά σου; τοιαῦτα παρὰ
κῶν αὐτῆς ὑπνον κατὰ λή-
θω, ἔτα ἔωθον περὶ λθοῖν ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ὥς οὐδὲν εἶδον,
ἔπειτα Δωρὶς ὑπεροπὴν εἶδον. εἰ δὲ
ἀπιστῆς, ἀνθὺς ἀπὸ λήθω, ὦ
Δωρὶ ἀκρεβῶς ἴδ', μὴ τὸν σε
νωπὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν, πο-
τίρα ἐστὶν ἡ κατισχυμένη ἔνα-
ρῆσας γὰρ τὴν τῶν γατόνων.
Μύρ. ἀπίστωσας, ὦ Πάμφιλι.
ἀπηγάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοῖς
τοῖς γένεω. Πάμ. ἀπ' οὐκ ἄν
ἐγὼ γένεω, μὴδ' ἔγωγε μανείω, ὥς
ἐκλαθῆναι Μυρτίος, καὶ ταῦ-

τα, ἦδ' ἐμοι κνούσης

παυδίου.

næ esse. MY. Servāsti me, Pamphile. Strangulāsssem equidē
me, si quicquam tale factum fuisset. PA. At factum non est,

neque ita insanicro ego, ut Myrtij oblitus esse videar.

præsertim iam vterum ex me
ferentis.

Nec enim nuptiæ illæ apud
nos fiunt. sed in mentem nūc
venit mihi quod ex matre
audiui quando à vobis heri
domum reuersus fui. Nam
illa mihi, Pamphile, inquit
tū, æqualis hic quidem tuus
Charmides, vicini huius Al-
ristæneti filius, uxorem iam
ducit, et resipiscit. Tu verò
quousq; tandem cum amica
cōsuetudinem habebis? Tas-
lia ego tum audiens, per ne-
gligentiam trans mittebam,
atq; in somnum prolabebar.
Deinde manè exurgens, do-
mo statim exiui, ut nihil eo-
rū sciam quæ Doris postea
vidit. Quod si autem mihi
non credis, denuò abiēs hinc
Dori diligenter inspicere, non
porticū, sed ianuam ipsam,
vtra coronis ac ferris exor-
nata sit. deprehendes enim
non nostram illam, sed vici-

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

¶ IN Thesmophorijs.] *Thesmophoria*, sacra *Cereris*, *Cerealia* à Latinis dicta. *Cerere* enim *Græci* *Περσεφόρα* appellant, quasi legiferam: quo etiam epitheto à poetis insignitur. *Virg.* 4. *Aen.*

—maſtant lectas de more bidentes

Legiferæ *Cereri*—, *Onid.* 5. *Metam.*

Prima dedit leges: *Cereri* sunt omnia munus.
eo die captivi ſoluebantur vinculis. *Hermog.*

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ

Φίλινα.

MATER ET

Philinna.

MATER.

Μανης, ὃ Φίλινα,
να, ἢ τί ἐπαθόν
ἰν' ὧ ξυμποσίῳ
χθες; ἔπει γὰρ

παρ' ἐμὲ Δίφιλ' ἔωθε δια-
κρύων, καὶ δινηχσάτό μοι, ἃ
ἐπαθόν ἐκ σοῦ. μιμηθῶσα
γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀνα-
παύσασθ' ὀρέχσασθαι, αὐτὴ δὲ
πωλύοντ' ὧ, καὶ μετὰ ταῦτα,
φιλῶσαι Λαμπρίαν τὸν ἐταῖ-
ρον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἐχαλίνῃ
εἴσοι, καταλιπούσαρ αὐτόν,
ἀπαθὲν πρὸς τὸν Λαμπρί-
αν, καὶ περιβαλὲν ἱκάνον·
ἰδὼν δ' ἃ ἀπηνίχθαι, τοῦ-
το γινόμενον. ἀπ' ἢ δ' τῆς
τοῦδε, εἰς αὐτὴν, συνικαθώδης,
ἔπειθ' ἔσθ' ἔσθ'.

Nsanáne fuisti,
Philinna, aut
quid tibi acci-
dit tandem in

conuiuio heri? Venit enim
ad me *Diphilus* manè la-
chrumans, & narrauit mihi
ea quæ indignè à te passus
fuerit. Ebriam enim fuisse
te, & in medium progres-
sam saltasse ait, ipso prohi-
bente, postea autem etiam
osculatam fuisse *Lampriam*
sodalem suum: ac postquam
succensuerit tibi, relicto ip-
so ad *Lampriam* transiisse,
illumq; amplexatam esse.
Sese verò dispernisse cum

Bbbb

3

relicto

καταλιπῶσα δὲ δακρύνοντα,
μόνη, ἐπὶ τῷ πλησίον σκίμποι
δος κατακίετο ἄδουσα, καὶ λυ-
πῶσα ἑκὼν. Φί. τὰ ἥδη αὐτῇ
σοι, ὦ μήτηρ, ἢ δὲ κηρύσσας οὐ
γὰρ ἄν σωκρόρουσθ αὐτῷ, ἢ
βουῇ γινόντι, ὅς ἐμὲ γὰρ ἀφί-
κτος, ἰκοινολογῆθαι Θαιδί, τῇ
Λαμπρίῳ ἱταίρῳ, μηδ' ἐπὶ
πάντα παρόντος. ἐπὶ δὲ χαλε-
παίνουσα ἔειπεν, καὶ δὲ δὲ
σα αὐτῷ, οἷα ποιεῖ, τῷ αὐτῷ
ἄκρῳ ἱφαισάμην. Θ. ἀνακλά-
σας τὴν αὐχρῶν τὴν Θαιδίος, ἐφί-
κτου ἔτι περὶ αὐτοῦ, ὥς μὲν
αὐτῷ ἀπίστανται τὰ χεῖρα. ἔτι ἔ-
τι μὲν ἰδὲ δακρύνον, ὃ δὲ ἐξέλα,
καὶ πρὸς τὴν Θαιδίαν ποτὶ αὐτὴν
τὸ ὅς ἐστιν, κατ' ἐμὲ δηλαδὴ.
καὶ ἡ Θαις ἐμὰ δία, βλέπουσα
πρὸς ἐμὴν. ὥς δὲ περὶ οὐκ ἔ-
χοντο τὴν Λαμπρίαν, καὶ ἰκορ-
εῖσάν ποτε φιλεῖν τοὺς ἀπὸ
λας. ἔτι μὲν ὁμοῦ παρ' αὐτὸν
κατεκλίθην, ὥς μὴ καὶ τῷ πε-
φασίκοιτο ὑπερῶν. ἡ Θαις δὲ
ἀναστὰς, ὡρμήσατο πρῶτον,

ἀπ' αὐτῆς

uertebant, ac tandem mutuis osculationibus explebant se. ego quidem cum ipso tamē accubui, ut ne in posterum de hoc caussari posset. Thais autem exurgens, saltem

relieto autem lachrumante
sola in proximo grabatulo
iacuisti, cantillans, atq; agere
faciens illi. PHIL. At ea
quæ ipse fecit, mater, haud-
quaquam narrauit tibi: neq;
enim patrocinareris ipsi, con-
tumelioso adeò existenti, quæ
me quidem dimissa, sermo-
nes subinde conferebat cum
Thaide Lâpria amica, cum
ille nondū adesset. Postquā
autem videbat indignè ferre
me, atq; ego nutu admone-
bam hominem eorum quæ
faciebat, ille summa auricu-
la apprehensam, & ceruicē
ad se reclinatā Thaidem
etiam osculatus est, ita im-
presso ore, ut vix inde labia
retraheret. Proinde ego
quidem lachrumabar, ille
verò ridebat, ac Thaidi
multa in aurem clam susur-
rabat, de me videlicet. Et
Thais quoq; ad me aspiciens,
subridebat. Vbi autem ad-

uenire Lampriam animo

induit

μόν ὃ ὑπὸ κατὰ βαλὼν ἐς
αὐτὴν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀνέβη
πρὶν, ἄχρι δὲ καμῦσα ἵκων
σάμῳ. Μί. τὸ φιλεῖν ἢ τὸν
Λαμπρίαν ἀλκήεις ἴσῳ, καὶ τὸ
μεταβάσασθαι περιπλίκωδι αὐ-
τῷ; τί σιγᾷ, οὐκ ἔτι γὰρ ταῦ-
τα συγγνώμης ἄξια. Φί. ἀν-
τιλυπῆν ἐβόλῳ μὲν αὐτόν.
Μί. ἔτα εὐδὲ σιωπῶντα θύ-
σας, ἀπὸ καὶ ἡ δόξα, ἵκνινον λακρύ-
οντες, οὐκ αἰσθάνη, ὅτι θύσας,
ὅτι πλωχαῖς ἴσῳ, οὐδὲ μίμνη-
σαι, ὅσα παρ' αὐτῷ ἰλάσθῃ,
ἢ οἶον δὲ τὸν πῆρυσι χαμῶ-
να διατρέχοντα ἄρ, ἢ μὴ τῶν
ἡμῶν ἢ Αφροδίτη ἱκνῶν.
Φί. τί οὖν, ἀνέχομαι δὲ τοῦ-
το, ὑβρίζοντα ἢ αὐτῷ; Μί.
ὀργίζου μὲν, μὴ ἀνθύβειν δι-
εὶ οἶδα, ὅτι ὑβρίζοντες παύ-
ονται οἱ ἱρῶντες, καὶ ἱπτιμῶ-
σιν ἰαυτοῖς, σὺ δὲ πάντῃ χαλῶ-
ν καὶ αὐτὸν ἀνθρώπου γινώ-
σας, καὶ ὅρα, μὴ κατὰ τὴν πα-
ροιμίαν, ἀπὸ ῥύων πάντῃ
τένονσαι τὸ καλόν.

Διορ.

obiurgant? Tu verò omnino difficiliter sen-
fuisli. Ac vide, ne iuxta proverbium, *facile
dando, abruptum est aliquando*

solus, supinus in tergum iacens,
ad lacunar sursum aspice-
bat scilicet, donec satietas
defessa ego quieuit. M. T.
Quid aut quòd La-
osculata esse diceris, ne
ne istud fuit? qd tace-
enim hoc quoq. vniu-
est. P. H. Atqui n-
agere facere vol-
Deinde neq. e-
cum illo, sed
stilachrum
intelligis, filia
ca atq. inope
meministi qu-
lo accepimus
superiore
nobis fuisse
ipsa adde
P. H. Qu-
ob id tole-
tumelia ab
M. A. T. In-
antem p-
sa fuerit. A-
tumelia off-
mare de-

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ

Βακχίς.

ΜΕΛΙΣΣΑ ΕΤ

Bacchis.

ΕΙ τινα οἶδα, Βακχί,
 γραῦν οἷα ποικαὶ Θι-
 ταλαὶ λήγουνται ἐπ' αὐ-
 σαι, καὶ ἱρασμίς ποιεῖσαι, αἱ
 καὶ πάννυ μισομένη γυνὴ τυγ-
 χάνοι, ὅπως ὄναο, παραλα-
 βῶσα ἔκεί μοι. θοιμάτια γὰρ
 ὅλα, καὶ τὰ χυσιὰ ταυτὶ πᾶσι
 μὲν ἰδίας, ἀμόνον ἰδοίμι
 ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναερίψαντα
 Χαρίνον, μισήσαντα Σιμμί-
 χην, ὡς νυνὶ ἐμὲ. Βακ. τί φέ-
 ει ἔτι σωτήρη, ἀλλὰ παρὰ
 τὴν Σιμμίχην, ὦ Μελίττα,
 οἴχεται Χαρίν; Διὶ μὲν το-
 σάυτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐ-
 νίσχισε, ὅς βροχθεὶς τὴν πλου-
 σίαν ἐκάνλω γῆμαι, πύργῳ
 περικὸς τάλαντα, ὡς ἱετόρη,
 ἐπιφροσύνη; μίμνημα γὰρ
 ταῦτά σου ἀκούσασα. Μὲν, ἅ-
 παντα ἐκείνα οἴχεται, ὦ Βακ-
 χί, καὶ πῶς μὲν τὰν ταύτην ἐμὲ
 παρ' ἐδὲ ἱεράκα ὅλως αὐτόν;
 ἀλλὰ πίνσοι παρὰ τῷ σω-
 τῆρι

SI quam fortè nosti, Bac-
 chi, anum, quales mul-
 ta^a Thessalæ perhiben-
 tur esse incantatrices, et
 mabiles videri facientes, en-
 tiam si qua prorsum odio di-
 gna mulier existat, eam ac-
 ceptam ad me adducas qua-
 so. ita tibi rebus tuis opta-
 to frui liceat, Nam ego ve-
 stes omnes, atque omne au-
 rum hoc libenter amiserim,
 si solum videam iterum ad
 me reuerti Charinum, odio
 Simmichen perinde habena-
 tem, atque me nunc habet.
 BAC. Quid ais, Melissa: nō
 ampliùs tecum consuetudinē
 habet, sed ad Simmichē
 diuertit Charinus, cuius gra-
 tia tantas iras parentum su-
 flinuit, cū diuitem illam v-
 xorem ducere negaret, quae
 quinque in dotem talenta,
 ut dicebatur, illi allatura
 erat? memini enim me in-
 sta ex te audire. MELIS.

Cuncta haec euauerunt, Bacchi, et iam quintus dies est,
 ex quo illum prorsus ne vidi quidem: sed potant apud aqua-

Bbbb s lem

φίλῳ Παμμενῆ αὐτός τε καὶ
 Σιμμίχῃ. Βακ. Διανὰ, ὦ Μί-
 ριλλα σίπονθας, ἀπὸ τί καὶ
 ὑμᾶς διέσκησθ; ἔοικε γὰρ οὐ
 μικρὸν τῷ εἶναι. Μέλ. τὸ
 μὲν ὅλον ὅθι ἡπῶν ἔχω, πρῶτον
 δὲ ἀνελθὼν ἐν Παραιῶς· κα-
 τεληλυθὲς γὰρ, οἶμαι, καὶ
 τί ἀπαιτήσω, σέμψαντο
 τοῦ πατρὸς, ὅτι με προσέβλη-
 ψον ἐσέλθων, ὅτι πρὸς ἡμᾶς,
 ὡς ἔβη, προσδραμῶσα. ἀπ-
 σεσάμηντο δὲ περιπλακῶσαι
 θέλουσαν· ἄπιθι, φησὶ, πρὸς
 τὸν ναύκληρον Ερμότιμον,
 ἢ τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων γεγραμ-
 μένα ἐν τῷ ἑραμακῷ ἀνά-
 γνῶθι, ὅπως κατασηλίσσεται ὑ-
 μῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ερμό-
 τιμον, τίνα ἔφω, ἢ ποῖαν ση-
 λω λέγεις; ὃ δὲ ἄρ' ἀρκευνά-
 μηντο, ὅθι δ' ἡπνύσας, ἐκάθω-
 δον ἀπεσραφεῖς. πόσα οἶα ἐ-
 πὶ τοῦτον μηχανῶσθαι με
 περιβάλλουσιν, ἐπιστρέφου-
 σιν, περὶ σαρ ἀπεσραμμένον
 τὸ

lem Pammenem ipse & Sim-
 miche. B A C. Acerba sanè
 hæc, Melissa, tibi accidunt.
 Sed quid adeò diffidiū hoc
 inter vos conciliauit? Vide-
 tur enim haudquaquam exi-
 guū istud esse. MEL. Quod
 ad summam rei attinet, pror-
 sum ne dicere quidem pos-
 sum. Paulò autem antiè, cùm
 ex Piræo rediret (descende-
 rat enim opinor eò, ut debi-
 tum quoddam exigeret, à
 patre missus videlicet) neque
 me aspicere volebat ingres-
 sus, neque etiam recipiebat
 accurrentem me, uti consue-
 tum inter nos erat, sed res-
 pellens à se, amplexari vo-
 lentem: Abi, inquit, ad ναυ-
 κληρὸν Hermotimum, aut
 ea quæ in parietibus in Ce-
 ramico scripta sunt, lege, ὅ-
 bi nomina vestra columnis
 incisa sunt. Tū ego: Quέν-
 nam, inquam, quem mihi
 Hermotimum narras, aut
 quas columnas dicis? Ille an-

tem nihil respondens, atq; etiam incœnatus dormiebat iaci-
 sus à me iacens. Quàm multa hîc me putas machinatus fuisse
 amplectendo, conuertēdo, atq; etiam osculando autem
 ceruicem

τὸ μεταφρηνον; ὁ δ' ἔδ' ὅ-
πως τισὶν ὑπεμαλάχθη· ἀπ' αὐ-
τῶν μοι, φησὶν, ἐπὶ πλείονος ὅ-
χλυσσας, ἀπαιμὶ ἥδην, ἢ καὶ
μίσσαι νύκτωρ αἰσίν. Βακ. ὅ-
μως ἤδ' αὖ τὸν Ερμότιμον;
Μελ. ἀπὸ μὲν ἰδοῖς, ὦ Βακ-
χι ἄθλιώτερον διαγύσσας, ἢ
θυμῷ ἔχω, ἢ τινὰ ἐξὸν ναύκλη-
ρον Ερμότιμον οἶδα. πολλὸν
αὖτ' ὁ μὲν ἔωθεν ἀπληγύθει,
τοῦ ἀληκρυόντος ὠθὺς ἔσαν-
τος ἀνιγρόμενος· ἐξὸν δ' ἵμε-
νύμεν, ὅτι κατὰ τοίχου τι-
νὸς ἔλκει κατὰ γράφειν τῶ-
νομα ἐν κεραμακῷ, ἐπιμύσας
ἔνθα Ἀκίδα κατασκευομένη
ἢ δ' ἄπο μὲν ἔθ' ἐν ἑνὶ, τοῦτο
δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐ-
σίουτων ἐπὶ τὰ Ἀξιά, πρὸς τῷ
Διπύλῳ, Μελίσσᾳ φησὶ Ερμό-
τιμον· καὶ μικρὸν αὖθις ὑπο-
κάτω, ὃ ναύκληρος Ερμό-
τιμος φησὶ Μελίσσαν. Βακ.
ὦ τῶν περὶ τῶν νανίσκων,
συνίημι γάρ. ληπῆσαι τις θί-
λων τὸν Χαρίνον, ἐπιγρ-
ψά, ἡλότηπον ὄντα αἰδώς. ὁ

ἵαυ-

cervicem? At ille ne villo
quidem pacto se deliniri pas-
sus est: sed si mihi, inquit,
plus satis molesta fueris, abi-
bo hinc, etiam si nox intem-
pesta sit. B A C. Attamē nō-
ras Hermotimum? MEL.
At me videas, ὦ Bacchi, mi-
seriorem multò quàm nunc
sum, degere, si vllum ego nau-
clerum Hermotimū vsquam
nouī: nisi quòd ille quidem
summo mane à me abiit, sta-
tim ad galli cantum expe-
rectus, ego verò memine-
ram, quòd in pariete quoddā
in Ceramico scriptum aie-
bat nomen istud esse, atque
ob id nisi statim Acidem,
quæ illud videres. Illa ve-
rò aliud quidem nihil rem-
perit, nisi hoc solum inscri-
ptū ad dexteram ab ingres-
su supra Dipylum: Melissa
amat Hermotimum. C. rursū
sum inferiūs paulò: Naucle-
rus Hermotimus amat Me-
lissam. B A C. O' adoles-
centes curiosos ac petulans

tes. Intelligo enim. Aegrè facere quispiam Charino volens,
inscripsit hæc, zelotypum videlicet ipsum esse sciens. Ille

autem

ἢ αὐτίκα ἐπίσθου. εἰ δὲ πῶς
 δοίμι αὐτῷ, σφάξομαι, ἅπαν
 ρός ἐστι καὶ πῶς ἐστὶ. Μέλ. πῶς δὲ
 ἂν ἴδῃς κεῖνον, ὅς ἐκκλησά-
 ρησεν αὐτῷ, σωῖσι τῇ Σιμμί-
 χῃ. οἱ γονεῖς δὲ ἐτι παρ' ἐμοὶ
 ἔχουσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εἴ-
 ροιμι, ὃ βακχί, γράψω, ὅς ἐστι
 φίλος, ἀρσάσοι ἥρ' ἂν φανῇ. Βακ.
 ἔστιν, ὃ φιλότητι, ὅτι καὶ
 σίμης φαρμακίς, Σύρα τὸ γένος
 ἐστὶ, ὃ μὴ ἐστὶ, καὶ συμπεπιγῆα,
 ἅ μοι ποτὶ Φανίαν χαλεπαί-
 νοντα κεῖνον ἔπει, ὅσπερ
 Χαρὶν ἐστὶ, διόλαξεν μετὰ μέ-
 νας ὅλως τίσεσθαι, ὅτι ἐξ ὧν ἡ
 ἡδὴ ἀπεγκάκεν, ὃ δὲ ἐπὶ τῶν
 ἐπιδόων ἡκύν αὐτὸς ἐπ' ἐμὲ.
 Μέλ. τί γ' ἐπραξεν ἢ γράψας, εἴ-
 περ ἐστὶ μέμνησαι; Βακ. λαμ-
 βάνας ἡ δὲ πολλὰ, ὃ Μέλι-
 τα, ἢ μισθόν· ἀτὰρ δραχμὴν
 καὶ ἄρτον, καὶ ἐπικείσθαι δὲ
 δὲ μετὰ τῶν ἀλλῶν καὶ ὅσα
 λὸς ἐπὶ, καὶ θύον καὶ δαΐδα.
 ταῦτα δὲ ἢ γράψας λαμβάνει,
 καὶ κρατῆρα κεκράσθαι δὲ,
 καὶ

autem statim ut legit, credi-
 dit. Quòd sicubi igitur im-
 psum viderem, dicerem: Im-
 peritus rerū est, ac puer ad-
 huc. MEL. Vbi verò videas
 illum, qui cū Simmiche con-
 uersatur, se ipsum cum illa
 concludens? Parentes autem
 etiamnum apud me quaerunt
 ipsum. Sed si quam anum ha-
 bere, Bacchi, ut dixi, possim,
 ea apparēs fors seruaret me.
 BAC. Est quaedam benefi-
 ca, meatu ad hanc rem ma-
 ximè idonea, Syra natione,
 cruda adhuc, & benè com-
 pacta, quae mihi aliquando
 Phaniam, cū & ille mihi
 temerè ita succenseret, re-
 conciliauit, idq̃ post totos
 menses quatuor, cū ego iam
 planè desperāsssem. Ille au-
 tem incantationibus com-
 pulsus, rursus ad me rediit.
 MEL. Quid igitur posce-
 bat anus ea, si modò adhuc
 meministi? BAC. Non ma-
 gnā accepit mercedem, Me-

lissa, sed drachmam, & panem: & impositos praeterea o-
 portet cum sale obolos septem, & thyum, & facem. Ista
 uerò anus accipit, & craterem quoque misceri illi oportet,
 bibereq̃

καὶ πίνειν ἐκένω μόνω. δὴ
σα δέ τι αὐτῷ ἔανδρὸς εἶναι,
οἷον ἱμάτια, ἢ λεπτίδας, ἢ ὀ-
λίγας ἢ τριχῶν, ἢ τὶ τῶν τοις-
των. Μελ. ἔχω τὰς λεπτίδας
αὐτῷ. Βακ. ταύτας λευμά-
σασα ἐκ πατήρας, ἐποθυμῶ
τῷ θυφ, ὡς ἔσσης καὶ τῶν ἄλλων
ἐπὶ τὸ πῦρ, ἐπιλέγει δὲ ἀμφοῖν
τὰ ὀνόματα, καὶ τῷ ἐκένω καὶ
τὸ σόρ. ἔτα ἐκ τῷ λόγῳ πε-
πομίσσασα ῥόμβον, ἐπιστρίφει
ἐποδὺν τινα, λέγουσα ἐπιπό-
χον τῇ γλώσσῃ βαρβαρικά καὶ
φεικῆδη ὀνόματα. ταῦτα ἐ-
ποίησεν τότε, καὶ μὲν οὐ πο-
λὺ Φανίας ἄμα, καὶ τῶν σω-
φόντων ἐπιτιμησάντων αὐ-
τῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἣ οὐ
πλὴν, πομπὰ αὐτόσης, ἦν μοι,
τὸ πλεον ἐκ τῆς ἐποδῆς ἀ-
γόμενον. ἔτι δὲ καὶ τῷτό μιν
σφόδρα κατα τῆς Φοιβίδος
τὸ μίσκρον ἐδιδάξατο, τη-
ρήσασα τὸ ἔχον, ἐπὰρ ἀπ-
λίποι, ἀμαυρώσασα ἐπιβῆ-
ναι ἢ τῷ ἀεισιτῷ ἐκένω ἢ ἐ-
μὸν δειξιὸν τῷ δειξιῷ δὲ τὸν
ἀεισι-

cet vestigium ab illa impressum observarem, & in sinistru illius, pede meo dextero insisterē, cōtrā autem in dexterū illius, sinistro

bibereq; illam inde solam.
Oportebit autem & ipsius
viri aliquid adesse, uti vestē,
aut crepidas, aut pauculos
crines, aut id genus aliud
quippiam. MEL. Habeo
crepidas illius. BAC. His-
ce igitur ex palo suspensis,
infra suffitum thyo facit, am-
spersgens igni salem quoque.
Pronunciat autem amborū
nomina ad hæc, & illius vis
delicet, & tuum. Deinde è sis-
nu proferens rhombum, huc
illuc conuertit, incantationē
quandā dicens volubili lin-
gua, barbara videlicet atque
horrenda nomina. Hæc illa
tum fecit, ac non multo post
Phanias, cū illum pariter
& æquales ob hoc reprehē-
derent, & ipsa Phæbis, qui
cum rem habebat tum, mul-
tum postularet, venit mihi
incantatione ista prorsum
attractus. Præterea autem
etiam odij conciliandi medi-
camentum hoc contra Phæ-
bidem docuit me, ut videlis

αἰσχροῦν ἔμπαλιν, καὶ λίσσιν,
ἐπιβιβηκότες, καὶ ὑπεράνω ἡ-
μί. καὶ ἰποίκοι, ὡς πρὸς ἑταίρους.
Μέμ. μὴ μίμῃ, μὴ μίμῃ, ὦ
Βακχί, ἀάλη ἡδὴ τὴν Σύραν,
οὐδὲ, ὦ Ἀκί, τὸν Ἀρτοῦ καὶ τὸ
θύον, καὶ τὰ ἅλλα πάντα πρὸς
τὴν ἐπὶ δὴν ἀντρίπιν.

incantationem quæ pertinent, appara.

sinistro meo, atque ita dis-
cerem: Conscendi te, ac su-
perior sum. feci; ita ut illa
tum præcepit. MEL. Ne
morare, Bacchi, ne morare,
sed voca iam Syriam illam.
Tu verò, Acii, panem & ver-
benas, & cetera omnia ad

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a *THESSALAE incantatrices.*] Suprà in *Glycera* & *Thaide* iam annotavimus, *Thessalam* gentem præter ceteras veneficij nomine notatâ esse. *Strepfiades* apud *Aristophanem* in *Nubibus* consulit *Socratem*, an adhibenda sit *Thessala* incantatrix, quæ *Lunam* calo detrahat, quò minus in *Neomeria* cogatur æs alienum reddere. *Horatius* *Carminum* libro primo, *Ode* vigesima septima:

Quæ saga, quis te foluere *Thessalis*

Magus venenis: quis poterit *Deus*!

b *Ceramico.*] *Locus* fuit *Athenis*, ubi meretrices habitabant: & alter, ubi bello cæsi sepeliebantur. *Suidas* & idem *Lucianus* in *Scytha* & *Piscatore*.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ
Λαύνα.

CLONARIUM ET
Leana.

ΚΑὶνὰ περὶ τοῦ ἀκού-
ου, ὦ Λαίνα, τὴν Λε-
οβίαν Μιζιαν, τὴν
πλοσίαν ἑρᾶν σὺ, ὥσπερ ἄν-
δρα, καὶ σωεῖναι, ὑμᾶς, οὐκ
οἶδ'

N Oua quedam de te
audimus, *Leana*, *Le-*
sbiam videlicet *Me-*
gillam diuitem illum am-
re te perinde ut virum. &
coire vos, nescio quid m-
vobis

οἷδ', ὅ, τι ποιεῖσας μὲν ἀλ-
 λήλων. τι βῦτο, ἡρθείσας;
 ἀπ' ἀπὲ, ἀ ἀληθῆ ταῦτα ἴ-
 σιν. Λίαι. ἀληθῆ, ὦ Κλωνά-
 ειορ· ἀσχωώμαι δὲ, ἀπὸ κο-
 βου γὰρ τί ὄσιν. Κλων. πῶς ἔ-
 λεροτρόφου, τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
 βέλτεται ἡ γυνή; τί δὲ ἢ πράτ-
 τει, ὅταν συνῇ; ὅρῳ, ὅ
 φιλῆς μὲν· ὅ γὰρ ἀπὸ κρύπτου
 τὰ βιωτά. Λί. φιλοῦ μὲν, ἀ
 καὶ τίνα ἀπὸ. ἡ γυνὴ δὲ
 ἀναῖς ἀνδρική ὄσιν. Κλων. ὅ
 μανθάνω, ὅ, τι καὶ λέγεις, ἀ
 μή τις ἰταίειρία τυγχάνει ὄ-
 σα· βιωτάς γὰρ ἰν Λίσοφ
 λέγεις γυναικας, ἰπὸ ἀνδρῶν
 μὲν οὐκ ἰθιλούσας αὐτὸ πω-
 σχασ, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πω-
 σιζούσας, ὥσπερ ἄνδρας.
 Λί. βιοῦτό τι. Κλων. ὅκου, ὅ
 Λίαινα, βῦτο αὐτὸ ἢ δὲ ἴ-
 γησαι, ὅπως μὲν ἰπέρα τὸ πρᾶ-
 τος, ὅπως δὲ καὶ συνιπείδης,
 καὶ τὰ μετὰ ταῦτα. Λί. πό-
 τος τίνα συγκροτοῦσα αὐτὴ,
 καὶ

vobis facientes. Quid istud?
 erubuisti? Sed dic mihi, ve-
 rane ista sunt? LEÆN.
 Vera, Clonarium: pudet au-
 tem dicere. Alienum enim
 quiddam est. CLON. At
 per Cererem, quid hoc ne-
 gotij? aut quid sibi vult
 mulier? Quid autem etiam
 agitis, quando coitis? Vin-
 des, haudquaquam amas me:
 neque enim celares me tas-
 lia. LEÆN. Amo equi-
 dem te, quantum ullam so-
 liam. Mulier autem illa, viri-
 lis supra modū est. CLON.
 Non intelligo quidnam ex-
 tiā dicas, nisi si Tribas quæ-
 piam est. Tales enim in^a Les-
 sbo perhibent mulieres esse,
 quæ à viris quidem pati il-
 lud nolint, cum mulieribus
 autem ipsæ perinde ac viri
 solent, cogrediantur.
 LEÆN. Tale quippiam
 est. CLON. Proin me Leæ-
 na, istud ipsum etiam expo-
 ne, quo pacto videlicet ab

initio sollicitauerit te, quoq; modo etiam adduci te ut illi mo-
 rem gereres, passa fueris, & quæ deinceps consecuta sunt.
 LEÆN. Compotatiunculam quandam instituerant ipsa &
 Demonassa

καὶ Δημόνασθε ἡ Κορινθία,
 πλοσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁ μό-
 τεχνος τῆς Μεγίλλης, παραλή-
 φασί με λιθαίην αὐταῖς· ἐ-
 πὶ δὲ κιθάρεω, καὶ ἀπὸ τῶ,
 καὶ ἴδω λαβούδην, καὶ ἐμί-
 θουρ, ἄλλ' δὲ, ἔφη, ὦ Λεα-
 να, ἡ Μεγίλλα, κοιμᾶσθαι ὅ-
 ἥδην λατὸν ἐνταῦθα λάθου-
 μέν' ἡμῶν, μέση ἀμφοτέρω-
 ρον. Κλων. ἐκ λάθουδου, τὸ με-
 τὰ ταῦτα τί ἐγγίξω; Λέ. ἐφί-
 ησθαι με τὸ πρῶτον, ὥσπερ οἱ
 ἄνδρες, ἐκ αὐτὰ μόνον πε-
 ριρροῦν τὰ χεῖλη, ἀπ' ὧν
 πανοίγεται τὸ σῶμα, καὶ πε-
 εῖσθαι, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐ-
 θλίβειν. ἡ Δημόνασσα δὲ
 καὶ ἴδαντι μεταξὺ λατα-
 νοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχον ἡ-
 πᾶσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα ἔκ-
 χόνω δὲ ἡ Μεγίλλα ὑπόθε-
 ρμῶ ἥδην ὄσα, πλὴν μὲν πλυν-
 κλῶ ἀφελίξω τῆς λεφαλῆς· ἐ-
 πὶ κληθὲ δὲ πάννυ ὁμοία καὶ
 προσφύξω, καὶ ἐν χεῶ ὥ-
 φθῃ αὐτὴ, λαθάπερ οἱ σφό-
 δρα

Demonassa Corinthia ista,
 diues ipsa quoque, et in ean-
 dem arte cum Megilla exer-
 citata, assumpserantq; me, ut
 cithara ipsis canerem. Post-
 quam autē satis cecineram,
 et iam intempesta nox erat,
 cubitumq; ire conueniebat,
 ipsae autem iam ebriae erant:
 tum Megilla: Age, inquit,
 Leæna, iam enim dormire
 æquum est, hinc nobiscum v-
 na cuba, media inter utram-
 que. CLON. Concubuissti-
 ne? Quid tū postea factum
 est? LEÆN. Osculabantur
 me primò, perinde atque viri
 solent, non ipsa modò labia
 applicantes, sed os subape-
 rientes quoque. Deinde et
 amplexabantur, et papillas
 atterebant mihi. Demonas-
 sa autem etiam mordebat
 inter deosculandum. Ego ve-
 rò quidnam rei esset, haud
 quaquam etiam coniectura
 consequi poteram. Ceterum
 parua iniecta mora, Me-
 gilla cum iam incaluisset, comam, ut illam quidem ficti-
 ciam habebat, à capite reiecit, ipsa autem iacebat omni-
 nò similis atque æquiparanda^b gladiatori alicui vehementer
 virili

βρα ἀνδρῶδες τῶν ἀθλητῶν,
 ἀρετικαρμυγή. καὶ ἐγὼ ἴτα-
 ράχθην ἰδὼσα· ἡ δὲ, ὦ Λίαι-
 να, φησιν, ἰδρακας ἦδη οὕτω
 καλὸν νιανίσκου; ἀπὸ ἐχθ-
 ρῶ, ἔφην, ἰνταῦθα νιανίσκου,
 ὦ Μίγίλλα, μὴ καταβύλω-
 με, ἔφη. Μίγίλλα ὅτι ἐγὼ λή-
 ρομαι, καὶ γυνάμηνκα πρόπαλαι
 ταύτην Δημόνασθον, καὶ ἔστιν
 ἡμὴ γυνὴ ἰγίλα, ὦ Κλωνά-
 ειορ, ἐπὶ τέτθ, καὶ ἔφην οὐκοῦν
 σὺ, ὦ Μίγίλλα, ἀνὴρ τις ὧν ἰλε-
 λήθας ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Α-
 ρχιμήδα φασὶ κρυπτόμενον ἐν
 τοῖς παρθένοις, καὶ τὸ ἀν-
 θρώπου ἐκείνου ἔχας, καὶ ποιεῖς
 πλὴν Δημόνασθον, ὅπως οἱ ἄν-
 θρωποι; ἐκείνο μὲν, ἔφη, ὦ Λίαι-
 να, οὐκ ἔχω, δέχομαι δὲ οὐδὲ πά-
 νυ αὐτῶν ἴδιον δὲ τινα πρό-
 πορ ἰδίῳ πρᾶπολὸν ὁμιλοῦ-
 ῖα ὅτι μὲν ἀπὸ μὴ Ερμαφρό-
 διτος ἔστι, ἔφην, οἷοι ποιοῖσι ἄν-
 λήγουνται, ἀμφοτέρω ἔχουσιν; ἔ-
 τι ὅτι ἡ γνώου, ὦ Κλωνάειορ, τὸ
 πᾶν μα. ἔφησιν, ἀπὸ τὸ πᾶν
 ἀνὴρ

Hermaphroditus es, inquam ego, quales multi perhibentur ef-
 se utrumque membrum habentes? (Adhuc enim, Clonarium, is-
 psam rem ignorabam) Neque hoc, inquit illa, sed per omnia

virili atque robusto, ad vi-
 uum usque cute detonsa. Ac
 ego quidem ubi aspexi, pers-
 territus sum. Illa verò, Lea-
 na, inquit, ecquem adolesce-
 tem unquam vidisti ita pul-
 chrum? At non video, in-
 quam ego, ullum hinc ado-
 lescentem, Megilla. Tum il-
 la, Ne me, inquit, effæmines,
 aut mulierem facias: Megil-
 lus enim vocor ego, et iam
 olim Demonassam hanc ux-
 orem duxi, estque ea uxor
 mea. Risi equidem ad hæc,
 Clonarium, atque, proinde
 Megilla, latuisti, inquam, tu
 nos, vir existens, quemad-
 modum Achillem aiunt in-
 ter virgines absconditum la-
 tuisse: habesque virile illud,
 ac Demonasse facis idem
 quod viri solent? Idem ego
 Leæna, inquit, non habeo,
 sed neque opus eo admodum
 habeo. Peculiari autem mo-
 do suavius aliquanto cons-
 uersari me videbis. At num

ἄνὴρ ἄμι. ἤκυσθ', ἔφλω ἐγὼ, ἤ
 Βοιωτίας αὐληγρίδος Ἰσμενο
 δώρας, διηγεμένης τὰ ἐφε
 στρία παρ' αὐτοῖς, ὥς ἤνοιτό
 τις ἐν Θύβαις ἐκ γυναικὸς ἁ
 νήρ· ὃ δ' αὐτὸς καὶ μάλιστα ἄ
 εις, οἶμαι, Τηρεσίας ὠννο
 μα. μὴ δ' ἔτι καὶ σὺ τοιῷδε πεί
 πονθας; ὅκουω, ὦ Λέαινα, ἔφη,
 ἀλλὰ ἐγγνήθην ὁμοία τοῖς ἄλ
 λους ὑμῖν, ἢ γνώμη δέ, καὶ ἡ
 ἐπιθυμία, καὶ τὰλλα παύτα,
 ἄνδρες ἐσὶ μοι. ἢ ἱκανὴ γοιῶ
 ωι, ἔφλω, ἐπιθυμία; πᾶρχει
 γοιῶ, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπισθεῖς, ἔ
 φη, καὶ γνώσῃ ἔδην ἐνδείκασάν
 με τ' ἄνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀν
 τί τ' ἄνδρείου. ἀλλὰ πᾶρχει,
 ὅψθ' γάρ. πρῆσχορ, ὦ Κλωνο
 εἰον, ἱκετεύσῃς ποτὶ αὐτὸν καὶ
 ὁρμῶν τινά μοι δόσης τῶν πο
 λυτελῶν, καὶ ὁθόνας τῶν λε
 πτωτέρων. εἴτα ἐγὼ μὲν ὥσπερ ἄν
 δρα περικταμβανον. ἡ δ' ἐ
 ποιδ' ἐτι, καὶ ἐφίλα, καὶ ἠορμαι
 νει, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβο
 ρῶν ἠδικοῦσθαι. Κλω. τί ἐποιδ',
 ὦ Λέαινα

vit sum. Tum ego: Audiui,
 inquam, ex Bæotia tibi cina
 quadam Ismenodora nomi
 ne, cum illa quæ Ephestria
 apud ipsos dicuntur, enarra
 ret, fuisse Thebis quendam
 ex muliere virum factū, qui
 idem et vates optimus fue
 rit. Num igitur et tibi tale
 aliquid accidit? Haudqua
 quam Leæna, inquit, sed na
 ta equidem sum similis vo
 bis alijs: sententia autem et
 libido, cæteraquæ omnia vi
 rilia mihi sunt. Proinde suf
 ficiens tibi, inquam, libido
 est? Tum illa: Præbe igitur,
 Leæna, inquit, et cognosces
 me nihilo inferioram viris
 esse. Habeo enim quiddam
 aliud pro virili illo. Sed præ
 be: videbis enim. Præbui ita
 que, Clonarium; cum illa diu
 multumquæ supplicaret, atque
 etiā monile daret ex precio
 sioribus illis quoddā, et ves
 lamina aliquot tenuiora. At
 que exinde ego quid illa præ
 inde ac virū cōplectebatur. Illa

autem et faciebat, et osculabatur, et anhelabat, videbaturque
 mihi supra modū adeo voluptate affici. C L. Quid faciebat,
 Leæna?

Ἡ Λεάνα, ἡ τίνα πρόσωπον; τὸ-
το ἦν μάλιστα αἰεὶ. Λέ. μὴ
ἀνάκειναι ἀκροῦς αὐτοῦ; ἦ
ὅτι μὰ τὸν Θερπιάδην ἂν ἄρ
ἔσονται.

per Vraniam, haud facillè dixero.

Leana? aut quo modo? hoc
enim quaeso ut maximè di-
cas. LEANA. Ne quere
accuratius omnia, turpia
enim sunt, quare equidem,

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a IN Lesbo.] Lesbos in mari Aegaei insula, in qua My-
tilena: vnde postea tota insula denominata. Strabo libro 13.

b Gladiatori.] Lucianus hic ostendit, inter Athletas (qui
in promouenda corporis firmitudine studium omne ponebant)
qui viriliores erant, ad cutem usque totondisse capillos. Viseba-
tur inquit Leana, cute tenus attonso capite, more athletarum,
qui ceteros robore anteeunt. c Quemadmodum Achil-
lem aiunt.] Quum Thetis mater Achillis ab oraculis au-
disset, periturum filium in expeditione Troiana, si eò cum cae-
teris Graecis profiscisceretur: iam adultum illum inter filias Li-
comedis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occu-
lavit. & ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutum
in puellam transformauit. Vbi cum aliquandiu delituisse i-
gnotus, vnam earum quibus cum virgunculae more versabatur,
puellam, Deianiram nomine, Regis filiam, clam inter sacra Bac-
chi corripit, fecitque grauidam: ex qua postea Pyrrhum susce-
pit. Qui, quod non raro solet vsu venire, imitator patriae virtu-
tis euasis admydum bellicosus. Graecis demum vehementi desi-
derio, vbi nam esset Achilles requirentibus, negocium Ulyssi
& Diomedis datum est, ut quam maxima possent diligentia, de
absente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non
posse, nisi ipse adesset. Itaque Achilles ab Ulysse astu comper-
tus est, in Scyro, muliebriter indutus: atque aded ab eodem
persuassus, ut reiectis mollibus & viro indecoris vestibus, vna
cum ceteris Graecis in bellum iret. Caterum cum ipsi necesse es-
set muliebrem cultum exuere, & se virum fateri, volens inte-
rim consultiorem Deianirae (quae iam ex se conceperat) Lyco-

medi rem omnem aperuit. Primum ille grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusq; Ulyssis victus, coniugium firmavit, & Achilli Deianiram letissimo hymenaeo collocauit. Sub hac in bellum profectus est, data tandem prius fide, firmoq; iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ
Κόριννα.

CROBYLE ET
Corinna.

Κόριννα, ὥς μὲν οὐ
πάνυ δανὸν ἐῷ, ὃ
ἰνόμενός, τὸ γινώσκω.
κα ἡνέσθαι ἐκ παρθένου. με-
μάθηκας ἥδη, μετὰ μαρ-
κίου μὲν ἑραίου ἡγομένη.
μνᾶρ δὲ τὰ πρῶτον μίθω-
μα κομισαμένη, ἐξ ἧς ὄρε-
μον αὐτίκα ἀνήσομαι σοι.
Κό. ναὶ μανναλεῖον, ἐχέτω
δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυ-
γῆς, οἷον ὁ Φιλαίνιδός ἐ-
στιν. Κρω. ἔστω τοιοῦτον.
ἄκουε δὲ καὶ τᾶλλα παρ' ἐ-
μοῦ, ἃ σε χεῖν ποιῆν, καὶ ὅ-
πως πεσφίρωσαι τοῖς ἀνδρά-
σιν. ἄλλη μὲν γὰρ ἡμῖν ἀρ-
προφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὅ
θύγατερ, ἀλλὰ διδοίτη ταῦ-
τα, ἐξ οὗ τίθησκον ὁ μακα-
ρίτης ἐν πατρί, οὐκ οἶδα,
ὅπως

Q uod igitur, Corinna mea, haudqua-
quam ita graue fu-
erit, ceu tu putabas, ex vir-
gine mulierem fieri. id iam
didicisti videlicet, quippe
quæ cum adolescente qui-
dem formoso fueris: mis-
nam autem pro prima mer-
cede abstuleris, pro qua
statim monile comparabo
tibi. C O R I N. Ita ama-
bō. Habeat autem & la-
pillos aliquos pellucidos,
quale Philenidis est. C R O.
Erit sanè tale. Sed audi
etiam cætera ex me, que
te oportet facere, & quo
pacio accommodare te vi-
ris. Nam alia ratio nullus
est, sed per
duos hosce annos, ex quo pa-

ἔπας ἀπὸ τοῦ ὄντος, ὅτι δὲ ἔα-
 ρ' ἔφη, πάντα ὡς ἐμὶν ἱκαν-
 ῶς ἐλάττω ἦν, καὶ μὴ ὡς ὄνο-
 μα αὐτ' ἐν Περσῶν. καὶ πάλιν
 τὰν δὲ ἀκούσαι διονυσί-
 ου, μὴ μὲν μὴ Φιλίνου, μὴ
 καὶ ἰσοδοῦ ἀπομαχίαν. καὶ
 τὰς τὴν τιλῶν, τὸ δὲ πρῶ-
 τ' ἀποδομένης πυράρας,
 καὶ ἄκμονα καὶ σφύρα, ἀπο-
 μῶν, καὶ τῶν διηρώφην
 ἄτα νῦν μὴ ὑφαινούμε, νῦν
 ἀποδομένης κατὰς, ἢ σῆμο-
 να ὑφαινούμε, ὑφαινούμεν τὰ
 σιτία μόλις, ἔδοσθαι δὲ σι, ὅ
 θυγατρὶ, τὴν ἰσώδα πει-
 μένου. Κό. τὴν μὲν καὶ
 γὰρ; Κρῶ. ἔν, ἀπὸ ἰσοδο-
 μῶν, ὡς τηλικαύτη φρονή-
 σις, ὅτι καὶ σι, σι, σι, καὶ
 τακοσμίαν ὁρῶν, καὶ πᾶς
 τῆς, καὶ ἰσώδας ἔφη ἀ-
 λουργῆς, καὶ θυγατρὶς.
 Κό. ὡς ἔφη μῆτερ, ἢ τίς
 γὰρ; Κρῶ. εὐνοῦσα μὴ ὥς
 πᾶσι

ter tuus, pie memorie, des-
 functus est, an nescis quo pas-
 sto vitam egerimus? At quā-
 do ille adhuc vivebat, ab una-
 de nobis omnia suppetebant.
 Artem enim ferrariam ex-
 ercebat, magnūque adeo
 nomen eius erat in Pyrao :
 ac plerosque audire licet den-
 ierantes, quod post Philiz-
 num ferrarius talis opifex
 alius amplius non sit futu-
 rus. Post mortem autem eu-
 ius, principio quidem diuen-
 ditis forcipibus, & incude,
 & malleo, duabus minis, ex
 illis tum vitam sustentavi-
 mus. Postea autem, aliās qui-
 dem texendo, aliās autem
 tramam deducendo, inters-
 dum etiam stamina nendo,
 agrè victum parabam. Te
 verò, filia, enutriebam,
 spem expectans. COR. Mi-
 nam istam dicis? C R O.
 Non, verum ita rationem
 inibam, quod cum ad istam

etatem peruenisses, & me facile alere postea, & te ipsam
 exornare posses, diues videlicet ipsa futura, & vestes ha-
 bitura purpureas, & ancillas pedisequas. CORIN.
 Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? C R O. Si cum

θανίσκοις, καὶ συμπίνουσα
 μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθούδης
 ἐπὶ μισθῷ. Κό. καθάπερ
 ἡ Δάφνις, ὅθι θυγάτηρ, Λύρα;
 Κρω. ναί. Κό. ἀπὸ ἱκάνη
 ἑταῖρά δ' ἐστίν. Κρω. ἔστιν τοῦ
 το δανόρου καὶ οὐ γὰρ πλουτί-
 σης, ὡς ἱκάνη, καὶ πολλὰς ἐ-
 ρασὰς ἔχεις. τί ἰδιόκρυσας, ὦ
 Κόειννα; ὅχ' ὄρεται, ὁ πόσας, καὶ
 ὡς πεισπύλαστοι ἑστίν, αἱ ἑταί-
 ραι, καὶ ὅσα χεῖματα λαμβά-
 νουσι; τὴν Δάφνιν δ' αὖτις ἰ-
 σίδας, ὅφελ' ἂν Ἀδράστει, ῥάκη,
 πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι τὴν ὡς
 ῥαγ, πεισβλημένην. ἀπὸ
 νῦν ὄρεται, οἷα πρόοι, χρυσός,
 καὶ ἰδοῦντος ἀναβῆς, καὶ θύρας
 παύσαι τις ἔσθ' ἔσθ'. Κό. πῶς
 εἰ ταῦτα ἐκτάτο ἡ Λύρα;
 Κρω. τὸ μὲν πρῶτον, κατα-
 κοσμοῦσα ἑαυτὴν ὀνυρεπῶς,
 καὶ ὀνυρεπῶς ἔσθ', καὶ φουδὰ
 πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄλλο τοῦ
 καυχᾶσθαι ῥαδίως, καθάπερ
 σὺ ἦσθας, ἀπὸ μελιώσα
 ἑστὶ καὶ ἱπαχωρόν, ἔτα πρὸς
 ἑμὶ.

adolescentibus rem habes-
 res, & una potaras cum ipsis,
 & pro mercede concumberes.
 C O R. Quemadmo-
 dum Daphnidis filia Lyra?
 C R O. Ita. C O R I N.
 At illa meretrix est. C R O.
 Nihil graue hoc. Nam & tu
 perinde ut illa opulenta eris,
 multosq; amatores habebis.
 Quid lachrumaris, Corin-
 na? An non vides quam
 multae sint, & ut ab omni-
 bus magna studio ambi-
 tur meretrices? Deinde &
 quantum pecunia accipiat?
 Daphnidem igitur, o chara
 Adrastia, noui ego, cum pas-
 nosa ac lacerata incederet, pri-
 usquam videlicet illa ad ad-
 ultam aetatem peruenisset.
 At nunc vides qualis prodes-
 at, ut illi aurum, & vestes
 floridae, & ancillae quatuor.
 C O R. Quo pacto autem
 haec acquisiuit Lyra? C R O.
 Principio quidem exornan-
 do se ipsam eleganter, deinde
 facilem atque libidinem ge-
 rendo se erga cunctos, non eò quidem usque ut in cachin-
 num facile solueretur, quemadmodum tu soles, sed inriden-
 do suae

Θυμολούσα δειξίως. καὶ μὴ
τι φρακίῃσα, ἢ τις πείσθη-
σαι, ἢ πείψαν, μήτι αὐτὴ
ἰπταμβανομένη τ' ἀνδρῶν, ὡς
δὲ ποτὶ καὶ ἀπὸ λυγρῶν δάπνων,
λαμβοῦσθαι μίσθωμα, οὐτὶ μὴ
θυσκίῃσθαι καταγέλαστρον γὰρ, καὶ
μισῶσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύ-
τας, ὅτι ὑπερμφορεῖται τ' ὅ-
πως ἀπαροκάτω, ἀλλὰ πείσθη-
σθαι μὴ ἄλλοις τοῖς δακτύ-
λοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσας ἐκ
ἰσ' ἀμφοτέρων παραβύττει
τὰς γνάθους. πινὺ δὲ ἡρέμα, οὐ
χαυδὸν, ἀλλ' ἀναπαυομένη.
Κό. ὡς ἂν εὐψῶσθαι, ὦ μήτηρ,
πύχοι; Κρω. τότε μαλιστα, ὦ
Κόρινθα, καὶ οὐτὶ πῶς τοῦ
δίνοντος φέγγεται, ὅτι ἀπ-
σκήλην ἔχει τινὰ τ' παρόντων,
ἔς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον
βλίσσει· καὶ δὲ τοῦτο ἱκανοὶ
πυλῶσιν αὐτῷ. καὶ ἰσὺ δὲ ἂν
λοιμώδων δίνον, ἀσφαλῆς ὅτι,
ὅτι ἀμείλις ἱκανὴ ἂν τι ἐργά-
σαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἂν τῷ-
δε θηράται, ὡς ὑπερβόηοιτο,
καὶ

Ac postquam cubitum eundum est, nihil neque petulans ni-
mis, neque ineptum et incompositum facile admittit, sed ex
cunctis unum hoc maxime obseruat, ut illum alliciat ad sese,

do suaue ac blandum quida-
dam. Postea autem et con-
uersando sapienter ac dextrè,
neque decipiens si quis eam ac-
cedit, aut accersit, neque etiam
obiurgans atque increpans vir-
ros. Ac si quando ad cenam
quoque abit accepta mercede,
neque inebriatur (ridiculū enim
hac, et oderunt viri tales)
neque ineptè ac rusticè opple-
tur obsonio, sed attingit qui-
dem summis digitis: tacitè
autem edendo non obturat
utranque maxillam ingestis
buccellis. Præterea autem
et bibit modestè, non affa-
tim, et velut ore dehiscen-
te, sed remissè ac placidè,
COR. Etiam si fortè fuit as-
ficiatur, mater? CRO. Iam
mò præcipuè tum, Corinna:
et neque plus æquo loqui-
tur, neque acerbè ullum ex
his qui vnà adsunt, perstrin-
git. Ad solum autem eum à
quo conducta est, aspicit.
Et quod hoc illi amant ipsam.

καὶ ἱρακλῆς ποιήσῃ ἱκάνοι
 ταῦτα ἢ ὡς πλὴν ἅπαντος ἱ-
 παυνῶσιμ. εἰ δὲ καὶ οὐ ταῦτα
 ἱκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς
 ἰσόμιθα. ἐπεὶ τάχῃ ἅπαντα πα-
 ραπολὺν αὐτῆς ἄλλο ἐστίν, ὃ εἴ-
 λη Ἀδράστειά, φημι, ἴσως μό-
 νοι. Κό. ἀπὲρ μοι, ὃ μῦτῃ, οἱ
 μισοῦμενοι πάντων τοιοῦτοί
 ἔσιν, οἱ ὅτι εὐχεται, μέθ' οὗ
 χθὲς ἱκάνουσι. Κρω. ὃ πάν-
 τος, ἀπ' ἐνιοι μὲν ἀμείνεις, οἱ
 δὲ καὶ ἡδὴ ἀνδράδας, οἱ δὲ καὶ
 οὐ πάνυ μορφῆς ὀφυνῶς ἔχον-
 τος. Κό. καὶ τοῦτοι συγκα-
 θώδην δέχουσι; Κρω. μάλι-
 στ', ὃ θύγατῃ. οὐδὲ μὲν τοι καὶ
 πλείονα διδύοαισι; οἱ καποῖ ἦ,
 αὐτὸ μόνον, ἡλοὶ θήλυσιν ἔ-
 ναι. καὶ οἱ δὲ μελέτω ἀπὸ τοῦ
 πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ
 λίγα ἁπάσας, ἐν δὲ ἁπάσας σε
 ὡς δακτύλῳ, ὃ ἄρ' ἔστι πλὴν Κό-
 ρινναν, πλὴν τῆς Κρωδύλης θυ-
 γατρός, ὡς ὑπερωδῆς, καὶ
 πρὸς δαίμονα ποιήσας πλὴν
 μητέρα; τί φῆς; ποιήσας
 ταῦ=

et amatorem sui faciat. Hoc
 enim nomine cuncti ipsam
 laudant. Quod si igitur et
 tu eadem hæc didiceris, bea-
 ta nos quoque erimus. Nam
 cætera quidem multo ipsa.
 Sed nihil, ô chara Adrastia,
 addam amplius: viuas mo-
 dô. C O R. At dic mihi
 mater, ij qui mercede nos
 conducunt, omnēsne tales
 sunt, qualis est hic Bucritus,
 cum quo heri concubui?
 C R O. Non omnes, sed alij
 quidem meliores, alij autem
 etiam duriores, magisque vi-
 riles: nonnulli verò nō adeò
 liberali forma quoque præ-
 diti. C O R. Et cum hisce
 igitur concumbere oportet
 bit? C R O. Maxime verò,
 filia. Nam hi quidem plura
 quoque dant: formōsi autem
 hoc ipsum solum formōsi vi-
 deri volunt. Tu verò eim
 quod plus est, rationem sem-
 per habeas, si brevī cupis
 cunctas demonstrare digito
 te, ac dicere: An non vi-
 des Corinnam Crobyle filiam, ut excellenter dives est, et
 terque quaterque beatam matrem suam reddidit? Quid ais?
 faciem

des Corinnam Crobyle filiam, ut excellenter dives est, et
 terque quaterque beatam matrem suam reddidit? Quid ais?
 faciem

ταῦτα; ποίησας, οἶδα ἰσθῶ,
καὶ πείξας ἀπασῶν ῥαδίως.
οὐκ ἂν ἀπιθὶ λαβόμενῃ, ἀ ἀεί-
κοιτο καὶ τήμερον τὸ μαρτυ-
ριον ὁ Εὐκλείτης. ἡπισχρήτο
γὰρ.

faciēne ista? Facies, noui en-
go, facileq; aded cunctis am-
teibis. Nunc autem abi ut la-
ues, si fortē veniat etiam hō-
die adolescens ille Eueritus.
ita enim pollicitus est.

M H T H P K A I
Μυσάρειον.

M A T E R E T
Musarium.

AΝῆτι τοιοῦτον ἴσας
εἶναι ἔρωμαι, ὦ Μουσ-
σαίον, οἶς ὁ Χαι-
ρίας ἐστὶ. θυσα μὲν τῇ πανδύ-
μῳ δίκῃσι λαλῶν μὴ καὶ δα,
τῇ ὑρανίᾳ δὲ καὶ τῇ ἑρκίῃσι,
δωμάτιον ἱκατῖρα, τιφανῶ-
σαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότα-
ραν, καὶ ὅπως, μακάριαι καὶ
πρὸς δαίμονας ἰσόμνητα, νυκ-
τὸς γοῶν, παρὰ τῇ νιανίσκῃ
ἡλίκα λαμβανόμενῃς ὁδοῦν
μὲν οὐδὲ πᾶσι σοι δίδω-
κον, οὐκ ἰσθῶτα, οὐχ ἑπιδό-
ματα οὐ μῦρον, ἀλλὰ πείξας
αὐτὰ καὶ ἑπείξας, καὶ
μακρὰ ἑπιδόω, καὶ πολὺ τὸ
ἰδῶν

ERgo si talem amato-
rem posthac inuenias
mus, Musarium, qua-
lis Charea hic est. immolan-
re oportebit nos, * Publi-
ca quidem Veneri capram
candidam, Cœlesti autem,
et ei que in hortis est, iu-
uencam utrique: fertis præ-
terea coronare etiam opum
largitricem: et in summa,
beatæ ac ter felices erimus.
Quippe vides nunc ab adon-
lescente isto quàm multa ac-
cipiamus, qui obolum quis-
dem nunquam vllum tibi de-
dit, neque vestem, neque so-
leas, neq; vnguentum, sed ex-
cusationes apud illum sem-

per, et pollicitationes, et spes longa, et illad crebrum:

Cccc 5 Si

ἰὰν ὁ πατήρ, καὶ εἰ ἰδεῖται
 γινώσκαι τῶν πατρῴων, καὶ πάν-
 τα σά. σὺ δὲ καὶ ὁ μωμοκῆσαι
 αὐτὸν φῆς, ὅτι νόμος γαμῶ-
 πῶ ποιεῖται. Μῆ. ὦ μοσε γῆρ,
 ὦ μήτηρ, καὶ ἄ τοῦν θεῶν καὶ
 Πωλιάδῃ. Μῆ. καὶ πιστὸς
 ἀγαθὴ, καὶ δὲ τῶ, πρῶτον
 οὐκ ἔχοντι αὐτῷ καταθῆναι
 συμβολῶν, καὶ δακτύλιον δὲ
 δωκας, ἀγνοῶσης ἐμοῦ. εἰ δὲ
 ἀφ' ὧν καὶ καὶ ἐπὶ καὶ πάλ-
 λην τὰ δύο πρὸ δέρας τὰ ἰων-
 νικά, ἔλκοντα ἑκάτερον δύο
 δαρεικὸς, ἃ σοὶ ὁ Χίος Πρα-
 ξίας ὁ ναύκληρ' ἐκόμισεν,
 ποιησάμεν ἐν Εφίῳ. ἰδὲ δὲ
 γῆ Χαρίας ἔρανον συνῖφθ-
 βοις ἀφ' ἑκαστοῦ. ὁ δὲ νόμος γῆ
 καὶ χιτωνίσκος τί ἂν λέγοι-
 μι; καὶ ὅπως. Ερμαιόρ τι ἡ-
 μῖν, καὶ μὲν ὁ φίλ' ἐσθ' ἐμπέ-
 πλωκεν οὗτ'. Μον. ἀλλὰ
 ἑλκὸς καὶ ἀγῶν, καὶ φη-
 σὶν ἑρᾶν, καὶ δακρυῖν, καὶ δὲ
 νομαλῆς καὶ Λάχης ὅς
 ὅτι τῷ Αρεωπαγίτῃ. καὶ φησὶν
 ἡμᾶς

Si pater, & si dominus fiam
 paternarum possessionum,
 & omnia tua. Tu autem e-
 tiam iusiurandum dedisse is-
 psium ais, quod legibus uxo-
 rem te sibi facturum sit. Μῆ.
 Iuravit enim, mater, per Ce-
 rerem & Proserpinam, &
 Minervam. ΜΑΤ. Et cres-
 dis illi scilicet? & ob hoc
 paulò ante, cum non haben-
 ret unde daret symbolum,
 annulū dedisti illi, me igno-
 rante: ille verò vendito eo,
 potando absorbuit. Et rursū
 sum duo monilia ista Ionica,
 quorum utrunque pendebat
 duos Daricos, quæ tibi Chius
 ille naucleus Praxia attu-
 lerat, Essefi. commercatus.
 Debebat enim tum Chærea
 cœnam collatitiam unā cum
 adolescentibus æqualibus de-
 pendere. Nam vela & tu-
 nicas quid attinet dicere?
 Et in summa, lucrum adeò
 quoddam nobis, & magna
 utilitas iste obueni scilicet.

M V S A R. At pulcher est

& imberbis, & amare se ait, & lachrymatus. Præte-
 rea & Dimomaches, Lachetisque filius est. Αρεωπαγίτης
 illius,

ἡμῶς γαμήσαν· καὶ μεγάλας
ἐκπιδάσκειν παρ' αὐτῷ, ἢ
ὁ γέρον μόνον καταμύσει.
Μὰ ἱκοῦν, ὦ Μυσάειον, ἵνα
ἐποδίσθῃ δίκην, καὶ ὁ στυγρό-
μος αὐτῷ τὸ δίδραχμον, ἱρ-
μῶν πρὸς αὐτόν, ἀρξέμεν ἢ ἐν
ἐχομένῃ, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων
ἐλπίδας παρ' ἡμῶν λάβει· καὶ
πρὸς τὸν ἀλφιδοπώλῳ τὰ αὐ-
τά, καὶ ἢ τὸ νοίκιον αὐτῶν
θα, περιμαγόν, φέβων, ἵς·
ἄρ' Ἀχαιὸς Κολυπῖνός ἀρθά-
νη· ἀπὸ δὲ βρόχῳ γάρ σοι μετὰ
νῆς γάμους. ἐν ἀσχυρῇ, μόνῃ
τῶν ἱταρῶν ἐν ἐκδόβιον, οὐχ
ὄρμος, ὑταραστίνιδιον ἔχου-
σ· Μου. τί οὖν, ὦ μῦτρ, ἐκεί-
ναι ὠτρύνεισάν με, καὶ ἐκ-
πίους ἀείν; Μὰ, οὐκ, ἀπὸ
σιωπῆς τῆς, καὶ ἵσται
εἴσαν· οὐδὲ πρὸς οὐρανὸν ῥήμα-
τιοις, καὶ νηανίσκοις, ἢ ἄλλοις
τῷ χάλεος τὰς ὀρυκτοὺς ἔχουσι. σὺ
δὲ ἢ πρὸς καὶ ἐλάνθῃ,
ρὺθ' ἡσυχίᾳ ἄλλοις τινὰ, ὅτι
μὰ

illius, dicitq; uxorem me dus-
cere velle se: demique mas-
gnæ spes ab ipso nobis fas-
ctæ sunt, si senex ille solum
oculos clausisset. M A T.
Proinde Musarium, ubi so-
leis aut crepidis opus erit,
et sutor didrachmam pos-
poscerit, dicemus et nos illi:
Argentum quidem non
habemus, tu autem spes
quasdam modicas à nobis
accipe. Et rursus ad pi-
storem eadem hæc. Et cum
pensionem domus deposcem
nur: expecta dicemus, vi-
delicet dum Laches Colytæ-
tensis moriatur. Exoluemus
enim tibi tum post nuptias,
An' non pudet te, quod so-
la meretricum neque inaus-
reis habes, neque monile a-
liquod, neque vestem Tas-
rentinam? M V S. Quid i-
gitur mater, fortunatiores
ne illæ me, et pulchriores
sunt? M A T. Non, sed
prouidentiores, noruntq; me-

triticari, neque credunt verbis modo, et adolescentulis, b in
summis labris iusiurandum gerentibus. Tu verò fidelis es,
et amans viri, neque admittis alium quencquam, prætera
quam

μὴ μόνον Χαρίεαρ, καὶ πρόβω,
ὅτι ὁ γεωργὸς ὁ Ακαρνανεύς
ἦκε, ἄδονιδες κομισθῶν, ἀγέ-
νησθε καὶ αὐτὸς, οἷνε δὲ τιμὴν
ἀπαλήφει, τοῦ πατρὸς τίμα-
σαντες. σὺ δὲ ἱκάνον μὴ ἀ-
πεμνηκτιῶς, λαθώδους δὲ με-
τὰ τῷ Ἀδωνιδῇ, Χαρίεαρ. Μν.
τίσῃ, ἔχων Χαρίεαρ λατα-
λαίφασσαν, πρᾶξιξασθαι τὸν
ἐργάτην ἱκάνον, λινάβρας ἀ-
πόβουλα; λῆός μοι, φασί, Χαρί-
εας, καὶ χοιρίσκος Ακαρνάνιος.
Μν. ἔσω ἱκάνῃ ἀγροῖν, καὶ
πουνήρην ἀπηνέ, τί καὶ Ἀγτι-
φῶντα τῷ Μνηκράτους, μνᾶν
ὑπισχνύμενον, ὅδ' ἔδωκε δέ-
ξω; οὐ λαλὸς ἴω καὶ ἀσῆσθε,
ἡλικιώτης Χαρίεου; Μον.
ἀπὸ ἡπάλῃσι Χαρίεας ἀπ-
σφάξῃν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι
μὴ ποτὲ μετ' αὐτῷ. Μν. πόσι
δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπαλήσιν;
ἡκοῖν ἄνδρας σὺ μὴ εἰς δὲ
τῷ, καὶ σωφρονέσῃς. λαθώ-
πρ' ἔχ' ἱπῶρα, πῆς δὲ Θουμο-
φόρου ἱερατῆς οὐκ. ἴω τᾶλ-
λα,

quam solūm hūc Chaream.
Ac nuper quando agricola
ille Acarnēsis veniebat duas
minas ad te afferens, imber-
bis ipse quoq; (vini autē pre-
cium hoc retulerat, à patre
ad id missus) tu verò etiam
subsannāsti hominem: dor-
mis autem cum Adonide sci-
licet isto tuo Charea. Μν-
s A. Quid igitur? An des-
cebat relicto Charea reci-
pere me operarium istū fa-
tidum, atq; hircum olentem?
Leuis mihi, ut aiunt, Cha-
rea, & porcellus Acarna-
nius. ΜΑΤ. At ego sanē il-
le agrestis, & malè oleat,
quid autem? Cur neq; Anti-
phontem Menecratis filium,
minam tibi pollicentem, re-
cipere voluisti? An non for-
mosus erat & urbanus, aequi-
lis Charea? Μν s. At in-
terminatus fuerat Charea,
ambos nos iugulaturum esse
se, si me cū illo unquā depre-
henderet. ΜΑ. Quam multi
autem & alij eadem hæc mōs

nātur. An tu igitur sine amatorib; ob hoc manebis? & pudicē
ages, perinde ac si non meretrix, sed Cereris sacerdos quāpi-
forest

ἀλλὰ σήμερον ἀλλῶα ὅτι, τί δὲ
σοι δίδωκεν ἰς τὴν ἰορτὴν;
Με. ἐν ἱερῷ, ὡς μαννάειον. Μυ.
μὲν οὐτ' οὐτ' ἐτὶ χνὺς ὑργ-
κῆς, ἰσὶ τὸν πατέρα, δὴ οὐκ
τὴν καθ' ἑαυτὴν ἱερωσύνην,
ἐκ ἀπ' ἐμῆς ἡγεσίας, ἀπα-
λάσας ἀπὸ πλοῦτος ἀπο-
ταύσαντες, ἀ μὴ λάβοι' ἀλλὰ
λὰ ἐάσθηναι, ἡ μὲν ἰωρτὴν,
μὲν αὐτὸς διδόντες, μὲν παρὰ
τῶν διδόντων ἰσὺς λαμβά-
σαντες. οὐδ' οὐκ, ὡς Μυσαρίον, ὅτι
τῆς αἰτίας ἰσὺς ἀν' ἰσὺς, ἡ
τὰ αὐτὰ φρονήσαντες Χωρίαν,
ὅταν πλοῦτος μὲν αὐτὸς, ἡ μὲν
τῆς γὰρ μοῖρας πολλὴ ἀναλὼν ἱερώ-
ρη αὐτῷ; μνηστῆρας, οὐδ' ἴσως
τῆς λαχόντων ἡ τῆς ἐλπιμάτων, ἡ
τῶν ὀρχων, πρὸς τὴν ἰσὺς τάλαν-
τα πλοῦτος βλήσαντες. Με. μνη-
στῆρας ἰσὺς ἰσὺς δὲ γὰρ, ὡς
ὅτι νῦν γὰρ μνηστῆρας, ἀλλὰ κα-
ταναλὼν ἰσὺς ἡ βία ἰσὺς
οὐ

fores? Ac cetera omitto, hoc
die verò Aloa sunt: quid ti-
bi igitur dedit, quin celebri-
tatem hanc perageres? MV-
S A. Ah. non habet, mater
mea. MAT. Quid? an son-
lus iste artem nullam aduer-
sus patrem inuenire potest?
non seruum immittere, qui
illum decipiat? non à matre
ipse postulare, minitando
se in militiam hinc nauiga-
turum esse, nisi accipiat?
Verùm sedet nos atterens,
ac vana spe producens, ne-
que ipse quicquam dans, ne-
que à dantibus accipere si-
nens. Tu verò, ὦ Musar-
ium, an putas te octode-
cim annorum semper fore,
aut eodem animo futurum
Chaream? Quando ipse
quidem diues erit, mater
autem opimas aliquas ac bes-
ne dotatas nuptias ipsi in-
ueniet, an ille tum, putas,

meminerit lachrymarum istarum? aut suauiorum, aut et-
iam iurisiurandi alicuius, cūm dotem quinque fortassis
talentorum aspiciet? MV S. Meminerit ille: cuius rei ar-
gumentum illud utique, quòd neque nunc uxorem duxit,
sed cūm à patre cogereitur, ac vim propè pateretur, tamen
negauit

οὐκ ἔπειθο. Μά. ὦοις negavit ducere. ΜΑΤ.
 μὴ ψάδισθαι, ἀναμνήσω δὲ Vtinam non decipiaris: sed
 σὶ, δὲ Μυσάειον, tamen admonebo te, Mufa-
 τότι. rium, aliquando horum.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

α PUBLICAE quidem.] τῇ πανδήμῳ, ἢ τῇ ἑρμῇ, ἢ
 τῇ ἐν κήποις. Cognomenta autem Veneris sunt, Pandemus, V-
 rania, & Hortensis. priorum etymon reddit Pausanias cum ali-
 bi, tum praecipue in Boeoticis & Atticis. Apollodorus in lib. de
 Deis, Athenis ait πανδήμον vocatῶν, quod ad forum antiquum
 posita esset, in quo soleret πᾶν δῆμον, hoc est, vniuersus popu-
 lus ad cōciones confluere, quas ἀγορὰς vocant. Nicander in ter-
 tio Colophoniacōn apud Athenaeum ait, Solonem πανδήμον is-
 γόν, id est, eadem dea Veneris constituisse ex prostitutarum pe-
 cunia. qua de re leguntur carmina comici Philemonis. ἑρμῇ
 quidam sic appellari ausumant, ab ἑρμῇ, id est, caelo, quod de
 caelo semen igneum cecidisse in mare dicitur, ac natam ἐσπumis
 Venerem, coniunctione ignis & humoris. Alij potius ex puri &
 sinceri amoris, quasi caelestis, & à corporis illecebris alieni si-
 gnificatione dictam volunt. Theocritus in epigrammate simul
 meminit huius Pandemi & Vraniae, de Chrysogonae oblatio-
 ne: ἡ κύπρις ἐ πανδήμῳ, ἰλασθε τὴν θεὸν ἐπὶ τῷ ἑρμῇ, ἀγνῶς
 αὐτῇμα χρυσόγονας: id est, Hæc Venus haud Pandemus di-
 uam dicere placans Vraniam, casta oblatio Chrysogonae. Pau-
 sanias in Atticis ait, Venerem de loco qui dicitur Horti, Hor-
 tensem cognominatam: hoc est (vt ipse loquitur) ἐν κήποις ἀ-
 γορῶν: eiusque apud scriptores frequentem mentionem fieri,
 sed sibi huius nominis causam nō constare. Ego putauerim ideo
 Venerem eam habuisse cognominis rationem, quod (vt ait im-
 primo de Re rustica Varro) Venus sit hortis praeposita, propter
 generationem. Quin & Nauius, vt est apud Festum, Venerem
 pro oleribus posuit, vt Cererem pro pane, Neptunum pro pisci-
 bus, dicens coquus, Edi Neptunum, Cererem, Venerem. b In
 summis

[Summis labris iusiurandum gerentibus.] De amatoribus loquitur, qui Venerem iurant iusiurandum, nō ex animo. Idem in Rhetorum præceptore: καὶ ὅτε καὶ ἐπ' ἀκροῖς ἀπὸ τοῖς χείλεσι: id est, Et semper in labijs summis periturum.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ
Χρυσίς.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΕΤ
Chrysi.

EΙ τις ἔσθ', ὦ Χρυσί, μήτε
ζηλοτυπή, μήτε ὀργίσ-
ται, μήτε ἱρράπισέ, πο-
τε, ἢ πτεῖκαρην, ἢ τὰ ἰμάτια
πρίσχιον, ἢ ἱρασὺς ἐκ-
τός ὄν; Χρυ. οὐκοῦν ταῦ-
τα μόναιρ' ὄντ', ὦ Αμπε-
λί, δαίματα; Αμ. ναί, ταῦτ'
ἀνδρὸς θυμῷ, ἐπὶ τὰ πᾶσα, τι-
νάματα καὶ δακρυὰ καὶ ὀρ-
ποι, καὶ τὸ πομπάνισ ἡκον, ἀρ-
χομένην ἱρωτ' ἡμῶν, καὶ
φουμένην ἔτι, τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ
τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὦσι, ἢ καὶ
σὲ, ὡς φῆς, ὁ Γοργίας ῥαπίσσει,
καὶ ζηλοτυπή, καὶ ἐλπίς,
καὶ ὄχλον ἀπὸ τὰ αὐτὰ ποιῆν.
Χρυ. τὰ αὐτά; τί λέγας;
ἀπὸ ῥαπίσθαι μιν; Αμ. οὐχί,
ἀπὸ ἀνιδωαί, ἢ μὴ πῶς μό-
νον αὐτὸν βλέποισ. ἐπὶ ἢ μὴ
ἱρῶ

SI quis, ὁ Chrysi, neque
zelotypus est, neque
irascitur, neque ala-
pas inflixit aliquando, aut
capillos conscidit, aut vestes
laceravit, pro amatorēne ad-
huc habendus videtur? CH.
Proinde ista sola amantis,
Ampeli, indicia? AMPB.
Maximè: siquidem hæc viri
feruentis sunt. Nam cætera
illa, oscula, & lachrymæ,
& iusiurandum, & crebrò
ventitare, incipientis & ad-
huc crescentis amoris signa.
Cæterum totus hic ignis zæ-
lotypia constat. Quare si te,
quemadmodum dicis, Gorgi-
as alapis cædit, & zelotypus
est, bene speres licet, os-
piciat ut eadē semper faciat.

CHR. Eadem autem? quid

ais? ut ille me semper percutiat alapis? AM. Non, sed ut sem-
per illi ægrè sit si non ad solum ipsum aspicias: quoniā certè
nisi

ἰρᾶ γε, τί ἄρ' ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ
 σὺ τίνα ἑτέρου ἱρασλὺν ἔχοις;
 Χρυ. ἀπ' ὅθ' ἔχω ἔγωγε, ὅθ' ἐ-
 μάττω ἡμέλας τὸν πλεσιόρ-
 μος ἰρᾶν, διότι ἄλλως ἱμνημό-
 νουσα ποτὶ αὐτοῦ. Αμ. καὶ
 τὼς ἴδ' ὃν, τὸ ὑπὸ πλεσιώρων οἴ-
 σθαι σπουδάζεισθαι σε. ἔγω γὰρ
 ἀνιάσινται μάλλον, καὶ φιλοτι-
 μήσινται, ὥς μὴ ὑπερβολοῖναι
 το αὐτὸν οἱ ἀντιρασά. Χρυ.
 καὶ μὲν οὗτός γε μόνον ὀργί-
 ζεται, καὶ ῥαπίδι, διδῶσι δ' οὐ-
 δέν. Αμ. ἀπ' αὐτῶς ἐγὼ
 τυποῖ γὰρ καὶ μάλα λυπηθῆ-
 νται. Χρυ. οὐκ οἶδ', ὅπως
 ῥαπίσματα λαμβάνειν βέλ-
 μι, ὃ Ἀμπελίδιον. Αμ. οὐκ,
 ἀπ', ὥς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτον
 γίγνονται, καὶ εἰ πύθοιτο ἀμα-
 λῆσθαι· εἰ δὲ πεινῶσαι μόνον
 ἔχον, ἀπ' ἀρᾶνταί πως ἡ
 ἱπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σε,
 ἄκοισιν ὅλοις ἔτι σιν ἔταιεί-
 σθαι, σὺ δ' ὀκτωκαίδεκάτης, οἶ-
 μαι,

nisi amaret te, cur quæso
 irasceret etiam si quem
 alium amatorem habeas tu?
 C H R. At equidem non
 habeo, ille verò nequicus
 quam suspicatus est diu-
 tem istum me amare, ex eo
 quòd mentionem eius for-
 tē aliquando feci. A M P.
 Atque hoc suaue sanè est,
 putare illum à diuitibus ob-
 seruari ac colite. Ita enim
 maiori dolore afficietur,
 magisq; æmulabitur & cons-
 tendet, ne potiores ipso as-
 pud te sint riuales. C H R.
 At verò ille quidem solum
 irascitur, & alapis cedit,
 nihil autem dat. A M P. At
 dabit postea. Nam xelo-
 typi vel maximè dolore, af-
 ficiuntur. C H R. Nescio
 quo pacto alapas accipere
 me vis, ὁ mea Ampeli. Αμ.
 Haudquaquam ego sed, et
 arbitror, maximi amores in-
 de nascuntur, etiam si dus-

diat se negligi. Quòd si autem persuasum illi fuerit, se so-
 lum habere te, elanguescet nescio quomodo libido illa. At-
 que hæc tibi dico, quæ iam annos viginti totos meret-
 ricium quæstum exercui. Tu verò annos, ut arbitror,
 decem

μαι, ἡ ἱλαστον δὲ τυγχάνεις.
 ἃ βέλη δὲ, καὶ διηγῆσθαι, ἃ
 ἱπαθὸν ποιεῖ, οὐ πάνυ πρὸ πολλοῦ
 λῶν' ἵτωρ. ἤρα μὲν Δημόφαντε
 τῷ δὲ δαυσῆς, ἃ κατόπιρ οἱ
 πῶρ τ' Ποικίλης, οὐτ' οὐδ' ἔπει-
 ποτε πλῆθ' ὡς τε δραχμῶν
 δίδωκε, καὶ ἡξίου δισσώ-
 της εἶναι. ἤρα δὲ, ὃ Χρυσ-
 σί, ἐπιπόλοσθαι τινα ἱρώτα, ὅ-
 τι ἱποσύων οὐτε διακρύων,
 ὅτι ἄωρὶ πρᾶξι γινόμεν' ἱπ-
 τὰς θύρας, ἃ καὶ αὐτὸ μόνον,
 σωικάθω δὲ μοι νιόσῃ, καὶ τῶς
 ἃ δὲ μακρῶ. ἐπὶ δὲ δὲ ἱλθόν-
 τα ποτὶ ἀπὶ κλαδῶ, Καλλιὰς
 δὲ γὰρ ὃ γραφὴς ἐνδορὺν λῶ,
 δὲ καὶ δραχμὰς πηπομφῶς, τὸ
 ἃ, πρῶτον ἀπὸ λθί μοι τοι δορὴ
 σάμν' οὐ. ἱπὲρ δὲ ποικαὶ μὲν
 διπλορὺν ἡμίρρα, ἱπὸ δὲ ὃ πρὸ
 σίπτιμπορ, ὃ Καλλιὰς δὲ ἱπ-
 δορὺν λῶ αὖθις, ἱποθιρμαυνόμε-
 ν' οὐδ' ἡδὴ τότε ὃ Δημόφαντος,
 καὶ αὐτὸς ἀναφλῆν' ἵπαι εἰς τὸ
 πρᾶγμα. καὶ ἱπὸ σῶς ποτε, ἀνι-
 σγμῆλ' ἡκρῆς τῶν θύρων,
 ἡκρῆς, ἱπὸ πρᾶς, ἡπὸ λθ' φουώ-
 σθ' ἡ, πρὸ πρᾶς, ἡπὸ ἱπὸ τὰ,
 ἡπὸ πρᾶς

cautebat, minabatur se occisurum esse, lacerabat vestem,

decem & octo nata es, aut
 pauciores etiam. Quod si
 autem vis, narrabo etiam
 quæ mihi acciderunt aliquā-
 do, non adeò multos ante
 annos. Amabat me Demos-
 phantus, sœnerator ille, mon-
 mentaneo ac leui quodam
 amore, neq; ingemiscens, neq;
 que lachrumans, neq; etiam
 intempestiuè ac sera nocte
 ad fores veniens, sed illud
 solum, interdum dormiens
 mecum, idq; etiam post lon-
 gum interuallum. Postea-
 quam autem venientem alia
 quando exclusi (nam tum
 Calliades pictor intus erat,
 datis decem drachmis) prin-
 cipio quidem abiit, verbis
 me insectatus. Postquam au-
 tem multæ dies iam transis-
 issent, neque ego ad illum
 mitterem (rursus autem tum
 Calliades intus erat) incale-
 scens tum tandè Demophan-
 tus, etiam ipse ad rem in-
 flammatur. Atq; adstans ali-
 quando, cùm ianuam obses-
 uasset apertam, flebat, per-

ἅπαντα ἰσοία· καὶ τίλθ, τάλαντον δούς, μόνθ ἔχον ὁκτώ οὐκας μίλως. ἡ γυνὴ δὲ αὐτῷ πρὸ ἅπαντας ἔλεγον, ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμύναμι αὐτόν· τὸ δὲ λῶ ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον, ὡς, ὦ Χρυσί, καὶ σὺ γυνὴ ἐπὶ τῇ Γοργίᾳ τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλῆσιθ δὲ ὁ νιανίσκθ ἔστω, λῶ τι ὁ πατήρ αὐτῷ παθεῖ.

tulus hic erit, si quando patrem ipsius mori continget.

Δ Ο Ρ Κ Α Σ, Π Α Ν-
νυχίς, Φιλόστρατθ καὶ
Πολέμων.

D O R C A S, P A N-
nychis, Philostratus,
Polemon.

Α Πολύλαμπν, ὦ λιπ-
τημύνη, ἀπλώλα =
μην. ὁ Πολέμων ἀπὸ τῆς στρατείας ἀνίστασθαι πλεονάζων, ὡς φασι. ἑώρακα δὲ καὶ γὰρ αὐτόν, ἐφεισέδρα περὶ πόρφυρον ἐμπιπορημύνην, καὶ ἀκοιθεὶς ἅμα ποικίλῃ οἱ φίλοι, ὡς ἔειπον, σωέθειον ἐπ' αὐτόν, ἀσπασόμενοι. ἐν τοῖς τοῖσθ δὲ τὸν θεωροῦντα ἰσθλοῦσα, κατόπιον ἰσόμενον, ὅς συναισθηθῇ μύκηται.

P Erimus, ὦ hera, per-
rimus. Polemon ex
militia reversus est.
diuitijs onustus, ut aiunt.
Vidi autem θ ego ipsum
sago purpura praetexto θ
fibulato indutum, θ senos
pedisequos una cum eo male-
tos. Ac amici ut aspexerunt,
concurrerant ad ipsum, sa-
lutaturi videlicet. Inter-
rea autem ferum con-
spicata à tergo sequentem,
cum qui cum ipso profectus
fuerat.

καὶ ἰσχυρὰ πρὸς τὴν ἀγγε-
λίαν ἰκασίω. Παν. ἔννε, ὃ
Δορκὰς, οὕτως ἰχθύνω. Δορ.
ἔτα ἱξῆς, μὴτ' ἐπολὺν ἡρόμην
ἰκάνω, ὃ δὲ, πάνυ λαμπρῶς,
φησιν, ἀνιστρέψαμην. Παν.
οὕτω λιγνύνω, οὐδὲν πέπα-
πὼν, ὡς ἐμὲ μνητὸ μὲν ὁ Πολέ-
μων, ἢ ἐπὶ ὅθι, ἢ ἔννε, ὃ ἰσχυρῶς
ἡ ἀλαβῆν; Δορ. καὶ μάλα
πομπὰ τοιαῦτα ἔλγει. τὸ γοῦν
ἡ φάλαγγον ἱξῆς, ὡς, πλεονέ-
χου, ἡ δὲ, ἡ δὲ, ἡ δὲ, ἀκολού-
θως, ἡ δὲ, ἡ δὲ, τὸ μὲν ἡ δὲ ἀρ-
γυρίου μὴτ' ἀεισμῶν ἡ δὲ ἀν-
τὸν, ἀλλὰ μὲν μὲν, ἀπὸ μὲν
πρὸς μὲν πομπὴν μὲν.
ἔχει δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένω
δρακτῆριον ἡ δὲ μικρῶν δακ-
τῆρων, μὲν ἡ δὲ, πομπῶν, ἡ
ψῆφον ἡ δὲ ἐν δὲ, τῶν τε
μὲν, ἡ δὲ, ἡ δὲ, ἡ δὲ, ἡ δὲ.
ἔασα δὲ οὐκ αὐτὸν ἡ δὲ, ἡ δὲ
μοι διηγεῖσθαι, ὡς τὸν Ἀλυσ-
σῆν, καὶ ὡς ἀπὸ κτενῶν
Τηιδάταν ἡ δὲ, ἡ δὲ, ἡ δὲ, ἡ δὲ.

ψψ

ad unumquodque nuncium.
PAN. Rectè Dorcas. ita
decebat. DOR. Deinde
non multò post interroga-
bam illa quoque ordine. Ille
autem: Admodum splendide,
dè, inquit, reuerſi sumus.
PAN. Ita autem etiam ille,
nihil præfatus quòd me-
minerit mei Polemon, aut
desiderio affectus fuerit, aut
optauerit saluam atque in-
columem me iterum depre-
hendere? DOR. Atque
adeò multa huiusmodi di-
cebat. Quod igitur caput
rei est, narraui diuicias mul-
tas, aurum, vestes, seruos,
ebur. Nam argentum quid-
dem afferre ipsum dicebat
non ad numerum, sed ad
mensuram, multos videlicet
medimnos plenos. Habebat
autem et ipse Parmenio an-
nulum in digito paruo ma-
ximum, ac multangulum. Ca-
pillusq; incrustatus in eo erat
ex tricoloribus illis quidam,

rubebatq; supernè. Reliqui autem ipsum, cum adhuc parua
ret mihi dicere quo pacto Alym transiissent, et ut egre-
dissent Tiridatem quendam, et quomodo uersam esset
Polemonem

ψῆν ὁ Πολίμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ, καὶ ἀντίθραμόν
 ὅτι ταῦτα περὶ ἡγεῖσθαι, ὡς
 περὶ τῶν πάντων σκέψασθαι.
 αἱ γὰρ ἡλθὼν ὁ Πολίμων, ἤξει
 γὰρ πάντως, ἀρρησάμενος τὸς
 γνώμους, ἀναπνέοντες,
 εἴροιτο Φιλόστρατον ἐνδομπαρ
 ἡμῖν, τί οἷα ποιήσαντες αὐτόν;
 Παν. ἐξωείσκαμεν, ὦ Δορ-
 κας, ἐκ τῶν πρὸντων σωτή-
 ριον· ὅτι γὰρ τῶτον ἀρρώμε-
 ψα, λαλῶν, ἰαλῶν ἐναγχο-
 διδακτότα, καὶ τὰ καὶ ἔμπο-
 ρον ὄντα, καὶ ποτὶ ὑπισχνέ-
 μεθον· ὅτι Πολίμονα τοιῶν
 ἐπανεκόντα, χέρισιμον, μὴ
 παραδελχίωαι· περὶ τῇ γὰρ
 καὶ ἡλότητος ὅτι, ὅς καὶ
 πρὸς τὸν ἔτι πολὺ ἀφόρητος
 ὡς, νῦν δὲ τὸ ἐκ αὐτοῦ ἐκείνου ποι-
 ῆσαντες; Δορ. ἀλλὰ καὶ περὶ
 χιτα. Παν. ἐκλῶμα, ὦ Δορ-
 κας, ἐκ τῆς ἀφείας, καὶ πρὸς
 μω. Δορ. ἀλλὰ καὶ Φιλόστρα-
 τος περὶ χιτα. Παν. τίς γὰρ
 μω; πῶς αὐτὸς ἐκ καταπίοι;

Φι.

DOR. At etiam accedit. PAN. Deficio, ὦ Dorcas, consis-
 ti inopia, ac tremo. DOR. Sed et Philostratus accedit.
 PA. Quae igitur fiam? quomodo me autem terra absorbeat?

Dddd 3 PHIL.

Polemon in pugna contra
 Pisidas esset: accurri-
 tum, ut hæc tibi renuncia-
 rem, ut quid de omnibus re-
 bus faceres, deliberares ipsa
 tecum. Nam si veniens Pos-
 lemon (veniet enim hauddu-
 biè postquam à se notos ac
 salutantes illos amoverit)
 ac resciscens, deprehender-
 rit Philostratum apud nos
 intus, quid putas quæso fa-
 cturum ipsum esse? PAN.
 Inueniamus Dorcas ex re
 præsentii tuum consilium, at-
 que salutem aliquam. Nam
 neque hunc ablegare hone-
 stum fuerit, ut qui talentum
 nuper dederit, et præterea
 mercator quoque est, et mul-
 ta pollicitus: neque rursus
 utile, Polemonem talem ac
 tantum redeuntem non re-
 cipere. Nam præter hæc es-
 tiam zelotypus est: et cum
 pauper adhuc intolerabilis
 adeo fuerit, quid nunc
 non putes illum facturum?

ΦΙ. τί οὐκ πίνομεν, ὦ Παννυχίς; Παν. ἄνθρωπε, ἀπληθείας μεσὺν δὲ χαῖρε Πολεμῶν, χρόνῳ φανεῖς. Πο. οὐτ' οὐκ τις δεῖν ὁ πρὸς ὧν ὑμῖν; σιωπᾶς; ἔνχι οἴχῃ, ὦ Παννυχί, ἐγὼ δὲ περιπλῶσθ' ἐκ Πυλῶν διήπλω, ἐπεχόμενός τ' ἐπὶ τοιαύτῳ γυναικῇ, καὶ δίκαια μὲν ὦν πεπονθα, καὶ ὦν χάριν ἔχω· ἔκ τ' ἐστὶ γὰρ ἀρπαγὴν ἔχειν ἀπὸ σοῦ. ΦΙ. σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; Πο. ὅτι Πολεμῶν ὁ Στρεψύνης, Πανδίου φυλῆς, ἀκούας, χιλιάρχους τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας περταχισχίλιαν ἀσπίδα, ἱρασὺς Παννυχίδος, ὅτι ὥμῳ ἐστὶ ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτῷ. ΦΙ. ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξυγαλὶ, Παννυχίς ἐμὴ δεῖ, καὶ τάλαντον ἔληφ'· λήψεται δὲ ἥδ' αὖ καὶ ἔτιρον, ἐπεὶ δὴ τὰ φοβρὴν δὴ ἀμείβεται. καὶ νῦν ἀκούσθ' μοι, ὦ Παννυχί, τῶν δὲ παρ' Ὀδρύσας χιλιάρχῳ ἔα.

Δορ.

PHIL. Quid? cur non potamus, Pannychi? PAN. Perdidisti me, ô homo. Tu verò salve Polemon, post longum adeò oculis oblatum iterum meis. POL. Hicce igitur quisnam est, qui huc ad nos accedit? taces? Euge abi, ô Pannychi. Ego verò ex Pylis intra quintum diem huc aduolavi, appropinquans videlicet ad talem mulierem. Ac meritò sanè hæc mihi accidunt, tibi que adeò gratiam habeo: neque enim posthac amplius ab te diripiar. PHIL. Tu verò quisnam es, hanc vir? POLEM. Nimirum audis, quòd Polemon ego, Strepensius ille, ex tribu Pandionis, qui Tribunus militum à principio fui, nunc autem totius

PHI. At nunc, Tribune, Pannychis hæc mea est, talis

tumq; à me accepit. Accipiet autem et alterum iam, si onera seu merces distraxerimus. Ac nunc, Pannychi, sequere me, istum autem apud Odrysas Tribunatum porte fuit.

DOX.

Δορ. ἰλαθῆρα μὲν θεῖα, καὶ
ἀπολυθῆσα, ἡρὶ θήλας, Παν. τί
σοιῶ Δορκάς; **Δορ.** ἰοίρῃσα
ἔμεινον, ὀργισομένη δὲ οἷόν
τε πρῆναι Πολέμονι, καὶ μάλ-
λον ἱπταθῆσιντα ἡλιοῦ πῶρ.
Παν. ἀθλάς, ἀσίωμν. **Πο.**
ἀλλὰ πάλιν ὁ ἡμῖν, ὅτι τὸ ὕ-
περ πῶρ πῶρ τῆς μύρορ, καὶ μά-
λιν ἰσθὺς ἑσθότοις φόντοις ἡγ-
γυμνασμένης πῶρ αἰμι. τὸς
Θράκας, ὃ Παρμένωρ. **Παν.**
ἑπλησμένοι ἡγορ, ἡμφράξαν-
τες τὸν τρυφῶν τῆς φάλαγγι.
Πο. ἰπὶ μετῆς μὲν τὸ ὅπλι-
σις, παρὶ κἀτὰ δὲ οἱ σφῆ-
λον ὕται καὶ ἑσθόται, οἱ δὲ ἄλ-
λοι κατὰ πῶρ. **Φι.** ὡς βριφύ-
λοις ταῦτα, ὃ μισοφόροι ἡμῖν
ἀνδρ, καὶ μορμολύφης. σὺ γὰρ
ἀλλὰ κρυφὸν αἰσῶσι ἀπὸ τα-
ρας, καὶ πόλεμον ἡδῶ; ἡρμῶς
τιορ ἡφῶρδς, τὰ δὲ διμοιεί-
της δρ, ἵνα καὶ τὸ πῶρ αἰ-
σῶμαί σοι. **Πο.** καὶ μὲν ἡσῶ μὴ
ἡλίζορ ἡπαδῶρ πῶρ σιόντας
ἡμῶς

DOR. Libera hæc quidem
est, sequeturque non, nisi volet.
PAN. Quid faciam Dor-
cas? **DOR.** Intrò ire me-
lius. Nam Polemoni adesse
irato, haudquaquam facile
aut tutum est, & magis in-
cendetur æmulando. **PAN.**
Si placet, eamus intrò. **PO.**
At prædico vobis, quòd ho-
die postremum potabitis, aut
ego frustra adsum, tantis cæ-
dibus exercitatus. Thracas
huc Parmeno. **PAR.** An-
mati adsunt, cingentes an-
giportum phalange. Ac in
fronte quidè, qui grauis ar-
maturæ sunt, in utroque au-
tem latere funditores & sa-
gittarij, cæteri à tergo loca-
ti. **PHIL.** Tanquam insana-
tibus nobis hæc, ô stipendia-
rie, minitaris, ac larvis ne-
quicquam nos territas. An
tu verò vnquam gallum alis
quem gallinaceum occidisti?
aut etià bellum vidisti? Ca-
stellum, ut multum, præsidio ten-

nuisti, fortasse dux manipularis quispiam, ut tibi hoc interim
gratificando concedam. **POL.** At però scies paulò post,
ubi nos acie in dextrum conuersa aduentare spectabis, armis

D d d d 4 resplen-

ἡμᾶς ἐπὶ λόρῳ θιάσῃ, σίλβον =
τας ὧς ὀπλοῖς. Φι. ἤκατε μὲν
μοῖ συσκευασάμενοι· ἐγὼ δέ,
καὶ Τίβυς οὐτ' ὅ, μόν' ἔρ
εὐτ' ἔπειτά μοι, βάλλοντες
ἡμᾶς λίθοις τὴ καὶ ὀστέοις,
οὕτω θύσκει δάκρυον, ὥς μὴ
ῥ' ὅποι σ' ἔχουσι, ἔχουσι.

XELIDONION

τῷ Δροσῇ.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ
σε, ὦ Δροσῇ, τὸ μα-
ράκιον ὁ Κλινίας; ἔ
ῥ' ἑώρακα πολλὸν ἡδὲ χεό-
ν' αὐτὸν παρ' ὑμῖν. Δρο.
ἔκ' ἔτι, ὦ Χελιδόνιον· ὁ ῥ' δι-
δάσκαλος αὐτὸν ἄρξαι μὲν
μοι πείθειν. Χι. τίς οὐτ' ὅ;
μή τι τὸν παιδοπρίβλιν διότι
μοῖ λέγεις, ἐπεὶ ἐκείνός γε ἐλ-
λ' ὅ μοι. Δρο. ἔκ, ἀπ' ὁ λέ-
γει φιλοσόφων ἀπλόων
λεῖσάνει. Χι. τ' σκυθρα-
πὸν λέγεις, τὸν Λασών, τὸν
βαθυπλάγωνα, ὃς εἶθε μετὰ τ'
μεγαλίων πειπατῆρ ἐν τῇ
ποικίλῃ. Δρο. ἐκείνους φημι
τὸν

resplendentes. PHIL. Ade-
uentate modò conferti atque
instructi. Ego verò & Τι-
bys iste (nam hic solus me
sequitur) iaciendo cū sa-
xis, tum testis ostraceis, ita
dispergemus vos, ut neq; quò
vertamini, scire tum possitis.

CHELIDONIUM

& Drofe.

NON amplius venis
tat ad te, Drofe,
adolescens ille
Clinias? Non enim vidē lon-
go iam tempore apud vos in-
psum. DRO. Non am-
plius, Chelidonium. Nam
præceptor prohibuit ipsum
amplius ad me accedere.
CHE. Quisnam iste? num
exercitorem istum puerorum
Diotimum dicis? Nam is cer-
tè amicus mihi est. DRO.
Non, sed perditissimus ille
philosophorum Aristantius.
CHELID. Tettus est
stus dicis & hirsutus, pros-
funda barba, qui cum ado-

lescentibus cōsuevit deambulare in porticu picta. DRO. Il-

τὸν ἀλαζόνα, ὃν ἡἀκιστα ἐπί-
 δοιμι ἀπλόμφορ, ἰλκόμφορ
 ἢ πώγωνος τὰς ἀμύβας. Χι. τί
 παθὼρ δ' ἰκῶν; Δρ. ὧς αὐτὰ ἔ-
 πασεν τὸν Κελιδόνα; Δρ. οὐκ
 οἶδα, ὦ Χιλιδόνιον, ἀλλὰ μὴ
 ἀποτι ἀπόκοιτός μιν ἠνόμι-
 νος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρ-
 ξατο, πρῶτον δ' ὡμίλησέ μοι,
 ἥρως τῆς τῶν ἱγῆς ἡμῶν, ὅς
 δ' ἐπεσθλὴ ὧς εὐρωπῶ. ἰσὺς
 δ' ὡμίλω, ἐκ οἶδα δ', ὅπως
 τί παθὼρ ἐπ' αὐτῶ, ἐκ μὲν
 τῶν Ναιδῶν, πεισιπλοῖν
 ὅλως αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ διστι-
 βοντα, ἢ ἐν παλαστῇ. ἢ ἀπὸ
 παθῶντα, ἢ ἐν ἰσοῦ, μετὰ
 ἢ Λεωσάντη, ἢ ὅπως πόρρω,
 ἢ ἐν ὄρει δ' ἰρυνθιάωντα, ἢ ἐν
 τῶν ὄρει, ἢ ἐν μνηστῇ παρρη-
 κῆρ ἢ ὁφθαλμῶν. ἢ ἐν ἰσθμῷ
 ζῶν ἢ ἐν τῶν πόλιν. ἢ δ' ἄ-
 ρχι τὸ Διπύλου ἀκολοῦθῃσα,
 ἢ ἐν μὲν ὅλως ἰσθμῶν, ἢ
 παρρηκῆ, οὐδὲν σαφὲς ἀ-
 παγγῆ.

lum equidem, vanum iactan-
 torem, quem utinam pessimè
 petire videam, barbatracti-
 à carnifice. C H E. Quid
 autem accidit illi, cur talia
 persuaderet Clinia? D R O.
 Nescio, Chelidonium. Sed
 cum antea nunquam ullam
 noctem intermiserit quin me-
 cum dormiret, ex quo tem-
 cum muliere habere cepit
 (primum autem mecum has
 bere cepit) tribus istis die-
 bus proximis ad angipor-
 tum hoc ne unquam access-
 sit quidem. Postquam aus-
 tem ex eo contristari cepi
 (nam nescio quo pacto mi-
 hi agrè quiddam ob illum
 accidit) Neuridem misi, quæ
 illum circumspiceret, aut
 in foro commorantem ali-
 cubi, aut in palæstra. Ea
 autem rediens, deambulan-
 tem vidisse se ait cum Aris-
 taneto, atque innuisse illi à
 longè. Illum autem erubus-

isse, deiectis in terram oculis, neque aspicere ampliùs ad i-
 psam voluisse. Atque exinde ambos ad urbem iisse. Ipsa
 verò ad Dipylum usque secuta, cum ille prorsus neq. conuer-
 teret sese, domum rediit, nihil planum aut certum habens

D d d d s quod

παγγῆλαι ἔχουσα. πῶς με οἷα
 διαγῆν τὸ μετὰ ταῦτα οὐκ
 ἔχουσαν ἀκαλοῦσαι, ὅ, τι μοι πεί-
 πουθεν ὁ μεραϊστικὸς; ἀλλὰ
 μὴ ἐλθῶν σά τι αὐτόν, ἔλε-
 ον. ἢ τινὸς ἄλλης ἡραδῶν,
 μισήσας ἐμὴ, ἀπὸ ὁ πατὴρ
 δικήλυσεν αὐτόν. πομπὰ
 τοιαῦτα ἔσπερον. ἤδη δὲ
 περὶ δαίτῳ ὀψίαν ἔκω
 Δρόμων, τὸ γραμματίον
 τουτὶ παρ' αὐτῷ κομίζω. ἀ-
 γάνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδό-
 νιον· οἶδα γὰρ δάπου γραμ-
 ματα. Χι. φέρ' ἰδῶμῃ τὰ
 γράμματα, οὐ πάλιν & φῆ,
 ἀπὸ ἐπισεισχυμένη, δικαιοῦ-
 τα ἐπεξίρ τινα τῷ γιγγραφῶ-
 τῷ. λέγει δὲ, πῶς μὲν ἐθέλω
 σά σι, ὦ Δροσὴ, τὸς θεὸς ποιῶ-
 μαι μάρτυρας. Δρο. αὔ, αὔ,
 τάλαρ, εἴδ' τὸ χάριον πρὸς
 γραφῇ. Χι. καὶ νῦν δὲ ὑκατὰ
 μῖστος, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην
 ἀφίσταμαι σὺ ὁ πατὴρ γὰρ Λει-
 σάνειτο παρὶ δακίμης ἐλποῖ
 φῆν

quod renunciaret. Quo ma-
 gis igitur pacto post illa tum
 affectam putas? quæ conie-
 cturam facere nusquam po-
 teram, quidnam esset quod
 adolescenti huic accidisset:
 sed ita mecum dicebam:
 Numnam ægrè illi aliquid
 feci? aut num quam aliam
 amat, me perosus? aut num
 pater vetuit ipsum? Mula-
 ta adeò huiusmodi mecum
 ipsa volebam. Porro quæ-
 tem circa multam vespæ-
 ram venit Dromo, literas
 has ab alio afferens. Acci-
 cipe Chelidonium, ac lege.
 Scis enim literas videlicet.
 CHE. Age videamus. Ac
 literæ quidem ipse non ad-
 modum planè scriptæ, sed
 incompositæ, & malè con-
 agmentatæ, propter ætatem
 quandam scribentis indo-
 cant. Sic autem sonant. Quid
 quidem pacto amaram re-
 mea Drose, testes facio
 deos. DRO. &c.

sera mihi, neque salutationem à principio adscriptam. G. H. A.
 Et nunc autem non odio aliquo, sed necessario con-
 defero te. Nam me pater Aristaneto tradidit, ut phœ-
 sofina

ἔρ αὐτῷ, ἡ ἀκρίνος, ἵματι γὰρ
τὰ καὶ ἡμᾶς ἅπαντα, πάντων
ποταμῶν ἐπιτίμωσέ μοι, ἀπρίπτις
ἄνω λήγων ἵταίρα σωῆναι,
Ἀρχιτίλους καὶ Ερασικλέας
ἔρ ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον
ἄνω, πλὴν ἀριτλὴν πετιμῶν ἢ
ἡδονῆς. ΔΡΟ. μὴ ὤρασιν ἵς
ποῖο ὁ λῦρ ὅτι ἐκείνῳ, ὅτι αὐ-
τα παιδῶν τὰ μαρτύρια.
ΧΙ. ὥστε ἀνάγκη πάθει αὐ-
τῷ παρακολυθεῖ γὰρ ἀκρίβως
παραφυλάσσων. καὶ ὅπως, ἵδ
πεσθλίστην ἄλλο ἔστιν ἵξιν
πρὸς, ὅτι μὴ ἐκείνῳ. ἡ δὲ σωφρο-
νοῖμι, καὶ πάντα παθεῖν
αὐτῷ, ἡπισχῆται πάντων ἀδελ-
φῶν ἵσθησθαι, καὶ ἰνὰ ἄλλων
κατασφραγίσθαι, ὅτις πόνοις πρὸς
ἐργασίαν, ταῦτά μοι
δὲ ἵγραφα, ἡποκλήψας ἡμᾶν.
τόν. σὺ δὲ μοι ἀντιχρὶ, καὶ μίμ-
νησο Κλανίου. ΔΡΟ. τί σοι
δοκῇ ἐπιστῆναι, ὅτι Χιλιδόνιος
Χιλιδ. τὰ μὴ ἄλλα, ἡ ἄλλο

Σαν.

sophiæ dem apud illum om-
peram. Atque ille (cognom-
uit enim cuncta quæ ad nos
pertinent) multis admodum
obiurgavit me, inhonestum
esse dicentem, cum meret-
rix rem haberem me, Archi-
telis ὃ Erasicleæ filium.
Longè enim melius esse,
virtutem anteponeere volun-
ptati. D R O. Vt nunquam
ad maturitatem perueniat
nugator ille, qui talibus a-
dolescentem instituit. C H E.
Quamobrem necesse mihi
est parère illi. Assequitur ea-
nim me, diligenter ubique
observans: ὃ in summa, ne
aspicere quidè alium quen-
quam præter ipsum solum
mihi licet. Quòd si verò
temperanter ὃ pudicè vi-
uam, ipsiq; per omnia ob-
temperem, pollicetur prorsus
beatum fore, præclarumque
ac fortem me redditurum
esse, laboribus ad hoc

ante præexercitatum. Hæc tibi vix adeò scripsi, me ipsum
suffragatus paululùm. Tu verò feliciter mihi vale, ὃ me-
mineri Clinia. D R O. Quid igitur videtur tibi epistola
hæc, Chelidonium? C H E. Quod ad cætera quidem attinet,

^a Scythi-

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μὲν κλέ
 Κλάνις, ἔχα τινὰ ὑπολοιποῖν
 ἰλπίδα. Δρο. καὶ μοι οὕτως
 ἔδοξε· ἀπόπνευμα δ' οὐκ ἔτι
 τῷ ἔρω. ὁ μὲν τοι Δρόμων
 ἔφασκε πασθῆναι τινά. ἔ-
 να τὸν Αἰεταίνετον, καὶ ἐπὶ
 πεφάσκει τῶν μαθημάτων,
 σωθῆναι τοῖς ὠραοτάτοις τῶν
 ἡμερῶν, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖν
 πρὸς τὸν Κλάνιον, ὑποσχίσε-
 τινὰς ὑπισχόμενον, ὥς ἰσό-
 θιον ἀφ' αὐτοῦ. Ἄλλὰ καὶ
 ἀναγινώσκει μετ' αὐτοῦ ἔρω-
 τικὰς τινὰς λόγους τῶν πα-
 λαιῶν φιλοσόφων πρὸς ἡμᾶς
 θητάς, καὶ ὅπως, περὶ τὸ μα-
 ρακίον ὅτι, ἀπέλα δὲ καὶ τῷ
 πατρὶ τοῦ Κλάνιου κατερεῖν
 ταῦτα. Χι. ἐχέω, ὃ Δρο-
 σὴ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα.
 Δρο. ἐγαστρίῃ, καὶ ἄνω δὲ
 τότε ἐμός ὅτι· ἐκινῆσαι ἦ
 καὶ ἐν τῇ Νουείῃ. Χι.
 θάρρα, πάντα ἔσαι καλῶς. ἐ-
 γὼ δὲ καὶ ἐπιγράψω μοι δοκῶ
 ἐπὶ

^a Scythica, ut aiunt, oratio
 illud autem, memineris Clia-
 nia, spem quandam adhuc
 reliquam prae se fert. D R.
 Etiam mihi ita videtur. Pro-
 inde pereō amore. Ceter-
 um Dromo dicebat etiam
 praederaſtem quendam eſſe
 Ariſtænetum, & praeſentem
 doctrinae conſuetudinem ha-
 bere cum pueris venuſtiſſi-
 ſimis, & priuatim oratio-
 nem habere cum Clinia, pol-
 licitationes quaſdam facis-
 endo, quod videlicet diſ-
 ſimilem illum redditurus
 ſit. Quin & amatorios
 quaſdam ſermones philoſo-
 phorum veterum ad diſ-
 cipulos ſuos idem, inquit,
 cum illo legit, & in ſum-
 ma, totus circa adoleſcen-
 tem eſt. Interminatus au-
 tem etiam eſt, patri Cli-
 niae iſta ſe dicturum eſſe.
 C H B. Oportebat, Droſe,
 Dromonem ipſum inſcere,
 ac lautius paulo accipere.

D R O. Inſcavi hominem, & prae-
 ter hoc etiam meus eſt. Nam & ille
 guſtauit Neuridem. C H. Bonum
 omni-
 um habe: omnia recte ſient. Ego
 vero etiam inſcribere in
 pariete

ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμακῷ,
ἐνθα ὁ Ἀρχιτέλης ἀνὰ πτω-
πατῆρ, Λεισαίνειτο ὁ δὲ φθάνει
ἐκ Κλανίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου
τι σωθῆρα μὲν τῷ παρὰ τοῦ
Δρόμωνος ὁ δὲ φθάνει. Δρο-
μων δ' ἄρ' ἐλάθοις ἐπιγράψαν-
τα; Χρ. πῶς νυκτὸς, ὁ Δρο-
μων, ἀνθρακὰ πωθεῖν λαβοῦσθαι.
Δρο. ἔνι, συσπρωτὶ μόνον,
ὁ Χελιδόνιον, κατὰ τὰς ἀλὰς
ζόντο Λεισαίνειτο.

pariete volo in Ceramico,
ubi Architeles deambulare
solet: Aristanetus corrumpit
Cliniam, ut ex hoc quom-
que aliquid concurrat ac fac-
ciat ad delationem Dromom-
is. D R O. At quomodo
id clam facies, ne deprehens-
daris? C H E. Nocturno, Drom-
se, carbone alicunde sumpto.
D R O. Rectè sanè. Com-
mita modò, atq; auxiliare,
mea Chelidonium, aduersus

arrogantem ac vanum istum Aristanetum.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

α SCYTHICA UT AIUNT.] ἡ δὲ Σκυθία ῥῆσις, id est,
Scytharum oratio. eo autem prouerbij vice utitur Lucianus,
tum hic tum alijs aliquot locis: & Aelianus in epistolis. Græ-
ci autem quicquid agreste, quicquid barbarum ac sauum in-
telligi volunt, id Scythicum appellant. Diogenes Laërtius in Vi-
tis philosophorum, putat hoc prouerbiū natum esse ab Ana-
charsidis asperitate. Nam is Scytha natus, inter celebres phi-
losophos habitus est Athenis. Sentis autem Lucianus hic in
calce literarum, fuisse quiddam mitius dictum,
reliqua nihil præ se ferre hu-
manitatis.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ
Χαρμίδης.

ΤΡΥΦΗΛΕΝΑ,
& Charmides.

Ε Τῶραν δὲ τις παρα-
λαβὼν, πῶντε δραχ-
μὰς τὸ μίσθωμα δίδε,
καθ' ὅδ' αὖ ἀπεσφαγὴς, δια-
κρύων καὶ σφύων; ἀπὸ οὐ-
τε πώπικας ἡδύως, οἶμαι,
οὔτε διαπνῆσαι μόνον ἡδὲ
ληθες. ἔκλασον δὲ καὶ παρὰ
τὸ δειπνόν, ἰώρων γὰρ καὶ
νῦν δὲ οὐ σφάλλοιπας ἀπο-
λύζων, ὥσπερ βρέφους ταῦ-
τα οὐδ', ὦ Χαρμίδη, τίς
ἐνέκα ποιεῖς; μὴ ἀπ-
ερύψῃ με, ὥς ἂν τοῦτο ἀ-
πολαύσω τῆς νυκτὸς, ἀγρυ-
πνήσασα μετὰ σοῦ. Χαρ-
μίδης μὲ ἀπόκνησιν, ὦ Τρυ-
φαινα, καὶ οὐκ ἐν ἀντίχῳ
πρὸς τὸ δεινόν. Τρυφ. ἀπὸ
ὅτι μὲν οὐκ ἔμοῦ ἔρας, δει-
λόν· οὐ γὰρ ἂν ἔχωρ μὲ ἡ-
μίλεις, καὶ ἀπώθου με, πει-
πλικιάσαι θέλουσιν. καὶ τέ-
λειον, διεντέχιζον τὸ μετὰ σοῦ
μῶρ

Α Mica autem quis-
piam accepta, &
quinque drachmas
rum mercede data, auersus
dormit, lachrumans ac
gemens? Sed neque pos-
tasti lubenti animo, opinor
neque cenare solus voluisti.
Flebas autem etiam
inter cenandum. aspicie-
bam enim. & nunc autem
non desinis ululare, per-
inde atque infans aliquis.
Ista igitur, ὦ Charmide,
cuius gratia facis? Ne qua-
so me celes, ut vel hac
parte consequar aliquid ex
nocte hac, quam totam
hucusque tecum vigilaui.
CHARMID. Amor me
perdit, Tryphana, neque
malum hoc amplius susti-
nere possum. ΤΡΥΦΗ.
At quod me quidem non ce-
les, manifestum est: neque
enim ita negligeres me, cum

probe habeas, atque abs te repelleres, quoties amplexari
te volo; denique etiam quasi quodam septo interposita veste
inter-

μὲν ὡς ἱματίῳ, διδιδῶς μὴ
ψάυσαι μί σου. τίς δὲ ὁ
μοσ ἐκείνη. ὅτι, ἐπὶ. τὰ-
χα γὰρ ἄν τι καὶ σωτηρίσαι-
μι πρὸς τὸν ἔρωτα· οἶδα γὰρ
ὅς γε τὰ τοιαῦτα ἀκονεῖ-
σθαι. Χαρ. καὶ μὴ οἶδα
καὶ πάνυ ἀκείβως αὐτῷ, ἡ ἀ-
κείνη σὶ· οὐ γὰρ ἀφανὲς ἐς
σῶρά ὅτι. Τρῦ. ἐπὶ ὅ-
νομα, ὡς Χαρμίδη. Χα. Φι-
λεματίου, ὡς Τρυφᾶνα.
Τρῦ. ὁποτέρην λίγας; Διο-
γάρ σοι, τίς ἐκ Περαιῶς, τίς
ἄρτι ἀκονορῶμεν, ἢ ἐς
ῥᾶ Δάμνητον, ὁ γὰρ νῦν στρα-
τοῦτ' ἔστι· ἢ τίς ἐκ αὐτῶν,
ἢ Παιδία ἢ Πικαλῶσις; Χαρ.
ἰπείνῳ, καὶ ἰαλῶκα ὁ ἡκοδοί-
μων, καὶ σωκλήμῳ πρὸς
αὐτῶς. Τρῦ. οὐκοῦν δὲ ἐκεί-
νῳ ἐκλεῖσθαι; Χαρ. καὶ μά-
λα. Τρῦ. πολλὸν δὲ χρόνος ἐπὶ
τοῖς ἔρωσιν, ἢ νιοτὶς τις ἔστι;
Χαρ. ὁ νιοτὶς, ἀπὸ μὲν οὖν
ἐκείνου σχεδὸν ὅτι Διονυσίου,

ὅτι

intercluderes, metuens viden
licet ne te tangam. Sed tam-
men quānam illa est, die
mihī. Fortassis enim etiam
ipsa nonnihil ad amorem
istum tibi contulero. Scio
enim quo pacto conveniat
huiusmodi res administra-
re. CHA R. At verò nosti
atque admodum probè im-
psam, & rursus illa te quo-
que: neq; enim obscura adeò
meretrix est. T R Y P H.
At nomen mihī cedo, Char-
mide. CHARMID. Phi-
lematium, ὁ Tryphæna.
T R Y P H. Vtram dicis?
duæ siquidem sunt. Illamne
ex Piræo, quæ nuper adeò
mulier facta est, quam Dam-
myllus amat, eius qui nunc
exercitum ducit, filius: an
alteram, quam cognomento
decipulam vocant? CHA.
Illam equidem, atque adeò
captus ab ea & compres-
sensus miser sum. T R Y P.

Ob illam itaque plorabas?

CHA R. Atque admodum. T R Y P H. Multum autem
temporis amāsti illam, an nuper adeò cæpisti? CHA. Haud
nuper adeò, sed menses propè septem sunt, à Dionysio
vsque

ἔτι πρῶτον ἔιδον αὐτὸν. Τρ. ἔιδον δὲ ὅλῳ ἀκειῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅτε τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ ἔιδον Φιλεματίῳ, καὶ ὡς ἐχρὺ ζωῶκα πύτι καὶ τι παρὰ κοντα ἔτη γιζονῶν ἦδη. Χαρ. καὶ μὲν ἐπὶ μυντοκ, ἴδον καὶ ἔκκοσι ἄς ἴδον ἐσὸ μὲν ἔλαφης βοῶν τιλίσσῃ. Τρ. σὺ δὲ ποτέρους πεισώσῃς ἄρ, ὅτις ἐκείνοις ὄρεοις, ἢ τοῖς σκαυτῶν ὀφθαλμοῖς, ἐπίσκηψαι ἢ ἀκειῶς, ἐποβήσας ποτὶ τὰς κροτάφους αὐτῆς, ἐνθα μόνον τὰς αὐτῆς τείχας ἔχῃ, τὰ δὲ ἄλλα, φρεσὶ καὶ βούθῃα. πρὶ δὲ τοὺς κροτάφους, ὅπως ἀπογνῶσκῃ τὸ φάρμακον, ὃ βαπίζεται, ἐποβήσας αὐτῇ τὰ ποταλά. καὶ τοι τί τοῦτο, λιάσῃ ποτὶ καὶ γυμνὸν ἴδῃ. Χαρ. οὐδὲ πῶποτε μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. Τρ. ἀπότῳς· ἡπίστω ἢ μὲν ἔχῃ σὸ μὲν σὶ τὰς αὐτῆς λῶς,

usque videlicet, ex quo primum illam vidi. T R Y P. Vidisti'ne autē totam ipsam diligenter, an faciem solum, easq; corporis partes quæ in aperto sunt? & quæ vidisti, Philematij ne erant, atque ita uti conueniebat esse mulierem quinque & quadraginta annos iam natam? C H A R. At verò deierat illa, secundum supra vigesimum modò ad proximum Decembrem completurā esse se. T R Y P. Tu verò utrum credis iurijurando ibi lius, an proprijs oculis? Contemplare enim diligenter, suspiciens aliquando ad tempora illius, quo loco solo suos crines habet: nam cætera, impostura mera. Circa tempora autem quoties medicamentum quo inficit solet, languescit, ac vim suam remittit, albescit plerumq;.

Quanquam quid hoc attinet? Coge aliquando primum

dam quoque spectandam se tibi exhibeat. C H A R M E D.

At nunquam mihi in hoc consentire voluit. T R Y P. Non itò sanè. Sciebat enim abominaturum esse te canos ipsius capillos.

κὰς, ὅλη δ' ἀπὸ τῷ αὐχένῳ ἔς
τὰ γόνατα παραδάλα ἵοικεν,
ἀπὸ σὺν ἰδέσθου, τοιαύτη μὴ
σωθῶν, ἢ περὶ τὰς καὶ ἰδύμεναι,
καὶ ὑπεριώρα; Χα. ναὶ, ὦ Τρύ-
φαινα, καὶ τοιοῦτα παρ' ἐ-
μὲ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἰπιδὸν
χιλίας αὐτίση ἐκ ἄχου διδόν-
σαι ῥαδίως, ἄτε παρὰ πατρὶ φε-
δομένην τριφύλῳ, Μοσχίω-
να ἰσδιζαμένην, ἀπέκλεισέ με,
αὐτὸς ὅν λυπῶσαι καὶ αὐτὸς θί-
λων αὐτὴν, σὲ παρέληφα.
Τρύ. μὰ τὴν Αφροδίτην ἐκ
ἄρ' ἵκον, ἢ μοι περὶ τίς, ὡς
ἐπὶ τόλῃς παραλαμβάνοι μὴ
λυπῶσαι ἄλλω, καὶ ταῦτα, Φι-
λημάτιον τὴν σφόδρην. ἀπὸ ἄ-
σπασμι καὶ γὰρ ἡδὴ τρίτον τὸν
ἔσθ' ἀλεκτρυνόν. Χα. μὴ
σὺ γὰρ ἔσθ' ὡς παλαιοῦς, ὦ Τρύ-
φαινα; εἰ γὰρ ἀληθὲς ὄν, ὅ
φῃς περὶ Φιληματίου, τὴν
φθγάδιον, καὶ ὅτι βάνηται,
καὶ τὸ τῶν ἀλεφῶν, εἰδὲ περὶ λή-
πας ἄρ' ἔτι διωαίμεν αὐτῇ.

Τρύ.

capillos. Ceterum tota à
collo ad genua usque Para-
dalis similis est. At tu lachrus-
mabaris, quòd cum tali non
coires? Fortassis autem etià
agrè tibi faciebat, & sum-
perbà gerebat sese. CHA. R.
Sanè verò, Tryphana: &
hoc quamvis tam multa à
me acciperet. Ac nunc quis-
dem postquam mille petens
ti, facile ac statim dare non
potui, utpote qui patrem
habeam parcum & tena-
cem, Moschione intrò ad se
recepto, me exclusit. Ob-
quæ, dum illi vicissim agrè
facere volo, te assumpsi.
TRYP. Atego, per Venes-
rem, haudquaquà venissem,
si quis prædixisset mihi, ob
id solum assumptam esse me,
ut alteri agrè facerem, præ-
sertim Philematio huic, cas-
pulo videlicet. Verum ab eo.

Iam enim tertium hoc cecim-
nit gallus. CHA. R. Ne tu va-
tique tam statim, mea Try-
phana.

Nam si vera ista sunt quæ de Philematio dicis,
coma videlicet supposititia, & quòd tingitur, & vim
tiligines illæ, ne aspicere quidem ampliùs illam potuero.

Eccc TRYP.

Τρύ. ἰρῶ πλὴν μητέρα, ἢ πο-
τε λείπεται μετ' αὐτῆς· περὶ
γὰρ τῶν ἐτῶν ἕξ μὲν ὁ πάππ' ὅ-
λιγὰ γένοιταί σοι, εἰ γένηται.
Χαρ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ζωάντων
ἐκείνη, ἀφ' ἧς ὁδὸν μὲν ἦδη τὸ
σφατεῖσθαι, περὶ δ' αὖτις μὲν δὲ
ἀπ' ἡλίου, καὶ φιλοῦμαι, καὶ ἀ-
ληθῶς σωθῶμαι, Φιλημάτιον
δὲ πομπὰ χαίρειτω.

TRYP. Interrogam matrem,
si quando cum illa lauit for-
tē. Nam de annis etiam anus
narrare tibi poterit, si modò
viuit etiamnum. CHAR.
Proinde postquam talis illa
est, auferatur quidem iam è
medio septum hoc, amplexa-
mur autem mutuò, atque o-
sculemur nos, ac tandem ve-
rè coëamus, Philematium autem longè valeat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ
καὶ Λυσίας.

IOESSA, PY-
thias, & Lysias.

ΘΡΥΠΗ, ὦ Λυσία,
πῶς ἐμὲ; καὶ ἡ-
λῶς, ὅτι μήτε ἀρ-
γύριον πάποτε ἤτησά σοι,
μήτ' ἀπ' ἐκείνης ἀλθόντα, ἐν-
δορ' ἔτιρ' ὅ, ἢ πᾶσα μήτε πα-
ραγοισιάμφορ τὸν πατέ-
ρα, ἢ ὑφ' ἐλπίσιν τῆς μητρός,
ὡς ἀγκασαί μοι τι κομίσει,
ὅποια αὖ ἄλλαι ποιοῦσιν·
ἀπ' οὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀμωδόν,
ἀξύμβολον εἰσδιδίξά μιν. οἷ-
σα, ὅσους ἐρασὰς παρ' ἐμὲ
ψάμην; Ἡθοκλία τὸν πρῶτον
Vostine quàm multos amatores reiecerim? Ethoclem videt
licet,

INSOLESCIS igitur, ὦ Ly-
sia, aduersum me? Et res-
pōdet sanè, quandoquidem
neque argentum unquam
abs te poposci: neque ve-
nientem exclusi, alterum in-
tus esse dictitans, neq; des-
cripto patre, aut ex matris ro-
bus aliquo subtractio, coëga-
te mihi afferre quippiam,
perinde atq; alia facere so-
lent: sed statim ab initio in-
de, nulla data mercede, atq;
asymbolum recepi te intro-
licet,

θώνοντα νῦν, καὶ Παθόντα τὸ
ναύκληρον, καὶ ἴδον σωίφηθόν
σε Μελισσορ, καὶ τοὺς ἑταίρους
ἀρθανόντας αὐτῷ τῷ πατρὶ, καὶ
ἐνέειον αὐτὸν ὄντα τῆς ὑσίας.
ἔγω δ' οἶ, τὸν Φάωνα μόνον
ἔχωρ, ὅτε τινὰ πεσβλίπυσσα
ἔτερον, ὅτε πεσειμένη, ὅτε μὴ
οἶ. ὦ μὲν γὰρ ἡ ἀνθρώπος ἀληθῆ
εἶν, ὃ ὡμνυδὸς, καὶ εἶπ' ἐπὶ τῷ σοι
πεσίχυσσα, ὥσπερ ἡ Πλωιλό-
πη, ἔσωφρόνοιω, ἐπιδομμένης
τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς φί-
λας, ἐγκαλῶσης. σὺ δ', ἐπ' ἀπὲρ
ἔμαθον, ποχάειον ἔχωρ με,
τιτὴ κῆραν ἐπὶ σοί, ἄρτι μὲν
Λυκαίνῃ πεδίπαιδον, ἔμεν
ἑώρασης, ὡς λυποῖνός με· ἄρ-
τι δ' αὖ ἐμοὶ κατακάμι-
νον, ἐπ' ἡντας Μαγίδιον τῶν
ψάλτριων. ἔγω δ' ἐπὶ τούτοις
λακρύνω, καὶ σωίημι ὑβρι-
στομένη. πρότερον δ', ὅποτε
σωιπίνετε, Θράσωρ καὶ σὺ
καὶ Δίφιλος, παρῆσθαι καὶ
ἐν αὐλητρίᾳ Κυμβάλιον, καὶ

Πυρρα-

licet, eum qui nunc inter sen-
natores est, Passionem nau-
clerum, & coequalem tuum
Melissum: quanquam etiam
nuper adeò pater eius mor-
tuus esset, ac dominus ipse
factus bonorum omnium.
Ego verò te, Phaonem scilicet
meum, solum habebam,
neq. aspiciens neque admit-
tens alium quenquam præ-
ter te. Arbitrabar enim stulti-
ta ac demens, vera illa esse
quæ iurabas: & ob hoc ani-
mum tibi aduertens, perin-
de ac Penelope illa, pudicè
ac castè agebam, clamante
atq. increpante ob hoc ma-
re, & apud amicas accu-
sante me. Tu verò posteaquā
intellexisti me obnoxiam ha-
bere te, uti quæ iam ex te pen-
perissem, nunc quidem ad
Lycænam alludebas intuen-
te me, nimirum ut agrè mi-
hi faceres: nunc autem iux-
ta me accumbens, Magis-
dium laudabas, psalteriam

istam videlicet. Ego verò ob hæc lachrymor, & sentio conc-
tumeliam. Paulò autem antè, quando compotabatis Thraso
& tu & Diphilus, aderant & tibicina Cymbalium, &

Ecce 2 Pyralis,

Πυρακίς, ἰχθὺρὰ δὲ αἰμοί. σὺ
 δὲ τὸτ' εἰδὼς, τὴν Κυμβάλιον
 μὲν, ὃ μοι πᾶν ἐμὴν ἔχον, ὅτι
 πνυτάκίς ἐφίλησας· σὺ αὐτὸν
 γὰρ ὕβριζον, τοιαύτην φιλῶν.
 Πυρακίδα δ' ὅσον ἐνὸν, καὶ
 πιδὼν ἄν, ἐκείνη μὲν ἐπὶ δαξας
 τὸ ποτήριον, ἀπρὸς δὲ τῷ
 παιδί, πρὸς τὸ δὲ κέλευσεν, εἰ
 μὴ Πυρακίς ἀτήσῃ, μὴ ἄν
 ἄνω ἐγχείαι. τίλ' ὅ, τὸ μῆλον
 ἀπρὸς δὲ, ὅπου τ' Δίφιλον
 εἶδον ἀσχολεῖν, ἐλάττω γὰρ
 Θράσωνι, πεκύψας πως, ἀν-
 σῶως πρὸς κόντισας ἐς τὸν
 κίονον αὐτῆς, ὅθεν λαθεῖν γέ-
 νεσθαι μὲν ὅ, ἐμὴν ἢ δὲ φίλησα-
 σα, μὴ γὰρ τῶν ματρῶν ἐπὶ τῷ
 ἀπρὸς δὲ παρὶ δὲ σα. ταῦτα
 οὐκ εἶν' ὅ, ἐνὶ κα ποιεῖς; τί σε
 ἢ μὲν ἢ μικρὸν ἢ δὲ κίονον,
 ἢ κίονον ἐγὼ; τίνα ἐτι-
 ρον εἶδον, οὐ πρὸς μόνον σὶ
 τῷ; ὅ, μὲν, ὅ, Λυσία, τῷ πο-
 εῖς, γυναικὸν ἀθλιον λυτῶν,
 μὲν μὲν

igitur cuius gratia facis? Quae te autem siue magna siue
 parua iniuria affeci, aut etiam offendi ego? quae alium
 cunque intruita sum? annon ad unius ingenium tuorum
 tuum viuo? Haud sanè praeclarum aut magnum hoc. *Ly-*
facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, interbre-
implis

Pyrallis, ea quae inimica mi-
 hi est. Tu verò cum hoc
 scires, Cymbalium quidem
 quinquies osculatus es: id
 quod non admodum curae
 mihi erat, (te ipsum enim
 afficiebas contumelia, ta-
 lem osculando) Pyrallidi
 autem quàm multa inuies-
 bas, ac bibens illi quidem
 poculum commonstrabas,
 puero autem reddens, in aur-
 rem iubebas, ut nihil Py-
 rallis id postularet, alteri
 nemini infunderet. Po-
 stre mò autem etiam demor-
 so malo, quando Diphis-
 lum alias res agere vide-
 bas (loquebatur enim cum
 Thrasone tum) inclinans te
 quodammodo, collimate a-
 deò iaculabaris illud in sinu
 ipsius, ne latere quidem me
 cupiens. Illa autem effren-
 lata, inter mamillas sub fa-
 scia insertabat illud. Ista

μεμηνός ἐπὶ σοί. ἔτι τις θιός, ἢ
 Ἀδράστια, ἢ τὰ βιαῦτα ὄρεα.
 σὺ δὲ ποιεῖς λυπήσῃ, τάχα ἄρ
 ἀκούσης τί περὶ ἐμῶ, ἐμὴν γὰρ
 με, ἢ τοὶ βρόχῳ ἐμαυτῶν ὅπως
 πνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρενὶ ἐπὶ
 ἐμφαλῶν ἐμπιῶσαν, ἢ ἔνα
 γὰρ τινὰ τρόπον ὑρῆσω θανά-
 τῳ, ὥς μηκέτ' ἐνοχλοῖν βλά-
 πομένη, πομπῶδες τότε, ὥς
 μίνα, ἢ λαμπρὸν ἔρπον ἱρ-
 ρασάμεν. τί με ὑποβλέ-
 πεις, καὶ πρὶν τὸς ὀδόντας; ἢ
 γάρ τι ἐγκαλῆς, εἴπῃ. Πυθιάς
 ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τῷ,
 ὅθ' ἀρευνάμενος ἀπέρχῃ κα-
 ταλιπὼν με ὄρεας, ὅ Πυθιάς,
 οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίῃ; Πυ.
 ὅ τῃς ἀχειότητ', τὸ δὲ μὴ
 ἐπικλαδῶσαι λακρυούσης,
 κίθ', ἢ ἀνθρώπος ὅτι. πλὴν
 εἴπῃ ἢ γὰρ καὶ τὰ ληθὲς ἐπῆρ,
 σὺ ὅ λείδω, διέφθαραι αὐ-
 τὸν ὑπεραγαῶσα, καὶ τῷτο
 ἐμφαύουσα. ἐγὼ δὲ μὴ πά-
 ρω αὐτὸν ἡγνοῶ ὑπερόπτα
 ἢ ἀνθρώποι γίνονται. ἢ
 homo est. Quanquam si utique veritatem conuenit dicere,
 tunc inoffensa perdidisti ipsum, quæ supra modum amasti ho-
 minem; idque etiam palam fecisti illi. Oportebat autem non
 minus emulari ipsum. Insolentes enim fiunt cum hoc sentiunt.

implicans. Est dea utique alia
 qua Adrastia, ac talia vi-
 det. Tu vero aliquando mæ-
 rore afficeris, ubi fortasse
 audieris de me aliquid, quod
 iaceam videlicet aut la-
 queo à me ipsa suffocata,
 aut in puteum præcipita-
 ta, aut quemcunque tam-
 dem mortis modum inueni-
 ro, dum ne amplius ita cor-
 ram & ob aliorum oculos
 molestiis afficiar. Actum
 pompam utique duces tu,
 perinde ac re magna splen-
 dida peracta. Quid me
 torum aspectas, ac dentibus
 infrendis? Nam si quicquam
 est cur me accuses, dicas li-
 cet. Pythias hæc inter nos
 iudicet. Quid hoc? ne respon-
 so quidem dato abis hinc,
 me relicta? Vides, mea Pys-
 thias, qualia patiar à Lys-
 sia. PYT. O' feritatem.
 Nā quod nullis neque lachry-
 mis flebitur, lapis sanè, non

πᾶν ὧ τάλαινα, λακρύουσα,
 καὶ λῦ μοι πᾶσι, ἄπαξ ἢ δις
 ἀπόκλεισον ἐλθόντα· ὅψα
 γὰρ ἀνακαίωρον αὐτὸν πᾶ-
 νυ, καὶ ἀντιμιμνήσκει ἀλη-
 θῶς. ἰό. ἀλλὰ μὴδ' ἔπειτα, ἄ-
 παρ, ἀρκλείσω Λυσία; ἔ-
 θε μὴ αὐτὸς ἀρῇ καὶ φά-
 σας. Πυ. ἀλλ' ἐπανερχεται
 αὐθις. ἰό. ἀπλώκεας ἡμᾶς,
 ὦ Πυθιάς, κηρύττει σέϊσας,
 ἀπόκλεισον λεγούσης. Λυ.
 ἐχὶ ταύτης ἔνγκον, ὦ Πυθιάς,
 ἐπανελήλυθα, λῦ οὐδ' ἔσ-
 βλίψαμι ἔτι τοιαύτῳ οὐ-
 σαρ, ἀπὸ δὲ σὲ, ὥς μὴ λα-
 ταχιγνώσκεις ἑμοῦ, καὶ λῆ-
 γης ἄρ, ἔγκοιτο ὁ Λυσίας
 ἐστίν. Πυ. ἀμίλη καὶ ἔλκεον,
 ὦ Λυσία. Λυ. φέρει οὐδ' ἔ-
 θέλεις, ὦ Πυθιάς, ἰόδωσαρ
 τῶν νῦν λακρύουσαρ, αὐτὸν
 ἐπισάντα αὐτῇ, ποτὶ μετὰ
 νηανὶς λαθωδίσκη, ἑμοῦ ἀρ-
 σάση; Πυ. Λυσία, τὸ μὲν ὁ-
 ρον, ἐταῦρά δ' αἶ. ποτὶ δ' οὐκ
 κατέλαβον αὐτὸς συγκαθώ-
 δοντας; Λυ. ἐκτὼ σχι-
 δόν

Ab desine lacrymari mise-
 ra : & si me audies , semel
 atque iterum exclude ven-
 nientem. Videbis enim in-
 flammari ipsum denuò prore-
 sus , & vicissim insanire
 vero pacto. IOES. At ne
 dixeris quidem , apage. Ut
 ego excludam Lysiam? &
 tinam ne ipse à me desin-
 ciat modò PYT. At rur-
 sus huc reuertitur. IOES.
 Perdidisti nos, Pythias; for-
 tassis audijt te de exclu-
 sione verba facientem. LY.
 Non huius causa , Pythias,
 huc reuersus sum , ut quam
 ne aspexero quidem am-
 pliùs , talis cùm sit : sed tua
 gratia, ut ne damnares me, ac
 diceres forte, Irrecoëiliabi-
 lis hic Lysias est. PYT. Atq;
 equide dixissem, Lysia. LY.
 Ferre igitur me vii Pythias
 Ioëssam hanc, quæ me lac-
 chrymatur, cùm ipsa super-
 uenerim ei aliquando cum
 adolescente concumbenti,
 & à me desicisam. PYTH.

Lysia, in uniuersum quidem meretrix est. Ceterum quan-
 do veròprehendisti ipsas concumbentes? L. 3. 3. 3.

Δὸρ ταύτῃ ἡμέρῃ, νῦν Δ',
 ἔκτῃ γὰρ ἡμέρῃ ἰσαμῆς, τὸ
 τέμνον ἢ ἰδὸ μὴ ἰσῆς, ὁ πα-
 τὴρ ἀδῶς, ὡς πάλαι ἐρῶτα
 ταυτησὶ τῆς ἡμέρας, ἐνέκλασ-
 μι, παραγγέλλας τῷ θυρωρῷ
 μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δέ, ὅ γ' ἔφα-
 ρον μὴ ἔχῃ σιωπᾶναι αὐτῇ, τὸν
 Δρόμωνα ἐκέλευσα παρακύ-
 ψαντα τῷ θυρωρῷ τῆς αὐτῆς, ἢ
 ταπαντάδην ἡ, ἀναδέξα-
 σθαι με ἐπὶ τῶν νύκτων· ἔφαρ-
 γ' ὅτ' αὖ ἀναδέξασθαι ἔμελλον.
 τί ἄρ' μακρὰ λέγοιμι; Περὶ
 βλῶ, ἔκον, πλὴν αὐτίον ἐν-
 ρον ἀπεκκλασμένην ἐπιμα-
 λῶς. μέσαι γ' νύκτες ἦσαν·
 οὐκ ἔκοφα δ' οὐδ', ἀλλ' ἐπα-
 ρας ἤριμα πλὴν θύραν, ἥδη
 δὲ καὶ ἄποτε ἐπιποίηκεν αὐ-
 τὸ, παραγὰρ τὸν σφοδρία,
 παρῆλθον ἀφοφῆτι, ἐκάθου-
 δον δὲ πάντες. ἔτα ἰπαφώ-
 μι· τοῦ δόχου, ἐφίσταμαι τῇ
 κλίνῃ. λό. τί ἐρεῖς, ὦ Δάματρι;
 ἀγωνιῶ γάρ. Λυ. ἰπαδὴ δὲ
 οὐχ ἰδρῶν τὸ ἄδμα ἐν·

τὸ

tus, ni fallor, dies hic est, per
 Iouem, sextus utique. fuit es
 nim secunda mensis incip-
 pientis, hodie verò eiusdem
 septima est. Pater igitur cum
 sciret me iam olim amare,
 probam hanc scilicet, con-
 clusit me domi, dato ianitori
 mandato, ne aperiret. Ego
 verò (non enim ferebam ab
 huius congressu prohiberi
 me) Dromonem iussi, accli-
 nantem muro atrij, qua para-
 te humillimus erat, in tergū
 recipere me. Nam hoc pa-
 tro minore negotio ascen-
 surus eram. quid multis opus
 est transcendi, veni, atrium
 offendi occlusum diligenter.
 Iam enim nox erat media.
 Itaque neq. pulsavi tum, sed
 attollēs sensim ianuam (iam
 autem & antea idem aliz
 quoties feceram) transuera-
 sum actio cardine, tacitè ac
 sine tumultu ingressus sum.
 Dormiebant autem omnes,
 atque ego exinde contrecta-

to pariete (ut fit in tenebris) super lectum adstiti. I O B.
 Quid narras, ὦ Ceres? prope enim deficio. L Y S. Postea
 quam autem animaduvertebam non unum esse anhelitum:

Ecce 4 princi.

τὸ μὲν πρῶτον ὥμῳ τὴν Λυ-
 δὴν αὐτῇ συγκαθόδῃ, τόδ' ἔκ
 λῶ, ὃ Πυθιάς, ἀπ' ἐφαψά-
 μιν ὅτι ὑδρον ἀγρῆσόν τινα,
 πάνν' ἀπαλόν, ἐν χεῶν ἑκαρ-
 μύσῳ, μύρῳ καὶ αὐτὸν ἀπ-
 πνέουσα. ἔτι δὲ Λῶν, ἐν ᾧ καὶ ξί-
 φος ἔχων ἦλθον, ἐκ ἧν ὠκνη-
 σα, εὐίσα, τί γελᾶτε, ὃ Πυθιάς;
 γέλωτ' ἄξια δοκῶ σοι διη-
 γῆσθαι; ἰό. τῷτό σι, ὃ Λυσία,
 ἀλύπηκτον; ἢ Πυθιάς αὐτῇ
 μοι συγκαθόδῃ. Πυ. μὴ λέγε
 ἰόουσα, πῶς αὐτόν. ἰό. τί μὴ
 λέγῳ; Πυθιάς λῶ, φίλτατε, με-
 τακληθεῖσα ὑπ' ἐμῆ, ὥς ἄμα
 καθόδοι μιν· ἐνυπνίω γὰρ
 σὲ μὴ ἔχουσα. Λυ. Πυθιάς, ὃ
 ἐν χεῶν ἑκαρμύσῳ, ἔτα δι-
 ἔκτης ἡμέρας ἀνικόμοισι ὤ-
 σάντων ἑομῶν; ἰό. ἀπ' ἐνός
 ἐξυρήσατο, ὃ Λυσία· ἐπὶ ῥῆτον
 γὰρ αὐτῇ αἰ τήχον, νῦν δὲ
 καὶ τὴν πλὴν ἐν ἐπὶ τοῦ. Λῶ-
 ξον, ὃ Πυθιάς, Λῶξον ἔτος
 ὅρ, πᾶσαν αὐτόν. ἰδὲ, τὸ με-
 tem vsque detonsus? atque exinde intra sex dies hofertum
 iterum produxit comam? ἰό. Ex eo cū morbo laboravit,
 tonsa est, Lysia, defluerant enim illi tum crines, nunc au-
 tem ficiitiam comam imposuit. Ostende Pythias, ostende
 ita rem habere se, ac fidem illi fac. Ecce tibi adolescentulum
 istum

principio quidem putabam
 Lyden cum ipsa una dormi-
 re, ceterum aliter multo res
 erat, Pythias. Nam ubi con-
 trectare cepi, deprehen-
 di imberbem quendam, ade-
 modum tenerum, ad cuius
 tem usque detonsus, una
 guenta etiam ipsum olen-
 tem. Hoc ubi sensi, si qui-
 dem et gladium veniens
 mecum attulisset, non ita
 quiessem tum, sat scitote.
 Quid ridetis Pythias? an de-
 ro risu digna dicere vobis
 videor? IOES. Hoccine
 igitur, Lysia, acerbum adeo
 tibi fuit? Pythias haec mecum
 dormiebat. PYT. Ne di-
 cas illi, Ioessa. IOES. Cur
 non dicam? Pythias erat, o
 charissime, a me accersita
 tum, ut una mecum dormi-
 ret. Aegre enim erat mihi,
 quod te non habebam. LY.
 Pythias autem? ille adens
 istum

ῥάκιον, ὃ μοιχὸς, ὃν ἰσηγοῦ-
 πας. Λυ. ἐκ ἡμεῶν οὐκ, ὡς λόγα-
 ρα, καὶ ταῦτα, ἰρῶντα, ἱφας
 ἑάμφορ αὐτόν; Ιό. ἐκκοῦ σὺ
 μὴ ἡδὴ πίπασαι. βόλῃ δ', ἀν-
 τιλυπύσω σε καὶ αὐτὴν, ὁργίζου
 μένῃ δικαίως ἐν τῷ μίρῃ;
 Λυ. μηδ' αὖτις, ἀλλὰ πίνωμεν
 ἡδὴ, καὶ Πυθιάς μὲθ' ἡμῶν.
 ἄξιον γὰρ αὐτῶν παρῆναι τοῖς
 ποικιλοῖς. Ιό. παρίσαι. οἶα πῶς
 ποῦθα δὲ σὶ, ὡς γυναικώτατι
 πικρὸν, Πυθιάς; Πυ. ἀλλὰ
 καὶ διαμάχῃ ὑμᾶς ὁ αὐτὸς,
 ὥς μὴ μοι χαλῖπαι, πάλιν
 τὸ δῆνα ὅρα, ὡς Λυσία, μίλιν
 ἄπας τὸ περὶ τῆς λόμης.

idem ipse reconciliaui quoque vos: quare non est cur mihi succenseas, ni istud queso vide, *Lysia*, ne cui de coma quicquam dixeris.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ-
 νιδᾶς καὶ Ὑμνίς.

EN ἡμῶν τὰς Γαλά-
 τας μάχη, ἐπὶ, ὡς Χη-
 νιδᾶ, ὅπως μὴ περὶ
 ἄσας τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ
 τοῦ ἱπποῦ τοῦ λαοῦ, ὅπως
 δ' οἱ Γαλάται, καὶ τοὶ ἄλλοι
 οὗτοι, ἱπποῦ ἀντὶς,
 ὡς

istum machum, quem zelotypia prosequeris. **L Y.**

Quidigitur? annon conueniebat hoc? praesertim amantem, & qui ipse contrectauerat? **IO.** Proinde tu quidem iam persuasus es ut credas. Vis autem & ipsa vicissim tibi agere faciam, ut quae merito vicissim irascar tibi? **LY.** Nequaquam, sed bibamus iam, Pythiasque hac una nobiscum. Aequum enim est adesse ipsam reconciliationi faciundae. **IO.** Aderit. Quaelia autem propter te passum, ὁ generosissime adulescentum Pythias? **P Y T.** At

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ,
 Chenidas, & Hymnis.

IN pugna autem contra Galatas, dic Chenida, quo pacto ipse quidē ante ceteros equites cursu puectus fuerim, equo insidēs cādido: Galatae autē, tametsi fortes alioqui bellatores, trepidarint continuo ὅνobi aspiciendae
 Ecce s me.

ὡς ἂν δόρυ με, καὶ ὅδε ἐτι ἔτι-
 ση. τότε δίνω ἐγὼ, πλὴν ἢ λόγ-
 χλιν ἀκουτίσας, διέπρηξα τὸν
 ἱππαρχὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἱπ-
 πον. ἐπὶ δὲ τὸ σωισσηκὸς ἐτι
 αὐτῶν (ἥσαν γάρ τινες, οἱ
 ἔμψον, σφαλύνσαντες μὲν πλὴν
 φάλαγγα, ἐς πλάσιον δὲ συ-
 ναγάζοντες αὐτὸς) ἐπὶ τέτρες
 ἐγὼ σπασάμην ὅτι πλὴν σπά-
 θλιν, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελά-
 σας, ἀναπρίνω μὲν, ὅσον ἐπὶ
 τοὺς περὶ αὐτῶν πρὶν ἡμ-
 βολῇ τοῦ ἵππου. τῷ ξίφει δὲ
 καταρτίκων, διέτιμον τῶν
 ποταμῶν ἐνδὲς ἐς δύο πλὴν
 λιπαρὴν αὐτῷ ἑρπύνην. ὑμεῖς
 δὲ, ὦ Χλωίδα, μετ' ὀλίγον ἐ-
 πίσητε, ἥδη φονέοντων. Χη.
 ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχη, περὶ Πα-
 φλαγονίαν ἰμονομάχησας
 τῷ σατράπῃ, οὐ μὲν ἄλλα ἐπὶ
 δαίξω καὶ τότε. Λε. καλῶς
 ἐπὶ μνησας, ἐκ ἀγχινοῦς οὐδ'
 ἐκένυς τῆς πράξεως. ἂν γὰρ
 σατράπης μίγεις ὅτι, ὁ-
 πλομάχων αἰεὶ ὁδοῖν ἔ-
 ναι,

me, neq. quisquam amplius
 subsistere sustinuerit. Ibi igitur
 tum ego lancea quidem
 emissa transfixi præfectum
 alæ ipsorum, unâ cum equo.
 Contra eos autem qui con-
 ferti adhuc resistebant (erat
 enim nonnulli qui persiste-
 bant, phalange quidem so-
 luta, in quadrangulam au-
 tem aciem aggregatis ip-
 sis) progressus, arrepto gla-
 dio, ac totis animis facto in
 illos impetu, in fugam quidē
 conuerto circa septem eo-
 rum qui in prima acie pu-
 gnabant, equi incurfu: gla-
 dio autē impacto, manipula-
 rij unus ducis caput in duas
 partes diffeco, unâ cum ipsa
 galea. Vos autem, Chenida,
 paulò post peruenistis, fu-
 gientibus illis. C H E.
 Nam cum, Leontiche, circa
 Paphlagoniâ singulari pre-
 lio cum satrapa illo con-
 gressuses, annon non pro-
 præclarum facinus et ma-
 gnum edidisti? L E O. Pul-

chrè commonuisti facinoris, haudquaquâ etiam illis in ge-
 nero. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset in cœcis,
 inter

να, καὶ ἀφρονέσας ἔειπεν·
 καὶ, πεπηδήσας ἐς τὸ μέσον,
 ὑπὸ καλῷ, ἃ τις ἐθέλοι αὐτῷ
 μιν οὐ μαχῆσθαι, οἱ μὲν ἔρ' ἄλλοι
 καὶ ἐπιπλήγοντες, οἱ λοχαγοὶ
 καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ὑγιμῶν
 αὐτοῖς, καὶ τοι οὐκ ἀγνοῖς
 ὁσθ' ὅτι ἄνθρωπος ἔστιν· Αἰεταχμὸς γάρ
 ὑγιμῶν ὑπὸ Αἰτωλῶς, ἀκον-
 τιστὴς αἰετῶν· ἐγὼ δ' ἐχθροὶ ἀν-
 τιστάνωμι· ὁ δὲ μὲν δ' ὅμως,
 καὶ τὸς ἰταίρους ἐπιλαμβάνο-
 μενος ἀποδιδάσκων· ἰδιόδοις
 κισσῶν γὰρ ὑπὲρ ἑμῶν, ὁρῶντες
 ἀπείλονται μὲν τὸν βάρβα-
 ρον ἐπιχρύσεισι τοῖς ὅπλοις, μέ-
 γαλα, καὶ φοβερὸν ὄντα τὸν
 λόφον, καὶ κραδαινόντα τὴν
 λόγχην. Χη. καὶ γὰρ ἴδισα
 τότε, ὦ Λιόντιχη, καὶ οἶδα
 ὡς ἐχόμενον σοι, διότι
 μὴ πεκινθιωδῶν. ἀδίδω-
 τα γὰρ ἔγωγε μοι, σοὺ ἀρθε-
 νόντων. Λι. ἀπ' ἐγὼ τολ-
 μέσας,

inter grauis autem armatu-
 ra milites pugnator habes.
 retur optimus, contemptis
 videlicet Græcis, in medium
 prosliebat, ac prouocabat
 si quis cū ipso singulari præ-
 lio decertare vellet. Ibi igitur
 tum cæteri quidem per-
 culsi atque perterriti erant,
 Manipularij videlicet, Præ-
 festi, Centuriones, et
 ipse etiam Imperator, quan-
 quam homo esset minimè as-
 lioqui ingenerosus aut igna-
 uus. nam Aristarchus tum
 imperator exercitum duce-
 bat, Aetolus, idemq; iacula-
 tor optimus. Ego verò tri-
 bunatum adhuc tum gere-
 bam: sed tamen nihilominus
 fidens animo, et dimotis à
 me socijs, qui me increpando
 retinebant: metuebant enim
 mihi, aspicientes Barbarum
 quidem ipsum resplendentē
 armis inauratis, magnā autē

aique terribilem indutum galeam, et præterea lanceam quo-
 que vi multa librantem. C H E. Nimirum ego quoque
 tum metui, Leontiche, et scis quo pacto instabam tibi pre-
 canda, ne præ alijs periculo committere te velles. Nam mi-
 hi vita hæc ingrata futura erat, te morte amisso. L E. At ego
 tum

μήσας, παρήλθορ' ἐς τὸ μίσην,
 ἔχῃρορ τῷ Παφλαγόνος ὀ-
 πλισμῷ, ἀπὸ πάγχυος
 καὶ αὐτός. ὥς βοὴ δούης ἐξέ-
 νητο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τῷ
 βαρβάρῳ· ἐγνώσεσθ' ἡμῖν ὅρ-
 κῶντι οἱ ἰδόντες, ἅπ' ὅτι πῶς
 τῆς μάχης, καὶ τῶν φηλά-
 ρων, καὶ τῶν λόφον. ἄπ' ὅτι Χίλως
 δα, τίνι μὲ πάντων τότε ἤκα-
 ζον; Χη, τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλῆ-
 ῳ, καὶ Δία, ὅς θ' ἐτίθλος καὶ Πη-
 λείως; ὅτως ἔπρην μὲν σοὶ ἢ
 λόρως, ἢ φοινικὶς δὲ ἐπὶ πύθῃ,
 καὶ ἢ πύλῃ ἡμῶν μαρμαίρει. Λε.
 ἐπὶ τῷ σωίστην, ὁ βάρβαρ' ὅ-
 πρότερον τιπρώσκει μὲ, ὀλί-
 γον ὅσον ἐπιψεύσας ὅς δ' ὁ-
 ραί, μικρὸν ἔπειρ τὸ γόνυ. ἐ-
 γὼ δὲ διηλάσας πλὴν ἀσπίδα καὶ
 σαείῃ, πᾶσι δ' ἀμπάξας τὸ
 σῆμα, ἔτ' ἐπιδραμὼν, ἀπὸ
 δηροτόμῃσιν καὶ σπάθῃ ῥα-
 δίως καὶ τὰ ὅπλα ἔχωρ, ἐπα-
 νῆλθορ, ἅμα καὶ πλὴν κεφαλῶν
 ἐπὶ τῷ σαείῃσιν πεπηγῆσθαι ἡ-
 μῖσιν, λελυμῇ ὅς φόνος.
 Υμ. ἄπαγε, ὅ Λιόντιχ' ἡμῶν
 ῥα

tum præ ceteris ausus, pro-
 cessim medium, non prius
 neque ipse Paphlagonē illo
 armatus, sed totus adeo au-
 ro collucens. Quare clamor
 statim coortus est ὅ ἀ νο-
 στρα parte, ὅ ἀ barbaris,
 Agnoscebant enim etiam illi
 me videntes, ὅ maxime ex
 pelta, ὅ phaleris, ὅ cri-
 stis. Dic quaeso Chénida, τίς
 nam me tum omnes aspicere
 labant? CHB. Cui autem
 alteri, quàm Achilli, per Ioa-
 uem, Thetidis ὅ Pelei filios
 Ita decebat quidem te ga-
 lea, efflorebat autem pura
 pura: pelta verò etiā fulgu-
 ris modo coruscabat. LE.
 Postquam auent ad manus
 ventum est, Barbarus ille
 prior vulnerat me modicè,
 quasi perstringēs hasta pau-
 lum supra genu. Ego vero
 adaucta per clypeū lacerā, in-
 tum utrinq; petus illius trans-
 uerbero: atq; exinde exiens
 rens, ceruicem quonq; gladio
 amputo facile, ὅς illius
 referens inde redeo, caput quoq; vnά summa fixū, nec ea per-
 tans, eade videlicet lotus ac madens. H. Y. Απαγε, ὅ Λιόντιχ' ἡμῶν
 ῥα

ρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ πρὶς αὐτὴν
τῇ διηγῇ, καὶ ἐκ αὐτῆς οὐδὲ
πεσοῦν τῆς, ἔτα χαίροντα
ὡς λύθρον, ἐκ ὅπως συμπίσι, ἔ
συγκοιμητοίη. ἔλαβον οὖν ἄ-
παμι. Λι. διπλάσιοι ἀπόλα-
βι τὸ μίσθωμα. Υμ. ἐκ αὐτῆς
ἵπομαιναι ἀνδροφόνου συ-
κασθῶμαι. Λι. μὴ διδίδι, ὅ
Υμνι, ἐν Παφλαγονίᾳ ἱκῆνα
ἐπράκται, οὐδὲ ἀρλώων
ἄνω. Υμ. ἀπὸ ἱκῆνας ἀνδρῶν
πρὸς ἡ, καὶ τὸ αἶμα κατέπα-
σου ἀπὸ τῆς λεφαλῆς τῇ βαρ-
βάρῃ, ὡς ἔφειδεν ἐπὶ τῇ σαρ-
σῇ. ἄτ' ἐν τῇ βίβλῳ ἀνδρῶν πρὶς
εὐαλῶ, καὶ φιλῆσαι μὴ, ὅ
Χάειτῳ, γένοιτο ἔκαστος ὅ-
τ' ἀμάνων τοῦ ἀγμῖον.
Λι. καὶ μὴ ἄμα ἔδω ἐν
τῇς ὁκλοῖς. ἔν οἷδα, ἡράδης
ἄν. Υμ. ἀπέστα μόνον, ὅ
Λιόντιχῃ, ναυτιῶ, καὶ φείδω,
καὶ τὰς σκίας μοι δοκῶ ὅ-
ρῳ, καὶ τὰ ἡδωλα τῶν πρὶς
φονομήτων, καὶ μάταια, τῇ
ἀθλῆς λοχαγῇ, ἐς δὲ τὴν ἐν
φαιλῶ

scæda sceleratâq; hæc, atque
adeò horribilia de te ipso
narras : neque verò te am-
plius ne aspexerit quidem as-
liquis, cruore ac tabo ita
gaudentem, nedum bibat
tecum, aut concumbat. E-
go certè igitur hinc abeo.
LEO. Quin duplicem acci-
pe mercedem. HYM. Non
potero cum viro cædibus
polluto concumbere. LEO.
Ne metuas, Hymni. Nam il-
latus in Paphlagonia ges-
stasunt, nunc autem pacem
hic ago. HYM. At homo de-
uotus & execrabilis es, &
cruor ex capite Barbari il-
lius quod in lancea fixum
portabas, in te destillabat.
Egòne igitur ut talem vis-
um amplectar & osculer?
absit, ô Charites. neque es-
nim iste talis carnifice me-
lior. LEON. At verò se
me vidisses in ætuis, sat
scio, amâsses, Hymni. HYM.
Audiēs solūm hæc, Leōtiche,
nauseo, atq; horreo, ipsasq;

illas umbras videre mihi videor & simulachra occisorum,
& præcipuè miseri illius manipularij præfecti, cuius tu
caput

φαλὶν διηρημένος. τί οἶα, τὸ
 ἔργον αὐτὸ, καὶ τὸ αἶμα ἡ θίκα=
 σάμην, καὶ καμνύεις τοὺς νε=
 κρὸς; ἐκθανεῖν γάρ μοι δοκῶ,
 ὅδ' ἀπεκτενόμενα πάποτε φο=
 νοῦν φρονεῖν ἔδωκεν. Λε. ἔτις ἀ=
 γνηὺς, ὦ Υμνί, καὶ μικρόψυ=
 χος εἶ; ἐγὼ δὲ ὦμην ἐδίδου=
 ὀξεί σε ἀκύνεσθαι. Υμ. ἀπὸ
 τέρεπαι τοῖς διηγνήμασι τέλοισ,
 εἴ τινας Λημνιάδας ἢ Δαναί=
 δας εὐροῖς; ἐγὼ δὲ ἀπαρτίχων
 παρὰ πλὴν μητέρα, ἕως ἔτι
 ἡμέτερα ἴστην. ἔπου καὶ σὺ, ὦ
 Γραμμὴ, σὺ δ' ἔρρωσο χιλιάρ=
 χων ἄνδρες, καὶ φονεῖν, ὅπως
 σὺν ἄνδρ' ἐθίλῃς. Λε. μᾶλλον,
 ὦ Υμνί, μᾶλλον. ἀπὸ πύλων
 θί. Χη. σὺ δ' ἔρ, ὦ Λιόντιχε,
 ἀφελῇ παυδίσκην κατεφόν=
 βησας, ἐπιστάων λόφους,
 καὶ ἀπιθάνους ἀνείας δι=
 ξιῶν. ἐγὼ δ' ἰώφωρ θυτὸς, ὅπως
 χλωρὰ ἐγνήτο, ἔτι σε τὰ κα=
 τὰ τὸν ποταχὸν ἐκῆνα διη=
 γνύμενος, καὶ σωῖσθαι τὸ πρό=
 σωπον, καὶ ἐπιφύξην, ἐπὶ
 καὶ

caput in duas partes disse=
 cuiisti. Quid putas igitur si
 ipsum opus aspicerem, &
 cruorem manantem, & ia=
 centium cadauera? Emoris
 tura certè mihi videor, ut
 quæ nunquā ne gallum quiz=
 dem gallinaceum occidi vi=
 derim. L E O N. Adeone
 autem ingenerosa Hymni=
 es, & pusillanimus? Ego ve=
 rò oblectatum iri te puta=
 bam audiendis istis. H Y M.
 At huiusmodi narrationibus
 oblecta, si quas Lemniades
 inueneris, aut a Danaides.
 Ego autem hinc ad matrem
 curriculò abibo, dum adhuc
 dies est. Sequere ex tu Grā=
 me. Tu verò vale, Tribuno=
 rū optime, & occisor, quot=
 quot etiam volueris. L E O.
 Mane quæso, Hymni, mane.
 Abijt. C H E N. Nempe
 Leontiche, puellam supple=
 cem territasti, concutendo
 cristas, & incredibilis quæ=
 dam præclare facti nominis
 morando. Ego verò statim videbam quo pacto ex=
 palle=
 scebat, cum tu adhuc illa quæ circa manipularium facta es=
 sent, narrares: contrahebasque vultum, & exhorrebas a vulgari=
 tum,

καὶ ὁρακοῦσα πλὴν λιπαλῶν
 ἔφη. Λι. ὦ μὲν ἱρασμιώτης
 ρ. αὐτῇ φανῆσθαι. ἀλλὰ καὶ σὺ
 με πεσοπολόγηκας, ὦ Χλωί-
 δα, τὸ μονομάχιον ὑποβα-
 λών. Χη. ἐκ ἔδῃ γὰρ σιωπι-
 ψάδιθαί σοι, ὁρῶντα πλὴν
 αὐτίαν τῆς ἀλαστονείας; σὺ δὲ
 πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίη-
 σας. ἔγω γὰρ, ἀπίτιμβον τῷ κα-
 κοδαίμονος Παφλαγόνος πλὴν
 λιπαλῶν, τί καὶ κατέπηξας
 αὐτῶν ἐπὶ τῆς σαείσεως, ὥς
 σε καταρρέῃν τὸ αἷμα; Λι. τῷ
 ὧμίᾳρὸν ὡς ἀληθῶς, ὦ Χλωί-
 δα, ἐπεὶ τὰ γὰρ ἅπαντα οὐ κακῶς
 σιωπῇ πλάσσω. ἀπιθὶ δὲ οὖν, καὶ
 πᾶσιν αὐτῶν συγκαθωδῆ-
 σουσαρ. Χη. λίγῳ οὖν, ὡς ἐ-
 ψάσω ἅπαντα, γυνὴ αὐ-
 τῇ λόγον βεβλόμην; Λι. αἰ-
 σχόμεν, ὦ Χλωίδα. Χη. καὶ μὲν
 ἐκ ἅπας ἀείκοιτο. ἰλὺ βίνω
 θάττερον, ἢ μισῶμαι ἀει-
 σὺς εἴνδοκον, ἢ καθά-
 διαρμυλὰ Ὑμνίδ. ἔψινθαι
 ὁμολο-

tum, postquam etiam disse-
 cuisse te caput illius dice-
 bas. LEON. At ego me illi
 amabiliore eò visum iri pu-
 tabam. Sed tu me perdis-
 disti, Chenida, qui ultra hæc
 etiam de singulari certami-
 ne submonuisti. CHEN.
 An non decebat me quoque
 mentiri tecum, quando cau-
 sam arrogantiae istius vide-
 bam? Tu verò longè terri-
 biliora omnia fecisti. Esto
 enim amputaris infelicitis in-
 stius Paphlagonis caput, cur
 idem etiam lancea affixisti,
 ita ut cruor in te destillaret?
 LEON. Vnū hoc impurum
 ac detestabile te vera, Ches-
 nida. Nam cetera quidem
 non omnino malè conficta
 fuerant. Abi igitur, ac per-
 suade illi ut redeat, mecumque
 dormiat. CHEN. Quid i-
 gitur? dicāne quòd omnia
 ista mentitus fueris, dum ge-
 nerosus ipsi videri affectas?
 LE. Turpe hoc, Chenida.

CH. At verò alio pacto non redibit facile. Proinde alterum
 ex his elige, ut vel odio habearis, dum præclarus bellator vis-
 deri cupis; vel mentitū esse te ista confitearis, et cū Hymnide
 dormias.

ὁμοιοῦδρ. Λε. χαλεπὰ μὲν
 ἄμφω. αἰρῶμαι δ' ὅμως τῶν
 Ὑμνίδεα ἀπιθι οὐδ', οὐδέ τις, ὃ
 Χλιδίεα, ἐψεύδαι μὲν
 μὴ πάντα
 δέ.

dormias. LEON. Difficile
 sanè utrunq; est, sed tamen
 Hymnidem habere malo.
 Abi itaque, ac dic illi, Ches-
 nida; mentitum quidem esse
 me, non tamen omnia.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a DANAIDES.] Danaus, cum essent ei quinquaginta filii
 & Aegypto totidē mares responsum accepit, se à genero interfe-
 ctum iri. quapropter ut nuptias recusares fratris, secessit Argos.
 Tandem cum ad hoc cogeretur, filiae monitis patris coniuges no-
 ctu omnes interfecerunt, præterquam Hypermnestra, quæ Li-
 no viro pepercit: à quo Danaus, postquam annos regnasset
 quinquaginta, interfectus est. Danaïdes verò dare criminis
 pœnas apud inferos dicuntur, a quibus implere fracta dolia co-
 ðitæ. De quibus Bologninus ex 4. Metamorph. Ovid.

Implebuntq; suas nequicquam Belides urnas,
 Imperio patris, quæ secure viros.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ

Μυρτάλη.

DORIO ET

Myrtale.

NΥρ με ἀρκλείας, ὃ
 Μυρτάλη; νῦν, ὅτε
 πρὸς ἐξ ὁμόμῳ δὲ
 σί; ὅτε δέ σοι τὰ ἑσαυτὰ ἐκός-
 μισον, ἐρῶ μὲν, ἀνὴρ, Διοπό-
 της, πάντ' ἔγωγε. ἵππ' δ' ἐγὼ
 ἢ αὐτὸ ἥδη ἀκρωῶς, οὐδ'
 ὅ Βιθυῶν ἐμποροῦ ἔνρηκας

N Vnc me excludis sci-
 licet Myrtale: nunc
 quando ad inopiam
 perueni propter te? At quid
 tam multa ad te offensa: a-
 mator, vir, dominus denique
 nihil nō erā. Postquam igitur
 ego quidem exarsis et

siccus planè iam, tu verò Bithynū istum mercatore mēti-
 qui

ἱρασλὺν, ἀρκηόμαι ᾧ ἰγὼ, καὶ
 πρὸ τῶν θυρῶν ἵκασα διακρύων,
 ὃ δὲ τῶν νυκτῶν φελάται, μόνον
 ἔνδορ δέει, καὶ ᾧ παννυχίζῃται,
 καὶ λυαῖν φῆς ἀπ' αὐτῷ. ΜΥΡ.
 ταῦτά με ἀρπνίγῃ Δωείων,
 καὶ μάλιστ', ὅποτ' ἀνέλθῃς, ὡς
 ποτ' ἀΐδωκας, καὶ σφύγῃς γιγί-
 νησαι δι' ἐμὲ. λόγισαι γὰρ ἅ-
 παντα ἐξ ἀρχῆς, ὅποσα μοι ἐ-
 κόμισθες. ΔΩΡ. ἰβγί, ὦ Μυρ-
 τάλη, λογισώμεθα. ἀποδήμα-
 σα ἐκ Σικυῶν τὸ πρῶτον
 δύο δραχμῶν, τίδ' δύο δραχ-
 μάς. ΜΥΡ. ἀπ' ἐκοιμήθης νύ-
 κτας δύο. ΔΩΡ. καὶ ὅποτ' ἵκοι-
 ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύρε-
 ἐκ Φοινίκης, δύο καὶ ἓξ το δραχ-
 μῶν, καὶ τὸ Ποσειδῶ. ΜΥΡ. ἰγὼ
 δὲ οἱ ἐκπλύνῃ τὸ μικρὸν ἐκ
 πᾶνο χιτῶνιον, τὸ μίχρ' τῆς μη-
 ρῶν, ὡς ἔχῃς ἱρίπῳ, ἐπὶ ὅρ-
 τῷ πρῶτῳ ἐκλαδομένης αὐτὸ
 παρ' ἐμὲ. ΔΩΡ. ἀπὸ λαβὼν αὐ-
 τὸ γυνείσας ὁ ἐπίτροπος πρῶτω

ἐμ

qui te amet, ego quidem ex-
 cludor, & ante fores sto lac-
 chremans: ille autē tota no-
 cte osculatur, & solus intus
 est, & quasi quoddam sacrum
 peruigilium tecum peragit,
 iamq̃ etiam pregnantem ex
 eo esse te ais. ΜΥΡ. Ista me
 enecant, Dorio, & maximē
 quādo dicis quod multa de-
 deris mihi, & ad inopiam
 propter me redactus sis. Ra-
 tionem igitur subduc quaeso
 omnium eorum quae iam in-
 de à principio ad me attulisti.
 ΔΩΡ. Rectē sanē, Myr-
 tale, subducamus rationem.
 Principiō igitur calceos at-
 tuli tibi Sicyonios, duarum
 drachmarum precio. pone
 duas drachmas. ΜΥΡ. At
 concubuisti quoque noctes
 duas. ΔΩΡ. Et quando ex
 Syria veniebam, alabastrum
 vnguenti ex Phœnicia, dua-
 rum etiam drachmarum, ita
 me seruet Nepiurus. ΜΥΡ.

At ego tibi, cū hinc nauigares, paruam illam tuniculam
 dedi ad femora vsque demissam, quo remigando vtereris,
 quam Epiurus proreia, quando dormerat mecum, per obli-
 uionem hīc intus reliquerat. ΔΩΡ. Verū cognatam illam

Ffff in

ἐν Σάμῳ, μετὰ πομπῆς γέ, ὧ
 θεοί, τ' μάχης. ὑρόμυνα δ' ἐκ
 Κύπρου, καὶ ἐπ' ἐρδ' αὖς πύργου, καὶ
 πύργου τ' ἐσθ' αὖς, ὅποτε λατὶ
 πλοῦσα μὲν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμε-
 σαί τοι. τί δ' ἔρ; καὶ ἄρ' αὖς ὀκτὼ
 ναυτικὸς, ἐν γυργάθῳ ξηρὸς,
 καὶ ἰσχάδων βίκορ ἐκ Καείας,
 καὶ ὑστέρου ἐκ Πατάρων σαν-
 δάλια ἐπ' ἰχθυσά, ὧ ἀχάεισι, καὶ
 τυρόν ποτε μίμνημαι τ' μί-
 γαν ἐκ Γυθίου. Μυρ. πύργου ἰ-
 σως δραχμῶν, ὧ Δωείων,
 ταῦτα πάντα. Δωρ. Μυρτά-
 λη, ὅσα ναύτης ἀνθρώπου ὧ ἐ-
 σωάμω, μισθοῦ ἐπιπλέων.
 νῦν γὰρ ἡδὲ λείχον ἄρ' ἔχω τῷ
 δεξιῷ, καὶ σὺν ἡμῶν ὑπερο-
 ρῆς; πάλιν δ', ὅποτε Ἀφρο-
 δίσις αὖ, ἐκ δ' δραχμῶν ἑθ' ἡκα-
 πὲς τῶν ποδοῶν Ἀφροδίτης,
 τῷ ἐνέκην, ἀργυρᾶν; καὶ πάλ-
 λιν τῇ μητρὶ αὖς ἐποδύματα
 δύο δραχμᾶς, καὶ Ἀνδρῶν ταῦ-
 τε πομπᾶς αὖς πλὴν χεῖρα,
 νῦν μὲν δύο, νῦν δ' ἐσθ' αὖς
 ὀβολὸς; ταῦτα πάντα σωτὶς
 θέντα, ὅσα ναύτης ἀνδρὸς αὖ.

Μυρ.

huic in manū aliquoties nunc duos, nūc quatuor obolos. Hæc
 omnia in vnum cōputata, substantia certē viri navitis fuerūt.

ΜΥΡ.

in Samo nuper à me rursum
 abstulit Epiurus, nō sine mul-
 to (pro di) certamine. Ces-
 pas autē ex Cyprio, & saper-
 das quinque, & percas qua-
 tuor, quando ex Bosporo na-
 uigauimus, attuli tibi quoq.
 Quid ergo? etiam panes ο-
 ἔτο nauticos in canistro, sic-
 cos, & cortinam caricis ple-
 nā ex ^a Caria, & postea ^b ex
 Pataris sandalia inaurata,
 ô ingrata. Etiam caseum a-
 liquando memini asferre me
 tibi ex Gythio. ΜΥΡΤ.
 Quinq; fortassis drachma-
 rum, Dorio, omnia hæc.
 DOR. O' Myrtale, quantū
 equidem potui, homo nauta,
 & mercede operam nauibus
 locans. Nunc enim etiam la-
 teri præfectus sum dextro, &
 tu nos contemnis? Nuper au-
 tem quando Aphrodisia ces-
 lebrabatur, annon drachmā
 quoq; ante pedes Veneris pro-
 te posui aureā? & rursum ma-
 tri pro calceamentis drach-
 mas numeravi duas, et Lyde

Μορ. τὰ κρόμμυα, καὶ οἱ ὀ-
 κείδω, ὡ Δωείωρι Δωρ. νῶ, ὃ
 ᾧ ἔχορ πλείω κομίζαν· ὃ ᾧ
 ἄρ ἡρίστον, ἔτι πλεονέκτη-
 ρον. καὶ μητρὶ ἢ ὀκείδω
 δα μίαν σκορόθου ἐκόμισα
 πᾶσι. ἡ δὲ ἡ δὲ ἄρ ἡμαθον,
 ἡ τινα ὅτι παρὰ τὸ βιβαῖν τὰ
 δῶρα. Μορ. τυτὶ πρῶτον ὁρᾷς
 τὸ χιτῶνιον; ἐκᾶν· ὀκείδω;
 καὶ τὸν ὄρμον τὸ παχύνειον.
 Δωρ. ἐκᾶν· ἡ δὲ ἡ γὰρ οὐ
 πάλαι ἔχουσα. Μορ. ἀπὸ ὅρ-
 ῶν, πολλὸν λιπώτερον ὡ, καὶ
 σμαράγδους ἐκ ἔχει, καὶ ἐκ-
 θία ταυτὶ, καὶ δαπνεία. καὶ
 πρὸς δύο μύας, καὶ τὸ ἐνοῖς
 κιορ κατὰ βαλὼν ἡμῶν, ὃ
 σάνδαλα Παταρικά, καὶ τυρὸν
 Γυθιακόν, καὶ φλιναῖρας. Δω.
 ἀπὸ ἐκᾶν ὃ ἔχεις, οἷον ὄντι
 συγκαθάρσεις αὐτῶ; ἔτι μὲν
 ἡμῶν τὰ πρὸς τὸν πᾶντως,
 ἀναφαιλάντις, καὶ τὴν κοίτην
 οἱ ὀκείδω. ἡ δὲ τὸ ἐδόν-
 τας αὐτὸ ὁρᾷς; αἱ μὲν ᾧ Χά-
 ειτῶ, ὡ Διοσκόρῳ, πομπῇ, καὶ
 μέλει ἐπὶ πότῳ ἔχει, καὶ ἔ-
 βρος

MYR. Cera illa videlicet,
 & saperda, Dorio? DOR.
 Ita certè. Neque enim plura
 aut maiora ferre potui. Non
 enim remis locarem operā,
 si diues forem. Caterum mas-
 tri meæ ne caput quidem ve-
 num alij unquam attuli. Lis-
 benter autè scirem, quāenam
 tibi à Bithyno isto dona da-
 rentur. MYR. Principiò tu-
 nicam hanc vides? eam ille
 emit, & monile hoc crassius.
 DOR. Illène? An'non ego
 te iam olim habere noram?
 MYR. At quod tu noras,
 multò tenuius erat, neq; ulloz
 smaragdos habebat. Dein-
 de & in aureis has, & tape-
 tem. Nuper autem etiā duas
 minas. Et pensionem domus
 quoq; pro nobis exoluit, non
 sandalia Patarica, & caseū
 Gythiacum, & id genus nu-
 gas. DOR. At illud non dis-
 cis, cū quali ipso cōcumbas,
 q; annos omninò supra quin-
 quaginta natus uxorem duc-
 xit, caluus videlicet, & colo-
 re similis carabo. Neq; etiā dentes illius vides? Nā gratia qdē,
 & Diofcuri, illius muka, & præcipuè quoties cantat, & den-
 Ffff 2 lication

βρὸς ἐν θίλῃ, ὃν αὐτοὺς
 εἶδον, φασίν. ἀλλὰ ὄναο αὐτῶν,
 ἁξία γιῶσα, καὶ ἡρώϊο ὑμῖν
 πασιόρον ὁμοίον ὡπατεῖ. ἐ-
 γὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἐνρήσω Διὶ
 εἶδα, ἢ Κυμβάλιον τινα τῶν
 κατ' ἐμὲ, ἢ τὴν γέτονα ὑμῶν
 τὴν ἀνλητεῖδα, ἢ πάντως τι-
 να. Δάπιδας δὲ καὶ ὄρμυς, καὶ
 θιμνωῖα μισθώματα δὲ πάντων
 ἔχομαι. Μυρ. ὦ μακαρία καί-
 νη, ἥ τις ἐρασὺν σὲ, ὦ Δωείων.
 ἔξει. ἐρόμμενα γὰρ αὐτῇ οἴσας
 ἐκ Κύπρου, καὶ τυρόν, ὅταν ἐκ
 Γυθίῃς καταπλήξῃ.

bebit, Dorio. Cepas siquidem illi feras ex Cyprio, & casum
 scilicet quando ex Gythio nauigabis.

licatior paulò esse cupit, asis
 nus ad lyram, ut dici solet.
 Sed tu fruiere eo, digna utiq;
 existens, ac puer vobis na-
 scatur patri similis. Ego ve-
 rò etiam ipse inueniam Delo-
 phidem, aut Cymbalum ali-
 liquam, meæ cōditionis, aut
 etiam vicinam vestram hāc
 tibicinā, aut omnino ullam
 aliquam. Tapetas autem, &
 monilia, & duarū minarum
 mercedem non omnes habe-
 mus. MYR. Beatam igitur
 illam, quæ te amatorem habet

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a CARIA.] Asia minoris regio inter Lyciam & Ioniam.
 Dicta est autem Caria à Chara rege, qui primus, ut fertur, a-
 nimum Auguria inuenit. Populi Cariae meminit Virgil. 8. Aen.

Hic Lelegas Carasq; sagittiferosq; Gelones.

b Ex Pataris.] Vrbs Lyciae, vbi sex hyemalibus mensibus
 Apollo responsa dabat. Dicta à Pataro Apollinis filio ex Lycia
 Xanthi filia: vel ab alio Pataro Lapeonis filio. Hinc Patarchus
 adiectiuum. Quid. 1. Metam.

—mihi Delphica tellus,

Et Claros & Tenedos, Patarae regia seruit.

ΚΟΧΑΙΣ

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ

Parthenis.

Τὶ δακρύας, ὦ Παρθένε,
 ἢ πόθεν καταγόμεναι
 τὸς ἀλλήλους φέρεις; Παρ.
 ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς, ὁ μίς
 γας, ὁ Κροκάλης ἱρώρ, ἱρρά-
 πιδί μου, ἀνέστησά με ἐν ῥόδῳ πα-
 ρὰ τῇ Κροκέλῃ, ἵππο ἔαντιρα-
 σὲ ἀπὸ Γόργου μεμιθωμένῳ,
 καὶ τίς τίς ἀλλήλους με συνίτευε,
 καὶ τὴν τράπεζαν μεταξὺ δια-
 πύκνωσεν ἀνιπρῶν, καὶ τὴν ἑρ-
 τῆρα ἐξίχθη πασπάσας. καὶ
 τὸν μὲν ἀγροῖον κοῦκλον τὸν
 Γόργον, ἀπὸ τῶν συμποσίων κα-
 τασπάσας τῶν τριχῶν, ἵππον
 περὶ αὐτὸν ἐκτός τι, ὁ στρα-
 τιώτης, Δανόμαχος (οἶμαι)
 καλεῖται, καὶ ὁ συστρατιώτης
 ἀπὸ τῶν ὠκείων οἶδα, ἃ βίβονται
 ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλί· αἶμα
 σε γὰρ ἱρρὸν πάλιν ἀπὸ τῶν ῥο-
 δῶν, καὶ τὸ πρόσωπον ὅλον
 ἐξώδηκεν αὐτῷ, καὶ περὶ δρό-
 μον. Κοχλὶ μάνη ὁ ἄνθρωπος,
 ἢ μήθη τίς ἡ παροιμία, τὸ
 πᾶμα; Παρ. ἡ κλοτυπία τίς,
 ὦ Κοχλί, καὶ ἱρὸς ἱκλῶς, ἢ
 Κροκά.

Zelotypia quædam, Cochli, fuit, amorque adeo enormis.

C O C H L I S E T

Parthenis.

Quid ploras, Parthe-
 ni? aut unde fractas
 hasce tibias affers?

P A R. Miles Aetolus iste ma-
 gnus, qui Crocalen amat, de
 lapis cecidit me, cū deprehens
 disset canentē apud Croca-
 len, à riuale suo Gorgo con-
 ductam : idemq; tibias hasce
 fregit mihi, ac mensam inter
 cenandū evertit, crateremq;
 effudit quoq; irrumpens : im-
 psum autem agrestem illum
 Gorgū ex symposio capillis
 abstractum, verberarunt cir-
 cumstantes, ipse miles (Dino-
 macho, opinor, nomē illi est)
 et commilitonū ipsius alter
 quidā. Quare equidem ne-
 scio an superuiçturus etiam
 homo sit. Nam illi pariter
 et, cruor multus ē naribus
 manabat, et tota facies ei-
 us intumuerat, ac liuida ea-
 rat. **C O C H.** Quid? insa-
 niſtne homo, an hac temer-
 lentia quædam fuit, et ex
 ebrietate insolentia? **P A R.**

Ffff 3 Crocale

Κροκάλη, οἷμαι, δύο τάλαν-
τα αὐτίσα, εἰ βάλῃαι μόνος
ἔχων αὐτῷ, ἐπὶ μὴ ἰδίῳ ὁ
Δινόμαχος, ἱκάνον μὲν ἀπέ-
πλησεν ἡκούῃα, πρὸς ἀρῶν
σα γὰρ αὐτῷ τὰς θύρας, ὥς ἐ-
κίχεν. Ἐργόρου δὲ Οἰνοῖα,
ἵνα γινώσκῃ ὅπου πορεύεται, ἐκ πολ-
λῶν ἱρώων, καὶ χησόν ἀνθρώ-
πων πρὸς αὐτῶν, ἔπινε μετ' αὐ-
τῷ, καὶ μὴ παρέλαβεν αὐλήσας
σαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ πρὸς
χωρὸν ἔφ' ὅτε, ἐξ ὧν ἦν
πρὸς τὸν Λυδίων, ὁ γινώσκων
τὸν δὲ ἤδη ἀνίστατο ὀρχησόμε-
νος, καὶ Κροκάλη δὲ ἐκρότη, καὶ
πάντα ὡς ἰδίῳ. ἐν τούτῳ δὲ
ἐτύπη ἡ κίχυν, καὶ βοὴ, καὶ ἡ
αὐλή, καὶ ἀράσας. καὶ μετὰ μί-
κρον ἡ πασιπύουσα ὅσον ὅκλῳ
βανίσκοι μάλα καρτεροί, καὶ
ὁ Μεγαρεύς ἐν αὐτοῖς. αὐτὸς
δὲ ἀντίτραπτο πάντα, καὶ ὁ
Γόργος, ὡς δὲ ἴφλυ, ἐπαίχεν,
καὶ παταῖτο, χαμῶ καὶ μὲν.

ἡ Κρο-

Crocale autem duo, opinor,
talenta poposceraat ab eo, si
se solam habere vellet. Ea
igitur postquam Dinoma-
chus non dabat, ipsum quis-
dem venientem exclusit, illis-
sa illi etiam ianua, quemada-
modum ferebatur: Gorgum
autē, Oenoënsē quemdam
agricolam prædiuitem, iam
diu ipsam amantem, homi-
nem videlicet facilem, ac
probum, intronittens, pota-
bat cum eo: me quoque as-
sumpta, ut tibia canerem ap-
ud ipsos. Caterum cum iam
procederet conuiuium, ego
quidem personare capere car-
men quoddam * Lydiæ gene-
ris ac toni: rusticus autem il-
le surgebat iam ut saltaret,
et Crocale autem etiam ma-
nibus applaudebat, omnia
que adeo iucunda ac suavia
erant. Interea vero strepitus
exauditur, et clamor quidā,
ianuæque domus exterior ef-

fringitur. Nec multo post irruerunt adolescentē quasi octo,
admodū robusti ac validi, et Megarensis ille unus inter ipsos.
Illicò igitur euertebantur omnia: et Gorgus, quemadmodum di-
xi, verberabatur, humiq; iacens etiā pedibus proculebatur.

Crocale

ἡ Κροκάλη δ', ἐκ οἷδ' ὅπως ἴ-
φθη· ἡ κεφυνῆσα παρὰ τὴν
γάτονα Θεσπιάδα· ἡ μὲν δ' ῥα-
πίσας ὁ Δανόμαχος, ἡ κεφῆ-
ρα, φησί, ἀντιγόντας μοι τὰς
αὐλὰς πρὸς αἶψαν. καὶ νῦν ἀπ-
ὸ γὰρ φράσας ταῦτα ὡς δ'
σπότη. ἀπὸρχεται δ' ἡ ὁ γινω-
ρὸς, ὁ φόρμος τινος ἑλκὺς τῶν
ἡσυχῶν, οἱ παραδύσσει ζῆς
κρυπταίνουσι τὴν Μιγαρίαν. Κοχ-
ταῦτ' ὅτι ἀπλῶσαι τὴν δρ-
σιωτικῶν τέτων ἰρώτων, πη-
ρὰς καὶ δίκας. τὰ δ' αἶμα, ἡ γι-
μόνων αἶν καὶ χιλιάρχοι λίγους
τῶν. ὡς τι δύναι δίκην, πείμα-
νον, φασί, τὴν σωτήριον, ἡ
ἀπὸ ἀπλῶν τὴν μισοφορίας, καὶ
σοιῶσιν πάντας. ἡ πειθεῖται δ'
δὲν, ἀλαζόνων ὄντων· ἡ γὰρ δὲ
αὐτοῖς, καὶ πρὸς αὐτὴν αὐτὸς
τὸ παράπαν. ἀλλ' οὐκ οἱ μοι
γῆνοι, ἡ νῦν τὴν γινωρὸς ἡ
σπότης, ἡ κολακῶν ἀδῶς
μικρὰ, καὶ κομίσαντων. οἱ
δ' τὸς λόγους πιστεύουσιν οὐ-
νοί, καὶ μάχας δίκης, φησί,
φύγοι, ὡς Παρθένι.

adulari sciat parum, et afferat multum. Cristas autem con-
cupientes isti, et praelia commemorantes, nihil aliud, Parthe-
ni, quam inanes crepitus.

Crocalle autē nescio quo pa-
cto clam subduxerat sese, et
ad vicinam Thespiadem es-
fugerat. Mihi verò Dinoma-
chus inflictis alapis, Dispe-
reas, inquit: et simul tibias cō-
fractas abiecit. Et nunc cur-
rens abeo, ut hæc dicam he-
ro meo. Abit autem et agri-
cola, circūspecturus amicos
quospiam in urbe, qui Mega-
rensem illum magistratibus
tradant. C O C. Hoc nimirū
est frui militaribus istis amo-
ribus, plagas et actiones su-
stinere: ceterā verò, Duces
esse se et Tribunos iactitāt:
et si quid dandum sit: Expe-
cta, aiunt, dum tributum con-
feratur, dumque ipse stipendiū
accipiam, atque omnia tibi
conficiam Pereant itaque ar-
rogantes isti iactatores. Nam
ego certē rectē facio, quæ in-
pso penitus nō admitto. Pi-
scator mihi quispiam obues-
niat, aut nauita, aut agrico-
la, æqualis conditionis, qui

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a LYDII generis.] Inter tonos & modos musices, Lydius in primis est. Lydia enim gens eam harmoniam maximè usurpauit, quæ ex sexta diapason specie nascitur. Nostra ætas penè omnem Lydij cantum in Ionicum mutat. ita cognita sunt natura horum modorum systemata. Huic furorem tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmoniæ proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η PHILOPATRIS.

Διδασκόμενος.

seu qui docetur.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTUM.

LVcianus sit Dialogus hic, an alterius cuiuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentū attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter etiam & gentilium deos, & Christianorum religionem, ut sæpè aliàs, incescere videtur. Phrasis autem & tota adeò compositio, cæteris illis scriptis haudquaquam similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, reliquo propè toto corpore longior? aut quid adeò grande & affectuosum sequitur, quod tragico isti exordio respōdeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterum cuiuscunque scriptum hoc fuit, videtur is Traiano Cæsari ob victoriam in Oriente partam potissimum gratulari voluisse, contra eos qui per id tempus siue ipsi vrbi, siue alteri alicui loco (nā patriam solum vocat) pericula & clades præfagiebant: quos ipse à principio sophistas appellat: ad finem tamē ita describit, ut propemodum Christianos intelligere videatur. Eò etiam pertinet qd' in fine, Petri supercilio, de Suis, & de tota Arabum regione meminit. Omnia etiam illa à Traiano deuicta, in pop. Rom. potestatem illis tum temporibus rediēre, ut apud Dio-

nem

nem & Eutropiū & cæteros, qui eius ætatis historiam scripserunt, videre est. Et hinc alterius tituli causa est, quo Philopatris dialogus hic inscribitur. Quod aut ad didascomenū pertinet, fingitur is, qui patriæ fortunæ ac prosperitati tantopere studet, tum ab eo qui cū sermonē habet, de deo vero & religione recta informari: tum ab ijs qui patriæ malè ominabantur, eiusdem institutionis causa in cōmunem cœtū ac societatem introductus fuisse, vnde & catechumenus in ipso dialogo infrā vocatur: quo nomine Christiani vocare soliti aliquando fuere eos, quos pietate & religione sua informare nuper cœpissent. Porro scribit in quadā epistola Ponticus Virunius, Lucianum etiam Euāgelium Ioannis infectatum alibi fuisse: quod si est, non immeritò de hoc Dialogo intelligi potest. Ita enim hic de luce, de verbo, & cæteris quibuscū meminit, vt ex principio Euāgelij illius sumpta videri queāt. Nisi si quod aliud eius generis scriptum ab hoc editum fuit, quod ad nostram ætatē non peruenit. Quod autem ad versionem attinet, quanquam fortassis referret huiusmodi scripta, quæ vel cōtemptum religionis aliquem pātere possent, vel alioqui impietatem præ se ferunt, omnino non verti: tamē quia argumento operis seruendum fuit, rursus hic lectorem oratum volo, vt si quid minus perspicuè, aut aliter quàm debuit, conuersum deprehenderit, veniam hāc exemplari nostro det, quod in quibusdam locis ita deprauatum fuit, vt nescias vtrum de industria obscurata quædam fuerint, an librorum vitio alia corrupta, aliaq; omissa.

ΤΡΙΕΦΩΝΤΟΣ, ΚΡΙ-
ΤΙΣ ἢ ΚΛΙΟΛΑΝ.

TRIEPHON, CRI-
TIS, Cleolans.

Ἰ τὸ το, ὃ Κρι-
τία, ὁμορσε
αὐτὸν ἡ ποίω-
σας, καὶ τὰς ὁ-

Vid hoc, &
Critia? totum
te ipsum im-
mutasti, ex su-

Pfff

s

percis

φρὺς ἑάτω σωφρονέας, μύ-
 χιον ὃ βυσσοδομώεις, ἄνω καὶ
 ἑάτω περπολιῶν, κερδαλιό-
 φρονιλοικῶς, κατὰ τὸν ποικι-
 λῶ, ὅχλος τί σου εἴλε παρδάς;
 μή ποτ' τρικάρλωρ τεθίασαι,
 ἢ ἑκάτλω ἐξ Ἀδῦ ἐκλυθῆαι,
 ἢ καὶ τινι θεῶν ἐκ πενορίας
 σωλώτηκας; εἰδ' ἔγω γάρ σε
 ζωῶτα ἄκος παθεῖν, εἰ καὶ αὐ-
 τὸν ἡκχόας, οἶμαι, τὸν κόσ-
 μων ἐκλυθῶ, ὥσπερ ἐπὶ τῷ
 Διὶ καλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ κα-
 ρὶ Κριτία, ἐκ αἴης ἐμοῦ ἐπι-
 βομῆς τὰ ποτ' αἰ, καὶ ἐς βρα-
 χὺ γαυνίσαντος; δυσχεραί-
 νης καθ' ὑμῶν, ἢ ἐκ κινῶφω-
 σαι, ἢ καὶ τῆς χερὸς παλαιῆς
 σοντα ἐπιμύνης; Κρ. ὦ Τει-
 φῶν, μὲν γὰρ τινα, καὶ ἂν πορ-
 μύνην λόγον ἀκέκοα, καὶ πολ-
 λὰς ὁδοὺς διενεφηνμύνην, καὶ
 εἴ τι ἀναπιμπάσω τὸς ὕθλους, καὶ
 τὰς ἀκοὰς ἀφφράττω, μή ποτ'
 εἴ τι ἀκέσομαι ταῦτα, καὶ ἀφ' ὕ-
 ξω ἐκμανῆς, καὶ μῦθος ζωῆς ποικι-
 λῶς γνήσομαι, ὥς καὶ Νιόβη τὸ

phon, magnum quēdam & admirabilem audiui sermonem,

percilia deorsum contraxis-
 sti: profundum autem quipa-
 piā, & quasi in intimo pecto-
 ris recessu tecum ipse cogita-
 tas, sursum atq; deorsum in-
 ambulās, astutias & vastas
 mēta meditantī similis, quē-
 admodū poēta ait: pallorq;
 genas tibi cepit. Num alicui-
 bi Cerberum aspexisti, aut
 Hecate ab inferis huc egres-
 sam? aut etiam deorū alicui
 ex providentia quadam oc-
 curristi? Nondū enim talia
 tibi accidere conueniebat, et
 tiam si ipsum audiuiſſes mū-
 dū aquis obrutum iri, quem-
 admodū Deucalionis tēpore
 factū est. Tibi dico, heus o-
 ptime Critia, an nō audis me
 tantopere inelamāte, & bre-
 ui adeò appropinquante? & v-
 trū indignatione aliqua ad-
 uersum nos percitus es, an
 obsurduisti, an verò etiam
 expectas dum te elapsam me
 impellam? C R I Q. Tric-

olim.

ἐρίμ' ἀλλὰ κατὰ κριμνὸν ὠ-
 θέμην ἄρ' ἐπὶ κεφαλῇ σκολῶς
 δινέσας, ἢ μὴ ἐπὶ παραξίας μοι
 ὦ τὰρ, καὶ τὸ τῷ Κλειομβρότῳ
 πύδμημα ἔ' Ἀμβρακιάτῳ ἱμν-
 θώδ' ἐκ' ἱμοί. Τρ. Ἡράκλεις
 τ' θαυμασιῶν ἱκάνων φασ-
 μάτων, ἢ ἀπασμάτων, ἅπ' ἑ
 Κετίαν ἱξίπληξαν. πόσοι γὰρ
 ἐμβρόντιοι ποικίλ' αἰτίρας
 τοιοῦται φιλοσόφων οὐκ ἱξί-
 πληξάμεν τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ
 δὲ λῆρος πάντῃ γίγνοντο ἐπὶ
 σοί; Κρ. πίπασσο ἰς μικρὸν,
 καὶ μηκέτι παρρηχλήσεις, ὦ
 Τριφῶν· ὅ γὰρ παροξύνεις ἢ ἐ-
 μιλῆς ἡνίσχ' ὑπὲρ ἡμῶν. Τρ.
 οἶδ' ὅτι ἔ' μικρὸν οὐδ' ἄκα-
 ταφρόνως προὔγμα ἀνακ-
 αλῆς, ἀλλὰ καὶ ἡλιαρτ' ἀπορρή-
 τος. ὁ γὰρ καὶ τὸ ταυρῆς
 δὸρ ἐπιβλήσας, καὶ τὸ ἄσπετον
 εἰ βάσις, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω
 ὑφ' ἡμῶν, αἰνῶν ὅσον κα-
 θέσσομεν· ἐκ' ἅμ' ἡμῶν τοῦ
 δανῆ, ἱξίμωλον τὴν ὕδατος, μὴ
 τι κακὸν παθίης. Κρ. οὐ γὰρ, ὦ
 Τριφῶν, ὅσον πηλὸν ἀνὰ
 θάλαμ

olim. Quin per præcipitium
 in caput deuoluerer alicubi,
 veluti vertigine quadam an-
 dus, nisi, ὁ amice, inelamās-
 ses mihi, adeoq; Cleoma-
 broti saltus, Ambraciotæ il-
 lius, de me fabula ferretur.

ΤΡΙ. Παρὰ, quàm mirabis
 les istæ apparitiones siue aus-
 scultationes fuere, scilicet
 quæ Critiā adeò perculere?
 Quot enim attoniti poëtæ,
 ὦ præstigiatores philoso-
 phi, percellere mentem tuam
 non potuere, sed nugæ tibi
 fuere omnia? CΡΙ. Desine
 paulisper, ὦ Triephton, neque
 molestus amplius sis. Neque
 enim contemnendus aut nes-
 gligendus mihi eris. ΤΡΙ.
 Scio equidē, quod neq; par-
 uam, neq; cōtemptu facilem
 rem apud te voluis, sed ad-
 modum etiam arcanā. Nam
 ὦ color, quod taurinū quid-
 dam iueris, quodq; pedibus
 consistere nequis, sed sursum
 atq; deorsum inambulas, cō-
 spiciū te facit. Verūm enim

respira aliquātulū à malis, ὦ nugæ istas euome, ne quid fors
 patiare mali. CΡΙ. Tu quidē, ὦ Triephō, quantū iugeri spa-
 cium

δραμε ἀπ' ἐμῶ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρησιν, καὶ πεδιάσῃ. Ὅ τοις πολλοῖς ἀναφανῆς, καὶ πονεῖ κατὰ πᾶσαν Τριφῶνιδον πῖλα. Ὅ λαττονομάσῃς, ὡς καὶ Ἰκαρ. Ὅ τὸ πρῶτον. ἂν ἂρ ἀπὸ κακοῦ τῆμερον παρὰ τῇ τρισταταράτῳ ἐκείνῳ σοφιστῶν, μετὰ ὅπως ἐξέλκωσέ μου πλὴν νηδύ. Τρ. ἐγὼ μὲν ἀναδραμεῖμαι, ὅποσον καὶ βούλῃ, σὺ δὲ ἄμπνυσσον τῷ θεῷ. Κν. φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῇ ὕδλῳ ἐκείνῳ. ἰδ, ἰδ, ἰδ, ἰδ, τῇ δυνάμει βωμάτων. ᾠ, ᾠ, ᾠ, ᾠ, τῇ κενῇ ἐλπίδι. Τρ. βαβῶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέσπρῃ. Ἰεφύρ. γὰρ ἐκ πνεύματος λάβρῃ, καὶ τοῖς λύμασι ἐπιπῶσιν, βορέλιω ἄρτι ἀνὰ πλὴν Προποντίδα κινηκας, ὡς ὅτι κάλων αἰὲν ὅπως καὶ τῇ Εὐξείνῳ πόντῳ οἱ χύσονται, τῶν λυμάτων ἐπιπυλινδουμένων ἐκ τῆ φυσήματος. Ὅ. ὅσον οἰδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐν ἐκείνῳ, πόσος κορυφῇ μὲν καὶ ἐκείνῳ πλὴν γαστέρα σου σωετάρασσι; πόσους τοι σεαυτὸν ἀνατίφηντας, τοσαῦτα ἀκροῶς, ὡς καὶ κατὰ τῇ τερατῶδῃ, καὶ ὅτι τῶν ὀνύχων ἡκκῶς. Κρ. οὐκ ἀπὸ

cium extenditur, tatum à me hinc curriculo abi, ne te spiritus in sublime attollat, Ὅ supra terrā elatus plerisque appareas, atq; alicubi etiam decidēs Triphōtēum pelagus de te nominari facias, quēadmodū Icarus de se Icarium olim. Nam quae audiui hodie à ter execrabilib. istis sophistis, maximopere mihi stomachū cōmouerūt. T R. At ego quidem retrò cursu abibo, quantum etiam voles. T u vero respira à malis istis. C R I. Phy, phy, phy, phy, nugas illas. Heu, heu, heu, heu, consultationes malas. V a, v a, v a, v a, spei inani. T R. Papæ, qualis euaporatio, quātus tumor in intestinis latuit? Quātus aut tumultus, quātāq; agitatio ventris concussit tibi? Auritum sane quā te ipsum ostēdit fuisse, qui tam multa audieris, adeo ut etiā iuxta monstrum illud, p ungues exaudisse vis dearis. C R I. Atqui miras

δοξέει τι, ὃ Τριφῶν, ἀκκοί-
σαι καὶ ἐξ ὀνύχων καὶ ῥ' ἐνέ-
μιω γαστέρα τιθείασαι, καὶ κτε-
ραλλὺν λύσασαι, καὶ ἀνδρείαν
φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνερ-
γαῖαν μεταστροφῆς. καὶ ὅλως,
τραγῆδος ὁ βίος, ἢ βέλτερι-
στέον ὥς ποικιλεῖς. ἀπ' ἱπεί-
ρας πρῶτον λιχάνω ὥδ' ἐν
ῥέει, ἀπὸ μὲν, ἐνθα αἰ πλά-
ττοι τ' ἥλιοι ἐργασίην, ἀκρό-
της δὲ καὶ χιλιόνης ὀνύχα κτε-
ραδύσιν, ἢ ἢ μεταδία τ' ὀ-
νύχων τὰς ἀκροὺς ἐνδύσας,
τὸ, τὴν ὕδωρ ἡρίμα λιχαρύν-
ει, τὰς ψυχὰς καταβιβάζει.
Τρ. Ἰωάν, ὃ Κριτία. ἀπὸ δὲ
δία, μὴ πονεῖν πρὸς τὸ ἄνυσ-
σιν, καὶ με ὑπεροπὴν
θύριλλον, ἢ ἀπὸ τι τῶν ἄ-
ψυχων ἀπεργάζεται ἢ θαυ-
μασία σου αὕτη λατῆρα. Κρ.
νὴ τὸν Δία τ' αἰθέριον,
ἢ τὸτο γινέσθαι ἐπὶ σοί. Τρι-
ῖτι με ἐξιφύδηςας, τὸν Δία
ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἄν δυ-
εῖσθαι ἀμυνέμεθαί σε, ἢ πα-
ραδοῖς τ' ὄρκον; οἶδα ῥ' καὶ
fecisti me, cum Iouē deierāsti.
et, etiam si fidem iurisiurandi transgrediaris? Arbitror enim

bile non est, ὃ Triephton, per
ungues audisse, quādo et tis-
biam ventrem spectāsti esse,
et caput pārere: et virilem
naturam in muliebrem effe-
ctu trāsire, deinde et ex mus-
lieribus aues transformari:
et in summa, prodigiosa vi-
ta ipsa est, si potēis credere
voles. Sed quia te primū of-
fendi hocce loco, abeamus,
si vis, eò vbi platani Solem
abarcent, lusciniæ aues et
hirundines canora perstres-
punt, quò videlicet auium
concentus aures exhilarans,
et aqua leniter susurrans, a-
nimos demulceat. TRI. Ea-
mus sanè, Critia. Verūm il-
lud metuo, ne fors incanta-
tio quædam sit id quod au-
disti, et me pistillū, aut por-
tarum obicem aliquem, aut
simile quiddam rerum ina-
nimatarum efficiat præcla-
ra ista tua cōsternatio. CR.
Ita me amet cœlestis Iupis-
ter, ut nihil tale in te fiet.
TR. Amplius etiam terre-
feciisti me, cum Iouē deierāsti. Quid enim ille poterit vlcisci
neque

οὐ μὴ ἀγνοῇμ περὶ τοῦ Διὸς
 οὐ. Κεῖ. τί λίγας; ὁ δὲ διωκόμε-
 ται ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀπε-
 πέμψαι; ἢ ἀγνοῇς, ὥς τὸς θεοὺς
 πάντας ἀπὲρ ῥίψῃ ἀπὸ τοῦ θεί-
 ουσίσις βουλῆς, καὶ τὴν Σαλμωνίαν
 ἀντιβροῦντα πρόω λιατὶς
 κεραύνῳσι, καὶ τοὺς ἀσληγῆς
 εἴδους ἔτι καὶ νῦν; παρὰ δὲ τῶν
 ποιετῶν Τιτανοκράτωρ καὶ
 γιγανθόλητης ἀνυμνᾶται, ὥς
 καὶ παρ' Ομήρου. Τεῖ. σὺ μὲν
 ὦ Κεῖτιά, πάντα παρίδραμῃς
 τὰ τοῦ Διός· ἀπ' ἧς σοι φίλον,
 ἄκκι. οὐχὶ Λύκνος ἔτος ἰγνύει
 ὧ, καὶ Σάτυρος δι' ἀσέλγητα,
 ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῦτ' ὅτι; καὶ ἡ μὴ τὸ
 πορνίδιον ἐκῆν ὅτι ταχέως ἐ-
 πομόσατο, καὶ διέφυγε δὲ τὴν
 πελάγους, τὰχ' ἂν ἡρωπία,
 ἰντυχῶν γιγνόμενῳ, ὁ βροντῶ-
 ποιοὺς καὶ κεραινοβόλῳ σου
 Ζεὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ κεραινοβο-
 λῆν, τῇ βυπλῆγι κατεκιντάνε-
 συτο. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι σιω-
 πωχῆσθαι, ἀνδρῶσι μιλλαν-
 τέροισι, καὶ πλὴν ὅψιν ἰσοφω-
 μένοισι,

neque te de Ioue isto tuo ī-
 gnorare. C R I. Quid ais?
 an nō poterit Iupiter in tar-
 tarum præcipitare me? An
 ignoras quòd deos omnes de
 iecit à diuino illo ætheris pa-
 uimento? ὃ Salmoneum,
 qui contrà tonare ausus fue-
 rat, paulò anti fulmine præ-
 cipitavit, ὃ ut petulantissi-
 mus quisq; est, etiam nunc?
 A' poetis autem ὃ Titanum
 victor, ὃ Gigantum inter-
 fector, carminibus celebra-
 tur, quemadmodum ὃ apud
 Homerum. T R I. Tu quis-
 dem Critia, omnia ea per-
 curristi quæ Ioui tribuuntur:
 sed si tibi ingratum non est,
 ausculta. An nō Cygnus ille
 fuit, ὃ Satyrus, ob petulanti-
 tiam, in ὃ Taurus? Ac nisi
 scortillum illud celeriter in
 humeros sustulisset, ὃ per
 pelagus effugisset, fortassis
 araret etiam nunc, ubi in as-
 gricolam aliquem fortè in-
 cidisset iste tuus tonitrua fa-

ciens, ὃ fulmina iactās Iupiter: ὃ pro eo quòd nūc fulmina
 iaculari dicitur, stimulo impelleretur. Illud autē quòd cum
 Acthiopibus conuiuatur, hominibus nigricantibus, ὃ vultum
 obscu-

μήεις, καὶ ἐς δὴ δὲχ' ἡλίους
μὴ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ὑποβιβάζει-
μην· ὁ καθοδεῖσθαι παρ' αὐ-
τοῖς, πῶς ἂν τιλικούτορ ἐς
χωρ, οὐκ αἰσχύνει ἄξια; τὰ
δὲ τοῦ ἀντοῦ καὶ τῆς Ἰδης, καὶ
τὸ λυσοφῶν καὶ ὅλου τοῦ
σώματι· αἰσχύνεται καὶ λί-
γαν. Κρι. μὴ τὸν Ἀπόλων
σά γ' ἱπομοσάμειθα ὅς περ ἔ-
στις ἄρις, καὶ ἱκνῶς, ὧς γὰρ
θί; Τει. τὸν ψαυδόμεντιν
λίγας, τὸν Κροῖσον πρῶτον
δισσολογία, καὶ μὴ αὐτὸν
Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρας μυ-
θίους, ἀμφίλοξά πασι μαν-
τωόμενον. Κρι. τὸν Ποσειδῶ-
να δὲ τί, ὅς πρῶτον ἀντὶ τοῦ
χεροῖν ἑρατώμεν, καὶ διακτορόν
τί καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν
ῶ πολέμῳ, ὅσον ἰνυάχιλοι
ἄνδρῳ ἢ δισκᾶχιλοι, ἀλλὰ καὶ
σεσίχθων, ὃ Τριφῶν, ἱπονο-
μάσεται; Τει. τὸν μοιχὸν λί-
γας, ὅς πρῶτον Σαλμωνίδος παῖ-
δα, πρῶτον Τυρὸν, πρῶτον δὲ
ἐν, καὶ ἑτι ἱπομοιχῶν, καὶ ῥύ-
σις

obscuratis, & in duodeci-
mum vsq̃ solem ab illis non
discedit, sed apud ipsos vino
madesactus desidet, id est cum
barbam tantam habeat, an-
non quæso pudore dignum
fuerit? Quod autē ad aquila-
m attinet, & ad Idam, &
quod imprægnari per totum
adeo corpus solet, etiam dis-
cere erubescō. C R I. Quid
igitur? num Apollinem deie-
rabimus, ut qui vates opti-
mus sit, & præterea medi-
cus quoque? T R I. Vanum
atq̃ mendacem istum vati-
cinatorem dicis, qui Cræ-
sum paulò antè perdidit, &
post ipsum etiam Salami-
nios, aliosq̃ innumeros, obs-
liqua atque ambigua omni-
bus illis respondendo? C R.
Neptunum autem quid? qui
& tridentem manu tenet,
& in bellis immensum atque
terribile quiddam clamat,
quantum alij viri mille, aut
etiam decies mille: præterea

& Sifichthon, hoc est, terræ tremefactor, ὃ Τριφῶν, ap-
pellatur? T R I. Adulterum istum dicis, qui Salmonei fi-
liam ^b Tyro paulò antè vitiauit, & adhuc etiam mæchas-
tur,

σης ἢ διμαζωγὸς τῶν τοιού-
 των ἐστὶ; τὸν γὰρ Ἀριῶ ἰπὸ ἑ
 δισμοῦ πιζόμενον, καὶ δις
 μοῖς ἀλύτοις μετὰ ἑ Ἀφρο-
 δίτης ἐνυμέρον, πάντων τε
 τῶν θεῶν, δὴ τῶν μοιχίαν,
 ἢ ἀσχευῶν σιωπώντων, ὃ
 ἵππος Ποσειδῶν ἔκλυσε δα-
 κρυρόων, ὥσπερ τὰ Βριφύλ-
 λια τὸς διδασκάλους ἔδιδότα,
 ἢ ὥσπερ αἱ γράβου κόρας ἔξα-
 παύσσαι ἐπὶ πᾶσι τῷ Ἡρώεσσι
 ἡῶσαι τὸν Ἀριῶ. τὸ δ' ἀμφὶ
 χαλόν τοῦτο δαιμόνιον, οἶκε
 τῆραμ τὸν προσβύτιον θεόν,
 τὸν Ἀριῶ ἀπκλυθεῖν ὥς
 τι καὶ μοιχὸς ἐστίν, ὡς μοιχὸς
 διασώζων. Κρι. Βρμέων δ'
 τί; Τε. μὴ μοι τὸν κακὸν
 χόν τοῦ ἀσκληγέατου Διὸς,
 καὶ τὸν ἀσκληρομανοῦντα ἐς
 πῶλιν μοιχικοῖς. Κρι. Ἀριῶ
 δ' ἢ Ἀφροδίτῳ οἶδα μὴ πα-
 ραδελφάει σι, δὴ τὸ πῶλιν
 βληθῆναι πῶλιν παρὰ σε. ὥς
 τι ἰάσασθαι τοῦτος. τῆς Ἀθης
 νᾶς ἔτι ἱππικὸν εἶναι, τῆς
 παρθένου, ἢ ἰνὸς καὶ κατὰ

πλη-

impetiti fuerint. Quapropter missos & hos faciamus. Miner-
 ue aut̃ adhuc mentionem faciā, virginis videlicet armatæ, &

tur, liberatorq; & patronus
 huiusmodi vitiorum est?
 Nam Martem, cum vinculis
 premeretur, & nodis quib-
 usdam insolubilibus arctas-
 retur, cæteris dijs omnibus
 præ pudore silentibus, eques-
 stris iste Neptunus exoluit,
 in lachrymas profusus scilicet,
 cet, perinde ut pueruli man-
 gistros formidâtes, aut quæ-
 admodum anicula puellas
 decipientes. Instabat autem
 precibus Vulcano, ut solue-
 ret Martem. Ac claudicans
 iste deus, misertus videlicet
 dei senioris & vetusti, libe-
 ravit Martē: quare & mæ-
 chus est, ut qui mæchos con-
 servet. CRIT. Quid igitur?
 Mercurium? TRIB. Apage
 mihi & veteratorem
 istum, improbum Iouis libi-
 dinosissimi seruum, ipsum
 quoque libidine insanientem
 in adulteria. CRIT. Pro-
 inde neq; Martem, aut Vene-
 rem, recepturū esse te scio, ut
 qui iam antea abs te calūnijs

terris

πληκτικὴς θιάς, ἢ καὶ τὴν τῆς
Γοργόνης ἐκφαλέω ἰν' ὧσ' ἡ-
θὴ περιάπληται, τὴν Γιγαν-
τὴν θιόν· οὐ γὰρ ἔχας τι
λίγαρ περὶ αὐτῆς. Τρ. ἰρῶ
σοι καὶ περὶ ταύτης, λέ' μοι
ἄρκείνῃ. Κει. λίγα ὅ, τι γέ
βούλῃ. Τει. ἥπ' μοι, ὅ Κει-
τία, τί τὸ χέσιμον τῆς Γορ-
γόνος, καὶ τί ὧσ' ἡθῆς τοῦτο ἢ
θιά ἐπιφίρειται; Κρ. ὡς φο-
βιρόν τι θίαμα, καὶ ἄρτι-
πλικόν τῶν δανῶν. ἀπὸ καὶ
καταπλήσσει τὸς πολέμους, καὶ
ἐτραλκία τὴν νίκην ποιεῖ,
ὅπου γέ βούλῃται. Τρ. μῶν
καὶ ὅτ' αὐτὸ ἢ γλαυκόπις ἀκασ-
ταμάχῃς; Κρ. καὶ μάλα.
Τρ. καὶ ὅτ' αὐτὸ οὐ δῖς σάφαρ
δυναμένοις, ἀπὸ δῖς σωλο-
μένοις μνεία λαοῶν ταύ-
ρων, ἢ δ' αὐτῶν, ὡς ἡμᾶς ἀ-
καταμάχῃς ἐργάζονται, ὡ-
σπερ τὴν Αθλίαν; Κει. ἀπὸ
οὐ οἱ δυνάμεις γέ πόρρωθεν
ἐπιβοηθεῖν, ὡσπερ δῖς θεοῖς,
ἀπὸ ἢ τις αὐτῶν ἐπιφίρειται.

Τει.

rum, ut nos quoque insuperabiles atque inuictos reddant, perim-
de atque Minervam? C R I. Atqui ipsi potestas non est à lon-
gè auxiliari, perinde ut dñs: sed solum si quis ipsam gestat.

Gggg

TRIB.

terribilis dea, quæ & Gor-
gonis caput pectori appli-
catum habet, deam Gigan-
tum interfectricem. Non e-
nim, opinor, habes quod de
ipsa dicas. TRIB. H.
At dicam tibi etiam de ista,
si mihi respondere voles.

C R I. T. Dic quicquid vos

lueris. TRIB. Dic mihi

igitur Critia, quæ Gorgonis

huius utilitas est? & cur pe-

ctori gestamen hoc dea ap-

plicatum habet? C R I. T.

Vti terribile quoddam spes-

etaculum, & quod mala a-

vertere possit. Sed & hostes

perterrefacit, & victoriam

utroque inclinantem, quos

cunque ipsa vult, aduertit.

TRIB. Num ob hoc ipsa

quoque Glaucopis inuicta at-

que insuperabilis est? C R.

Atque admodum. TRIB.

Cur igitur non illis potius

qui servare possunt, quam

qui servantur, femora adon-

lemus taurorum atque capras

Τρι. καὶ τί τόδ' ἐστίν; ἰθὺν
 γὰρ περὶ σοῦ εἰδέναι, ὥς ἔξουσ
 ρημύς τὰ ὀνόματα, καὶ ἐς μά-
 λιαν κατ' ὠρθακότ' ἄγνοω
 γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὸν,
 πλεονέχῃ τῷ ὀνόματι. Κρ.
 αὐτὴ λόγῃ ἐγγύς τοῦ περὶ πῆ-
 καὶ ἐπὶ ἱστορίας. Περσέως δὲ
 ταύτῃ δόλῳ ἀποδαρῶντος
 σάντος, ἀνδρὸς ἡγενοῦ, καὶ ἐς
 μαγικὸν ὄψιν μεμύς, ἐπασι-
 δίας ταύτῃ περιφύσαντος,
 ἄλλοι οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐσχέ-
 κασι. Τρ. τὸ μὲν ἴδανθαι
 ποτε τὸ καλὸν, ὥς ἀνθρώπων
 θεοὶ ἐνδείκναι αἰσίου, δὲ τί τὸ
 χέριμον; προσκταίς ἐς
 πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως σιωπῇ
 θείας, ἢ κόρῃ αὐτὸν ἐπὶ νό-
 μιαι; Κρ. νὴ τὸ ἄγνωστον ἐν Α-
 θήναις, παρθεῖος δὲ μεμύς
 καὶ ἀποδότης. Τρ. καὶ εἴ τις
 παρθεῖος καραπομένης, ταύ-
 τὸ γένος φόβητρον τοῖς πολ-
 λοις οἶδα γὰρ μεμίας δὲ με-
 λισί τμηθείσας νύμφῃ ἀμ-
 φιδύτῃ, Κρήτῃ δὲ μὴ κα-
 λήσῃ.

virgini caput amputaverit, terriculamentum hoc ipsum
 erit multitudini. Noui enim innumeras membrarum
 per partes dissectas insula in circumflua, Cretam illam no-

TRI. Et quidnam hoc ipsum
 est? Volo enim ex te scire, uti
 qui inueneris talia, et quā
 maximè perfectè affectus
 sis. Ignoro enim omnia quae
 de ipsa feruntur, praterquā
 nomen. CRI. Ipsa quia
 dem puella fuit elegans et
 amabilis. Perseus autē cum
 huic dolo caput amputasset,
 utpote vir generosus, et qui
 in arte magica laudatus, car-
 minibus illam quibusdā in-
 cantasset, in praesidium et
 quasi quoddam propugnac-
 culum dī sibi ipsam retinue-
 runt. TRI. Hoc igitur
 praeclarum tandem me la-
 tuit, quod dī hominū quoque
 indigent. Quae autem viuē-
 tis utilitas fuit meretrica-
 batur nimirum per caupos
 nas, aut latenter vitjebatur,
 deinde se ipsam virginē ap-
 pellabat. CRI. Non per
 ignotum Athenis: sed virgo
 permansit usque ad decolla-
 tionem. TRI. Ergo si quis

ἀνέμοι. καὶ ἃ τοῦτο ἰγίνω-
σκον, ὧ καὶ Κριτία, πόσας
Γοργόνας σοι ἀνέταγον ἐν
Κρήτης, καὶ σὺ σπᾶλγνίτῳ ἀ-
καταμάχτην ἀποκατίσθησας.
ποιντὸν δὲ καὶ ῥήτορις κατὰ
πολύ μιν Περσείως δίκειναι,
ὡς πλεονάζοντες Γοργόνας ἔφα-
ρκότα. ἀπ' ἐνὶ ἀνιμνύδῳ
τὰ τῶν Κρητῶν, οἳ τὰ φονίαν
δάκρυτό μοι τῷ Διὶ σὺ, καὶ
τὰ πᾶσι μνηστῆρα θρήνησάν τε δόχ-
μια, ὡς ἀθανάτης αἰλόχου
αὐτῇ δαμνέουσι. Κρ. ἀπ' οὐκ
ἰγίνωσκον πᾶσι τοῖς δῖοις καὶ τὰ
ἔργα. Τρ. ἃ ταῦτα, ὧ Κριτία,
ἐξ ἰπποδῶν ἰγίνω, τάχ' ἄρ' ἢ
ἐκ νηκᾶδων ἰξλύνειν ἄρ' ἢ
ἐν τῷ γλυκύτατον φάσκει ἀνέ-
ταγιν. ἀπ' ἀλλ' ὧ, πάρις
ἐν καὶ μῦθοι, παρὰ τ' ποιντῶν
ἐν ἀπολογουμένων. ὥς ἴασον
καὶ ταῦτα. Κρ. Ἡρα Ἄ, πᾶσι
Διὶς γαμνίτῳ καὶ πασίγυνε-
τον, ὃ παραδίχη; Τρ. σίγα,
ἢ ἀσπληγᾶτης ἴνκα μίφως,
καὶ

mine dicunt. Quòd si igitur
cognouissem hoc, ô optime
Critia, quàm multas tibi
Gorgonas ex Creta huc atē
tulissem, teq̃ ducem inuictū
et insuperabilem reddidis-
sem. Poëta autem et orato-
res multò me Perseo antes-
posuissent, ut qui plures Gor-
gonas inuenissem. Verùm
quoniam in Creta mentios-
nem incidi, adhuc memini
qui mihi sepulchrum Iouis
tui istius demonstrabant, et
occultas valles, quæ matrem
eius enutrierant, quanquam
adhuc viridia ipsa ea arbus-
ta essent. C R I. At ne-
sciebas incantationem et sa-
crificia quibus utèdum fuisset.
T R I T. Si hæc, ô
Critia, per incantationes fa-
cta sunt, fortassis etiam ab
inferis excitasset illam; et
in lucem dulcissimam redi-
xisset. Sed nugæ ista, ac lus-
dicra et fabulæ sunt, à poë-
tis præstigiòsè cōficta. Qua-

propter et hanc omitte. C R I. Iunonem autem, uxo-
rem Iouis, et sororem eandem, annon recipis? T R I T.
Tace obsecro, propter intemperantissimum concubi-

καὶ τὴν ἐκ ποδοῖν καὶ χειρῶν
ἐκτεταμένῳ παράδραμι.
Κρ. καὶ τίνα ἱπομάσομαι γέ;
Τρ. ὑψιμέδοντα θεόν, μέ-
γαν, ἄμβροτον, οὐρανίωνα,
ἡδὼν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πα-
τρὸς ἐκπορευόμενον, ἐν ἑκ τρι-
ῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία ταῦτα νό-
μιζε, Ζῆνα τὸν δὲ ἡγεῖν θεόν.
Κρ. ἀριθμίσαι με διδάσκεις,
καὶ ὄρκος ἢ ἀριθμητικὴ· καὶ
ᾧ ἀριθμίσας, ὡς Νικόμαχ·
ὁ Γερασινός. οὐκ οἶδ' ἄν τί
λέγῃς, ἐν τρία, τρία ἐν. μὴ τὴν
τετρακτὴν φῆς τὴν Πυθαγό-
ρον, ἢ τὴν ὀγδοάδα καὶ τρια-
κάδα; Τρ. σίγα τὰ νύμφη, καὶ
τὰ σιγῆς ἄξια. οὐκ ἔω' ὦδ' ἔ-
μεινεν τὰ ψυχῶν ἵχνη· ἐγὼ
γὰρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ
τίς ὁ πᾶν πάντων, καὶ τί τὸ
σύνεμα τῷ παντός. καὶ γὰρ
πᾶν λέγεται ταῦτα ἱπασχορ,
ἅπερ σὺ, ὡς ἵκα δὲ μοι Γαλι-
λαῖ· ἐνέτυχεν, ἀναφαν-
τίας, ἐπιρρίνθη, ἐς τρίτον
οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ
λαμπρὰ

tum, & istam ex manibus
pedibusque extentam, cur-
su præteruehe. C R I E P H.
Quémnam igitur tibi iuras
bo? T R I T. Deum altè
regnantem, magnum, æthe-
rium, atq; æternum, Filium
Patris, Spiritum ex Patre
procedentem, unum ex tri-
bus, & ex vno tria. Hæc tu
Iouem puta, hunc existima
Deum. C R I. Numerare
me doces, & iusiurandum
arithmetica tibi est. Nam
& numeras, perinde ut Ni-
comachus ille Gerasenus.
Neque enim intelligo quid
dicas: Vnū tria, tria vnum:
num quaternionem dicis Py-
thagoricum illum, an octer-
monem, an numerum ex tri-
ginta constantem? T R I T.
Tace ea quæ infrâ sunt, quæ
que silentio digna. Non li-
cet hoc pacto metiri publi-
cum vestigia. Ego enim do-
cebo te quid sit vniuersum,
& quis fuerit ante omnia, &
quæ item constitutio, quodve corpus vniuersi. Quando au-
tem me Galilæus ille conuenit, recaluaster, naso aquilo, qui
in tertium usq; cælum per aërem ingressus est, quæq; optima
atque

ἡ ἀλήθεια ἐκμεμαθηκότες, δι' ὑ-
 θιαντοῦ ἡμᾶς ἀνγκάσισον, ἵς
 τὰ τῶν μακάρων ἱγνια παρ-
 ασάδωσι, καὶ ἐκ τῶν ἀσιδῶν
 χόρων ἡμᾶς ἐλντρώσῃ. καὶ
 σὺ ποιήσω, ὡς μου ἀπέχης, ἐπὶ
 ἀληθείας ἀνθρωπορ. Κρ. λῆς
 γλ, ὅ πολυμαθίς τῇ Τριφῶν.
 ὁ δὲ φόβος γὰρ ἔρχομαι. Τρ. ἀε
 νύγνωκός ποτε τὰ τῷ Ἀριστο-
 φάνους τῷ δραματοποιοῦ ὄρνι-
 θας, ποιημάτων; Κρ. καὶ μά-
 λα. Τρ. ἐκπλήραται παρ'
 αὐτῷ βίον. Χά. ὡς καὶ νύξ,
 ἐκτός τε μίλων πρῶτον, καὶ
 Τάρταρος ὥρως, γλ δ', οὐδ'
 οὐρανὸς ὡς. Κρ. νύ λῆς. ἅτα
 τί ὡς; Τρ. ὡς φῶς ἀφθιτορ,
 ἀόρατον, ἀκατανόητον, ὁ λύει
 τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀποσμίαν
 τῶν τῶ ἀπάλασι, λόγῳ μόνῳ
 ῥηθέντι ἐκ αὐτῶ, ὡς ὁ βραδύ-
 νησσο. ἀπὸ γράψατο. γλ
 ἐπὶ γλ ἐφ' ὕδασι, οὐρανὸν
 ἐτάσσουσιν, αἰέρας ἰμώρρω-
 σιν ἀπλανέας, ὁρόμον διὰ τῶν
 ἡλίου, ὡς σὺ σίβη θύας. γλ ὅ τῶς
 ἀνθισιν

admodum tardilinguis iste descripsit : Terram firmauit super aquas, cælum explanauit, stellas formaui fixas, cursum ordinauit, quas tu venerâris ut deos. Terram autem

atque pulcherrima sunt, in-
de didicit, per aquam nos
renouauit, in beatorum ve-
stigia insistere fecit, & ex
impiorum regionibus nos
redemit. Ac te faciam, si
me audieris, verè hominem.
C R I. Dic quæso, doctissi-
me Trierphon: timore enim
quodam iam correptus sum.
T R I. Legistine aliquan-
do Aristophanis Comici poë-
tæ fabulam, Aues? C R I.
Atque admodum. T R I.
Scriptū ab eo tale quippiam
ibi est:

*A principio chaos, & nox,
& tenebræ nigrae erant,
& tartarus altus.*

*Nulla autem terra, nec aër,
aut pol' ullus adhuc, &c.*

CRIST. Rectè dicis: quid autem postea? **T**RIT. Erat lux incorruptibilis, inuisibilis, incomprehensibilis, quæ dissoluit tenebras, & informatam istam abegit, verbo solo dicto ab ipsa, quem-

G g g g 3

U. flo.

ἀνθίσματα καὶ λήπεις, ἄνδρα
 πορὶ μὴ οὐτῶν ἐς τὸ ἔλκει
 παρὶ γὰρ. καὶ ἔστιν ἐν οὐρα-
 νῷ βλῆπων διακρίσεις τε καὶ
 δίκες, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πρά-
 ξας ἀπογραφόμεν. Ἄνταπο-
 δέσσει δὲ πᾶσι, ὡς ἡμέραν
 ἀντὶ τῆς ἐντέλειας. Κρ. τὰ δὲ τ
 μοιρῶν ἐπὶ νῦν καὶ μέγιστα ἐς ἅς
 πάντας, ἐν χαρὰ πῶσι γὰρ καὶ
 ταῦτα; Τρ. τὰ ποῖα; Κρ. τὰ
 τῆς ἡμαρμύνης. Τρ. λίγιστ',
 καὶ Κριτία, περὶ τῶν Μοι-
 ρῶν ἐν δὲ μαθητῶν ἀκού-
 σαι περὶ σὺ. Κρ. ἔχ' Ομηρος
 ὁ ἀοιδὸς μὲν ποιεῖ τῆς ἔργου.

Μοῖραν δ' ὅτιν' ἀφ' ἡμῶν πε-
 ρυμνῶν ἔμμεν ἀνδρῶν.
 ἐπὶ δὲ τῷ μεγάλῳ Ηρακλῆϊ.

Οὐδ' γὰρ οὐδ' εἰς Ηρας
 κλέψῃ φύγι λῆρα,

Θεὸς περ φέρονται ἔσθ' ἐκ Διὸς
 Κρονίωνι ἀνακτὶ,

Ἀλλὰ ἱμοῖρ ἰδέμασσι, καὶ
 ἄρ' ἀλὲς ἔχ' ὅλ' Ἑρμῆ.

ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον λαθεῖ
 μάργω, καὶ τὰς ἐν τέτθ' ἡμέρας
 βολὰς, ἐνθα δ' ἔπατα.

Πέσεται,

Quin & totam vitam, omnesq; in ea mutationes, fato confi-
 ritas atque ordinatas esse idem innuit, cum ait:

& floribus exornavit, ho-
 minem ex nihilo ad essen-
 tiam produxit. Estq; in cas-
 to aspiciens iustos pariter &
 iniustos, & in libris descri-
 bens cuiusq; res & actiones.
 Rependet autem omnibus,
 * quam diem ipse praecepit.

CRI. Quae autem à Par-
 cis agglomerata cunctis sunt,
 etiāmnē illa inscribunt?

TRI. Qualianam? CRI.
 Ea quae ad fatum pertinent.

TRIT. Dic mihi, ὅ optime
 Critia, de Parcis. Ego verò
 discere gestiens, de te liben-
 ter audierim. CRI. An
 non Homerus poeta cele-
 bris ait:

At fatum effugit nemo
 (mihi crede) virorum.

De magno autem Hercule
 idem ait:

Nec vis Herculeae Parca
 vitavit amaram,

Quamquā dūs charis fa-
 ret, & Iouis inchoata proles:

Sed fato, atq; ira domi-
 tus Iunonis iniqua est.

Πάστω, ἅσσα οἱ αἶσα,
κατακλῶθις τι βαρέαι

Γιγνομένη νήσαντολίνφ,
ὅτι μιν τίη μήτηρ.

καὶ τὰς ἐν ξύγῃ ἱποχὰς ἀπ'
ἐκάνης γίνωθαι,

Ἡδ' ὡς Αἰσὸρ ἰόμισθ',
ὅς μιν πρόφρων ἰκίδυτο,

Καὶ τιμῇ, οὐδὲ πω αἶσ'
σα φίλῳ ἐς πατρίδ' ἐκί-
νῳαι,

ὥς τε πάντ' ἀπὸ τῶν μοιρῶν
γίνωθαι ὁ ποιητὴς μιμαρ-
τύρην, τὸν δ' Δία μὴ θιγῆσαι

τὸν ἥδ' ὁ Θανάσιος Δυσυχίῳ
ἐξαναλῦσαι, ἀπὸ μακροῦ

Αἰμαζίσσας ψιάδας κατ'
τίχων ἱερῆς,

Πῶδα φίλον τιμῶν, τὸν
οἱ Πάτροκλ' ἔμμελλε

Φθίσαν ἰν Τροίῃ.

ὥς τε, ὃ Τειφῶν, δὲ τῷ με-
δρ. πλοῦσαι περὶ τῶν μοι-
ρῶν ἐθελήσας, ἢ καὶ τὰ χαρι-

δάριστος ἐγνόησας μὴ δ' ἐπι-
θασχάλας, καὶ τὰ ἀπόρρητα

ἱμνήσας, Τρ. καὶ πῶς ὁ αὐ-
τὸς ποιητὴς, ὃ καὶ Κριτία,

διτλὴν ἱστορίαν τὴν εἰμαρ-
μένην καὶ ἀμφίβολον, ὡς τό-

δι

—ubi ille deinde

Illa ferat, quæcunque
Deus, Parcaq; malignæ

Neuerunt genito, cū ma-
tris pradijt alup.

Etiam in peregrino solo res-
tentiones ab eadem illa fieri,
ut cūm Ulysses ait:

Atque uti susceptum pla-
cido rex Acolus ore,

Miserit in patriam, sed
nondum fata sinebant.

Quare omnia à Parcis fieri
poëta testatus est: Iouem aus-
tem neq; filium voluisse ab
infanda defendere morte,
sed potius

Sanguineas cælo guttas
diffudit ab alto

Ob natum, quem Patro-
clus prope mœnia Troiæ

Occisurus erat—.

Quamobrem, Triephton, ob
hæc nihil amplius addere de
Parcis volueris, etiam si for-
tassis in sublime sublatus fu-
isses unâ cum præceptore, &
arcanis illis initiatus. TRI.

Et quomodo ipse ille poëta,
ὁ optime Critia, duplex al-
legat fatum, & ambiguum,

Gggg 4 ut qui

δὲ μὲν τι πράξαντι, ζῶντι
 τέλα συγχῦρσαι, ζῶον ὃ ποίη-
 σαντι, ἐτέρω τέλει ἐντυχῆν,
 ὡς ἢ Ἀχιλλεύς·

Διχθαδίας κῆρας φθίμῃ
 θανάτῳ τέλῃ·

Εἰ μὲν ἔ' αὖθι μὲν ὦρ Τρω-
 ῶν πόλιν ἀμφιμάχωμαι,

Ὡλεῖ μὲν μοι νόσ·, ἅ-
 τὰρ κλέῃ· ἀφθιζὼν ἔσαι.

Εἰ δὲ ἐν οἴκαδ' ἵκομαι,
 Ὡλετό μοι κλέῃ· ἰδὼ δὲ,
 ἐπὶ δμῶν δὲ μοι ἄνδρ' ἔσ-
 σεται.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Εὐχλέωρ·

Ὅς ῥ' ἔνδ' ὡς κῆρ' ὀλοῦν,
 ἐπὶ νηὸς ἔδωκεν.

Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέ-
 ρων ἀγαθὸς Πολυίδῃ·

Νέσθ' ἢ ἄρ' ἀλὲς φθιῶν
 οἷς ἐν μεγάροισιν,

Ἡ μὲν Ἀχαιῶν νηυσὶν, ὅ-
 πω Τρώεσσι δαμῶμαι.

Οὐχὶ παρ' Ομήρῳ ταῦτα γέ-
 γραπταί; ἢ ἀμφίβολ' αὖτις,
 καὶ ἀμφίπρην' ἀπάτη; εἰ δὲ
 βύλη καὶ τῷ Διὸς ἐπιθήσω σοι
 ἔλδον, ἔχ' ἢ μὴ Αἰγίδα φέρ-
 κει,

qua hæc, atque adeò anceps deceptio? Quòd si placet, et
 tiam Iouis orationem tibi addam. Annón Argifitho dixit
 quòd

ut qui hoc quidem fecerit,
 talem exitū sortiatur: aliud
 autem faciens, in alium eue-
 tum incidat: ut de Achille,
 cūm dicit:

Nam me mater ait, niueis
 Thetis inclyta plantis,

Sortitum geminas obeu-
 da ad funera leges:

Nam si hīc persistam, pu-
 gnemq; ad mœnia Troiæ,

Eripitur reditus mihi,
 at inclyta fama sequetur.

Sin autem patriam repe-
 tam, charosq; penates,

Fama perit, verūm in lōs
 gum mihi ducitur ætas.

Sed de Euchenare ait:

Qui non ignarus fati,
 conscenderat æquor.

Nanque huic sæpe senex
 Polyidus dixerat antè,

Aut morbo in patria pe-
 riturum, atque inter ami-

cos,

Aut manibus Teucroni,
 atque inter Dorica castra.

Annón apud Homerū hæc
 scripta sunt? aut non ambi-

κῶν, ὡς ἀρχομένης μὲν τῆς
μοι χάρις, καὶ τὸν Ἀγαμέμ-
νοντος ἐπιβουλῆς, ἢ καὶ
μαρτὴν πολλὰ χρόνον, ἐπι-
βαπομένης ταῦτα πράττειν,
καὶ λαθυστῆρ θανάτου; Τρ. τῷ-
το ἡγὰρ ποταμὸς πρὸ μαρ-
τωσάμην, ἵδρ ὑπὸ τῶν
πλησίων, θανάτου θύσῃ παρὰ
τῆς δίκης· ἀ δὲ γὰρ μὴ ὧντο
πράττειν, βίβσῃ καλῶς, ὅθι οὐ
ἔπα θίμης τίλῃ θανάτου
καὶ καὶ. ὅθι ὅθι ὡς ἀδύορθος
τα τὰ τῶν ποικιλῶν, καὶ ἀμ-
έλοφα, καὶ μὲν πᾶσι ἄρως
μύνα; ὅς τι ἔασον ἅπαντα,
ὡς καὶ σὶ ἐν τῶς ἱπποκρίσις
βίβσῃ τῶν ἀγαθῶν ἀργύρας
ψῶνται. Καὶ. ἢ πάντα ἀνα-
κυκλῆς, ὡς Τειφῶν, ἀπὸ μοι
τόθι ἀπὸ, ἀ καὶ τὰ τῶν ἔκ-
θῶν ἐν τῷ ὑπὸ ἡγὰρ ἡγ-
ῶνται. Τρ. πάντα, ἀπὸ γὰρ
χρῆστος ἢ ἐν ἡγὰρ. Κρ. πο-
λὸς γὰρ ἀφ᾽ ἡγὰρ ἐν τῷ ὑπὸ
ὑπὸ. ὡς ἅπαντα ἀργύρας.
Τειφ. ἀπὸ μοι καὶ μὲν πᾶσι
Scytharum res in cælo describuntur? TRIE. Omnes, si
quidem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Multos
sanè scribas in cælo narras, quando cuncta describuntur.

quòd si ab adulterio & insi-
dijs Agamemmonis sese cons-
timeret, fato illi constitutum
esse ut in longum tempus vis-
ueret: si verò in animum in-
duceret facere ista, mortem
effugere non posse? Atque
ad eum modum ego quoque
vaticinatus sæpè sum: Si
occideris proximum, mors
ti condemnaberis iudicio. si
verò hoc non feceris, vim
ues rectè:

Nec te fas adeò festinam
incurrere mortem.

An non vides quàm minimè
correcta aut emendata sunt
quæ à poëtis dicuntur? quan-
quam item ambigua & obli-
qua, neque unquam certa ac
liqua sede stabilita? Quan-
re omnia isthæc missa fac,
ut & te in cælestibus bono-
rū libris inscribant. CRIT.
Benè omnia revolvisti ac re-
petisti, Triephton, sed mihi
illud responde: Virum &
TRI E. Omnes, si
quidem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Multos
sanè scribas in cælo narras, quando cuncta describuntur.

φλαῦρον θεοῦ δειξιοῦ, ἀλλὰ
κατηχούμην ὅτι παρ' ἐμοῦ,
ἔπειρ' ἤνυχας εἰς τὸν αἰῶνα·
ὁ οὐρανὸν ὡς δέρεον ἐξήλωσε,
γῆν δὲ ἐφ' ὅσῃ κατα-
ἔπνευεν, ἀστράς ἐμόρφωσεν,
ἄνθρωπον ἐκ μηδ' ὅντι παρὰ γα-
λῆ, τί παράδεισον, καὶ τὰς πράξεις
πάντων ἐναπογράφω; καὶ γὰρ
οἱ οἰκίδιον κατασκευάσαντι,
οἰκίτιδας δὲ καὶ οἰκίτας ἐν αὐτῷ
συναγαγόντι, οὐδὲ ποτὶ σε
δειλάθει βύτων πρᾶξις ἀπόβλητος,
πῶς αὖ μάλιστ' ἐν τῷ πάντα ποιῶντι
κότα θεῷ, ὃς ἅπαντα ἐν ὧν
κοιλίᾳ διαφραμῆν ἰλάσας πρᾶ-
ξις καὶ ἔννοια; οἱ γὰρ βυ-
θεοὶ, λόγισται τοῖς ἑνὶ φρο-
νέσι μὴ γνόντες. Καὶ πάντες ἑνὶ
δύναμι, καὶ μὴ ἀντιστόφως
τῆς Νιόβης παθεῖν. ἐκείνη γὰρ
ἄνθρωπον ἀναπέφηνε. ὥς τε
τὸν πεσινθῶντα, μὴ λακόνει
παθεῖν παρ' ἐμῷ.

Τετ.

aut vile de Deo dextero lo-
quaris, sed Catechumenus
existens, persuaderi à me ti-
bi sine, si modò viuere cu-
pis in æuum. Nam si cæ-
lum explanauit ut pellem,
terram autem firmavit su-
per aquas, stellas formauit,
hominemque ex nihilo, ut
esset, in lucem produxit: quid
mirum adeò, si res quoque
omnium ibi describantur?
Nā & tu si domunculam a-
liquam edificāsses, ancillas
autem & seruos in ea multos
congregāsses, nunquā te la-
teret quicquam eorum que
ab illis gererentur, quan-
uis abiectum & vile. quan-
tò igitur magis probabile
est, cum qui omnia creauit,
Deum, cuncta expeditè ac
facilè percurrere, & omni-
cuiusque consilia & actio-
nes animaduvertere? Nam tui
dij pro Cottabis, ab ijs qui
rectè sapiunt, habentur.

CRIT. Rectè omnino di-

cis, & mihi nunc diuersum accidit, & atque Nio-
be olim ex statua enim in hominem conuersus sum. Quamquam deum
istum tibi appono, & iuro quòd mali à me nihil petora-

TRIT.

Τετ. ἤτις ἐκ καρδίας μ' ὄν-
τως ἠλάς, μὴ ἐτιρᾶσθαι τι
ποιήσῃς ἐν ἡμοῖς, καὶ ἐτιρο-
μῶν λώσῃς ἐνὶ φρεσίν, ἅπλο-
ς ἅπλως. ἀπ' ἅγι δὲ, τὸ θαυ-
μάσιον ἡκῆνο ἀκυσμάτιον
ἁασον, ὅπως ἐφ' ὃ κατὰ
ῥιάνσω, καὶ ὅπως ἀποιωθῶ,
καὶ ἐχ' ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδῆσαι,
ἀπ' ὡς ἀνδρῶν ὄρνυον ἡμέ-
σομαι, καὶ πλὴν θαυμασίαν ἔν-
ῃ κηλὶν κατ' ἀνδρῶν λα-
μῦνα ἐκ παραφύσεω. Κρ. νῦν
τὸν ἦδ' ὅν ἐκ πατρὸς, ὃ ὅ-
τε γινώσκω. Τετ. λίγι, πα-
ρὰ τὴν πύμαλ' ὅς δὲ αὐτῶν
λίγι πατρὸς, Ἐγὼ δὲ καθιδῶ
μαι, Διὶ μὲν ὅς Διὰ κίθλῳ, ὃς
πότε λίσσῃ ἀάδωρ. Κετ. ἄ-
πλως ἐνὶ πλὴν λαφύρορ, ἅ-
νυσόμηνος γὰρ τὰ χαυνόματα.
καὶ δὲ ὅρῳ πλὴν ὅς πύμαλ
λα, ἐκ τὸ ὅς ψιδυρίζεται, ἡ-
πὶ δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφωτο ὡς χά-
ρισι. ἡδὲ δὲ παρῆναι ἐκ
ἁπαντας, καὶ πλὴν ἡῖρα ὡς
βαλάν

TRIT. Si modò ex corde
me diligis, ne quid alienum
aut novum in me facias:

Nève aliud celes animis,
aliudq; loquaris.

Verùm age mirabilem illam
auscultationem tuam tan-
dem profer nobis, ut & ego
expallescā, & prorsus im-
muter, & non quemadmo-
dum Niobe, obmutescā,
sed uti Philomela in auis-
culam conuertar, & mira-
bilem istam consternationem
tuam in prato viridi tra-
gico quodam modo decana-
tem. CRIT. Itaper filium
ex patre haudquaquā istud
fiet. TRIT. Dic modò, ἀ-
σπῖρῳ πῶς ἐστὶν ἀκυσμάτιον
ἀκυσμάτιον. Ego verò
fedebo:

Asacidem expectans, dū
cantum finiat ille.

CRIT. Abieram in viam
publicam, empturus vides
licet ea, quibus maximè o-
pus habebam: atque ibi vi-

deo multitudinem admodum magnam in aurem mutuò
suscitantē: audiendi autem studio etiam labijs inherē-
bant. Ego verò oculos per cunctos circumferens, &
manum

βλιφάροις πεικράμψας, ἐς
 σκοπίαζον ὀξυδερκέωτα, ἃ
 πρὸς τινὰ τῶν φίλων θιάσω=
 μαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πο=
 λιτικόν, παιδόθεν φίλον ὄντα,
 καὶ συμποτικόν. Τετ. αὐ=
 θάνομαι ὧτόν, τὸν ἐξίσω=
 πῶν ὅν ἔρκεας. ἔτα τί; Κριτ.
 καὶ δὲ ποποῦς παραγκωνι=
 σάμεν, ἡκορ ἐς τὰ πρόσω,
 καὶ τὸ ἐωθινὸν χαῖρε ἄπῶν, ἐ=
 χάρωω ὡς αὐτόν. ἀνθρωπίν=
 σκ δὲ τις, τέννομα Χαρί=
 κην, σισιμύρον γιρόν=
 τιον, ῥέγχον τῇ πένθει μύ=
 χιον, ἐχέμεντο ἐπισιουρμέν=
 νορ. ὁ δὲ πένειν ἡτανάτε=
 ρ θανάτε, ἔτα ἡρξάτο ἐπι=
 φέγγεσθι κατισχυμένος. οὐ=
 ζς, ὡς πῶπορ, ζὺς τῶν ἐξί=
 σωτ καταλέπη ἡλαπασμὸς,
 καὶ τὰ χεῖρα ζὺς δαυσεῶς ἀ=
 ποδώσα, καὶ τῶν τε οὐνοῖα
 πάντα, καὶ τὰ δημόσια καὶ
 τὰς ἡραμάγας δέξεται, μὴ
 ἐξιτάζων τὴ τέχνης, καὶ κατε=
 φλυάρα

manum supercilij incurvante
 supernè obducens, inspecta=
 bam quam acutissimè sicubi
 amicorum aliquem contem=
 plarer. Video autem Cra=
 tionem Politicum illum, qui
 mihi à puero usque amicus
 fuit, & in conuiuijs vnà con=
 suetus. TRIT. Intelligo
 quem dicis, inspectorem vi=
 delicet illum. sed quid pos=
 stica? CRIT. Multis itas
 que opposito cubito dimo=
 tis, in anteriorem partem pe=
 netraui, & matutinum illud
 Aue præfatus, accedebā ad
 ipsum. Caterum homuncio
 quidam nomine Charice=
 nus, vetulus, emarcidus, &
 naso stridens, tussiebat pri=
 mò intimum quiddam, ex=
 creabatq; languidum & in=
 conditum. Erat autem spū=
 tum morte ipsa liuidum ma=
 gis. Deinde cæpit loqui vo=
 ce attenuata & exili admo=
 dum. Hic, ut antè dixi, inspe=
 ctorum relinquit elapsifmos,

& debita scæneratoribus reddet, & pensiones omnes tam
 priuatas quàm publicas: præterea & aramangas capiet,
 non inquirens aut perpendens cuiusque artem. Atque etiam
 amatoria

φλούρα ἴτι μικρότερα, οἱ πε-
 ρὶ αὐτὸν δὲ ἥδοντο τοῖς λό-
 γοις, καὶ ὡς καινῶ τῶν ἀκου-
 σμάτων πρὸς αὐτὸν. ἴτιρ ὅ-
 τινοςμα Χλευόχαρμος, τει-
 βάνιον ἔχων πολύσαθρον,
 ἀνυπόδητος τε καὶ ἄσκιπτος,
 μυτίαν, ὥς ὁδοῖσι μικρο-
 τῶν, ὡς ἐπιδάξατό μοι τις
 λακοάμων, ἐξ ὁρίων παρα-
 γνόντων, λεκαρμύς τινὶ
 ἐόμην, ἐν ᾧ θιάτῳ ἀναγι-
 γραμμῶν ὄνομα ἱερογλυ-
 φικοῖς γράμμασι, ὡς οὗτος
 ὡς χρυσῶ ἐπικλύσα τινὶ λω-
 φόρον. ὡς δὲ ἐγὼ, κατὰ μὲν
 τὰ Λεισάνθρου καὶ Ἀρτιμια-
 δόρου, καὶ καλῶς ἀπεδέσονται.
 ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν,
 ἀλλὰ οἱ μὲν τὰ χεῖρα πλεθυσ-
 θήσονται ἀναλόγως τῆς ἀπεδέ-
 σιως, οὗτος δὲ ἐπὶ πολὺν χρό-
 νον χρυσοῖς ἀπορρυκτός. καὶ ἔ-
 μοι γε δοκεῖ, ἐπὶ Λευκά-
 δα πύργῳ, καὶ δῆμον ἐνεί-
 ρων καταδραχθέντων, τοσαῦ-
 τα ἐναρπολῶν ἐν ἀκαρεῖ τῆς
 νυκτός

amariora his nugabatur. Illi
 autem qui circa ipsum erāt,
 delectabantur verbis hisce,
 et nouitati eorum quæ au-
 diebant aduertebant anim-
 mum. Alius autem quidam,
 cui nomen Chleuocharmus,
 pallium habens admodū pu-
 tre, sine calceis et tegmine
 capitis incedens, interloques-
 batur, dentibus applaudens:
 ut demonstrauit mihi male
 vestitus quidam, qui ex mon-
 tibus aduenerat, detonsa co-
 ma, in theatro perscriptum
 nomen literis hieroglyphic-
 is (hoc est, sacris et arcan-
 nis notis) quod iste auro inu-
 daturus esset viam publi-
 cam. Ego verò inquam: At
 iuxta et Aristandri et Artem-
 midori præcepta non ita bon-
 um euentum habebunt hæc
 inter vos somnia, sed tibi
 quidem debita multiplican-
 buntur secundum proportio-
 nem pensionis: iste autē quam-
 plurimum obolo etiam care-
 bit, tanquam qui multo auro

tam diues fuerit. Ac mihi quidem videmini super Leucadem
 petram et somniorū populum cōsopiti, tam multa somniate,
 nocte

οὐκ ὄντων. οἱ δ' ἀνικάχα-
 σαν ἅπαντες, ὡς ἀπνιγνύτω
 τὸ τοῦ γέλωτος καὶ τῆς ἀμα-
 θίας με καταγίνωσκον. ὡς δ'
 ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, μὲν κα-
 κῶς πάντα ἐξέρρινισα, ἵν' ἤ-
 πω τὴν καμινωσάμην, καὶ ὁ
 κατὰ Αἰσανδρον τὸν Τημι-
 σία, καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Ε-
 φείσιον ἐξίχνουσα τοῖς ὄνερα-
 σιν, καὶ ὁς, σίγα, ὦ Κεῖτία, εἰ
 ἐχέμευθες, μυσταγωγήσω σε τὰ
 κάμιστα, καὶ τὰ νυκτὶ γρησώ-
 μβα. οὐ γὰρ ὄνεροι τὰδ' ἄ-
 σιν, ἀπ' ἀληθείας, ἐκθύσουται
 δ' εἰς μέγα μίσωει. ταῦτα ἀ-
 κηκοῶς παρὰ τοῦ Κράτωνος,
 καὶ τὸ ὀλιγοῦρον τῆς ἀγνοίας
 αὐτῶν καταγινώσκων ἀνυθεία-
 σα, καὶ σκυθραπάξον ἵπο-
 ρούμην, πομπὰ τὸν Κράτω-
 να ἐπιμυμφόμην. εἰς δ' ὅτε
 μὴ τὴν Τιτανῶδον ἐνιδῶν, δρᾶ-
 ξάμενός μου τὸ λῶπες, ἰσπά-
 ραξεν, ῥήτρην ποιήσασθαι πε-
 θόμενός τις, καὶ παρανυφόμε-
 νος παρὰ τοῦ πεπαλαιωμέ-
 νου ἐκένου δαιμονίου. εἰς δὲ
 γὰρ ταῦτα παρικήναι τὸν,

παῖθαι

nato illo numine instigatus. verbis autē hæc extendendo, pro-
 stitit

nocte quasi in puncto existen-
 te. Illi verò cachinnos sustu-
 lerunt vniuersi, ita vt risu
 propè suffocarentur, neque
 ignorantiaē condemnārent.
 At ego ad Cratonem conuer-
 sus inquam: Num perpetam
 omnia ἐξέρρινισα, vt comico
 modo dicam aliquid, & non
 iuxta Aristandrum Telmi-
 sensem, & Artemidorum Em-
 phesiū inuestigauī somnia?
 Tum ille: Tace, inquit, Cri-
 tia. Si enim silentium ages,
 edocebo te sacrōrum pul-
 cherrima, & quæ nunc futu-
 ra sunt. Non somnia hæc
 sunt, sed res ipsa. Euentum
 autem capient in mensem quī
 dicitur Mesori. Hæc post-
 quam audissem à Cratone,
 & lubricam ipsorum men-
 tem cognouissem, erubui, &
 tristitiam præ me ferēs ab-
 i, multis Cratonem incusā-
 do. Vnus autem illorū æρε-
 bum & Titanicum quiddam
 obtuens, arreptum me veste
 vellicabat, conuentionem fe-
 cisse & credēs, & ab inuete-

stiterat

πᾶσι μὲν ἡ κακοδαίμονα ἔς
 ζήτητας ἀνθρώπους παραγνί-
 σθαι· καὶ ἀπαρτάδι, τὸ δὲ λιγύ-
 ρητον, ἡμίρᾳ συγκυρῆσαι· ἔς
 φασκὶ γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μὲν
 παγωγῆθῃαι, καὶ δὲ διήλθοι-
 ναι Σιδονίας τὴν πύλας, καὶ
 χαλκίως ὁδοῖς, ἀναβάθρας δὲ
 πλάσις πικρυκλωσάμφοι, ἔς
 κενόροφον οἶκον ἀνέλθοιεν,
 οἶον Ομηρῷ τὸν Μηνιλάου
 φησὶ. καὶ δὲ ἅπαντα ἰσκο-
 πίατον, ὅσα ὁ νοσιώτης ἰκέ-
 νῳ· καὶ νῆαυιν· ὁρῶ δὲ οὐχ
 ἑλίνων, μὰ Δί', ἀλλ' ἀνδρας
 ἰπικρυφότητας καὶ κατωχειω-
 μένους. οἱ δὲ ἰδόντες ἐκύθη-
 σαν, καὶ ἱερραστίας παρ-
 ῆγοντο. ἱφασκον γὰρ, ὥσπερ τι-
 σα λυγροὶ ἀγγιλίαν ἀγάρτοι-
 νον. ἱφάνοντο γὰρ οὗτοι, ὥς τὰ
 κῆκισιν ὀυχόμενοι, καὶ ἱχαρορ
 ἐπὶ τοῖς λυγροῖς, ὥς πρὸς ποιο-
 νοποιοῖ ἐπὶ θάλατρα. τὰς κῆφα-
 λὰς δὲ ἀγχισχόντες, ἱψιθυει-
 σον. μετὰ δὲ τὰ ἤροντό μιν,
 τίς, πόθεν ἔς ἀνθρώπων, πόθεν
 τοῖς πόλιν, καὶ τοῖς πόλιν, καὶ πόλιν
 γὰρ

suadet mihi infelici, ut ad
 præstigiatores istos homines
 accedere, & in diem atram,
 quod dici solet, incurrerem.
 Dicebat enim se omnia ex
 ipsis, quæ ad sacra & arcana
 pertinerent, edoctum esse.
 Atque ita pertransiuimus fer-
 reasque portas, & ærea limi-
 na. Multis autem superatis
 scalis, in domum aurato fa-
 stigio insignem ascendimus,
 qualem Homerus Menelai
 fingit esse. Atque ipse quis-
 dem omnia illa contempla-
 bar, quæ insularis ille adoles-
 cens. Video autem non He-
 lenen mehercle, sed viros in
 faciem inclinatos, & palles-
 scentes. Illi autem ubi me cō-
 spexerunt, gauisi sunt, & ex-
 aduerso ad nos accesserunt.
 Dicebant enim, num quod
 triste nuncium afferremus?
 Nam videbantur isti quàm
 pessima optare, gaudebantq̃
 tristibus & malis, perinde at-
 que in theatro furia. Capita
 autem inter se iuncta tenen-

tes confusurrabant. Postea interrogabant me:

Quisnam hominū, aut vnde es, quæ patria, quique parentes
 Sunt

γὰρ ἂν ἦν ἀπὸ γὰ τοῦ σχή-
 ματος. ὡς δ' ἐγὼ, ὀλίγοι γὰ
 πρὸς, ὡς περ βλέπω πάντα
 τοῦ. Κριτίας δὲ τοῦ νομα, πό-
 λης δὲ μοι ἐνθεν ὄθεν καὶ ὕ-
 μιν. ὡς δ' ἀεροβατοῦντος ἐ-
 πιωθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πό-
 λως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου. ὡς δ'
 ἐγὼ, χαίρουσι γὰ πάντες, καὶ
 ἔτι γὰ, χαρήσονται. οἱ δ' ἀνέ-
 νοον τοῖς ὀφρύσιν, οὐχ ὅ-
 τω. Δυσκὲ γὰρ ἡ πόλις. ὡς
 δ' ἐγὼ κατὰ πλὴν αὐτῶν γνῶ-
 μιν. ὕμεις πεδάρσισι ὄν-
 τος, καὶ ὡς ἀπ' ὑψηλοῦ ἅπαν-
 τα καθορῶντος, ὅξυ διεκρίνα-
 τα καὶ τὰ δὲ νυχόκατε. πῶς
 δὲ τὰ τοῦ αἵθερος; μὴν ἐκλεί-
 ψη ὁ ἥλιος. ἡ δὲ σελήνη κα-
 τὰ λάθιν γινώσκται; ὁ Ἄρης
 ἡ τετραγώνησεν τὸν Δία, καὶ
 ὁ Κρόνος ὁ δὲ μετρήσεν τὸν ἥ-
 λιον; ἡ Ἀφροδίτη ἡ μετὰ
 τοῦ Ἑρμοῦ σιωποῦσιν, καὶ
 Ἑρμαφροδίτους ἀρκύνουσιν,
 ἐφ' οἷς ὕμεις ἡδύοτε; ἡ

ῥαγ-

Sunt tibi? Nam Chre-
 stus quidem esse appares, ve-
 tique ex habitu. Tum ego:
 Pauci, inquam, Chresti, hoc
 est, frugi sunt, quemadmos-
 dum ubique video. Critias
 autem nomen mihi est: ciui-
 tas verò inde, unde & vo-
 bis. Vt autem sublimes illi
 & in aëre gradientes inter-
 rogârunt, quo pacto se res
 ciuitatis, & mundus adeò
 totus haberet, respondens e-
 go: Bene, inquam, habent,
 & insuper etiam habebunt.
 Illi autem abnuentes super-
 cilijs: Haud ita, inquiunt.
 malè enim parturitur ciuitas.
 Tum ego secundum ipsorum
 mentem: Vos, inquam, sus-
 pra terrâ & in sublime sub-
 lati, & ceu ex alto cunctis
 intuentes, acutissime & hac
 intellectu affecui estis sci-
 licet: sed quo pacto ea que
 in aethere sunt, habent sese?

Num deficiet Sol, & ad
 perpendiculum Luna interponetur? Num Mars quadran-
 gulo aspectu Solem aspiciet, & Saturnus ex diametro eun-
 dem? Num Venus cum Mercurio congregietur, & Hermus
 phroditos procreabunt, quibus vos delectamini? num plu-
 uias

ῥαγδαίως ὑπὲς ἐκπίμψουσιν,
 ἀνιστὲρ πολλὰ ἰσισφαινεύ-
 σαι τῷ γῆ, χάλαζον δὲ καὶ ἱρὺς
 σίβω ἀκατάξει, λοιμὸν καὶ
 λιμὸν ἀπιπίμψουσιν, ἀτὰρ ἐν
 ραυνοδόκῳ ἀγῆον ἀπὸ γυμνῶν
 ἐκ, καὶ τὸ βροντοποιὸν δολχῶον
 ἐκ, οἱ δὲ, ὡς ἅπαντα
 καὶ ὁρθώσονται, καὶ φλυαροῦν
 τὰ αὐτὶ ἐράσμια, ὡς μεταπαι-
 γῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι
 δὲ καὶ τραχὺ καὶ πῶς ὅλην κα-
 ταλύσονται, τὰ στρατόπεδα
 ἄφωνα τῶν ἐναντίων γυνόν-
 ται. τὸ ἐκταραχθεὶς, καὶ ὡς
 πρὶν ὅτι ἐξόμῃ ὅτι οἰδῆ-
 θαι, δολχῶον ἀνδρόγῳ, ὡς δὲ
 μόνον ἀνδρῶν, μὴ μιν αὐτῶν
 λίσσεται, θύοντες ὁ δόν-
 τες καὶ ἀνδρῶν θυμολόν-
 τω, πρὸς τῶν δόρυ καὶ λόγῳ
 χαι, καὶ λακοδόφους τριφασ-
 λίας. ἀπὸ ταῦθ' ὑμῖν ἐπὶ ἐκ
 φανὸν καὶ ἐβύσονται, ὡς πῶς
 πατεῖδα ὑμῶν καὶ ἀπὸ χαι-
 οὐ ἢ αὐτοβαδυνῶν ταῦτα
 ἐκκλήσονται, καὶ πῶς πολυάσχολον
 μαθη-

uas impetuosas ac vehemē-
 tes demittent? num densa
 niue terram insternent, grās
 dinem autem & rubiginem
 deuoluent? Num pestem ac
 famem immittent? num vas
 illud fulminiferum exuna-
 dat, & tonitruificum rece-
 ptaculum repletū est? At il-
 li, quasi cunctis præclare ge-
 stis, deblaterabant sua ista
 amabilia, quòd videlicet res
 statim immutandæ essent,
 perturbationes autem & tus
 multus ciuitatem inuasuræ,
 & exercitus ab hostibus
 mox superandi. Ob hæc
 itaque animo conturbatus,
 & quemadmodum ilex in-
 censa, intumescens, magna
 voce exclamaui: O misce-
 ri hominum, ne vana ad-
 eò loquacitate efferamini,
 acuentes dentes aduersus
 viros leonum animos
 præ se ferentes, spirantes
 hastam & lanceas, &
 candicantes cristis galeas:
 sed ista in vestrum caput

conuertantur, quando ita patriam vestram deprimitis. Non
 enim in aëre gradientes ista audiistis, neque negociosam

H h h h

māthes

μαθηματικῶν κατωρθήκασι.
 ἡ δὲ γὰρ μανθῆσαι καὶ γοητῆσαι ὡς
 μᾶς παρέωθεν, διωλὼν τὸ
 ῥ᾽ ἀμαθίας γυναικῶν ἢ ἰνὺρ-
 ματα ταῦτα γραϊδίῳ, καὶ παύ-
 ρνια, ἐπὶ πολλὸν ἢ τὰ τοιαῦτα
 αὐτῇ γυναικῶν ἐπίνοιοι μετῆρ-
 χονται. Τρ. τί δὲ πρὸς ταῦτα
 ἔφηθεν, ὦ καλὴ Κριτία, οἱ κί-
 παρμύνοι τῶν γυναικῶν καὶ τῶν
 διάνοιαν; Κρ. ἅπαντα ταῦτα
 παρέδραμον, ἡς ἐπίνοιοι τε-
 τιχνασμένῳ καταπιφουρό-
 τω. ἔλθου ἢ, ἡλὺς δέκα ἄσι
 τοῖς δαίμονι, καὶ ἐπὶ παννύ-
 χους ὑμνοδίας ἐπαρρυπνῶν-
 τω, ἀναρώσῃς τὰ τοιαῦτα.
 Τρ. σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὸς εἶρη-
 πας; μίγα ἢ ἔφηθεν καὶ διη-
 πορημύσθου. Κρ. θάρσος, ἐκ αὐ-
 γυννίας· ἀντέπορ ἢ τὰ καλ-
 λιστα. τὰ ἢ παρὰ τῶν ἀσι-
 πῶν θρυπόμενα ἔφω περὶ ὑ-
 μῶν, ὅποταν ἀναροπολῇς, τὰ
 τοιαῦτα πῶ παρῆσθοντα. οἱ
 σισυρὸς ἰομαδιῶν τῶ, ἔξω

π

mathematicam perfectè ac-
 deò affectuti estis. Quòd si
 verò vaticina vos & præ-
 stigia huc induxerunt, dis-
 plex ignorantia nomen su-
 sinetis. Nam hæc mulierum
 atq; anicularum inueta sunt,
 & ludicra, plerunque enim
 huiusmodi res muliebres
 curæ prosequuntur. T R I T.
 Quid autem ad hæc respon-
 derunt, ὦ optima Critia, isto
 mente pariter & sententijs
 detonsi? C R I T. Cuncta
 hæc præterierunt, ad cogi-
 tationes illas à se inuentas
 & exercitatas confugien-
 tes. Dicebant enim, Soles de-
 cem ieiuni & absque cibo
 perseverabimus, & ad hym-
 nos tota nocte decantandos
 vigilantes, talia somniamus.
 T R I T. Tu verò quid ad
 ipsos dixisti? Magnum enim
 & attonitum quiddam res-
 ponderant. C R I T. Con-
 fide, nihil ignavum. Con-
 trā enim respondi pulcher-

rimè. Nam quæ vulgò ab urbanis, inquam, de rebus ian-
 etantur, quando somnias, huiusmodi scilicet proferuntur.
 Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, exina-
 lectulum

πεπρωμένοις τῷ Κωνσταντίνῳ.
 ὡς δ' ἐγὼ, ἃ ἀλλοῦ ἄσι ταῦ-
 τα, ὧ ἀδελφοί, οὐκ ἄρ' ὡς
 ἀσφαλῆς τὰ μέλλοντα ἐξ-
 ἠρώσῃ, ἀλλὰ καταπαύσει
 τὸν θεὸν αὐτῶν, ληρῶσι τὰ
 μὴ ὄντα, μηδ' ἠνυσόμεθα. ἀλλὰ
 τὰ ταῦτα μὲν, οὐκ οἶδ', ὅπως
 ληρῶσι, ὁ ἀνάνους πωδόντων,
 καὶ τὰ κατὰ τὴν βελαντινῶν
 τοῖς δ' ἀπονεροῖς ἡδωδὶ, μηδ' ἄρ'
 ὁ νόμος τοῖς βελαντινῶν. ὡς
 ἐξίστηται τὰς ἀποκότους ταύ-
 τας φαντασίας, καὶ τὰ πονη-
 ρὰ βελαντινῶν, καὶ μαντεύμα-
 τα, καὶ περὶ τοῦ ὕδατος ἐς ἡμέ-
 ρας βάλαι, ὅτι τὸ τῆς πατρίδος
 ἱπποδρόμου, καὶ λόγους ἡβδω-
 λους ἐπιφωμίσει. οὗτοι δ' ἄ-
 παντὸς ἵνα θυμὸν ἔχοντες,
 ἡμεῖς ποτὶ κατὰ μέμφοντο. καὶ
 αἱ βέλαι, καὶ τὰς περὶ τοῦ
 τοῖς, ἃ τινὲς μὲν καὶ ὡς σήλην ἄν-
 σωδον ἔθελον, μέχρις ἄρ' ἡ
 ἡγεσίαν ὡς ἀλλοῦ ἀνέμωρον ἀν-
 λυσιν, καὶ ἀνθρώπων ἀποκατε-
 σθαι. Τρ. σίγα, ὦ Κριτία, καὶ
 μὴ

lectulum aliquantum pro-
 grediuntur. Ego verò, si ven-
 ra sunt, inquam, talia, ὅ ἐν
 therij, haud unquam sanè tua
 id ea quæ futura sunt, inuen-
 stigabitis, sed persuasi ab is-
 psis nugabimini quæ nequæ
 sunt, neque futura sunt. Ver-
 ùm hæc quidem nescio quo
 pacto nugamini, somnijs cre-
 dentes, & quæ optima sunt,
 abominamini : malis autem
 delectamini, haud sanè quicquid
 abominatione ista prom-
 mouentes. Quamobrem mis-
 sas facite alienas istas ima-
 ginationes, & praua con-
 silia vaticiniaq̃, necubi deus
 vos in malam rem hinc ej-
 ciat, eò quòd patriæ mala
 imprecamini, & verbis adula-
 terinis ac perditis illam af-
 famini. At isti unum eun-
 demq̃ omnes animū haben-
 tes, me multum increpabant.
 Ac, si placet, ista quoque tibi
 addam, quæ me etiam perin-
 de ut statuam, elingui ac mu-
 tum reddiderunt, donec me frugi ista tua loquela, cùm iam
 propè in lapidem conuersus essem, resoluit, & in hominem
 rursus restituit. T R I T. Tace Critia, neque mugas istas
 H h h h 2 longius

μὴ ἐπεκτείνῃς τὸς ὕβλους. ὁ
 ρᾶς γὰρ, ὡς ἐξώγκωτά μὲν ἡ
 δὴς, καὶ ὡσπερ ὑποφορῶ· ἰδέλῃ
 θλω γὰρ ὧς παρὰ σὺ λόγοις,
 ὡς ἐπὶ λιωὸς λυπῶνται, καὶ
 εἰ μὴ φαρμακορληθὶ δακνὸν
 ἐμπιπὼν ἡρεμήσω, αὐτὴ ἡ μὲν
 μὴ οἰκτρῶ· ἐν ἐμοί, μέγα κα
 κὸν ἐργάσεται. ὡς τὴν ἰατρὴν
 τους; πλὴν ἀλλὰ ἄρ' πατρὸς
 ἀρξάμεν, καὶ πλὴν πολυάνυ
 μοι ὥδ' αὖ ἐς τὴν ἐπιθείς.
 ἀλλὰ τίς ἔδωκε Κλεόλαος οὗ
 τὸς ἔστιν, ὁ ὧς ποσὶ μακρὰ
 βιβάς; σπεδὴν ἢ ἡκε, καὶ κατέρ
 χεται, μῶν ἐπιφανέμεν αὖ
 τῶ; Κρ. καὶ μάλα. Τρ. Κλεόλαος
 μὴ τι πρᾶθρά μιν γὰρ ποσὶ, μη
 δὲ πρὶλθης, ἀλλ' ἐλθὲ χά
 ρων, εἰ γὰρ μὴ μῦθον φέρας.
 Κλ. χαίρειτ' ἄμφω, ὦ ἑλάνξ
 υῶεις. Τρ. τίς ἡ σπεδὴν; ἀδ
 μάνεις γὰρ ἐπιπολὺ, μῶν τι
 λιανὸν πειρακταί; Κλ. πειπ
 κεν ὁ φρὺς ἡ πάλαι βοῶμεν

Περ-

nos: sed accede latus, si quidem nuncium aliquod affert.

CLE. Saluete ambo, ὁ præclarum par amicorum. T R I.

Quæ autem est festinatio ista? permultum enim anhelas.
 num nouum aliquid gestum est? CLE.

Cecidit supercilium illud olim Persidis

longius extenderis. Vides
 enim quomodo intumuerit
 mihi venter, & quasi im
 prægnatus eam. morsus e
 nim sum verbis à te modò
 dictis, perinde ut à cane
 rabiosa: ac nisi medica
 mentum aliquod obliuio
 nem inducens hausero, at
 que ita conquiescam, me
 moria hæc mecum cohabi
 tans, & quasi domi apud me
 residens, magnum aliquod
 malum procreabit. Quam
 obrem missos istos facio,
 precationem à patre inci
 piens, & celebre illud car
 men ad finem apponens. Sed
 quid hoc? annon Cleolaus
 hic est, is qui pedibus lon
 gum adeò incedit? seriò au
 tem venit & accedit. Num
 alloquemur ipsum? CLE.
 atque admodum. T R I.
 Cleolæ, ne quid causa præ
 teruehare, neque præter

Περσῶν, ἢ Σῦϙ, λεανὸν ἄ-
 σπ' ὡς δ' ἔτι γινάσθ' ἁθῶν
 Αραβίας, ἡδὲ κρατύνους δυν-
 αμνωτάτω κρατὶ. Κρ. τ' ἰκῆ-
 νο, ὡς ἀπὸ τῶ θῆορ δὲ ἀμυλῆ τ'
 ἀγαθῶν, ἀπ' αὐξῆς, ἁγῶν ἐπὶ
 τὰ κράτιστα. ἡμῆς δ', ὦ Τρι-
 φῶν, τὰ κάπνισα εὐρηκότις ἰο-
 μόν' ἰδυσχέρωνορ γῆρ' ἐν τῇ ἀ-
 ποβιῶσθ' ἵ τῶς τέκνοις κατα-
 λιπῶν ἐπὶ ταῖς δαθῆκαις· οἷ-
 δας γῆρ' ἐν τῷ μὲν πρῶτῳ, ὡς ἐ-
 γὼ τὰ σά. τ' ἀρκῶ τῶς πα-
 σὶν αἰμῆραι τ' αὐτοκράτορος.
 πλῶτος γῆρ' ἡμῆς ἐκ ἰκλῆψθ', καὶ
 ἔθγος ἡμῆς ἐκ καταπλοῶσθ'. Τρ.
 ἡγ' ὦ Κεῖτια, ταῦτα κατα-
 λήτω τῶς τέκνοις, ὡς ἰδωνίβα
 βυλῶν ἀφ' ὧν μὲν, Αἴγυπτον
 δουλεῖν, τὰ τ' Περσῶν τέκ-
 να δέκατορ ἡμῶν ἄγοντα, τὰς
 ἐκδομάς τ' Σκυθῶν παυομέ-
 νας· εἴτ' ὅρ' ἢ ἀνακτορῶν μὲν
 ἡμῶς τ' ἐν Ἀθελῶς ἀγῶσι
 ἐφ' αὐρόν τ' ἐν πρῶτον ἡμῶν
 ἡμῶς αἰς ὕψος ἡμῶν τ' ἐν
 τῶ τ' ὡς ἡμῶν, ὡς κατα-

ξίω-

*Fama celebratum, atque
 Susa vrbs inclyta:*

*Cadet autē & omnis ter-
 ra nobilis Arabum,*

*Valida imperantis dexte-
 ra, & viroboris.*

C R I T. Hoc illud est, ut
 semper deus non negligit bo-
 nos, sed auget, prouehens in
 melius. Nos autem, ὁ Trier-
 phon, pulcherrima inueni-
 mus. Sollicitus enim mecum
 ipse eram, quidnam in morte
 liberis meis testamento
 relicturus essem. Nosti enim
 paupertatem meam,
 quemadmodum ego tuas res
 quoque. Hoc igitur suffi-
 cit liberis, dies videlicet im-
 peratoris. Neque enim diui-
 tia nos deficient, neque nos
 populus perterrebit. T R I.
 Et ego, ὁ Critia, hac relin-
 quam liberis, ut videant
 Babylonem perditam, Aeg-
 yptum in seruitutem red-
 dam, Persarum liberos ser-
 uilem etate agentes, excurs-

scites Scytharum sedatas, vimam igitur & protus propul-
 sates. Notandum illud Athenis ignotum inuentum adoran-
 tes, & manus in caelum tendentes, gratias illi agemus, ut qui

H h h h

3

digni

βιωθέντων τοῖς ἀνδράσι καὶ
 ποιοῖ ἡνίοχα· τὰς δὲ λοιποὺς
 ἡμεῖς ἰάσασθαι, ἀρκιόθεντων
 οὐκ αὐτῶν ἀπᾶν, τὸ, οὐ
 φροντίζω Ἰπποκλῆδης, καὶ
 τὰ τῶν παροι-
 μίαν.

digni facili fuerimus huius
 modi potestati atque virtuti
 subiecti esse. Reliquos autem
 istos nugari sinamus, conten-
 ti pro ipsis dicere notum il-
 lud, quod proverbio dici so-
 let: Nō est cura Hippocliidi.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a SALMONEVM] Salmoneus Elidis rex, quum Iouis
 fulmen mentiretur, ac propterea crederetur Deus, ab ipso Ioue
 fulminatus est. Mantuanus:.

Sic quoq; delusus curru Iouis æmulus alto,
 Flammi ferumq; rotans Alphea per oppida fulmē
 Occidit, & casu Elæam perterruit urbem.

De eo Lucianus in Timone & in Tragopodagra. Item Virgil.
 Aeneid. 6. b Tyro.] Tyro formosissima fuit nymphe, Sal-
 monei filia, ab Enipeo Thessalie fluuiio adamata, & à Neptuna
 compressa, peperit Peliam & Neleum, teste Hom. Odyss. 11. de
 qua superius in dialogis Deorum, & libro 2. Hist. veterum.

c Veneratorem istum.] Is creditur fures, excubitores, ex-
 ploratores, omnesq; id genus homines adiuvare, qui rem quā-
 piam latenter atq; occulto aggredi moliantur, καμπεύς & ἡγε-
 μών & cognominatus. Aristoph. in Pluto. & Victoriam v-
 troq; inclinantem.] Homerus locis aliquot appellat νικη-
 κία νίκη: id est, victoriam alternatim nunc his, nunc illi ob-
 tingentem. Est enim dubia victoria & incerta. Hinc Homerus
 idem alibi ἀμφήλουν νίκην etiam vocat. Dicitur & eadem ra-
 tione ἐπεκλίην & ἐπεσπέρην. Aristoteles lib. 1. Meteor. 2. αὐτὸς δὲ
 ἀπαμείβεταί αὐδρας: id est, Nunc his, nunc illis coniungit vin-
 cere. Servius lib. 11. Aen. super ea verba,

In mediosq; focos, & dis communibus aras:

Dei, inquit, communes sunt Mars, Bellona, Victoria: quod & in
 bello utrique possunt parti favere. Virg. Georg. lib. 4. Lucianus

posset in libello de Calumnia ex Homeric. Iliad. & hanc sententiam proverbialem citant:

Ἐὐδὸς κοινὰς, καὶ τὰ κλεινὰ καὶ τὰ κατὰ. id est,

Communis Mars, inq; vicem perimit perimētem.

Quod carmen incertum ac varium belli euentum notat. e Atque Niobe.] Niobe Tantali filia, vxor Amphionis, regis Thebanorum, sex filias, totidemque filios peperit: ideo animo elato Latona sese præferre non dubitauit. Quamobrem indignata dea, Apollinis & Dianæ sagittis liberos eius ad vnum omnes interficiendos curauit, Niobenq; ipsam turbine venti in Asiam rapuit, & in saxum transformauit. f Philomela in auiculam.] Lusciniā: de qua est fabula in Metamorph. Ouid. Queritur autem maxime, quando incubat ova: tunc enim totam noctem canere fertur. g Aristandri.] Aristander & Archemidorus οὐρογενῆδοι, id est, somniorum coniectores.

ΚΑΡΙΔΗΜΟΣ

CHARIDEMVS,

ἢ ὡς καὶ
λεῖ.

sive de Pulchritudine.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

NEq; hic dialogus Luciani videtur esse: id quod Aldus quoq; annotauit, & cū ex stylo, quanquam is multo simplicior hic, quā in superiore est, tum ex reliquo totius corporis cōtextu apparet. Continet autem encomium pulchritudinis seu formæ, tribus orationibus diuisum, vtpote à tribus personis in conuiuio tractatum, quarum priores duæ præstantiam ac dignitatem pulchritudinis commendant, multis ad hoc decorum pariter & hominum adhibitis exemplis. Postrema autem etiam vim & effectum illius ex mutua collatione reliquarum virtutum, & eorum quæ vulgò inter bona recensentur. Cætera plana sunt.

Hhhh 4

ΕΡΜΙΝ.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ

Χαρίδημου.

HERMIPPVS ET

Charidemus.

Εὐπατρὺς
ἔτυχον
χθὺς, ὃ
Χαρίδη-
μος, ποίω-
ν ὅτι ἐν

ὧ πρῶτος, ἅμα μὲν καὶ τῆς
παρὰ τὸ ἀγρῶν χάειν ῥασώ-
νης, ἅμα δὲ ἔτυχον γάρ τι με-
λιτ, καὶ δεινὸν ἡσυχίας. ἐν-
τυγχάνω δὲ Προξένῳ ὧ ἐπι-
κράτης. Πρῶτος δὲ, ὡς περ
ἐλάττω, ἡρώτων, ὅθεν τε πορὺ-
οιτο, καὶ ὅτοι βαλίζοι. ὃ δὲ ἡκαρ-
μὴ ἐφικαὶ αὐτὸς ἐκ παρὰ μν-
θίας χάειν, καὶ ἐλάττω πρῶ-
τῳ ὅφιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν,
ἀπλάσων δὲ καὶ τὸ τέρας ἐπι-
πνύσεως ἀνράτης καὶ ὑδρὸς αὐ-
ρας, ἀπὸ συμποσίου μυστοὶ
ἡκαίρην γιγνόμεν ἔν Περ-
ραιῇ, ἐν Ἀνδροκλῆος τὸ ἐπιχά-
ρως, τὰ ἐπινίκια τεθυκότῳ
Ερμῇ. ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὼς,
ἐνίκησεν ἐν Διασίῳις, ἔφα-
σκε

Eambula-
bam fortè
heri in sub-
urbio, Cha-
rideme, si-

mul ut ex agrorum aspectu
me aliquantulum reficerem,
simul etiam quietis ὅ οὐ
gratia: fortè enim tum me-
ditabar quippiam. Obuiam
igitur mihi sit Proxenus, Ε-
picratis filius. Allocutus au-
tem ipsum, quemadmodum
consueveram, interrogabam
vnde veniret scilicet, ὅ quò
iturus esset. Tum ille, venire
se quidem etiam ipsum re-
spòdit huc oblectationis gra-
tia, quam ex agrorum aspe-
ctu percipere consueverat:
refici autem velle etiam tem-
perata ac leni aura quæ ibi
los afflaret. Cæterum, cum
se à conuiuio, quod puer her-
rimus peractum fuisset in Pira-
eo apud Androclē Epicha-

ris filium, qui ob partam victoriam Mercurio sacrificasset.
Vixisse autem ipsum in Diasis, libro quodā recitato
memorabat autem cum alia multa quæ ibi acta essent.

σκι δὲ ἀπὸ τι ποτὶ γένηται
 ὅσα ἀσέβη καὶ χαίροντα, καὶ δὲ
 καὶ ἡμέτεροι ἐκείνῃ ἐρῶντες
 τοῖς ἀνδράσι, ἃ ἐκείνους μὴ
 μὴ δυνάμεθα εἰπεῖν, ἡ πόλις γὰρ
 ῥως ἐπιπληθυσμῶν, ἅπῃ τὸ
 ἦ καὶ ἐν ἰσὶ πολλῶν λόγων μετὰ
 σχηκτότα· σὲ δ' ἂν ῥαδίως εἰς
 πᾶν, ἅτε καὶ αὐτὸ ἐκκεκαμιακό-
 τα, καὶ τοῖς ἀπῃς παρ' ὅλον τὸ
 συμπόσιον πρὸς σχηκτότα τὸν
 ἑῶν. Χαίροντες ταῦτα, ὦ Ερ-
 μίππε, εἰ μὴ τοῖς ἐδ' ἐμοὶ ῥα-
 θιον ἐπ' ἀκευθίας ἀπαντᾷ δι-
 ξίζουσι. ὅτ' οἷον τὴν ἑνὶ πάντων
 ἀκέρει, θορόντες ποτὶς γινόμε-
 νος, τὴν δὲ ἀκονομῶν, τὴν ἐ-
 σωμῶν, ἅπῃ τὸ καὶ τὸ δυσ-
 χρεῖς ὄν, μὴ μὴ δὲ λόγους
 ἐν συμποσίῳ γινόμενους. οἶδα
 γὰρ ὡς ἐπιπληθύνοντες ποιεῖ,
 καὶ τὸς λίαν μνημονικωτά-
 τος. πολλὴν ἀπὸ σὺν χάριν,
 ὡς ἂν οἷός τις ὦ, τὴν δὲ διήγη-
 σαι περὶ αὐτοῦ ποιεῖν, μὴ
 ἂν παραλείπων, ὅν ἂν ἐνθυ-
 μῶ. Ερ. τέτῳρ ἢ δὲ ἐνέκα
 οἶδα

festiua, tum verò et pul-
 chritudinis encomia à viris
 dicta aiebat, quæ ipsum qui-
 dem non posse referre, ob-
 litum eorum præ senectute
 videlicet: deinde etiam alios
 qui non ita multum circa om-
 rationes dicendas versatum.
 Te verò facile commemo-
 ratum, ut qui et ipse en-
 comium dixisses, et ceteris
 per totum conuiuium ani-
 mum aduerisisses. CHA.
 Facta sunt hæc, Hermippe,
 ut dicis. Veruntamen neque
 mihi facile fuerit, accuratè
 cuncta persequi. Neque enim
 possibile erat omnia exau-
 dire, multo adeò tumultu ex-
 citato et ab ijs qui minis-
 trabant, et ab ijs qui conui-
 uabantur, et alioqui etiam ex
 difficilioribus, hoc est, me-
 minisse eorum verborum quæ
 in conuiuijs fiunt. Nosti enim
 quàm obliuiosos reddant et-
 tiam eos qui alioqui plurimùm
 memoria valèt. Sed tamè tuī
 gratia, quoad potero, cōmes-

mor tibi illa conabor, nihil eorū prætermittens, quæcun-
 que memoria consequi potuero. HE. Proinde ob hanc rem
 H h h h s gratiam

οἷδά σοι χάειρ ἀπ' ἡμοι τὸν
 πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀπ=
 δοίης, ὅτι τὸ λῶ, ὅπερ ἀνέγνω
 βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τὸ
 νενίκηκε, καὶ τίνας ὕμῃς ἐς τὸ
 συμπόσιον ἐκλήκην, οὕτως
 ἔρικανλὸν καταθεῖο τὸν χά=
 ειρ. Κα. τὸ μὲν δὲ βιβλίον, λῶ
 ἐγκάμιον Ἡρακλῆς, καὶ τιν' ὅ=
 νείρατος, ὡς ἔλγει, πεποιθίμ=
 ος αὐτῷ. νενίκηκε δὲ Διότις
 μοι ἢ Μεγαρόθεν, ἀνταγωνί=
 σάμερον αὐτῷ περὶ τῶν ἀπ=
 χύμων, μάκρον δὲ περὶ τὸ δόξης.
 Ερ. τί δὲ λῶ, ὃ ἱκάνος ἀνέγνω,
 βιβλίον; Κα. ἐγκάμιον τοῖν
 Διοσκόροιν· ἔφασκε καὶ καὶ αὐ=
 τὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων καὶ
 ἱκάνων οἰσασμένῳ, ταῦτ' αὖ
 αὐτοῖς καταθεῖναι τὸν χάειρ,
 ἅπῃ τὸ καὶ καὶ ἱκάνων πρῶ=
 κελυμμένῳ, ἐπ' ἀκροῖς ἰσι=
 οῖς ἐν τοῖς ἰσχυροῖς κινδύ=
 νοῖς φανέντων. πρῶτα μὲν
 εἰ τῷ συμποσίῳ καὶ ἅπῃ ποτ=
 τοί, οἱ μὲν συγγενῆς αὐτῷ, οἱ δὲ
 καὶ ἅπῃ σωθέντες οἱ δὲ λόγους τὸ
 ἔξοι,

gratiam tibi habeo. Verūne
 enim si mihi totam à prin=
 cipio narrationem repetiue=
 ris, puta & quis liber fuerit
 quē recitauerat Androcles,
 & quem recitato eo superā=
 uerit, postremò & quònam
 vos ad conuiuium vocārit,
 ita demum plenam apud me
 gratiam inibis. CHA R. I=
 pse quidem liber b encomiū
 Herculis erat, ex somnio
 quodam, cui dicebat, ab ipso
 compositum. Vicit autem
 Diotimum Megārensem il=
 lum, pro spicis, imò verò
 pro gloria cum ea certans.
 HER M. Quid autem li=
 bri erat quod ille recitauit?
 CHA R. Encomium c Ca=
 storis & Pollucis. Dicebat
 autem se quoque ex magna
 periculis ab illis seruatum,
 hanc illis quasi quandā gra=
 tiam persaluisset. pr=
 cum ab illis etiā confir=
 matus fuisset, de summa na=
 uium velis in extremo discri=
 mine ipsi apparetibus. Ade=
 rant autem in conuiuiο & alij multi, partim eorum consues=
 partim aliās familiaritate iuncti: qui verò mem=
 orati sunt.

rant autem in conuiuiο & alij multi, partim eorum consues=
 partim aliās familiaritate iuncti: qui verò mem=
 orati sunt.

ἔξισι, τό, τι συμπόσιον ὅλον
 ἐκκοσμηκότῳ, καὶ κάμνεις ἐγ-
 κώμια διελθόντων, Φίλων τὴ
 λῶ ὁ Δανίου, καὶ Αἰσίπῳ ὁ
 Ἀγαθόφους, καὶ τέτῳ αὐτός.
 συγκατέλιχεν ἡμῖν καὶ Κλεό-
 νυμος ὁ καλὸς, ὁ Ἄνδροκλῆς
 ἀδελφεὸς, μαράκιον ἀπα-
 πόρτικόν τι θρυμμόν. νῦν
 μὲν οἱ γὰρ ἰδὼν ἔχον· πάν-
 τῃ πεθόμενος ἡρώδης τῶν λό-
 γων. πρῶτῳ δὲ ὁ Φίλων πα-
 ρεῖ τῇ κάμνεις ἡρώδης διγὰρ,
 περιμιασάμεν ὅτῳ. Εἰ. μὴ
 δαμῶς, ὅτι αὐτῶν, μὴ πρὶν τῶν
 ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἅμ μοι
 καὶ τῶν αὐτῶν ἀρδῶς, ὑφ'
 ἧς εἰς ὧν τοὺς περὶ ἡμῶν τὸς
 λόγους. Χα. ἀλλ' ἁπλῶς
 ἡμᾶς ὁ γὰρ, πολλὰ δυνά-
 μεις τὸν ἅπαντα λόγον
 διελθόντας ἀπαπαύσωμεν.
 πρῶτον ἀπὸ τί τις ἅμ κῆ-
 ρον, ὅσοις ἐλθῶν τις ἄρ βιά-
 σοιτο· ἀνάγκη γὰρ ὑπέσταναι
 πᾶν ὅτιον. λῶ δὲ ἡγῆσαι ἀ-
 γίαρ τὸν λόγον, αὐτὸς λῶ Κλεό-
 νυμῳ

sunt, quicq totum conuiuium
 cohonestarunt, laudesq pul-
 chritudinis verbis persecuti
 sunt, Philo erat Dinia filius,
 et Aristippus Agasthenis,
 tertiusq ipse. Accumbebat
 autem nobiscum et Cleo-
 nymus formosus ille, Andro-
 nis nepos, adolescentulus ten-
 ner et delicatus, qui men-
 tem tum habere utiq vide-
 batur. Admodum enim at-
 tentè auscultabat quæ dice-
 bantur. Primus itaque Philo
 de pulchritudine incipiebat
 dicere, factio in hunc modum
 exordio. HERM. Nequas
 quam, anice, ne mihi prius
 ipsa encomia exordiare,
 quam causam quoque expos-
 fueris, qua adducti ad hoc
 argumentum tractandū pro-
 cesseritis. CHAR. Præter
 rem moraris nos, o optime,
 qui tibi iamdudum potuis-
 semus vniuersa oratione ex-
 posita iterum hinc abire. Ve-
 runtamen quid agas quando

quispiam amicus existens tantopere urgeat? Necesse enim est
 quiduis etiam amici causa perpeti. Causa igitur, quam qua-
 ris, qua ad hoc argumentum compulsi sumus, ipse Cleonymus
 formas

νυμ^ο ὁ καλός. καθυμνεῖτο γὰρ
 αὐτὸ μεταξὺ ἡμῶν τε, καὶ Ἀνδρο-
 κλῆος τῆ θείης, πολλοὺς ἐγίνετο
 λόγ^ο τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐ-
 τῶν, ἀπεθλίπτοσι τε αἱ αὐτῶν, καὶ
 ὑπεριππηλαγμύοις τὸ κάλλος
 αὐτῶν. σχεδὸν δὲ πάντων ὁμο-
 γαρύοντος, λάθλως διεξίον-
 τος ἐγκώμια τῆ μαρακίδος. ἀ-
 γασσάμενος δὲ ἡμῖς τῶν Ἀν-
 δρώων τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα
 ἰπανέοντος αὐτὸς, ἀργίας
 τὴ πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες,
 λόγοις ἀπληθείᾳ τῶν ἰδιω-
 τῶν, περὶ τῶν κακίστων, ὃν
 μόνον ἴσταντο οἰόμεθα περὶ ἡμῶν,
 καὶ διὰ ὑπὸ μὲν τῶν περὶ
 καλῶν λόγων. ἔδοξε δὲ ἡμῖν
 μὴ, ὅτι ὀνομασίᾳ λήξωμεν ἰπαν-
 νορ^ο τοῦ παιδός· ὃ γὰρ ἄν ἔχα-
 ρον καλῶς ἐμβάλετο γὰρ ἅμα αὐτῶν
 εἰς πλείω πρυφύν, ἀλλ' οὐδὲ
 μὲν, ὥσπερ ἐκείνης, ὅτι ἄ-
 τάκτως, ὅπως ἔκαστος τυχοί-
 νηται, ἀλλ' ἕκαστος ἐπ' αὐτῶν ἰδίᾳ,
 ὅς ἂν ἀπρηνημονέοι περὶ τῶν
 πεκαμμένων. καὶ διὰ ἀρετῶν
 ὁ Φί-

formosus ille fuit. Cum es-
 nim medius inter me & An-
 droclem, cuius nepos erat,
 federet, multus ab idiotis
 sermo de eo fiebat, qui &
 respiciebant ad ipsum, & ad
 formam eius plusquam ob-
 stupecebant. Propemodum
 igitur ceteris omnibus post-
 positis, sedebant encomia ad-
 olescentis persequentibus. Nos
 autem admirati illorum erga
 pulchritudinem amorem
 ac studium, & simul col-
 laudatis ipsis, segnitiam
 quandam arbitrati sumus
 esse verbis ab idiotis super-
 rari, præcipuè de pulcher-
 rimis dicendo, quo solo
 nos illis præstare putarem-
 mus. Atque ita de pulchris-
 tudine verba facere coepi-
 mus. Visum igitur nobis
 haud nominatim dicere lau-
 des pueri (neque enim hõ-
 stum fore: nam hoc prælo
 præcipiaturos nos ipsum in
 maiorem insolentiam esse)

sed tamen neque illas incom-
 posite adeò, & ut cuique fortè succurrisset, sed sed sunt singu-
 los quæcunque de re proposita commemorassent. Atque
 Philo

ὁ Φίλων πρῶτος, οὕτως αὖτὸν
 λόγον ἰποιοῖτο. Ως ἔτι δὲ αὖτὸν,
 ἃ πολλοὶ, ὅτε προσήκοντες ἰκα-
 νης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν
 ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτῷ
 δὲ τῷ λόγῳ ἰδὲ αὖτὸν ποιησώ-
 μεθα λόγον, ἃπ' οὕτω καθι-
 στήμεθα σιγῇ, ὥστε περὶ δειδοικόν
 τῶν μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς,
 ἵνα οὐ σπουδαίωμεν τὸ ἄπαν-
 τα χέρον ἀπὸντον, καὶ τοι-
 πῶ τις ἂν χέσωμεν πρῶτον
 τὰς τοῖς λόγοις, ἃ περὶ τῶν
 μηδὲν ἀξίως σπουδαίωμεν, πε-
 ρὶ τῶν κακῶν, σιγῇ τὸ ὅτι
 ἡ πᾶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν
 σῶσειεν κακίον μᾶλλον, ἢ
 πάντα τὰ κακὰ πρῶτον, πε-
 ρὶ αὐτῶν λέγειν τὴν τιμὴν ἡμᾶς
 τῶν ἰκάνουσι πραγμάτων;
 ἃπ' ἵνα μὴ λόγῳ λέγειν ἢ ὡς
 καὶ περὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμᾶς
 εἶπαι· ἀπὸν δὲ μὴδὲν ἰπῶσι-
 ναι περὶ αὐτῶν, ὡς οἴομαι, βρα-
 χία περὶ τούτου περὶ αὐτοῦ δινα-
 σθῆναι, καὶ πᾶσι τὸ δὲ πάντες μὴ
 ἵπαι

Philo primus exorsus, in hūc
 modum verba fecit. Quām
 indignum verò est, quòd
 cūm quæcunque in singulos
 dies agimus, pro ijs tanquam
 pulchris. omnem operam ac
 diligentiam adhibeamus, de
 ipso pulchro sermonem nul-
 lum habemus, sed perinde
 silentes ac taciti sedemus, ac
 si metuamus, ne foritè ver-
 bum aliquod de ijs pro quib-
 us tantopere laboramus,
 vel imprudentibus nobis ex-
 cidat? Atqui ubi nam ali-
 quis oratione meritò utatur,
 si, cūm de illis quæ nullius
 precij sunt, tantopere cons-
 tendat, de eo quod om-
 nium pulcherrimum est, pla-
 nè conticescat? Aut quo-
 modo id quod in verbis pul-
 chrum est, rectius quàm om-
 nia alia seruari poterit, si
 de ipso sine eorum quæ quo-
 tidie aguntur, dicere præ-
 termittamus? Verùm ne vi-
 dear monere quidem scire.

quo pacto oporteat nos circa pulchrum affectos esse, dicere
 autem ipse de eo nihil posse: quo ad fieri potest, de eo breuiter
 commemorare conabor. Nam pulchritudine omnes quidem
 cupiunt

ἰπιθὺ μὲν τυχεῖρ, πάνυ δὲ
ἡξιόθην ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ
ταύτας ἔτυχον τῆς δωριᾶς, δ-
δοαμονέσασθαι πάντων ἑδοξάμ-
νη γνῶσθαι, καὶ πρὸς θεῶν,
καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ ἐ-
κότα τιτιμυμζοι, τιμύειον
ῥ, τῶν γὰρ θεῶν ἐξ ἡρώων γί-
νομζώνων, Ἡρακλῆς τίθειν ὁ
Διὸς, καὶ Διοσκυροί, καὶ Ἑλένη·
ὅν ὁ μὲν, ἀνδρείας ἐνέκα ταύ-
της λέγεται τυχεῖρ τῆς τιμῆς,
Ἑλένη δὲ, ὅτι χάρις χάειρ, ἀν-
τιὺ τε μεταβαλεῖν εἰς θεόν, καὶ
τοῖς Διοσκόροις αἰτία γνέσ-
θαι, πρὶν αὐτὴν εἰς ἑρανὸν
ἀνελθεῖν, τοῖς ἄπο γλῶσση
ἐχτασμοζοῖς ἀπὸ μὲν ὅς τις
ἀνθρώπων ἡξιόθην ὥς θεοῖς
ὁμιλεῖν, ὅτι εἰς ἐν ἑρῶν, πολλὴν
δοῖ μετασχέσασθαι χάρις. Πρὸς
λοφὶ τὴν ἑρῶν χάειρ ὥς θεοῖς
ἀμβροσίας μετέσχει, καὶ Γανυ-
μήδης ὁ τῷ Δαρδάνῳ ἔτω κα-
κρατηκζῶναι λέγεται τῷ πάν-
των

cupierunt potiri : pauci au-
tem omnino fuerunt qui il-
lam affecuti fuissent. Quis
verò donum hoc fortè ade-
pti fuere, illi omnium beatis-
simi fuisse visi sunt, & apud
deos & apud homines meri-
tò honore affecti. Atque hu-
ius rei argumentum tale fu-
erit. ^d Nam eorum qui ex
Heroibus in numerum deo-
rum recepti sunt, Hercules,
& Dioscuri, ^e & Helena,
Iouis filij sunt : quorum ille
quidem fortitudinis causa
honorem hunc consecutus
esse dicitur, Helena autem
pulchritudinis gratia cum se
ipsam in deam mutasset, eum
fratribus Dioscuris causa
fuisse ut ante ipsam in coe-
lum ascenderent, his quibus
ceteri visa functi sub ter-
ra obnoxij premuntur, exo-
luti. Quanquam citius quib-
cunq; hominum dignus vir
quam iudicatus fuit, ut deo-

rum consuetudine frueretur, alium reperire non licet, quam
qui pulchritudinis particeps fuisset. Nam & Pelops eadem
hac causa cum dijs Ambrosia particeps fuit, & Ganymedes
ille Dardani hoc pacto miscuisse nectar dicitur om-

τῶν ἰσχυρῶν θεῶν, ὥς τ' αὐτὸν
 ἐκ ἀνασχίδου συμμυτασχεῖν
 αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ
 θέρας ἢ παδικῶν ἀπ' αὐτῷ
 μόνον πρὶν πρὸν ἡγεμόνον ἔσ-
 θαι, ἃς Γάργαρον καταπλάν-
 τα τῆς Ἰδῆς, ἀναγαγεῖν ἐκῆσ-
 τὰ παδικὰ, ὅπως σωείσθαι
 τὸν ἅπαντα ἱμνιχομόνον. ὧ-
 ραὶ δ' ἐπιμύθεον ἀπὸ πρὸς
 ποίηται τῶν λαλῶν, ὥς τ' οὐ
 μόνον αὐτῆς ἀξίως τῶν ἑρα-
 θίων, ἀναγαγεῖν ἐκῆσιν, ἀλλὰ
 καὶ αὐτὸς ἐπὶ γῆς ὅ, τι τύχοι
 θινόμην, σωλῶ ἱκαστο-
 τοῖς ἱρωμένοισι. καὶ τοῦτο μὲν
 ἡγόμην ὡς ἔκιν, σωρίζ-
 ντο Λῆδα τοῦτο δ' ἐπ' αἰδῶ
 ταύτης τῶν Εὐρώπῃ ἀρπάξας,
 αἰκαδὰς δ' Ἀμφιτρυῶνι, ἥρ-
 οῦ τὸν Ἡρακλῆα. καὶ ποικί-
 λαις ἄν ἔχοι λίαν τεχνάσμα-
 τα τῷ Διὶ, ὅπως ἄν, οἷς ἐπὶ θύ-
 μα, συγγένει μὲν μηχανώμενον.
 τὸ δ' αὖ μίγιστον, καὶ ὅλον ἄν τιν
 λαυμάσας ὁμιλῶν ἦ τοῖς
 θεοῖς

nium summo deorum, quae
 re etiam ipsum neque ullum
 deorum ceterorum alium
 voluisse secum venationis
 huius, amorum suorum vi-
 delicet participem fieri: sed
 sibi soli decorum arbitra-
 ri esse in Gargarum Idae
 deuolare, atque inde amas-
 sium suum in eum locum v-
 bi per omne tempus cum il-
 lo consuetudinem haberet,
 subducere. Tantam autem
 curam ille semper habuit
 pulchrorum, ut non solum
 caelo dignatus eos fuerit, il-
 luc ipso attollens: sed et i-
 pse in terram, quocumq; fors
 tulit, descenderit, ut cum a-
 matis singulis locis congre-
 deretur. Ac eam quidem ob-
 rem in cygnum conuersus,
 cum Leda rem habuit: ob
 eandem autem et tauri fa-
 cie Europam rapuit. Affi-
 milatus autem Amphitryo-
 ni, procreauit Herculem.
 multa quoque alia Iouis vastramen-
 ta enumerare quispiam possit, quibus ille eorum congressu
 quorum desiderio tenebatur, potitus fuit. Quod autem ma-
 ximum est, quodque merito aliquis admirari possit, cum ille
 cum

ta enumerare quispiam possit, quibus ille eorum congressu
 quorum desiderio tenebatur, potitus fuit. Quod autem ma-
 ximum est, quodque merito aliquis admirari possit, cum ille
 cum

θεῶ (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γινέ-
 σθαι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς)
 ἐν δ' ἐν τοῖς Διμηγορῶν,
 ὅτω πεποιήσῃ θεὸς ὡς ἡοι-
 σῶ τῶν Εὐκλῶν ποιητῇ, καὶ
 θρασὺς καὶ καταπληκτικὸς,
 ὥς τ' ἐν μὲν τῇ περὶ τῶν Διμη-
 γορῶν τῶν Ἡρα, καὶ τοὶ πρό-
 τιρος πάντ' εἰσθῆναι ἐπιτι-
 μᾶν αὐτῷ, ὅμως δ' αὐτῶν οὐ-
 τὸ ἐφόβησεν, ὥς τ' ἤρκεισεν
 αὐτῇ τὸ μικρὸν παθεῖν, ἀλλὰ
 μέλει νόσων εἶναι τῶν ὀρ-
 γῶν ὡς Διὶ. τὸς δ' ἄπαντας
 θεὸς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάντων οὐχ
 ἥτορ κατέστησε φοβηθῆναι,
 πλὴν ἀνασπᾶσεν αὐτοῖς ἀν-
 θράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλή-
 ῃς. μένων δ' οὐκ ἐσιώδης κα-
 τοῖς, οὕτω γίγνεται πρῶτον
 καὶ ἡμεῖς, πλὴν τοῖς πα-
 σιν ἐπισκεῖς, ὥς τε πρὸς
 ἅπασιν τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐ-
 τὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καταλι-
 πῶν, ὅπως μὴ φαίνουτο
 τοῖς περικλοῖς ἀλλήλῃς, ἑτέρω-
 ρον τινὲς ὑποκρίνεται σχῆ-
 μα, καὶ τοῦτον καμίσου, καὶ
 οἶον

*cum dijs versaretur (neque enim hominum ulli conuersatus est præterquam pulchris) quoties inter illos con-
 cionem aliquam habuit, ita austerus fingitur à com-
 muni Græcorum poëta, de in priore quidem oratione
 Iunonem, quanquam illa antea ubique increpare im-
 psum consueuisset, nihilo minus tamen ita perterrue-
 rit, ut ea satis habuerit quod nihil grauius pateretur, et
 intra verba duntaxat, illius ira consisteret. In postero-
 re autem deos vniuersos non minore terrore affecerit, ter-
 ram vnà cum ipsis homini-
 bus, et mare quoque in sub-
 lime sublaturum sese minas-
 tus. At verò quoties cum pulchris congressurus esset,
 ita mansuetus et blandus, omnibusque æquabilis red-
 ditur, ut apud omnes alios etiam ipso eo quod Iupiter
 est deposito, videlicet ne mos-
 lestus aut ingratus cuiquam eorum quos amat, videatur.*

alienam aliquam formam induit, eamque pulcherrimam,

et que

οἶον τὸν ὀρῶντα πρῶτα γινώ-
σκει· ὡς δὲ οὐδὲν αἰδοῦς καὶ τιμῆς
παρίχεται ὡς λατρεῖα. καὶ ἐχ-
θρὸς ἢ Ζεὺς οὐτὼ μόνον ἰσχυρὸς
ἔστιν, τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν
θεῶν, ἵνα μάθωρ ἔχων δοκῇ
ταῦτα λατρυσιάειν. Διὸς δὲ
ὑπὲρ ἑὲς ἑκάστους ἀρῶντα, ἀπὸ
ἑἴ τις ἀκρίβως ἐπιλήσκει σκρυ-
πῆν, πάντας ἀνθρώποις θεοὺς
ταυτὰ πεπονθότας εἶναι, οἷον
τὸν μὲν Ποσειδῶν, τὸν Πέλοπον
ἠπλημύρον, Υακίνθου δ', τὸν
Ἀπόλλων, τὸν Ἑρμῆν δ', ἑκά-
στων. καὶ θεῶν δ' ἐλάττω ἐκ αἰ-
σχύνονται φανόμηναι τέτον,
ἀπὸ ὥσπερ εὐποτιμίαν αὐ-
ταῖς ἔχων δοκῇ, τὸ δὲ αὖτε οὐ-
γνώμενόν τι λατρεῖα διηγῆσθαι,
παρὶσσηνῶς τοῖς ἀνθρώποις.
ἔτι δ', ἑμὲν ἄλλων ἀποκινῶν
ἐκείνη πρῶτα δὲ, ἐχθρὸς
ἀμειβόμενος, περὶ ὧν ἀρχαί,
ἀπὸ Ἀθλῶν δ', τοῖς ἀνθρώποις
ὑπερμενῶν τὰς πόλεις, πρὸς
Ἀργε-

ῶ qua maximè putat in-
tuentem allici posse. Tan-
tum reuerentiæ & honoris
pulchritudini exhibet. Ac
non solum ipse quidem Iu-
piter ita pulchritudine ca-
ptus est, cæterorum autem
deorum nullus, ut hæc ma-
gis accusationem Iouis con-
tinere videantur, quàm pro
pulchritudine dicta esse. Sed
si quis diligenter considera-
re volet, omnibus etiam dijs
eadem hæc accidisse vide-
licet, deprehendet: ut ver-
bi gratia Neptunum Pelopis
forma captum fuisse,
Hyacinthi autem Apollin-
em, & Mercurium & Cad-
mi. Præterea neque deas pu-
det pulchritudine superatas
ac captas videri, sed hanc
quasi amulationem quan-
dam honoris inter se ha-
bent: puta eam quæ cum
pulchro aliquo rem habuit,
narrare posse, hominibus

se se dedisse. Iam verò cum ex cæteris omnibus vnaquæque
sue ac curæ rei præses sit, de ijs quibus quæque præest,
nulla cum altera contendit, ^h sed Minerva quidem cum ho-
minibus ad bella gerenda præit, haudquaquam ⁱ cum Diana

Ἀρτεμιρ οὐ δῖα μάχεται πε-
 ρὶ θήρας, ὥς δ' αὐτῷ Αθη-
 νᾶ ἡλέκων παραχωρεῖ τῶν
 πολιμικῶν τῶν δ' ἰωμάτων
 Ἡρ' Αφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς
 αὐτῆς ἐνοχλομένη, περὶ ὧν ἴ-
 σφοδρῶς. ἐκάστη δ' ἐπὶ καλῇ
 βούτρῳ φρονεῖ, καὶ πάσας ἐ-
 περβάλλει δόκῃ, ὥς τε καὶ
 ἡ Εἰς αὐτὰς ἀκλήτους ἐπο-
 ημιῶσαι βουλομένη, οὐδὲν
 ἄλλο προὔθελ' αὐταῖς, ἢ
 καλῇ, οὐτως οἰομένη ῥα-
 δίως, ὅπως ἤθελε, καταστή-
 σαι, ὁρθῶς καὶ φρονίμως βῶ-
 το λογιζομένη. σκέψατο δ'
 ἄν τις ἐντεῦθεν τὴν τῆς ἡλέ-
 κους πεποιθείαν· ὥς γὰρ ἡλέ-
 κων τῆς μήνης, καὶ τὴν ἐπιγρα-
 φὴν ἀνελήξαυτο, ἐκάστης αὖ-
 τῆς ὑπολαβύσης εἶναι τὸ μῆ-
 λον. μηδὲ μὲν δὲ βολύσης
 τὴν ψῆφον καθ' αὐτὴν ἐντολήν,
 ὥς ἂν ἀσχετοτέρα τῆς ἐτέρας
 εἴη τὴν ὄψιν, ἀνέρχονται πα-
 ρὰ τῇ μητρί, καὶ δ' ἀδελ-
 φόρ τε καὶ σωοικορ, Δία, ἐπι-
 τρέψασαι τὴν δίκην αὐτῶν.

χωρ

dem patrem, illius autem etiam fratrem et cognatum, des-
 ueniunt, litem hanc illi disceptandam committentes.

de venatione pugnat: eodem-
 que modo et illa Minervæ
 de re militari concedit: de
 nuptiis autem Iuno Veneri,
 neque hæc illi molesta est ob
 ea quibus illa præsidet. At
 contra singulæ ob formam
 et pulchritudinem eò usque
 animo efferuntur, omnesque
 alias excellere sibi videntur,
 ut cum^k Eris ipsas inter se
 mutuò discordes et inimicas
 reddere vellet, nihil aliud
 obiecerit illis, quam pulchri-
 tudinem: rata hoc pacto fa-
 cillimè sese hoc quod nos
 lebat, effecturam esse. Ac
 prudenter sanè hoc excogit-
 tauit: animaduertitque vel
 inde aliquis pulchritudinis
 potestatem. Nam postquam
 pomum illud accepissent,
 et inscriptionem legissent,
 cum unaquæque sum illud
 esse censeret, neque tamē
 vlla contra seipsam suffra-
 gium ferre sustinere, quod
 videlicet altera in præse-
 set, ad Iouem, hanc qui-

ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἄνθρωποι, καὶ τίς οὖν, ἀποφύλασθαι, καὶ πάλιν, καὶ πάλιν ἀνθρώπων ὄντων, καὶ σοφῶν καὶ φρονίμων, ἐν τῇ ἑλπίδι καὶ τῇ βαρβαρίᾳ, ὅτι ἐπὶ πρὶν τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμῳ, ψῆφον ἵνα γῇ καὶ βαρβαρὸν ἐξ ἑνὶ καὶ ὅτι καὶ φρονήσεως καὶ σοφίας καὶ ῥώμης ἐπὶ τὸ καλὸν. τοσαύτην δ' ἐπιμύθεον ἀπὸ τοῦ ποίωται καὶ σπουδὴν ἀκούειν εἶναι καὶ καλῶν, ὅτι καὶ τὸν ἡρώων τὴν κοσμίαν, καὶ θιῶν ποικίλῳ ἐκ ἀποδοῦναι, καὶ παρὰ τῇ ἑκάστῃ πεινάσειν ὀνομασθῆναι. καὶ οὖν ἀρῇ ἀκούσαι, λαμπρότος ἢ Ἡρα, καὶ πρὶν θιά, θυγάτηρ μεγάλῃ Κρόνῳ. Ἀθλῶν δ' ἐκ ἀρῇ βασιλεύει Τριτογένια τῇ τῇ γλαυκῆς καὶ λαοῦ. Ἀφροδίτῃ τὴν τιμῆσαι τὴν ἀρῇ τῇ πάντων, καὶ λαοῦ καὶ χρυσῷ. ἀπὸ ἀπαντ' ἀπὸ καὶ πάλιν τῇ. καὶ τοὶ ταῦτα οὐ μόνον ἀπὸ-

autem cum & per se ipse sententiam, quānam earum pulcherrima foret, proferre posset, & multi fortes & sapientes & prudentes cum in Græcia tum inter Barbaros essent, quibus eadem causa delegari potuisset: iudicium hoc Paridi Priami filio commisit, manifestum adeo calculum ferens, quod & prudentiam & sapientiam & vires pulchritudo anteiret. Porro tanto semper studio tantæque cura formosæ audire expetiuerit, ut & heroum pariter & deorum ¹ exornatori poëta persuaserint, non aliunde magis quàm à pulchritudine sese appellare. Proinde libentiùs audierit ² καὶ λαοῦ & (hoc est, nix ueis lacertis (Iuno, quàm πρὶν θιά, & θυγάτηρ μεγάλῃ Κρόνῳ (hoc est, antiqua dea, & Saturni mæ-

gni filia) ³ Minerva autem neq̃ Tritogenia, quàm Glauco-
pis vocari maluerit. Et Venus vniuerso etiam redemerit no-
minari χρυσῷ, hoc est, aurea. Quæ cuncta ad pulchritudinem
pertinent. Atqui hæc non modò argumento atq̃ indicio sunt,

ἀποδίδειν ἔχθ, πῶς οἱ κρείττους
 ἔχουσι περὶ τῶ, ἀλλὰ καὶ μαρ-
 τυρίον ἔστιν ἀψευδές, ἧ κρείτ-
 τος εἶναι πάντων τῶν ἀνθρώπων.
 ἐκδὺν Ἀθλῶν καὶ ἀνδρείας ἅμα
 καὶ φρονήσεως περικλυτὸν ἐπιψέ-
 φισα ἀμφοτέρων ἧ περὶ σα-
 λῶ τέταρον. Ἡρα δὲ ἀπάσης ἀρ-
 χῆς καὶ διωασείας αἰρετώτερον
 ἀρεφάνα, σιωηγορῶντ' αὐτῇ
 καὶ τῇ Δία παραλαβῶσα. εἰ τοί-
 νυν ἔτω καὶ θεῶν καὶ σμυνδὸν τὸ
 καλὸν ὅτι, ἔτω δὲ περὶ σπῆ-
 λασιν τοῖς θεοῖς, πῶς ἄνθρω-
 μῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτὸς
 μιμησμένος τῶς θεῶς, ἔργῳ τῇ καὶ
 λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν, σιωαί-
 ρεσθαι τῷ καλῷ; ταῦτα μὲν ὁ
 Φίλων περὶ τῶ καλῶς εἶπεν,
 ἐπιθέας τῶ τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ
 πλείω δὲ ἄν τέταρον εἰρήκα, εἰ
 μὴ τὸ μακρολογεῖν ἠπίστωτο
 τῶν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ.
 μὲν τ' ἐκείνον δὲ ὠθὺς Αἰεσίπ-
 πος ἤπλιτο τῶν λόγων πομπὰ
 πρότερον πρᾶκτικῆς ἔπ' Ἀν-
 δρο=

quo pacto illi qui potiores
 habentur, circa hanc se ge-
 rant: sed & testimoniū per-
 hibent neutiquam falsum,
 quod ceteris omnibus præ-
 stantior eadem sit. Proinde
 Mimerua quidem fortitudi-
 ne pariter & prudentia præ-
 stare illam suffragatur: v-
 trique enim harum præsidee
 ipsa. Iuno autē vniuersa do-
 minatione atq; potentia ex-
 petendam magis esse, sen-
 tentia sua declarat, in par-
 tem etiam Ioue tanquam pas-
 trono aduocato. Quod si-
 gitur diuina adeò res & ve-
 neranda pulchritudo est, de-
 inde & dijs tantopere am-
 bita & affectata: quomodo
 tandem honestum nobis fue-
 rit, si non & ipsi deos imi-
 tantes, cum rebus tum vni-
 bis, quibuscunq; modis pote-
 rimus, pulchritudinis imito-
 cinemur? Atq; hæc quidem
 Philo de pulchritudine pers-
 orauit, hoc quoq; ad hunc ad-
 dens, quòd etiam plura hic dicturus fuisset, nisi eius perbo-
 sitem in conuiujs longiorem improbari. Ceterum post illud
 statim Aristippus verba facere cœpit, multis autem ab eo
 dicitur

δροκλῆς· ὃ δὲ ἐδάκρυεν, τὸ μὲν Φίλων· ὡλαδόμενος δὲ λέγει· ἤρξατο δὲ ἐν τῷ θύρῳ Πολυτοῖ πομπῇς ἀνθρώποι τὸ πρὸς τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφορόντων ἀφύττον λέγει, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμηται ὑποθέσκει, ἀφ' οὗ αὐτοῖς μὴ δοκῶσι δόξαν πρῶτα, τοῖς δ' ἀπροαίτως τὸς λόγους ὁρῶν λυσιτελοῦντας ποιεῖν, καὶ διελκυσθῆσαι· οἱ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν εἰς βούλῃς ἀπὸ ἀλλήλων, οἱ δὲ διηγόμενοι τὰ ἐκόντα, ἑτέροι δ', περὶ τῶν ἀλαμῶν ἀναγκάων λογοποιοῦντες, ὅς ἐχρῶντα πάντα ταῦτα καὶ ἀλαλιπόντας, ὅπως τὴν βέλτιον τύχην αἰσθάνονται, σκοπεῖν, ὅς νυνὶ καὶ περὶ τούτων ὅς ὑγίης ἐκνοκῶν νομίζω, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίστων καὶ ἡγορεῖσθαι αὐτοῖς περὶ πᾶν, καὶ ὡς ἑτέρων αἰόματος εἶναι πάντες, πλὴν αὐτῶν λυσιτελοῦντων, καὶ ἀπὸ τῶν

drocle inuitatus. Neque enim volebat primò, veritus proximo post Philonē loco dicere. Exorsus autē inde est: Multi sæpe homines (inquit) omittentes de rebus optimis et nobis conducentibus dicere, ad alia nescio quæ argumenta abripi consueuerē, ex quibus sibi quidem famam comparaturos se putant, auditores autem verbis nihil conferentibus obtruncunt. Ac dicere solent alij quidem de ijsdem rebus inter se verbis contendentes: alij autem ea quæ non existunt, commemorantes, alij etiam de ijs de quibus minime necesse est, verba facientes. Quos sanè decebat omnibus hisce relictis, quo pacto conducibile aliquid dicere fortè possint, apud animum cogitare. Hos igitur quando nunc ego de ijs quæ existunt, nihil sani cognovisse existimo, et alioqui autem etiam aliorum ignorantiā de rebus optimis, reprehendentem, in eadem vitia incurrere, omnino stultitiæ cuiusdam esse puto: idem argumentum orationis vtilissimum atque pulcherrimum

εἰω τοῖς ἀκούουσιν ὑπόθισιν
 ποιῆσθαι τῶν λόγων, καὶ ἢ
 πᾶς, ὅστις ἂν, φάσιν ἁπλῶς·
 ἂν ἔχον ἀκῶν λαπίλλῳ. εἰ
 μὲν δὲ πρὸς τινὲς ἐτίρηται
 λόγους ἐπιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ
 περὶ ἁπλῶς, ἢ κρισθὲν ἂν ἡ-
 μῖν ἀκούσασιν ἐνὸς ἐπόντος,
 ἀπομαχθῆναι περὶ αὐτοῦ. τὸ δὲ
 ἄρα βούλομαι ἀφθονίαν πρέ-
 χεται τοῖς βουλευμένοις ἀπὸ
 τῆς περὶ τούτων λόγων, ὥς τ' οὐκ,
 εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐπαινοῖ
 τὸν λόγον, νομίσαν δυσυχῆν,
 ἀλλ' ὡς πρὸς πολλοῖς ἀπο-
 ἁρῶν ἡ δὲ διωκθῆναι συμβαλῆ-
 ῖν πρὸς τοὺς ἐπαύους τ' ἀμεί-
 νονος, οἷον περὶ τῆς τύχης.
 τὸ γὰρ ἔγωγε μὲν πεφανώς ὑπὸ
 τῆς ἐκείνου τετιμυμένον, ἔ-
 γω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῶν καὶ
 πεισπέδων, πᾶσι δὲ τοῖς
 ὄντιν οἰκόμενον κόσμον, καὶ
 οἷς μὲν ἂν παρῇ, παρὰ πάλιν
 τῶν σωθεμένων, ὧν δὲ ἀ-
 φίσταται, μισσημένων, καὶ οὐδὲ
 πῶς

auditoribus proponā, quod
 que omnis quicunque etiam
 fuerit, fatebitur scio, dignif-
 simum esse quod pulcherri-
 mum quoque vocetur. Quod
 si igitur de alia aliqua re
 verba faceremus, & non de
 pulchritudine, satis fuisset
 unum aliquem dicentem au-
 disse, & exinde argumento
 eo relicto ad alia transisse:
 nunc autem præsens hoc tā-
 tam dicendi copiam præbet
 ijs qui de eo orationem in-
 stituunt, ut haudquaquam se
 quis pro dignitate ipsum nō
 tractārit, ob id infelicitem
 sibi successisse rem arbitrari
 debeat: sed si post multos al-
 lios nonnihil ad priores lau-
 des etiam ipse conferre po-
 tuerit, benigniorem foris-
 nam experiri putetur. Nam
 quod manifestè adeo à su-
 perioribus in honore habi-
 tum semper est, ab homini-
 bus autem ita pro te divina
 & operæ precio dignum

flimatum, omnibusq; quicunque viuunt, peculiare manen-
 tum existit: præterea & eos quibus adest, ab omnibus
 mari & coli, illos autem quibus abest, odio haberi, neque de-

προσήλωται ἀξιωματῶν, τίς
 ἂν ἦ τοῦτον λόγῳ μι-
 τισχηκὸς, ὥς τ' ἰωάννησα
 πρὸς ἀξίαν ἀρκεῖσαι, οὐ μὲν,
 ἀλλ' ἰπιδύει οὕτω πολ-
 λῶν αὐτῷ δὲ τῶν ἰωάννη-
 σόντων, ὥς τε μέλις ἄν τῶν
 ἀξίας τυχεῖν, οὐδὲν ἀπακὸς,
 καὶ ἡμᾶς ἐγχαρῆν τι λίαν
 περὶ αὐτῷ, μέλλονταί γε μι-
 τὰ Φίλωνα ποιῶσαι τὸς λό-
 γους. οὕτω δὲ σιμότατον καὶ
 θαύτατον τῶντων δὲν, ὥς τε
 ἴν', ὅτε θεοὶ καλὸς τιτιμήκα-
 σι, παραλήπω· ἀλλ' οὐκ ἔν
 ὅτις ἄνω χέροισι, ἐκ Διὸς Εὐρί-
 νη γνομένη οὕτως ἐθαυμάσθη
 παρὰ πάντων ἀνθρώποις, ὥς
 ἔτι τ' ἡλικίας δὲν ἔντες, κα-
 τὰ τινα χεῖρ' ἐν Πελοποννή-
 σῳ γνόμεν' ὅτι Θεοὺς, οὕτω
 τ' ὥρας ἰδῶν ἡγάσθη, ὥς οὐ-
 σης αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφα-
 λιστάτης, καὶ δόξης ἅπλης τυ-
 χέους, ὅπως οὐκ ἦτο βιωτὸν
 αὐτῷ,

gnos adeò quos aspicias, vi-
 deri facit : quisnam dicen-
 di facultate præditus tan-
 ta fuerit, ut id pro eo ac
 dignum est, laudare suffi-
 ciat? Veruntamen quoniam
 ita multis ipsi opus est lauda-
 toribus, ut vix unquam pro
 dignitate tractari queat, ni-
 hil alienum aut indecorum
 fuerit etiam nos aliquid de
 eo dicere conari, quanquam
 verentes nonnihil verba fa-
 cere post Philonem. Adeò
 autem omnium quæ sunt,
 veneratione dignissima, ma-
 ximèque diuina res pulchris-
 tudo est, ut etiam si o-
 mittamus dicere quibus ho-
 noribus Dii pulchros af-
 fecere : superioribus certè
 temporibus illis Helena ex
 Ioue nata, in tanta apud o-
 mnes homines admiratione
 fuit, ut cum adhuc intra
 ætatem esset, Theseus ob æ-
 liam quandam rem in Pe-

loponnesum profectus, conspecta illius forma, in tantam
 admirationem ipsius venerit, ut cum & regnum haberet
 maximè tutum, & gloria excelleret, nequaquam vul-
 gari, nihilominus tamen putaret sibi vitam vitalem, ut

αὐτῷ, ταύτης ἐστρημύφ, παρελθῆν δι πάντας ὠδαιμονίᾳ, ἢ ταύτῃ αὐτῷ γῆναι. ὧ σιωπαῖν. οὕτω δὲ ἄφρονος θῆς, τὸ ἴδιον παρὰ τὴν πατρὸς λαβῆν ἀπεπῶρ· μὴ γὰρ ἂν αὐτῷ αὐτὸν ἐκδιδῶναι μέπω ἡλικίας ἡμετέρας, τὴν δὲ ἀρχὴν ἐπιφρονήσας ἐκείνης, καὶ πατρὸς δῶν, ὀλιγαρχίᾳ δὲ καὶ τῶν ἐν Πελοποννησῷ πάντων δεινῶν, κοινῶν ἔντ' αὐτῷ τῆς ἀρετῆς καὶ Παιδείας παραλαβῶν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τὴν πατρὸς, εἰς Αφιδναρ ἐκόμενος τῆς Ἀφικῆς. καὶ τοσαύτῃ ἔσχῃ χάειν αὐτῷ τῆς συμμαχίας ταυτησί, ὥδ' ἔτας ἐξέλησε τ' ἅπαντα χρόνον, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγνομένοις παραδιδάσκειν γνῶσθαι, τὴν Θυσίᾳ καὶ Παιδείᾳ ἐκείνῃ. ἐπαδὴ δὲ ἔδιδε καὶ κῆνον ἐν Αἰδῇ γνῶσθαι, τὴν Διμήτρος μνηστῶν σόμῃν ἐόρῃ, ἰπῶν δὲ ποτὰ παρὰ τῶν, οὐκ ἡδυνῶν ταύτης αὐτὸν τῆς πέρας ἀσχέσθαι κατὰ, πᾶσαι,

ille ait, non esse, si illa carere deberet: rursum autem se omnes alios felicitate suspergressurum esse, si secum illam cohabitare contingeret. Atque hoc modo cum apud sese animatus esset, a patre quidem ipsius accipere illam desperavit. neque enim elocaturum ipsum illā, cum nondum ad iustam aetatem pervenisset. ceterum imperio illius contempto atque despecto, spretoque insuper etiam omnibus qui tum in Peloponneso agebant potentibus, assumpto Pirithoo, qui ipsi in raptu adesset, a patre vi abreptam in Aphidnam Atticae regionis oppidum asportavit. Tantam autem gratiam habuit Pirithoo pro hoc auxilio prestito, ut ipsum per omne desinde tempus ita amaret, ut etiam posteris in exemplum abierit Thesei & Pirithoi amicitia. At postquam etiam illum oportebat ad Rhodum proficisci regnum, ambientem filiam Cereris Proserpinam, postquam multis ipsum dehortatus a proposito, ut quid pater

πῆσα, σωηκολέθησιν αὐτῷ,
 ταύτῃ προπορευομένη οἰόμεθα
 αὐτῷ καταθήσων τὴν χεῖρα
 ὑπὲρ ψυχῆς, ὑπὲρ αὐτῆς λιν-
 θωῖσθαι. ἰπανιθῆσθαι δ' εἰς
 Ἀργεῖον, αὐθις ἀπεδημῶντες
 αὐτῷ, ἰπιδὲν καθ' ὅραρον ἡ γά-
 μωρ, καὶ τοῖς ἔχουσιν καλὰ
 τε, καὶ τῷ γεγονῆας ἐκ τῆς Ελ-
 λαδῆς, σφίσιρ αὐτοῖς ἀγα-
 θὰ γυναικας, οἱ δ' Ελλαδῆς
 βασιλεῖς. οἱ δ' ὁ σωηλθόντες ἐμ-
 νησάμενοι ταύτῃ, τὰς ἄλλας
 ἀπ' αὐτῆς ὑπερδόντες, ὡς φου-
 λοτέρως γινόντες δ', ὅτι πρὸς
 μάχῃ ἔσαν, καὶ δέσαν-
 τος, μὴ πόλεμος γίνεσθαι τῇ
 Ελλαδί, μαχομένων πρὸς ἄλλας
 λαούς, ὁμοσπονδίας ὅρκου το-
 τοῦ ψήφου κοινῇ, ἢ μὲν ἰπικα-
 ρήσθαι τῷ ταύτης ἀξιοθῆναι,
 μὴ δ' ἰπικρῖψαι, ἢ τις ἀδελ-
 φῶν γὰρ ἔκαστος οἰόμε-
 νος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμα-
 χίαν παρασχεῖν. ἢ ἢ ἔρ-
 ῶντας γνῶμεν ἀπὸ τυχόντων

tentaret, auertere non potuit
 una cum ipso profectus est,
 arbitratus debere se hanc il-
 li referre gratiam, ut pro eo
 etiam animam in periculum
 poneret. Cæterum ubi hoc
 profecto peregrè, illa Argos
 mox redisset, postquam æ-
 tate nubilus facta est, quan-
 quam principes Græciæ ex
 formosas alias, ex paren-
 tibus præclaris natas, ex to-
 ta ea terra ducere uxores
 sibi possent: nihilominus tam-
 en conuenientes, huius
 proci facti sunt, cæteris or-
 minibus perinde ut viliori-
 bus contemptis. Scientes au-
 tem quòd non absque cer-
 tamine ab uno aliquo duc-
 cenda esset, metuentesq; ne
 pugnantibus inter se aliqua-
 bus, bellum inde toti Græ-
 ciæ oriretur, de communi
 sententia in hæc verba ius-
 rârunt, quòd omnes auxi-
 lium ferre vellent ei, quicumq;

uxorem hanc ducere dignatus fuisset: neq; cuiquam con-
 temnere, qui iniuria aliqua afficere illum aggressus esset: exi-
 mendumque videlicet quisque sibi auxilium et societatem hanc
 præbere. Propria quidem igitur sententia frustrati omnes

εἶς, πᾶσι Μυηναῖς, καὶ κοινῆς
 δ' ἐπαράθην αὐτίκα. ὁ πολ-
 ῆς γὰρ ὕστερον εἰς τὸ γινώ-
 νης τοῦ θεοῦ περὶ ἡρώδους,
 ἐπιτρέποντι τὴν ἑορτήν Παρι-
 δι τοῦ Πριάμου. ὁ δὲ τῶν μὲν σω-
 ματων τῶν θεῶν ἡλικίας, καὶ
 διαστάσεων δ' ἀναγκαζομένης γινώ-
 σθαι καὶ τῆς, καὶ διδόντες ἡ-
 ρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν,
 τὸ δ' ἐν πολεμίοις Ἀθλητῶν ἡρώ-
 τῃ, Ἀφροδίτης δὲ τὸν καὶ ἑ-
 λήνης γάμον, καὶ φαύλοισι μὲν αὖ
 θεῶσι γινώσθαι ἂν ποτε νο-
 μίστας ἐκ ἐλάττω βασιλείαν,
 ἑλῆνης δὲ ἐδέραι καὶ ἐπιγινώ-
 σθαι ἀξιοθῆναι, πᾶσι τοῖς
 τοῦ γάμου γινώσθαι καὶ ἑλῆνης
 καὶ τῆς ὑμνησμένης ἐκείνης σπα-
 τίας κατὰ τὴν Τρώαν, καὶ τῆς
 Εὐρώπης τότε πρώτον, κατὰ
 τὴν Ἀσίαν ἐλθόντες, ἔχοντες οὖν
 τὴν Τρώαν, ἀπὸ τῶν τῶν Ε-
 λήνης, ἀδελφῶν οἰκῶν τὴν αὐτήν,
 οἷον ἑλῆνης ταύτην αὐτοῦ
 ἐκείνην

sunt o præter Menelaum
 communis autem patris ex-
 perimentum statim adeo de-
 derunt. Non enim multo
 post, cum contentio inter
 deas de pulchritudine orta
 esset, disceptatio eius litis
 Paridi Priami filio dele-
 gata fuit. Qui cum iudici-
 cio inferior esset, quam ut
 inter corpora dearum con-
 gnosceret posset, donorum
 autem cogeretur iudex fie-
 ri, ac Iuno quidem offerret
 illi totius Asiae impe-
 rium, Minerva robur et
 vires ad bella, Venus au-
 tem Helenæ huius nuptias:
 ipse verò contra secum ita
 cogitaret, quod imperia qui-
 dem etiam viribus et con-
 temptis hominibus obueni-
 re possent, Helena autem
 non statim ullis postero-
 rum dignus futurus esse:
 nuptias huius cæteris rebus
 omnibus anteposuit. Postea

verò exorta celebri illa expeditione contra Troiam, et
 Europa tunc primum contra Asiam bello conclusa, cum
 Troiani possent, Helena reddita, sine periculo ac metu
 terram suam retinere, Græci autem hanc illam habendam
 perirent

ἐὰν τὸν ἕνα, ἀπακωπλι-
 οῦν τῶν ἐκ πολέμου, καὶ στρα-
 τείας δυσχερῶν, οἳ δὲ ἐκ ἡδύ-
 λου θύου ἀμφοτέρω, ἐκ ἑνὸς πο-
 λέμου ἐν τῇ ἐνὶ ἀπορριμῇ
 ἡλικίᾳ πολέμου, περὶ ἧς ἀπε-
 θανόντα. καὶ οἳ δὲ τὸς αὐτῶν
 παῖδας ὡς ἐδότην ἀπε-
 λυμένους ἐν τῷ πολέμῳ, οὐκ
 ἀπὸ τῆς ψυχῆς μάχου, ἀλλ' ἐνέ-
 γαγον ἄς τέτο, ἐκ ἐλάττω δό-
 ξας αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, ἢ
 θύου παῖδας ἡνέκα τὸ μαχο-
 μένους ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀπεθανόν.
 καὶ τί λέγω τὸς αὐτῶν παῖ-
 δας; αὐτοὶ πῶς αὐτοὺς μέ-
 λω, καὶ λανθάνον ἐν τῇ ἐν-
 τῷ τοῦ πᾶτος Γίγαντας αὐ-
 τοῖς γονεῦσι πολέμῳ ἐν ἐκεί-
 νῳ, ὅτε μετ' ἀπὸ τῶν, ἐν ταῦ-
 τα ἢ ἐμὰ ἢ πᾶσι ἀπὸ τῶν.
 οὐ τί γινώσκω ἀλλ' ἐν ἀργύρεον
 δῶμα, ὅτε τῶν ἀπὸ τῶν ἁ-
 πάντων ἐν τῇ τῷ ἡλικίᾳ
 παρ' ἐκείνῳ ἡλικίᾳ; ὅταν
 ἦ

permittentes, omnibus illis
 difficultatibus quæ ex bel-
 lo & expeditionibus percipi-
 untur, liberari: neutri con-
 sulere sibi ipsi voluerunt, ra-
 ti non aliam pulchriorē bel-
 li causam ob quam moreren-
 tur, inuenire se posse. Iam
 verò & dii cū certò sciz-
 rent liberos suos in eodem
 bello perituros esse, haud-
 quaquam illos ab eo abster-
 ruerunt, sed ad id vltro
 proficisci fecerunt: rati non
 minorem illi gloriam con-
 secuturos eos esse si pro He-
 lena mortem obijssent, quàm
 quòd deorum filij procrea-
 ti essent. Et quid attinet
 de filijs deorum dicere, cū
 ipsi dii maiore grauiorēque
 certamine inter se eodem bel-
 lo congressi fuerint, quàm
 tunc cū contra Gigan-
 tes bellum gessere? Nam
 in illo contra Gigantes com-
 munibus ac mutuis auxilijs

hic autem ipsi contra seipsos arma tules-
 runt. Quo sanè argumento, quòdnam aliud manifestius
 esse patet, quanto etiam ipsis dijs iudicibus, cetera
 mortalium res omnes antecellat pulchritudo? Nam cū
 pro

ἥρ' ἡμῖν τῶν ἀνδρῶν ἐδιδόντες
 ἀπάντων ἐλαμῶ τὸ πρῶτον
 φαίνονται δις ἐχθρότου, ἡμῖν
 δὲ καλῶς, ὁ μόνον τῆς ἡοῦς
 ἐπιδιδωκότου, ἀπὸ ἡδύη καὶ
 ἀπὸ ἡλίου ἐναντία πιπολημῆς
 κότες, ἐνίοι δὲ καὶ πρῶτον,
 πῶς οὐχ ἀπάσαις ψῆφος πῶς
 τιμῶσιν ἀπάντων τὸ καλόν;
 ἀπὸ ἵνα μὴ δόξωμεν ἀρεῖα
 τῶν περὶ καλῶς λόγων, πρὶ
 ταῦτα διατρίβειν ἀεὶ, ἐφ' ἧς
 ῥομὴν βύλομαι μεταβῶ, ἐδῶ
 μῶς ἑλπίσιν ὅρ, ὥς δῆξαι
 πλὴν ἑ καλῶς ἀξίαν, τῶν πρό-
 τιρον ἐρημύων, πλὴν Ἀρκά-
 δος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάχου.
 ὅσος τὸ ταύτης καλῶς ἀλόν-
 τας, μάλλον αἰρεμύους ἀπέ-
 φηνον ἀρετῆς, ἢ ταύτης
 διωκισμῶν, τὸν ἡλίον πῶς
 ὄρα. ὥς ἥρ' ἐλάβετο τῆς ἡλι-
 κίας ἢ πῶς, καὶ τὰς ἀσας ὁ
 πατήρ οὐ ποτὶ ὧ μῆσιν πα-
 ρεγκῶν ἑώρα, τῆς ἡώρας
 αὐτῆς ἀλόντος τοσούτον ἥρ' αὐτῇ
 πει-

pro aliarum quidem rerum
 nunquam vlla vlllo modo in-
 ter sese discordes fuerint,
 pro pulchritudine autem nō
 solūm filios suos in mortem
 obtulerint, sed ipsi inter se
 dimicārint, nonnulli autem
 etiam vulnerati fuerint:
 an non omnibus adeō cal-
 culis censuerunt pulchritu-
 dinem ceteris rebus vniuer-
 sis anteponendam esse? At-
 enim ne penuria quadam
 de pulchritudine dicendi,
 circa hunc locum comunes
 rari diutius videamur, ad
 alium hinc transire volo,
 haudquaquam his quæ antè
 dicta sunt, ad comproban-
 dam pulchritudinis digni-
 tatem, inferiorem, nempe
 ad Hippodamiam Arcas-
 dis illius Oenomai filiam.
 Quam multos enim ille pul-
 chritudine huius captos os-
 tendit mortem subire vo-
 luisse potius, quàm ab hac
 dissociatos, lucem mutari &

Nam postquam adultam ætatem attigit puella, illamque
 pater non paruo intervallo ceteras omnes anteire com-
 spexit, ipse quoque forma illius captus est. Tanta enim

melle

περιλῶ, ὥς τε καὶ τὸν γιγνη-
 κόθ' ἡμετέρωτο παρὰ φύσιν.
 καὶ οἱ τὸτ' ἀξιῶν αὐτῶν ἔ-
 χειρ παρ' ἑαυτοῦ, βόλιον αὖ-
 ἐκιδιδόναι πλεονέκτημα αὐ-
 τῶν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ'
 ἀνθρώπων φύσιν αἰτίας,
 μηχανῶν τινα μηχανᾶται ἢ
 ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν, ἢ τῶν
 αἰσθητικῶν, ὅπως ἐβόλητο, κα-
 τὰ τὴν φύσιν τοῦ ἄρματος, ὥς
 αἰετὸς τε μέλισσα καὶ, ἄς τῶν
 ἄλλων τῆς τέχνης ἐπαρξασ-
 μήν, τοὺς ἐν Ἀρκადίᾳ ἰσχύ-
 ζας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἱπ-
 πους, ἡμιπῆλτο πρὸς τοὺς μνη-
 στρῶν ἡρώδης, ἀθλοῦν ἢ νίκης
 παραδόχους, αὐτοῖς αὐτῶν
 ἐκείνης, ἢ ἐκείνης τῆς ἐνθα-
 λμῆς ἐπιθυμίας. καὶ ἡμεῖς δ' αὖ-
 τῶν αὐτοῖς ἀμυνανθούμεν τὸ
 ἄρμα, ὅπως ἀπαραχολούμενοι πρὸ
 ταύτων, ἀπαραχολούμενοι ἡμεῖς.
 οἱ δ' ἄρματα ἔχοντες τὴν πρόωτον
 ἀψαμύνοντες τὸ δρόμον, καὶ ἡρώδης
 ἐκπαιδόντες μετὰ τῷ ἡμῶν, τὸ
 μὲν

in illa excellebat, ut etiam
 eum à quo nata fuerat, præ-
 ter naturam illexerit. Pro-
 inde cum ipse quidem illam
 apud sese retinere cuperet,
 elocare autem velle ei qui
 dignus illa feret, simularet,
 ut hominum accusationem
 puta euitaret: technam quā-
 dam machinatur cupiditate
 sua multò iniustiore, per
 quam putabat, id quod ani-
 mo intendebat, facillimè se-
 se conficere posse. Nam cur-
 rui, quem quoad fieri maxi-
 mè potuerat, ad celeritatem
 arte compararat, equis, qui
 eam ætate in Arcadia om-
 nium velocissimi erant, iun-
 ctis, cum procis puellæ aus-
 rigatione certabat, ei vides-
 licet qui certamine superāse-
 set, sponsam illam propo-
 nens: qui verò victus esset,
 illum capite priuandum e-
 dicens. Iubebat autem etiam
 ipsam vnā cōscendere currū,
 quò videlicet illi dū vultu in

illam defixi haberent, interea aurigandi currus obliuiscerena-
 tur. Ceterum cum qui primus certamen hoc inisset, successu
 caruisset, præterquam quod à puella, etiā à vita excidisset,
 reliqui

μὴ ἀρκεῖν πρὸς τὸν ἀγῶ-
 να, μεταθεῖναι τὴν βίβη-
 λουμένην, μαρκαῖω δὲ εἶναι
 ὑπολαβόντων, τὴν δ' ὁμότη-
 τα μισήσαντων Οἰνομάου,
 ἅμα ὁ ἄλλος ἔφθανεν ἀρ-
 θρώσκων, ὥσπερ διδοικῶς,
 μὴ τὴν τιθεῖσθαι περὶ τῆς λό-
 γης ἀμάρτης, καὶ περὶ τῆς γέ-
 μειναι τεισκαίδικα νέων ὁ
 φόνος, θεοὶ δ' ἐκείνων τῆς
 πονηρίας μισήσαντων ταυτη-
 σι, τὸς τε τιθεῖσθαι ἅμα καὶ
 τὴν λόγῳ ἐλθόντων, τὸς μὴ,
 ὅτι κτήματός ἀπερίωται
 τοῖς τε, τὴν λόγῳ δ' ὅτι τῆς
 ὥρας οὐ κατὰ καιρὸν ἀρ-
 λάνοι, καὶ δόμοι τε τῶν νέων. ὅ-
 σις ἔμελλε (Πέλοψ δ' ὡς οὐ-
 τὸς) ἀγωνιᾶν, ἄρμα τε χα-
 εῖσονται τέτρω, καὶ πλοῖον τέχνης
 πεποικυμένον, ἵππους τε ἀθανά-
 τας, δι' ὧν ἔμελλε τὴν λόγῳ κνέ-
 ει ἂν καὶ γέγονε γέ, καὶ καὶ δι-
 σλὴν ἐπὶ τέρμασι τὴν νίκης ἀ-
 πικτώνως. ὅτω τὸ τὴν κάπης χεῖ-
 μα,

reliqui cum ad certamen ob-
 eundum cunctari, & eos
 rum quæ semel decreuissent,
 quicquam detrectare, futile
 ac iuvenile quiddam esse
 censerent, rursus autem cru-
 delitatem Oenomai detes-
 tarentur, alius alium præ-
 uertit moriendo, perinde
 ac si metuerent ne non pro
 puella illa mori possent.
 Ac processit cades ea, do-
 nec tredecim eorum iuue-
 num interficerentur. At cum
 illum ob prauitatem
 hanc odio haberent, pari-
 ter autem & eos qui mori
 fuerant, & puellam misce-
 rantur: alios videlicet
 quod tantæ rei possessione
 priuati essent: puellam au-
 tem, quod formâ suâ per-
 tatem frui non posset: nec
 iuvene eo quicumque mori
 taturus esset (erat autem
 Pelops) curam adiuturæ
 & currum illi donat, &

equos immortales, quorum ope puella potiturus, necesse
 illius futurus esset. Et sanè factus quoque est, socer & metens
 & terminos victoriæ occiso. Adeo pulchritudine ipsa

μα, ἀνθρώποις τὴ θεῶν εἶναι
 δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τὸ πάν-
 των, καὶ θεοῖς ἐσπεύδασαι πολ-
 λαχόσι, διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἄν
 ἔχοι τις μέμφοσθαι δικάως,
 πρὸ γὰρ λογίζεσθαι τὸ ταῦ-
 τα πρὶ ἑαυτοῦ διεξελθεῖν. ὅ-
 τω μὲν δὴ καὶ Αἰεσίπῳ διηλ-
 θη τὸν λόγον. Ερ. σὺ δὲ λοιπὸς
 εἰ Χαεῖδμεν, ὅπως δὲ ὥσπερ
 θεωροῖς τὸ λάτρεσθαι λατῶν
 ἐπιθέσθαι τὸν λόγον. Χα. μὴ δα
 μῶς, ὅπως θεῶν, περὶ αὐτῶν
 περὶ αὐτῶν μὴ βιάσθαι· ἵκανα γὰρ
 δηλώσαι τὴν σιωπῶσαν καὶ τὰ
 οὐκ ἀρρηκνῆναι, ἅπλως τ' οὐδὲ
 ὅπως ἔσονται, ἀρρηκνῶν-
 ται ἔσονται γὰρ ἅντις μνημονόου-
 τῶν ἑτέροις ἀρρηκνῶν, καὶ τῶν
 αὐτῶν. Ερ. ταῦτα μὲν δὴ δεῖν,
 ὅτι καὶ ἀρχὴς ἐπιθυμῶν ἐπι-
 πυχῶν. οὐ γὰρ δὴ τοσούτοις ἡ-
 μῖν τῶν λόγων ἵκάνω, ὅσον
 ἐμὴ λησὶ τῶν σῶν ἀκούσαι. ὥς
 ἔμ

hominibus diuinum quid-
 dam esse videtur, & ab o-
 mnibus coli consuevit, tum
 à dijs quoque sæpenumerò
 cum summo studio observa-
 ta est. Quam ob rem neque
 nos quispiam reprehendere
 meritò poterit, quòd qua-
 si quoddam operæ precium
 putamus hæc de pulchris-
 tudine differuisse. Atque ad
 hunc modum & Aristip-
 pus orationem suam pere-
 git. H E R. At tu iam re-
 stas Charideme : quare fac
 ut quasi quandam coronæ
 dem imponas oratione tua
 pulchris hisce de pulchritu-
 dine dictis. C H A R. Nes-
 quaquam, per deos quæso,
 ulterius progredi me cogas.
 Satis enim sit indicasse tibi,
 & quo pacto conuersati fue-
 rimus, & hæc quæ modò di-
 xi : præsertim cum ne illa
 quidem satis adhuc memi-

nerim, quæ modò commemoravi. Multò enim facilius
 ea memoria repetiueris, quæ ab alijs dicta sunt, quàm
 quæ ipse dixisti. H E R. Hoc igitur illud videlicet quod
 ab initio consequi me cupiebam. Neque enim mihi tan-
 to opere orationes aliorum ac tuam audire, cura fuit. Quare
 si me

ἤν τὸ τῶν ἀρετῶν ἰσχυρὸς, ἡ δὲ καὶ
 ναμάτῳ ἰσχυρὸς πονηρῶς. ἀλλὰ
 πρὸς Ἑρμῆ, τὸν ἄπαντα λό-
 γον, ὥσπερ ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς,
 ἀπὸ Διὸς Χαλκίου μὲν ἡμῶν,
 τοῖς ἀπαλατῆσιν μὲν, τῶν
 δυσχερῶν ἀγαπῶντα. ἐπεὶ δὲ
 οὕτω πεθυμῇ καὶ τῶν ἡμετέρων
 ἀκῶσαι λόγων, καὶ τῶν
 ὑπερτιμῶν ἀνάρχη, ὧς δὲ ζῶντων
 καὶ αὐτὸς ἐποιήσά μιν τὸν λό-
 γον. Εἰ μὲν πρῶτον αὐτὸς ἤρ-
 χον περὶ τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ,
 πεποιμένων ἂν διὰ τοῦτο συ-
 γνῶν. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ πολλοῖς ἔρχο-
 μαι πρότερον ἐρηκῶσιν ἑρῶν,
 ὅθεν ἀπὸ κακοῦ, τοῖς κακοῦ κα-
 κημένον ὡς πεποιμένοις, ἐπι-
 φέρει ἐξ ἧς τὸν λόγον; ἄλλως
 τ' ὅδ' ἐτέρως τῶν λόγων γί-
 νομένην, ἀπὸ νου καὶ κα-
 τὰς αὐτῶν ἡμετέρας, ὡς ἐνεί-
 ναι καὶ τὸς παλαιὰς καθεῖναι,
 ὡς ἂν ὅχι καὶ ἐκαστὸς ἑαυτοῦ
 ποιῶσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἑκά-
 στ' ἐπὶ μίαν διὰ τὴν ἑκάστην
 λόγον.

si me hac priuaueris, etiam
 illa frustra laborasse te scias.
 Sed per Mercurium queso,
 totam ad eam orationem quem-
 admodum à principio ex-
 orsus fueris, mihi recita.
 C. H. Satius quidem fue-
 rat, contentum his quæ di-
 xī, à difficilioribus abstine-
 re me: attamen quando i-
 ta cupis et nostram audire
 orationem, in hoc quoque
 morem tibi gerere necesse
 est. Proinde hoc pacto ip-
 se quoque verba feci. Si
 primus ipse cepissem de pul-
 chritudine dicere, proæmijs
 fortasse frequētibus et den-
 sis opus haberem: nunc au-
 tem quando post multos al-
 ios qui ante me verba fe-
 cerunt, dicturus sum, nihil
 alienum puto. fuerit, si illo-
 rum ante dictis, perinde ac
 proæmijs quibusdam usus,
 sequentem orationem sub-
 iungam, præsertim cum non
 alio loco, sed hoc in commu-
 ni

uio, eodemq; die, orationes istæ habeantur, ut explicat et
 præcites latere nos, perinde ac si non quisque prius
 verba faceret, sed eandem singuli per vices prosequantur
 orationem

λόγον. ἰτίρω μὲν ὅρ ἥρκα γ' ἄρ ἂς ὀφνημίαν, ἄπειρ ὑμῶν ἔκας. ὧ ἰτυχῶν ἀπὸρ περὶ τῷ ἑκάστῳ ἰδίῳ, τίτῳ δὲ τοσούτῳ περὶ τῷ, ὥς καὶ τοῖς ἐπιγινώσκουσιν, ἔξω τῶν ἀρημίαν ὅρ, ὃ δ' ἄρ ἐπαίνων τ' ἂς αὐτό. πλεῖστα γὰρ ποταχόθεν, αὐτὰ πῶτα δ' ἄρ λείπον ἔκας, λόγον παύσειν, ὥστε ἀνθίων ἀντυχῶντι λαμῶνι, ἀὰ τ' φανομένην ἄρτι, περὶ ἀρμίαν ὅρ τὸς ὀφνημίαν. ἔξω δ' ἑκάστῳ ἐκλήξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπῶν, λείξω δ' ἑβραχίων, ὅπως ὧτε ἑκάστῳ τὰ γινώσκοντα ἀρδῶσα, ὑμῖν τε τὸ μακρολογῆναι παραλιπῶν, ὅρασω ἑχασμένη. τοῖς μὲν ὅρ δ' ἂν ἀνθίων, ὃ καὶ ἰτίρω μιν τινὰ τῶν ἀριτῶν ὑμῶν περὶ ἑκάστου ἀποῦσιν, ἥρ μὴ ὧ καὶ ἡμῖν ποιεῖν ἔν, ἀναγκάσειν ἡμᾶς ἔν αὐτοῖς δ' ἑκάστῳ, βασκαῖον

orationem. Proinde alteri quidem sufficerent ad laudem utique comparandam, ea quæ vestrum unusquisque seorsim de pulchritudine dixit. At verò hîc adhuc tantum supereſt, ut & ijs qui post nos venturi sunt, extra ea quæ nûc dicta sunt, satis laudum ad prædicandam illam suppetat. Plurima enim undique circumstant, quæ & ipsa eam de se opinionem præbent, quæ si singula eorum primo loco dici debeant, non aliter atq; in prato aliquo floribus fecundo, ubi semper ea quæ nouissimè apparent, carpentes potissimum alligant. Ego verò ex omnibus illis delectis, quæ mihi videbuntur minimè prætereunda fuisse, quàm breuissimè potero dicam, ut & pulchritudini debitum suum reddā, & vobis omiſſa ver-

borum prolixitate mōrem geram. Proinde illi quidem qui vel ob fortitudinem, vel ob aliam aliquam virtutem præstare nobis videntur, si non quotidie honestis actionibus beneuolentiam sibi concilient, & nos quodammodo ad amandū

νομῶν μάκρον, ἐξ ὧν τ' ἄν ὃ
καλῶς αὐτοῖς, τὰ πράγματα
πράττοιεν, σχοίη. καλὸς δ' ὃ
μόνον ὃ φθονῶν τῆς ὥρας,
ἀπ' οὐθὺς τι ἰδόντων ἀλισκό-
μιθα, ὑπεργαπῶμεν τε, ὃ δ'
ἀπκνοῦμεν, ὥσπερ ἱερείοισιν
ὄσον ἄν ἡμῖν ἐξῆ, δολοῦν-
των αὐτοῖς. ἡλίου ἄν ὅν ὑπα-
κῶσα τὴς ὥρας οὐτυχηκότι, ἢ
πεσάξει ὧ μὴ τοιούτῳ. καὶ
πλείω χάριν ἄν εἰδείη ὧ
πολλὰ πεσάλλοντι μάκρον,
ἢ ὧ μὴ δ' ὅτις ἐπαγγέλου-
τι. καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀγα-
θῶν, ὧν ἄν ἐνδύηται ὧμεν, οὐ
περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ
τυχεῖν. καὶ τοῖς δ' ἡμῖν οὐ-
δὲς ὃ δ' ὅποτε γίγνεται λό-
γῳ. ἀπ' ἑάντι Ἀγλαίης, ἢ
εἰς ἡλίου ποτὶ σιωαναβάντα
τοῖς Ἀχαιοῖς, ἑάν θ' ὕακιν-
θον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακί-
δαιμόνιον Νάρκισσον καὶ τὸν
νικῶμεν, ὃ καὶ ἡμῖν δο-
κῶμεν, ἀπὸ διδοίκαμεν, μὴ
λάθωμεν τοῖς ἐπιγίγνομαι.

vois

se cogant, invidemus illis
magis: vndecunque etiam eis
negocia quæ geruntur, mi-
nus bene procedunt. Pulchris
autem non modò non inui-
demus formam suam, sed
statim etiam ubi aspeximus
tantum, capimur, & plus
quàm amamus eos, neq; gra-
uamur, tanquam superioribus,
quantum nobis licitum
fuerit, & servire quoq; illis.
Libentius igitur quispiam
obedierit formoso alicui,
quàm imperaverit ei qui talis
non est: maioremq; gras-
tiam habuerit formoso mul-
ta iubenti, quàm si nihil quic-
quam præcipiat. Ac cætes-
rorum quidem bonorū qui-
buscunque caremus, ulteriori-
orem assequendi curam nul-
lam gerimus: at pulchritu-
dinis nulla vnquam nobis sa-
tietas oboritur: sed siue Ag-
glaiæ filium illum, qui cum
Achiuis ad Troiam profes-
sus fuit: siue P Hyacinthum

formosum illum, siue etiam Lacedæmonium pulcherrimum
pulchritudine superemus, tamen nobis ipsi minime sa-
tisfacimus, sed semper timemus ne fortè videamur apud
stros

θοις ἄν, κατὰ ληπόντων ἵππῳ =
 βολῶ. σχιδὸν δ', ὡς ἀπ' αὐτῶν,
 πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις
 πραγμάτων, ὥσπερ κοινὸν
 παράδειγμα, τὸ κατὰ θεοῦ.
 καὶ ὅτι στρατηγοῖς ἀς κατὰ θεοῦ
 ἐμίληται τὰ στρατεύματα σιω-
 τάσθην, ὅτι ῥήτοροι τὸς λό-
 γους σιωτιθεῖσθαι, ὅτι μὴ γρά-
 φῶσι τὰς ἀκρόας γυγραφεῖ-
 ναι. ἀπὸ τῶν ταῦτα λόγων, ὅρ-
 τὸ κατὰ θεοῦ τίλ' ἐστίν; ὅρ' γὰρ
 ἀς χεῖρα ἔκωψεν ἀναγκάως,
 οὐκ ἐκείνοισιν οὐδὲν σπουδῆς,
 ἀς ὅσοι ἔξισιν κατὰ τὰς
 σκῶσιν. ὅτι γὰρ Μενελάου ἔ-
 τσοῦτον ἐμίλησε τῆς χεῖρας
 τοῦτο, ὅσοι τὸς ἀσπαραγμοῖ-
 νους ἐκπλήσθη, καὶ δὲ τὸ ὅτι
 πολυτιμότεροι ἅμα κατὰ
 σκῶσιν καὶ κατὰ τῆς,
 γυμνῶν δὲ ἑμαρτην. ὅ γὰρ οὐ-
 λυσσίως ὅπως ἀγαθῶς κατὰ
 γίγται τῶν, κατὰ πύπρ τῶ
 πατρὸς ἀς αὐτὸν ἀφισμῆ-
 ναι,

steros ab alijs superati fuisse
 se. Propemodum autem om-
 nium eorum quæ inter ho-
 mines geruntur, ut ita di-
 cam, quasi quoddam com-
 mune exemplum pulchris-
 tudo proposita est. Nam ne-
 que duces negligunt ad pul-
 chritudinem exercitus suos
 instruere, atque oratores ad
 eandem orationes suas com-
 ponere, neque etiam picto-
 res imagines ac tabulas suas
 secundum illam depingen-
 re. Et quid attinet ista re-
 censere, quorum finis quo-
 que pulchritudo est? Quin
 illa quoque quibus necessar-
 iò utimur, haudquaquam
 prætermittimus quin omnia
 quammximè fieri potest,
 cum summo studio quam-
 pulcherrimè apparemus. Nā
 Menelaus quidem non tan-
 tum curauit, vsum & ne-
 cessitatem ædium, quan-
 tum ut pulchritudine eas

rum ingredientes quasi attonitos redderet: & ob hoc sum-
 ptuosissimas pariter & pulcherrimas eas ædificauit. Neque
 etiam sententia falsus est. Nam & Vlyssis filius ita admiratus
 eas fertur, cum ad percontandum de patre eò loci ve-

ν' ὅτ' ἐπ' αἶψα Παισιφράτω
 ὦ Νηλεΐδῃ, Ζηλὸς ποτ' ὠνείδε
 γ' Ολυμπὸς ἐνδοθὺν αὐλή. αὐ-
 τὸς θ' ὁ τῷ μερακίῳ πατὴρ ἐκ
 ἄνω τῷ χάειρ μιλιπαρήσας ἡ-
 γὰς τὰς ναῦς, συσρατὸν ὄρω. ὅ-
 τ' ἐς Ἐκκησιρὶ ἐπὶ Τροίαν, ἡ ὅ-
 πως ὀρῶντας ἐκπλήθειν ἔχῃ. καὶ
 σχιδόν, ἢ τις ἐκαστὸν ἐξίτα-
 ζαν βούλεται τῶν τεχνῶν,
 εὐρύσαι πάσας ἐς τὸ λάτῃ. ὅ-
 ὁρώσας, καὶ τότε τυγχάναν
 τῷ παντὸς τιθιμύνας. τοσού-
 τον δὲ τὸ λάτῃ. τῶν ἄλ-
 λων ἀπάντων ὑπέρειχον δό-
 κῃ, ὥς τῶν μὲν ἡ δικαιοσύ-
 νης ἡ σοφίας ἡ ἀνδρείας με-
 τιχόντων, πομπά τις ἀνέ-
 ροι τιμῶν μᾶλλον, τῶν
 δὲ ταύτης τῆς ἰδέας ἐκκοινο-
 νηκῶτων βέλτιόν ὅστις εὐρεῖν
 ἔδῃ. ὥσπερ δὲ καὶ τὸς μὴ με-
 τιχηκότων ἀτιμότερον ἔ-
 δῃ. μόνους γὰρ τὸς μὴ λαλῶς
 ὀνομάζομεν αἰσχρὸς, ὡς ἔδῃ
 ὁρ,

nisset, ut ad Pisistratum Ne-
 storidem in hunc modum di-
 xerit:

Talis ὁ aetherij forsan
 Iouis aula remidet.

Et ipse adolescentis pater
 non aliam ob causam mi-
 nio infectas duxit naues,
 cum una cum Græcis ad
 Troiā proficisceretur, quā
 ut aspicientes earum aspes-
 citu obstupefacere posset. Et
 fermè siquis singulas artes
 perpendere volet, reperiet
 omnes eas ad pulchritudis
 nem tendere, eamq; conse-
 qui, pro summo ducere. Ad
 deū autem pulchritudo cæ-
 teras res cunctas excellere
 videtur, ut his quæ vel cum
 iustitia, vel sapientia, vel
 fortitudine aliqua sunt,
 multa alia inuenias maiori
 precio vel existimatione di-
 gna censerī: at verò quæ
 cum hac specie commune al-
 liquid habent, his nihil quic-

quam melius inuenire licet: ut rursum ὁ illis quibus hæc ἐ-
 ἰνῆκτα nō est, nihil quicquid inhonestius atq; indignius. Qui-
 pe solos eos qui pulchri non sunt, turpes vocamus: perinde
 quasi pro nihilo habendum sit, quicquid tandem aliquando
 fuerit

ὅρ, ἅ τι τις ἔχωρ τύχοι πλο-
νικήμα τ' ἄλλωρ, καὶ πῶς ἴσας
ρῶμεν. τοὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατο-
νύμοις τὰ κοινὰ διοικῦντας, ἢ τυράννοις ἱπο-
τιταγμένους, τοὺς μὲν δημα-
γωγούς, τοὺς δὲ λόλῃκας κα-
λέμεν. μόνους δὲ τοὺς ἐκ τῶν
τῆ δημοκρατίας γνησίωνους
θαυμάζομεν τε, φιλοπόνους
τὴ καὶ φιλοκάλους ὀνομάζο-
μεν, καὶ κοινὸς νομίζομεν ἄνθρω-
πότητας, τοὺς τῶν καλῶν ἱπι-
μαχίας. ὅτι ζῶντι ἔγω μὲν
σιμὸν τὸ καλόν, ὅτε οὐ-
τω δὲ ζῶς πασιρ ἱπὲρ ὅλλῃς μί-
ση τυχερ, ἡ δὲ τὴ νομί-
ξοις τὸ τούτω τὴ σεκοῦσαι
δωκεθῶν, πῶς ἡμᾶς ἐκότες
ἐκ ἄρτις ἐμὴ μύσας, ἐκ τοσού-
τω ἔχοντες ἡ δὲ τὴ καλῶν
ναρ. ἔκαστος ἱκόντι περὶ με-
θα, μὴ δὲ αὐτὸ τῶν αἰσθῆσαι
δωκεθῶν, ὅτι ἡμῶν μεθα,
τοτουτοῦ μὲν δὲ καλῶν τῶν
λόγων ἱποιστάμεν, ποτὶ
τῶν ἱκόντων μοι περὶ καλ-
ους

videlicet quod mox accipiemus? Ac tantam quidem ego
quoque orationem habui, multis quæ mihi de pulchritudine

αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀφελὲν, ἐπαδὼν τὴν
σωσσίαν ἐπιπολὺ παρατα-
νομήσειν ἑώρων. Εἰρ. ὁ δαίμο-
νὲς γὰρ, οἱ δὲ αὐτὴς ἀπὸ λαύ-
κατε τῆς σωσσίας· σχεδὸν
δ' ἡδὴ καὶ ὁ δὲ ἐλαττορ ὅ-
μῶν ἔσχηκα δὲ σέ.

non minus voluptatis quàm vos, per te videlicet, accepi.

amplius dicere licebat, om-
missis, postquam conuersa-
tionem hanc ni longum adeò
progressam videbam. HER.
Felices sanè vos, quibusta-
li conuersatione frui licuit.
Fermè autem iam etiam ego

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

A Vthor huius Dialogi quisquis fuit, postremam par-
tem Isocraticæ orationis de Helenes encomio amu-
latus est, conatu maiore, si doctis credimus q̄ successu.

a IN Dialijs.] Festa Iouis Melichy fuere Athenis, Diasia,
ἀπὸ τῆς ἀλμυρῶν αὐτὴς ὀρχαῖς τὰς ἑσπας, ut Suidas ait, ap-
pellata. Meminit & Aristophanes & Hesychius. **b** Enco-
mium Herculis.] Cùm Sophista quissiam appararet recita-
re librum, & Antalcida percontanti quid esset argumentum?
respondisset, Hercules encomium: Quis, inquit, illum vituperat?
superuacaneum existimans, in eo laudando sumere operam, quæ
vno ore predicarent omnes. Hercules autē apud Spartanos re-
ligiosissimè colebatur. **c** Castoris & Pollucis.] Extat Theo-
criti idyllion & hymnus de laudibus Dioscurorum, id est, ge-
minorum, Castoris & Pollucis, quo beneficia illorum cōmemo-
rat in tempestatibus maris, & certaminibus equestribus. Is est
in genere Demonstratio encomiastica. Ac primū pugnam
inter Pollucem & Amycum Bebryciorum principem cōmemo-
rat, deinde alteram pugnam inter Castorem & Pollucē & Lyn-
cea, de quibus prolixius egimus in dialogo Apollinis & Mercu-
rij, Deorum. **d** Nam eorum quæ ex Heroibus.] Lucianus
in Menippo, Amphilocho & Trophonio, desinit Herōm, ex deo
& homine compositū. Heroum autem cultū & sacrificiū fuisse,
legimus apud Philostratū. Athengus in undecimo eorum vine
declarat terribilem: sed magis noctū, quàm interdiū. Ptolema-
chus in

chus in Romanis dicit, Græcos in novilunio dijs supplicasse primo loco, secundas preces concepisse heroibus & demonibus: itē primum poculum fuisse deorum, secundū heroum. De origine vocis, Grammatici variè tradunt. alij δὲ τῆς ἐξῆς, id est, γῆς, à terra, ἡ γῆ: ἡ ἐξῆς: quia excellentiores alijs. aut à terra: quia supra eam degerint. Alij δὲ τῆς αἰγῆς: quia ipsorū animæ in meliores spiritus transformarentur. Alij δὲ τῆς ἐξῆς, alij, δὲ τῆς ἀρετῆς & amore eius quæ excellât. Vnde ἡ γῆς huiusmodi virtus, excellentior, quàm pro cōditione & natura communi hominum: de qua Aristot. lib. 7. Ethicorum. Heroës igitur vocatur virtute præfctates, & ea super conditionē humanā proximè accedentes ad diuinitatis excellentiam, οἱ δὲ ἀρετῆς ἐξῆς ὁ δέος.

e Et Helena.] Helene pulchritudinis mirū encomium. Filia fuit Iouis ex Leda, Tyndari Laconie regis vxore, quæ à Ioue in cygni formā transmutato cōpressa, duo peperit oua: ex quorum altero Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytemnestra exclusi fuerūt. Ex his Helena, cū cæteris sup ætatis fæminis formæ elegantia præstaret, à Theseo rapta est adhuc virguncula: non multum tamē pōst, Castori & Polluci fratribus eam repenti-bus citra iniuriam restituta est. f Amphitryoni.] Alcmenæ Herculis matris coniugi, cuius imagine sumpta, toto trinoctio cū ea concubuit. quæ quamuis antea ex viro grauida esset, insuper tamen ex Ioue concepit, eodemq; tempore Ioui Hercule, Amphitryoni Iphyclum peperit: Amphitryonē interfecit erat Hercules, nisi Minerva prohibuisset: quæ lapide quē Sophronestera vocabant, eum percussit: à qua plaga sopitus est, & per somnum statim respuir, atq; ad sese redijt. Hæc sunt apud Pausaniam in Bæoticis. g Cadmi.] Thebarum conditoris, qui Martis & Veneris filiam in vxorem duxit. Vnde illud Ouidij:

Iam stabant Thebæ, poteras iam Cadme videri
Exilio fœlix: fœceri tibi Marsq; Venusq;
Contigerat, &c.

h Sed Minerva quidē cum.] Minerva & Mars militari disciplinæ præfunt, illa etiam sapientiæ & disciplinis: Diana, venationi & virginitati: Iuno, nuptijs atq; diuitijs. i Diana de venatione.] Diana Iouis filia, ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur, quæ virginitatis studio hominum

consortia fugiens, sylvas incolebat, venationi intenta: quare cum arcu & pharetra illam incesisse, poetæ scribunt. *Virg.*

—illa pharetram Fert humero—

k Eris.] Rixarum Dea in *Thetidis* & *Pelei* nuptijs elegantissimum pomum in mensam discumbentium proiecit, cum hac inscriptione: Detur pulchriori. Vide supra in dialogis Deorum, *Marinorum* & *Lapithis*: item poemâ illud De raptu *Helenæ*, quod *Colutho* *Lycopolitæ* *Thebano* ascribitur. † Exornatori poetæ.] *Homerum* intelligit, qui regibus gloriam peperit, ut inquit *Theocritus* in *Dioscuribus*, carmine celebrans urbē *Priami*, & naues *Græcorum*, & prælia *Iliaca*, & *Achillem*, turrim belli. m λούωλεν & ηγε, *Iuno* cognominata, quod *albas* vinas, & *albos* haberet lacertos. quo *epitheto* vsus est etiam *Hesiodus* in *Theogonia*. n *Minervæ* autem τετο-
γχεα.] *Minervæ* epitheton, eò quod *Ogygis* temporibus, circa *Triumidem* *Africæ* paludem virginali facie dicatur apparuisse: vel quod è *Iouis* capite prognata fuerit. τετο enim *Græcorum* lingua, caput notat. Eadem ab *Homero* peculiari epitheto γλαυ-
κῶπις dicitur, à *glauco* oculorum colore, unde & *Casiam* nostri cognominant. o Præter *Menelaum*.] *Menelaus*, rex *Spartæ*, *Helenam* uxorem habuit, cui & *Hermionenem* filiam peperit. posthac forma pulchritudinis eius illectus *Paris*, contractis aliquot navibus, in *Græciam* sese contulit. ubi à *Menelao* hospitio susceptus, clàm se in amorem *Helenæ* insinnavit: tandem quæ absente hospite, *Helenam* rapuit, & in patriam abduxit. Quæ tam insigni iniuria commoti *Græcorum* principes, de bello *Troianis* inferendo coniurârunt. p *Hyacinthum* formatum.] *Nereum* intelligit, quem *Charopus* ex *Aglaia* suscepit: quo pulchrior alter non venit ad *Troiam*, ut *Homerus* ait *Iliad.* 2. De *Hyacintho*, annotauimus superius in *Dialogis* deorum, ubi etiam de *Narcisso* aliquid, qui *Cesiphi* fluminis ex *Lyriope* nymphe filius fuit, admodum formosus, qui cùm à multis nymphis amaretur, & omnes contemneret, tandem cùm se in fonte effusa-
tus esset, sua ipsius forma contabuit, & in florem purpureum sui nominis mutatus est. q *Vlyssis*
filius.] *Telemachus* ex *Penelope*.

NERON, Η ΠΕΡΙ

της βουλης το
του μω.

NERO, SIVE DE

fessione Isth-
mi.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

TOTUS hic dialogus, cuiuscunq; tandem est (nam Luciani esse neq; asseri puto posse, neq; prorsus negari) quasi quædam in Neronem inuectiua est, qua potissimum dementia illius exagitur, quâ cum in Isthmo fodiendo, à quo & tituli ratio sumpta est, tum in obeundis scenicis certaminibus imperator Romanus exercuit. Estq; veluti perpetua facti commemoratio, paucis quibusdam & ceterorū ipsius facinorum exemplis amplificandi causa adiectis, quæ tota Musonio philosopho tribuitur, qui, Tusculus genere, vt Tacitus ait, cum studia iuuenum præceptis sapientiæ foueret, à Nerone postremo, cum in omnes bonos & claros æquè grassaretur, ob linguæ libertatem, vt Suidas addit, interfectus fuit. Huius & alij meminere, & Gell. lib. 16. cap. 1. Cæterum fuerūt & in hoc dialogo multa ex coniectura magis quàm ex fide, ob exemplaris, velut apparebat, vitiositatem vertenda: quam ob rem, vt in postremo operis, tam saltem à lectoribus veniam postulo, quæ cæteris hactenus in claris & manifestis etiam impingentibus, data fuit: præsertim cum in nullo hactenus, quod equidem sciam, legentium fidem fefellerim, ubiq; cum hoc loco, tum in superioribus, eo circa quod vel ignorantia, quàm & ipsam agnosco, vel alia aliqua de causa hæsitasset, aut asterisco, aut annotatiuncula aliqua signato. Qui si nihil aliud, illud certè tamen existimo, occasionem, & quasi quandam ansam ad vltiora ac veriora indaganda alijs me tradidisse.

Kkkk 5

MENE.

MENEKRATOUS
ἡ Μεσσηνίας.

Ορουχὴ τῆ ἰσθμοῦ καὶ σοὶ Μεσσηνίαν δὲ χαίρειν, ὡς φασί, γιγνομένη τῷ τυράννῳ, νομῶ εἶχον ἐμὴν. Μου. ἴδω ἃ Μενέκρατος καὶ βελτίω ἐντιθυμῶμαι Νέρωνα· τὰς γὰρ πειροχὰς τῆς Πελοποννήσου, τὰς ἐπὶ Μαλείαν, ξυνήρε ὧς θαλάσῃ μεσσοῖς εἰς κοσιπιδίαν τῆ ἰσθμοῦ ῥήγματος. Μ. τοῦτο δ' ἄν καὶ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ἐπὶ θαλάσῃ πόλεις, καὶ τὰς ἐν τῇ μεσσηνίᾳ. καὶ γὰρ δὴ καὶ κείναις ἀρχῶν οἱ οἴκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάσσια εὖ πράττει. ταῦτα δὲ διέξελθε Μουσῶνι βουλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι πάντων, ἐμὴ τι σπουδᾶσαι δέον ἔτιρον. Μου. διὰ μὲν βουλομένοις· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαίρειν ἡμῖν.

MENECRATES
ἡ Musonius.

T Isthmi fossio, quæ in manu adeò, ut aiunt, tyrannofuit, & tibi Musoni mentem habere Grecam videbatur. MVS O. Scito Menecrates, etiam meliora cogitasse Neronem. Nam & circuitus Peloponnesi illos supra Maleam, tollere nauigantibus volebat, Isthmo ad viginti stadia interrupto. MENE C. Hoc autem & emporijs profuturum erat videlicet, & ciuitatibus cum maritimis, tum etiam illis quæ in mediterraneis sitæ sunt. Nam si maritima loca bene habeant, etiam illis quæ interiora sunt, domesticæ agrorum prouentus sufficiet. Sed hæc narraquæ Musoni nobis: omnes enim audiendi cupidifumus, nisi si quid aliud serię rei fortè est cui tu interessere cogitas. MVS O. Narrabo, quandoquidem vultis. Nam

μάλλον τοῖς γι ἀφιγμένοις ἐς
ἀηδὺς ἔτα φροντισήειον ἐπὶ
ῶ σπουδάζειν. Νέροννα δὲ νυν
ἐς Ἀχαιᾶν ὠδᾶ ἔχοι, καὶ τὸ
σφόδρα αὐτὸν πιπακνύου, μὴ
δ' ἄρ τὰς Μῦσας ἀναβάλλει-
ναι ἡδίστον, ἰδὲ λυτοῖς καὶ τὰ Ο-
λύμπια, τὸν γυμνικώτατον
τῶν ἀγώνων, στεφανῶσαι ᾗ-
δων. τὰ γὰρ Πύθια τίτων μὴ
ἐαυτῶς μετῆναι μάλλον, ἢ ῶ
Ἀπόλλωνι· μὴ γὰρ ἄρ μὴ δὲ
ἐκείνον ἐναντία αὐτῶς λι-
θάραν τι καὶ ὠδῶν θέσθαι.
ὁ δὲ ἰομὸς ἐ τῶν ἀποθνήσκον-
των βιβλουμένων· ἀπ' ἑντυ-
χῶν τῇ φύσει τῷ τόπῳ, μὴ γὰρ
ἀργυράτης ἡράδῃ, τὸν τι βασι-
λεῖα τῶν ἐπὶ τῷ Τροίαν ποτὶ
Ἀχαιῶν ἐν θυμῷ, ὡς τῶν
ἑββοίων τῆς Βοιωτίας ἀπὸ τι-
μῶν Βυβείω, ῶ περὶ τῷ Χαλ-
κίδα· ἔτι γὰρ μὴ καὶ τὸν Δα-
ρίον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐν γι-
φυρώθῃ

fat scio quòd plus etiam gra-
tificabor, ijs utique qui ad
iniucundam adeò curarum
(ut ita dicam) officinam
hanc studendi causa venis-
sunt.^a Neronem igitur in As-
chaiam via ducebat, & ille
luditem, quòd sibi ipsi ve-
hementer persuaserat ne
Musas quidem dulcius mo-
dulari. Volebat autem &
Olympijs (quod certamen
omnium maximè exercitijs
frequentatur) cantando cor-
ronari. Nam quæ in Pythijs
aguntur, eorum pleraque ad
se magis quàm ad Apollis
nem perimere putabat. Nes-
que enim neque illum ads-
uersus se citharam aut car-
men aliquod mouere aude-
re. Cæterùm Isthmus haud-
quaquam ex illis erat de qui-
bus hic diu aut longè antè
cogitasset, sed cùm fortè nas-
turam loci conspexisset, man-
gnificum opus hoc animo

concepit, Achiuorum videlicet regem, eorum qui ad Tro-
iam olim profecti fuere, animo proponens, qui ipse Eus-
bæam quoq; à Bæotia refecuit, medio circa Chalcidem Eus-
ripo immisso. Deinde autē & Darium: ut à quo & Bosporus
pontis

φυράθη αὐτῷ ἐπὶ τῆς Σκύθας.
 τὰ δὲ Ξέρξης καὶ πρὸ τῶν ἰσως
 ἐννέοις, μέγιστα τῶν μεγας-
 λαγγίων ὄντα καὶ πρὸς τούτοις,
 τὸ δὲ ὀλίγον ἀπὸ τοῖς ἐπιμύ-
 ξα πάντας ἔσσεαι πλὴν Ἑλλά-
 δα, λαμπρῶς ἐπαύσατο τοῖς ἔξ-
 ωτον· αἱ γὰρ τύραννοι φύσας
 μεθύουσι μὲν, ψάλλουσι δὲ πῃ
 καὶ ἀκούσαι τοῦτο φθίζμα.
 περὶ δὲ τῆς σκλυῆς, ὕμνον
 μὲν Ἀμφιτρίτης τὴν καὶ Πο-
 σειδῶντος ἦσαν, καὶ ἄσματος
 μέγα, Μελικέρτης δὲ καὶ Λω-
 κοβίας. ὁρῶντες δὲ αὐτῷ
 χροσὶν δίκην, καὶ πλὴν
 Ἑλλάδα ἐπιτροπούσαντο, ἐπὶ
 πλὴν ὀρυκτῶν ἔξει, κροτούμε-
 νός τε καὶ ἀδόμενον, καὶ κα-
 θυκόμενον τῆς γῆς, πρὸς οἰ-
 μαι. τοῖς τε πλὴν ἀρχὴν πε-
 πιστομένοις παρακλυσά-
 μιν ὁ ξυμπόνος ἀπὸ τοῦ τῷ
 ἔργου, ἀνέειπε πλὴν Κόπ-
 ευθον, τὰ Ἡρακλίου δοκῶν
 ἐπὶ βιβλῶν πάντα. οἱ μὲν
 δὲ

ponte iunctus fuerit cum is
 contra Scythas proficisce-
 retur. Nam Xerxis factum
 etiam ante ista fortassis an-
 mo cogitabat, quod magni-
 ficentissimum operum ma-
 gnificorum omnium fuit.
 Supra omnia autem hæc etiā
 illud putabat, Græciam per
 hoc quod brevi adeo omnes
 inter se misceri possent, con-
 tra externos splendide adeo
 stabilitum iri. Nam tyran-
 norum ingenia ebria qui-
 dem sunt, tanguntur autem
 alicubi ubi vocem hanc au-
 diunt. Porro progressus in
 scenam, hymnum quidem
 Amphitritæ & Neptunæ ces-
 cinit, & canticum quoda-
 dam non magnam Melicer-
 tæ & Leucotheæ. Cuius autē
 aureum ipsi ligonē porrexif-
 sent, Græciamque tanquam in-
 tutelam commendassent, ad
 fodiendum profectus est,
 plausu cantuque profectus
 tibus illū tum omnibus.

vbi terram ter, opinor, tetigisset, deinde & quibus
 re atque imperia credita erat, opus unā capessere in
 vinthum redijt, Hercules adeo res gestas omnes sibi
 petasse.

ὡς τὴν κἀννης νυῖ ἀπὸ μὲν ὅ, ὅ=
 νομα ἢ αὐτῷ βίνδαξ, ἀπὸ α=
 299 Εἰσάδῃ τὴν καὶ ἰσθμῷ Νε-
 ρων, ψυχρῶς χωματῆσαν-
 τα· τὰς γὰρ θαλάσσιας ἰσο-
 γυίας τὴν καὶ ἰσοπέδιλας οἶσιν.
 φασὶ δὲ αὐτῷ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Ρώ-
 μης ὀλιγαίνεσθαι ἥδη, καὶ ὑπο-
 διδόναι, ταῦτα καὶ αὐτῷ χθὲς ἡ=
 κούσας τὸ πεπλάσαν] ὅχι-
 λάρχης. Μετὰ φωνὴν δὲ, Μουσά=
 ντε, δὲ καὶ μυσσομανεῖ, καὶ τῶν
 Ολυμπιάδων τὴν καὶ Πυθιά-
 δων ἱερά, πῶς ἔχαστον τυράν-
 νων, τὰς ἡμεῖς πεσπολιόντων
 οἱ μὲν ἱθαύμαζον, οἱ δὲ κατε-
 γέλλον. Μετὰ αὖτ' ἐκάνους γε, ὃ
 Μενέκρατες, ὅτι θαυμασιώως
 ἔχαστον φθίγματος, ὅτ' αὐτὸν γε-
 νοίως ἢ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμίμ-
 πτως τὴν καὶ μίσως ἡρμοκε.
 φθίγγεται δὲ λοῖπον, μὴ φύ-
 σαι, καὶ βαρὺν, ἐκκαμψῆς αὐ-
 τῷ τῆς φάρυγγος, μέλη δὲ ὅτω
 κατὰ σκωασμῶν βομβᾷ πως.
 οἱ δὲ γε τόνοι τῶν φθόγων
 ἐπιδικαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ
 θαρρῆ

qui illas nunc excitat & in-
 cendit (Vindex autem no-
 men ipsi est) reuocauit ex
 Græcia & ab Isthmo Ne-
 ronem, frigide adeò maria
 dimensum. Nam æquè altè
 à terra utrunque assurgere,
 eandemq; superficiem ha-
 bere scio. Aiunt autem ipsi
 & Romanas res paulatim
 labi & declinare. id
 quod & ipsi ex Tribuno he-
 ri, qui impegerat, audistis.
 M E N. At vox, Musoni,
 propter quā in Musas ita de-
 perit, & Olympiadas pari-
 ter & Pythiadas amat, qua-
 lisnam tyranno est? Nam eo-
 rum qui ad Lemnū nauibus
 veniebant, alij quidem admi-
 rabantur ipsum, alij autem
 etiam deridebant. M V S.
 At ille, quod ad vocem attē-
 net, neque admiratione di-
 gnus, neque risu est. Nam ip-
 sum natura inculpabilem,
 atq; adeò mediocrè forma-
 uit. Sonat aut concavū quid-

dam, nō natura tamē, & graue, impendente atq; vrgente hoc
 gutture: ac carmina quidem hoc pacto accurata quādammodo
 etiam personat. Voculationes autem sonorū leuissimè hinc
 pass-

θαρεῖν αὐτῷ, χρωμάτων ἢ φαι-
 λανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιίᾳ ὡ-
 γάθῳ μὲν δὲ, καὶ λιθοφωδίᾳ
 ὀυσταῖ, καὶ οὐ καυρὸς βαδί-
 σαι, καὶ εἰῶσαι καὶ μεταεἰῶσαι, καὶ
 τὸ νῦμα ἐξομοιωσαὶ τοῖς μέ-
 λαισι, ἀσχυλῶν ἔχοντες ὁμό-
 νοι τὴ βασιλῆα δονεῖν, ἀκεί-
 βῃ ταῦτα. ἂν δὲ μιμοῖτο τοὺς
 ἡρώδους, ψῦν γίλαται, ὡς
 πολὺς τὸ θυμὸν ἐκπύει,
 καὶ τοῖς μυνέων φόβον ἐπηρε-
 τυμένον, ἂν τις ἐπ' αὐτῷ γι-
 γασκῇ ἢ νόσῳ μὲν ἢ τὸ μητρίῳ
 πλῆτον, ξυλάγον τὸ πνῦμα,
 ἐπ' ἄκρων διίστατον τῶν πο-
 δῶν ἀνακλῶν, ὥσπερ
 οἱ ἐπὶ τοῦ προχοῦ. φύσει δὲ ἐ-
 ρυθρὸς ὢν, ἐρωθεῖ μάλλον,
 ἐμπιπραμένης αὐτῷ τῆς πλοῦ-
 πης. τὸ δὲ πνῦμα, ὀλίγον, καὶ
 ἐκ ἀπορροῦν περὶ δὲ. Μι. οἱ δὲ
 ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς
 ἐφείγεται, ὅ Μουσόνι; τί-
 γινε γὰρ παρὰ χαίροντα. Μου.
 τί γινε μὲν, ὥσπερ οἱ ποπα-
 λαῖοντες, ἀπ' ἐνθυμότητι
 ὅ Μυσι-

postquam sibi ipsi non con-
 fidit: Chromatum verò huc
 manitate & modulatione
 facili quidem illa, & ad ci-
 tharæ cantum accommoda-
 ta, & ubi tempus est, ire &
 stare, & de loco transire, de-
 inde & nutum cum mem-
 bris exæquare, hæc accuratè
 facere eius est qui pudore
 solo eo afficitur, quòd rex
 videtur. At rursum si imites-
 tur superiores, hui quàm
 multis spectatoribus risus
 excidit quanquam infinito
 adeò metu impendete, si quis
 ipsius causa rideat. Nutat es-
 nim plus æquo, & cùm spi-
 ritum attrahit, stat summis
 pedibus distentus & refra-
 ctus, perinde ut ἢ qui rotam
 circumagunt. Iam verò na-
 tura rubicundus existens,
 multò magis etiam rubescit
 cùm ipsi facies incenditur.
 Spiritus autem modicus,
 & ægrè alicubi sufficiens.
 MEN. Qui verò certamine

cum ipso conferuntur, Musoni, quo pacto se gerunt? Nam
 arti gratificantur scilicet. MVS O. Arti quidem Muso-
 ni, quemadmodum & qui luctando subseruiunt; sed cogita,
 Menem

ὦ Μενέκρατες, τὸ μὲν τῆς τραγω-
δίας ὑποκειτὺν, ὡς ἰσθμοῖ ἀ-
πὲθαιεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ
περὶ τὰς τέχνας, ἢ περὶ τὰς
συνοὶς τεχνάζοντο. Μὲν. καὶ τί
τῆτο Μουσώνι; σφόδρα γὰρ ἀ-
νέχομαι τῆς λόγου. Μουσών. ἀλλὰ
λόγου ἀτόπου μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς
δὲ ἐπὶ λώρῳ περιπατοῦν. ἰσθ-
μοῖ γὰρ νόμου λαμβάνω, μή τι
λωμοδίαν ἀγωνίζεσθαι μὴ
τῆς τραγωδίας, ἰδοὺ καὶ Νέρων
τραγωδὸς νικᾷ. καὶ παρῆλ-
θον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην
πλείους μὲν, ὃ δὲ Ἡπερώτης,
ἀείσει φωνῆς ἔχων, ἀνδοκί-
μῳ δὲ ἐπὶ αὐτῷ, καὶ θαυμα-
στόν γάρ, λαμπρότερα τῆς αἰ-
σῶς γὰρ ἐπὶ πλάττει, καὶ τοῦ τε-
φάνου ἐρεῖ, καὶ μὴ δὲ ἀνέ-
σταν πρότερον, ἢ δεκάταλαν-
τα δόναι οἱ Νέρονα ὑπὲρ τῆς
νίκης. ὃ δὲ ἡγείανέ τι, καὶ μά-
νικῶς ἔχει. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ
προᾶρ ἀπὸ τῆς σκλῆς, ἐπὶ αὐ-
τῷ δὲ τὰ γῶνι. βοῶντων δὲ
τῶν ἐπὶ λώρῳ ἐπὶ τῷ Ἡπε-
ρώτῃ,

Menecrates, tragicum hi-
strionem illum, quo pacto in
Isthmijis perierit. Paria enim
pericula & circa artes sunt,
si qui in ijs ostentandis im-
pendiō elaborant. M E N.
Quid hoc autem Musoni?
admodum enim ignarus eius
sum quod dicis. M V S O.
Audi igitur rem absurdam
quidem & insolentem, at-
tamen in conspectu Græco-
rum actam. Nam cum in
Isthmijis lex esset, ut neq; co-
mædia certaret quispiam,
neq; tragædia: Neroni pla-
cuit tragædos superare. Ac
prodierunt ad hoc certamen
plures quidem: Epirota au-
tem ille, ut qui voce optimè
valeret, & ob eam artem
etiam celebraretur, & in
admiratione esset, clariùs so-
lito fingeat & coronam
mare se, & nihil de studio
remittere velle priusquam à
Nerone decem talenta pro
victoria acciperet. At ille
exasperabatur, furiis & in-

sani more ferebatur: nam & auditus iam subiectus fuerat,
in ipso videlicet certamine. Acclamantibus autem Græcis,
Epirote

ῥῶτη, ὡς μὲν ἡ γραμματεία,
 λιγυρῶν ὑφ' αὐτῶ τῶτον.
 αὐτὸς δ' ἐπιρῶροντος τὸ φθιγ-
 μα, καὶ δημοτικῶς ἐείλοντο,
 εἰσέμπεδ' Ἰνέρον ἐκ' ὀκειβάν-
 των τὸς αὐτοῦ ὑποκειτάς, οἷον
 πεσόντας τε ὡς πρᾶγματι.
 καὶ ἔτι δὲ καὶ δειλότες ἐλεφαν-
 τίνες καὶ διθύρους πεβλημέναι
 νοι αὐτάς, ὥσπερ ἐγχεΐδης,
 καὶ τὸν Ἡπαρῶτῳ ἀναστήσαν-
 τος πρὸς τὸν ἀρχὴν λίονα, καὶ
 τῆς αὐτῶ πλὴν φάρυγγα,
 πᾶσι δὲ ὁρθῶς ταῖς δειλοῖς.
 Μὲν. τραγῳδίαν δ' ἐνίαν Μο-
 σῶνι, μιὰ δὲ ὅτ' αὐτῶ ἐν
 ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐρ-
 γασάμενος, Μοσ. πᾶσι δὲ ταῦ-
 τα νανία ὡς μητροκτονίαν
 τι, Μὲν. αὖ δὲ τραγῳδίας ὑπο-
 κειτὼν ἀπέκτανεν, ἐκτεμὼν
 αὐτοῦ τὸ φθίγμα, τί καὶ θαν-
 μάξας, καὶ γὰρ δὲ καὶ τὸ Πνε-
 στικὸν σῶμιον, πᾶρ' οὐ αἰὲρ
 πᾶσι ἐνέπνοον, ἀπ' ὧν ἄλλαν ὥρ-
 μισεν, ὡς μὲν ὡς Ἀπόλλων
 ἐκ φωνῆς αἶκ. καὶ τοῦ Πυθί-
 ος ἀπὸ τῆς αὐτοῦ αἰσῶν

Ορίσας

*Epirotæ mittit scribam, qui
 iuberet hunc submittere sibi
 sese. Sed pergente eo, & su-
 pra modum attollente vo-
 cem, populariterq; ac libe-
 re cum ipso contendente, im-
 mittit Nero in pulpita suos
 histriones, tanquam qui ad
 hoc negotium pertinerent.
 Nam & libellos elephantis
 nos & duplices habebant,
 quibus præ se intentis, veluti
 pugionibus utebantur. Atq;
 hi Epirotam ad proximam
 columnam erigentes, guttur
 ipsius fregerunt, cædentes
 obuersis in rectum libellis.
 MEN. Tragædia autem vi-
 cit, Musoni, sceleratum a-
 deo facinus in oculis Græco-
 rum ausus? MVS. Quid
 putas? ludus hic adolescen-
 ti fuit, qui matrem occidit
 quoque. MEN. Si verò in-
 ter tragædias histrionē oc-
 cidit, execta illius voce, quid
 adeo attinet demirari, quan-
 do & Pythicum os, unde
 voces inspirare solebant,*

Ορίσας τὴν καὶ Ἀλκμαίωνας,
οἷς τὸ μητροκτονῆσαι, καὶ λό-
γον τινὰ δοκλαίας ἔδωκεν, ἐ-
πεδὴ πάτρασιν ἐτιμώρησαν.

Μυσ. ὁ δὲ μηδαμῶς ἀπ᾿ ἡμῶν ἔ-
χον ὅτε ἐτιμώρησεν, ὑβρίδι
ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὥς, πρῶτα ἔ-
ἀληθῶς ἀκούειν. ἀπὸ μεταξὺ
λόγων, τίς ἡ περισσὴ ναῦς;
ὥς ἐπάγειν τὴν ἀγαθὴν ἰοικύν.
ἐσιφάνωνται γὰρ τὰς λιφάλας,
ὥσπερ χορὸς ὄφης, καὶ τίς
πρῶτα πετάει τὴν χεῖρα,
παρὰ κελυφῶν ὅτι ἡμῶν θαρ-
ρῆν τε καὶ χάρεν, βοᾷτε, ἃ
μὴ παρὰ κῶ, Νέρωνα οἷχεδι.
Μην. βοᾷ γὰρ, Μισάνει, καὶ σα-
φιστόρον γε, ὅσω τῆς γῆς ἀπῆ-
τε. Μυσ. ἐν γὰρ, ὦ θεοί. Μην. ἀλ-
λὰ μὴ ἐπὶ σὺ χάριθαι ἐπὶ γὰρ τοῖς

καμύροις, ὅ φασιν

ἀεῖν.

ὅτι gaudere: clamat ἄρ, nisi non satis rectè percipio, Neronem
perijisse. MEN. Clamat enim Musoni, ὅτι manifestius utique,
quo propius terram contigit. M v s. Euge, ὦ δῖοι.

MEN. Sed ne gloriemur. ^b Nam

mortuis, ut aiunt, non de-
cet conuitiari.

Orestas & Alcmaeones, qui-
bus id quod matres occide-
re, etiam laudis aliquam fa-
mam praebeat, postquam id
in ultionem patrum fecerāt,
M v s. Hic autem cū nullo
modo dicere posset, quē-
nam ultus esset, contumelia
à Deo affectum sese putabat,
cū tamē mitiora quā ver-
itas exigebat, audisset. Sed
interea dum sermones cedi-
mus, quēnam nauis ista est
quae huc propinquat? Ut au-
tem boni aliquid asferre vi-
detur? Nam coronati capi-
tibus omnes sunt, perinde ut
chorus quispiam, qui fau-
stum aliquid nunciaturus in-
greditur. Et quidam ex pro-
ra manum protendit quo-
que, iubens & confidere nos,

CLAUDIUS

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a. *NERONEM igitur.] Neronem in primis musice studio-
sum fuisse testis est Tranquillus, adeo ut præ se Apollinem con-
temneret, quæ ut citharædum pingebant pictores. Talis in thea-
tro sæpè visus est Nero: qui etiam statuas suas citharædico cul-
tu posuit. Cuius natiuitatem poëtice describit Seneca in ludo de
Claudij Caesaris morte. b. Nam mortuis non decet.] Sunt
enim iam interfecti nullis omnino conuitijs aspergendi, nec in-
fectandi: ne cum laruis, iuxta prouerbiū, pugnare videamur.
Unde Chilon ille Lacedæmonius vetabat de mortuis etiam ma-
te loqui, quod nihil ingenio viro indignius crederet, quàm eos
incessere lingua, qui respondere non possent, ac turpe esset cum
vmbis luctari. Huc præterea & illud Aristotelis referendum
est, qui in Rhetoricis citat Platonem ex Politia, qui scripserit,
eos qui mortuos allatrarent, videri similes catellis, qui lapides
factos morderent, ipsos autem qui lassissent non attingerent.*

PALINVRVS.

ARGVMENTVM.

DVo hi Dialogi sequentes, Luciani non sunt, neque
Græcè scripti etiam: sed quia à doctis Italiæ cum
Lucianicis eodem titulo cōiunctos accepimus: nec bo-
rum quidem lectione fraudare quenquam volumus;
præsertim cum ad exemplum Lucianicorū aliquo mo-
do effecti & ipsi essent.

PALINVRVS, CHARON.

Bsecro te, ô Charon sine me ut iam nauim
conscendam. CHAR. Quis me appellas?
PAL. Ego nauita quondam illius, quem nu-
per viuentem transuectasti, Aeneæ Troiani.

CHA. Tunc ille es, qui apud portus Velinos inhumatus iac-
ebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede cœlestium nutu fieri ut

LIII 2 transuec

transuehar, quorum prodigijs longè lateq; actæ finitima gentes, & ossa mea iam expiauerunt, & tumultum mihi, tumultoq; insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô iustissime Charon, patere tandem ut ingrediar. sic prospera semper sit navigatio tua, sit solida navis tua atque inconcussa. CHA. Rem iustam petis, Palinure, ingredi ut libet. Vos verò tam confortæ umbræ, quid fatigatis me precibus? quid fatigatis? quænam hæc vis desiderij? Expectate tantisper, dum trans flumè hûc porto: regrediar quamprimùm. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupiditate libetâsti. CHA. Amo te equidem, Palinure, tum propter Aeneam regem, quem mihi nominâsti, qui & super omnes quos vnquam viderim mortales, visus est mihi singulari quadam præditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magisterium. par enim sibi quisque parem affectat, delectatq; magis quæ inter pares sit vel cõfabulatio, vel vitæ actio. Afficiebar porrò non modico dolore, quum videbam iamdudum te in^a citeriore hac ripa errâtem, incertumq; sedis tuæ. Neq; licebat mihi succurrere, propter legem mihi datam, ne quenquam nisi humato prius corpore transportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, subiectusq; alienæ potestati, cui parère non tam pulchrum mihi, quàm aliàs necesse sit. Gaudeo autem nunc & letor, quòd ea aliquando se fors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum releuare dolorem salua lege officij mihi possum. PAL. Imò ego non minùs propter te dolebam, & Charon, quia perspiciebam tot te graues assiduosq; labores perferentem, sine vlla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisq; vexari malis solent nauium gubernatores, qui nihil aliud in vita quàm nauigationem exercent: atque ita exercent,

exercui, vt nihil illa grauius, nihil periclitatius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri potest, si angebat me vtique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas iuuenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia iam edoctus sciebam probè pari malo tuo condolare. CHA. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CHA. Aio gratam me habere & iucundam artem meam. Vides vt cruda viridisque senectus est mihi? Memini haud vnquam ab ipsa, quæ iam omnium annos supero, longæua ætate mea pertæsum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque valentior. Sed intellico cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, vt sortis suæ quæque distædeat semper, viuâtque contentus nemo studijs suis, laudent verò longè, ac beatiore existiment omnes qui diuersas à se artes atque actiones sequuntur: verùm falluntur maximè opinione suâ. Nam si rectè intueri velint, cognoscent perspicuè, nullum esse in vita eorum statum qui non magnis scateat miserijs, quem non magnæ grauèsque perturbent vndique molestiæ & vexationes. Et si detur aliquando vt alter in alterius studia transferatur, quàm videas tunc sua cuique leuia videri, quæ prius præ grauitate accusabat: contraque ea grauiora, quæ prius leuia videbantur? Itaque si benè consideres, Palinure, non est ita grauis mea conditio vt censes, neque propterea quòd nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (vt video) sequeris vanos errores mortalium, ego verò integritatem tantum, iudicijque veri lucem secutus, dego contentum ac letus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quòd eisdem quotidie nauigando, & defatiger. Neque ob hoc arduior quempiam horum, qui mecum simul vltimas

sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos iudices, *Minoem*, *Rhadamanthum* & *Aeacum*, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum *Ditem*, quanquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suæq; molestiæ, & maiores fortè, quo & maiore regiminis sarcina premuntur. *P A L.* Potes de te tibi, *Charon*, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione ceteras laboribus & periculis excedat. quod liquidò tibi probarem, nisi quòd vereor ne tædio te afficeret fortasè longior narratio nostra. *C H A R.* Imò summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & nauigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent huiusmodi confabulationes. *P A L.* Quando igitur non est tibi iniucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriores ullam, quàm nauatarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animaduertas, quos æstus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas quoties eos torqueri fame & siti, quoties squalore etiam teterissimo consumi contingat, si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes infomnes, & sub diuo semper, & inquietas. taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium. quos patriæ eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, priuatos omni (quo nihil est in vita dulcius) coniugis, sobolisq; fructu ac iucunditate, quis non abiectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse iudicabit. *Patero Scyllam.*

Lam, Charybdim, Syrtis, Symplegades, tot infesta nauigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitæ usque discrimen quotidie iactantur, quatiuntur, & (quod sæpe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est qui idoneus magis quàm ego, testis adhiberi queat: qui cùm multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maximè, quæ me ex Sicilia in Italiam nauigantem inuasit, tam sæua atque horrens, ut horrore sit adhuc mihi eius recordatio. Non possum certè ut par esset, explicare tibi acerbitatè illius tempestatis, sed quanta extiterit, ex hoc faciliè coniecturam facere potes, quòd Aeneam ducem, cuius summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contremens grauius, atque ingementem, extensisque ad cælum manibus, beatos longè inclamantem eos, quibus ad Troiam oppetere cōtigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, à Diomedis gladio se ereptum exitisse, crudelem equidem diem illuxisse omnibus vltimum: neque ex numero nostro quenquàm putauì euasurum, non ipsum Aeneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandæuūmve Alethem, quorum naues longè disiectas, ad summūque penè exitium adductas, nescio quæ vis illa nisi diuina liberauit. CHA R. Non incognita mihi narras: hæc ea ipsa die resciiui. PAL. Quo id modo? CHA R. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumq; Orontem ignoras, ductorem Lyciæ naui? Is quidem tunc submersus concessit ad me illicò, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu descriuisti, implorans deinde opem, rogitansq; multum vi se vltiore in ripa sisterem: quod nunquam passus fui, quū interitus adhuc corpus suum sine sepulchri honore iactaretur. Diogenes ait sese circum hæc stagna mæstus atque errabun-

dus vidisti illum? PALIN. Et tum vidi, & unicum meo-
 rum solatium habui, dum tantisper in ripa moratus, pari
 cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi eius
 inieritu retulisti, cuius adhuc imago subit mihi, dum excussus
 sum è puppi, contortumque ter eum atque circumactum
 (horrendum) à fluctu, rapidus tandem æquore vortex ab-
 sorpsit. Sanè quod ad me pertinet, nihil edisseram: qui licet
 eam euaserim tempestatem, amarum tandem aliquando es-
 tiam vitæ meæ finem inueni, excussus & ipse pariter atque
 iactatus inter vndas: quod deerat, insuper ferro præterea
 obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quàm Aeneæ
 meo, ne tantis vndis surgentibus spoliata magistro nauis des-
 ficeret. Hæccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? sic il-
 lis viuitur, sic moritur. Tu nunc & aliorum defende studia
 & artes, contendèque, si libet, maiorem esse etiam eorum
 miseriam & calamitatem, qui patrias incolentes suas, vxor-
 rumq; ac filiorum societate beati quiescunt, gaudent, ludunt,
 hortantur, amicitias colunt, exercentur commodè, habi-
 tant magnificè, vestiuntur cultè, conuiuantur letè, cubant
 molliter, iucundos suos ac geniales agunt dies. Adde, quò
 in urbibus optimates & primarij magnam sibi vendicant au-
 thoritatem, habenturque summo in precio atque honore,
 qui ius dicunt, qui causas agunt aliorum, qui fasces gerunt,
 qui ducunt exercitus, qui vel assistunt principibus, vel prin-
 cipes ipsi magni illustresq; sunt: quibus nec optabilius quicquam
 in vita esse video, neque beatius. CHAR. Fallor
 longè, Palinure: nam quos beatiore esse arbitraris, magis
 res illi sunt vlla sine dubitatione. Neque enim nautarum
 sortem subiectam esse nautarum magnis malis: sed inuicem
 etiam, ut comparatione aliarum, quæ maioribus etiam gra-
 uantur incommodis, minùs certè misera iudicanda sūt. Quæ
 etiam

enim tristius, ut ad tuos veniam qui patrias suas colunt, quid miserabilius, quàm domi suæ agere, & ita agere, ut iucundior rem aliquando quàm vitam mortem optes? Quæ vlla maior calamitas, quàm circundari urbem hostibus, ingruere bellum, volitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxo dirui, domos tremefieri & concuti? quemquæ fame sitiq; deficere, corrumpi aërem, occupari mœnia, spoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici conuiuijs, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parietum ora, vim pati uxores, stuprari gnatas? Videntur an hæc tibi mala, Palinure, & an his quæ tu meministi, vlla ex parte comparanda? P A L. Quàm vera narras, ô Charon, quàm nunc vel audiens ista perhorresco? Venit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ meæ^b desolatio: Troiæ inquam, tam præpotentis olim atque prædiuitis, cuius euersione nihil credo referri posse crudelius aut lachrymabilius: tantâq; fuit calamitatis eius magnitudo, ut longè plura etiam atq; tristiora quàm tu supra memoraueris, sibi contigerint: quæ si velis, omnia tibi, ut rem certiùs agnoscas, explicabo. C H A. Haud opus est, Palmure, quoniam & tempus non patitur, & ego hæc omnia non secus ac tu nota atq; comperta habeo. Nam & mihi renunciauerunt ut quæq; aduentabant animæ ex illo bello profectæ. Nihil certè, ut nunc tu dixisti, peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabilius. P A L. Faxo ut iubeas: sed aduertas, Charon, grauissima licet hæc sint, rariora tamen contingere, quàm ea nautarum quæ supra exposui. C H A. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipsis quidem miserationibus, quarum relatio augebit etiam earum miserationem. Vade oro, & per ciuitatem, plateas, porticusq; discursu

re : quid aliud offendes, quàm oblatrantium maledicta, insimulationes pestilentissimas, optimi cuiusque dilacerationem, quid non ? exploratorum insidias, invidentiumq; venena. Diuerte modò gressum, & artificum mercatorumq; tabernas ac conuentus pete : quid aliud deprehendes, quàm sermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesq; manifestas ? Transfer dehinc te in fora publica, sedesq; iudicarias : quid aliud audis quàm vndique omnia magno strepitu ac clamore misceri ? Quid intelliges aliud, quàm cædes, hominum compilationes, furta, grassationes, conspirationes, proditiones ? Quæ alia occurrent tibi, nisi litigatorum iurgia & contentiones, testium periurationes, causidicorum prauaricationes, iudicum corruptiones, præsidum ambitiones ac rapinæ ? Quos ibi alios obuiam tibi habebis, quàm exultantes improbos, lugentes bonos, oppressas viduas, proculcatos pupillos, egentes prostratos ? Attolle postea aliùs oculos, & atria principum perscrutare, quam non videbis ibi assentatorum exaltationem, speculatorum acceptionem, militum audaciam, sceneratorum voracitatem, quæstorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque insolentiam ? Quas non concussiones ? quas non populationes ? quos non innocentes accusari, criminari, carcerali, proscribi ? P A L. Grauius hæc nimis ac miserrabilia. C H A. At restant alia, quæ non minùs tibi grauiora & miserrabiliora videbuntur. P A L. Perge. C H A. Quæ fortassis etiam grauiora & miserrabiliora iudicabis, quoniam domestica ac frequens magna est eorum pestis. P A L. Perge. C H A. Nolo tibi, Palmure, afferre in medium graues longosq; artificum & negociatorum labores : non ex quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus causidici, cæterarûq; disciplinarum sectatores, æstus, algores,

algores, inedia, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, cædes, districtas habitationes, infinitaq; agendi, cubandi, vescendi incommoda vel fastidia, lassitudines, vigiliæ, solitudines, odia, & infamationes. Nam si complecti cuncta sermone meo atque exequi voluerim, tot tantaq; dicenda se offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius nauigatio nostra quàm oratio finem possit inuenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum quas inter domesticos parietes, tum seruorum, tum vxorum ac filiorum molestias ac turbationes pessimas perferre solent, qui gubernationi præsumunt rei familiaris. Quam si ita ut naualem expertus esses, facile quicquid dicturus sum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam seruorum primò in domos semper prompta maledicta, furta, impositiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, semulentiâ, edacitatem, somnolentiam, tarditatem, ignauiam, nemo est qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius esse fertur, quæta animi cum amaritudine aspiciant parentes vel ægrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, satis existimo etiam te intelligere. Quam verò grauem & anxiam credis esse eorum vel parturitionem, vel educationem, vel institutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, suspicere, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immensaq; adeò cura aluerunt, vel parum sibi audientes, vel rebelles ac infestos postea habere contingat? quàm dolenter eos ferre arbitraris dum insani & recordes sunt, dum hebetis & crassi ingenij, dum effeminati & molles, dum dilapidant & euertunt patriam, dum nulli bono operi & studio intendunt, dum præcipitia vitiorum omnium vitam ducunt suam?

Quid

Quid de vxoribus loquar, quas dos tumidas, genus insolentes, forma suspectas, deformitas reddit inuisas? quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigiosius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ iurgijs semper & contentionibus obtundunt viros, quæ semper conquerruntur, semper exprobrant, semper insidiantur. Quibus quum desint cætera, nunquam tamen lachrymæ, gemitus & suspiria. Quæ cæca sua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quæstus, in dira scelera. Non refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos coniuges, nemo satis vnquam meo iudicio enarrare posset: sed magnum doloris argumentum præstant, & grauissimas cædes, & ingentia quæ sæpe propter corruptas vxores bella exarserunt.

PAL. Hoc plus quàm vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Græcorum & Troianorum bellum ^b propter Helenæ raptum, in eam excreuit rabiem, quam nulla mundi resigio ignorauit. CHA. Quæ toti Mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adduceres in tantum stuporem, vt stupefescens etiam præ miseratione coniugalem vitam lachrymares.

PAL. Hui quid narras? CHA. Narro quæ quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHA. Minimè: id nunquam dixerim.

PAL. Atqui multas memini me vidisse ea præditas honestate, ea religione, ac vitæ integritate, vt diuinum quiddam magis quàm humanum redolere viderentur. CHA. Etiam utiq; eiusmodi esse confiteor, sed eas quidem, quæ optimis honestissimisq; ortæ parentibus, ebiberunt à primis annis sobrios & castos mores: quæ sanctis parentum suorum exemplis educate,

educatæ, vitam instituerunt, peccare castigatæ, sapienter ad mansuetudinem edoctæ, ad pietatem, ad fidem, ad diuinum cultum, ad rectū compositumq; regimen rei familiaris. Quæ se à thymis, saltibus, iocis: quæ se à spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicârunt. Cæterum quæ contra sanctitatem, quæ malis institutis, peruersisq; parentum exemplis imbutæ, molliter vixerint, assuefactæ delictis atque turpi ocio, quæ nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quæ præterea oculis suis hauserunt, matrum præsertim obscenitates & immunditias: hæc quæ fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quàm reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituunt moribus, vel sancto inuitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quæque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsæ consecrassæ videantur. Et quæ secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosq; ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quàm quod res habet, de eis iudico. nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculæ, non pallio obnubuntur scelera. exertos omnes ac nudatos, rerumq; omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleq; actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, despoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota hæc crimina, qui quorumcunque etiam nudas, ita ut prædixi, transiit in umbras. Quàm proinde ingentem video earum multitudinem, quæ cum impudicitiam longè apertam ostendant, pudicissimæ tamen in vita habeantur? Quantas secum

in ma

in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot prœditiões
 nes, quantam hypocrisim, quot aliorum obscœnos amores,
 quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas e-
 nutritiones, quot alieni seminis susceptas messes? At, quod
 ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi
 extinctas uxores. Laudant inter cœtus & prædicant, quasi
 pudicitia principes: statuunt matrisolea: plurimi quoque epi-
 grammata condi, orationes scribi & pronunciari curant, in
 laudem ac memoriam castitatis fidei& earum sempiternam.
 An hæc tristitia & amara esse censes, Palinure? Et an com-
 parationem ullam habere putas cum his nautarum; quæ ea
 seueritate & acrimonia recensuisti, ut cætera lata, fausta,
 deliciarum& plena (si tibi fides daretur) existimanda es-
 sent? PAL. Haud equidem tanta in ciuitatibus priuatis&
 domibus, quanta modo enumerâsti, mala regnare credidisse-
 sem. CHA. Ita proficit, inexpertos sermonem aliquan-
 do inire cum his qui multarum rerum vsum atque experien-
 tiam habent. PAL. Ita fit. CHA. Quod si animad-
 uertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam
 animo infensos ire, concedes ampliùs etiam sententiã meam.
 Nam huiusmodi res duræ assiduo quodam vsum & assuefac-
 tione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas verò
 ego memorauì, cum animum magis affligunt, non ita vsum
 & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Con-
 sentio tibi iam, gaudeo& in eam lucem te illustrante perue-
 nisse, ut intelligam tam magnam aliorum & maiorem etiam
 quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelli-
 gere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nauti-
 tis, sed cæteris insuper quibuscunque mortalibus beatiores
 sint. CHA. Cur? PAL. Quoniam omnibus abun-
 dent atque affluant bonis. CHA. Quibus? PAL. Ho-

nore , gloria , opibus , delicijs , amicis , potentatu , imperio .

CHA. Hisce ? PAL. Hisce , & multò pluribus . CHA.

Erras . PAL. Errorem hunc optâssem in vita mihi . CHA.

Deliras . PAL. Maluisssem ita delirare , quàm tua cum sen-

tentia sapere . CHA. Quid si nihil illis miserius ? PAL.

Quid si nihil beatius ? CHA. Haud vnquam hoc mihi de-

monstrabis . PAL. Non tibi ij beati videntur , qui quicquid

ad explendas voluptates optari potest , assequuntur ? quibus

conuiuandi , cubandi , vnguendi , lauandi , ludendi , venandi ,

aucupandi , ad omnem nitorem atque satietatem semper fa-

cultas sit ? Quibus quotquot velint concubitus fœminarum ,

quotquot velint arua , equi , canes : quibus tot sunt serui , tot

exculta palatia , tot munitæ arces , oppida ? Qui tantum pos-

sideant auri , gëmarû , vestium , supellectilis ? Quibus audiant

omnes , assurgant , inclinent ? Quos populi vereâtur , timeant ,

laudent , decantent ? Qui leges dicant , mandent , exerceant ,

proscribant , puniant , extollant amicos , vindicent inimicos ,

trucidant rebelles ? CHA. ^d Non est tam magna vt existis-

mas , Palinure , eorum beatitudo . Nam parit certè fastidium

tanta bonorû continuatio , tantâq; affluentia , neq; sapit tan-

tum , quæ non aliquando intermittitur voluptas . Præterea

quomodo eos tu beatos iudicare potes , qui tantis opibus atq;

delicijs suis nunquam fruuntur cum iucunditate , nunquã cum

gaudio ? qui in tanta rerum copia nunquã exhilarent se , nun-

quam releuent animû , nunquã exultent ? Qui tanta licet bo-

norum vbertate redundantes , tristitia tamen semper obdu-

cantur , solitudine premantur , anxietate torqueantur ? Non

tibi multò optabilior videtur priuatorû conditio , quorum &

vita securior , & voluptates etiam , si mentem intendes , ma-

iores sunt ? quos summa semper cõdit hilaritas , mulcet festi-

uitas , explet alacritas ? Quantâ putas asferre delectationem ,

quæ

*quæ communis cum vxoribus & filijs vita exigitur, dum cu-
 bant tute, vescuntur late, iocantur modestè ? Quàm duls-
 cem esse arbitraris amicorum inter se & æqualium parem
 vitam, domesticum vsum, frequentem conuentum ? Quid
 eorum amore suauius, confabulatione gratius, curis melius
 atque commodius ? Quantum credis lætitiæ & exultatio-
 nis habeant eorum conuiuia, ludi, cantus, saltationes ? quan-
 tum dilarent animos & permulceant ? quantum emanet me-
 lis ? cuius nec stillam principum aliquis degustauit. P A L.
 Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam
 atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias iocosq;
 versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur, &
 quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest,
 exhibeatur. CHA. Etiam, vt video, iudicas, Palinure, quæ
 oculis tantum patent : quo errore decepti mortales, plurimū
 seduci solent : sed quod certum afferre possunt iudicium ex-
 teriora corporis, quæ velamenta quædam magis sunt veritas
 tis ? At quid certi promittere & ostentare potest ? frons ho-
 minum, quæ plures quàm Proteus species mentiri, atq; in plus
 res mutari queat ? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ :
 perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ : quas si perui-
 dere ita vt frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum
 turbam, quantam formidinum atq; strepitationum aciem in-
 trospiceres, quot angores, solitudines, suspensiones ? quot pes-
 stilentes morbos & perturbationes ? quāta aperirentur vlces
 ra, quot plagæ & cædes, quot insidiæ, quot enses, & telorum
 infinita genera ? quæ nec somnos eorū quietos, nec cibos pla-
 cidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium iucundum, nec
 delicias iocosq; lætos esse permittant. P A L. Nescibam ad-
 huc hæc eorum qui dominantur mala : sed cur illis conueni-
 gant tanta, non capio. CHA. Contingunt tanta propter
 graues*

graues inimicitias, acerbâq; odia quæ continuè cum finitimis ciuitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit vt ingrauescentibus odijs, incrementibusq; iniurijs, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi grauiter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extirpare muscas etiam (vt aiunt) volantes, gaudere & letari nunquam, tristitia & mœrore detineri semper. P A L. Adducis me faciliè vt credam suspectas eos habere finitimas ciuitates, cum quibus & insensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur. Cum suis verò quibus imperant populis, nihil accipere possum nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimicitia, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captiuantur hostes, populationes fiunt, trophæis decoratur patria, victorijs celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se lætitia, atque erga principes fides & amor crescit. C H A. At tantum narras quæ prospera sunt & læta, ac quæ frequentius accidunt aduersa & tristia prætermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam verò vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis deijci. Sed maiora hæc prætereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & cædes sustinent, comperies longe maiore damno quàm lucro partas eorū victoriæ confectas, discessisseq; ratione decessisse plus illis, quàm accessisse. Insuper, vt populorum etiam suorum odia, nedum finitimorum intelligas, quòd ad inferenda bella & persequendos hostes illis est ingenti & munito exercitu, multo nauis

gio, longa armorum & machinarum præparatione: quæ quum magno & inæstimabili constent sumptu, nec propriis suppeditent redditus, necesse est nouis vectigalibus vexare populos, nouas indicare præstationes, nouas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire æs omnium, eradere marsupia, imò riscera pauperum, paruos atq; magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum inuisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiae credere, coniectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos iniuria affecit, nunquam reuocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moueri posse putet: proinde magis insurgitur, grauiores iur in iniurias. hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios iugulari aut strangulari iubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoq; quos tantis læserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, seruos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum cæteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuiuntq; ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim ciuitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odijs incenditur, coquit nouas cogitationes, noua consilia molitur. Mox eo deueniunt, ut hæc intelligentes videant quantæ ruinæ quantoq; præcipitio subiaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, erigere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (que præ se est pœnarum omnium) timere hostium insidias, ciuium conspirationes, domesticorum prodiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod et ac ferre tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam non min-

stris, non necessarijs, non germanis, quorum maiorem etiam
 quam aliorum auctoritatem magis formidant. Arcent se ab
 aspectu & praesentia omnium, cingūt se fossis & aggeribus,
 claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres.
 Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut
 obsideri eos putes, circumuallantur. Nihil illis dulce, nihil
 apertum, nihil iucundum. Dormiunt cum magna inquietu-
 dine, cum maiore etiam vigilant. Terret illos conuentus ho-
 minum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutatio-
 nes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectae sellae, suspec-
 ti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur.
 Suspecti pellicum & item vxorum tori: quibus mirum est
 cur sine cuiusquam praegustatione congregiantur. Ipsos ve-
 rò quorum se custodiae commiserunt non minùs extimescūt,
 quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eò magis au-
 getur eorum timor & miseria, quò armatos pro firmiore illos
 praesidio esse necesse sit. Quare alieni genas & barbaros
 homines, atque abiectissimos quosq; sibi deligunt, eosq; fre-
 quentiùs comitantur. Deiciunt saepiùs ac exterminant, quò
 salutis suae, si non alia, at saltem hac via consulere possint.
 Quid facilius & ignauius dici queat, quam hominib; imma-
 ribus ac flagitiosis se committere: suos verò, prudentes, so-
 brios, iustos spernere atque deuītare? Quanta ista tyranno-
 rum felicitas, quos continuus & ingēs semper angore afficit
 metus, quo nò modò animi grauitèr excruciantur, sed cuncta
 insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quan-
 ta istae eorū deliciae: quanta gaudia, qui tranquillitatem nū-
 quam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus con-
 cessant, expertes omnino tam sanctissimi atq; omnium dul-
 cissimi sunt? Quae nam vbertas ista bonorum, quae distracti
 sunt, neque sciant, neque visant, neque pertrahant, neque
 gustent

gustent unquam? Quanta ista imperij bona, quæ quum ipsi videre & attingere non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? ignari rerum suarum, nescij omnium fermè quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his præsertim, quos præ cæteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficijs, illos pœnis afficiunt? Quodq; gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque lædunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exarscunt postea populorum odia? si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamq; optanda imperia, cum quibus & servitutē pessimam degant? subiecti tantis perturbationibus, tantis insidijs: subiecti ipsis etiā quos sibi subiecerunt: constrikti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicuius criminis rei: coarctati instar ferarum: exclusi ab omni quæ foris capitur recreatione, & priuati libertate: quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modò, sed cæteris insuper quibuscunque animantibus: cuius priuatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? P A L. Non credis Charon bonos aliquos, mitisq; & moderate naturæ Tyrannos esse? C H A. Imò multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ pestis ingens, ut quos semel inuasit, sint summa quamvis bonitate præstantes, adeò illiciat eos, illiciensq; deprauet, ut vita potius quam imperio quod iam occupauerunt, carere possint. Quod conservandū, vel ad amplificandum contendunt vagabundis denariisq;: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non confers

conseruationis amplificationisq̃ suæ gratia, multis magnas inferre iniurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimàsve pati anxietates contingat. P A L. Miror cur tantis in malis, quæ planè ita vt narrâsti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam præstans atque excellens bonum, tolerabiliore reddit tantas quas modò exposuisti misérias. Dulce quippe est mandare alijs, præferri omnibus, eminere, præcellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assurgere sibi, via decedi, inclinari ceruicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerum bene gestarum decantationes. Quæ quum & diuina numina plurimum capiant, facillè intelligi potest, quantum & his quoque mortaliū mentes capiantur. C H A. Quæ tanta capere potest Tyrannos vllos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certò inuisos omnibùs esse sciunt? A quibus si laudentur, si audiantur, si sibi assurgatur atque incuruetur, intelligunt palàm vel assentationis vel timoris causa id fieri. Quare non est ita dulcis vt putas, huiusmodi honoris & gloriæ extersio magis quàm exhibitio. At verò dulcior is est qui in priuatos homines ab amicis & beneuolis honor exhibetur propter aliquod eorū egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera ista gloria, verus iste honor, ac dignus quidem quo & diuina numina capiatur. P A L. Nullam ergo video causam cur tantopere imperia desiderentur, desideratâq̃ conseruentur: nisi quod habèdi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maximè expletur. Quò enim quisque plus auri, agrorum, ædificiorum, oppidorum acquirere possit, nullo parcat labori, quantumuis magno & intolerabili: neque vllus tam amarus labor, quin propter quæstum & maiorem rerum cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus

possideant, super omnes etiam beatiore videntur, licet cætera eis tristitia sint atque peracerba. CHA. Neq̃ istud quidē affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit diuitem maior abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim paruo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati vitæ sufficiat. Is abunde est locuples, propter honestū, quod facilius implere potest, desiderium: quod quum & impleuerit, liberatus est ab omni qua alij rapiuntur habendi anxietate. Qui verò quantumlibet diues plura concupiscit, pluribus indiget: quia perseuerante acquirendi insatietate efficitur minus voti compos. Quò enim magis crescit multarum rerum possessio, magis etiam cupiditas: neque finem vnquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate diuitiarum: sed vel rerū magis implemento, vel necessitate. Nam si multitudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi diues, qui minus habet quàm necesse esset? Quare quum necessitatem sapiūs magnam patientur qui tantam imperij molem administrant, indigentiores etiam putandi sunt priuatis hominibus: quibus licet tenues sint opes, an necessitatibus satiet suis vel pares sunt, vel superiores. Taceamus graues quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt à questoribus suis, & ab his maximè quorum fidei magis credunt: qui quàm maiora etiam nacti sunt imperia, eò maiora vtiq̃ furta, maioremq̃ proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, à quibus priuatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & adminis omnia intueri possunt. Dicamus verò curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandisq̃ tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortiore quàm Heracles humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures

plures etiam quàm Argi oculos ad tantam rerum varietatem peruidendam atque distribuendam : plura quoque quàm Iani aut Vertumni capita , ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hostium tum populorum suorum quæ illis negocia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur ? quæ tanta soliditas , quæ non concutiat ? quæ tanta promptitudo , quæ non remittatur ? Cuius est tanta valetudo tantum robur , qui se tam vasto curarum ponderi parem audeat polliceri ? Cuius est adeò æquabilis & moderatus animus , adeò perseverans , quin tam multis tamque cōtinuis laboribus non defatigari , non quassari , nunquam quoque confringi possit ? Omittamus mortales : de nobis tantum , qui hæc ultima loca colimus , loquamur. Vtrum putas, Palinure, beatiorum esse, vel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil præter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel Plutonem , tam lati tamque immensi regni tyrannum ? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis iudiciū prolaturus. Crede mihi, minimè meum cum suo statu commutarem. P A L. Quare ? C H A. Quia letus ago, & summa cum quiete. Non ullius rei ullam gero, nisi transuehēdi hæc huc descendentes animas, & conseruandi incolamem hunc faselum meum, sollicitudinem : in quo dicam tibi quicquid est quod me grauet. Quum enim propter vetustatem fatiscat aliquando rimis , curare me oportet ut restituatur integritati suæ. quare eum consuo sæpius, & obstruo si quid rimarum est. hæc omnis mea cura est, hic omnis labor. At Pluto cum tantis diuitijs suis , ac regno tanto , nunquam letatur , nunquam quiescit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implentem semper habet ubique animum. hinc ferrur , illinc rapitur, omnibus intentus locis , omnibus occupatus ministris. huic mandat, illum terret, alios acciri iubet. Metum illi om-

nia incutiunt : nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Sæpe illum trepidare cogit lampas Phœbi, ne vlla ex parte irradiet regno suo. Sæpe & fulmen magni fratris, ne penetret Auerna atq; labefaciat. Quoties vidi ego illum, dum rebus suis timet, inuectum summo curru peragrarè omnem hanc regionem, lustrare fines, scrutari omnia diligenter, ascendere etiam in superum orbem, circumire terras, peruestigare quodcunque periculum perferre posset, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ quum multis in locis, tum maxime ea solet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam eum terrent, propter magnas reluctationes Typhœi gigantis, quibus totam conquassat illam patriam. Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre cœlo, iniecere superi eius corpori Trinacriam, sub qua ab omnibus vndique montibus pressus & grauatus, conatur sæpe se attollere, impositaq; sibi reijcere: proindeq; magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut hæc loca nostra concutiat grauiter & tremefaciat. Cogita nunc quàm læta & optanda sit sors huius inferni tyranni, cuius tot diuiditur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat præcauere pericula, tot dispensare ministeria, omnia percensere, omnia corrigere, omnia vel ipsum gubernare, vel alijs gubernanda committere. Attende rogo, & vel ex hoc vno collige eius felicitatem. Nam si me deficere contingeret huic nauiculario ministerio, quod ita necessarium est ut vides, necesse esse cum vices meas supire: ne alioquin deficiente portitore, regno suo malè succederet. **P. A.** Hoc profectò non modò verum esse video: sed manibus etiam ipsis (ut aiunt) tango. Nam ea nocte qua alias somno grauatus è puppi in mare excussus fui, id continuo sensit Acneas meus, qui errantem sine magistro nauem intelligens, gubernauit eam tota ipsa nocte, non indignatus quod quæ

sceptrum

sceptrum gestare solebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno eius germano nihil loquor. non me latet, quantos & ille labores ac curas sustinet: sed id præcipuè scio, quum temeritate Phaëthontis totus penè orbis conflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantum tota cæli mœnia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, explorauit. Prætereo tertium fratrem, moderatorem vndarum, cuius plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari possent, sed præsertim quæ sub illa quoque Phaëthontea conflagratione ad summum penè usque exitium cum toto regno suo eum affecerunt. PALIN. De hoc possum, quod oculis meis vidi, afferre testimonium. Vidi enim quidem tempore illius quam supra retuli, horridæ apud Siciliam tempestatis, commotum grauiter Neptunum, & ex alto prospicientem vocasse ad se Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta suscitata tempestate, placasse ocyus omnia, atque tranquilla reddidisse. Quod argumentum præstat mihi euidentis plurimarum, vt inquis, ac maximarum, quod omnia in latissimo imperio suo paria sint, curarum suarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne iam beatam esse tyrannorum vitam? PALIN. Minimè. CHAR. Optaresne viuens eorum sortem? PALIN. Vt quid optarem, in quo nihil omnino optandum esse manifestè intelligo? CHAR. Ergo certè eos arbitraris miseros? PALIN. Non miseros modo, sed omnium etiam miserrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine prædicabas. PAL. Quid mirum, si cæcus laudet tenebras, quas postea luci res siturus damnet? CHAR. Vis vt & alia eorum mala tibi exferam? PALIN. Restant item alia? CHAR. Et alia, et grauiora. PAL. Quid audio grauiora? haud vnquam credam, posse his quæ modo dixisti, grauius aliquid

M m m m s addi:

addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides vt appropinquamus iam ripæ . non possum longiora tecum iam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas auidissimam expectationem meam. CHAR. an cæterarum umbrarum quas in littore reliqui, auidissimam etiam expectationem vis vt fallam? PALIN. Non diu moraberis, perge, ô mi Charon. CHAR. Imò diutius quàm solco, demoratus sum : sed lentus etiam nauigavi propter te, cuius confabulatione delectabar. PALIN. Age, ergo, vt facis, lentiozem protrahe nauigationem, vt quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CHAR. Ea tandem est tibi audiendi cupiditas? PALIN. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te scire velim, quòd plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cuius summam quantumvis & plenā beatitudinem minima omnis disturbance violare & auferre potest? Sanè quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia sint, nulla tamen infirmior fore est atque mutabilior, quàm tyrannorum, quorum etiam quòd maior sit exaltatio, & sublimata magis status altitudo, magis est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum prodiones, euerfiones, trucidationes, vt nemo eorum ferè vnquam euaserit, qui non vel regno depulsus, vel veneno necatus, vel cruenta aliquis & pessima morte casus vel peremptus sit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (se tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamque antea consumatur? Horret animus dicere. Nam ne credam tantum mortales subiectos malis esse, sensimus & horum magnam partem aliquàdo nos inferi, licet tam ualde nobis &

munita sit ciuitas, tam firma & præpotens, atque omnibus
 undique præfidijs circumsepta. Non possum sine dolore me-
 minisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus hæc
 regna penetrauit: perfregit fores, inuasit regem, exterruit
 reginam, quam & antè socij eius rapere adorti erant, abs-
 traxit Cerberum, vinctumq; eum catena tum magna vi in or-
 bem duxit, concussit loca omnia, trepidare omnes vmbra-
 que ipsos iudices fecit: me quoque non modicum læsit, quem
 erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsuq; graui-
 ter in mediam paludem exturbauit. Timui equidem tunc des-
 solatum iri barathrum totum. Credidi tunc supremum Plus-
 toni finem aduenisse regni sui: neque minùs illum cum coniu-
 ge in prædam duci ad superos, quàm tartareum canem: sed
 paulò humaniùs cum eo actum est, quàm opinabar. Nam tam-
 dem sibi ac regno suo benè consultum est: neque tamen ita
 consultum est, quin tricipiti custode suo, qui tam perneves-
 sarius erat, spoliaretur. Quòd si opinionem meam, quæ com-
 munis erat, fata coæquassent: tunc cernere fuisset, vtrum bea-
 tior vel meus vel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidè
 nihil ambigo, priuatus fuissèm hac nauicula: hoc enim ha-
 beo tantù quod adimi mihi possit priuatus etiam fuissèm re-
 ge meo: sed quotquot alios voluissèm reges, proculdubio in-
 uenissèm, qui ministerio meo indigentes, seruitium meù per-
 libenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri fecissèm, quòd
 pro vetusto & attrito, qualem hunc intueris, nouum mihi
 & magis solidum lembum acquisissèm. At Plato quantas
 opes, quantos honores, quantum regnum amisisset? quan-
 tam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui
 neque par aliud regnum, vti parem ego vel meliorem nauim:
 neq; parem alium famulum, vti parem ego vel meliorem do-
 mum inuenisset. Excedo iam modum dicendi: sed si tem-
 pus sit

pus sineret, narrarem & quibus olim curis vexatus, quantò-
 que timore percussus propter bella Gigantum fuit summus
 Olympi rector: cuius narratio maiorem etiam auget eo-
 rum quæ supra dixi, malorum confirmationem. P A L I N.
 Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mortalium fuit, qui
 maiora quàm ego vnquam viderit eorum malorum exempla.
 Quid enim extitit his temporibus Troiano rege maius? quid
 opibus suis cumulatiùs? quid operibus munitius & pulchrius?
 & quid demùm exitu tantorum bonorum tristius? quid cru-
 delius? quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduũ & lon-
 gum bellum, tot cruentas mortes natorũ suorum. Vidit euer-
 sam funditus & incensam urbem. Vidit latrantem coniu-
 gem, captiuatas nurus & filias, populationem tantarum di-
 uitiarum: ipse quoque, quod vltimum restabat illi senectutis
 suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima mor-
 te consumptus est. C H A R. Quis meliùs me hæc nouit, qui
 cunctos hæc scapha transuexi? A quibus & omnem calamita-
 tatem suam seriatim perdidici. Notus est mihi abundè Prias-
 mus, cuius cognito acerbo casu non potui non dolere. Notus
 est Troilus, noti Hæctor & Deiphobus, nota est cætera tot
 filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello
 perierunt Troiani pariter & Graiũ duces. Nota est infinita
 quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore
 longiorem intersectorũ multitudinem huc descendisse, quàm
 illo: quo ita lassatus fui, vt præ multitudine omnibus trans-
 uehendis minimè hæc cymba sufficeret planè. Quid opus est
 tibi monitore ad aperiendas eorum miseras, quas tu subigi-
 etas oculis tuis habuisti? Quòd si pro angustia temporis in-
 ceret (iam enim video propiùs nos applicare ripæ) namque
 & millia aliorum tyrannorum, ex quibus cresceret etiam ma-
 gis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud possum quod

certò scio, tibi verum confirmare, nullum ferè me vidisse vnquam tyrannorū huc descendentium (descendunt porrò omnes) qui non vel alicuius veneni infectionem, vel magnas vlcera cicatrices, & sanguinolentæ alicuius mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est videre tot ac tantos necatos, confossos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc se tantis in malis tyrannum vnquam esse optabit? quis imperia assequi quæret, quæ iam certius certo cognosco magis fugienda esse, quàm Medusæum caput? CHAR. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hîc apud inferos grauiora etiam illis parantur, perhorresceres & longè magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hîc tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, scelera quæ patrant mortales, hîc aliquando impunita esse? PAL. Hoc modò animaduertebam. CHAR. Animaduertendum est igitur tibi, quodcunq; in vita peccatur, pari demùm post mortem & respondente peccatis pœna puniri. Nā vt capias quod dico: si tu, Palinure, artem tuam nauiculariam viuens malè exercueris, si in dominum tuum mali quicquam vel cogitaues, vel commiseris, si inaudiens dicto suo extiteris, inuenies hîc tibi preparatas his quæ deliqueris, similes pœnas. PAL. Nihil profectò, Charon, scio quod malè egerim, vel in dominum meum peccauerim, nisi somnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certò quàm debebam, me gessi. Nam magno in periculo nauim simul & dominum quem veehebat meum reliqui, nisi vigilantior ipse & cautior melius sibi consulisset: sed pœnarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è naui te dimisero, ad seueros iudices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Ducem quoque te in examinationem, scrutabunturque crimina tua.

tua. Videor verò videre quali te iudicabunt pœnæ subijciendum. P A L. Quali? C H A R. Parem peccato tuo tibi pœnam statuent. Nam quum somno peccaueris, æterno etiam te somno damnabunt. P A L I N. Dormiam ergo in æternum? C H A R. Ita puto: nisi grauius sit aliud peccatū tibi. P A L. Sic mites habeam iudices, vt non sit grauius aliud mihi. C H A R. Nullam ergo nisi somni pœnam patieris. P A L. Non hæc grauis pœna mihi videtur. C H A R. Neque asinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute præditis viris grauiissima existimatur. P A L. Quas verò, die, pœnas perferent tyranni? C H A R. Audis tot clamantes & lamentantes voces? tot horribiles planctus? tantum stridorem ferri? tot tractus catenarum? P A L. Delectabat me adeò fermocinatio tua, vt his minimè animū intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore pœnæ aures meæ sustinere non possunt? C H A R. Sunt hæc quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quenquam incluserint, spoliauerint, flagellauerint, trucidauerint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis iudicibus ad perferendas pares pœnas. Ideò teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, casti membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt quantos audis gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque eiulatus. P A L. Dic etiam mihi, Charon, an his pœnis plectuntur qui magni atque primarij tyranni affligunt? C H A R. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. P A L. An & iustitia illi beati? C H A R. Non secus ac tyranni quibus affligunt: nam iisdem quoque malis subiecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, maiora etiam inter se, eademque, eademque

dem pericula: & quod miserabilius est, deiiciuntur sæpè à tyrannis suis, & vel carcere, vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamq̃ generalis omnium calamitas. Vllam verò prorsus esse putas hominũ sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imò beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt cætera Mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conseruantes, extulerunt animum aliũs ad gustandam diuinam excellentiam, humana quasi sordida & abiecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamq̃ iucunda res est, vt incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & præstans est eius possessio, vt summa quadam vbertate ditet possessores suos. quam qui verè est assequutus, nihil præter literarum studia dulce, nihil præter Dei cognitionem habet amabile. Quæ tantũ prædulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta præeligit, custodit, amplectitur. Reliqua verò mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibilia fucō, mendaciora hilo, inamora hila, ieiuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abiicit, conculcat: contentusq̃ seipso, ac honestissimis suauissimisq̃ studijs suis, totũ nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, lætam & iucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamq̃ stultas, & plerò sibi quasitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, prædicant, admirantur, beneuolentiq̃ complectuntur, fauore prosequuntur. Quàm verè hic beatus est, qui conscientie suæ innocentia & integritate fruitur? Quod primum est, & dulcius omnibus, bonus seipsum sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur,

non timet largas (quibus caret , quasq; nihili facit) diuitias sibi à potentioribus eripi . Non timet à quocunq; se lædi , qui nec quenquam se læsisse certò intelligat . Quàm verè hic felix est , qui tot tantisq; semotus curis & periculis , tantarum vacuus perturbationum , sibi semper alijsq; iucundus , lateat iur semper , & omnibus quotquot sunt mundi honestis , & his etiam quæ cælibum communes sunt , perfruatur voluptatibus : qui humanioribus sanctioribusq; deditus studijs , contemnat omnia , contemnensq; omnia possideat . Nam is possidere omnia videtur , non qui omnibus abundet , sed cui nihil deficiat . Porro illi nihil deficit , qui nihil concupiscit . Concupiscens autem nihil , contemnit omnia : contemnensque ita id assequitur quod desiderat . Desiderio verò suo frui , ea demum vera & sola beatitudo , beatorumq; omnium plenitudo est . P A L . Hi ergo quum nihil mali egerint , poenarum etiam nihil patiuntur . C H A R . Nihil prorsus , imò propter transfactam benè vitam , meritum magnum assequuntur . P A L . Quod ? C H A R . Vel cæli fiunt incolæ , communicantq; æternum illis cælestibus bonis : vel si huc descendunt , mittuntur in Elysium : qui locus est quietis ac deliciarum , ubi sedes fortunatæ , campi aperti , læti , omnium omnino poenarum expertes . P A L . O si mihi ad mortales redire aliquando contingeret , inclamarem quàm magna possem voce , admonerem de suo quemque officio & dignitate , accusarem tantam laborum frustrationem , tantam curarum vanitatem , tot corruptas opiniones , perversaq; iudicia : sed quàm maxime parem , qui vel magistratu quopiam magno vel imperio ceteros antecedunt : ostenderem tanta quæ antea ignorabam , sed te docente nunc intelligo , mala eorum grauissima , & horribilia : reuocarem omnes à vitijs , ab inferendis malis , ad meliorem victum , à superflua agendarum rerum cura : incal-

derem desiderio virtutis, laudarem innocentiam, prædicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, grauiter, castigateque viuendum, ad se cognoscendum, ad contemnendum tot caduca, & somni cuiusdam vel vmbrae magis similia mundi bona: inuitarem ad honestas artes, ad ingenuas exercitationes, ad studia literarum, ad spem ac contemplationem diuinæ bonitatis. CHA. Et rectè sanè: sed vides nos ripam attigisse, egredere iam. PA. Et iam egressus sum. Ad iudices eo. Placidam opto tibi semper nauigationem. Salue, ô Chæron, & vale. CH. Et ego ad reliquas vmbas redeo. Placidos opto tibi semper iudices. Salue Palinure, & vale.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a CITERIORE hac ripa errantem.] Secus infernorum amnium ripas eos vagari alibi docuimus, qui sepultura carerent. b Desolatio Troiæ.] De ipsa Troia atque eius excidio annotauimus quædam in libro de Sacrificijs. c Propter Helenæ raptum.] Helena publica pestis Asiæ & Græciæ, ut cuius gratia tam atrox & diuturnum bellum cum tanta hominū & rerum impensa pugnatum sit. d Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo.] Commendationem vitæ priuatae ac mediocris, quæ omnium maximè tuta est, cum regum & diuitum vitæ sit contrā plenæ miseriarum, metus, timoris, curarum & insidiarum hic habes, tum apud Euripidem in Iphigenia, & in Aulide. Multi enim ex principibus foris ac interius beati apparent, sed reuera non sunt, imò miserius ætatem agunt, quàm etiam infimi quique. e Quàm dulcem esse arbitraris amicorum inter se, & æqualium parem vitam.] Cicero 1. Officiorum: Nihil amabilius, nec copulatius, quàm morum similitudo bonorum, in quibus enim eadem studia sunt, eadem voluntates, in his fit, ut æquè quisque altero delectetur, & seipso, efficiturque id, quod Pythagoras vltimum in amicitia putauit, ut vnus æquè fiat ex pluribus. Hæ autem

Non necessari-

necessitudines sunt communes eorum utriq; quibus uterq; cum altero aequè deuincitur. Idem Cicero in lib. de Amicitia Lati-
Recordatione nostræ amicitiae sic fruor, ut beatè vixisse videar, quia cum Scipione vixerim, quo cum mihi coniuncta cura de rep. & de priuata fuit, quo cum domus fuit & militia commu- nis, & id in quo est omnis vis amicitiae, voluntatum, ac studii- rum summa consensio. f Frons hominum.] Monemur hic. non temerè fidem habendam, nec fronti, nec blandiloquentia. Sæpe enim hæc duo fraudis & insidiarum tegumenta, & incir- cumspectis ac nimium credulis grauium malorum causa exi- stunt. g Priuatilibertate.] Quamuis innatum sit omnibus hominibus libertatis desiderium, tamen adeò libertas dulcis est, ut olim legati Spartanorum præfesto Persarum dederint hoc responsum dignissimum memoratu: Seruus tu quidem esse no- sti, libertatem autem nondum expertus es, virum sit dulcis, an non: quæ si tibi experta foret, non ut hastis, sed ut securibus pro ea dimicaremus, nobis suaderes. Veteres Romani coluerunt deam Libertatem, ut Cicero lib. 2. de Natura deorum scribit, & authore Lino lib. 24. Sempronius Gracchus pater in Auentino ex mulctatitia pecunia adẽ Libertatis faciendã curauit, dica- uitq;. Lucianus noster in Encomio Demosthenis, sub fine: Ser- uitiũ accipiens abiecta libertate, in qua mori est honestissimũ. Idem in Gymnasis: Quæ in se comprehensim vniuersam homi- num felicitatem complectatur, nempe libertatem dico. Idem de Mercede conductis: Voluptas quæ ex libertate percipitur, multò suauior est. Erasmus noster in ea declamatione quæ Li- cianicæ respondet: Quid tam dulce, quid tam exoptatum, quàm libertas? h Plurimùm miseram reddit mortalium vi- tam instabilitas.] De instabilitate rerum humanarum, ite- rum Lucianus in Icaromenippo, circa initium. Hospitalitatem in epist. ad Franciscum Lotaringum:

Annibal, & Pompeius item, duo lumina gentis.
 Quisq; suæ, multas bello retulere coronas.
 Collatis ausi toties decernere signis:
 Victus uterq; fuit documẽto, quàm nihil æquum
 Perpetuum solet in terris fixumq; manere.
 Humanis quàm nulla subest constantia rebus.

Deipho.

[Delphobus.] Priami filius ex Hecuba : hic , Paride in-
terempto , Helenam duxit uxorem : cuius dolo & proditione à
Græcis , quos illa in cubiculum dormientis intromisit , fuit inter-
fectus , de quo Virg. 6. *Aen.*

Atq; hic Priamidem laniatum corpore toto
Deiphobum vidit , lacerum crudeliter ora:
Ora , manusq; ambas , &c.

VIRTVS DE A.

ARGVMENTVM.

Hic Virtus à Fortuna malè habita describitur , lace-
ra & mœrens , & quæ nec ad Iouis aspectum admitte-
retur : quæ profectò virtutis species nostræ ætati conue-
nire videtur , vt etiam hi ferendi sint , qui peregrino eam
habitu effinxêre. Ea apud Mercurium queritur , atque
ait: Quum pro me dicere vellet Plato , expulsus est. Ci-
ceroni pro me dicere incipienti , M. Antonius grauissi-
mum colaphum in os intulit : destituor itaq; ab omni-
bus amicis , armatorum vim impetumq; , timescentibus.
atq; ita relicta , pugnis cæsa , calcibusq; , sum contulcata:
atq; vt vides , à Fortuna dilacerata. Adij Iouem , vt iniu-
rias apud eum exponerem : mense toto non sum admis-
sa , roganti mihi deos exeuntes , causam dixerunt , Io-
uem vacare vt tempore cucurbitæ florescant , aut papi-
lionibus alæ concinnè sint pictæ. Rogatq; tandem Mer-
curium , vt causam suscipiat. nam sibi despectæ nudæq;
latitandum esse.

Interlocutores.

MERCVRIVS. VIRTVS.

VIRTVS dea per epistolas orauit modò , vt
ad se irem. Eo , vt perconter quidnam me ves-
lit , illicò ad Iouem redibo. **VIR.** Salue,
Mercuri : ago tibi gratias , quandoquidem tua

Nnnn 2 in me

in me pietas atque benignitas, efficit ut non penitus despecta ab omni cœtu deorum sim. M E R. Expecto quid narres: tu modò perbreues narrationes facito. nam edixit, ut confestim ad se redirem, Iupiter. V I R. Etiamne tecum nobis non licebit nostras ærumnas exponere? Quos igitur habebo vltiores iniuriarum, si non modò apud ipsum maximum Iouem, verùm & apud te, quem semper in fratris locum habui, colui, obseruavi, condolendi facultas negatur? O me miseram, ad quos confugiam? unde auxilium petam? Me quidem, cum ita despiciar, malo esse truncum aliquem, quàm deam. M E R. Tandem effare, dum præbeo operam. V I R. Viden' quàm sim nuda & fœda? Hoc ita ut sim, efficit Fortunæ deæ impietas atque iniuria. At eam sanè ornata apud Elysios campos, inter veteres illos amicos, Platonem scilicet, Socratem, Demosthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & eiusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piissimè atque religiosissimè coluère. Interea loci cum iam non pauci salutatum ad nos aduolassent, euestigio Fortuna dea insolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba consepata atque stipata, properans ad nos, iactabunda: En, inquit, plebeia, tunc maioribus dijs aduentantibus non vltro cedis? Dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac non nihil ira concitata, inquam: Neque tu maxima dea his verbis me plebeiam efficies: neque si maioribus cedendum est, tibi turpiter cedendum censeo. Illa verò illico in conuiuium sese effert aduersum me. Prætereo hinc, quas eximias melias in me primùm, dum hæc inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philosophus caput contra eam, nonnulla de deorū officijs disputare. Illa exandescens: Apaga te, vltoribus, inquit. Non enim decet seruos deorum causam suscipere.

Cæperat & Cicero orator plura velle suadere. at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius præpotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, grauissimūque pugnum in os Ciceronis iniecit. hinc cæteri mei amici perculsi metu, fuga sibi properè consuluere. neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes horoscopo, aut cæteri inermes aduersus audacissimos armatos, eosq; prædis atque homicidijs fuetos, bello ad sese tuendos valebant. Ergo me infelicissimam, ab ipsis dijs omnibus qui tum aderant, atq; hominibus desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, vestes meas diripuere, in lutum prostratam reliquere, demum abiere ouantes. Ego verò ita confecta, cum primū licuit, conscendi huc vt Iouem opt. max. his de rebus facerem certiorē. Iam quidem mihi vt intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumq; id vt impetrem, omnes deos exeuntes atque redeuntes precor, nouas semper aliquas excusationes audio. Aut enim deos aiunt vacare vt in tempore cucurbitæ florescant, aut curare vt papilionibus alæ perpulchrè pictæ adsint. Quid igiturne verò aliquid semper habebunt negocij, quo nos exclusas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus suscepit curam dudum, ne cucurbitæ siti pereant: nos tamen neq; dijs neq; hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atq; iterum precor obtestorq;, Mercuri, qui semper apud deos ipsos interpretes extitisti, vt causam hanc meam iustissimam atq; piissimam suscipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atque expectatio. Da quæso operā, ne dum à vobis excludor, ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus deorum ordini, vbi homunculi tametsi infirmam deam floccipendant. M & R. Audiui: doleō, verū pro vetere nostrā amicitia vnū admoneo, dum tam nūc atque difficilem causam te aduersus Fortunā suscepisse.

scepisse. Nam & Iupiter ipse, ut ceteros omittam deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere sentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad cælum diæ ascensum præstitit: atque ubi velit, valens sua armatorum manu eiciet. Qua de re, si sapias, inter plebeios deos ignota, quoad Fortunæ odium extinctum sit, latebis. VIR. Acternum latitandum est. Ego & nuda & despecta abeo.

EPIGRAMMATA

L V C I A N I.

Λυκιανὸς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Λυκιανὸς τοῦδε ἔγραψεν, ^a παλαιάτι μωροῖσι δόξα,

Μωρὰ γὰρ ἢ ἀνθρώποις ἢ τὰ δοκῶντα ἔφαθ'.

Οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι δοκεῖ λόγος οὗ νόημα,

Ἀπὸ δ' οὐ θαυμάζεις, τῶνδε ἔφηροισι γέλοσ.

Lucianus in suum ipsius librum.

Jacobus Micyllus.

Lucianus scripsi hæc, antiqua quoque stulta quoque doctus:

Id quoque enim stultum est, quod tibi valde sapit.

Nil homini certum est, nec voto vitæque dono:

Sed videns, eadem, hic eleuat, ille probat.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

^a παλαιά.] Non solum antiqua significas, sed etiam fatuosa, fatua, leuia, qualia sunt quæ nimis remissæ, obliuiscuntur, quo sensu hic accipitur hæc vox: sic & apud Aristophanem sæpe. Hoc epigramma sic vertit Alcianus:

Stulta quidem in speciem lusi, sapientia quando

Nil humana aliud quam mera stultitia est.

Haudquaquam est homini certa perfectio in ætate

Approbet hæc aliquis, rideat hæc alius.

εἰς ἀσώτους τῆ αὐτῆς.

Τὸν πατρὶδὲρ πλεῖον νῖϑ ὦρ² θάρσος ὁ μνηστῆρ.

Αἰσχρὸς αἰς ἀπραγῆς ἐξέχισθ' ἀπαύνας.

Ἀλλὰ μιν ὠκτῆμων πατρικὸς εἰλ^ϑ ὡς ἐνέουσα

ἦδ' ἑρφαλὴν τέρόμενον πρῆξ,

Καί μιν ἀκρυχίωρ ἀνελάμβαν, καὶ πόσιν αὐτὸν

Θῆκε θυγατρὸς ἑῷς, πότμ' ἰσιμέλια δῖς.

Αὐτὰρ ἰπὰ θέρωνι παρ' ἱλπίδας ἤλυθε κλυτ^ϑ

Αὐτίκα τοῖς ἀδελφῶν ἐπὶ φρεσὶν ἀπαύνας,

Γαστρί χαεφόμῃ^ϑ πᾶσιν χάειν ἔκατὰ λῶσμον.

Τῇ δ' ἰπὸ πλὴν μισθὸν γαστέρα^ϑ μνηστῆρος.

Οὔτω μὲν θέρωνι τὸ δῶτόν ποτ' ἀμφικάλυψεν,

Οὐλομένης δ' ὡς πρῶτος ἑῷμα πατρὸς ῥόθιον.

Εὐνῆτόν ποτ' ἰδὲ κρυπτόν τὸ δῶτόν ποτ' ἐκ ἔτι λῶσμον,

Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῷς πᾶσι τε καὶ θάλαμον.

Εὐνο δ' ὡς ἐκ ἔτι κακῶς ἐκχρημένον ἀνδρα

Τοῖς^ϑ ἰδίοις, ἢ πρὸς ἑῷμα ποτείοις.

In Theronem prodigum. Eiusdem.

Luscinus.

Quum iuuenis Theron bona, filius ille Menippi,

Patria inexhausta perderet ingluvie:

Diues opum quidam dolet hinc accedere duram

Pauperiem, patri iunctus amicitia.

Et miserum lachrymis sic consolatur obortis:

Sume animum, dos est en tibi summa gener.

Ille ubi iam præter spem partas, sorte nouata,

Sensit opes, priscum concipit ingenium.

Omnis in hac labor est, ventri ut famuletur inertī,

Per phas atq; nephas, sic perijsse iuuat.

Hinc inopem rursus focer arguit, omnia retrò

Dum fluitare videt, forteq; lapsa simul.

Nnn 4

Iamq;

*Iamq̄ madent genæ, & luctu miser omnia complet,
Nec Theron, sed dos iam dolet, & soboles.
Heu nimium serò didicisse iuuat, alijs non
Esse bonum, quisquis non fuit ipse sibi.*

ANNOTATIONES.

Dementem esse, qui frugi sibi cum futurum spondet, à quo res familiaris per summum dedecus iam olim profusa est. Veluti cum innumeris, tum maximè hoc præsentis exemplo discamus licebit diuitis, qui filiam cum amplissima dote, perduto iuueni elocauerat. Magno nimirum suo malo discens, quanto periculo perfido fidamus.

a θήρων.] Thero, Menippi filius. b εἷς.] Sux. c μωροσύνη.] venereæ libidini, quæ gula turpior ac fædior est. d πεινῆς κύμας.] à naufragijs translatum. e ἰδοῖς.] bonis.

εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

Θνήτὰ τὰ τῶν θνητῶν, ἢ πάντα^a πρὶν ἔρχεται ἡμῶς.
ἢ ᾗ μὴ, ἀλλ' ἡμῶς αὐτὰ παρ' ἔρχομεθα.

In vitam humanam.

Venatorius.

*Omnia nos fugiunt, nil non mortale tenemus:
Et si non fugiunt, nos tamen hæc fugimus.*

ANNOTATIONES.

Indicat parum cordatos esse, qui se credant caducis ijs rebus, quæ nobis sensim, nolentibus aliquando tripiuntur, sicut nos tandem mors vicissim illis subducit.

a παρ' ἔρχεται.] cum mortales omnes simus.

εἰς αὐτορκεσίαν.

Ὡς τὸ θνήσκειν, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλειπον.
ὥς ᾗ βιωσόμεν, φείδιο σῶν κτισμάτων.
Εἰ δ' ἂν ἄνθρωπος οὐτ' ὅς ἄμφω ταῦτα νοήσει.
φείδιο ἢ λαπάνη μίτρον ἰσχυρότερον.

In sufficientiam.

Venatorius.

*Vtere diuitijs, veluti iam iam moriturus:**Ceu sis victurus, tu quoq; parce tuis.**Ille sapit verè, qui res perpendit utraq;que:**Parcus erit certo tempore, largus erit.*

A N N O T A T I O N E S.

Huius epigrammatis priores duos versus vertit Aufonius, apud quem Menandro adscribitur. Quo docemur, in dispensandis opibus, & mortis certissimæ futuræ, & vitæ in incertum producendæ habendam esse rationem: ne videlicet tenacius conseruemus, aliquando post mortē relinquenda: aut inconsulto profundamus, futuris vsibus conseruanda. Nam id posterius etiā Paulus prospiciendum admonet 2. Corinth. cap. 8. dum ait: Benefaciendum esse alijs, non vt illis sit relaxatio, dantibus autem angustia. Isocrates ad Dominicum: ἡδὲ τὸν πλεῖστον περισσεύειν ἡγάπη, ἀλλ' ἡπλάκει μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπιμελεῖται δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος: id est, neq; immodica diuitiarū cupiditate tenebatur, sed præsentibus fruebatur, vt mortalis: parva verò cōseruabat, vt immortalis. φάδις flexū habet Ionicū imperatiui in voce passiuæ, loco cuius cōmunis lingua habet φάσμα.

*Τοῖσι μὲν ἢ πρῶτισιν, πᾶς ὁ βίῃ βραχὺς ἐστίν.**Tois δὲ κακῶς, μία νύξ ἀπλήρης ἐστὶ χρόνος.*

Vitus Amerp.

*Felici brevis est etiam longissima vita,**Nox ingens miseris temporis vna mora est.*

A N N O T A T I O N E S.

Versiculi apti & verissimi. Qui vitæ huius delicijs ita fruūtur, vt nulla intercitat calamitas, breuissimè omnium viuunt. Rursus qui in ærumnis degūt, diutissimè, vt verū sit quod ait ille: Ὁ nox quàm longa es, quæ facis vna senem. Et Comicus senex, quem moræ impatientia plurimum torquebat: *Dum moliantur, inquit, dum comiuntur, annus est.*

Nnnn 5

Οὐκ

Θὺχ' ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀπολάσσει
 Τυχῶς ἀνθρώπων ἴδι' ὁ ἔρως πρόφασιν.

Venatorius.

*Non amor innodat mentes hominū, sed amorem
 Criminis accusant, mens quibus est misera,
 Distichon clarum, nihilq; habens difficultatis.*

Ὡς καὶ χάρις, γλυκὺ βῶτα, ἢ ὃ βραδυῖα,

Παθ' χάρις ἡσυχία, μὴ ὃ λήγῃ χάρις.

Ausonius in Epigrammatis expressit.

Luscinus.

*Munificus gratare citò, quò dulcior adsit
 Gratia: nam longa mox perit illa mora.*

ANNOTATIONES.

Erasmus meus in adagio, Bis dat qui citò dat, distichum planum facit.

Gratissimum est officium, quod præstatur in tempore. Contrà intempestiuum officium plerumq; molestū esse solet. Igitur qui gratificari volet amico, ne differat beneficium. Non enim de nihilo dicitur, Bis dat, qui citò dat. Est enim (authore Seneca) ingratum beneficiū, quod diu inter manus dantis hæsit. Plautus:

Nihil differt ab inimicitia, intempestiua beneuolentia.

De cessatoribus amicis extat elegantissimus apologus Aesopi apud Gel. lib. 2. cap. 29.

Φαῦλ' ἂν ἦρ, πῶς δὲ τετημενέσθ' ἂν ἐν ἀνέστῃ

Αντλῶν τὰς χάριτας, αἷς ὑπὸν ἱστῆσαι.

Luscinus.

*Rimarum plenus perdit tua dona scelestus
 Si sapias, integro vina reconde cado.*

ANNOTATIONES.

Innuat hoc distichō, nō aliter perire omne beneficiū, quod in hominē improbum & ingrātū confertur, atq; si in vas perforatum effunderes. Planè sit ab Aesopo in Prouerbijs, cribro aquam haurire, & inexplabile doliū.

Ἀνθρώπους μὴ ἴσως λήσας ἄπορτι ποιεῖται,
 Οὐ λήσας δ' οὐδὲς ἑὸν λογίζομαι.

Bergius.

*Improbe mortales quamvis tua crimina celes,
 Fallere cælestes non potes ipse deos.*

ANNOTATIONES.

Quamlibet tandem homines improbè & sceleratè agendo fecellerimus, Deos tamen ne cogitatione quidem fallere possumus.

Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισι φύσις χαλεπήτορ ἔργῳ

Ἀνθρώπου, λαθρὰν^α ψευδομένην ἐκίλει.

Οὐ γὰρ ἴδ' ὥς ἐχθρὸν πεφυλαγόμενος, ἀλλ' ἀγαπῶντις

ὧς εἰλόμην, ὅτι τὸ πλεονα βλαπτόμεθα.

Obsopæus.

Nil homine inuenit natura nocentius illo,

Quàm qui synceram fingit amicitiam.

Non hostis vobis oltrà, sed habetur amicus,

Talis: & hac ista lædimur arte crebrò,

ANNOTATIONES.

Fucato amico, & amicitiam simulante, nihil est vſquam pestilentius ac nocentius. Alia enim mala priusquam lædant, non nihil minantur, veluti prognostica illa vulgaria tempestatum. Domus culturæ, crepitu futuram prænunciant cladem. Canes prius latratum edunt quàm mordeant. Sagittæ per aëra strident antequàm feriant. Scorpiones ante ictum lambunt. Serpentes sibilant. Ab aperto inimico cauere potest, at mendicans amicitiam cauere non potest.

^α ψευδομένη.] simulanti. ^β ἐν τούτῳ.] hoc pacto.

εἰς μυστήριον.

Ἀρρώστητον ἰπὸν γλῶσση σφρηγὶς ἐπικλῶσα,

Κράσσορ γὰρ μύτωρ, ἢ ἐλάνθορ φυλακὴ.

Obso.

Obsopæus.

*Fac arcana premat tacitæ custodia lingue,
Sermonum custos est mihi maior opum.*

ANNOTATIONES.

Linguae petulantia non parùm multis certum attulit exitium, proinde moderanda est, & audienda nobis Minerva apud Sophocle Vlysseni sapienter & salubriter admonens. Silendo nemo peccat, loquendo persæpe. Xenocrates interrogatus, quur solus linguam suam cohiberet? Quia dixisse me, inquit, aliquando pœnituit, tacuisse nunquam. Ab hoc epigrammate non discrepat Hesiodi sententia:

Γλώσσης θεῖ, θησαυρὸς ἐν αὐτῷ ποισιν ἄριστος.
Φειδωλῆς πλείστιν ἢ χροῖας κ' ἔμετρον ἰότης. id est,
Optimus est homini lingua thesaurus, & ingens
Gratia quæ parcis mensurat singula verbis.

Πλῆτ' ὁ τῆς ψυχῆς, πλῆτ' ὁ μόν' ὅστις ἀληθὲς,
Τ' ἅμα δ' ἂν ἔχῃ αὐτῷ πλείονα τῶν ἐτιμίων.
Τόνδε πολυκτεῖνον, καὶ πλοσιόον ὅστις δίκαιος.
Κλέψας, ὅς κ' ἔδωκε τοῖς ἀγαθοῖς δαΐματα.
Εἰ δέ τις ἐν ψυφαῖς κατατέκεται, ἅπαν ἐπ' ἅπαν
Σωρούειν ἀεὶ πλῆζον ἐπὶ δόμῳ.
Οὐτ' ὅποια μέλιδ' ἀπολητρίβοις ἐνὶ σύμβουλοις
Μοχθήσει, ἐτέρων δ' ἐψομένῳ τὸ μέλι.

Sleidanus.

*Nobilis est animi thesaurus, nobilis ille
Postrema quisquis parte locabit opes.
Diues erit verè, qui fidus inter amicos
Largiter effundit parta labore bona.
Sed genium quisquis defraudat, opesq; tenacem
Congerit in testam, quo numerare queat.*

*Qualis apes, frustra studio complebit avaro
Vascula, mox fuco diripiente fauos.*

ANNOTATIONES.

Animi diuitias veras esse : & eū rectè dici diuitē, qui verum diuitiarum vsum norit, hoc epigramma innuit.

a ἔχει αὐτῶν.] virtutes, præcipuè αὐταρχεία & frugalitas.

b πλείονα τῶν κτεάτων.] quæ possessionibus & facultatibus copiosiores potioresq; sunt. c δὲ ψήφοις.] calculis, rationibus.

d ἰποῖα.] veluti. e ἱπίων.] heredum, furum plerumq; , & eorum qui testamenta subijciunt.

Ἀγρὸς ἀχαμενίδου γρόμῳ ποτὶ νῦν δὲ μνηστῆ.

Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βέβωμαι εἰς ἑτῆρον,

Καὶ ἦ ἔκείνῳ ἔχθρ' ἔμει πότ' ἂν ᾔσῃ, καὶ πάλιν οὐτῷ

Οἷται ἐμὶ δ' ὅλως ἑδνός, ἀπὸ τῆς.

Vrsinus Velius.

Pundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,

Mox alium rursus, mox aliumq; sequar.

Vīq; suum hic credit, sic me prius ille putauit:

Sed me, fortunæ sum, quia nullus habet.

ANNOTATIONES.

Nulli certam esse vllius rei possessionem, sed omnia esse fortunæ, probat agello quodam Achæmenidis, cuius subinde alius atq; alius erat possessor. Ager, inquit, fui quondam Achæmenidis, nunc me possidet Menippus. Mox hoc relicto, alium quæram dominum. Achæmenides me suū esse putabat, idem credebat & Menippus, proprietatem nemo vendicabit, nam pro fortunæ arbitrio nunc hunc nunc alium sortior dominum.

a ᾔσῃ.] putabat. b ὅλως ἑδνός.] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum, nec agrum, ostendis Plutarchus in commentario de Exilio.

Μὲ πλάωρ, φίλ' ὦ θνητοῖς, φίλ' ὦ ἡμακάροισι,
 Καὶ σοὶ ῥηϊδίως ^a ἔκλυον ὠξυμήν.

^b Ἀν' πλάωρ, ὅδεός ἐστι τοι φίλ', ἄν', ἅμα πάντας
 Ἐχθρὰ, ^c τύχης τὲ ῥωαῖς συμμυῖα βαπτόμενα.

Vitus Amerpach.

Si non delinques, tibi dñq̃ hominesq̃ fauebunt :

Præstabunt faciles, quæq̃ precatus eris:

Ast ubi peccaris, cessat fauor, omnia plena.

Sunt odij, facta ὦ sors aliena tibi est.

ANNOTATIONES.

Felicib. amicos esse innuit & deos & homines: cōtrā infelicib⁹, & impingētib. in aliq̃ infortuniū seu damnū, nullos. Hoc. n. est πταίειν, labi & impingere in dānū aliq̃.

^a ἔκλυον.] audiunt dñ. ^b αὐτῶν.] Theognis: Ὀδὴν ἔχοντες ἐμὲ πολλοὶ φίλοι. Ovidius: Si fueris foelix, tunc te ῥωαῖς.] huc aut illuc inclinantis.

Ἡ βραδύτης βελή, μέτ' ἀμείνων. ἢ ταχὺα,

Αἶψα ^a ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Sleidanus.

Sit mora consilijs. Nam si moderamine tractes,

Profunt : ut stultè præcipitata nocent.

ANNOTATIONES.

Meditatū & lentū consiliū, celeri & præcipitata in cogitantia esse præstabilius: hāc comes sequitur pernitentia

^a ἐφελκομένη.] eam statim à tergo sequentem.

Ἐξ ὥρᾱ μόχθοις ἰκανώταται αὐτὴ μετ' αὐτὰς

Γράμμασι δεικνύμεναι. [ἢ κίχτοι βροβίς.

Volaterranus.

Sex hora tantum rebus tribuuntur agendis

Vivēs post illas, litera [ἔθι] monet.

ANNOTATIONES.

Luciano hoc distichon in Græco Epigrammatū codice vetustissimo tribuitur, quod ita Max. Planudes exponit. Ad sextam, inquit, dici horam operam & laboris

re decet, post hanc ad cibum procedere, quod etiā manifestatur per notas & literas horologii. Nam si Græcas literas, quæ septimam, octauam, nonam & decimā horam significant, hoc est, ζ, η, θ, ι. coniungas, verbum ζῆν exprimis, quod viue significat Latine; ac si dicas, edas ut viuas, hoc est, ut ille ait, φάγε ἵνα ζῶ ἔχης. Vel id potiùs innuit, ad sextam vsq; horam laborandum, quæ & propterea melior diei pars esse videtur. Vnde & Paulus Iureconsultus lib. i. ad edictum scribit, cuiusq; diei maior pars horarum est septem, primarum diei non supremarum, quæ verba habentur in Pandectis, titulo de verborum & rerum significatione. Iuxta hanc sententiam & quidam Virgilianum illud esse existimant:

Nunc adeo melior quoniam pars acta diei est, Martialis de his vulgaribus horis loquens, prima diei parte, quæ melior à Virgilio dicitur, solitos Romanos feriis rebus vacare ostendit: Sexta, inquit, quies lassis, septima finis erit.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πῶς ὁρόμῳ ἀμβλὺς ἰπάρχης,
Τοῖς ποσὶ σὸ πρῶτον, καὶ τριχὶ τὸ σῶματι.

Luscinus.

Dum pedibus piger es, cursu superabere: si non
Bucca vorax tibi iam currat, edantq; pedes.

ANNOTATIONES.

Cursorum citò comedentem, & tardè currentē horatur, ut deinceps pedibus edat, & ore currat, ut in Olympico certamine victor esse possit.

εἰς ἀδύνατον.

Εἰς τί μάτρω ὡς τῆς δέμας ἰνδιδέω, ἴσχιό τήχους,
Ὅν δυνάσσαι ἀνοφθλὺν νύκτα καθυγιάσαι.

Sleidanus.

Aethiopem quid stulte lauas? Nam splendida nunquam
Nox fuerit, lumen Sole negante suum.

ANNOTATIONES.

In frustra laborantem, & impossibilia aggredientem. Quicquid enim nativum, id haud faciliè mutatur. Cætere
καὶ ὁ δυνάσκειν, pprie significat, sole illustrare.

εἰς Δυσώδεις

Οὐτὶ χίμαιρα τοῖδ' ὄν' ἔπνα κακὸν ἢ καθ' ὅμιρον,
 Οὐκ ἀγέλη ταύρων, ὥς ὁ λόγ' ὅτ' πυεῖνυς,
 Οὐδ' ἄλῃ μιν ὅτ' σύμπας^β ἐχ' ἀρπυῶν τὰ πεισά,
 Οὐδ' ὁ φιλοκτίτης πῶς ἀπρηπόμην^γ,
 Ὡς τί σ' ἐπαμφέφει νικᾶν τελέσι παχιμάρας,
 Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, λημνιαδάδας.

Baptista Pius.

*Maomides non tale malum spirasse chimæram
 Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos:
 Non omnem Lemnon, volucrum excrementa sororum,
 Aut Philoetætæ vulnere dira pedis.
 Indicio quare populi Telefilla chimæram
 Vince, boues, fanies, Lemniadas volucres.*

ANNOTATIONES.

Nec chimæram Homericā, nec tauros igniuomos (de quibus Apol. in 3. Arg.) nec totā Lemnū, nec Harpyias, nec putridum pedem Philoetætæ ita malè olere dicit, ac Telefillam. De Chimæra vide Homerum Iliad. 2. & 4.

α ἄλῃ μιν ὅτ' σύμπας.] non Lemniarum oris fator. β ἐχ' ἀρπυῶν τὰ πεισά.] Palephatus in Phineo, Harpyiæ in Phineo mensam inuolantes, cibos partim corripiebant, partim cum ingluuiem saginassent, fæda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. γ παμφέφα.] id est, omnium calculis, vel iudicio.

Ποτὰ τὸ δαυμόνιον δαύαται, ἡ δ' ἔπαράδοξα:

Τὸς μικρὸς ἀνάγ' ἢ τὸς μεγάλους κατὰ γα.

Καὶ σὺ πλὴν ὀφρυῶν, ἢ τὸν τυφόν κατὰ πᾶσιν,

Κἄρ ποταμὸς χρυσὸν νάματα βίβ' ἔχει.

Οὐ θρόνον, δ' μαλάχην ἀνέμ' ὅτ' ποτὶ τὰς δ' αἰνίσσεται

ἢ θύρας, ἢ πλατάνους, οἷδε χαμοὶ κατὰ γα.

Io. Sleidanus.

Multa potest Fortuna, vel insperata, potentes

Deicit, ac tenues subuehit illa viros.

Ille

*Illā supercilium tibi protinus auferet, & si
Aurifero madeat flumine tota domus.
Ventus enim malua, limosaq; abstinet vlua,
Sed veteres ornos exagitare solet.*

A N N O T A T I O N E S.

Hoc epigrāmāte perquā venusto, minatur superbis & arrogantibus, ne fortunę indulgentia abutantur, ne, quod plerunque vsuuenire solet, in altum sublatis, ab eadem grauiore casu delapsi præcipitentur. Multa, inquit, fortuna potest, tametsi sint inusitata & inaudita. Paruos sursum ducit, magnos autem deorsum trahit. Etiam tuum supercilium & fastum sedabit: *id est*, compescet, etsi fluuius auri fluenta tibi exhibeat: non iuncum, non maluam ventus vnquā, maximas autem aut quercus, aut platanos nouit in terram prosternere.

εις βρέφη.

Παῖδά μὲ πρὸ ταῖτηρον ἀκηδία θυμὸν ἔχοντα

Νηλεὺς αἰδοῦς ἤρπασε Κατρίμαχον.

Ἀλλὰ μὲ μὴ ληαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετίσχοι.

Παύρῳ, καὶ παύρων τῶν βιότοιο λακῶν.

Vrs. Velius.

*Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus,
Curatum vacuum nomine Callimachum.
Sed me flere caue, nam paucos, vt breuis, annos
Vixi, sic vitę pauca sinistra tuli.*

A N N O T A T I O N E S.

Vitam humanā plenā esse lachrymis & calamitatibus, quotidianis experimentis verū esse discimus. Bene igitur actū videri cū ijs, q; præmaturo in iuuetā subducuntur fato. Nulla enim gustauerunt vitę incommoda.

ὅτε ναυάγων.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρῶ, καὶ Ἰνῶ, καὶ Μελικίρτῃ,

καὶ βυβίῳ κρονίδῃ καὶ Σαμόθρηξί τοῖς,

Οοοο

Σακ

Σωθὴς ἐκ πλάγους Λακίμοις, ὦδ' ὑπὸ καρμῶν
 • Τὰς τρίχας ἐκ λεφαλῆς: ἄνο γὰρ ἔδω' ἔχω.

Vrf. Velius.

Glauce, tibi & Nereo, Inoq̄ tibi & Melicertæ,
 Et Neptune tibi, & quos Samothracæ habent:
 Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonsus,
 Nil aliud quum sit, dedico cæsariem.

ANNOTATIONES.

a καὶ Βουθίω.] Neptuno Saturni filio maris deo. b καὶ Σαμόθρηξ.] Cabris. Horum meminit Herodot. in Euseb. P. 1. 10. lib. de Ling. Lat. 4. Pausanias in Bæoticis.

ὑπὸ γυναικῶν.

Εὐχάδα νικήσας ἐν Περβίον^a ἀσπίδα μίδων,
 Λαῖς θῆκην ἐν ἑλάνῃ, b ληιδίῳ.
 Μένω ὑπὸ κείθῃ παρ' ἑρμαῖ, καὶ τὸν ἑλκυσσον
 Ἄνθ' ἑτοίμασθαι, τὸν νύκτι τι φίλον.
 Ἦς γὰρ ἰδὲν συγίει ποταμὸς πανακηνθεῖα μορφῶν,
 Τῆς c δὲ σωζομένης καὶ σκιδόφρα τύπον.

- Ad huius imitationem confinxit Latinum
 tetraſtichon Aufonius.

Lais anus Veneri speculum dico, dignum habeat se
 Aeterna æternum forma ministerium.

At mihi nullus in hoc usus: quia cernere talem
 Qualis sum, nolo: qualis eram, neque o.

a ἀσπίδα μίδων.] apud Salaminā insulā, & Plateas Bæotig
 urbem. b ληιδίῳ.] in prædā. c καὶ σκιδόφρα τύπον.] imaginē.
 εἰς ἀγαλμα ἀφροδίτης, τὸ ἐν κνίδῳ.

Τὴν Παφίῳ γυμνὴν ἔδω' ἰδέν, εἰ δέ τις ἔδω',
 Οὐτ' & ὁ τὴν γυμνὴν σφάμψ' & Παφίῳ.

Cornarius.

Nemo unquam Venerem vidit: si quis tamen unquam
 Vidit, erit nudam hic qui Venerem statuit.

εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκε τιῆς πεικαπῆς ἄγαλμα
Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον ἔδιν' ἔχωρ.

Cornarius.

*Ipsē decus formæ posui tibi pulchra Dione
Hac cum nil sola grātius ipse habeam.*

εἰς ἄγαλμα ἡχῆς παρὰ τῆς πανός.

Ἡχὴ πικρήσθαι ὁρᾷς φίλῃ πανός ἱταίρῳ,
Κντίτυπον φθογγῶν ἱμπαλιν ἄσομψύῳ.
Πανδίαρ σομάτων λάλον ἀκόνα ποιμίσιρ ἔδ' ὁ
Πάγνιορ, ὅσ' ἔλγας, ταῦτα κλύωρ ἄπιθι.

Cornarius.

*En Echo in petris habitans ego, Panos amica
Comparibusq; sonis omnia quæ recino.
Oris imago loquens cuiusvis, agricolis sum
Deliciæ, audis quæ tu loqueris abiens.*

εἰς ἀγωνίστας.

Οἱ σωμαζοντες τὸν συγμάχον ἐνθάδ' ἀΐθηκαρ
Ἄπιρ, ὃ ἔδωκα τῷ πάποι' ἱπταυμάτισσιν.

De Apide Pygmaccho, qui neminem aduersariortum
Unquam vulneravit.

a ἰσηκαν.] Statuam posuerunt. b ὑδὲνα.] Imbellem Apim mordeat.

εἰς τὸ αὐτό.

Πᾶσαν ὅσω ἔκλωσ' ἀγανθυβύσιρ ἄμιταρ

Πυγμῆς, ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.

a ἔσχωρ δ' ἔμ' ἐν πίσσῃ μὲν ἐν ὠτίῳ. ἐν ᾧ πλάτταις,

Βρβλίφαρον, πυθοῖ δ' ἄπνοσ' ἐκφέρωμαι.

Δαμοτίλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσσιν' οὐ πολίηται,

ἔραι μ' ἐκ πείρας ἡνικρόν, ἢ κολοδόρ.

Androleus de se loquitur. Omne certamen, inquit, quodcunque Græci constituunt, pugillatus, ego Androleos decertaui. Retinui in Pisa vnam auriculam. In Plateis autem (quæ est ciuitas Bæotiz, vbi sunt sepulchra & trophea virorū fortium, qui Græciam liberauerunt) vnum supercilium. A Pythico autem, scilicet certamine, ἄριστον, exanimis efferebat. Damoteles itaque pater cum ciuibus armauit, id est, instruxit se, vt me tollat è stadio, aut mortuum, aut mutilum.

a ἔχον.] Vix retinui. b ἐν πιάσῃ.] Olympia. c ἐναρυσσέθ.] Ad hoc. εἰς γραμματικῆς.

Ἰλαθὶ γραμματικὴ ἂ φουσίῳ, Ἰλαθὶ μῦσα,
b φάρμακον ἐνρομένη c μύῳν ἄειδ' ἰάθ.
Ἐχλῶ καὶ ὅτι πικρατὴ ἀμύσσασαι,
Καὶ βομὸν d θυῶν μύποτι δαδόμενον.
e Καὶ γὰρ σὺ μετὰ μὲν ὀδοῖ, μετὰ δὲ θάλασσῃ,
Καὶ λιμὸν πάντων λείπεια γραμματικῆς.

ANNOTATIONES.

Hic precatur Grammaticam, vt ei sit propitia, dignamque putat cui templum condatur, & ara, &c.

a φουσίῳ.] Vixit hodie omnibus necessaria suppedians.

b φάρμακον.] Inopia. c μύῳν ἄειδ' ἰάθ.] Homeri prelectionem. d θυῶν.] Sacrificiorum. e καὶ γὰρ σὺ μετὰ.] Abiisti his verbis ad illud quod est in principio Arati de Ioue: μετὰ γὰρ διὰς πᾶσιν μὲν ἀγλαῖ, πᾶσιν δὲ αἰσώπων ἀγλαῖ, μετὰ γὰρ πάλαια & λυμνίς. Quod imitatus Virgilius dixit: — Iouis omnia plena. Porro in vltimo carmine pro λείπεια dicax, melius legitur δεικτηία susceptrix. Sic enim in vetustis legitur exemplaribus.

εἰς δισσώδεις.

a Δαίμονα ποτὶ ἀλατῶν b ἰσόσμου c ἑξορκιστῆς,

Ἐξίβαλ' ἐκ ὄρκων, ἀπὸ λόπρων δυνάμει.

a δαίμονα.] De quodam exorcista, os fetidum habente, qui demonem eiecit, nō coniurationibus, sed oris fetidi purulentia, quæ sine fine multa garrites. b ἰσόσμου.] Os fetidū habens.

αἰς τὴν -

εἰς τύχην.

Οὐ μὲν ἰκτὸς, ἔδ' αὖς ἀτυχεῖ βροτὸς.

εἰς λεπίδας.

Τὴν μικρὴν παύσασα ἱεράτιον, ἔρπασε κέρων,
Ἡ δ', εἰ φησιν, δὴ ζῆν πάτερ, εἴ μ' ἴδεις.

Τῷ πατρὶ θυμῷ θάς διονύσει μάρκ' ὁ μικρὸς,
Πυρρῶν σήσας, αὐτὸν ἀπηγγόνισα.

Βρ' ἀλάμω πύξας ἀθήρα στρατόν κ' ὁ λιπὸς,
Καὶ πρὶος ἐκδύσας αὐτὸν, ἀπηγγόνισα.

Καὶ τί γ' ἔχ' ἐχὶ λάτῳ βρῖσιν βαρύνε, ἀπ' ἑνὸς αὐτῷ
Νύμφης ὕψος, νικρὸς ἄνω πύττει.

Γαί' ἱκνύσας τὸ παννύχον ἰχθὺς ὁ λιπὸς,
Εἰς τὴν ἱκκομίδην ὅδ' ἀφ' ἑκ' ὄλως.

Καὶ πύρας εἰς αἰθρῶν καταβάς δι' ἑνὸς ὅτ' ἴδ' αἶ,
Τῷ ὑπὸ γλῶσσι λιπὸν λιπὸν πύττει.

Τὴν δ' ἐκ τῶν ἐκ τῶν οἱ φράτορον ἔρανε πύττει,
Εἰρηφάντων ἄνω· Γαί' ἱκνύσας.

Τῷ ἱκνύσας ἀτόμων ποταμῶν κ' ὁ μικρὸς,
Τῇ ἐκ τῶν πύρας, εἰς τὸ μίσην δύνει.

Εἰς σάλαγγ' ἱκνύσας ὅσον βραχὺ μάρκ' ὁ λιπὸς
Καὶ κατὰ τῆς ἐκ τῶν πύρας ἀπ' ἑκ' ὄλως,
ἔρως δρεπέτης Ἀχαιῶν.

Ἀνθρῶπις τὸν ἱκνύσας τὸν ἱκνύσας ἱκνύσας,

Εἴ τις ἐν τῷ ἱκνύσας πλανήτορ ἔδ' αἶ Ερῶτα,

* Δρακτιδὸς ἐμὸς ὄναι. ὁ μανυτὰς, γύρας ἐξ ἑ

Μισθὸς δὲ τὸ πύλαμα τὸ ἐκ τῶν πύρας. ἡ δ' ἀγάπης ἐν ἑν,

δ' ὅν γ' ὑμνὸν τὸ πύλαμα δὲ δ' ἡ γύρας, ἡ γύρας ἐξ ἑ.

Βα δ' ὁ πύρας πύρας πύρας ἡ γύρας πύρας πύρας.

Χρῶτα μὲν ἡ γύρας, πύρας δ' ἡ γύρας ὁ μανυτὰ δ' αὐτῷ

Δειμύλα, καὶ φλογόκητα, λακκὶ φρεσὶν, ἄδ' ὑπάλλημα,
 Οὐ γὰρ ἴσους νοῖα καὶ φθίγγεται, ὡς μέλι φανεί.
 Ἦν δ' ἰχολῶ, νόστος ἰσὶν ἀνάμεικτος, ἀπυροπατάς.
 Οὐδὲν ἀλαθώων. δόλιον βρέφους, ἄγεια παίσσας.
 Εὐπλόκαμον τὸ ἰάρανον, ἔχ' δ' ἰταμόν τὸ πρόσπορον.
 Μικκύλα μὲν τλώφ τὰ χεῖρ' εὖ, μακρὰ δ' βράχ' αἰ,
 Βάπτε' αἰς ἀχέροντα, καὶ αἰς αἰδῶ βασιλῆα.
 Γυμνὸς μὲν τόγ' σῶμα, νόστος δ' οἷ' ἐκ μπιπύλασαι
 Καὶ πτεροῖς ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄπο' ἐπ' ἄπας
 Ἀέρας, καὶ γυνάικας, ἰπὶ σπλάγχνοισι δ' ἰάθηται.
 Τόξον ἔχει μαλαβαδόν, ἦν τὸ τόξον δ' ἐβλήμενον.
 Τυτθὸν ἰοὶ τὸ βλήμενον, ἰς αἰθήρα δ' ἔχει φορέται.
 Καὶ χέουσιν περὶ νῶτα φαρύριον. ἔνδοθι δ' ἐμὲν τὴν
 Τοῖς μικροῖς ἰάλαμοι, τοῖς ποταμῶν κ' ἐμὲν τιτρώσας.
 Πάντα μὲν ἄγεια, πάντα. πολλὸν πλεον δ' οἱ αὐτῶ
 Βασιλῆα λαμπρὰς ἰοῖσας, ἢ τὸν ἄλιον αὐτὸν ἰνέσας.
 Ἦν τὸν ἔλγας πῆνον, δαμάσας ἄγ' ἐμὲν δ' ἐλγέσας
 Κλέω ποτ' ἴδ' ἰς ἑλκῶντα, φυλάσσειο μὲν σὺ πλανέσας.
 Κλέω γιγῆς, τυώμ' ἔλγας, καὶ ἦν ἰθὺς σὺ πλανέσας,
 Φινύγι. λακκὸν τὸ φίλαμα, τὰ χάλκ' αἰ φάρμακον ἰνέτι.
 Ἦν δ' ἐλγέσας τὰ ταῦτα, χαίρομαι ὅσον μοι ὅπ' αἰ,
 Μὴ τι θίγ' αἰ πλάνη δῶρα, τὰ γὰρ περὶ πάντων βιβάνηται.

Amor fugitivus Luciani:

incerto interprete.

Perdiderat natum genitrix Citherea vagantem,
 Anxia sollicito quem dum per compita passu
 Querit, ab excelfo tales canit aggere voces:
 Errabunda meus vestigia forte Cupida
 Quà fugiens tulerit, quisquis monstrârit aperto
 Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur

Oscula:

Oscula: captivum si quisquam adduxerit, illi
 Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
 Quò reperire queas puerum, bis dena dabuntur.
 Signa tibi, cautus memori quæ mente recondes.
 Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
 Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
 Lumina, nec dulces sequitur mens subdola voces.
 Quippe Hyblea sonus vincit dulcedine mella.
 Sed malè fallaci respondent pectore sensus.
 Feruidus accensa si quando exæstuat ira,
 Indomitos animos gerit, immansuetaq; corda
 Seducit verbis, nec vera fatebitur unquam
 Est puer ille quidem, magno sed providus assus:
 Ludit & interdum, sed ludens seria tentat.
 Dependens humeris crispis certo ordine crines,
 Nec pudor audaci, nec mæst reuerentia vultu.
 Sunt illi parvæq; manus, parvique lacerti.
 Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
 Dirigit: ima ferum telo sub tartara Ditem
 Perculit, & regem manes sensere subactum,
 Candida cum stygio raptæ est Proserpina curru,
 Corpora nuda gerit, nullo velamine tectis:
 Verum animus vario prudens ornatur amictu.
 Præterea aligero suspendens membra volatu,
 Hinc Nymphas petit, inde viros, ultroq; receptus:
 Visceribus sedem sibi ponit, & ossibus imis.
 Est brevis huic arcus, sed quo fatalis arando
 Usque sub astra suum servat propulsa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram,
 Pestiferosq; intus calamos, quibus impius ille
 Ipsi sæpè mihi lethalia vulnera fecit.

Omnia seu a quidem, sed cunctis sauius illud:
 Dextra facem vibrat, miseratq; inuicta medullas
 Pascitur: hæc ipsum solem succenderet æstu.
 Hunc si nexilibus poteris constringere nodis,
 β Duc arctè vinctum, neu tu misere precantibus
 Quamuis aspicias manantia lumina fletu,
 Decipiâre caue: neu si ridentia cernas
 Ora, γ graui iubeas laxari vincula nexu.
 Quòd si te blandis inuitet ad oscula verbis,
 Effuge: nam labris certum est habitare venenum.
 Si verò fâcili promittet vulnera vultu,
 Telâq; Gnosiacoq; arcus, pictamq; pharetram,
 Noxia dona time: quicquid tetigêre, perurunt.

ANNOTATIONES.

Angelus Politianus elegatissimè transtulit hoc longè elegantissimum carmè, quod Moscho bucolicorum scriptori tribuit.

a Δεγπιδας.] Doricè, pro δεγπιδης. i. fugitiuus, sicut μαντις pro μωντις, index vnde sunt μωντια & μωντες, premia quæ dantur indici, seu delatori. b ο μαντις.] index. c εις.] ipsum. d ε γυμνον.] i. non solum. e ολ.] i. dero. f κη πασιον.] concubitus. g εδισιμ.] εδισιμ, insignis. h εικσι.] Obsopaus legit εικσι, inter viginti. γδ sit sensus, posito numero pro numero, non difficulter eum noscere poteris, etiam inter multos. His omnibus signis. i χαλ.] χαλ, k εμπιπυνοδ ay.] Stricta, densata est. i. mens ei sapit, & prudens est. l επι σπλάγγχοις.] hominū. m εντι.] pro αοι Doricè, i. sunt. n τον αλιον.] Apollinem, qui Branchi & Daphnes pulchritudine arsit.

α VERV' MANIMUS.] Multis delicijs involutus, ac veluti cataphractus. β Duc arctè vinctum.] Coherce eum, ne tibi dominetur. γ Graui.] Arctius vincula adstringito.

TOMI QVARTI

OPERV M LVCIANI

I N D E X.

A

A CAMAS 122	Æ aci rerum apud infe-
Acarnates	ros existentium cō-
miles 382	memoratio 41
Achilles cur	Æacum cæcutientes
mortem Patrocli ge-	fufcipere 306
muerit 240. cur inter	Æmilij Probi de falta-
filias Lycomedis de-	tionelocus 153
lituerit 403. Theti-	Ænigma quid 36
dis & Pelei fili ⁹ 444.	Æolus rex 471
in expeditione Tro-	Æoli in ventos impe-
iana illum periturum	rium 126
oraculo prædictum	Æthiopem lauare, pro-
403	uerb. 575
Actæon à canibus dif-	Æthiopum in bellū in-
cerptus 269	gressus 106
Admetus Theffalię rex	Ætoles miles Crocalis
265	amator 453
Adraftia 406	Agenor Europæ pater
Adraftus Argiuorum	25. rex Phœnicum
rex ibid.	27.28
Adulterium Veneris	Alabastrum vnguenti
242. Iouis 9	Phaoni à Venere pro-
Æacus 38. inferorum	tráfuectione datū 36
iudex 534	Alceftis Protefilai co-
	Oooo 5 gnata

I N D E X.

gnata	49	Amor in iuuenes per-
Alcibiades 202. eius a-		uersus 201. in mulie-
mator Socrates 233.		res 170. in pueros
234		170. 171. masculus
Alcidas catul ⁹ me-		commune virtutis &
litæus appellat ⁹ 355.		voluptatis opus 211.
cynicus, & conuitia-		militaris 455. mor-
tor egregius 348		tuorum 47. in pueris
Alcidamatis cum Mo-		qualis requiratur 234
rione cōcertatio 355.		Amoris gradus 238.
in conuiuio inmode-		239. nimij incōmoda
stia 349		437. vis 430
ἀνὴρ ἐν ἀπαίδει, etc. Home-		Amorem geminos ef-
ri vers ⁹ explicatio 380		flare spiritus 220
Amatores contumelia		de Amore puerorū do-
affecti amare desinūt		ctrina Socratis 233
392. inæquales 408.		Amyci & Pollucis pu-
qui dicendi 415		gna 518
Amatoria amicitia 231		Anacharsis Scytha 429
Ambitionis descriptio		Ancora nouissima na-
Ambrosia 56 (267		uigantibus sacra di-
Amicitia inter Pyladē		cta 319
& Orestem 232		Ancoram nouissimam
Amicitiz affectus 213		soluere, prouerbij ex-
Amicitiz amor 230		plicatio 336. 337
Amici ficti 67		Ancyle 156
Amor deus vetustissi-		Androcles Epicharis
mus 98		F. 488
Amor duplex de ⁹ 219.		Animum non posse su-
erga senes orbos di-		stinere continua stu-
uites frequens 34		dia 171
		Anima:

I N D E X.

Animalia nulla maris	forma captus	497
congressum appetere	Aqua Lethea	48
199.200	in Aqua scribere, pro-	
in Animatibus peruer-	uerbium	79
sa affectatione caren-	Ara Iouis in Gargaro	4
tibus, naturæ salualcs	Arbiter intra patrem &	
gislatura	Herculem acceptus	
199	336	
Antigonus rex vnocu-	Arcadia fabularum ple-	
lus	na	126.127
157	Argonautas ad cantum	
Antiochiæ ciues salta-	Orphei remigasse	331
tionem omnibus alijs	Aristænetus	337. 338.
exercitijs anteponere	Cliniæ præceptor	
142	424. pæderastes	428
ab Antiochensibus sal-	ab Aristæneto, philoso-	
tatores qui reprehens-	phi ad cœnam & nu-	
si	ptiarum celebritatem	
ibid.	vocati	337
Antisthenes diligens	Aristander <i>ἀριστομένης</i>	
Socratis auditor	476.477.478.	
335.	Aristippus Agasthenis	
Cynicæ sectæ author	F.	491
ibid.	Aristippi de pulchritu-	
Protei præces-	dine oratio	500
ptor	Aristarchus Imperator	
271	443	(469.
Antrum Dictæum	Aristophanis loc ⁹	155.
27	Aristotelis locus	519
Anus Thessalæ incan-	in Armis saltandi con-	
tatrices	suetudo	99
393	Artemi-	
Aphidna opp.		
504		
Apollo & vates, & me-		
dicus		
463. Zephyri ri-		
ualis		
125. eius aduer-		
sus Cræsum simulas		
258. eius ambigua re-		
sponsa		
463. Hyacinthi		

I N D E X.

Artemidorus <i>ἄρτεμιδός</i>	Aureæ virgæ Mercurij
⌘ 477.478.487	effectus 151
Arx sophistarum male-	Ausonij tetraſtichon
dicentia 321	578.
Arualia feſta 382	B
in Aſia fabularum co-	B acchanalia 341
pia 128	Bacchica ſaltatio 108
Aſiana menſa 36	144. Satyra dicta ibi.
Aſiaticis quibuſdam o-	Baccho ferula & obli-
mnia communia 277	uio cur ſimul confe-
Aſinus Cumanus <i>Æ-</i>	cratæ 380
fopi 319	à Baccho ſaltandi arte
Aſinus ad lyram, pro-	qui ſubiugati 109
uerb. 452	Bacidis oraculum de.
Aſpasia meretrix 111.	Proteo . 293
Mileſia pellex 156.	Bagoas eunuchus 162.
Periclis Athenienſis	170. eius cum Diocle
ſcortum 242	philopho concer-
ex Aſpectu naſci amo-	tatio ibid.
rem 332	Barbam nō facere phi-
⌘⌘⌘ Lucian. cur dict⁹	loſophum 166
244	Barbari à Nerone peti-
Attica paupertas, pro-	tio 134
uerb. 327	Barbari primū à phi-
in Aues mulieres trās-	loſophia inſtituti 314
formatæ 53	Barbari ſuper ſaltatore
Augeias 326	teſtimonium 133.
Augiæ finum repurga-	135
re, prouerb. ibid.	Baſtatio tertius gradus
Auro non indigere ſa-	in amore 239
pientes 331	Beatorum inſulæ 262
	Bithynia

I N D E X.

Bithynia	37	Calliades pictor	417
Boni in hac vita infinitis malis impliciti	261	Callicratides Atheniensis	181. eius insana exclamatio 187. eius serui imberbes 182
Boni honore, mali supplicia afficiendi	263	Callimachi versus	234. 241
Bonos facile bona iudicare	30	Calui apud inferos, ite fimi	44
Bonum inuitus facies, an honore dignus	263	Calydonius aper	364
Bos arator Herculi immolatus	242	Candorem sine rubore in puellis non commendari	21
Bosphorus	450. 523	Canes domus custodes	321
Bouimanduco Hercules cognominatus	ibid.	Canum erga heros amor	ibid.
Brachmanes	289	Cantus Lydius	456
Brachmanes felix hominum genus	314.	Cantare & saltare Roma turpe	153
Nechreis & Oxydracis finitimi	ibid.	Capillorum in mulieribus curiosa textura	22. 223
<i>Buboivus</i>	242.		
C		Caria	36. 37
Cacozelia	90	à Carione Glycerium Megapentis pellex subacta	68
Cadmus Europæ frater	28. 519	à Carione Megapenthes mortuus quomodo tractatus	ibid.
Cædes à Megapenthe perpetrata	85	Carmina salaria quæ	155
Celij Rhodigini de salutatione locus	153		Caryæ
Calchas	119		

I N D E X.

Caryatissare	101	Chio	36
Cartoris & Pollucis en-		Chirifophi	137
comium	490	Chleuocharmus	477
Casus fortunæ varij		Chrestus	473
	379	Christus à Luciano im-	
Catechumeni Christia-		postor appellat⁹	277.
ni appellati	457	in Palæstina crucifi-	
Catellus melitæus	380	xus	275 7383
Centauri à Lapithis in		Chrysarium venefica	
nuptijs Pyrrhoi &		Chorea siderum	98
Hippodames cur p-		Chorea Romanorum	
fligati	337.	cum veterum compa-	
sine Cera		ratio	153
inutilia verba audire		Chrysippus	363
Cerberus	41 (97	Ciceronis locus	37
Certamen decimüter-		Circes dictum	151
tium Herculi imposi-		ad Cicutam bibendam	
tum	326	philosophi à sophistis	
Charicles Corinthius		cur traditi	317
adolescēs formæ stu-		Claudiani versus	89.
diosus	181.216		157
Chariclis domus mu-		Cleantes	363
lieribus referta	182.	Cleocritus	65.98
insana & furibūda ex-		Cleodemus Peripate-	
clamatio	186.192	ticus, argutus, & di-	
Charon minimis inter		cax	344.363
infernos habitatores		Cleodemi & Pocilla-	
	532	toris in conuiuio phi-	
Charops Eginetes ma-		losophico contentio-	
scula Venere infamis			351.352
260. matrem fame ne-		inter Cleodemū & Ze-	
cavit	261	nothē.	

I N D E X.

nothemim contentio 365.366	gædijs plures fœmi- nas, quam viros intro- duci 114
à Cleodemo Softrati vxor stuprata 365	Concubitus Veneris cùm Marte 17
Cleonymus Androclis nepos. 491	Confabulationes nau- gantibus gratæ 534
Codri in patriam pie- tas 37. mors, genus ibid.	Cōgressus cum mulie- ribus 206
Cæna opipara q̃ 380	Coniugio omnibus es- se vacandum 236
ante Cognitionem nō esse reprehēdendum 95	de Coniugio malo Me- nandri versus 226
Cognomenta Veneris 414	Contentio in cōuiuio philosophico vnde orta 368 (220
Colias promontorium Atticæ 243	Contentionum genera de Conuersatione cum mulieribus Prouidē- tiæ lex 199
Comastæ, seu Comes- satores apud Græcos qui dicti 241	Conuiuīū philosophi- cum initio tacitum & quietum 347
Comburī sacro intoco, res grauis & præcla- ra 286	Conuiuīj philosophici finis 378
Comicorum & Tragi- corum fabulæ desal- tandæ oblatæ 152	in Conuiuīum philoso- phicū cur accersitus Morio 356
de Comœdiarū & Tra- gœdiarum palmario, certamina poëtis pro- posita 92	in Conuiuio philoso- phico confabulatio- nes 350
in Comœdijs & Tra-	ad

I N D E X.

ad bibendum inuita- tiones 350	cerdos 212. amicitia fautor ibid. etiam leonib. familiaris 15.
in Conuiuio quę fiunt, non diuulganda 380	Ganymedis collusor 6
in Cōuiujs longa ver- bositas molesta 500	Cupido Thespensis 184
Cordaca saltationis ge- nus 112	Cupidinis in mortales & deos improbitas 13. pictura 16. in so- lem & lunam vis 14
Cornices ad sepulchrū Hesiodi aduolasse 303	Curetę 98
Cornices nec inter co- lumbas, nec inter cor- uos numerari 165	Cursor citō comedere, & tardē currere de- bet 575
Corybātes 14. 98. Cy- beles sacerdotes 154	Cybesteterę Hom. qui dicti 103
Corybantū infania 14	Cyniscus in Beatorum insulis inter optimos locatus 83
Crates Theban⁹, Dio- genis Cynici discipu- lus 336. cur <i>θυραγωγος</i> <i>της</i> appellatus ibid.	Cyniscus philosophus 77. 81
Creta 155	Cynisci cicatrices ob- literatę 82
Cretam multa habere ad saltationem perti- nentia 127	Cynisci contra Mega- penthē accusatio 84
Cretenſes saltatores p- stantissimi 99	tius in deos impietas 253. qualis mors ei decrēta 62. maculas animi sapientię stu- dio eū absterſiſſe 83
Cręsus 41	Cyrus
Cumanus asinus leo- nina pelle indut⁹ 320	
Cupido arcanorum ſas-	

I N D E X.

Cyrus	40. 41.	Detur pulchriori, inscriptio pomi Eridis	
D	D	520	
Ædalus	103. 127	Deucalion	337
Δαμόνιον	quid apud	Deus	καρδιογνώστης 474
Hebræos	significet	Deum bonos non negligere	485
155		Diana venationis & virginitatis p̄ses	519.
Danaus à Lino interfectus	448	Iouis filia	ibid.
Danaides, & Danaidū		Diasia festa Iouis Milichij	518. vnde dicta
pœnæ apud inferos		ibid.	
ibid.		Dij æquè ac homines	
Dearum de aureo Eridis pomo contentio	29	Parcarū imperio subiecti	251
Δικτρία	pro λίκτρία, susceptrix	580	
Deiphobus	563	Dij Parcarum famuli	255. 256
Deliciæ Sicularum	36	Dij sororum fatalium	
in Delo sine saltatione		asciæ & tēbrebra	256.
nulla sacra peracta		hominū conferui	251
105		Deorū marinorū princeps Neptunus	23
Deianira ab Achille stuprata	403. 404	Dijs ab hominibus cur sacra fiant	251
Demetrius artificiosa saltatione exhilaratus		Dijs omnibus nō parē esse felicitatem	252
133		de Dioscuris Theocriti Eidyllion	518
Demetrius Cynic⁹	ib.	Deos non decere irasci	258
eius exclamatio	ibid.		
Democriti risus	306	Pppp	Deos
Demophatus scœnator	417		

I N D E X.

Deos ob oracula etiam & diuinationem esse colendos	257	371. 372. 373	
Deos olim apud homi- nes seruos extitisse	253	Disciplinas omnes per- discere, nec eas ad vi- tæ rationes accõmo- dare, nullũ esse ope- reprecium	338
Dialog⁹ Philopatris in Traiani Cæsaris gra- tiam conscriptus	456	Diuitiarũ sectatores vi- tam pessimam agere	54. mortẽ grauissimõ animo pati
Dialogi meretricij cur Latini facti	381	Docti apud inferos	42
Dictæum antrum	27	Doctõri turpe cũ culpa redarguit ipsum	367
Dies prior posterioris magister	215	Dodonæa fagus, puero- rum amores prædi- cat	211 243
in Diem atram incurre- re, prouerb.	479	Dodonæũ, puerb.	242
Dilemma	380	Dormire cum pulchris suaue	7
Diocles senex conten- tiosus	162	Draco aurei fructus custos	129.
Diogenes	280	E	
Diogenis dolium	325	ECho garrula	22
Dionicus medic⁹ phi- losophorum conuiuia	339. 356.	Elementa mũdi quæ	195
à Polypre- ponte tibicine vulne- ratus	356	Eleusinia sacra	80
Dionysiaca	108	Elidis pars magnificen- tia	346
Dionysidorus Rhetor	344	Elysius campus	364
Diphilus cognomine Labyrinthus	343.	Empedocleus	11. 156
		Empedo-	

I N D E X.

Empedocles à monte Aetna seimicoctus 43 Empedoclis interitus 268 Empedoclem in Sicilia in crateras insiliisse 311 Empusa in varias rerū formas mutata 107 Empusa spectrum 155 de Empusa Aristophan- nis versus ibid. Encomiū Herculis, itē Castoris & Pollucis 490 Polyphemi 20 Epaphroditus Neroni familiaris 308. Romæ seruiuit ibid. Ephebi curamādi 229 Ephefiæ Dianæ tem- plum cur igne deletū 787 Epictetus ex Hierapoli Phrygiæ vrbe oriun- dus 308 Epigrammata Luciani 566 Epithalamiū in conui- uio philosophico ab Eratosthene Grammatico res- criptum 372. 373	Epiurus præreta 449. 450 Eras. Roterod ad Iohā- nem Eutyrium e- pistola 336. 337 Eridis aureū pomū 29. eiusdē inscriptio 30 Eridis deæ pomū 368. 488. 498. 520 Erinnys 81 Ethocles Ioëssæ ama- tor 434. cōuiuio phi- losophorum exclu- sus 358 Etoæmocles Stoic⁹ 357 Etoæmocles ad Aristæ- netum epistola per puerū transmissa 357 Etoæmoclis epistola E- ridis pomo assimilata 368 Eucritus 408. numula- rius 343 Eumenidibus templū ab Atheniēsisibus cō- structum 265 Eumolpus cuncta di- uina à philosophia e- doctus 316. cur à phi- losophia in Græciam missus ibid. Pppp 2 Eus

I N D E X.

Eumolpi & Orphei cū philosophia congregatus 316	Euridice Orphei vxor 49
Eunuchus animal varium & anceps 165.	Euripidis Medea 51
vtrū debeat aut possit philosophum agere 158. 163. 165. neq; virum esse, neq; mulierem 163. monstrū ab hominum natura specieq; alienum ibid.	Euripidis locus 360. 379
Eunuchorum conditio quā spadonum vi- lior 165	Exercitia vetera neces- saria 217
Eunuchos adolescentibus erudiendis esse idoneos 166	Expostulatio Gany- medis cum Ioue 4
Europa Agenoris filia 24. à Ioue in antrum Dictæū abducta 25. 27. Cadmi soror 28	Expostulatio Iunonis cum Ioue propter adulterium 9.
Europa tertia mundi pars ibid.	F
Europa Theocriti ibid.	Fabula quot constet partibus 135
Europavnde dicta ibi.	à Fabis abstinuisse Py- thagoram 42.
Europæ raptus 25. ex Europa Ioui quinati filij 28	Fabulosæ formarū trans- formationes 129
<i>Εὐραπίδα</i> 37	Facinorosis maculæ in- ustæ 89
	Fagus Dodonea 243
	Familiaritas Cupidinis cum leonibus 15
	Fatum duplex 471
	Fati & fortunæ potentia 247
	Fati necessitas 1. 244
	de Fato & Paris Ho- meri & Hesiodi sen- tentia 245. 246
	Felic.

I N D E X.

Felicitas humana quæ	prouerb.	392
74	Furiæ	41.
Fœmina genitalis femi-	G	
nis receptaculum 196	G Alatæ ab Leonticho	
Fœminis etiam cū phi-	in fugam conuerſi	
loſophia commerciū	442	
164	Galatæ fortes bellato-	
Femur aureum Pytha-	res	441
goræ	Galatea Polyphemo a-	
42	mata	20. cur 21
Ferula & obliuio Bac-	Ganymedes condora	
cho ſimul cur confe-	miēti patri moleſt⁹	7
cratæ	380	
Feſta Arualia	382	
ad Formam genus ni-	Ganymedes Cupidi-	
hil prodeſſe	nis coætaneus 6. col-	
19	luſor	ibid.
Formæ Iouis variæ	16	
Formoſitatem ſine vir-	Ganymedes cur à Ioue	
tute non eſſe laudan-	in cœlum perlatus	8
dain	201	
Fortuna dea	564	
Fortunæ varij caſus	Ganymedes effœmi-	
379	natus 11. in forma a-	
Fortuna & Fato nihil	quilæ à Ioue raptus 3.	
uſpiam eſſe potentius	inter deos relatus	5
247	Ganymedes Trois re-	
Fructus ex inuocatio-	gis Dardanorū fil.	8
ne deorum & ſacrifi-	Ganymedis officium	6
candi ſtudio quis re-	Ganymedis oſculatio	
quiratur	Ioui omni neſtare	
249.	ſuauior	10
Funiculus nimium in-	in Gargara Iouis ara	4
tendendo frangitur,	Genetyllis	243
	Genus nihil prodeſſe	
	ad formam	19
	Pppp	3
	Gene	

I N D E X.

Genere proximos lege
in hæreditatē vocari
75

Gloria, labore & sudo-
re paranda 307

Gloriæ sitim magnis vi-
ris plerūq; inhærere
300

Glyceriū meretrix 383.
à Carione Megape n-
this famulo subacta 68

in Gnido Veneris tem-
plum 183

Gniphos fœnerator 75

Gorgus pedibus pro-
cultatur 455

Gradus in amore qui
238

Græci plorare quos ius-
serint 36

Græcorum dij ab Asia-
ticis abnegati, con-
tēpti 277. ab iisdē cru-
cifixus adoratur ibid.

Gymnosophistæ 315.

H

Hædera Baccho sa-
cra 180. 242. lau-
rus Phœbo sacra 242

Hæmus mons Thraciæ
327. 334

Hæres Polystrati Phry-
gius adolescens 35

in Hæreditatem qui vo-
centur 75

Halys fluv. 266

Hebe deorū pincerna
8 cur à Ioue ab offi-
cio amota ibid. Iuno-
nis filia 8. 13

Hebr⁹ Thraciæ fl. 328

Hector 48. 50

Helena Asiæ & Græciæ,
publica pestis 561.

adhuc virguncula à

Theseo rapta 519.

Menelai vxor 520. à

Paride rapta ibid.

Helena pulchritudo
519

Hecates cœna 62

Heptaphonus porticus
302

Hercules Archegeta
352. *Βερεν* 175. cur

Βεδοίρας cognominat-
us 242. cur *Πηλ*

deos relatus 334. 394

Hercules malum æ-

pulfor 334. *Πηλ*

duco vocant 242.

heros fortissimus 355.

apud

I N D E X.

apud Spartanos cultus	518	positi	518			
Herculis encomium	518. pictura	349	Heroës in numerum deorum recepti	494		
Herculi bos arator immolatus	242. decimum tertium certamen impositum	326	Heroica vita	197		
Herculi quę placuerint sacrificia	175	ad Hesiodi sepulchrum cornices aduolasse	303			
Herculem bis integrum bouem deuorasse	241	ἱερογλυφικὰ	486	Hieroglyphicę literę	477	
Herculem etiam postquam inter deos relictus fuisset, inexplabilis edacitatis fuisse	242	Hippodamia	508	Hircus calcatus Pani sacrificatus	4. triennis precium redemptionis pro Ganymede	5
Hermaphroditus	401. 480	Hircu olens, prouerb.	23			
Hermęas eunuchus	166	Hircum, si proluxa barba faceret philosophum, cęteros omnes antecellere	166	Histriones in Comędijs	113	
Hermione Menelai fil.	520	Homerus vates Chius dictus	36	Homerus veritatis interpretes	201	
Hermon Castoris & Pollucis sacerdos	345	Homeri & Hesiodi de Fato & Parcis sententia	246			
Hermon Epicureus	344 345	Pppp	4	Home.		
Hermoni duo dętes in conuiuio excussi	378					
Heroës vnde dicti	519.					
ex deo & homine cõ-						

I N D E X.

Homeri locus de Fato	Horatij locus	153. 335.
94. 103. 110. 169. 170.		337
246. 360. 380. 381.	Hormus saltadi genus	102
470. 471. 472. 487		
Homerica fabula	Hortensis Venus cur	dicta 414
Homo vile & malum a-	Hymenæū canere	387
nimal 200	Hypermnestra Danai	filia 448
Homini ingenuo quæ	Hyporchemata	105.
fugienda 92. nihil		1
certum 567	[Carus	127. 460
Hominem ingenuū nō	Icarium pelagus	460
decere turpi incum-	ab Idiotis philosophia	cur cōtemnatur 325
bere spectaculo 153	Idomeneus	41. 46
Homines cur dijs po-	igne ignem non extin-	gui 173
tiores habendi 252.	Iliaca historia copiosa	& multiplex 125
cur dijs sacrificent	Imperij amici, ac tem-	pore seruiētes qui 67
251. ex lapidibus p-	Incantatione Phantias	Bacchidi reconcilia-
gnati 121. 337	tus	397
Homines prisca & no-	Indi, gens maxima	318
biliores apud inferos	Indorum mane & ve-	speri cū saltatione so-
qui 41	lem salutandis inue-	tudo 156
Homines qui primū	Indorum precatio	105.
philosophari cœpe-		chori,
rint 310		
Hominum vita rudis &		
indocta 213		
Hominibus felicia quæ		
videantur 74		
Homines impios male-		
factorum pœnas dare		
286		

I N D E X.

chori, sacrificiū ibid.	Ioni quid Poëtæ tri-
Inferorum iudices 67	buant 265. 266
apud Inferos homines	ab Ione argumenta de
nobiliores qui 41.	nuptijs pposita 370
omnes calui & simi	Ionicus cantus 456
44	Iupiter à Cynisco men-
apud Inferos paria om-	dax reprehensus 254
nia & eiusdem colo-	Iupiter amatorius 25
ris 80. rerum existen-	Iupiter cōtentioni dea-
tium commemoratio	rum seipsum interpo-
41	nit 30. cur taurus fa-
Ingenuum hominē nō	ctus 25. 462. frater
decere turpi incum-	Neptuni 26. hospita-
bere spectaculo 153	lis 178
Initiandi cum rhythmo	Iupiter in cygnum cō-
& saltatione consue-	uersus 495
tudo 104	Iupiter ὕμνασθαι à Græ-
Inscribo vino, &c. Se-	cis veneratus 8. om-
narij explicatio 380	nium deorum rex 3.
Inscriptio pomi Eridis	Saturni fil. 157
29	Iupiter volucris quan-
Interrogationes laby-	do apparuerit 3. vxor-
rinthæ sophistarum	re legitima relicta, in
317	terra adulteria exer-
Inutilibus non studen-	cet 9
dum 90	Iouis ara in Gargaro 4
Iocasta Creontis The-	Iouis & Titanum bel-
bani filia 265	lum 157
Ioëssa meretrix 435	Iouis formæ variæ 16.
Ion Platonicus Regu-	petulantia 462. rostrū
la cur dictus 344	aduncum, vngues 2.
	Pppp 5 cuti,

cuti, & alæ 3. transformatio ibid. vaframentum innumerabilia 495
 à Ioue in forma aquilæ raptus Ganymedes 3
 Iphiclus pater Proteſilai 47
 Iſmenodora tibicina 402
 Iſthmi foſſio 522
 Iſtiæus Grammaticus 344. 353. 372
 Iſtiæus in conuiuiſo fau-
 ciatus 376
 ab Italis ſaltatores vocari Pantomimos 135
 Iudex formarum Paris 30
 Iudices infernales qui 89. 266
 Iudiciũ ſuper duobus philoſophis contententibus 170
 Iuno Iouis ſoror & cõiunx 467. 498
 Iunonis cum Ioue propter adulterium expoſtulatione 9. 10
 Iuno zelotypa 31
 Iuuenalis locus 380.

L Abdacus rex Thebarum 265
 Labyrinthæ ſophiſtarum interrogationes 317. abſurdę reſponſiones ibid.
 Lacedæmonij Græcorum præſtatiſſimi habiti 101
 Lacedæmoniorũ præliandi mos ibid. eorundem victoria ibid.
 Laius à filio ſecundum oraculum interfectus 257. 258
 λαός, λαπίθυς 337
 ex Lapidibus homines prognati 121. 337
 Lapithæ Theſſaliæ populi 337. vnde ſic dicti ibid.
 à Lapithis Cẽtauri cur proſtigati ibid.
 λᾱς, λιβᾱ 10
 cum Laruis pugnare. prouerb. 531
 Laus in ſaltatoribus præcipua 140. nimis opocens 492
 in Lemno res geſſit 128
 inter

I N D E X.

Inter Leontichum & satrapá singulare prælium	442	uangelij Ioannis in- fectator	457
ab Leonticho Galatæ in fugâ conuersi ibid.		Lucianus in dialogis Meretricijs quid tractet 381. professor Rhetorices ibid. rerum turpium spectat	91
Lesbonax Mitylenæus Timocratis discipulus	137	Lucianus sapientior ex theatro regressus 94. turpium laudator ibidem	
Lesbos insula	403	Luna Protei necis spectatrix	310
Lethæa aqua	48	Lycaonis filiæ transformatio	52
Libertatis ædes ex mulctatitia pecunia conficitur	562	Lycia	453
Libidinis incontinentia	84. 197. 309	Lydia	36
Liburni, gens ad Ioniû sinum habitans	178.	Lydius cantus	456
quibus vsi nauigijs ibid.		Lynceus	50.
Licium conuoluere. p. verb.	318	M	
Lindorum ritus & consuetudo	242	Macrobij locus de saltatione	153
Lis inter duos eiusdem sectæ philosophos	159	Maledicentia sophistarum arx	321
Lotophagi	93	Malum inuitus faciēs, an puniendus	263
Lucianus arrogatiæ infectator 266. cur æthiops vocatus 244. philosophorum osor 306. E-		Mala cur cognoscenda	381
		Mali in hac vita felices	261

Mali

I N D E X.

Mali supplicio , boni honore remunerandi 263	Megades Megapēthis consobrinus 64
Manuarius artifex 255	Megapenthes à Cyni- sco accusatus 84. La- cydæ fil. 63. malo ad- strictus 70. qua pœ- na à Rhadamantho affectus 88
Mantuanianus versus 486	Megapenthis statuae e- rutæ 67. stupra & a- dulteria 86
ex Mari effigiem nullâ posse reddi , Seruij sententia 23	Megapenthis vxor à Mida stuprata 66
Marinorū deorū prin- ceps Neptunus ibid.	Megapenthi fons obli- uionis interdictus 88
Mars cū Venere quo- modo à Vulcano de- prehensus 17	à Megapenthe noua supplicia inuenta 85
Mars deus bellicosissi- mus 107	Megillæ meretricis co- ma fictitia 400
Martis & Veneris con- cubitus 19	Megillus 80. 401
Martialis versus 242	Meleager 364
Masculus amor cōmu- ne virtutis ac volu- ptatis opus 211	Meletus Socratis accu- sator capitis damna- tus 266
Masculum non posse præbere delectatio- nem muliebre 207	Melissa amat Hermoti- mum inscriptum pa- rieti in Ceramico 395
Mastiche 36	Melitæus catellus 386
Medea Euripidis 51	Memoriam promptam & expeditam in silu- tore
Medicamentū odij cō- ciliandi 397	
Medij inter philoso- phantes & multitudi- nem qui dicti 312	

I N D E X.

tore requiri	119	stabilis	448
Menandri fabula cur		Meretricum dolus	382
Theffala inſcripta	384	Meretricij dialogi cur	
Menandri verſus	226	Latini facti	381
Menelaus belli Troiani		Merion ſaltator clarus	
cauſa	38		99
Menelao à Paride ra-		Micylli promptus è vi-	
pta coniunx	ibid.	ta diſceſſus	74
Menippi pera	42	Midas	41
Menſa Aſiana	36	à Midæ vxor Megapen-	
Menſæ Sicularum	32.	this ſtuprata	66
Syracuſanæ	36	Mileſij ſermones	172
Mercurius captus for-		Militaris amor	455
ma Cadmi	497	Mimis & hiſtrionibus	
Mercurius ὁ φύλαξ	89.	priora ſecula floruiſſe	
furum præſes	ibid.		152
Mercurius præco	81.	Minerua bellatrix	497
328. umbrarum dux		Minerua Glaucopis	
55. 60. artis furandi		465. 499. è Iouis capi-	
profefſor	55. pœnæ	te prognata	520
exactor	326	Minerua πικρυγῆα cur	
Mercurij lamētatio	78.	dicta	ibid.
virgæ aureæ effectus		Minos Cretenſis infe-	
	151	rorum iudex	89. 262.
Mercurium quoque in-			266
ter diſciplinās verſari		Mollicies omnis mali	
	326	magiſtra	198. 199
Meretrix quibus mori-		Monetam ab ipſis no-	
bus debeat eſſe præ-		tis facilè agnoſci	84
dita	407	Morio in conuiuium	
Meretricum amor in-		philofophicū cur ac-	
		cerſitus	

I N D E X.

cerfitus	354	plerunque manè de-
Morionis cum Alcida-		formes 201. 221.
mante pugna	355	quædã in aues trans-
Mors omnibus com-		formatæ 52
munis	305	Mulierum aliena atque
Mors per ignem illata		ascititia inpostura
cur velocior & prope-		221
rantior	286	Mulierum curiosa ca-
Mortis contemptores		pillorũ textura 222.
qui	54	ornatus exquisitus
Mortem vltro adueni-		224
re	305	Mulierum cũ viris cõ-
Mortalibus breue tem-		uersatio 196. encõ-
pus viuendi fato præ-		mium 205
stitutum	196	Mulierum status cur
Mortuorum amor	47	optimus 50
Mortuos ex obliuionis		Mulieres viris domi-
fonte bibere 88. qui		nari 51
allatrant, quibus fini-		Mulieribus perfectã &
les	531	solidam virtutem nõ
Mortuis non esse com-		innasci 236
uitiandum	530	de Mulieribus lex Plas-
Morum dexteritas do-		tonica 323
ctrina præstãtiõr	162	à Mulieribus Orpheus
Mulierem fallere, non		dilaniatus 128
magna gloria	436	Mundi elementa quæ
Mulieres cur & quan-		195
do amandæ	204	Museus & Orpheus
Mulieres, genus scele-		ptimi saltatores 104
stum	226	Musarum, encõrtum
Mulieres gulosæ	225.	110. saltatio. ibid.
		Musica

I N D E X.

Muscam in homine
commendari 37

Myrtus Veneri sacra
242

Myfia 37.

N

Natura duplex in v-
noquoque gene-
re 196

Nauium gubernatores
grauibus laboribus
subiecti 532

Nazianzeni locus
242

Nectar, potus deorum
613.56

Neoptolemus Achillis
fil. 100

Neoptolemus admo-
dum adolescens ad
bellum Troianum ad-
ductus 154. ob saltan-
di peritiam Pyrrhi-
chie dictus 100

Neoptolemus Pyrrhici
tripudij generis inue-
tor 154

Neptunus deorū mā-
rinorum princeps 23.
frater Iouis 26. Pelo-

pis forma captus

497

Neptunus Sifichthon
appellatus 463. mœ-
chus ibid. pro pisci-
bus ponitur 414

Nero Musicæ studio-
sissimus 531

Nireus Græcorum ad
Troiam nauigantium
excepto Hercule for-
mosiss. 37. debilis
ibid.

νῆξ ἱεροκλίνῃ 446

Niobes liberi ad vnum
omnes interfecti
487

Niobe Amphionis v-
xor in saxum trans-
formata ibid.

Nomen venerabile in
turpibus personis he-
rere indignum 338

Nō est curæ Hippocli-
di, prouerb. 486

Nosce te ipsum, verbū
Delphicum 147

Nuptiæ res utilis &
beata 236

in Nuptijs nemo per-
turbandus 361.

Obscu-

I N D E X.

O

Obscura allegoria 36.
ante Obitum bea-
tum dicendū esse ne-
minein 74
Odi memorem cōpo-
torem, prouerb. 341
Odi conciliandi medi-
camentum 397
Officium Ganymedis
6. quod gratissimum
570
Olea Mineruæ sacra
242
Olympiarum primi a-
thletæ 126
in Olympijs circa Pro-
teum quæ acciderint
309
Oedipus Laium patrē
interficit 265. matrē
in vxorem ducit ibid.
Onesicritus classis A-
lexandrinæ guberna-
tor 289
Opes Polystrato vnde
prouenerint 33
Orestes furijs exagita-
tus 231
Oracula deorum obli-
qua & ambigua 258

Orationē singula per-
sequendo extendere
absurdum 118
Orchestice 157. orgia
104. 341
Orpheus Argonautarū
iucundissimus 331. à
mulieribus dilaniatus
128. à philosophia
cur in Græciam mis-
sus 316. Argos nau-
gat 330. 331
Orpheus Calliopes fil.
331
Orpheus & Eumolpus
cū philosophis con-
gressi 316
Orpheus & Musæus
optimi saltatores 104
Orphei caput loquens
128
Osculatio Ganymedis
Ioui ipso nectare sua-
uior 10
Quidij vers⁹ 170. 519.
P
PAlinurus 531
Pāphylus sinus 139
Panos descriptio 34
Pani oleatus hircus sa-
crificatus 4

Panope

I N D E X.

- Panope** 31
Pantomimi ab *Ital*is sal-
 tatores dicti 135
Parca omnium rerum
 causa 264
Parcæ *Noctis* filiæ se-
 cundum *Hesiodum*
 247. tres ibid. rerum
 dominę 251. ab *Athe-*
*nien*sib⁹ *Eumenides*
 appellatę 265
Parcas parum fauente
 & propitio fato in lu-
 cem esse editas 264
Paris arbiter trium dea-
 rum constitutus 30.
 author belli *Troiani*
 38. 520. elegantię stu-
 diosus *Priami* fil. 30
Patroclus 471. ab *A-*
chille curamat⁹ 240
Patrocli cadaver 374
Pauperum & regū vitā
 perpēdiculo inter se
 distare 71
Pauperum quā diu-
 tum mors facili-
 or 71. 73
Paupertatem artes exi-
 gere 214
Pecunias in tertio bo-
 norum genere esse
 ponendas, *Peripate-*
ticorum decretū 261
Pelopsis elephantinus
 humerus 128. *carnea*
 depastio ibid.
Pella *Thracica* 156
Penelope 435
Pentheus *Actęonis* cō-
 sobrinus à *Bacchis*
 discerptus 269
Per has nullus egre-
 diatur sermo, *Lycurgi*
 institutio 380
Peregrinus à principio
*Christian*⁹ cur in *O-*
lympijs seipsum in i-
 gnē coniecerit 267.
 nouus *Sócrates* di-
 ctus 276. philosoph⁹
Stoicus 267. quō tē-
 pore vixerit ibid. quā-
 do & à quo liber di-
 missus 278
Peregrini ambitio 296.
 cum *Musonio*, *Dio-*
ne & *Epicteto* con-
 suetudo 282. 283
Peregrini in *Græciam*
 profectio ibid. in *Ita-*
liam profectio 283.
 Qqqq eius

I N D E X.

eiufdem in Ægyptū peregrinatio ad Agathobulum 281. ne se in ignem conijceret, dolus irritus 296	Phanias Bacchidi quomodo reconciliatus 396
Peregrini in Elienses probrosa dicta 283	Phaon à Venere iuuentuti restitutus 36.
Peregrini vltima vox 299	cur Venerem è Chio transuexerit 33
Peregrino cur nullæ opes missæ 277	Phaon Ioëssæ amator 435. quomodo foris effectus 36
in Peregrino Luciani sapientiæ simulatæ imago 306	Phaoni à Venere vnguenti alabastrum, p. transuentione datum ibid.
Perse circa Salaminem nauali prælio superacti 237	<i>φινωρία</i> 306
Perse cur in crucē subacti 261	Phileus Augeiæ fil. 336
Perseus magus 466	Philippi Thraciæ ciuitas 328
Personis in scenam, p. ductis quæ seruanda 134	Philo Alopecësis 386.
in Personis turpibus venabile nomen hærere turpe 338	Diniæ fil. 491
Phæaci saltatione oblectati 103	Philonis de pulchritudine encomium ibid.
Phalaridis taurus 286	Philomela iram mutata 52
Phanareta obstetrix Socratis mater 335	Philopatris dialogus cur compositus 490
	Philosophia à Ioueni in terras demissa 318
	Philosophia à Sophistis iniuria affecta 312.

I N D E X.

312. 317. cur ab L	Philosophos litigare, ri-
diotis contēpta 325.	diculum 159
Iouis filia 313. 314	inter Philosophos con-
Philosophiæ septem di-	tentio exorta 339
scipuli 316. viatica	Phocion vir sanctus &
319	iustus 260
Philosophiæ nullum cū	Phoenix avis Indica
Sophistis cōsortium	291
328. 329	Phrygia minoris Asiæ
ad Philosophiam eunu-	regio 36. 37
chus an admittatur	Phrygius adolescentus
165	lus Polystrati hæres
ad Philosophiam qui-	constitutus 35
dam à seruis progres-	Phryne 80: famosum
si 309	scortum 156
Philosophi cur à Sophi-	Phryx plagis fit melior,
stis ad cicutam biben-	prouerb. 37
dam traditi 317. ple-	Phryges pro barbaris
runque arrogantes &	habiti ibid.
gloriæ cupidi 268	Pictura Cupidinis 16
Philosophi faucij è con-	Pindari versus 158
uiuio asportati 338	Plagiarius 48
Philosophorum conui-	Platanus arbor Socra-
uium 339. mores	ticorum sermonum
337	auscultator 211
Philosophorum recen-	Platonis lex de mulie-
tiorum vitia & mores	ribus 323
309	Platonis locus de salta-
Philosophis ab Impe-	tione 89. 118
ratore constitutum sa-	Plorare iussi, phrasis
larium 160	explicatio 34
	Qqqq 2. Plu

I N D E X.

Plutarchi locus	519	nera deportata	33
Pœnæ impijs destina-		Polystrati hæres Phry-	
tæ	262	gius adolescens	35
Polemō zelotyp ⁹	421.	Pomum aureum Eri-	
tribunus militū	422.	dis	29
Pannychidis amator		Pomi Erides inscriptio	
ibid.		520	
Pollucis & Cast. enco-		Populus alba Herculi	
mium	490	facra	242
inter Pollucē & Amy-		Porticus Heptaphon ⁹	
cum Bebriciorū pu-		302	
gna	518	Possifundi , Possido-	
Polycletus nobilis sta-		nij, &c. sophistæ cur	
tuarius	158	appellati	329
Polyphemus canendi		Posterior dies prioris	
peritus 21. hospitum		discipulus	215
maçtator 23. Neptuni		Præconis munus	81
pater 19. Galatææ a-		Præstigie mulierū. &c.	
mator 20. vnoculus		anicularum inuentæ	
19. hispidus atque a-		482	
greftis	20	Praxitelis industria	
Polyphemi vox asini-		189	
na 21. lyra	ibid.	Precatio de oscula	
Polypi ingenium	157	manu qualis	205
Polyprepō tibicē phre-		Precium redemptionis	
nesi correptus	356	pro Ganymede captō	
Polystratus in fumina		hircus triennis	215
senectute ab optima-		Priapus 156. deus hel-	
tibus amatus	33	licosus 108. amator	
Polystrati ætas	ibid.	ibid.	
ad Polystrati fores mu-		Prometheus in ætæ	
		ætus	

I N D E X.

actus 252. mulierum	Pueri concinnati 325
fabricator 226	Puerorum amatores à
Proserpina cum stygio	Lacedæmonibus in-
curru rapta 583	fames habiti 243
Prothesilaus Iphidi fil.	Pueros amare quomo-
47. primus Græcorū	do conueniat 234. a-
interfectus 40	mare, solis philoso-
Proteus Ægyptius exi-	phis relinquendum
mius saltator 106. in	236
varias rerum facies	in Pueris animus non
trāsinutatus ibid. in	corpus amandus 243
carcerem coniectus	Pugna inter Satyrionē
275. 270. ex vrbe	Morionem & Alci-
Roma eiectus ibid.	damantem, in conui-
Protei fabula 106. 154.	uio philosophico 355
vita imprudenter in-	Pulchritudo sine virtu-
stituta 300	te cōtemptibilis 201.
Proteum omnia pro-	202
pter gloriam & homi-	Pulchritudinis omnes
num laudem aucu-	cupidi 494
pandam & fecisse &	Pulchritudinis pote-
dixisse 303. 304	stas 498
de Proteo narratio 270	Pyladis & Orestis ami-
Prouidentia lex, de cō-	citia 231
uersatione cum mu-	Pyriphlegeton 41. 46
lieribus 199	Pyrrhus patriæ virtu-
sine Prouidentia res hu-	tis imitator 403
manas administrari,	Pythagoræ aureum fe-
sophistarum garruli-	mur 42
tas 250 (488	Pythag. à fabis absti-
Proxenus Epicratis F.	nuisse ibid.
	Qqqq 3 Quer-

I N D E X.

Q^uercus Ioui sacra
242

Quercuum fructus pri-
morum hominum vi-
ctus 214.

R^aptus Europæ 25.
qualis ibid.

Reliqui terram, &c. vox
vulturis 302

Reprehendere res in-
cognitas turpe 90

Res humanæ ab Ho-
mero in duo tantum
diuisæ 109

Regum & pauperum
vitam perpendiculo
inter se distare 71

Rhadamanthus à Cy-
nisco accusatus 54.
inferorum iudex 89.
534

Rhea 16. saltandi artifi-
cio oblectata 98

Risus Democraticus 273

Rhodope mons Thra-
ciæ 327

Rhodus 179 180

Romanorum saltatio 107

Rubor in mulieribus cir-

ca genas fucatus 214.

S

Sacra à Musæo & Or-
pheo instituta cum
saltatione 156

Sacrificia hominum fu-
peruacanea 250

Sacrilegi & patriciæ
cur coburendi 288.
289

circa Salaminam Persæ
nauali prælio supera-
ti 237

Salarium ab Impera-
tore philosophis cõ-
stitutum 160

Salij Martis sacerdotes
107. 155. eorundem
sacra 155. 156

Salmonæus 462. rex E-
lidis cur à Ioue fulmi-
natus 486

Saltandi ars cõprehen-
su difficilis 118. à Lu-
ciano defenditur 89

Saltandi studium apud
veteres ibid.

inter Saltandum cõ-
di mos 102

Saltantibus cur fucci-
natur 113

Saltan-

I N D E X.

Saltandi in armis consuetudo 99

Saltatio ab Homero laudata 109. à Socrate laudata 111

Saltatio affectata 149. bacchica 144. in Ionia & Póto celebris ibid. cū mūdi ac omniū rerum generatione nata 98. imitatrix 130

Saltatio inuentū vetus 98. multarū deliciarū extrema comes 153. quæ contineat 136. quantis de rebus homines admoneat 96. res friuola & muliebris 90

Saltationis exercitium in Theffalia quale 104. habitus decens & modestus 114. utilitas 90. 139. laus, & origo 153

Saltationi & oculorum & aurium iudicium præstò esse 143

Saltationē bonum esse multiplicis ornatus & scientiæ 98

citra Saltationem veteres nullas celebrasse festiuitates 104

de Saltatione libelli cōscripti 116

in Saltatione præsentē & singularem requiri memoriam 119

Saltatione solē cōsalutare qui soliti 105

Saltationum cur nulla sint certamina 115. genera 108. species numero comprehensa 116

Saltator corpore & animo qualis esse debeat 119. 141. 146

Saltatoris laus p̄cipua quæ 120 (tanda 147

Saltatori cacozelia cuius Saltatori cuidam à Barbaro quale datum testimonium 133

Saltatores ab Atheniēsis sibus qui reprehensi 142. olim simul & canere & saltare soliti 114. Lesbionaci Mitylenæo chirisophi dicti 137. 158

Q q q q 4 in

I N D E X.

in Saltatoribus vitia &
virtutes sagaciter de-
prehensa 143
sandalia varijs colorib⁹
tincta 223
Sapientes auro non in-
digere 331
Sapientiæ simulatæ i-
mago in Peregrino
Luciani pposita 306.
studium animi macu-
las abstergere 83
Sardanapalus mollis &
effœminatus 42. 261.
femiuir 42
Saturnus à Ioue rege
expulsus 157
Saturnium seculū 322
Satyri Bacchi ministri
108
Satyrion morio 355
Saxum voluere, pro-
verb. 266
Scarabeus Cynic⁹ 330.
333
Scelerati post mortem
supplicio afficiendi
261
Scripta religioni nocē-
tia non esse vertenda
457

Scytharum in cœnan-
do ritus 349. oratio,
prouerb. 429
Scythica oratio, pro-
verb. 428
Sempronius Gracchus
562
Sempronia à Salustio
cur reprehensa 153
Senem assatum videre,
iniucundum specta-
culum 299. 300
Senib⁹ vita molesta 32
Septem sapientes apud
inferos 43. lætiores
cæteris ibid. existen-
tibus ibid.
Sermones inter pocu-
la habiti nō diu tenen-
di 404
Seruij locus 486
à Seruis quidam ad phi-
losophiam progressi
309
Serui vtriq; commune
inditū desiderium 196
Sibyllæ versus de Pro-
teo 292
Siculorum delicia 36.
mensæ 32
Siderum phœnix 398
Similis

I N D E X.

Similis simili gaudet

452

Simile simili charum

532

Simi omnes apud inferos

44

Simulachrum Veneris artificiosè ex Pario marmore confectum

186

Simultas Apollinis adversus Cræsum

258

Sirenes nauigio prætereunti cera aures occludendæ

93

Sisichthon Neptunus appellatus

463

Sisyphus à Theseo Atheniensium rege cur interfectus

266

Socrates adolescētum corruptor

166.

Sophonisci marmorarij, & Phanaretæ F.

335

Socrates vndecimuiris traditus

261.

eius de amore puerorum iudicium

233.

in Alcibiadem amor

240.

peruersa oratio

209.

eius socij in carcere

depicti 300. illum sal-

tationem discere non

erubuisse 111. vnum

hoc scire quòd nihil

sciret 1

45

de Socrate post mortē quæ existimatio ibid.

Solon

43

σοφιστὴς ἀνισοκολονισμῶς

Christus à Luciano dictus

207

Sophistæ 316. ab Iso-

crate perstricti 335.

cur Possidonij appel-

lati 329. genus homi-

num seruale ac mer-

cenarium 318. philo-

sophorum redargua-

tionum contempto-

res ibid. puerorū cor-

ruptores, & mulierū

322. quibus dediti

exercitijs 318. illorū

absurdæ respōsiones

317. labyrinthæ in-

terrogationes ibi. arx,

maledicētia 321. gar-

gulus, res humanas

nulla prouidentia ad-

ministrari 250. mo-

Qqqq 5 res

I N D E X.

præ amoris impatien-	ex mare mutatus	53.
tia mortem sibi con-	visu à Iunone priua-	
sciuit	tus	ibid.
Theano Pythagoricæ	à Ioue vaticinandi ar-	
doctrinæ filia	te donatus	ibi-
Theocriti Europa	dem	
Theocriti locus	Titani & Iouis bellum	
Thersites	157	
Theseus Atheniësum	Tragicorum & comi-	
rex	corum fabulæ defal-	
Thefillam armatam cõ-	tandæ oblatæ	152
tra Spartanos proces-	Tragœdia iniucundum	
siffe	spectaculum	114
Thessala gens veneficij	Traiani victoria	456
nomine notata	Tramam vertere, pro-	
393. 398	verb.	318
Θησσαλον ὁ δῆλος	Transformatio Iouis	3
Thessalia saltationi quæ	πρω	520
subministrat	πρωτογῆνα cur appellata	
Thetis mater Achillis	ibid.	
31. 403	Transformationes for-	
Θητὶς ἡ γυνὴ	marum fabulosæ	
in Thracia multa fal-	129	
tanti necessaria inue-	Tribas	399
niri	Triephon	463
Tibys	Triephonteum	pela-
Timocrates Lesbona-	gus	460
cis Mitylenæi præce-	Troia prouincia	37
ptor	Troiam absente Achil-	
Tiresias vates Theba-	le expugnari non po-	
nus 52. in fœminam	tuisse	403
	Troia	

I N D E X.

Troianum bellum unde ortum 368. 540
 Typhœus gigas 552
 Tyrannorum ingenia ebria 524. vita an beata 553
 Tyro ab Enipeo Thesaliæ fluuio adamata 486
 Tyro Salmonei filia à Neptuno vitiata 463.

V

V Aframenta Iouis innumerabilia 495
 Vates plerumque mendacia proferre 52. 53
 Venus amatoriorum sermonum germana mater 195
 Venus cum Marte in adulterio dijs exhibitata 17. 18. 19. 242. cur à Phaone è Chio translata 33. è spuma maris nata 414. mulierum patrona 195
 Venus *ῥοσὴ* 499.
 pro oleribus ponitur 414

Venus pro Cupidine sollicita 14. 15
 Veneris cum fil. Cupidine expostulatio 14
 Veneris cognomenta 414
 Veneris simulachrum ab adolescente quodam adamatum 189.
 190. ex Pario marmore confectum 189.
 adulterium 242
 Veneris templum in Cnido 183. 184. mitibus ac frugiferis arboribus fecundum 184
 Venerius iactus quis 242
 Veritas in conuiuio improbari 500
 Verecundia ambigua & anceps dea 220
 Victoria dubia & incerta 486
 Virgilij locus 157. 337. 520
 Virum ex viro nasci posse 197
 Virorum cum mulieribus

I N D E X.

bus conuersatio	196.	nei & supposititij mo-	
197		di	198
Viris dominari mulie-		ex Voluptate parua	
res	51	quanta mala proue-	
Virtus formositate præ-		niant	ibid.
stantior	201.	Voluptates quæ potio-	
res anteponenda	427	res habendæ	203
Virtutis studiosos mor-		Voluptatum mutui at-	
tem contemnere	54	que alterni affectus	
Visus primus gradus		205	
amoris	238	Vrania cur cognomi-	
Vita Heroica	197	nata Venus	414
Vita hominum rudis		Vulcanus deorum fa-	
& indocta	213	ber	252.
Vita mulierum cur po-		claudus	ibid.
tior habenda	50.51	Vxoris animus aman-	
Vita senibus molesta		dus, non corpus	243.
32			
Vitium plantatio facta			
ab Icaro	122		
Vlysses ab Homero			
qualis fingatur	37.		
laborum patientissi-			
mus	ibid.		
cum Vmbris luctari			
turpe	531		
Voluptas naturæ vio-			
latrix	197		
Voluptatis audacia i-			
bidem			
Voluptatis superuaca-			

Z

Zarmanoche gas In-	
duſ cur ſeipſum	
cremârit	308
Zarmanoche gæ epita-	
phium	ibid.
Zenon Ariſtæneti fil.	
343	
Zenonis è conuiuio	
diſceſſus	363
Zenothenis vxoris ſue	
leno	365.368.
oculo	
& nare in conuiuio	
mutila-	

I N D E X.

mutilatus 378.	stoi-	stia	349
cus 343.	eius cum	Zephyrus Apollinis ri-	
Cleodemō	conten-	ualis	27.125
tio	365. in	Zopyrus pædagogus	
conuiuio	immode-	361:	

QVARTI TOMI INDICIS

F I N I S.

B A S I L E Æ,
P E R S E B A S T I A N V M,
H E N R I C P E T R I
Anno
M. D C I I.
Mense Septembri.

